

ദശമം

കേരളഭാഷാശാസ്ത്രം.

പാഠയന്തർ ഭാഷ്യരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്.

ദശമം

കേരളഭാഷാഗാനം.

പറയുന്നത് ഭാഷാഭരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്.

ശ്രീമഹാഭാഗവതം

ഭാഗമം

കേരളഭാഷാഗാനം.

ശ്ലോകം

പരിഭാഷകൻ

ബ്രഹ്മശ്രീ പൊയന്നൂർ മനയ്ക്കൽ ഭാസ്കരൻ

നമ്പൂതിരിപ്പാടവർകൾ.

ഭാരതവിഖ്യാത അച്ചുകൂടത്തിൽ

അച്ചിച്ചത്.

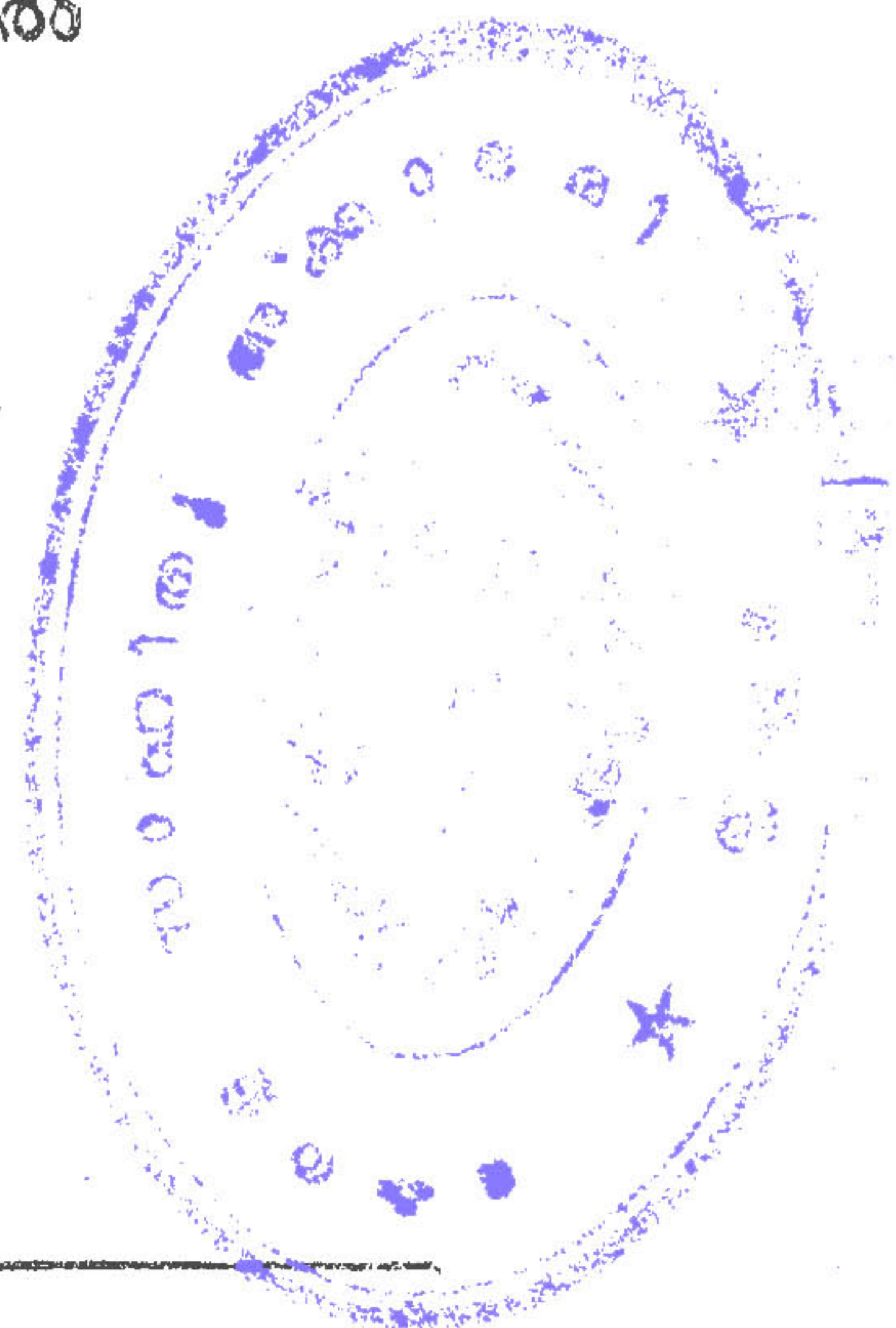
തൃശ്ശിവപേരൂർ:

1102.

All Rights Reserved.

Price 1 Rupee.

വിച ഉറപ്പികൾ

അവകാശവാദി
ഭാരതവിലാസം അച്ചുകൂടത്തിൽനിന്ന്
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

മുഖവുര.

എഴുത്തച്ഛന്റെ കാലഘട്ടത്തെ മലയാളികൾക്കു പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു സുഗമമായ മാറ്റം സിദ്ധിച്ചു എങ്കിലും അന്തർജ്ഞാപനങ്ങൾക്കും അവരെ സനുഗമിച്ചുനില്ക്കുന്ന മറുജാതി സ്ത്രീകൾക്കും നമ്മുടെ പ്രകൃതപുസ്തകത്തിന്റെ ആവിർഭാവമുതലേ ആ ഭാഗ്യം അനുഭവശാലമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളു എന്നുള്ളതു സുപ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ഇതിനുള്ള കാരണം സൂക്ഷ്മത്തിൽ മഹാ നിസ്സാരമാണെന്നു പരിജ്ഞാരിക്കുക പഠയുമെങ്കിലും കായ്സ്ഥിതിയെ അന്യഥാ മറിക്കുവാൻ അവരായും സാധ്യമാകാത്ത വിധമാണല്ലോ അന്തർജ്ഞാപനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഇന്നും. ഞാൻ അച്ചുകൂടങ്ങളിൽ പരിശ്രമിച്ചുതുടങ്ങിയ കാലഘട്ടത്തന്നെ “ഈ ഗ്രന്ഥം (ഭേദം കിളിപ്പാട്ട്) ഒന്നിച്ചു കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാം” എന്നു മേൽ പറഞ്ഞവർക്കുവശ്യമുള്ളതായി വീണ്ടുംവീണ്ടും എനിക്കറിവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഈ വക മനോരമങ്ങൾക്കു പരിണാമകാലം ‘ഭാരതവിലാസ’സ്ഥാപനമുതലേ എനിക്കാരംഭിച്ചിട്ടുള്ളു എന്നുള്ള സംഗതിയാൽ ആയത് ഇത്ര കാലവും നീണ്ടു കിടന്നതാണ്.

എഴുത്തുകാരുടെ പിശകുനിമിത്തം പഴയ കയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കിടക്കുന്ന പിഴയെ കഴിയുന്നതും വരിഷ്കരിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പലപ്പോഴും എനിക്കു സഹായിച്ചുതന്ന ബ്ര. എ. കൃഷ്ണവെമ്പ്രാണിരി അവർകൾക്കും, ഒരുവിധം പിഴ കുറഞ്ഞ കയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥം തന്ന മെസേർസ് ടി. സി. അച്യുതമേനോനും, പാരിരിശ്ശേരി നാരായണൻമുസ്സതിനും, എന്റെ പ്രയത്നത്തെ കൂലംകഷ്ടമായി പരിശോധിച്ച് ഒരു അവതാരിക എഴുതിത്തന്ന കെ. എം. അവർകൾക്കും, വി

ശേഷാൽ ഈ പുസ്തകം അച്ചുകൂടം വകയായി അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാൻ പകർപ്പവകാശം തന്ന പുരയന്നൂർ മനസ്സൽ ബ്രഹ്മശ്രീ പരമേശ്വരൻനമ്പൂതിരിപ്പാടവർക്കും ഞങ്ങൾ എന്നും കൃതജ്ഞതയുള്ളവരാണെന്നു വിനയപൂർവ്വം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇതിൽ, സദ്യോപനിഷൽസാരമായ ശ്രുതിഗീതയെ പറ്റി ടി. ഗ്രന്ഥകർത്താവ് അവർകൾ മൂലത്തിലെ അർത്ഥത്തെ എല്ലാംകൂടി ശ്രോധീകരിച്ചു പറഞ്ഞതല്ലാതെ സവിസ്തരം പാഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ടി. ശ്രുതിഗീത വരവുർ ശാമ മേനോനവർകളെക്കൊണ്ടു ഭാഷാഗാനമായി തജ്ജമ ചെയ്തിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇതിലെൊട്ടുവിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

അടുത്തകാലത്ത് എനിക്കു വന്ന അത്യാപത്തുകൾ നിമിത്തം അച്ചടിയിൽ എന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കു തൃപ്തിപ്പെടത്തക്കവിധം പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്യാനും ഈ പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥത്തെ രചിച്ച ബ്രഹ്മശ്രീ പുരയന്നൂർ മനസ്സൽ ഭാസ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ ജീവചരിത്രവുമ്പോൾ ചേർപ്പാനും തല്ലാലം സാധിക്കാതെ വന്ന വീഴ്ചയെ രണ്ടുപേരിപ്പുവരെ മഹാജനങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

വുമകൾക്കും

തൃശ്ശിവപേരൂർ

പുനശ്ശേരി നീലകണ്ഠശർമ്മ അവർകളുടെ ശിഷ്യനും ഭാരതവിലാസപ്രസാധകനുമായ ടി. സി. പരമേശ്വരൻമുസ്സത്.

അ വ ത ാ രി ക .

പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെയെല്ലാം നിർമ്മിച്ചിട്ടും ശ്രീവ്യാസ മഹർഷി തൃപ്തി വന്നില്ല എന്നും, തത്സമയത്തു പരമഭാഗവതനായ ശ്രീനാരദമഹർഷി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ എഴുന്നള്ളിട്ട ഭാഗവതപുരാണത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാനുപദേശിച്ചുവെന്നും മറ്റുള്ള കഥ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഇതിന്റെ താല്പര്യമന്താണെന്നറിയുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമ്മെ എന്താണെന്നാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നു നിരൂപിക്കുക. സകല ജാതി മനുഷ്യരെയും—വിദ്വാനാര്യരെയും മൃഗന്മാരെയും, ബുദ്ധിമാന്മാരെയും മനുഷ്യഭൂതികളെയും, സ്രീകളെയും പുരുഷന്മാരെയും—ഒന്നുപോലെ ഉദ്ധരിപ്പിക്കണം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്താടുകൂടിയാണ് വ്യാസമഹർഷി പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്താടുകൂടി അദ്ദേഹം ആ വക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവിധവർണ്ണധർമ്മങ്ങളെയും ആശ്രമധർമ്മങ്ങളെയും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മനുഷ്യർക്കു ലോകവ്യവഹാരങ്ങളെ യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട അറിവിനെ കൊടുക്കുന്ന വിവിധശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. എല്ലാപരം അവരക്കനുപമായിരിക്കുന്ന ധർമ്മങ്ങളെ വേണ്ടപോലെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതായാൽ അതുകൊണ്ട് അവരവർക്കുണ്ടാകുന്ന ശ്രേയസ്സിനേയും, അധർമ്മപ്രവൃത്തിയാൽ തന്നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ദോഷത്തേയും, മൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. നിത്യകാലക്ഷേപത്തിൽ പ്രാണികൾക്കനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന നാനാവിധദുഃഖങ്ങളുടെ നിവൃത്തിയേയും ഓരോ കഥാരൂപേണ ഉപദേശിക്കുന്നു. സത്യത്തെ ശ്ലാഘിക്കുന്നു. അസത്യത്തെ നിന്ദിക്കുന്നു. എന്തു ക്ലേശമനുഭവിച്ചാലും സത്യനിഷ്ഠയിൽനിന്നു പിൻവലിക്കരുത് എന്നു പല ഘട്ടങ്ങളിലും പല ജാതി കഥകളെക്കൊണ്ടു നിഷ്ഠിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നെ പല ഘട്ടങ്ങളിലും മോക്ഷോപായമായ ആത്മവിഷയമായിട്ടുള്ള സംഗതികളെയും യോഗമൗഢ്യത്തെയുമുപദേശിക്കുന്നു. പക്ഷെ ആ വക ഉപായങ്ങൾ

അപ്പൂവും ചിലക്ക് ദുഃഖേന സാദ്ധ്യവും അധികം പേക്ക് തീ
രെ അസാദ്ധ്യവുമാകയാൽ അവ പരക്കെ സംബന്ധിക്കു
ന്നതല്ല. ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ വ്യാസമഹർഷി
പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ട്. ഒരുവനെ ലോകരീതിയിൽ
ഒരുത്തമപുരുഷനാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട് ഏറ്റവുമുൽകൃഷ്ടമായ
പരമപുരുഷാത്മത്തിന്റെ സിദ്ധിക്കുള്ള വഴിയും മൂണ്ടിക്കാ
ണിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ മനുഷ്യലോകമായവർക്കുംകൂടി
സുഖമായി നടന്നുകൊണ്ട് ആ അവധിയിലെത്തത്തക്കവ
ണ്ണം ആ വഴിയെ വെട്ടിത്തെളിയിച്ചിട്ടില്ല. ഇവിടെയാ
ണ് വ്യാസമഹർഷിയുടെ അത്യാപ്തമുള്ള കാരണം. സർവ്വ
പ്രാണികൾക്കും സർവ്വപ്രകാരമുള്ള അനുഗ്രഹം ചെയ്യുന്നതാ
ണല്ലോ മഹാത്മാരുടെ ലക്ഷണം. ആ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി
ആരംഭിച്ചിട്ട് അവസാനം അതു പൂർത്തിയായി നിറവേറു
ന്നതിന്നു സാധിക്കാതെ വന്നാൽ അത്യാപ്തം തോന്നുന്നതു
സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. എന്നാൽ ഭാഗവതപുരാണനിർമ്മാ
ണത്തോടുകൂടി ആ സ്തുത തീർന്നുവെന്നും പാവറൻ ഭാവമു
ണ്ട്. അതെങ്ങിനെയാണു നിരൂപിക്കുക:—

സർവ്വ പ്രാണികളുടേയും ജീവിതംകൊണ്ടുള്ള പരമപ്ര
യോജനം പരമപുരുഷാത്മ സിദ്ധി, അതായതു മോക്ഷപ്രാപ്തി,
ആകുന്നുവെന്നാണ് നമ്മുടെ പൂർവ്വാചാര്യന്മാരുടെ സിദ്ധാ
ന്തം. ലോകികമായിട്ടുള്ള ധർമ്മപരണമെല്ലാം ആ അവ
ധിയിലേക്കുഭിമുഖമായിട്ടുള്ള ഗതി മാത്രമാകുന്നു—തത്സിദ്ധി
ക്കുള്ള സാധനം മാത്രമാകുന്നു. തത്പ്രാപ്തപരമായായിട്ട്
ജ്ഞിമാർ അനേകം മാർഗ്ഗങ്ങളെ ലോകാനുഗ്രഹാത്മമായി ഉ
പദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനമായവ ജ്ഞാനമാ
ർഗ്ഗം, യോഗമാർഗ്ഗം, കർമ്മമാർഗ്ഗം, ഭക്തിമാർഗ്ഗം എന്നിവയാകു
ന്നു. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി സഞ്ച
രിച്ചു മോക്ഷം പ്രാപിപ്പാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നവരുടെ ക്ലേശം
വളരെ അധികമാകുന്നു. മഹത്തായ ബുദ്ധിശക്തി, ബുദ്ധി
ക്ക് അസാമാന്യമായ ധൈര്യം, ധീരത, അതിയായ കായ
ബലം, ശാസ്ത്രജ്ഞാനം, തപോനിഷ്ഠ എന്നിവ കൂടാതെ ആ
മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി മോക്ഷമാകുന്ന പരമാവധിയിലെത്തുവാൻ

സാധിക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ ആ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുക എന്നതു ലോകത്തിൽ അപൂർവ്വം ചിലർക്കു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂവെന്നതു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഭക്തിമാർഗ്ഗമാകുന്ന മോക്ഷപ്രാപ്തിപായത്തിന്ന് ആ വക ചെലവുണ്ടാകാതെ യാതൊന്നുമില്ല. എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും—വിഭാവാർക്കും മൂലാർക്കും, സ്ഥിരബുദ്ധികളായിട്ടുള്ളവർക്കും അസ്ഥിരബുദ്ധികൾക്കും, ബലവാന്മാർക്കും ബലഹീനന്മാർക്കും, ബാലന്മാർക്കും വൃദ്ധന്മാർക്കും, പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും, രോഗികൾക്കും ദുഃഖഗാത്രന്മാർക്കും—ഇങ്ങിനെ എല്ലാവർക്കും ഒരു പോലെ സുഖമായി ആ മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കാവുന്നതാണ്. അതിന്നും പുറമെ, ഇതരമോക്ഷമാർഗ്ഗങ്ങളേക്കാൾ ഭക്തിക്ക് ഒരു മെച്ചവുമുണ്ടു്. ആ വക മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നവർക്കു പരമാവിധിയിലെത്തുന്നതുവരെ അതിയായ ക്ലേശമനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നു. എന്നാൽ പരമാവിധിയെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുവാൻ ഒരുവൻ എപ്പോൾതുനിയുന്നുവോ അതുമുതൽ അവൻ രസമനുഭവിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നു. പരമാവിധിയെ സമീപിക്കുന്നോരും അവന്നുള്ള രസംവർദ്ധിച്ചുവശാവുന്നു. ഒടുക്കം തൽപ്രാപ്തിയിൽ അവൻ പരമരസത്തെ മനുഭവിക്കുന്നു. അതിനാൽ സർവ്വപ്രാണികൾക്കും യോജിക്കുന്നതായ മോക്ഷമാർഗ്ഗം ഭക്തിയാണ് എന്നതു സുവ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. സർവ്വാവസ്ഥകളിലുമിരിക്കുന്ന മനുഷ്യാരെക്കൊണ്ടു പുരുഷാത്മമായതുമായതേയും പ്രാപിപ്പിക്കണം എന്ന അത്യൽകൃഷ്ടമായ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് വ്യാസമഹർഷി ശ്രുതികളിലും സ്മൃതികളിലും വിവിധശാസ്ത്രങ്ങളിലും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതത്വങ്ങളെ പരമഗ്രന്ഥരൂപേണ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നു പുരുഷാത്മങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം സഫലമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ നാലാമത്തെ പുരുഷാത്മമാകുന്ന മോക്ഷപ്രാപ്തിയെ സംബന്ധിച്ചു തന്റെ പ്രവൃത്തി പല ജാതി മനുഷ്യരിൽ ചിലർക്കു മാത്രമേ ഉപയോഗപ്പെടുന്നുള്ളുവെന്നു കാണുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്ന് അതൃപ്തിസ്വഭാവേണ ഉണ്ടാകുന്നതാണല്ലോ. പരമപുരുഷാത്മസി

ലിക്കു സകല ജനങ്ങൾക്കും ഒന്നുപോലെ ഉപയോഗപ്പെട്ടി-
ന്നതായ ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തെ പുരാണങ്ങളിൽ സൂചകമായി താൻ
പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല എന്നു കാണുകയാലാണ് സർവ്വപ്രകാരേ-
ണ ലോകാനുഗ്രഹത്തെ ചെയ്യണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി
പുറപ്പെട്ട വ്യാസമഹർഷിക്ക് അവസാനം തൃപ്തി തോന്നാത്ത-
ത്. ഈ തത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കിട്ടു വ്യാസമഹർഷിയുടെ
ഉദ്ദേശത്തെ പൂർത്തീകരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ സന്തുഷ്ടപിത്ത-
നാക്കിത്തീർക്കണമെന്ന കരുണാബുദ്ധിയോടുകൂടിയാണ് ശ്രീ
നാരദമഹർഷി അദ്ദേഹത്തോടു ഭാഗവതപുരാണത്തെ നി-
ർമ്മിക്കുവാനുപദേശിച്ചത്.

ഭഗവത്തത്വങ്ങളേയും, ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തേയും, ഭക്തന്മാ-
രുടെ ലക്ഷണങ്ങളേയും, മുഖ്യമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥ-
മാണ് ഭാഗവതം. അതിൽ പരമപുരുഷാത്മമായ മോക്ഷ-
പ്രാപ്തിക്കു സാധനമായിട്ടു ഭക്തിയെയാണ് പ്രധാനമാക്കി
ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

“ഭക്തി എന്നത് ഈശ്വരകൾ പരയായിരിക്കുന്ന അ-
നന്തരക്തിയാകുന്നുവെന്നു ശാസ്ഥിപ്രമഹർഷി അദ്ദേഹത്തി-
ന്റെ ഭക്തിമീമാംസ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു. ഇവിടെ
‘അനന്തരക്തി’ എന്ന പദത്തെ സ്വർഗ്ഗേശ്വരൻ എന്നാൽ ഇ-
ങ്ങിനെ ച്യാച്യാനിക്കുന്നു:—അനു=പിന്നാലെ; രക്തി=സ്നേ-
ഹം: ഈശ്വരമാഹാത്മ്യത്തെ അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അ-
ദ്ദേഹത്തിലുണ്ടാകുന്ന അതിസ്നേഹത്തിന്നാണ് ഭക്തി എന്നു
പേര്. ഇപ്രകാരമല്ലെങ്കിൽ ഭായ്യയിലോ പുത്രനിലോ ഉള്ള
പ്രാകൃതസ്നേഹത്തിന്നും ഭക്തി എന്നു പറയേണ്ടിവരും. അതു-
കൊണ്ടു ഭക്തി എന്നത് ആദ്യം പൂജാദികളെക്കൊണ്ടു ഈ-
ശ്വരഭജനം ചെയ്തു പിന്നെ ക്രമേണ അദ്ദേഹത്തിൽ അതി-
പ്രേമമായി അവസാനിക്കുന്ന ഒരു അന്തഃകരണവൃത്തിവി-
ശേഷമാകുന്നുവെന്നു നാം സ്പഷ്ടമായി കാണുന്നു”.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഈശ്വരതത്വത്തേപ്പറ്റി കുറച്ചൊ-
ന്നു നിരൂപിക്കുന്നതാവശ്യമായിരിക്കുന്നതാണ്. വിവേകാ-
നന്ദസ്വാമികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘ഭക്തിയോഗം’ എന്ന
പുസ്തകത്തിൽ * ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:—

“ഈശ്വരൻ ആരാകുന്നു? ‘ജന്മാദ്വൈതം’ യതഃ=യാദതാൽ വനിൽനിന്നാണ് ജഗത്തിന്റെ സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്? അദ്ദേഹമാണ് ഈശ്വരൻ—‘സനാതനൻ’ നിമ്ലൻ, നിത്യമുക്തൻ, സർവ്വശക്തൻ, സർവ്വജ്ഞൻ, യോഗിസ്വ, സകല ഗുണകന്മാർക്കും ഗുരുവായവൻ’. ഇവ എല്ലാ റിന്നുപോലെ, ‘ഈശ്വരഃ അനിർവ്വചനീയപ്രേമസ്വരൂപഃ=ഈശ്വരൻ വാക്കുകൊണ്ടു പറയുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധമുള്ള പ്രേമസ്വരൂപനാകുന്നു.

“ഈ പറഞ്ഞവയെല്ലാം സ്വരൂപത്തോടുകൂടിയ (മൂർത്തിമത്തായ) ഒരു ഈശ്വരന്റെ വിശേഷണങ്ങളാണെല്ലാം. അപ്പോൾ ഈശ്വരൻ രണ്ടുണ്ടോ? ‘നേതി, നേതി’ എന്ന വേദാന്തിയുടെ സമീപനസ്വരൂപമായ ഈശ്വരൻ ഒന്നു വേറെ, ഭക്തന്റെ പ്രേമസ്വരൂപമായ ഈശ്വരൻ ഒന്നു വേറെ, ഇങ്ങിനെ രണ്ടു പേരാ? ഒരിക്കലുമല്ല; സമീപനസ്വരൂപൻതന്നെ പ്രേമസ്വരൂപനായിരിക്കുന്നു. സോപാധികൻതന്നെയാണ് നിരുപാധികനുമായിരിക്കുന്നത്. സാകാരനായും പ്രേമസ്വരൂപനായുമിരിക്കുന്ന ഭക്തന്റെ ഈശ്വരൻ, നിരാകാരമായും നിർഗ്ഗുണമായുമിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നു ഭിന്നമല്ല എന്നു സദാ ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സർവ്വം അദിപിതീയമായ ബ്രഹ്മം തന്നെ; എന്നാൽ അദിപിതീയമായും നിർഗ്ഗുണമായുമിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മത്തെ ഭക്തിയോടുകൂടി ഉപാസിക്കുവാൻ അതിപ്രയാസമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഭക്തൻ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ മറ്റൊരുവസ്ഥയായും സകലജഗത്തിനും നിയന്താവായുമിരിക്കുന്ന ഈശ്വരനെ തനിക്ക് ഉപാസ്യവസ്തുവായി സ്വീകരിക്കുന്നത്. ... ..

“ഈശ്വരൻ എന്നു വെച്ചാൽ അവ്യക്തമായും അനിദ്ദേശ്യമായും അക്ഷരമായും ഇരിക്കുന്ന പരമാത്മതത്വത്തിന്റെ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ വ്യക്തിയാകുന്നു. ബ്രഹ്മത്തിന്റെ അതിലും സൂക്ഷ്മമായ സ്വരൂപം നമ്മുടെ അന്തഃകരണത്തിനുഗോചരമാകുന്നതല്ല. നിർഗ്ഗു

---

* കെ. എം. പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയുള്ള ഭക്തിയോഗം എന്ന പുസ്തകത്തിൽ വ്യാഖ്യാനമുള്ളതൽ നോക്കുക.

ബ്രഹ്മത്തിന്റെ സഗുണാവസ്ഥയാണ് ഈശ്വരൻ. ഈ ശ്വരനെ നമുക്ക് ഉപാസിക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ അതിലും സൂക്ഷ്മമായിത്തന്നെ നമ്മുടെ മനസ്സിനു വിഷയമാകുന്നില്ല. ... ..

“അതിനാൽ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കാരമായ അവസ്ഥയിൽമാത്രമേ നമുക്കു ഭക്തി സാധ്യമാവുകയുള്ളൂവെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അവ്യക്താ ഹി ഗതിർഭവം ഭേദവർദ്ധിരവാപ്യതേ= ഭേദാഭിമാനികളായവർക്കു നിർഗുണബ്രഹ്മോപാസന വളരെ പ്രയാസമാകുന്നു? (ഭഗീ അ. ൧൨. ശ്ലോ. ൫.) നമുക്കു ചുറ്റും കാണപ്പെടുന്ന സകല പദാർത്ഥങ്ങളിലും ഈശ്വരഭാവത്തെ കാണുന്നതാണ് ഭക്തി. സഗുണാവസ്ഥയിലല്ലാതെ നിർഗുണാവസ്ഥയിൽ നമുക്കു ബ്രഹ്മത്തെ ധ്യാനിക്കുവാൻ കഴികയില്ല ശരിതന്നെ. എന്നാൽ നമ്മുടെ ജ്ഞാനത്തിനു വിഷയമായിത്തന്നെ സകല പദാർത്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഈ കാര്യം അപ്രകാരംതന്നെയല്ലേ? അങ്ങിനെയല്ലാതെ പദാർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി നമുക്കു യാതൊരു ജ്ഞാനവുമുണ്ടാകുന്നതല്ല. അദ്ധ്യാത്മശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽവെച്ച് അഗ്രഗണ്യനായ കപിലമഹർഷി വളരെ മുൻപുതന്നെ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ അന്തഃകരണത്തിനുള്ള ജ്ഞാനശക്തിയോടുകൂടി ബാഹ്യ വിഷയങ്ങൾക്കു സംബന്ധമുണ്ടാകുമ്പോൾ യാതൊരുപലബ്ബിയാണുണ്ടാകുന്നത് അതാണ് ‘സത്യമായിത്തീർന്നത്’ എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. നമ്മുടെ ഭേദമുതൽ ഈശ്വരൻ വരെയുള്ള സകല ജ്ഞേയവസ്തുക്കളുടേയും ഉപലബ്ധി നമുക്കുണ്ടാകുന്നത് ഇപ്രകാരംതന്നെയാകുന്നു: നമ്മുടെ ബോധശക്തിയോടുകൂടി ബാഹ്യമായ എന്തൊരു ഒരു വസ്തുവിന്റെ സംബന്ധമുണ്ടാകുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥ തന്നെ. ഈ അപരിഹായമായ (ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായുമുള്ള) സംയോഗത്തെയാണ് നാം ‘സത്യം’ എന്നു പറയുന്നത്. ഇപ്രകാരമല്ലാതെ പദാർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി യാതൊരു ജ്ഞാനവും നമുക്കുണ്ടാകുന്നതല്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ഈശ്വരൻ ആകാരത്തെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈശ്വരൻ അസത്യമാകുന്നുവെന്നു പറയുന്നതു തീരെ അസംബന്ധമാകുന്നു. ലോകത്തിൽ സത്യമായി വ്യവഹരിക്കു

പ്പെടുന്ന സകല പദാർത്ഥങ്ങളും ഈശ്വരൻ ഒതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ എപ്രകാരം സത്യമായിരിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരമാണെന്ന ഈശ്വരനും സത്യമായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നാസ്തികന്മാർ എത്ര പദാർത്ഥത്തെയെങ്കിലും സത്യമായി വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈശ്വരസത്തയേയും അവർ അതോടുകൂടി സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇപ്രകാരമാകുന്നു അദ്ധ്യായശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഈശ്വരനെപ്പറ്റിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ? ... ..

ഈശ്വരാവതാരം * — “...ഈശ്വരൻതന്നെ സ്വമായായ വശീകരിച്ചു പലവിധത്തിൽ അവതാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്രകാരമുള്ള അവതാരമുന്തികൾ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടന്മാരായ ഗുരുക്കന്മാരാകുന്നു. ഇച്ഛാമാത്രംകൊണ്ട് അവർ ഒരു ചണ്ഡാളനെപ്പോലെ മഹാനീചനായിട്ടുള്ള ഒരുവനെ മഹാജ്ഞാനിയാക്കുന്നു. അവർ ഗുരുക്കന്മാർക്കും ഗുരുക്കന്മാരാകുന്നു; അവർ മനുഷ്യരൂപേണ ഈശ്വരതപാത്ത പൂർത്തിയായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു; അവർ മുഖാന്തരമല്ലാതെ നമുക്കീശ്വരനെ കാണുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെ നമുക്കു പൂജിക്കാതെ കഴികയില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല ഈ അവതാരമുന്തികൾ മാത്രമേ നമുക്കു ഭജനത്തിന്നു യോഗ്യന്മാരായിട്ടുള്ളൂ. അവതാരദോഷരേണയല്ലാതെ ആരും ഈശ്വരനെ കാണുകയില്ല. അപ്രകാരമല്ലാതെ അന്യവിധത്തിൽ ഈശ്വരനെ പ്രത്യക്ഷീകരിപ്പാനുത്സാഹിച്ചാൽ അബദ്ധത്തിൽ ചാടുവാനുള്ളപ്പോൾ മാകുന്നു. ഇതിന്നുദാഹരണം പറയാം.—ഒരുവനോടു ഗണപതിയുടെ ഒരു പ്രതിമയെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ പാഞ്ഞു. വളരെ ദിവസം കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ട് ഒടുക്കം ഗണപതിയെ ഒരു കുരങ്ങന്റെ ആകൃതിയിൽ ഉണ്ടാക്കുവാനേ അവന്നു സാധിച്ചുള്ളൂ. * ൨. അതിനാൽ യഥാർത്ഥമായ ഈശ്വരസ്വരൂപത്തെ ആദ്യം ധ്യാനിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചാൽ പല മാതിരി അപകടത്തിലും അകപ്പെടുവാനിടയുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ

* ഭക്തിയോഗം ൩൧-ാം പേജമുതൽ നോക്കുക.

നാം ഏതു പരേയും മനുഷ്യതാദിമനത്തോടു കൂടിയിരിക്കുന്നുവോ അതു പര നമുക്കു മനുഷ്യനേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടമായ ആകൃതിയെ സങ്കല്പിക്കുവാൻ ശേഷിയുണ്ടാകയില്ല. ഒരു കാലത്തു നാം മനുഷ്യതാദിമനത്തോടു കൂടിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ മനുഷ്യാകൃതിയിൽ അവതരിച്ചിട്ടുള്ള ഈശ്വരനെത്തന്നെയാണ് നാം ഭജിക്കേണ്ടത്. ആർ എന്തുതന്നെ പറയട്ടെ; ശ്രമിക്കട്ടെ; മനുഷ്യാകൃതിയിലല്ലാതെ നമുക്കിപ്പോൾ ഈശ്വരനെ സ്മരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല... ..

“നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയിൽ ഈശ്വരനെ മനുഷ്യാകാരമായിത്തന്നെ വിചാരിപ്പാനേ നമുക്കു ശേഷിയുള്ളൂ. ഒരു പോത്ത് ഈശ്വരനെ ധ്യാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്വഭാവന അത് ഈശ്വരനെ ഒരു വലിയ പോത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ തന്നെ വിചാരിക്കുന്നു. ഒരു മത്സ്യം ഈശ്വരനെ മത്സ്യാകൃതിയിലും ധ്യാനിക്കുന്നു. അതുപോലെ മനുഷ്യനും സ്വന്ത ആകൃതിയിൽത്തന്നെ ഈശ്വരനെ വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു കേവലം അസംബന്ധമായ ഒരു മനോരാജ്യം മാത്രമാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ല. എന്തെന്നാൽ മനുഷ്യനും, പോത്തും, മത്സ്യവും, ഓരോ ജാതി പാത്രങ്ങളായി വിചാരിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം ഈശ്വരനാകുന്ന സമുദ്രത്തിൽ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ഈശ്വരൻ അതാതാകാരങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. എല്ലാജീവികൾക്കും ഈശ്വരനെപ്പറ്റിയ ജ്ഞാനമുണ്ടാകുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അതാതു ജീവികൾക്കു തത്തന്തരകരണവൃത്തിയെ അനുസരിച്ചാണ് ഈശ്വരവിചാരമുണ്ടാകുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് ഈശ്വരനെ മനുഷ്യാകൃതിയിൽ അല്ലാതെ കാണുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതിനാൽ നാം ഈശ്വരനെ മനുഷ്യാകൃതിയിൽത്തന്നെ ഭജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; അല്ലാതെ പേറെ ഒരു മാറ്റുമില്ല.

“രണ്ടുപക്ഷക്കാർ ഈശ്വരനെ മനുഷ്യാകൃതിയിൽ
ധ്വനിപ്പിക്കുന്നില്ല — കന്ത് ഈശ്വരനെപ്പറ്റി യാതൊരു ചി
ന്തയുമില്ലാത്ത മനുഷ്യപ്പുത്ര; മറോർ, മനുഷ്യചാപപുത്ര
ഉള്ളെല്ലാം വിട്ടു മനുഷ്യതപാദിമാനത്തിൽനിന്നു കയറി അ
തീതാചന്ദ്രമായ പ്രാപിച്ച പരമഹംസൻ. അങ്ങിനെയു
ള്ള മഹാൻ സകല ജഗത്തിനേയും സ്വാത്മതുല്യമായി കാ
ണുന്നു. ഈശ്വരന്റെ പരമത്വസ്വരൂപത്തെ അറിഞ്ഞു
ഭജിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു മാത്രമേ കഴിയുള്ളൂ. ഇവിടെ
അങ്ങ അറവും, ഇങ്ങ അറവും, ഒരുപോലെയാക്കി.
എന്തെന്നാൽ, ഇവിടെ മഹാമുഖതയും പരമപാണ്ഡിത്യ
വും ഒന്നുപോലെ തോന്നപ്പെടുന്നു. പത്തുതുല്യനായവൻ
മഹാമുഖത നിമിത്തം ഈശ്വരഭജനം ചെയ്യുന്നില്ല. ജീ
വമുക്തന്മാർ തങ്ങളിൽത്തന്നെ ഈശ്വരസാക്ഷാത്ക്കാരം സി
ദ്ധിച്ചതുകൊണ്ട് (അന്യന്മാരെപ്പോലെ പാപമ) ഈശ്വരഭ
ജനം ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ രണ്ടുപക്ഷങ്ങളുടേയും മ
ദ്ധ്യത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരുവൻ അവതാരമൂർത്തികളെ ഉപാസി
ക്കുന്നതു തൊരാകുന്നുവെന്നു പറയുകയോ, അപ്രകാരം ചെ
യ്ക്കുന്നത് അന്യന്മാരെ ഉപദേശിക്കുകയോ, ചെയ്യുന്നു
വെങ്കിൽ അവനെ സൂക്ഷിക്കണം; അവന്റെ വാക്കിനെ
വിശ്വസിക്കുക; അവന്റെ മതത്തെ സ്വീകരിക്കുകയു
മുണ്ട്. മനുഷ്യനുള്ള ന്യായതകളെ അറിഞ്ഞ് ഈശ്വരൻ
മനുഷ്യനായി അവതാരംചെയ്തു മനുഷ്യരെ അനുഗ്രഹി
ക്കുന്നു.

യദോ യദോ ഹി ധർമ്മ്യ ധ്യാനിദ്വതി ഭാരത
അഭ്യുത്ഥാനധർമ്മ്യ തദാത്മാനാം സുജാമ്യഹം.
പരിത്രാണായ സാധുനാം വിനാശായ ച ദുഷ്ടതാം
ധർമ്മസംസ്ഥാപനാത്മായ സംഭവമി യുഗേ യുഗേ.

(ഭ. ഗീ. അ. ൪. ശ്ലോ ൧-൮)

അർത്ഥം: ‘അല്ലയോ ഭാരത! ഏതതു കാലത്തിൽ
(വർണ്ണാശ്രമ) ധർമ്മത്തിന്നു ക്ഷമയും അധർമ്മത്തിന്നഭിവൃദ്ധി
യുമുണ്ടാകുന്നുവോ, അപ്പോൾ ഞാൻ തന്നെത്താൻ സൃഷ്ടി
ക്കുന്നു. സാധുക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കും, ദുഷ്ടന്മാരുടെ നാശത്തിനും,

ധർമ്മത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിന്നും, വേണ്ടി ഞാൻ യുഗാന്തരം അവതാരം ചെയ്യുന്നു?.

അവജാനന്തി മാം മൃഡാ മാനുഷീം തന്നമാശ്രിതം

പരം ഭാവമജാനന്തോ മമ ഭൂതമഹേശ്വരം.

(ഭ. ഗീ. അ. ന്. ശ്ലോ. ൧൧)

അർത്ഥം: 'എന്റെ പരമതത്വത്തെ അറിയാതെ മൃഡാ നാരായണൻ സകലഭൂതങ്ങൾക്കും മഹേശ്വരനായ എന്നെ മനുഷ്യഭൂഹത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നവനായി വിചാരിച്ചു തിരസ്ക്കരിക്കുന്നു?'. ഇപ്രകാരമാണ് അവതാരങ്ങളെപ്പറ്റി ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻ ഗീതയിൽ ഉപദേശിക്കുന്നത്. ഭഗവാൻ ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:— 'സമുദ്രത്തിൽനിന്നു വലിയ ഒരു ഏറ്റം വരുമ്പോൾ ചെറിയ പുഴകൾ, കുഴികൾ മുതലായവ, അവയിൽ യാതൊരു പ്രയത്നവും കൂടാതെത്തന്നെ, നിറഞ്ഞു വശാവുന്നു; അതുപോലെ ഈശ്വരന്റെ അവതാരമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഭഗവാൻ കടാക്ഷമാകുന്ന ഒരു വലിയ ഏറ്റം വന്നുതള്ളി ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം സകലജനങ്ങളും ആത്മജ്ഞാനപരിപൂർണ്ണതയെ പ്രാപിക്കുകയും പരമാനന്ദത്തെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.''

മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം ഈശ്വരതത്വത്തെയും ഈശ്വരന്റെ അവതാരമഹിമയേയും അറിഞ്ഞതിന്റെശേഷം അദ്ദേഹത്തിലുണ്ടാകുന്ന അതിഃസ്നേഹത്തിന്നാണ് ഭക്തി എന്നു പറയുക എന്നു മുമ്പിൽ പറഞ്ഞുവെല്ലാം. ലൌകികനാരായണമുക്കു ഭക്തിയുടെ യഥാർത്ഥമായ സ്വരൂപജ്ഞാനമുണ്ടാക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമാകുന്നു. എങ്കിലും പല അവസ്ഥകളിലും നിന്നു പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ ഏകഭൂതജ്ഞാനമെങ്കിലും നമുക്കുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക. ആദ്യത്തെ അന്തഃകരണവൃത്തികളെ പാറി പ്രതിപാദിക്കുന്ന അദ്ധ്യാത്മശാസ്ത്രപ്രകാരം ഭക്തിഎന്നു ചെച്ചാലെന്നാണെന്നു നിരൂപിക്കാം. പിന്നെ സംഗീതശാസ്ത്രഭാഷയിൽ ഭക്തിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാം. അപ്രകാരംതന്നെ നാട്യവിദ്യയെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഭരതശാസ്ത്ര

ഭാഷയിലും ഭക്തിയെപ്പറ്റിക്കുറമെന്നു പറയാം. പിന്നെ, ഭക്തിയെന്നവിഷയത്തെ ശാസ്ത്രരീതിയിൽ എഴുതിട്ടുള്ള ശാസ്ഥിലുപഹാഷി എന്നതാണ് പറയുന്നത് എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാനുസാഹിക്കാം. ഇതിനെ പലപ്രകാരേണ പറയുവാൻ പോകുന്ന ഭക്തിലക്ഷണങ്ങൾ ഭാഗവതപുരാണത്തിൽ പല ഘട്ടങ്ങളിലായി പലവിധത്തിലും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ലക്ഷണങ്ങളോടു യോജിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും ഒട്ടക്കം നോക്കാം:—

നമുടെ അന്തഃകരണത്തിലുള്ള ഓരോ അംശങ്ങളുടെ ഓരോ ധർമ്മങ്ങളെ അനുസരിച്ച് അദ്ധ്യാത്മശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അതിനെ സാമാന്യേന മനസ്സ്, ബുദ്ധി, ചിത്തം, അഹംകാരം എന്നിങ്ങിനെ നാലംശമായി വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. മനസ്സു ബാഹ്യമായിട്ടുള്ള വിവിധവിഷയങ്ങളേയും ഇന്ദ്രിയപോരേണ ഗ്രഹിക്കുന്നു. അഹംകാരവും, ബുദ്ധിയും അവയെ ക്രമപ്പെടുത്തിവെച്ചു വേണ്ടപോലെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചിത്തവൃത്തികൾ അനേകമാകുന്നു—രാഗം, ദോഷം, ഇഹം, അസ്മയ, മദം, മാത്സര്യം, ക്രോധം, ഭയം, ലജ്ജ, ദേ, ഭാഷിന്യം, ഹം, വിഷാദം എന്നിങ്ങിനെ അവ അസംഖ്യങ്ങളായിരിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞവയെല്ലാംകൂടി ചേർന്നു നിൽക്കുന്നതിന്നു സാമാന്യമായിട്ടുള്ള ഒരു പേരാണ് അന്തഃകരണം. അല്ലെങ്കിൽ അന്തഃകരണമെന്നതു നമുടെ ബോധശക്തിയുടെ ആകത്തുകയാകുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ ചിത്തവൃത്തികൾ സ്വഭാവേന നീചങ്ങളായും ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായുമിരിക്കുന്നു. അവയിൽ നീചങ്ങളായിട്ടുള്ളവയെ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുകയും, സ്വഭാവേന ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായവയെ പരമകർമ്മയെ പ്രാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അവയെ സംസ്കരിച്ചാൽ മാത്രമേ ഒരുവൻ പൂർ്ണാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ മാത്രമേ സ്വഭാവേന പരിശുദ്ധമായും ഈശ്വരാംശമായും വ്യവഹാരദശയിൽ ജീവിക്കുന്നു പറയപ്പെടുന്നതായുമിരിക്കുന്ന ആത്മാചരന്യം യഥാർത്ഥമായ സ്വരൂപത്തോടുകൂടി പ്രകാശിക്കുകയുള്ള അപ്രകാരമുള്ള ആത്മപ്രകാശം ഏവനിൽ പൂർ്ണമായിട്ടുണ്ടാകുന്നുവോ അവനാണ് പണ്ഡിതൻ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സാധാരണയായി ശാ

സ്രീമദ്യ വിഷയങ്ങളുടെ ജ്ഞാനംകൊണ്ടുമാത്രം ഒരുവനെ പണ്ഡിതനെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. അതു ശരിയല്ല. എന്തെന്നാൽ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പ്രധാനമായി ബുദ്ധിക്ക് വിഷയമായിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. ശാസ്ത്രങ്ങൾ ബുദ്ധിയെയാണ് മുഖ്യമായി സംസ്കരിക്കുന്നത്. ബുദ്ധിസംസ്കാരംകൊണ്ട് അന്തഃകരണത്തിന്റെ ചെറിയതായ കരംശം മാത്രമേ സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ശേഷം അധികഭാഗവും പിന്നെയും അസംസ്കൃതമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. എന്നാൽ സാധാരണ മനുഷ്യർ ഈ സംഗതിയിൽ അത്ര മനസ്സുവെക്കാതെ ബുദ്ധിസംസ്കാരംമാത്രം കൊണ്ട് ഒരുവൻ പൂണ്ണാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുന്നുവെന്നു ധാച്ഛിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവനെ പണ്ഡിതനെന്നു പറയുന്നു.

ആത്മവിഷയമായിട്ടുള്ള ജ്ഞാനമാണ് പാണ്ഡിത്യം. അന്തഃകരണവൃത്തികൾ എല്ലാം ഒരുപോലെ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടാലെ ഒരുവൻ ആത്മജ്ഞാനമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ — ആത്മാസ്ഥാനഭവപ്പെടുകയുള്ളൂ. ബുദ്ധിസംസ്കാരംകൊണ്ടുമാത്രം അപ്രകാരമുള്ള ആത്മപ്രകാശം — ആത്മാനുഭവം — ഒരുവനുണ്ടാകുന്നതല്ല. ബുദ്ധിസംസ്കാരംകൊണ്ട് ഒരുവൻ അന്യന് ആശ്രയത്താൽ ജനിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ശക്തിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ശേഷിയുള്ളവനായിഭവിക്കുന്നതാണ്. എന്നാലും അവൻ മഹാനീചനായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നതും. ഒരു കഴുവിനെപ്പോലെ അവൻ അത്യുന്നതാവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും നീചങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിലേക്കായിരിക്കും അവന്റെ ഭ്രഷ്ടി. ബുദ്ധിസംസ്കാരത്തോടുകൂടി ഇതര അന്തഃകരണവൃത്തികളെ യഥാവിധി സംസ്കരിച്ചാൽമാത്രമേ ഒരുവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടനായി ഭവിക്കുകയുള്ളൂ — പൂണ്ണാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ.

വാഗ്ദ്രവ്യമായിരിക്കുന്ന ഭാഷയ്ക്കു വിഷയമായതും, അതു ഹേതുവാചിട്ടു യുക്തിക്കും ന്യായത്തിനും ഗോചരമായതുമായ ശാസ്ത്രാദികളെക്കൊണ്ടു സംസ്കരിക്കപ്പെടാവുന്നതായ ബുദ്ധിവൃത്തിയെ അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്ന ശേഷമുള്ള അന്തഃകരണവൃത്തികളെ വേണ്ടപോലെ സംസ്കരിക്കുന്നതിന് എഴുപ്തമാ

യിട്ടുള്ള ഒരു ഉപാധമാണ് — ഒരു വിദ്യാഭ്യാസമാണ് — ഭക്തി മാർഗ്ഗം.

ഭക്തി എന്നത് ഈശ്വരർക്ക് അർപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഈശ്വരൻ അറിവുപറിയെ പ്രേമസ്വരൂപനാകുന്നു. ഈശ്വരൻ സർവ്വതും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഭക്തി എന്നതു സർവ്വതും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രേമവിശേഷമാകുന്നു. പരിപൂർണ്ണസ്നേഹമാകുന്നു. ഭക്തനായവന്റെ അകത്തും പുറത്തും സ്നേഹം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. ഭക്തൻ സർവ്വപ്രപഞ്ചവും ഈശ്വരമായതിട്ടു തോന്നുന്നു. ഈശ്വരൻ അറിവുപറിയെ പ്രേമസ്വരൂപനാകുന്നു. അപ്പോൾ ഭക്തൻ പ്രപഞ്ചമാസകലം അറിവുപറിയെ പ്രേമസ്വരൂപമായിത്തീർന്നു തോന്നുന്നു. ആ അവസ്ഥയിൽ ഭക്തന്റെ അന്തഃകരണത്തിൽ ഇതര ചിന്തവൃത്തികൾക്കു സ്ഥലമില്ലാതെയായിത്തീരുന്നു: ദോഷമാകട്ടെ, ഭയമാകട്ടെ, ലജ്ജയാകട്ടെ, ക്രോധമാകട്ടെ, മമതയാകട്ടെ, മാത്സര്യമാകട്ടെ, അസൂയയാകട്ടെ യാതൊന്നിനും ഭക്തന്റെ ഉള്ളിൽ സ്ഥലമില്ലാതെയായിത്തീരുന്നു. അവയെല്ലാം സർവ്വതും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന പരിപൂർണ്ണസ്നേഹസമുദ്രത്തിൽ അലഞ്ഞു പോകുന്നു. ഭക്തൻ പരിപൂർണ്ണാചന്ദ്രനായും പ്രാപിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ആ അവസ്ഥയിൽ അവൻ സിദ്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടു യാതൊന്നുമില്ല. അവൻ കളയേണ്ടതായിട്ടും യാതൊന്നുമില്ല.

ഭക്തൻ ജ്ഞാനിയുമാകട്ടെ യോഗിയുമാകട്ടെ കർമ്മിയുമാകട്ടെ ഒരു വലിയ മെച്ചമുണ്ട്. അവർ അന്തഃകരണവൃത്തികളെയെല്ലാം നിരോധിച്ചിട്ടാണ് അന്തഃകരണശുദ്ധി വരുത്തുന്നത്. ചിന്തവൃത്തികളെ നിരോധിക്കുന്നതാണ് യോഗമെന്നു യോഗദർശനകർത്താവായ പതഞ്ജലിമഹർഷിപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം മഹാക്ലേശത്തോടുകൂടി അന്തഃകരണശുദ്ധി വരുത്തിത്തീർത്താൽ അവർക്കു തങ്ങളുടെ കാര്യം സാധിക്കുവാൻ. എന്നാൽ ഭക്തന് ആവക ഭാരങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല. ഭക്തൻ തന്റെ ചിന്തവൃത്തികളെ ഓരോന്നായി പരിപൂർണ്ണസ്നേഹസ്വരൂപനായ ഈശ്വരർക്കു പ്രയോഗിക്കുന്നു. അവ ഓരോന്നും പ്രേമമാകുന്ന സമുദ്രത്തിൽ ലയിക്കുന്നതുപോലെ. അവ ഓരോന്നും ലയിക്കുന്നതാകയാൽ അവ

ന്റെ അന്തരകരണത്തിൽ ആസ്ഥാനത്തേക്കു പ്രേമമാകുന്ന സമുദ്രം തള്ളിക്കയറുന്നു. ഒട്ടകം അവന്റെ അന്തഃകരണം പ്രേമ മയമായിത്തീരുന്നു — ആനന്ദമയമായി ഭവിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഭക്തൻ സകല പ്രപഞ്ചവും പ്രേമമയമായി തോന്നുന്നത്. അതിലും മേലായിട്ടൊരന്തഃകരണസംസ്കാരമുണ്ടോ? അതിലും മേലു ഒരന്തഃകരണത്തുളിയുണ്ടോ? അതിലുമുപരിയായിട്ടൊരവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?

അനിർവ്വചനീയപ്രേമസ്വരൂപനായ ഭക്തന്റെ ഈ ശ്വരൻ സംഗീതശാസ്ത്രതത്വജ്ഞന്റെ ഭാഷയിൽ നാദബ്രഹ്മമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പരിപൂർണ്ണസ്നേഹസ്വരൂപനായും, അതുപേതവായിട്ടുതന്നെ പരിപൂർണ്ണാനന്ദസ്വരൂപനായിരിക്കുന്ന ഈശ്വരൻ തന്നെയാണ് നാദസ്വരൂപനായിരിക്കുന്നത്. ഇതിന്നു പ്രമാണമായി നമുക്കു സംഗീതരത്നാകരം എന്ന സംഗീതശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തെ എടുക്കുക. ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആദ്യത്തെ സ്വരാദ്ധ്യായത്തിൽ മൂന്നാം പ്രകരണരഭഭത്തിൽ മംഗളാചരണമായി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:—

‘ചൈതന്യം സർവ്വഭൂതാനാം വിവൃതം ജഗദാത്മനാ
നാദബ്രഹ്മതദാനന്ദമദിതീയമുപാസ്മഹേ’

പിന്നെ, നാദോപാസനകൊണ്ടു ബ്രഹ്മാവിഷ്ണുമഹേശ്വരന്മാർ ഉപാസിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും, എന്തെന്നാൽ അവർ നാദാത്മകന്മാരാകുന്നുവെന്നും, അതിന്റെ ചോടെ പറയുന്നുണ്ട്. നിർഗുണബ്രഹ്മോപാസന മഹാദുഃഖസാദ്ധ്യമാകയാൽ മുനിമാർ ഗുരൂപചിഷ്ടമാർഗ്ഗത്തെ അനുസരിച്ചു നാദോപാസനയെ ചെയ്യുന്നുവെന്നും അതിൽ വേദാന്തദിക്കിൽ പറയുന്നു. നാദം രണ്ടുവകയായി വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒന്ന് അനാഹതം—നാദത്തിന്റെ അതിസൂക്ഷ്മമായ അവസ്ഥ മറ്റൊരു ആഹതം—അതിന്റെ സ്വഭാവസ്ഥ. മുനിമാർ അനാഹതമായിരിക്കുന്ന നാദത്തെയാണുപാസിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അനാഹതമായ നാദോപാസന ‘രക്തിവിഹീന’മാകയാൽ ജനങ്ങൾക്കു മനോരഞ്ജകമായി ഭവിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ജനചിത്തരഞ്ജനയെ ഉണ്ടാക്കുന്നവിധം ആഹതമായിരിക്കുന്ന നാദത്തെ ശ്രദ്ധ

ദിപോരണ ഗാനം ചെയ്യത്തക്കവിധമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളതാണ് സംഗീതവിദ്യ. * സംഗീതം സകല പ്രാണികളുടേയും ചിത്തത്തെ രഞ്ജിപ്പിക്കുന്നതായെന്നും, സകല പ്രാണികൾക്കും ഐഹികമായ സകല സുഖങ്ങളെ കൊടുക്കുകയും, അവരുടെ സംസാരത്തെ നശിപ്പിക്കുകയും, അവരെക്കൊണ്ടു മോക്ഷത്തെ പ്രാപിപ്പിക്കുകയും, ചെയ്യുന്നുവെന്നും, സാഗീതരത്നാകരക്കാരൻ പറയുന്നു. ഈ വിഷയാരംഭത്തിലെ ആദ്യത്തെ വാചകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതിക്കു പ്രമാണമായി ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ഇനി നാദബ്രഹ്മാന്തർപ്പാരി വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിയോഗാഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്താണെന്നു നോക്കുക. അതിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. —

“ജഗത്താസകലവും നാമരൂപങ്ങളോടു കൂടിയാണ് പ്രകാശിക്കുന്നത്. വ്യഷ്ടിരൂപമായ മനുഷ്യശരീരത്തിലുള്ള അന്തഃകരണത്തിൽ നാമരൂപാവസ്ഥയിന്നമല്ലാതെ യാതൊരു ചിത്തവൃത്തിയു മുണ്ടാകുന്നതല്ല. സൃഷ്ടികാര്യത്തിൽ ഒരു നിയമം തന്നെ പ്രകൃതിയിൽ എല്ലാ ദിക്കിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നതു ശരിയാണെങ്കിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള നാമരൂപാവസ്ഥയ്ക്കു ഭേദത്തെ അനുസരിച്ചായിരിക്കണം സകല ജഗത്തും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്. ‘യഥാ ഏകേന മുൽപിണ്ഡേന വിജ്ഞാനേന സർവ്വം വിജ്ഞാതം ഭവതി=എപ്രകാരമാണ് ഒരു മണ്ണുറളയുടെ സ്വഭാവം മനസ്സിലായാൽ പിന്നെ എല്ലാ മണ്ണിന്റേയും സ്വഭാവം മനസ്സിലാകുന്നത്. അതുപോലെ വ്യഷ്ടിശരീരജ്ഞാനം കൊണ്ടു സമഷ്ടിശരീരജ്ഞാനമാവശ്യമുണ്ടാകുന്നു. രൂപം എന്നത് (ഒരു ഫലത്തിന്റെ) പുറമെയുള്ള തൊണ്ടുപേലേയും, നാമം (അതിന്റെ) ഉള്ളിലുള്ള രസം അല്ലെങ്കിൽ കഴമ്പുപോലെയും ഇരിക്കുന്നു. സ്ഥൂലശ

*ഗീതം, വാദ്യം, തൃത്വം ഈ മൂന്നും കൂടിയതിന്നാണ് സംഗീതം എന്നു പേർ. ചില ദിക്കിൽ ഗീതമാത്രത്തിങ്കലും സംഗീതശബ്ദം പ്രയോഗിക്കാറുണ്ട്, അത് അവയവത്തിൽ അവയവസ്വഭാവമാണെന്നു കൊണ്ടാകുന്നു. ഐന്ദ്രിയത്തിൽ പട്ടവ്യവഹാരം പോലെ.

രീരം രൂപമായും, അനുഭവകരണം അല്ലെങ്കിൽ സൂക്ഷ്മശരീരം നാമമായുമിരിക്കുന്നു. ശബ്ദസംജ്ഞകൾ നാമത്തോടു സർവ്വമാ സംബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനിൽ സകല ചിത്തവൃത്തികളും അനുഭവകരണത്തിൽ (അല്ലെങ്കിൽ അവ്യക്തിഗതമായതലത്തിൽ) പ്രാദുർഭവിച്ച് ആദ്യം പദങ്ങളായും പിന്നെ സ്വരൂപാകാരങ്ങളായും (രൂപങ്ങളായും) പ്രകാശിക്കുന്നു.

“പ്രപഞ്ചത്തിൽ ബ്രഹ്മം, അല്ലെങ്കിൽ ഹിരണ്യഗർഭൻ, അല്ലെങ്കിൽ മഹത്തമം, ആദ്യം നാമമായും പിന്നെ രൂപമായും—ഏതജ്ജഗദാകാരമായും—തന്നത്താൻ പ്രകാശിച്ചു വ്യക്തമായി ഇന്ദ്രിയഗോചരമായിരിക്കുന്ന (സ്വരൂപാകാരമായിരിക്കുന്ന) ഈ ജഗത്തു രൂപമായിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ പിൻഭാഗത്തായി (അതിൽ ആന്തരമായി) നിത്യമായും അപ്രകൃതമായുമിരിക്കുന്ന സ്റ്റോടം—പ്രകാശകൻ—സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. എല്ലാ നമോങ്ങൾക്കും, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ ചിത്തവൃത്തികൾക്കും, കാരണഭൂതമായും നിത്യമായുമിരിക്കുന്ന ഈ സ്റ്റോടം എന്ന ശക്തിഭാഗത്തോടുകൂടുന്ന ജഗദീശ്വരൻ ജഗത്തിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ഈ ശ്വരൻതന്നെ ആദ്യം സ്റ്റോടമായും പിന്നെ ക്രമേണ ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ സ്വരൂപ പ്രപഞ്ചമായും, പരിണമിക്കുന്നു. ഈ സ്റ്റോടത്തിന്നു സംജ്ഞയാകത്തക്കവണ്ണം ഒരു പദം മാത്രമേയുള്ളൂ. അത് ‘ഓം’ കാരമാകുന്നു. നമുക്ക് ഒരു വിധത്തിലും പദത്തേയും പദാർത്ഥത്തേയും ഭിന്നിപ്പിപ്പാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ ‘ഓം’ കാരവും നിത്യമായ സ്റ്റോടവും അഭിന്നമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടാണ് പരമപരിശുദ്ധമായും എല്ലാ നാമരൂപങ്ങൾക്കും ബീജമായും നിത്യമായുമിരിക്കുന്ന ഈ ‘ഓം’ കാരത്തിൽനിന്നു സകല പ്രപഞ്ചവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത്. ‘പദപദാർത്ഥങ്ങൾ അഭിന്നമായിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഒരു പദാർത്ഥത്തെ കാണിക്കുവാൻ പല പദങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതിനാൽ ഈ പ്രത്യേക ‘ഓം’ കാരപദം പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിക്കു കാരണഭൂതമായ വസ്തുവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പദംതന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നില്ല’ എന്നൊരു വ്യുത്പ

പക്ഷം ജനിമുക്തം. അതിന്നു നമോധാനം—സകലവുമുട,
ങ്ങിയിരിക്കത്തക്കവണ്ണുള്ള ശക്തി 'ഓം'കാരത്തിന്നു മാത്ര
മേ ഉള്ള അതുപോലെ ചേര ഒന്നിന്നുമില്ല. സ്തോടം എ
ന്നതു സകല പദങ്ങൾക്കും ഉപാദാനകാരണമായിരിക്കുന്നു.
എങ്കിലും അതു പൂണ്ണാകൃതിയെ പ്രാപിച്ച ഒരു നിയതപദ
മല്ലതാനും—എന്നുവെച്ചാൽ, ഒരു പദത്തിൽനിന്നു മറ്റൊ
രുപദത്തെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള സകല പ്രത്യേകചിഹ്നങ്ങളേ
യും വീക്ഷിയാൽ പിന്നെ എന്തു ശേഷിക്കുന്നു? യാ അതു
സ്തോടമാകുന്നു; അതു ഹേതുവായിട്ട് ഈ സ്തോടം നദബ്ര
ഹ്മണൻ പറയപ്പെടുന്നു. എല്ലാ പദങ്ങളും അനിവാര്യമാ
യ സ്തോടത്തെത്തന്നെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പക്ഷെ
അവ സ്തോടത്തിന്റെ ഏകദേശാത്മാത്ത മാത്രം പ്രകാശി
പ്പിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. എന്തെന്നാൽ അതാതുപദം മറ്റുള്ള
പദാത്മങ്ങളിൽനിന്നു ഭിന്നമായ ഒരു പ്രത്യേകപദാത്മ
ത്തെ മാത്രമേ കാണിക്കുന്നുള്ളൂ. അപ്പോൾ അതിനെ സ്തോ
ടമെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ സകല വിശേഷപ
ദാത്മങ്ങളെയുമൊതുക്കിയിരിക്കുന്ന സ്തോടത്തിന്റെ (ഏറ്റ
വും സാമാന്യമായ) അത്മാത്ത ചുരുക്കത്തെ അതിന്റെ പൂ
ണ്ണസ്വഭാവത്തെ സൂചിപ്പിപ്പാൻ (കാണിപ്പാൻ) എതുപദ
ത്തിന്നു ശക്തിയുണ്ടോ ആ പദമായിരിക്കണം അതിന്റെ
ശരിയായ സംജ്ഞ. അങ്ങിനെയുള്ള പദമാകുന്നു 'ഓം'
കാരം. എന്നെന്നാൽ, അ-ഉ-മ്. എന്നുള്ള അക്ഷരങ്ങ
ളൊന്നിച്ചു ചേർന്നിരിക്കുന്ന 'ഓം'കാരം സകല ശബ്ദങ്ങളു
ടേയും സാമാന്യമായ ഒരു സംജ്ഞയാകുന്നു. 'അ' എന്ന
ക്ഷരം എല്ലാ ശബ്ദങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും കുറച്ചുമാത്രം
(മൂലശബ്ദത്തിൽനിന്നു) വ്യത്യാസത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന
ഒരു ശബ്ദമാകുന്നു. (മൂലശബ്ദത്തോട് ഏറ്റവുമടുത്തിരി
ക്കുന്നത് 'അ' എന്നക്ഷരമാകുന്നു). അതിനാൽ ശ്രീകൃഷ്ണ
ഭഗവാൻ ഗീതയിൽ 'അക്ഷരാണാം അകാരാസ്മി' (അക്ഷ
രങ്ങളിൽവെച്ചു ഞാൻ 'അ' കാരമാകുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞി
രിക്കുന്നു. വ്യക്തമായി ഉച്ചരിക്കത്തക്ക സകല ശബ്ദങ്ങളും
ഈ മുതൽ അധരംവരെയുള്ള ഓരോ സ്ഥാനത്തുനിന്നു

ണുണ്ടാകുന്നത്. കണ്ഠം മുതൽ അധരംവരെയുള്ള സകല ശബ്ദപരിണാമങ്ങളേയും സൃഷ്ടിപ്പിപ്പാനുള്ള സംജ്ഞ 'ഊ' കാരമാകുന്നു; 'അ' കാരം ആദ്യക്ഷരവും, 'മ' കാരം (അനുസ്വാരം) അധരത്തിൽ കലാശിക്കുന്ന അന്ത്യാക്ഷരവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ 'ഓം' കാരം ശരിയായി ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സകല പദാർത്ഥങ്ങളേയും സൃഷ്ടിപ്പിക്കുന്ന സകല ശബ്ദസംജ്ഞകളും ഇതിൽ അന്തർഭവിക്കുന്നതാണ്. അന്യപദത്തിന്ന് ഈ ശക്തിയില്ല. അതിനാൽ 'ഓം' കാരമാകുന്നു സ്റ്റോടത്തിന്ന് ഏറ്റവും യോഗ്യമായ സംജ്ഞ. 'ഓം' കാരപദത്തിന്റെ അർത്ഥവും അതു (സ്റ്റോടം) തന്നെയാകുന്നു. പദപദാർത്ഥങ്ങൾ അഭിന്നമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നതിനാൽ 'ഓം' കാരവും സ്റ്റോടവും ഒന്നുതന്നെയാകുന്നു. സ്റ്റോടം സകല സ്ഥൂലപ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും മൂലമായതുകൊണ്ടും, അത് അതിസൂക്ഷ്മമായാൽ ഈശ്വരനോട് അധികം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, വാസുദത്തിൽ അത് ഈശ്വരന്റെ പ്രഥമപരിണാമമാകുകൊണ്ടും, ഈ 'ഓം' കാരംതന്നെ ഈശ്വരന്റെ ശരിയായ സംജ്ഞയായിരിക്കുന്നു".

നമ്മുടെ സകല സങ്കല്പങ്ങളും—സകല അന്തഃകരണവൃത്തികളും—ഈശ്വരന്റെ സർവ്വത്ര വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന സങ്കല്പശക്തിയുടെ അംശങ്ങളാണ് എന്നതു മേൽപറഞ്ഞതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. സകല ചിത്തവൃത്തികൾക്കും കാരണഭൂതമായും നിത്യമായുമിരിക്കുന്ന സ്റ്റോടം എന്ന ശക്തിപദമാണു ജഗദീശ്വരൻ എപ്രകാരമാണ് ഈ ജഗത്തിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് അപ്രകാരംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അംശങ്ങളായ നാം നമ്മുടെ സങ്കല്പശക്തിപദമാണെന്ന് വിവിധപദാർത്ഥങ്ങളെ നിർമ്മിക്കുന്നത്. ആദ്യം നാം സങ്കല്പിക്കുന്നു. പിന്നെ ആ വക സങ്കല്പങ്ങളെ സ്ഥൂലാകാരമായി പരിണമിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സങ്കല്പങ്ങൾ നാമങ്ങളായും, അവയുടെ സ്ഥൂലമായ ആകാരങ്ങൾ രൂപങ്ങളായുമിരിക്കുന്നു. ഇവ രണ്ടിന്റേയും മദ്ധ്യത്തിലായി ശബ്ദസംജ്ഞകളിരിക്കുന്നു. അതാതുസങ്കല്പങ്ങൾക്കനുരൂപമായിട്ട്

ഇള ശബ്ദസംജ്ഞകളാണ് ആ വക സങ്കല്പങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സങ്കല്പങ്ങളും അപരയ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദസംജ്ഞകളും അഭിന്നമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ അന്തഃകരണവൃത്തികളെപ്രായേണ രണ്ടുതരമായി വിഭാഗിക്കാം. അതിനെ അനുസരിച്ചു ശബ്ദസംജ്ഞകളും രണ്ടുതരമായിരിക്കുന്നു. ൧. അക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വാഗ്മൂലമായ ശബ്ദസംജ്ഞകളെക്കൊണ്ടു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന അന്തഃകരണവൃത്തികൾ. ൨. വാഗ്മൂലമായ ശബ്ദസംജ്ഞകൾക്കു ഹോചാരമാകാത്തതും, സ്വരങ്ങളെക്കൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചിത്തരഞ്ജകങ്ങളായ രാഗങ്ങളാകുന്ന ശബ്ദസംജ്ഞകൾക്കു ഹോചാരമായതുമായ അന്തഃകരണവൃത്തികൾ. നമ്മുടെ സകല അന്തഃകരണവൃത്തികളും സർവ്വത്ര വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈശ്വരസങ്കല്പത്തിന്റെ അംശങ്ങളാകയാൽ രണ്ടുജാതി ശബ്ദസംജ്ഞകളെക്കൊണ്ടും ജഗദീശ്വരന്റെ മഹത്തായിരിക്കുന്ന സങ്കല്പശക്തിയെത്തന്നെയാണ് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്—അപരയും സമഷ്ടിയായിരിക്കുന്ന ഈശ്വരസങ്കല്പത്തിന്റെ ഭാഷ്യതന്നെയായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്—എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടു്.

വാർദ്ധക്യമായിരിക്കുന്ന ശബ്ദസഞ്ചകർ, സാക്ഷാത്കാരികളായിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഈശ്വരനാകുന്ന അത്മത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. അപ്രകാരമാകുന്ന ഗോപ്യമായിരിക്കുന്ന ശബ്ദസഞ്ചകർ ആ അത്മത്തെത്തന്നെ കരകളിൽ സൂക്ഷ്മമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

വാഗ്രൂപമായിരിക്കുന്ന ശബ്ദസംജ്ഞകളെക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ ഏതാനും ചില ചിത്തവൃത്തികളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത് എപ്രകാരമാണെന്നത് എപ്പോഴും അറിയാവുന്ന സംഗതിയാണ്. ഈ പ്രകൃതത്തിലേക്കുതാപശ്ചമിപ്പി. ഗാനരൂപമായിരിക്കുന്ന ശബ്ദസംജ്ഞകൾ വാക്കിനു ശോധരമല്ലാത്ത ചിത്തവൃത്തികളെ എങ്ങിനെയാണു് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്—എങ്ങിനെയാണു് അവ ആവക ചിത്തവൃത്തികളുടെ ഭാഷയായിട്ടു നിൽക്കുന്നത്—എന്നും, ഗാനം

ഇങ്ങിനെയാണ് ഭക്തിസാധനമായിരിക്കുന്നതെന്നും, ഭക്തിക്കും അതിന്നും ഏതൊരു സംബന്ധമാണുള്ളത് എന്നും, ആണ് ഇനി നിരൂപിക്കുവാനുള്ളത്.

നമ്മുടെ അന്തഃകരണവൃത്തികൾ അനേകങ്ങളാകുന്നു. അവയിൽ ചിലത് അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളാകുന്നു. സമ്മിശ്രമായിട്ടല്ലാത്ത കേവലം ഒരു ചിത്തവൃത്തിതന്നെ നമ്മളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നതല്ല. സാധാരണയായിട്ട് ഒരു പ്രധാനമായും വേറാ അനേകം വൃത്തികൾ അപ്രധാനമായി ആ ഒന്നോടു ചേർന്നാണ് പ്രകാശിക്കുന്നത്. ഇതിന്നൊരുദാഹരണം പറയാം. ശൃംഗാരപ്രധാനമായിട്ട് ഒരു ചിത്തവൃത്തി നമ്മളിൽ ഉദിക്കുമ്പോൾ അതു കേവലം ശൃംഗാരം മാത്രമായിരിക്കുകയില്ല. അതോടുകൂടി ക്രോധം, ഭയം, മജ്ജ മുതലായവയും, അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ അനേകം വേറെചില വൃത്തികളും കൂടിചേർന്നിട്ടാണ് അതു പ്രകാശിക്കുന്നത്. അതിൽതന്നെ പിന്നെയും വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടാകും. ശൃംഗാരത്തോടുചേർന്നില്ലെന്ന വിവിധസഞ്ചാരിഭാവങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യത്തിന്റെ താരതമ്യപോലെ ആ ശൃംഗാരംതന്നെ ഈഷൽ വ്യത്യാസത്തോടുകൂടിയാണ് പ്രകാശിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ഏല്ലാ ചിത്തവൃത്തികളെ സംബന്ധിച്ചുമറിയേണ്ടതാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇതര ചിത്തവൃത്തികളോടുകൂടി നില്ക്കുന്ന സ്ഥായിയായ ഒരു ചിത്തവൃത്തിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി സ്വരവിന്യാസംകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള ഓരോ രാഗങ്ങൾക്കുമുണ്ട്. ഒരു രാഗം അപ്രധാനങ്ങളായ അനേകം ചിത്തവൃത്തികൾ കൂട്ടിപ്പിണഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക പ്രധാനചിത്തവൃത്തിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. ആ രാഗം അതിന്റെ ഭാഷയായിട്ട് നിൽക്കുന്നു. സംഗീതരത്നാകരമായ ഇതിന്നു പ്രമാണമാകുന്നു. രത്നാകരക്കാരൻ സ്വരങ്ങളെ ബ്രാഹ്മണാദി നാലു ജാതികളായി വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വരങ്ങളിൽ ഓരോന്നിലുള്ള സതപരജന്യമോഗുണങ്ങളുടെ താരതമ്യം പോലെ അവയെ നാലാക്കി വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നവയെന്നു അതിന്നർത്ഥം കല്പിക്കുവാൻ പാടുള്ളു. നമ്മുടെ ചിത്തവൃത്തികൾ ഓരോന്നും അപ്രകാരംത

ന്നെ സത്പ്രധാനമായിട്ടും, രജപ്രധാനമായിട്ടും, തമിഴ് പ്രധാനമായിട്ടും, ഇരിക്കുന്നു. അതിന്നും പുറമെ ഓരോ സ്വരങ്ങൾക്കും രത്നാകരങ്ങൾ ഇന്നിന്ന രസങ്ങളാണുള്ളതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ വക സ്വരങ്ങളുടെ വിന്യാസം കൊണ്ടാണല്ലോ രാഗങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അപ്പോൾ ഓരോ രാഗത്തിലും ചില സ്വരങ്ങൾ അധികം പ്രധാനമായിരിക്കുന്നതാണ്. അവയെ വാദിസ്വരങ്ങൾ എന്നും അശസ്വരങ്ങൾ എന്നും പറയുന്നു. ഇതരസ്വരങ്ങൾ അവയ്ക്കു സഹായമായി ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു രാഗത്തിൽ ചില പ്രത്യേക രസങ്ങളോടുകൂടിയ ചില സ്വരങ്ങൾ പ്രധാനമായിട്ടും, ഇതര രസങ്ങളോടുകൂടിയുള്ള ശേഷമുള്ള സ്വരങ്ങൾ അപ്രധാനമായിട്ടുമാണല്ലോ ഇരിക്കുക. നമ്മുടെ ചിത്തവൃത്തികളുടെ നിലയും അപ്രകാരം തന്നെയാണെന്നു മുമ്പിൽ പറഞ്ഞുവെല്ലോ. അതിനാൽ ആ വക ചിത്തവൃത്തികളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഷയാണ് രാഗങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞത്, ഇപ്പോൾ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

സ്വതഃ ഏവ ശ്രോതാവിന്റെ ചിത്തത്തെ രഞ്ജിപ്പിക്കുന്നുവെന്നതുകൊണ്ടാണ് സ്വരങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത്. അപ്രകാരംതന്നെ സ്വരവണ്ണവിശിഷ്ടങ്ങളായിരിക്കുന്ന യാതൊരു ധ്വനിവിശേഷങ്ങളാണ് ജനചിത്തരഞ്ജകങ്ങളായിരിക്കുന്നത് അവ രാഗങ്ങളാകുന്നു. ഓരോ രാഗവും ഏതെങ്കിലും രസങ്ങളായാണ് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത് അതാതിന്നു യോജിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഗാനങ്ങളെ നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ ആ വക ഗാനങ്ങൾ അത്യാനന്ദത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവയായി ഭവിക്കുന്നു.

വിവിധചിത്തവൃത്തികളുടെ ഭാഷയായിട്ടു നിൽക്കുന്ന രാഗങ്ങൾ, സ്വഭാവേന ചിത്തരഞ്ജകങ്ങളാകയാൽ, അവയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവന്നു മാത്രമല്ല അവയെ ആസക്തമാക്കുന്ന മാർഗ്ഗവെപ്പടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന—രൂക്ഷമായിട്ടുള്ളവയുടെ രൂക്ഷതയെക്കുറയും; ക്ഷോഭിച്ചുവശായിട്ടുള്ളവയെ ശാന്തമാക്കിത്തീർക്കുന്നു; അതിമനമായി ജഡതുല്യമായിരിക്ക

ന്നവയ്ക്കു പ്രകാശത്തെ കൊടുക്കുന്നു; സ്വതഃ ശാന്തമായിട്ടുള്ള
വയ്ക്കു വിശേഷമായ കാന്തിയെകൊടുത്തു ശോഭിപ്പിക്കുന്നു;
ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ, എല്ലാ ചിത്തവൃത്തികളേ
യും ഒരുപോലെ സന്തുലിപ്പിക്കുന്നു. അതാതിന്നുള്ള മാലിന്യ
ത്തെ ഉരച്ചുകളഞ്ഞ് എല്ലാറ്റിനെയും ഒന്നുപോലെ പ്രകാ
ശിപ്പിക്കുന്നു—ഐകത്രപ്യം വരുത്തുന്നു—ആനന്ദമയമാക്കി
ത്തീർക്കുന്നു. ഈ ദശയിൽ ഒരുവന്റെ ചിത്തവൃത്തിന്റെ
ബ്രഹ്മാകാരമായി തീരുന്നു—പരിപൂർണ്ണാനന്ദസ്വരൂപനും
അനിർവ്വചനീയ പ്രേമസ്വരൂപനുമായിരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽജ
ഗദീശ്വരാകാരമായി ഭവിക്കുന്നു. സദാത്മകനും ചിദാത്മക
നും ആനന്ദാത്മകനുമായിരിക്കുന്ന പരബ്രഹ്മം തന്നെയാണ്
നാദബ്രഹ്മാകാരമായിരിക്കുന്നത്. അനിർവ്വചനീയപ്രേമ
സ്വരൂപനായ ഈശ്വരനായുമിരിക്കുന്നത്. നാദബ്രഹ്മം
പാശ്ചാത്യനായൊരു ഒരുവൻ നാദബ്രഹ്മാകാരതയെ പ്രാപിച്ചു
പരമാനന്ദത്തെ അനുഭവിക്കുന്നു. ഭക്തിയോഗംകൊണ്ട്
ഒരുവൻ പ്രേമസ്വരൂപനായ ഈശ്വരനെ പ്രാപിച്ചു പരമാ
നന്ദത്തെ അനുഭവിക്കുന്നു. അതിനാൽ നാദോപാസനയു
ടേയും ഭക്തിയോഗത്തിന്റേയും ധർമ്മം ഒന്നുതന്നെയാകുന്നു
വെന്നു പറയാം. രണ്ടും ഒരേ അവധിയിലേക്കു കൊണ്ടു
പോകുന്നു. രണ്ടും ഒരേ ഫലത്തെ കൊടുക്കുന്നു. അതു ഹേ
തുവായിട്ടാണ് മുനിമാർ ഗുരൂപദിഷ്ടമാർഗ്ഗ്വേണ നാദോപാസ
നയെചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ ഗാനത്രപേണയുള്ള നാദോ
പാസനയാണ് ഏറ്റവും സുഖമായിട്ടുള്ളത്. അതു ഹേ
തുവായിട്ടാണ് സംഗീതശാസ്ത്രതത്ത്വജ്ഞാരുമായിട്ടുള്ളവർ—
സ്വരവണ്ണവിശിഷ്ടങ്ങളായിരിക്കുന്ന ധ്വനിവിശേഷങ്ങളും,
ശേഷം സമീപമായും സൂക്ഷ്മമായുമുള്ള പലവിധ ധ്വനികളും,
അവ മൂലം പ്രകാശിക്കുന്നതായ സകല സങ്കല്പങ്ങളും (ചി
ത്തവൃത്തികളും) ആനന്ദമയമായിരിക്കുന്ന നാദബ്രഹ്മത്തി
ന്റെ—അനിർവ്വചനീയ പ്രേമസ്വരൂപനായ ഈശ്വരന്റെ
സ്തുതിവിശേഷങ്ങളാണ് എന്നും, ആ വക സൂക്ഷ്മതത്ത്വങ്ങ
ളെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ഗാനം ചെയ്യുക എന്നത് ആനന്ദമ
യമായ നാദബ്രഹ്മത്തിന്റെ തത്ത്വമാർഗ്ഗ്വേണ പ്രകാശിപ്പിക്കു

കയറുകയെന്നും, അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവൻ ക്രമേണ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ച് ഒട്ടക്കും തദാകാരതയെ പ്രാപിച്ചു മുക്തനായി ഭവിക്കുന്നുവെന്നും, അറിയുന്ന മഹാത്മാർ—ഗാനരൂപേണ നാദോപാസനയെ ചെയ്തു മോക്ഷത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു.

സംഗീതംകൊണ്ടുള്ള ഈശ്വരഭജനത്തിന് ഒരു വിശേഷം കൂടിയുണ്ട്. നാദബ്രഹ്മം പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്ന ആനന്ദസമുദ്രമാകുന്നു. ഗാനരൂപേണയുള്ള നാദോപാസന ഒരാനന്ദപ്രവാഹം. അത് ആനന്ദസമുദ്രത്തിൽത്തന്നെ ചെന്നു ചേരുന്നു. ജീവികളായ നോമല്ലാവരും ഓരോ ആനന്ദത്തുള്ളികളാകുന്നു. ആനന്ദത്തുള്ളികളായ നാം അതിഗംഭീരമായും ഭയങ്കരമായുമുള്ള പ്രപഞ്ചപവ്നതത്തിൽ അവിടവിടേയായി കിടക്കുന്നു. അതിന്റെ ഇടയിൽ കൂടിക്കഴിക്കിക്കൊണ്ടാണ് മേൽപറഞ്ഞ ആനന്ദപ്പഴ ആനന്ദസമുദ്രത്തിൽ ചെന്നു ചേരുന്നത്. എന്നാൽ തുള്ളികളായ നാം സംസാരക്കുടൃതിയിൽ എറിഞ്ഞ് ആവിധായിപ്പോയി കാലാന്തരത്തിൽ പിടുന്നയും തുള്ളികളായി അവിടെത്തന്നെ വന്നുവീഴുന്നതിന്നു പകരം പൂച്ചുപുണ്യപശാൽ മേൽപറഞ്ഞ പുഴയിൽചാടി വീഴുവാൻ തരമായിരുന്നെങ്കിൽ നമ്മെ ഉടനെ ഒഴുക്കിൽപ്പെടുത്തി ആനന്ദസമുദ്രത്തിൽ കൊണ്ടു തള്ളുന്നു. നമുക്കു യാതൊരു ഭാരവുമില്ല ബഹുസുഖം. കേവലം ഭക്തിമാഗ്നംതന്നെ ഇത്ര എളുപ്പമല്ല. ഈ തത്വത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടാണ് ഭക്തന്മാർ ഗാനരൂപേണ ഈശ്വരഭജനം ചെയ്യുന്നത്. രണ്ടുംകൂടി ചേരുമ്പോൾ മഹാ എളുപ്പമായി ഭവിക്കുന്നു. ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ ആനന്ദപ്രവാഹത്തിൽ മുങ്ങി വീണിക്കൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ ആനന്ദസമുദ്രത്തിലേക്കുള്ള ഗതി. താബുരു നാരദൻ, കാശ്യപൻ മുതലായ ഉത്തമഭക്തന്മാർ ഈ തത്വത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരാകുന്നു. ഇക്കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള തൃംഗരാജയ്യർ, പുരന്ദരദാസർ, കനകദാസർ, തുക്കാരം, മുതലായ അനേകം ഭക്തന്മാരും ഗാനരൂപേണയാണ് ഈശ്വരഭജനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ സംഗീതത്തെ പ്രയോഗിക്കുന്നവരെല്ലാവരും ഈ സൂക്ഷ്മതത്വത്തെ അറിഞ്ഞിരി

ക്കുന്നവരാകണമെന്നില്ല. അവർ ഭക്തന്മാരാകണമെന്നു ചിലർ. നേരെ മറിച്ചു് ഇപ്പോൾ ഭാഗവതന്മാർ എന്നഭിപ്രായിച്ചു നടക്കുന്ന മിക്ക സ്ഥിതിക്കാരും മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള തത്ത്വങ്ങളെപ്പറ്റി ലേശംപോലും ധരിക്കാത്തവരാകുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിലും ചിലർ കണ്ണാനന്ദത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന വിധത്തിൽ പാടുന്നുണ്ട് എന്നതു നമുക്കനുഭവമാണല്ലോ. മറുചിലർ പാടുമ്പോൾ എണ്ണീരപോലാൻ തോന്നുന്നതും അപൂർവ്വമല്ല. അതെങ്ങിനെയെന്നാൽ, ചിലർ, പൂർവ്വജന്മ പാസനാബലംകൊണ്ട്, ഒരു രാഗമാലാപിക്കുകയോ, കീർത്തനം പാടുകയോ, ചെയ്യുമ്പോൾ അവർക്ക് അതാതിൽ സുഖമായിട്ടുള്ള ഭാഗം അനായാസേന പുറപ്പെടുന്നു. അത് അവരിൽനിന്നു് ഛിദ്രമായിരിക്കുകയില്ല. മറ്റൊരാൾക്ക് അപ്രകാരമുള്ള വാസനയുമില്ല, അതാതിലുള്ള സുഖം എവിടംകൊണ്ടാണുണ്ടാകുന്നതെന്നു ജ്ഞാനവുമില്ല. ഇതിന്റെ പരമാത്മാമങ്ങിനെയെന്നാൽ— ഒരു രാഗം, സ്ഥായിയായ ഒരു രസത്തെയും അതിന്റെ സഞ്ചാരിഭാവങ്ങളായി അതോടുകൂടി ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന ഇതരരസങ്ങളെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതായ ഒരു ചിത്തവൃത്തിവിശേഷത്തിന്റെ ഭാഷയായിട്ടാണ് നിൽക്കുന്നത് എന്നു മുമ്പിൽ പറഞ്ഞുവെല്ലാം. അപ്പോൾ ആ വക പ്രത്യേകരസങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സ്വരങ്ങളായിരിക്കണം ആ രാഗത്തിലെ ജീവസ്വരങ്ങൾ (വാദിസ്വരങ്ങൾ). ആ രാഗാലാപത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന ഇതരസ്വരങ്ങളിൽ ചിലത് ആ വക ജീവസ്വരങ്ങൾക്കു സഹായമായും (അനുവാദിസ്വരങ്ങളായും), ചിലത് ആ രണ്ടുജാതിസ്വരങ്ങൾക്കു മനുക്തവമായും (സംവാദിസ്വരങ്ങളായും), മറുചിലതു വിരോധികളായും (വിവാദിസ്വരങ്ങളായും), ആയിട്ടാണ് നിൽക്കുന്നത്. ഈ തത്ത്വം മനസ്സിലാക്കാതെ മുമ്പറഞ്ഞ ഭാഗവതന്മാർ അതാതു രാഗങ്ങളിലുള്ള ജീവസ്വരങ്ങളെ വിട്ട് അതിലെ ഉദാസീനങ്ങളായും (ചിലപ്പോൾ) വിരോധികളായുമുള്ള സ്വരങ്ങളെ പിടിക്കുന്നു. ആ വക സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു രാഗവിസ്താരം ചെയ്യുന്നു. അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് ആശ്ചര്യകരമായ വേലകളെല്ലാം ചെയ്യുന്നു. ശ്രോതാക്കന്മാർ ബലേഭേദ് എ

ന്നു മുറയ്ക്കിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ പാട്ടിൽ ഒരു കൂട്ടം മാത്രം കണിക്കാണുകയില്ല - കണ്ണാനന്ദം. അതാഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം ധാരാളം. ജന്മാന്തരപാപസന്ധിശേഷം കൊണ്ടു സുഖാപ്തത്തിപ്പാടുന്ന ഭാഗവതന്മാരും ഇതിന്റെ സൂക്ഷ്മം ഗ്രഹിച്ചിട്ടാകയില്ല. ഇങ്ങിനെ നാദത്തിന്റെ സ്വരൂപജ്ഞാനം കൂടാതെ പ്രയോഗിക്കുന്നവരാകയാൽ ഭാഗവതന്മാർ പ്രായേണ ഗദ്യീഷ്ഠന്മാരായി ഭവിക്കുന്നുവെന്നു വ്യസനപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വാസുച മാഃലാചിക്കുന്നതായാൽ അത്വജ്ഞാന്റെ കുറവായിട്ട് ഗണിക്കുവാൻ പാടില്ല. എന്തെന്നാൽ അവർ പ്രയോഗിക്കുന്ന വിദ്യയുടെ മഹത്ത്വം അവരിയുന്നില്ല. ഒരുവിധത്തിലും ബുദ്ധിയെ സംസ്കരിക്കുന്നതിന് അചരിൽ മിക്കപേക്കും തരവും കിട്ടിയിട്ടുണ്ടാവുകയില്ല. നാദത്തിന്റെ സ്വരൂപം മനസ്സിലാക്കി ഗാനരൂപേണ നാദോപാസനയെ ചെയ്യുന്നവന്നു മമോത്സാഹഭിദുഗ്ദ്ധങ്ങളും ഒരിക്കലുമുണ്ടാവുകയില്ല. എന്തെന്നാൽ അവരുടെ അന്തഃകാണത്തിൽ ആനന്ദസമുദ്രത്തിലെ ഏറ്റവും വന്നുനിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പിന്നെ ഇതരചിത്തവൃത്തികൾക്കെവിടേയാണ് സ്ഥലം?

മേൽപറഞ്ഞതിന്നുഭാഹരണമായിട്ട് അത്ഭുതരായ ണം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു കഥയുടെ സംക്ഷേപം ഇവിടെ ചേർക്കാം * ഒരിക്കൽ ശ്രീനാരദമഹർഷിക്കു സഹീതചിഷ്ണത്തിൽ തുഞ്ചുരുവായിട്ട് ഒരു മത്സാം തോണുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ വാസുചത്തിൽ അധികം കേമൻ തുഞ്ചുരുവായിരുന്നതിനാൽ താൻ ഭക്തനായ നാരദന്റെ ഏതദിഷ്ഠയായ അഭിമാനത്തെക്കുളയുന്നമെന്നു ഭഗവാൻ ശ്രീനാരായണൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഒരു ദിവസം ശ്രീലക്ഷ്മീദേവി സ്വന്ത ആഭ്യുപസാനത്തിൽ ഭഗവാന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു തുഞ്ചുരുവിനെക്കൊണ്ട് ഒരു സദിരു നടത്തിച്ചു. സദിരു കഴിഞ്ഞിട്ടു തുഞ്ചുരുവിനു വളരെ സമ്മാനങ്ങൾ

* സി. വി. ശാമുദനോർ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിട്ടുള്ള അത്ഭുതരായണപുസ്തകത്തിൽ ൪൫ മുതൽ ൬൭ വരെയുള്ള ഭാഗങ്ങളെ നോക്കുക.

-ഉള്ളൂർ കൊടുത്തു മാനിച്ചയക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സദരിനു നാരദമഹർഷിയെ ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായില്ല എന്നുമാത്രമല്ല അദ്ദേഹം സ്വയമേവ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ദ്വാരപാലകന്മാർ ദേവിയുടെ കല്പനകൂടാതെ കടക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ കുറെ അപമാനിച്ചു തിരിയെ അയച്ചു. നാരദമഹർഷിക്ക് അസൂയ വളരെ കലശലായി ക്രോധത്തോടും വൃസനത്തോടുംകൂടി ഭഗവാന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു പല ആചാരാദികളും പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഭഗവാൻ നാരദമഹർഷിയെ പരാമർശം മനസ്സിലാക്കി. നാരദനും തുംബുരുവോളം കോപിപ്പിട്ടു എന്നും, അതിനാൽ ഇനി അനേകകാലം പലതടയും അടുക്കൽ പോയി സംഗീതമഭ്യസിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഒട്ടക്കം താൻ ശ്രീകൃഷ്ണനായി ഭൂമിയിൽ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു തന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ അന്നുവേണ്ട ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം തന്നെ തുംബുരുവിനോടു തുല്യനാക്കിത്തീർക്കുമെന്നും, മാരം സമാധാനവാക്കുകളെല്ലാം പറഞ്ഞുമേൽ അഭ്യാസത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന വഴികളെ എല്ലാം ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്തു നാരദമഹർഷി ഭക്തിപുരസ്കാരം ഭഗവാന്റെ ഉപദേശത്തെ വാങ്ങി അനേകകാലം പലതടയും അടുക്കൽ ചെന്നു സംഗീതമഭ്യസിച്ചു. അതിന്നിടയ്ക്ക് ഒരിക്കൽ താനിപ്പോൾ തുംബുരുവിനോടു തുല്യനായി എന്നു വിചാരിച്ചു മത്സരിക്കുവാനായി തുംബുരുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനത്തിന്റെ പടിക്ക് ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ അനേകം പേർ അംഗഭംഗം വന്നു കിടക്കുന്നതുകണ്ടു. നാരദമഹർഷി അവരോടു വർത്തമാനം ചോദിച്ചപ്പോൾ തങ്ങൾ രാഗങ്ങളും രാഗണികളുമാണെന്നും, നാരദന്റെ വീണാപ്രയോഗം കൊണ്ടാണ് തങ്ങളുടെ അംഗങ്ങൾക്കു ഭംഗം വന്നിട്ടുള്ളതെന്നും, എന്നാൽ അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ തുംബുരുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീണാപ്രയോഗം കൊണ്ട് എല്ലാം നോരയാവുക പതിവാണെന്നുമാണ് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞത്. നാരദമഹർഷി വളരെ കുണ്ഠിതത്തോടുകൂടി മടങ്ങിപ്പോന്നു പിന്നെയും അനേകകാലം അഭ്യാസംചെയ്തു. പിന്നെ ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണനായി അവതരിച്ചപ്പോൾ

രിച്ചു പോകുകയിങ്കൽ പത്നിമാരോടുകൂടി സുഖമായിരിക്കുന്നു. കാലത്തു നാരദമഹർഷി അവിടെ ചെന്നു പണ്ടു ഭഗവാൻ ആളിച്ചയ്ക്കിട്ടുള്ളതിനെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. എന്തിനധികം വിസ്മരിക്കുന്നു. പിടുന്നയും അനവധികാലം ഭഗവാൻ തന്റെ ഭാര്യമാരെക്കൊണ്ടും മഹർഷിയെ യേശുദാസപാല സംഗീതമഭ്യസിപ്പിച്ചു. ഇത്രകാലം അഭ്യസിച്ചിട്ടും സ്വരജ്ഞാനം നല്ല പോലെ വന്നിട്ടില്ല എന്നു കണ്ടിട്ടു ത്രിശീരോടി ആ കാലത്തിൽ വളരെ നിഷ്ഠയിച്ചു. എല്ലാം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഭഗവാൻതന്നെ നേരിട്ടുപഠിപ്പിച്ചു. ഭഗവാന്റെ ഉപദേശം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ നാരദമഹർഷിക്കു തത്ത്വം വെളിപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അസുയാദിദുർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു പറപാനം. തുഞ്ചകവിന്റെ നേരെയുള്ള മത്സരബുദ്ധിയും പോയി. നാരദമഹർഷി പരമാനന്ദത്തിൽ മുങ്ങുകയുംചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം നാരദമഹർഷി ഭഗവാൻ സ്തോത്രങ്ങളെ പാടുകയും വീണയിന്മേൽ വായിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു നാനാലോകങ്ങളിലും യഥേഷ്ടം സഞ്ചരിച്ചു.

ഈ കഥയുടെ സാരാംശം നിരൂപിക്കുക. ശ്രീനാരദമഹർഷി മഹാ ജ്ഞാനിയും തപസ്വിയും പരമഭക്തനാണ്. പണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം നല്ല പാട്ടുകാരനും വീണപായനക്കാരനുമായിരുന്നുവെന്നതും പ്രസിദ്ധമാണ്. പക്ഷെ അദ്ദേഹം നാദത്തിന്റെ പരമസൂക്ഷ്മം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നും, അതിനാൽ ഉൽകൃഷ്ടഭക്തിയോടുകൂടി താൻ ആരെയൊന്നുപോലുമായിരുന്നെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെതന്നെ മറ്റൊരുവസ്ഥയാണ് സാക്ഷാൽ നാദബ്രഹ്മം എന്ന തത്ത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നും, ആണ് മേൽ പറഞ്ഞ കഥയിൽ നിന്നു നമുക്കു ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ളത്. അതു ഹേതുവായിട്ടാണ് സംഗീതവിഷയമായിട്ടാരു മത്സരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ തോന്നുവാൻപിടയായത്. ഗാനത്തിന്റെ സഹായം കൂടാതെ കേവലം ഭക്തികൊണ്ടുമാത്രം ഒരുവന്റെ അന്തഃകരണം, പ്രേമസ്വരൂപനായും ആനന്ദസ്വരൂപനായുമിരിക്കുന്ന ജഗദീശ്വരന്റെ ഏകപ്രാപ്തമുള്ള വശത്തിന്നു യോഗ്യമാകുവാനും പരമശുദ്ധമായി ഭ

വിടുന്നതു പ്രയാസമാകുന്നുവെന്നുകൂടി അതിൽനിന്നുഹി
ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അത്തുതരാമായണത്തിൽ മേൽപറ
ഞ്ഞപ്രകാരമെ വിസ്മരിക്കുന്നഭാഗം വായിക്കുമ്പോൾ അതു
സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്. അനവധികാലം അഭ്യസിച്ചിട്ടും
നാരദമഹർഷിക്ക് സ്വരജ്ഞാനം വന്നിട്ടില്ല എന്നുപറഞ്ഞ
ത് ഇപ്പോൾ സംഗീതക്കാർ വിചാരിക്കുന്ന സ്വരജ്ഞാനമാ
ണ് എന്നു ധരിക്കുവാൻ പാടില്ല. പ്രേമസ്വരൂപനായ ജ
ഗദീശ്വരന്റെ മാരാൽ ഭരതനായ നാദബ്രഹ്മാന്റെ സ്വര
ലമായിട്ടുള്ള വിവിധശബ്ദങ്ങളായി പ്രകാശിക്കുന്നുവെന്നും,
സ്വരശബ്ദങ്ങളിലും അനുസ്മരണമായി നിൽക്കുന്ന ആനന്ദ
സ്വരൂപമായ നാദബ്രഹ്മം സ്വരങ്ങൾ എന്നു പറയപ്പെ
ടുന്ന ധ്വനിവിശേഷങ്ങളിൽ—അവ സ്വതഃ ഏവ ആനന്ദ
ജനകങ്ങളായിരിക്കുന്നതിനാൽ—അധികം പ്രകാശിക്കുന്നു
വെന്നും, ഓരോ സ്വരങ്ങളിൽത്തന്നെ ഈയൽ വ്യത്യാസ
ത്തോടുകൂടിയാണ് പ്രകാശിക്കുന്നതെന്നും, ആ വക സ്വര
ങ്ങൾക്കിന്നിന്നരസങ്ങളാണുള്ളതെന്നും, ഇന്നിന്നചിത്തവൃ
ത്തികളെയാണ് അവ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതെന്നും, അതി
നാൽ ഇന്നിന്നവിധമാണ് അവ ആനന്ദത്തെ ഉണ്ടാക്ക
ുന്നതെന്നും, അങ്ങിനെയുള്ള സ്വരങ്ങളുടെ വിന്യാസം കൊ
ണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രാഗങ്ങൾക്കു പ്രധാനമായിട്ടിന്നിന്ന
രസങ്ങളാണെന്നും, ഇന്നിന്ന ചിത്തവൃത്തികളെയാണ്
അവ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതെന്നും, ഇന്നപ്രകാരമാണ് അവ
വിവിധചിത്തവൃത്തികളെ സംസ്കരിച്ചു മാറ്റുവരുത്തുവാൻ ആ
നന്ദാകാരങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുന്നതെന്നും, അപ്രകാരമുള്ള രാഗങ്ങ
ളിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗാനങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഇന്നപ്രകാ
രമാണ് നാദോപാസനയെ ചെയ്തു നാദബ്രഹ്മാകാരത
യെ—പരിപൂർണ്ണനന്ദത്തെ—പ്രാപിക്കുന്നതെന്നും, മറ്റു
ള്ള സൂക്ഷ്മതലങ്ങളെ നാരദമഹർഷി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടായിര
ുന്നില്ല എന്നു മാത്രമേ നമുക്കിതിൽനിന്നു ധരിക്കുവാൻ പാ
ടുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെ സ്വരങ്ങളുടേയും രാഗങ്ങളുടേയും സൂക്ഷ്മം ഗ്ര
ഹിക്കാതെ അവയെ പ്രയാഗിച്ചപ്പോൾ അവയ്ക്ക് അംഗഭം
ഗാവെന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതും അപ്പോൾ യുക്തം തന്നെയായി

രിക്കുന്നു. അതീയകയാലാണ് കരുണാനിധിയായിരിക്കുന്ന ഭഗവാൻ ശ്രീനാരായണൻ തന്റെ ഭക്തന്റെ തദവിഷമായ അജ്ഞാനത്തെക്കുളഞ്ഞു പരമാനന്ദത്തെ അനുഭവിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ദയ തോന്നിയത്. എന്നാൽ തത്സമയം നാരദമഹർഷി അതിന്നധികാരിയല്ലായിരുന്നതിനാൽ പിന്നെയും അനേകകാലം സംഗീതമദ്യസിപ്പാനായി ഭഗവാനഭൂഹത്തോടടുത്തിട്ടുള്ള ഒട്ടേക്കം അതിന്നധികാരിയായി എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഭഗവാൻതന്നെ പരമാത്മാത്തെ ഉപദേശിച്ചു. ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ നാരദമഹർഷിയുടെ മത്സരബുദ്ധി നശിച്ചു. അദ്ദേഹം പൂണ്ണാനന്ദത്തെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. *

ഈ വിഷയത്തെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഒരു സംഗതി കൂടി പറയാനുണ്ട്. 'ഒരോ രാഗങ്ങളും ശൃംഗാരാദി രസങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ഭാഷയായിട്ടിരിക്കെ ആ വക രാഗങ്ങളിൽതന്നെ ഭക്തന്മാർ കീർത്തനങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി ഈശ്വരഭജനം ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. അതസംബന്ധമല്ലേ?' എന്നൊരു ചൂവ്വപ്പക്ഷം കൊണ്ടു ചർച്ച വാനിടയുണ്ട്. ഇതിന്നു സമാധാനം പറയുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഒരു സംഗതി മൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ലോകത്തിൽ സ്നേഹംതന്നെ പലവിധമായി പ്രകാശിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. സ്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിലുള്ള അനുരാഗം, പുത്രവാത്സല്യം, സോദരീസോദരന്മാർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹം, സഖ്യം, ഗുരുഭക്തി, ദാസ്യം, എന്നിങ്ങിനെ ലൌകികമായിട്ടുള്ള സ്നേഹംതന്നെ പലവിധമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരുത്തമഭക്തൻ ആ വക സ്നേഹങ്ങളെല്ലാം സർവ്വത്ര വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പരിപൂർണ്ണസ്നേഹത്തിന്റെ പലവിധസ്കന്തികളായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. അതിനാൽ ഈ ഭൂമിയിലോടുകൂടി ഭക്തൻ ആവക സ്നേഹങ്ങളെത്തന്നെ സ്വീകരിച്ച് അതാത വസ്ഥകളിൽ നിന്ന് ഈശ്വരഭജനത്തെ ചെയ്യുന്നു. അ

---

* ഗാനരൂപേണ ഈശ്വരഭജനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടുള്ള മാധാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി അത്ഭുതരാമായണത്തിൽ നവ്യ ഭക്തൻ നന്ദി വരെയുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്.

പോലും അവ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. വിഷയികളായ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ശൃംഗാരസമായിട്ടുതോന്നുന്നതു ഭക്തൻ ഈശ്വരാനന്ദത്തിന്റെ ഒരു സ്പർശവിശേഷമായിട്ടാണ് തോന്നുക. സങ്കല്പഭേദത്തെ അനുസരിച്ച് ഒന്നുതന്നെ ഉൽകൃഷ്ടമായും നീചമായും ഭവിക്കുന്നു. നാം സ്വാത്മമായിട്ടാണ് ഭായ്യയെ സ്നേഹിക്കുന്നത്; സ്വാത്മമായിട്ടാണ് പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നത്. സ്വാത്മമായിട്ടുള്ളതെല്ലാം ഫലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കും. അപ്പോൾ അതു സ്നേഹവുമാകയില്ല. പരമാത്മസ്നേഹത്തിൽ ഫലോദ്ദേശ്യം യാതൊന്നും പാടില്ല. സ്വാത്മമായിട്ടു സ്നേഹിക്കുക എന്നതു നീചമാകുന്നു. എന്നാൽ ഭക്തൻ സ്വാത്മമായി യാതൊരു ഫലത്തെയുമുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഭക്തൻ സ്നേഹാത്മം മാത്രമാണ് ഈശ്വരനെ സ്നേഹിക്കുന്നത്. ഈശ്വരസ്നേഹത്തിന്റെ സ്പർശവിശേഷമായിട്ടാണ് ഭക്തൻ മേൽപറഞ്ഞ വിവിധസ്നേഹങ്ങളേയും സ്വീകരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ അവ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായിഭവിക്കുന്നു. ക്രോധം മുതലായ ഇതരരസങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഇപ്രകാരംതന്നെ ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സ്വാത്മമായിട്ട് എന്തെങ്കിലും ഫലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ക്രോധാദിചിത്തവൃത്തികളെ ഇതരജീവികളിൽ പ്രയോഗിച്ചാൽ അവ അനന്തംതന്നെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഭക്തൻ അവയെ എല്ലാം പ്രേമസ്വരൂപനായ ഈശ്വരനെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രയോഗിക്കുന്നു. അവയെ എല്ലാം പ്രേമമുദ്രത്തിൽ കൊണ്ടു മുക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവയിലുള്ള നീചതമെല്ലാം പോകുന്നു. അവ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായിഭവിക്കുന്നു—പ്രേമാകാരം തന്നെയായി ഭവിക്കുന്നു. അതിനാൽ ലൌകികന്മാരായ നമുക്കു ശൃംഗാരാദിരസങ്ങളെ പ്രചാരിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നതായ രാഗങ്ങളിൽ ഭക്തന്മാർ കീർത്തനങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി ഈശ്വരഭജനം ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു യുക്തിഭംഗവുമില്ല. ഇനിയത്തെ ഭാഗംകൊണ്ട് ഈ സംഗതി കുറേക്കൂടി സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്.

ഇനി നാട്ടുവിദ്യയെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഭരതശാസ്ത്രത്തിന്നും ഭക്തിക്കും എന്തൊരു സംബന്ധമാണുള്ളത്, എ

ന്നും നാട്ടുചിത്രയുടെ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം എപ്രകാരമാണ് മകുതി സാധനമായി ഭവിക്കുന്നതെന്നുള്ള വിഷയത്തെ നിരൂപിക്കുക.

നാട്ടുചിത്ര സംഗീതത്തോടു വളരെ അടുത്തിരിക്കുന്നതാകുന്നു. രണ്ടിന്റേയും ധർമ്മം ഒന്നുതന്നെയാകുന്നു. രണ്ടും, കൂട്ടിപ്പിണഞ്ഞു കിടക്കുന്ന അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ ചിത്തവൃത്തികളുടെ ഭാഷയാകുന്നു. നാട്ടുശാസ്ത്രക്കാരൻ അന്തഃകരണവൃത്തികളെ എല്ലാം പരിശോധിച്ച് അവയിൽനിന്നു നമുക്കുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങളെ അനുസരിച്ച് അവയിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളവയെ സാമാന്യേന ശൃംഗാരാദി നവരസങ്ങളായി വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ശേഷമുള്ളവയെ മറ്റുപത്തുമൂന്നു സഞ്ചാരിഭാവങ്ങളായും വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സഞ്ചാരിഭാവങ്ങളിൽത്തന്നെ അവാനന്തരമായി അനേകം മഹാസൂക്ഷ്മങ്ങളായ ചിത്തവൃത്തികൾ ഉണ്ടെങ്കിലും സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ഇത്രമാത്രമേ എടുത്തിട്ടുള്ളൂ. നവരസങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന്നു സ്ഥായിയായിട്ടു നില്പാനുള്ള സാമർത്ഥ്യമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അവയെ പ്രധാനമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതരരസങ്ങൾ സ്ഥായിയായിട്ടു നിൽക്കാതെ മാറിമാറി സ്റ്റരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവയ്ക്കു സഞ്ചാരിഭാവങ്ങൾ എന്നും പേരിട്ടിരിക്കുന്നു. നവരസങ്ങളിൽത്തന്നെ ഒന്നു സ്ഥായിയായിട്ടു നിൽക്കുമ്പോൾ ഇതരരസങ്ങൾ അതിന്റെ സഞ്ചാരിഭാവങ്ങളായിട്ടു നിൽക്കുന്നു. അതോടുകൂടി മറ്റുപത്തുമൂന്നിൽപ്പെട്ടവയിൽ ചിലതും ചേർന്നു നിൽക്കുന്നതാണ്. നാട്ടുശാസ്ത്രത്തിലെ രസങ്ങളുടെ സ്ഥാനമായിട്ടാണ് സംഗീതശാസ്ത്രത്തിലെ രാഗങ്ങളിരിക്കുന്നത്. അവ രണ്ടും ഒരേകാര്യത്തെത്തന്നെ നിർവ്വചിക്കുന്നു. വിവിധ സഞ്ചാരിഭാവങ്ങളോടുകൂടിച്ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന ഒരു സ്ഥായിരസം എന്തൊരു ചിത്തവൃത്തിവീശേഷത്തെയാണ് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത് അതിനെത്തന്നെ ഒരു രാഗവും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. നവരസങ്ങളിൽ ഒന്നായ ലജ്ജ എന്ന രസം സ്ഥായിയായിട്ടും, ക്രോധാദികളും മറ്റും സഞ്ചാരിഭാവങ്ങളായിട്ടും, നിൽക്കുമ്പോൾ എന്തൊരനുഭവമാണ് ഒരു ചെന്നുണ്ടാകുന്നത്,

ആ അനുഭവം തന്നെ അതിന്നനുരൂപമായ ഒരു രശ്മിയാലം
പംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നു. ഒരു ചക്ഷുഃപ്രിയപദമാണെന്നാണ്,
മറ്റൊരു ശ്രോത്രപ്രിയപദമാണെന്നാണ്, എന്ന വ്യത്യാസം
മാത്രമുള്ളൂ.

രസശബ്ദത്തിന് ആനന്ദത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നത് എ
ന്നതാണെന്നും, അതുപോലെതന്നെ ജനങ്ങളുടെ ചിത്ത
ത്തെ രഞ്ജിപ്പിക്കുന്നവനതുകൊണ്ടാണ് രാഗം എന്ന പേ
ര്. എന്നാൽ ക്രോധം മുതലായ ചില രസങ്ങൾ എങ്ങി
നെന്നാണ് ആനന്ദജനകങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നത്. എന്നാ
ൽ ശങ്ക ജനിക്കുന്നുണ്ട്. അനുഭവംകൊണ്ടാണ് അവ
ആനന്ദജനകങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നത് എന്നാണ് നാട്യശാ
സ്ത്രകാരന്റെ അതിന്നുള്ള സമാധാനം. ക്രോധം, ഭയം, മു
തലായ ഭാവങ്ങളെ ഒരുപൻ തന്നിൽനിന്നും മറ്റൊരുവ
നിൽനിന്നും അനുഭവിക്കുമ്പോൾ അവന്ന് അവയിൽ ര
സമുണ്ടാകുന്നതല്ല. എന്നാൽ അവയെ അനുഭവിച്ചുപോ
ലെ മറ്റൊരുവൻ നടിക്കുമ്പോൾ അവ രസമായി ഭവിക്ക
ുന്നു. ഒരുപൻ നമ്മുടെ നേരെ ക്രോധത്തെ വാസ്യവമായി
കാണിക്കുന്നവകിൽ നമുക്ക് അതുകൊണ്ടു രസമുണ്ടാകുന്നി
ല്ല. എന്നാൽ അവൻ അതു നടിക്കുകയാണ് എന്ന് ആ
ദ്യം അറിഞ്ഞിട്ട് അവന്റെ നാട്യത്തിൽ മനസ്സിക്കത്ത
ുമ്പോൾ അതു വാസ്യവാമനപോലെ തോന്നുമെങ്കിലും രസ
മായിത്തന്നെ തോന്നുന്നു. അതിനാൽ നവരസങ്ങൾക്കും
ആനന്ദജനകതപം അനുഭവംകൊണ്ടാണ് എന്നതു സ്പഷ്ട
മാകുന്നുണ്ട്. രസങ്ങളെപ്പറ്റി ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ഇനി
നാട്യശാസ്ത്രകാരന്റെ ഭാവയിൽ ഭക്തി എന്നത് എന്താ
ണെന്നു നിരൂപിക്കുക. ഭക്തി എന്നത് അനിവൃച്ഛനീയ
പ്രേമസ്വരൂപമായ ഈശ്വരനിലുള്ള പരയായിരിക്കുന്ന അ
നുരാഗികൊണ്ട് ഉൽകൃഷ്ടമായ ആനന്ദത്തെ—പരമാനന്ദ
ത്തെ—ഉണ്ടാക്കുന്നതായ ഒരു രസവിശേഷമാകുന്നു. അതു
നവരസങ്ങളേയും അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു രസമാകുന്നു.
ഭക്തന്റെ പ്രേമസ്വരൂപമായ ഈശ്വരൻതന്നെ രസസ്വ
രൂപനായിരിക്കുന്നു—ആനന്ദസ്വരൂപനായിരിക്കുന്നു. അദ്ദേ

ഹാതെന്നാണ് സർവ്വത്ര പ്രഘോഷിച്ചുകൊണ്ടു പരിചുണ്ഠനം
മായിട്ടുചിരിക്കുന്നത്. അപ്രകാരം പരിചുണ്ഠനമായിട്ടിരിക്കുന്ന
രസമാണ് യഥാർത്ഥമായിട്ടുള്ള രസം. അതു വിഭാഗമോ
ശൃംഖല. ക്രോധാദിനവരസങ്ങളും സഞ്ചാരിഭാവങ്ങളാ
യിട്ടുള്ളവയും പരിചുണ്ഠനസമുദ്രത്തിലെ തിരമാലകൾ
എന്നപോലെയാണിരിക്കുന്നത്. ക്രോധാദി ഉപാധികളിൽ
പരമാർത്ഥമായ രസം അനുസ്മൃതമായിരിക്കുന്നതിനാലാണ്
അവയും ആനന്ദജനകങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നത്. അവയിൽ
സത്യബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ അവയിൽ അനുസ്മൃതമായി
ട്ടിരിക്കുന്ന പരമാർത്ഥരസം സ്വരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു.
അപ്പോഴാണ് അവ ആനന്ദജനകങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നത്.
അതിനാൽ ഭക്തൻ നവരസങ്ങളെ കാരോന്നിനേയും പ്രേമ
സ്വരൂപനായ ഈശ്വരനെ—രസസമുദ്രത്തെ—ലക്ഷ്യമാക്കി
പ്രയാശിക്കുന്നു. അവ കാരാന്നായി അതിൽ ലയത്തെ
പ്രാപിച്ച് ഒട്ടക്കം ഭക്തന്റെ അന്തഃകരണം രസമയമായി
ത്തീരുന്നു. ആ അവസ്ഥയിൽ ഭക്തൻ പ്രപഞ്ചമാസകലം
രസമയമായിക്കൊണ്ടു—ആനന്ദമയമായിക്കൊണ്ടു. അ
പ്പോൾ സാക്ഷാത്മായിട്ടുള്ള ക്രോധാദികളും ഭക്തന്റെ ദൃഷ്ടി
യിൽ ആനന്ദജനകങ്ങളായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ലൗകിക
നാഷ്ക നാട്യവിദ്യ എന്നപോലെയാണ് ഭക്തൻ പ്രപഞ്ച
മാസകലവും തോന്നുന്നത്. ഭക്തൻ പ്രപഞ്ചത്തിൽ സത്യ
ബുദ്ധിയില്ല. ലൗകികനാഷ്ക യഥാർത്ഥമല്ലാത്ത ക്രോധാദി
കളിൽ രസം തോന്നുന്നു. ഭക്തൻ പ്രപഞ്ചമാസകലത്തേ
യും അസത്യമായി കാണുകയാൽ ലൗകികനാഷ്ക യഥാർത്ഥ
മായി തോന്നുന്ന ക്രോധാദികളിലുംകൂടി ഭക്തൻ ആനന്ദം
തോന്നുന്നു. അതിനാൽ ഭക്തിയാണ് പരമാർത്ഥമായ രസ
മെന്നതു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ലോകാഗ്രവഹാരത്തിൽ പറയ
പ്പെടുന്ന സകല രസങ്ങളും ഭക്തിസാധകങ്ങളായിട്ടാണ് ഭ
ക്തൻ ഗണിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവ രസങ്ങളല്ല.
എന്നാൽ ഭക്തി എന്ന യഥാർത്ഥമായ പരമരസത്തെ പ്രാ
പിക്കുന്നതിന് അവയെ സാധനങ്ങളായി ഉപയോഗപ്പെടു
ത്താവുന്നതിനാൽ ഗൗണിവൃത്തികൊണ്ട് അവയ്ക്കും രസ
ശബ്ദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു.

നാട്ടുവിദ്യ അട്ടുശിച്ഛിട്ടുള്ള മിക്കപേരും ഈ തത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കാത്തതിനാൽ അവർക്ക് അതു മുക്തിസാധനമായി ഭവിക്കുന്നില്ല. അതു ഹേതുവാലിട്ട് അവരും സംഗീതവിദ്യാന്മാരെപ്പോലെ മദമാത്സര്യാദികളോടുകൂടി സംസാരസാഗരത്തിൽത്തന്നെ കിടന്നു മുങ്ങുന്നു.

സംഗീതംകൊണ്ടും നാട്ടുവിദ്യകൊണ്ടും യാതൊന്നിനെയാണ് സാധിക്കുന്നത് അതിനെത്തന്നെ ചിത്രമെഴുത്ത് എന്ന വിദ്യകൊണ്ടും സാധിക്കാവുന്നതാണ്. അതിന്റെ യഥാർത്ഥജ്ഞാനവും മുക്തിസാധനമായിത്തന്നെ ഭവിക്കുന്നു. പക്ഷെ ചിത്രമെഴുത്തിന്റെ ഗുണദോഷജ്ഞാനം നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള പക്ഷേ കുറെ കാഴ്ചിമാകയാൽ അതെങ്ങിനെയാണ് മുക്തിസാധനമായി ഭവിക്കുക എന്നതിനെപ്പറ്റി കുറെ അധികം വിവരിക്കേണ്ടിവരുന്നതാണ്. വിസ്തരഭയത്താൽ അതിന്നിപ്പോൾ തുനിയുന്നില്ല.

ഇവിടെ ഭക്തിയെ ശാസ്ത്രരീതിയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ശാസ്ഥിലുപഹാർഷി ഭക്തിയെപ്പറ്റി എന്താണ് പറയുന്നത് എന്നു സംക്ഷേപമായി മനസ്സിലാക്കുവാനുസാഹിക്കുക:— അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിമീമാംസ എന്ന സൂത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ ആദ്യംതന്നെ 'അഥാഭക്തിജിജ്ഞാസാ' എന്നൊരു സൂത്രം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ 'അഥ' ശബ്ദത്തിന്നു വ്യാസമഹർഷിയുടെ വേദാന്തസൂത്രഗ്രന്ഥത്തിലെ ആദ്യത്തെ സൂത്രത്തിലുള്ള 'അഥ' ശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥമല്ല. മഹാമുഡനം, മഹാപാപിയും, കുരുടനും, മുടന്തനും, സ്ത്രീയും, പുരുഷനും, എല്ലാവരും ഭക്തിമാഗ്നമായി മോക്ഷത്തിന്നധികാരികളാകുന്നുവെന്നുള്ള അർത്ഥമാണിത് ഇവിടെ 'അഥ' ശബ്ദംകൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. 'അതഃ' ശബ്ദം കാരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആ സൂത്രത്തിന്റെ ആകപ്പോടെയുള്ള അർത്ഥമെന്തെന്നാൽ, ഭക്തിമാഗ്നേണ മോക്ഷപ്രാപ്തിക്ക് എല്ലാവരും അധികാരികളാണെന്നിടിലും വളരെ പേർ ആ കാഴ്ചത്തിൽ സംശയഗ്രസ്തന്മാരായിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി നിരൂപിക്കുന്നത് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നുവെന്നാ

കുന്നു. ഭക്തി എന്നുവെച്ചാൽ ഈശ്വരങ്കൽ പരയായിരിക്കുന്ന അനുരക്തിയാകുന്നു. ഈശ്വരങ്കൽ പരാനുരക്തിയോടുകൂടി താദേകശരണനായിട്ടുള്ളവനുള്ള ഫലം മോക്ഷവുമാകുന്നു. 'തത്സാമൃതത്വം ഫലമുപദിശ്യതേ' (പുറോഽന്താശ്ചോപനിഷത്ത്) എന്ന ശ്രുതിവാക്യവും, 'തന്നിഷ്ടസ്യ മോക്ഷോപദേശാൽ' എന്ന വേദാന്തസൂത്രവും, അതിന്നു പ്രമാണമാകുന്നു. ഭക്തി എന്നത് ജ്ഞാനമാകുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ദേവധീക്കുന്നവന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ ഭക്തി കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഭക്തി ദേവധിത്തിന്റെ വിപരീതമാകുന്നു. ജ്ഞാനം ദേവധിത്തിന്റെ വിപരീതമല്ലതാനും. അതിന്നുപുറമെ, ഭക്തി എന്നതു രസമാകുന്നുവെന്നു പറയുന്നു. 'രസം ഹ്യേവായം ലബ്ധപാനന്ദീ ഭവതി' (തൈത്തിരീയോപനിഷത്ത്) എന്ന ശ്രുതിവാക്യംതന്നെ ഇതിന്നു പ്രമാണം. അല്ലാതെ ജ്ഞാനം എന്നതാണത്രെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ശബ്ദമല്ല ഭക്തിക്കു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഭക്തി എന്നതു ജ്ഞാനമല്ല എന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. ഭക്തി ഒരുവനെ ഈശ്വരങ്കലേക്ക് അനായാസേന ആകർഷിക്കുന്നു. അവന്നു യാതൊരു പ്രയത്നവും വേണ്ട. എന്നാൽ ജ്ഞാനമങ്ങിനെയല്ല. പക്ഷപ്രയത്നംകൊണ്ടേ ജ്ഞാനം വളിക്കുകയുള്ളൂ. സ്നേഹത്തിന്ന് ഇത്രത്തോളമാണ് ശക്തി എന്ന് ആർക്കും പറഞ്ഞറിയിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. അതനുഭവിച്ചുറിയേണ്ടതാകുന്നു. ലൗകികമായ വസ്തുക്കളെ ഒരു പങ്ക് സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ വക വസ്തുക്കൾതന്നെ അവസാനത്തോടുകൂടിയവയാകയാൽ അവന്റെ സ്നേഹവും അവസാനത്തോടുകൂടിയതായി ഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ അന്തരാഹിതനായും സമുപ്തപിയാമുചിരിക്കുന്ന ഈശ്വരനില്പാണ് ഒരുവൻ സ്നേഹത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവന്റെ സ്നേഹവും അവസാനമില്ലാത്തതായി ഭവിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഭക്തിയുടെ ഫലം അവസാനമില്ലാത്തതാകുന്നു. പിന്നെ, ജ്ഞാനം ഭക്തിയെ ഉണ്ടാക്കുമായിരിക്കാമെന്നല്ലാതെ ജ്ഞാനം ഭക്തിയാവുകയില്ല. ജ്ഞാനം കൂടാതെയും ഭക്തി കാണപ്പെടുന്നതിനാൽ ജ്ഞാനത്തിന്നും ഭക്തിക്കും കാര്യകാരണ സംബന്ധവുമില്ല. ഭ

കുതി ഇതരമാഷമാഗ്നങ്ങളേക്കാൾ അധികം ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവയെല്ലാം ഭക്തി ആവശ്യമാകുന്നു. ശ്രുതിപ്രമാണമൊന്നും ഭക്തി ജ്ഞാനത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നുവെന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ, 'സ വാ ഏഷ ഏവം പശ്യന്നവം മനശ്ച ഏവം വിജാനന്നാത്മരതിരാത്മക്രീഡ ആത്മമിഥുന ആത്മാനന്ദഃ സ്വരാഡ് ഭവതി=ഏവൻ ആത്മാവിന ഇപ്രകാരം കാണുകയും, വിചാരിക്കുകയും, അറിയുകയും, ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ ആത്മരതനായി ഭവിക്കുന്നു; ആത്മക്രീഡനായി ഭവിക്കുന്നു; ആത്മമിഥുനനായും, ആത്മാനന്ദനായും, സ്വരാട്ടായും—സ്വയമേവ പ്രകാശിക്കുന്നവനായും—ഭവിക്കുന്നു.' (പ്ലാടോണോപനിഷത്ത്) എന്ന ശ്രുതിയിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന 'രതി'ശബ്ദം ഭക്തിമാകുന്നു. കാണുക, ധ്യാനിക്കുക, അറിയുക, എന്നിവ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് രതിശബ്ദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആത്മഭക്തം, ആത്മമനനം, ആത്മജ്ഞാനം, ആത്മരതി ഇങ്ങിനെ മേൽപ്പട്ടമേൽ അധികമധികം ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരൊര പദത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടാണ് ഒട്ടകം സ്വരാട്ടായി ഭവിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ജ്ഞാനത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ് രതി, അല്ലെങ്കിൽ ഭക്തി, എന്നതു ശ്രുതികൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. എന്താൽ ജ്ഞാനം അവശ്യം ഭക്തിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നുവെന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ജ്ഞാനം ഭേദമെന്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായിട്ടും കാണുന്നുണ്ട്. അപ്രകാരമെന്ന ജ്ഞാനം കൂടാതെയും ഭക്തി കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. നിത്യനായും പ്രേമസ്വരൂപനായും ആനന്ദസ്വരൂപനായുമിരിക്കുന്ന ഈശ്വരൻ ഒരുവനിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രകാശിക്കുന്നതുകിൽ ആദ്യംതന്നെ അവന്റെ അന്തർകരണം പരിശുദ്ധമായി ഭവിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിനാൽ ഭക്തിക്കുപുറമായിട്ടു വേണ്ടത് ജ്ഞാനമല്ല, അന്തർകരണശുദ്ധിയാകുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ഭഗവൽഗീതയിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു.

“തദ്ബുദ്ധയസ്യ ഭാത്മാനസ്മിന്നിഷ്ടാസ്മൽപരായണാഃ
ഗച്ഛന്ത്യപുനരാവൃത്തിജ്ഞാനനിർഭൂതകത്വചഃ.”

(അ. ൫. ശ്ലോ. ൧൭)

ഗോപിമാർ ജ്ഞാനരഹിതകളായിത്തന്നെ വെങ്കിലും അർദ്ധ പരമഭക്തകളായിരുന്നു. ബുദ്ധി എത്രതന്നെ സന്ധ്യരിക്കപ്പെട്ടാലും ഇതര അന്തഃകരണവൃത്തികളിലുള്ള മാമിന്ദ്രങ്ങളെല്ലാം പോയി അവ പരിശുദ്ധമായി ഭവിക്കാതെ ഭക്തി ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഈശ്വരൻ പിതാവിന്റെ നിലയിലും, പുത്രന്റെ നിലയിലും, സഖാവിന്റെ നിലയിലും, യജമാനന്റെ നിലയിലും, ഭർത്താവിന്റെ നിലയിലും, ഇങ്ങിനെ പലവിധത്തിലും സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നു. ഭഗവൽഗീതയെത്തന്നെ ഇതിന്നും പ്രമാണമായിട്ടെടുക്കാം. അതിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:—

“പിതേവ പുത്രസ്യ സഖേവ സഖ്യഃ പ്രിയഃ പ്രിയായാഹ്സി ഭവേ സോഽധഃ”

എന്നാൽ, ഭക്ത്യാ മാമഭിജാനാതിയാവാൻ യശ്ചാസ്ഥിതത്വപതഃ

തതോ മാം തത്വപതോ ജ്ഞാതവാ വിശതേ തദനന്തരം.

(അ. പ്ര. ശ്ലോ. ൫)

അർത്ഥം. “ഭക്തികൊണ്ട് ഒരുവൻ, ഞാനാരാണെന്നും, എന്റെ തത്വമെന്താണെന്നും, പിന്നേയും പൂണ്ണമായി അറിയുന്നു. ഇങ്ങിനെ എന്റെ തത്വത്തെ അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അവൻ എന്നെ പ്രാപിക്കുന്നു”. ഈ ശ്ലോകത്തിൽ ഭക്തികൊണ്ട് എന്നെ അറിയുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഭക്തി ജ്ഞാനസാധനമാണ് എന്നു ശങ്കിച്ചുകൊള്ളാം. അതിനവകാശമില്ല. എന്നതന്നാൽ ‘അഭിജാനാതി’ എന്ന പദത്തിലെ ‘അഭി’ എന്ന ഉപസർഗ്ഗം കൊണ്ട് ആ ദോഷം നീങ്ങുന്നു. എന്നെ ആദ്യം അറിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഭക്തികൊണ്ടു പിന്നേയും പൂണ്ണമായി അറിയുന്നുവെന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം. ആദ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുവിനെ പിന്നേയും പൂർത്തിയാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണ് അഭിജ്ഞാനം. നെല്പുറത്തിൽ ഉമിപോയപ്പോൾ അരിസകലമാലിന്യങ്ങളും തീൻ ധവളമായിത്തീരണമെങ്കിൽ അതിനെ പിന്നേയും പലപ്രാവശ്യം കുത്തണമല്ലോ. ഇപ്രകാരം പലപ്രാവശ്യം കുത്തുക എന്നതാണ് ഭക്തി. ജ്ഞാ

നാണകാണ് ഒരു വസ്തുവിനെപ്പറ്റി അറിയുകമന്ത്രമുള്ളത്. ആ ജ്ഞാനത്തെ പൂർത്തീകരിക്കുന്നതു ഭക്തിയാകുന്നു. അറിയുന്നവനെയും അറിയപ്പെടുന്ന വസ്തുവിനേയും—സ്നേഹിക്കുന്നവനേയും സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുവിനേയും—ഒന്നാക്കിത്തീർക്കുന്നതു ഭക്തിയാകുന്നു. അതിനാൽ ഗീതയിൽ ഉള്ള മേൽക്കാണിച്ച ശ്ലോകംകൊണ്ടു ഭക്തി ജ്ഞാനസാധനമല്ല എന്നു സിദ്ധമാകുന്നുണ്ട്. ഗീതയിൽത്തന്നെ 'ബ്രഹ്മഭൂതഃ പ്രസന്നാത്മാ ന ശോചതി ന കാഷ്ഠി, സമഃ സർവ്വേഷു ഭൂതേഷു മദ്ഭക്തിം ലഭതേ പരാം' എന്നു മേൽപറഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിലായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ട് ഈ സംഗതി സൂചകമാകുന്നുണ്ട്.

അതിനാൽ ഭക്തിയാണ് മുക്തിക്കു സാക്ഷാൽ സാധനമായിരിക്കുന്നത് എന്നും, ജ്ഞാനത്തിന്ന് അവാന്തരവ്യാപാരതം മാത്രമെ ഉള്ളു—ജ്ഞാനം ഭക്തിസിദ്ധിക്കു സാധനം മാത്രമായിട്ടു നിൽക്കുന്നുള്ളു—എന്നും ഇപ്പോൾ സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങിനെ ഭക്തിയേയും ജ്ഞാനത്തെയും സബന്ധിച്ചുള്ള വികല്പം മേല്പറഞ്ഞ സംഗതികളെക്കൊണ്ടു തീർന്നുവെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ദേവന്മാരിലുള്ള ഭക്തി, മാതാപിതാക്കന്മാരിലുള്ള ഭക്തി, ഗുരുഭക്തി, എന്നിവയൊന്നും പ്രകൃതവിഷയമായിരിക്കുന്ന ഈശ്വരഭക്തിയോടു തുല്യമാകുന്നില്ല. അവയെല്ലാം വളരെ താഴെയാകുന്നു.

യോഗം ജ്ഞാനത്തിന്നും ഭക്തിക്കും സഹായമായി ഭവിക്കുന്നു. യോഗമെന്നതു ചിന്തെകാശ്വര്യമാകുന്നു. സമാധിയും ഭക്തിയേക്കാൾ താഴെയാകുന്നു. എന്നാൽ 'ഈശ്വരപ്രണിധാനം'കൊണ്ടാണ് സമാധി സിദ്ധിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ശരിതന്നെ. പക്ഷെ 'പ്രണിധാനം' ശബ്ദത്തിന്നു സാക്ഷാലായിരിക്കുന്ന ഭക്തി എന്നത്മമെടുക്കുവാൻ പാടില്ല. 'ഓം' ഓകാരമന്ത്രത്തെ ജപിക്കുകയും, തദർത്ഥചിന്തനം ചെയ്യുകയുമാണ് പ്രണിധാനം. അതുകൊണ്ടു സമാധി സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങിനെയുള്ള സമാധിതന്നെ ഭക്തിസിദ്ധിക്കു സഹായമായിരിക്കുന്നതിനാൽ അതു തത്സാധനം മാത്രമായിരിക്കുന്നതേയുള്ളു.

രാഗതപം ഹേതുവായിട്ടു ഭക്തി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്നൊരു പൂർവ്വപക്ഷം കൊണ്ടുവരുന്നു. ഇതിന്നു പ്രമാണമായി 'അവിദ്യാ സ്മിതാ രാഗദോഷാഭിനിവേശാഃ ക്ലേശാഃ' എന്ന പതഞ്ജലീസൂത്രത്തെയുമെടുത്തു കാണിക്കുന്നു. അതു ശരിയല്ല, എന്നെന്നാൽ ഭക്തി എന്നത് ഈശ്വരങ്കൽ— പരിശുദ്ധമായിരിക്കുന്ന സകലത്തിന്നുമുല്പത്തിസ്ഥാനവും പ്രേമാസ്സദൃശമായ ഈശ്വരങ്കൽ—പരയായിരിക്കുന്ന അനുരക്തിയാകുന്നു. ഒരു പദാർത്ഥം സ്വയമേവ നല്ലതോ ചീത്തയോ ആയിരിക്കുന്നില്ല. ഇതരപദാർത്ഥസംബന്ധംകൊണ്ട് ഒന്നുതന്നെ നല്ലതും ചീത്തയുമായി ഭവിക്കുന്നു. സഖ്യം ചീത്തയാകുന്നില്ല. എന്നാൽ ദുഷ്ജനങ്ങളായിട്ടുള്ള സഖ്യം ചീത്തതന്നെ. നേരെ മറിച്ച് സജ്ജനങ്ങളായിട്ടുള്ള സഖ്യം സ്പഹണീയവുമാകുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ പാപ് ഇതരപദാർത്ഥസംബന്ധത്തെ അനുസരിച്ച് വിഷമായും അമൃതമായും ഭവിക്കുന്നു. ലൌകികമായ വിഷയങ്ങളിലുള്ള അനുരക്തിയെയാണ് യോഗസൂത്രക്കാരൻ നിഷേധിക്കുന്നത്; ഈശ്വരങ്കലുള്ള അനുരക്തിയെല്ല. അതിനാൽ രാഗതപം ഹേതുവായിട്ടുമാത്രം ഭക്തി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്നു പറയുന്നത് അസംബന്ധമാകുന്നു.

ഭക്തി കർമ്മത്തിനേക്കാളും, ജ്ഞാനത്തിനേക്കാളും, യോഗത്തിനേക്കാളും, ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു.

തപസവിദ്യോധികോ യോഗീ ജ്ഞാനിദ്യോപി മതോധികഃ
കർമ്മിദ്യശ്ചാധികോ യോഗീ തന്മുദ്യോഗീ ഭവാജ്ജ്ഞ.
യോഗീനാമപി സർവ്വേഷാം മൽഗതേനാന്തരാരത്നനാ
ശ്രദ്ധാവാൻ ഭജതേ യോ മാം സ മേ യുക്തതമോ മതഃ.

എന്നു ഭഗവൽഗീതയിൽ പറയുന്നു. കർമ്മവും ജ്ഞാനവും യോഗവും പരമാവധിവരെ മാത്രമേ കൊണ്ടുപോകുന്നുള്ളൂ. തൽപ്രാപ്തിക്കു ഭക്തികൂടാതെ കഴിയുന്നതല്ല. ഭക്തിക്കുള്ള ഈ ശ്രേഷ്ഠതമതപം ഗീത ഫലാമദ്ധ്യായത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻ അജ്ജ്ഞാനം തമ്മിലുള്ള സംവാദംകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്.

ഭക്തി എന്നതു ശ്രദ്ധയല്ല. എന്നെന്നാൽ ശ്രദ്ധ സാധാരണയാകുന്നു. ശ്രദ്ധ ഭക്തിക്കു സഹായമായിരിക്കുന്നതല്ലാതെ അതു ഭക്തിയാവുകയില്ല. 'ശ്രദ്ധാവാൻ ഭജതേ യോമാം സ മേ യുക്തതമോ മതഃ' (ഭ ഗീ) എന്ന ദിക്കിൽ ശ്രദ്ധ ഭക്തിസാധനമായിട്ടാണ് പറയപ്പെടുന്നത്.

ബ്രഹ്മപ്രതിപാദകമായ വേദാന്തസൂത്രങ്ങളും ഭക്തിമീമാംസതന്നെയാകുന്നു. 'അഥാതോ ബ്രഹ്മജിജ്ഞാസാ' എന്ന സൂത്രാകൊണ്ടു സച്ചിദാനന്ദബ്രഹ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപജ്ഞാനം മാത്രമുണ്ടാകണമെന്നല്ല സൂത്രകാരന്റെ ഉദ്ദേശം. എന്തെന്നാൽ ആത്മാ സ്വതഃ ഏവ സിദ്ധമാകുന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ 'ഞാനില്ല' എന്നായിരിക്കും എല്ലാപക്ഷേയും ബോധം. അതിന്നുപകരം 'ഞാനുണ്ട്' എന്നുതന്നെയാണ് എല്ലാപക്ഷം തോന്നുന്നത്. ആത്മാ ഉണ്ട് എന്ന ജ്ഞാനത്തോടുകൂടിത്തന്നെ ബ്രഹ്മസത്തയും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ ബ്രഹ്മമീമാംസ എന്നതു ഭക്തിമീമാംസതന്നെയാകുന്നു. രണ്ടും കർമ്മകാണ്ഡാൽ പരമാണ് പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഈശ്വരനെപ്പറ്റിയുള്ള ശ്രവണം, തൽസ്മരണം, നിദിദ്ധ്യംസനം, എന്നിവയെ നിരന്തരമായി ശീലിച്ചാൽ മാത്രമേ ഈശ്വരങ്കൽ പരാനുരക്തിരൂപമായ ഭക്തി സിദ്ധിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. നെല്ലു കുത്തി ഉമിമാത്രം പോയാൽ പോര. പിന്നേയും പലപ്രാവശ്യം കുത്തിയാലെ അരി വെട്ടുത്തുവശാവുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ പരഭക്തി സിദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ മനസ്സിനെ സച്ചിദം ഈശ്വരങ്കൽത്തന്നെ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പരഭക്തിയെ സിദ്ധിക്കുന്നതിന്ന് അനേകം സഹായങ്ങൾ ആവശ്യമാകുന്നു. ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ഗുരുചികിത്സാവിശ്വാസം വേണം; സദാചാരങ്ങളെ ശീലിക്കണം; പുണ്യകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യണം; പാപകർമ്മങ്ങളിൽനിന്നു വിരമിക്കണം; ദേഹത്തെയും മനസ്സിനേയും സ്വാധീനമാക്കുകയും വേണം.

സംസാരബന്ധത്തിൽനിന്നു നിവൃത്തിക്കുന്നതിന്ന് ഈ

ശപരമാഹാത്മ്യത്തിൽ മനസ്സിനെ സദാ ഉറപ്പിടുകണ്ടതാകുന്നുവെന്നു കാശ്യാപമാർച്ചി പറയുന്നു. ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവുമാണാകയാൽ മനസ്സിനെ ആത്മാവിൽ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നുവെന്നു വ്യാസമാർച്ചിയും പറയുന്നു. എന്നാൽ ശ്രുതിയുക്തികളെക്കൊണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ അതു രണ്ടുമാവശ്യമാകുന്നുവെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

ലൌകികമായിട്ടുള്ള സ്നേഹവിശേഷങ്ങൾക്ക് എന്തെല്ലാം ലക്ഷണങ്ങൾ കാണാപ്പെടുന്നുവോ അവയിൽനിന്ന് ഉത്തമഭക്തിയുടെ ലക്ഷണങ്ങളും ഊഹിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. ഉത്തമഭക്തിയുടെ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ—സമ്മാനം, ബഹുമാനം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്തിൽ എടുപ്പാഴ്മിരിക്കുവാൻ പ്രീതി, തദ്വിശ്വാസത്തിൽ വിരഹം, ഇതരവസ്തുക്കളിൽ ഉദാസീനഭാവം (വിചിക്ഷിത്വം), ഈശ്വരമഹിമയെ വർണ്ണിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷം, അദ്ദേഹത്തിന്നു വേണ്ടിയാണ് തന്റെ ജീവിതം എന്ന ഭാവം (തത്ത്വപ്രാണസ്ഥാനം), എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റേതാണ് എന്ന വിചാരം (തദീയത്വം), എല്ലാം ഈശ്വരമയമാണ് എന്ന ഭാവന (സർവ്വതത്ത്വത്വം), അപ്രാതികൂല്യം, എന്നിവയാകുന്നു.

ഈശ്വരന്റെ അവതാരങ്ങളിൽ ഭക്തി ചെയ്യുന്നതും പരമാത്മഭക്തിയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ഈശ്വരന്റെ അവതാരങ്ങളുടെ തത്ത്വപത്തേയും, പ്രഭയജനത്തേയും, അറിയുന്നവൻ ജനനമരണമാകുന്ന സംസാരത്തെ പ്രാപിക്കുന്നില്ല. 'ജന്മകർമ്മ ച മേ ദിവ്യമേവം യോ വേത്തി തത്ത്വപരഃ, തൃക്തവാ ദേഹം പുനജ്ജന്മ നൈതി മാമേതി പാണ്ഡവ' എന്നു ഗീതയിൽ ഭഗവാൻ പറയുന്നു. ജീവികളെപ്പോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവതാരം കർമ്മാധീനമായിരിക്കുന്നില്ല. ദുഃഖിതനായിരിക്കുന്ന ജീവികളിൽ കാരുണ്യം ഹേതുവായിട്ട് അവരെ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഭഗവാൻ സ്വമായാശക്തിയെ വശീകരിച്ച് അവതാരം ചെയ്യുന്നത്.

ഭക്തിയെ എപ്രകാരമാണ് ശീലിക്കേണ്ടത് എന്നു ഭഗവൽഗീതൻമാദ്ധ്യായത്തിൽ പല ഘട്ടങ്ങളിലായി പറയുന്നു.

യുന്നുണ്ട്. അവയെല്ലാം പരഭക്തിക്കുള്ള സാധനങ്ങളാകുന്നു. അവയുടെ പരിശീലനംകൊണ്ട് അന്തഃകരണശുദ്ധി വരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം പരഭക്തിയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സർവ്വവും ഈശ്വരങ്കൽ അർപ്പിക്കുന്നതു ബന്ധനീവൃത്തിക്കുള്ള ആദ്യത്തെ കല്പനയാകുന്നു. ഭക്തിയെ ശീലിക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ ധ്യാനത്തെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇതരവിഷയങ്ങളിൽ മനസ്സിനെ വിടാതെ സർവ്വം ഈശ്വരങ്കൽത്തന്നെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിന്നാകുന്നു.

ഭക്തിക്കു ചേറൊരു വിശേഷം കൂടിയുണ്ട്. ഈശ്വരനെത്തന്നെ സഭാ ധ്യാനം ചെയ്യുന്നവനു പാപനിവൃത്തിക്കായ്ക്കട്ടെ ചേറാ വല്ലതിനുമായ്ക്കട്ടെ തപസ്സുകളെയും, വ്രതങ്ങളെയും, വിവിധ കർമ്മങ്ങളെയും ചെയ്തിട്ടാവശ്യമില്ല. അവന്റെ അന്തഃകരണത്തിൽ ചേറാ ഒന്നിന്നും സ്ഥലമില്ലാതായി ഭവിക്കുന്നു.

സർവ്വധർമ്മാൻ പരിത്യജ്യ മാമേകം ശരണം വ്രജ
അഹം തപാ സർവ്വപാപേഷ്ടോ മോക്ഷയിഷ്യാമി മാ ശുചഃ.

എന്നു ഭഗവദ്പാദ്യം തന്നെയുണ്ട്.

മഹാ നീചന്മാർക്കുകൂടി ഭക്തിയെ ശീലിക്കാവുന്നതാണ്. ഭക്തിയെ ശീലിക്കുന്നവന് ഈ ജന്മത്തിൽ പരഭക്തിയെ പ്രാപിപ്പാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അവൻ പിന്നെ ജന്മത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതല്ല. മരണശേഷം ഈശ്വരസന്നിധാനത്തിൽചെച്ച് അവന്റെ ഭക്തി പൂർണ്ണതയെ പ്രാപിക്കുന്നതാണ്. മഹാനീചന്മാരെങ്ങപോലെ മഹാ പാപികളും, സ്ത്രീശുഭ്രാദികളും, ഭക്തിക്കധികാരികളാണ് എന്നതിന്നു ഭഗവദ്പാദ്യംതന്നെ പ്രമാണമാക്കിത്തട്ടക്കാവുന്നതാണ്. ഉത്തമഭക്തി ഏകാന്തതാചരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നതു 'സർവ്വധർമ്മാൻ പരിത്യജ്യ മാമേകം ശരണം വ്രജ' എന്ന ഗീതാത്ഥം കൊണ്ടുതന്നെ വ്യക്തമാകുന്നു. പരഭക്തികൊണ്ട് എല്ലാവരും മുക്തനായി ഭവിക്കുന്നു. 'ഭക്തിം മയി പരാം കൃതപാ മാ

മേഖലൈയ്യസംഗ്രഹം എന്നു ഭഗവാൻ ഗീതയിൽ പറയുന്നു *

ഇങ്ങിനെ പലേസമാനങ്ങളിലും നിന്നു ഭക്തിയെ പരിശോധിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇനി നാരദോപദേശപ്രകാരം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതും, വ്യാസമഹർഷിക്ക് പരമേശ്വരനായ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളതുമായ ശ്രീമദ്ഭാഗവതപുരാണത്തിലേക്കു കടക്കുക.

ഭാഗവതത്തിൽ മുക്തിസാധനമായിട്ടു ഭക്തിമാർഗ്ഗമാണ് പ്രധാനമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നത്. അതിൽ ഭക്തിയുടെ ലക്ഷണം വിസ്തരിച്ചുപറയുന്നു. പിന്നെ പലവിധത്തിലുള്ള പൂജാവിധികൾ, ഉപാസനാക്രമങ്ങൾ, സജ്ജന സംസർഗ്ഗത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം എന്നിവയേയും, ഭഗവൽകഥാശ്രവണം, നിരന്തരമായിട്ടുള്ള ഭഗവൽസ്മരണം, അഹിംസാദി ഉത്തമധർമ്മങ്ങളുടെ ആചരണം ഇത്യാദി അവശ്യം ശീലിക്കേണ്ടതാണെന്ന സംഗതിയേയും, ഭക്തിസംബന്ധമായി അനേകം വേറെ വിഷയങ്ങളേയും, അതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പിന്നെ ഉത്തമന്മാരായ ഭക്തന്മാരുടെ കഥകളെ പറയുന്നു. ധ്രുവൻ, പ്രജാദൻ മുതലായ ബാലന്മാരും, വൃന്ദാവനത്തിലുള്ള ഗോപീജനങ്ങളും, ദുർവൃത്തന്മാരായ അജാമിളൻ മുതലായവരും, കുഞ്ജ എന്ന ഒരു കൂനിയും, ദ്രവ്യത്തിൽ അതിതൃപ്തനായോടുകൂടിയിരുന്ന ഒരു പുഷ്പലിയും, പിന്നെയും അനേകംവിധത്തിലുള്ള അസംഖ്യം ജനങ്ങളും എപ്രകാരമാണ് പരമഭാഗവതന്മാരായി മുക്തിയെ പ്രാപിച്ചത് എന്ന കഥകളേയും വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. ധ്രുവൻ,

* യദുനാഥമയ്യൻ എം. എ. ബി. എൻ., എന്ന ഒരു വിദ്വാൻ ശാസ്ഥിച്ചുനൂതനങ്ങളെ ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്ത ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ പുസ്തകം ശാസ്ഥിച്ചാദിപ്രായത്തെ മേൽ വിവരിച്ചു പ്രകാരം എഴുതുന്നതിന്ന് എനിക്കു വളരെ സഹായമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

പ്രല്ലാഭൻ മുതലായവർ പ്രപന്നഭാവത്തോടും, ഗോപിമാർ ഭഗവാൻ തങ്ങളുടെ ഭർത്താവാണ് എന്ന ഭാവനയോടും, നന്ദഗോപർ വസുഭവർ മുതലായവർ പുത്രവാത്സല്യഭാവത്തോടും, അക്രൂരൻ ഉദ്ധവർ മുതലായവർ ദാസ്യഭാവത്തോടും, പരമഭക്തന്മാരും ജ്ഞാനികളുമായ നാരദപ്രഭൃതികൾ ഗാനരൂപേണയും, അജ്ഞനൻ സഖ്യഭാവത്തോടും, കംസൻ മുതലായവർ ഭയമെന്ന ചിത്തവൃത്തിയേയും ശിശുപാലപ്രഭൃതികൾ ക്രോധമെന്ന ചിത്തവൃത്തിയേയും പ്രേമാസ്സദനം രസസ്വരൂപനുമായ ഈശ്വരനെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രയോഗിച്ചിട്ടും, കടപാശൻ മുതലായവർ സർവ്വധർമ്മങ്ങളേയുമുപേക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ ശരണം പ്രാപിച്ചിട്ടും—ഇങ്ങിനെ പലവിധത്തിലുള്ള ജനങ്ങൾ പലവിധ അവസ്ഥകളിൽനിന്നുകൊണ്ടു പലവിധ ഉപായങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് പരമകാരുണികനായ ഭഗവാങ്കൽ ഭക്തിയെ ഉറപ്പിച്ചു മോക്ഷത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. ക്രോധം, ഭയം മുതലായ ചിത്തവൃത്തികളെ ഈശ്വരങ്കൽ പ്രയോഗിച്ചാൽ ഒരുവൻ എങ്ങിനെയാണ് പാദഭക്തിയെ പ്രാപിക്കുന്നത് എന്ന് ഇനിയും ചിലർക്കു ശങ്ക ജനിച്ചേക്കാം. അതിന്നു വേറൊരുവിധത്തിൽ സമാധാനം പറയുന്നു. ഭഗവാന്റെ നേരെ ക്രോധമുള്ളവൻ അദ്ദേഹത്തെ സർവ്വദാ സ്തുരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അചിന്ത്യാഹിമയേയും അനന്തഗുണങ്ങളേയും അവന്നു സദാ സ്തുരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഇങ്ങിനെ അവന്റെ അന്തഃകരണം നിരന്തരമായ ഭഗവൽസ്തുരണകൊണ്ടു പരിപകപര്യായി ഭവിക്കുമ്പോൾ ലഘുവായ ഒരു കാരണത്താൽ അവന്റെ ഭാവന ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു ഭേദപ്പെട്ടുവശാവുന്നു. അപ്പോൾ കരുണാസമൃദ്ധമായ ജഗദീശ്വരൻ അവനിൽ സ്വസ്വരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു — പ്രേമസ്വരൂപനായി പ്രകാശിക്കുന്നു; ആനന്ദമെന്നായി പ്രകാശിക്കുന്നു. അതിനാൽ അതിൽ യാതൊരു യുക്തിഭംഗവുമില്ല.

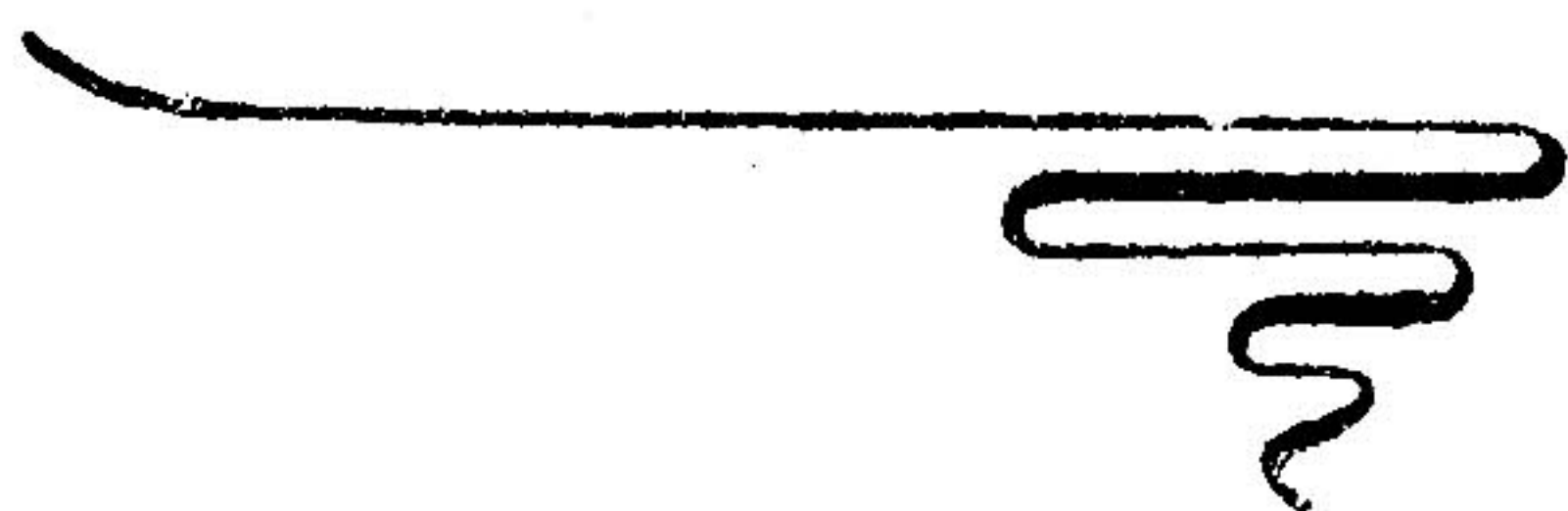

ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ ഭക്തിയെ ഇവിടെ എത്ര
 ലും വിധത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചുവോ അതിന്നെല്ലാം ഉദാഹ
 രണമായിട്ടുമാത്രം ഭക്തന്മാരുടെ കഥകൾ ഭാഗവതത്തിൽനി
 ന്നെടുത്തു കാണിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ആവക മിക്ക
 കഥകളും നമ്മുടെ ഇടയിൽ അധികംപേക്കും പ്രസിദ്ധമാക
 യാലും അവയെ പ്രത്യേകം എടുത്തു കാണിക്കുന്നതായാൽ
 ഈ അവതാരിക അസാമാന്യമായി ദീർഘിക്കുമെന്ന ഭയത്താ
 ലും, അതിനായി തല്പാലം ഒരങ്ങുനില്പു.

പാദശസ്തന്യങ്ങളോടുകൂടിയ ഭാഗവതഗ്രന്ഥത്തിലെ
 ഭാഗമസ്തന്യത്തിൽ ഭഗവൽകഥകളെല്ലാംതെ വേറെ യാതൊ
 നുമില്ല. അതിൽ ഭഗവന്റെ ശ്രീകൃഷ്ണാവതാരംകൊണ്ടുള്ള
 പ്രയോജനത്തെയും, അവതാരമഹിമയെയും, ശ്രീകൃഷ്ണനായി
 അവതരിച്ചതിന്റെ ശേഷമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവിധ
 ലീലകളേയും, ലോകാനുഗ്രഹാർത്ഥമായി അദ്ദേഹം ചെയ്തി
 ടുള്ള വിവിധകർമ്മങ്ങളേയും, മറ്റും വിസ്താരമായി പ്രതിപാ
 ദിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഭാഗമത്തിന്നാണ് ഏറ്റവും അധി
 കം പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ആനന്ദാശ്രമം }

കെ. എം.

ശ്രീമഹാഭാഗവതം

ഭഗവതം.

കേരളഭാഷാഗാനം.

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയേ നമഃ

അവിഷ്ണുമസ്യ.

ശാരികകുലമണിമൗലിയിൽവിളങ്ങുന്ന ചാതുരത്ന
മേകിളിപ്പൈതൃലവരികന്ദീ * സാരമായുള്ളമധുപഞ്ചസാര
യുപാലും പാരമായുഴഞ്ഞാകഭളിപ്പുണ്ടും * പാരതേള
ജിച്ചുനിന്നാലസ്യംകളഞ്ഞുനീ സാരമായുള്ളകഥചൊല്ലുകമ
ടിയാതെ * ആദിനായകൻജഗന്നായകൻപരമാത്മാവേദ
വേദാന്തവേദ്യനാകിയനാരായണൻ * യാദവാനന്ധത്തി
ങ്കൽകൃഷ്ണനായവതരി ചാതുരപാട്ടുമാദരാലീലകൾചെയ്യ
തെല്ലാം * വൃകതമായ്ഞങ്ങളോട്ചൊല്ലേണമതുകേട്ടാൽ മു
ക്തിയുംലഭിച്ചീടാമന്നല്ലോശാസ്ത്രങ്ങളും * മങ്കമാരുടെവാക്യ
മിങ്ങിനകേട്ടനേരം പൈകിളിപ്പൈതൃതൽതാനുമിവരോടുകൾ
ചെയ്യാൾ * കൃഷ്ണലീലകൾകേൾപ്പാൻനിങ്ങൾക്കുമനതാരിൽ
തൃപ്തിയുണ്ടായതോത്താൽഭാഗ്യമെന്നതേയുള്ളൂ * ഐഹികസു
ഖങ്ങളുംമോക്ഷവുംവന്നീടുവാൻ ഭേദികൾക്കിതുപോലെമ
റെറാന്നിലുറിഞ്ഞാലും * ഇന്നിതുവിസ്മയിച്ചുചൊല്ലുവാനോ
ത്തുകണ്ടാൽ പന്നഗാധീശൻപോലുമുള്ളെന്നതന്തനും * എ
ങ്കിലുംചുരുക്കിത്താൻചൊല്ലുവൻകേട്ടുപോലെ പങ്കജമിഴിമാ
രുകേട്ടുകൊള്ളു ചിന്തിക്കാൾ * വാരണചന്ദനനുംവാണിയും
വിരിഞ്ചനം മരനാശനൻതാനുമിശ്രാദിവേദന്മാരും * നാര
ദനാദിമുനിശ്രേഷ്ഠന്മാരുംപിജന്മാരും പാരായണഗ്രഹംനൽ
കേണംനമുക്കിപ്പോൾ * സാരസേക്ഷണജയമാധവജയജയ
സാരസേന്ദ്രചമുഖഭവവന്ദിതജയ * ഭക്തന്മാരുടെചിത്തേ
വാഴ്ന്നിൻപാദേഞ്ചുജം ഭക്തവത്സലപോരിസന്തതംവണ

ഞങ്ങൾ * നിന്തിരുവടിയുടെലീലകൾചൊല്ലീടുവാ നന്ത
 മോഹനതൂടങ്ങീടുന്നോടിയനെ * വാക്കിനുവേണ്ടുഗുണ
 മൊക്കുവവരുത്തുവാൻ പാൽകടൽ പണ്ണൻകനിവോടനുഗ്ര
 ഹിക്കേണം * എങ്കിലോ പഴിപോലെ കേട്ടുകൊള്ളുവിൻനി
 ങ്ങൾ പങ്കജനത്രൻതൻറലീലകൾചൊല്ലീടുന്നേൻ * ശ്രീ
 ശ്രീകൃഷ്ണാമൃതനിശ്രീപരീക്ഷിത്തിനോടു കേശവചരിതങ്ങളോ
 രോണോചൊന്നശേഷം * ആശയത്തെളിഞ്ഞുടൻഭൂപതിപ്ര
 വരണം പേശലഹാഹാമുനിശ്രേഷ്ഠനോടരചെയ്യാൻ * നി
 ന്തിരുവടിയരുൾചെയ്യാതകഥകൾകേട്ടുന്തരംഗത്തിൽനമു
 ക്ക്കജ്ഞാനമെല്ലാംതീൻ * ചിൽപുരുഷൻറകഥകേൾപ്പുതി
 നാഭിപാഷ മുൾപ്പൂവിൽവലിക്കയാലൊന്നുഞാൻചോദിക്ക
 ന്നേൻ * സേമവംശവുംസൂര്യപംശവുംവിസ്മരിച്ചു സാമോ
 ഭംഭവാനരുൾചെയ്തുഞാൻകേട്ടുവെല്ലാ * പുണ്യപാനായയ
 ഭുതനുടെവംശത്തിൽ പുണ്യരീക്ഷണായമാധവൻജഗ
 ന്നാഥൻ * വന്നവതരിച്ചോരോലീലകൾചെയ്തെല്ലാ മി
 നരുൾചെയ്തുവണമെന്നോടുയോനിധ * യാതൊരുദേവ
 ന്തൻറകാര്യങ്ങളൊക്കെണ്ടുമത താതൻറതാതന്മാരായ്മ
 ജാതിതർക്കം * വിക്രമമോരയുള്ള ഭീഷ്മദ്രോണാദിപ്പോ
 രനക്രൂരുകുലമാമകൗരവസേനാബ്ധിയെ * ശോഷപ്രാ
 യമായി വേഗേനകടന്നുടൻ പ്രാപ്താജ്യന്മാരായിസുഖിച്ചു
 വസിച്ചതും * ദ്രോണിതന്നസ്രാഗ്നിനാദശ്വമാമമദേഹം
 ക്ഷീണതയെന്യപരിപാലിച്ചുപുരുവംശം * സന്തതിനാ
 ശംവന്നുപോകതപാലിച്ചതും ഹന്തചിന്തിക്കിൽകൃഷ്ണൻ
 തന്നടെകൃപയെല്ലാ * അങ്ങിനെയുള്ള രാമൻതന്നടെക
 മകേട്ടാ ലെങ്ങിനെതൃപ്തിവേിച്ചീടുന്നമഹാമുനേ * തപസ്വ
 ഖാംബുജപുതമാധവകഥാമൃതം നന്മയിലനുദിനംപാനം
 ചെയ്തുതുലം * നല്ലൊരുജലപാനമാത്രവുമില്ലെങ്കിലുമി
 ല്ലൊരുതാപമിരിക്കുറമെന്നറിഞ്ഞാലും * ഇത്തരംഗുപ
 ന്തൻറവാക്കുകൾകേട്ടനേരം ചിത്തമോദനമുനിശ്രേഷ്ഠ
 നമരുൾചെയ്തു * ഉത്തമപുരുഷൻറലീലകൾകേൾ
 പ്പാൻതവ ചിത്തത്തിലഭിലാഷംവലിച്ചുവരികയാൽ * ഉ
 ത്തമന്മാരിലോരമൃതമനല്ലാഭവാൻ മുക്തിയുംലഭിച്ചീടുമി

പൃഥ്വീശ്വരേണ * നല്ലൊരുഹരിചമകേരുകണജനങ്ങൾ
 ക്കും ചൊല്ലുന്നജനങ്ങൾക്കും ചൊല്ലുവാൻ ചൊല്ലുന്നോർക്കും *
 കല്യാണങ്ങളും വരും മോക്ഷവും ലഭിച്ചീടും ചൊല്ലുവനതു കൊ
 ണ്ടുകേട്ടുകൊണ്ടാലുഭവാൻ * ദേവപ്രസാദമേവ മരിച്ചോ
 രസുരന്മാർ കേവലമനുഷ്ഠനായുഴിയിൽ പിറക്കയാൽ * ഭാ
 രതൈസഹിയാഞ്ഞു ഭൂമിയുമാരുടേന്നും സാരസോത്ഭവനോടു
 സങ്കടമുണ്ടാത്തീട്ടാർ * അനേകവിധിബലം ചന്ദ്രശേഖ
 രൻതന്നെ മിത്രാദിവേകളും മാമുനിജനങ്ങളും * ഒന്നിച്ചുനി
 നിരൂപിച്ചു ഭൂമിമോടൊരുമിച്ചു ചെന്നുടൻ ക്ഷീരം ബുധിതന്നു
 ടെതീരം പുക * ആശയത്തുലിയോടും പൂരഷസൂക്തം കൊ
 ണ്ടു കേശവൻതന്നെ സ്തുതിചെയ്യണമിച്ഛുന്നോർ * സാമ
 മായോരുവാക്കു പത്മജൻമാത്രം കേട്ടു പാരായണതു മറയ്ക്കുവ
 രോടു രചയ്ക്കാൻ * ദേവദേവൻ രവാക്യം കേൾപ്പിനിന്നെല്ലാ
 വരും കേവലഭൂമിഭാരം തീർപ്പാണെന്നു കൾ ചെയ്തു * ധന്വനാം
 വസുദേവനാകിയ യാദവൻ നന്ദനനാമിട്ടു വതരിക്കുന്നാ
 രായണൻ * തന്നെ ചെല്ലുജനായ ശേഷനും ജനിച്ചീടും ക
 ണ്ടുകാരോ പത്തോട്ടു മായയെപ്പിറന്നീടും * ദേവകളെല്ലാവ
 രും മാദവാനുപയത്തിങ്കൽ ദേവദേവനെ പൂജിച്ചീടുവാൻ ജനി
 ക്കേണം * മാനുഷനാരിമാരായ് ജനിച്ചു സുരന്ദ്രികൾ ഭാനു
 വൈരിതന്നെത്തൂങ്ങു ചെയ്യിടേണം * എന്നെല്ലാ നിഃയാ
 ഗിച്ചു പത്മജൻ ഭൂമിദേവി തന്നെയുമാശ്വസിപ്പിച്ചു പത്മലാക
 വുപുക്കുമാൻ * വന്നസന്തോഷത്തോടു മറയ്ക്കുജനങ്ങളും ന
 ളിച്ചു ചെന്നു നിജമന്ദിരമേവീടിനാർ * മുഖ്യമാം കാളിന്ദി
 തൻതീർത്തു മധുരായ നാലു മാംശാജധാനിത നിവർത്തുകാ
 ലം * യാദവവൃന്ദസ്ഥകുടോജാദികളെയെല്ലാം മോദനശൂര
 സേനൻ പാലിച്ചു വാഴ്ക്കാലം ദേവകതന്ത്രജമാം ദേവകീത
 നെ ചന്ദ്ര ദേവനാശൂരപുത്രൻ ഭാഗ്യവാൻ വട്ടീടിനാൻ *
 പൊന്നണിഞ്ഞാനകളു മശാപങ്ങൾ മരങ്ങളും സുന്ദരിമാരും
 ഭരണിവുന്ദവുധനങ്ങളും * എന്നിവയെ നവധിനൽകിനാൻ
 ദേവകനും കന്യകതന്നിച്ചുള്ള പാത്സല്യം പെരുക്കയാൽ * ദേ
 വകഭൂതാചാര്യമുദ്രസനൻ രസുതൻ കേവലമുഗ്രനാകുംകും
 സന്നമതുനേരം * നല്ലൊരു മന്തനിൽ സോദരീ സുചന്ദ്രാ

ഒരു മെല്ലാചകരയോടൊന്നിടത്തുനിന്നുപോയിട്ടു * സോദരി
 സ്നേഹംകൊണ്ടുതാൻതന്നെതേക്കുംതെളി ചൂരവോടുചേർ
 ഞ്ഞൊരുകൾതൂങ്ങിനാൻ * കേൾക്കായിതശരീരിവാക്യമു
 തന്നേരം മൂർച്ഛയോടെകംസകേൾക്കാനീവഴിപോലെ * ദേ
 വകീർത്തിക്കുട്ടുപുത്രന്മാരുണ്ടാമതിൽ കേവലമെട്ടാമവൻനി
 ന്നെയുംവധിച്ചീടും * എന്നതുകേട്ടുനരമന്ത്രയുടേയത്തോ
 ടും വന്നൊക്കുകോപത്തോടുംകംസനമെഴുന്നീർന്നു * നല്ലൊരു
 വാളെടുത്തുചെന്നുതൻഭഗിനിയെക്കൊല്ലുവാനായിപ്പിടിപെ
 ടിതുകേൾക്കുന്നതിനേക്കു * ഹാഹാകാരണപരിപൂർണ്ണമായ്ജഗ
 ത്തെല്ലാം മോഹിച്ചുദേവകിയുടേമിയിൽവീണീടിനാൻ * എ
 ന്നതുകണ്ടുചൊറിച്ചിട്ടവസുദേവൻ മന്ദഹാസവുമ്പെ
 യ്ക്കുംസനോടുകൂടെയൊൻ * ഭോജ്യംശുദ്ധതാത്ത്വമിതിതാഴ്ത്ത
 മഹാമതേ പൂജിതഗുണനിധേകേൾക്കുമേവാക്യംഭവാനു *
 സാഹസമതരുതരുതാർക്കൊന്നറിഞ്ഞാലു മഹാത്മ്യമുമാധമ
 മൊക്കെയുംമറന്നല്ലോ * കന്യകാഹത്യയോടുതുല്യമായൊരുപാ
 പം മന്നിലില്ലൊരുവർക്കൊന്നല്ലൊശാസ്ത്രങ്ങളും * എന്ന
 തിൽവിശേഷിച്ചുസോദരിയല്ലായിവ ചൊന്നമില്ലപരാധമി
 വർക്കുനിരൂപിച്ചാൽ * കന്യകാവധംകൊണ്ടുനിന്നുകി
 ത്തിക്കുന്നു വന്നീടുംകളങ്കമെന്നതുധരിച്ചാലും * വീരരായു
 ള്ളവർക്കുടമിതിവരുന്നതിൽ പാരാതെമരിപ്പതുനല്ലതെന്നറി
 ഞ്ഞാലും * തപസ്കീർത്തിസഹിയാഞ്ഞുദേവകൾഭവാനൊരു ദു
 ഷ്ടീർത്തിയുണ്ടാകുവാനിനിതുചൊൽകയല്ലി * എന്നിങ്ങനേവേ
 വാക്യംസത്യമെന്നിരിക്കിലാമന്നവനീക്കീട്ടുവാനാചരല്ലൊല്ലാ
 പാത്താൽ * മന്ത്രിമാർജ്ജനിക്കുവോർക്കുടവേജനിച്ചീടും മൃ
 ത്യവുമൊരുമിച്ചുനിത്യവുംവസിച്ചീടും * കാലവുംപരന്നേരം
 മൃത്യുവുംഗ്രഹിച്ചീടും കാലകാലനമതുനീക്കുവാൻപണിയ
 ത്രേ * ഇന്നിവർതന്നെക്കൊന്നാൽനിന്നുകുതിയെന്ന തെ
 ന്നമില്ലെന്നതുംണ്ടാനിന്നുകൈക്കൊമ്പിൽ * ഇത്തരമോരോ
 തരംവിസ്മരിച്ചുചെയ്തു ചിത്തത്തിലവനേതു മെൽക്കാഞ്ഞുവ
 സുദേവൻ * പിന്നെയുംവിചാരിച്ചുചൊല്ലിനന്നെങ്കിൽ
 കേൾക്കീ യിന്നിവർതങ്കൽനിന്നുമൃത്യുവില്ലല്ലൊതപ * പുത്ര
 ന്മാരിവർപെറ്റിട്ടുണ്ടാകുന്നവയെല്ലാ മെത്രയുമ്പെകാതെ

ഞാൻനിനക്കുതന്നീടുവൻ * വിശൈപകസാക്ഷിമാകമാദി
 തൃന്തന്നാണതു വിശ്വസിച്ഛാലുംമമഭാഷിതാസത്യമത്ര *
 എന്നതുകേട്ടനേരംകംസനംചസ്യദേവൻ തന്നുടെസത്യംമാ
 ത്തിട്ടങ്ങിനെതന്നെചൊന്നാൻ * സോദരിതന്നെപ്പറഞ്ഞ
 യച്ചുപരിപുക്ക മോദനവസിച്ഛിതശൗരിയംഗ്രഹംപുഷ്പം
 ന്നൊരാണ്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾദേവകിപൊറീടിനാൾ ചാരുത
 ജേമയനാണല്ലോകുമാരനെ * സഹിച്ചുകൂടാതെതാളുടവ
 മുണ്ടെന്നാകിലും മഹത്വമുണ്ടാകയാലസത്യഭയത്തിനാൽ *
 ഉത്തമൻവസ്യദേവൻപുത്രനെയടുത്തുടൻ സതപരംകംസൻ
 തന്റെകരത്തിൽനൽകീടിനാൻ * ഉത്തമനായശൗരിതന്നെ
 ടെസത്യംകണ്ടുചിത്തമോദനകംസനിത്തരഹചാല്പീടിനാൻ
 ഉത്തമൻഭവാനത്രേയിന്നിചൻപോക്കൽനിന്നു മുതൃഭീതിയു
 മിനിക്കില്ലല്ലൊമഹാമതേ * ആകയാലഷ്ടമനാംപുത്രനെത്ത
 ന്നാൽപോരും ശോകവുംകളഞ്ഞിനിവാഴ്ത്തീപുത്രനോടും *
 എന്നുരചെയ്തുപുത്രൻതന്നെയുംനൽകീടിനാൻ നന്ദിച്ചുവാ
 ങ്ങിക്കൊണ്ടുശൗരിയംഗ്രഹംപുക്കാൻ * ദുഷ്ടന്മാരുടെചി
 ത്തംചഞ്ചലമാകകൊണ്ടു തൃഷ്ടിയുംചസ്യദേവനോടുമേവനീ
 ലല്ലോ * ബ്രഹ്മനന്ദനനായനാരദനതു കാലം ദർശിതായു
 ജ്ജോരുകംസനോടുകൂടെചെയ്തു * നന്ദഗോപാദികളായുള്ള
 രുഗോപന്മാരും മന്നവയശോഭാദിഗോപികാജനങ്ങളും * പി
 ന്നെയുംചസ്യദേവനാദിയാംയദുക്കളും സുന്ദരീദേവകൃഷ്ണാദിമാ
 കിയനാരിമാരും * എന്നിവയെല്ലാംദേവവംശമെന്നറിഞ്ഞാ
 ലു മിന്നുന്നീകാലനേമിയായദാനചനല്ലോ * നിന്നുടെസഹി
 വന്മാരാകിമദേവാദികൾ മന്നിൽവന്നുണ്ടവിട്ടുദാനചചര
 ള്ളോ * ആദിത്യേന്മാരപേക്ഷിക്കയാൽനാരാമണൻ യാദവ
 നപയത്തിങ്കൽദേവകീതനായനായ് * വന്നുവരിച്ചുടൻ നി
 ന്നെയുംവധിച്ചീടും മന്ദനായിരിക്കുമീങ്ങാ നിതയംമരിക്കുവാ
 ന്ൻ * എന്നുരുചെയ്തുമുറിപോയോരുദേവകംസൻ ന
 ണ്ണനെന്നാണുപറഞ്ഞത്രയുംകേൾപ്പത്താലു * ദേവകിക്കുട്ട
 വായപുത്രനെക്കൊന്നീടിനാൻ ദൈവകല്പിതമേക്കുംതട്ടുകു
 നരുതല്ലോ * ആറുവത്സരംകൊണ്ടുശാരപുത്രന്മാരുണ്ടാ
 യ് നാരിമാർമണിയാകുംദേവകിക്കുചെയ്തല്ലോ * അന്നന്നു

നേകംസർവ്വവന്നുവധിച്ചിതു വിന്നതപുണ്ടുവസുദേവ
നംവാണീടിനാൻ * പിന്നത്തർഭഗിനിയാംദേവകീദേവി
യേയുംവിന്നനാംവസുദേവൻതന്നെയുംമഹാശൗർ*തന്നുടെ
താതേനെയുംശുരനായദുപതി തന്നെയുംബന്ധിച്ചിതുചങ്ങല
കൊണ്ടുതന്നെ * രാജഭോഗങ്ങളുനഭവിച്ചുദൃഷ്ടമാരാൽ പു
ജിതനാമകംസൻവാണിതുസുചത്തോടും * അദ്ധ്യായമൊന്നു
പറഞ്ഞീടിനേന്ദിനനിനിങ്ങൾ ക്ഷത്യാശയുണ്ടെന്നാകിൽ ചൊ
ല്ലുവൻകേട്ടുകൊൾവിൻ:—

—*—

അക്കാലംകംസൻതൻറഭൃത്യനാബകൻതാനും മുഷ്ണ
രൻപ്രലംബനും ശക്തനാതുണാവത്തൻ * മുഷ്ടികനരിഷ്ട
നും ചന്ദ്രേരൻ മഹാശൗർ ദൃഷ്ടനാവിവിദനും പൃതനാപി
ശാമിയും * എന്നിവരെല്ലാവരുമാന്നിച്ചുകംസൻതാനും മ
ന്നപന്മാരാംജരാസന്ധസാലപാദികളും * ഒന്നിച്ചയദുക്കളെ
ദേവജിതുമുട്ടങ്ങിനാൻ വിന്നതപുണ്ടുവാങ്ങിപ്പോന്നിതുയദു
ക്കളും * കേകയകുരുവിഭാദിയാംരാജ്യങ്ങളിൽ ശോകേനവ
സിച്ചിതുനിത്യവും ഭയത്തോടും * അക്കാലംദേവകീക്കുസ
പ്തമാശ്വഗർഭം വൃകതമാണ്ഡനശേഷതേജസാ സമനപിതം *
അന്നേരംനാരായണൻമാമയോടുകൾചെയ്തു നന്നിച്ചയദുക
ലംതന്നിൽനീചെന്നീടേണം * ദേവകീഗർഭത്തിങ്കലുള്ളൊ
രുശേഷംതേജ സ്സംബോളംവെകീടാതത്രനിന്നെടുത്തുനീ
രോഹിണിയുടെഗർഭംതന്നിലങ്ങാക്കീടേണം മോഹനശീലേ
വസുദേവൻറപതിമവൾ * അവാദിതന്നിലപൾവാഴ്
ന്നനന്ദഗോപ വൻപനാംകംസൻതന്നുപ്പിടിച്ച ദുഃഖ
ത്തോടും * ഗർഭത്തിൽനിന്നുനീയുമാകു്കുന്നമൂല മർകൻ
തന്നിക്കുസംകുഷ്ണനെന്ന്പേരാം * ആമോദമല്ലാവർക്കു
ണ്ടാക്കിച്ചുമയ്ക്കുവാൻ രാമനെന്ന്നാരുനാമംകൂടെയുണ്ടാകുമ
ല്ലോ * തുല്യമില്ലാബലമുണ്ടായിവരികയാൽ ചൊല്ലീടുംബ
ലഭദ്രമെന്നൊരു പേരുപിന്നെ * പിന്നെനീയശോഭതൻ
പുത്രിയായിരുന്നാലും മന്നിടും തന്നിൽ നിന്നെപ്പൂജിക്കുമല്ലൊ
വരും * വൈഷ്ണവീകത്യാദുഗ്ദ്ധാചണ്ഡികയെന്ന്പിന്നെ കൃ
ഷ്ണമായവിയെന്നമംബികാദേവിയെന്നും * നാമങ്ങൾനിനക്കു
ണ്ടല്ലുന്നീടുംഭക്തന്മാർക്കു ഊമയങ്ങളും തീർത്തുഭൂതലവസി

ച്ചാലും * മായയമതു കേട്ടു ഭൂതലം തന്നിൽ ചെന്നു മായാമാനു
 ഷൻ റിന്ദോ ഗിമുതു പോല ചെല്ലാൻ * ദേവകിയുടെ ഗർഭം
 പോയതു കൊണ്ടു പരി ദേവനും ചെയ്തു വസുദേവനും ബന്ധു
 കളും * ഭൂമി ഭാരത്തെ തീർപ്പാക്കു ലംനാരായണൻ സംഭോ
 ദം വസുദേവൻ തന്നെ മെന്തിക്കൽ * സതപരപ്രഭേശി
 ച്ചാൻ മായയാ നിജം ശാന്തം ലെത്രയും തേജോമയനായിതു വ
 സുദേവൻ * ഗർഭമുണ്ടായെന്നു ദേവകിക്കുതു കാല മത്തുതഗാ
 ത്രിതാനമുജപലിച്ചിതു പാരം * നോക്കുതാതെയുള്ള തേജസ്സു
 കാണുമൂല മുൾക്കാമ്പിൽ വിരമിച്ചിതു കംസനും ഭയത്തോടെ *
 ദേവകിയുടെ ഗർഭം തന്നിലുണ്ടായ ബാലൻ കേവലനാരായ
 ണനെന്നതു നിർണ്ണയിച്ചു * ഇന്നു ഞ്ഞു നിപദതന്നെ അക്കാണീ
 ടുന്നാകിലതു നന്നല്ല ദുഷ്ടീതിയുപോല ചുണ്ടാമല്ലോ * ഇ
 ത്തരം ചിന്തിച്ചു വന്നെല്ലാനേരവുമിജ ശരവം വിണ്ണുത
 നെ ചിന്തിച്ചു വസിക്കയാൽ * ലോകവും വിണ്ണുമയമായ നേ
 കണ്ടാനവ നാകലം ചൂണ്ടു പാരപേടിച്ചു മരുവിനാൻ * അ
 കാലം ബ്രഹ്മാദികളാകിയ ദേവകളും മക്കണ്ണൻ താനുമുനിവു
 ളവുമൊരുമിച്ചു * ആകാശമാർഗ്ഗനിന്ന ദേവകീ ഗർഭസ്ഥനും
 ലോകേശൻ തന്നെ സ്തുതി ചെയ്യിതു പലതരം * ദേവകിയോടു
 പിന്നെ ചൊല്ലി നാരവർകളും ദേവദേവശൻ തവനന്ദനനു
 യമൂലം * എത്രയും ഭാഗ്യം നിനക്കുണ്ടെന്നു പറയാവു പുത്രനെ
 കംസൻ വധിച്ചിടുകയില്ലെന്നും * ഇത്തരമുരചെയ്തു പോയാ
 രങ്ങവർകളു മുത്തമമായ രണ്ടാമദ്ധ്യായമുരചെയ്ത *

അക്കാലം ദേവകിക്കു പുണ്യമായിതു ഗർഭം മുഖ്യമായിരി
 പ്പോരുചിങ്ങമാസവും വന്നു * അഷ്ടമിദിനം ഹണീനാളുൾരാ
 ത്രിക്കുതന്നെ പുഷ്ടിമോദത്തോടെ വതാരവും ചെയ്തു നാഥൻ *
 അപ്പൊഴു പുഷ്പവൃഷ്ടി ചെയ്യിതു ദേവാദികളില്ലാസ്ത്രീകളെ
 ല്ലാം നൃത്തവും തുടങ്ങി നാർ * പരമാനന്ദം ചൂണ്ടു ഗന്ധർവ്വസമു
 ഹവും നാരദൻ താനും പലപാട്ടുകൾ പാടിടിനാൻ * ദിക്കുക
 ളുജപലിച്ചു വന്നിരുന്ന പ്രകാശിച്ചു തസ്തുരന്മാരൊക്കെ പ്പുകിതു
 വനാന്തരം * മന്ദമായ വനനും വീയിനാൻ ജലങ്ങളും നന്നും

യിത്തളിഞ്ഞൊരംവർപ്പിച്ചുചമഞ്ഞുതേ * നക്ഷത്രഗ്രഹാദി
കളത്രയുപകാശിച്ചു തൽക്ഷണമനഃമനഃശബ്ദിച്ചമേഘ
ങ്ങളും * ശിഷ്ടന്മാരുടെചിത്തമേറവുംതെളിഞ്ഞുതേ ദൃഷ്ട
രാകംസാദികൾപേടിച്ചുങ്ങാങ്ങിനാർ * ഇത്തരമതുനേരമു
ണ്ടായപ്പോഴൊക്കെയും വിസ്മരിച്ചുരചെയ്യാനാവതല്ലനന്തനും*
സൂതികാഗ്രഹമേറമുജ്ജ്വലിച്ചതുകണ്ടു കൌതുകത്തോടുംവ
സുഭാവൻതാൻനോക്കുന്നേരം * കണ്ടാനങ്ങൊരുബാലൻ
തന്നുടെരൂപാമൃതം പണ്ടാരുമിതുപോലെകണ്ടതില്ലെന്നുവേ
ണ്ടു * പൊന്മയകിരീടവുമുജ്ജ്വലനയനവും നന്മയേറീടുംക
രാകൃതികണ്ഡലവും * മനഹാസവുംചന്ദ്രതുല്യമാംവദനവും
സുന്ദരഗുളതലേകൗസ്തുഭരത്താഭയും*ശ്രീവത്സാങ്കവുംവനമാ
ലയുംപൊന്മാലയുംദേവദൂല്പുണ്ഡ്രങ്ങളുംഹാരങ്ങൾപതക്കങ്ങൾ
എന്നിവകണ്ടുശോഭിച്ചീടുന്നവക്ഷസ്ഥലം തന്നിലുള്ളൊരു
തുളസീദളസൗരഭ്യവും * കങ്കണദീപങ്ങളായുള്ളൊരുകരംനാ
ലിൽ ശംഖചക്രാഞ്ജഗദാധരിച്ചുശോഭയോടും* അഞ്ചിതപീ
താംബരശോഭിതകടിതടേ കാഞ്ചനകാഞ്ചീഗുണമഞ്ചിതശോ
ഭയോടും * പങ്കജശോഭതെന്നനിനദിക്കുപദപെയ തക്കത്ത
ക്കുള്ളനിറമേറുന്നമഞ്ചീരവും * കായാമ്പുനിറംനാണിച്ചീടിന
നിറത്തോടും മായാബാലകൻതന്നെക്കണ്ടൊരുവസുഭാവൻ*
നേത്രങ്ങളനക്കാതേനോക്കിനിന്നരക്ഷണം ചീത്തകൗതുക
ത്തോടുംചിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ചാൻമാമുനിമാരുംമാരംശാസ്ത്ര
ജ്ഞന്മാരുംവന്നു സമ്മോഹംപറഞ്ഞുഞാൻകേട്ടതുപോലെത
ന്നെ * മുമ്പിലാമ്മാറചിഹ്നരൂപത്തെക്കാണുകുമുഖ മിന്നിതുനാ
രായണനെന്നതുമുറച്ചുഞാൻ * ദൃഷ്ടനാകിയകംസൻതന്നെ
ക്കൊന്നവനിയിൽ ശിഷ്ടരായുള്ളവരെപ്പാലിച്ചുകാണ്ടീട
വാൻ * എന്നുതെന്നയനായ്നവതരിച്ചിതു പന്നഗശയ
നനാംമധവനെന്നുനന്തനും * ഇത്തരമുറച്ചുവൻബാലകൻ
പാടങ്ങളിൽ ഭക്തിക്കൈക്കാണ്ടുവീണനമസ്സാരവുമെച്ചു *
ചിന്നയങ്ങഴുവീറുകൈകളുംകൂപ്പിനിന്ന മുന്നിലാമ്മാറനി
ല്ലാമേവാനസ്തുതിചെയ്യാൻ* ദേവദേവശജയമാധവജയ
ജയ കേവലാനന്ദജയലോകനായകജയ * നിന്നാടെമായത
ന്നിൽമുഴുകിക്കിടക്കുന്നോ റെന്നെയുപരിപാലിച്ചീടേണംദേ

യാനിയേ * എന്നുമേജനമരണാദികളില്ലാത്തനി യെന്നുടെ
സുതനായിവന്നവതരിച്ചതും * എന്നുടെഭാഗ്യമെന്നതന്നെ
ഞാൻകരുതുന്നേ നെന്നതിൻകാരണങ്ങളെന്തിനാവുന്നഥ
കംസനാൽകൃഷ്ടന്മാരാംങ്ങളെകൃപയാലെ സംസാരവിനാ
ശനരക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണമ* ഇന്നുനിന്നവതാരംകേൾക്കിലോ
കംസൻതാനും വന്നീടുമുപായമെന്തതിനയോനിയേ * ഇ
ത്തരംസ്തുതിച്ചവനയുതംപതുക്കുള്ള ചിത്തമോദേനദാനം
ചെയ്യിതു മനസ്സിനാൽ * ദേവകീദേവിതാനുമോരവുസ്തുതി
ച്ചുടൻ ദേവദേവശൻനന്നോടീവണ്ണമുരചെയ്യാൾ* നിന്തി
രുവടിമമനദനനായിവന്ന തെന്തൊരുഭാഗ്യമിന്നുമാരാക്കി
ന്നറിയാവു * ലോകനായകഭവദ്രൂപത്തെമറച്ചിനിലെഴുകി
മായബാലരൂപത്തെധരിക്കണം * ദുഷ്ടനാംകംസനെതു
ചെയ്യുന്നിതറിഞ്ഞീല ദുഷ്ടനാശനപരിപാലിച്ചുകൊള്ളേണ
മേ * ദേവകിയുടെവാക്യംകേട്ടുസന്തോഷത്തോടു ദേവദേവ
ശൻമനോഹരമോടരുചെയ്തു * പണ്ടുനീസ്വപായംഭവമാകി
യമനപന്തരേ വണ്ടാർപുകഴലാളാപ്രശ്നിയായതുഭദ്രേ * സു
തപാസ്സനുകീർത്തിപൊങ്ങീടുപ്രജാപതിസുതനോതവഭർത്താ
വെന്നിവനറിഞ്ഞാലും * എത്രയുന്തപംചെയ്യുനിങ്ങളെന്ന
ന്നൊന്നും പുത്രനായിന്നതുപ്രശ്നീഗർഭാപ്തഃയോടും * പി
ന്നെയങ്ങദിതിയായുന്നനീപിറന്നതും നിന്നുടേഭർത്താവിവന
ന്നകാശ്രപനഃലോ * വാമനനെന്തപോരായന്നനിൻതനയനാ
യ്ക്കാമലോചനത്താനുംവന്നവതാരംചെയ്യേൻ* ഇന്നുനിൻത
നയനായ്കൃഷ്ണനെനാഖ്യയോടും വന്നവതാരംചെയ്യേന്നെ
തുധരിച്ചാലും * പ്രാഗ്ജനമസ്മരണത്തിനൊക്കോണ്ടുമത്രപ
രമജ്ജിതംനിങ്ങൾക്കിന്നുകാട്ടിയതറിഞ്ഞാലും * ഈശ്വരഭാവ
ത്തോടുംനന്ദനഭാവത്തോടും ശരപതമെന്നെ നിങ്ങൾ ചി
ന്തിക്കുമിജ്ജനത്തിൽ * അന്ത്യകാലത്തു മസായുജ്യംവരും
നിങ്ങൾ കൈന്തിനിദുഃഖിക്കുന്നബന്ധുവായുണ്ടല്ലോഞാൻ *
ഉത്തമഭക്തന്മാർക്കുമുക്തിയുംനൽകീടുംഞാൻ നത്രയമല്ലവർക്കും
സന്നെന്നറിഞ്ഞാലും * എന്നരുചെയ്തുവസുദേവനെനോ
ക്കിപ്പിന്നെ മനോഹരവുചെയ്തുമനോഹരരുചെയ്തു * സു
ന്ദരിയശോഭയാനന്ദന്റെരൂപതിക്കൊരു നന്ദിനിയുണ്ടായുന്നു

ഞാൻപിറന്നോരുന്നേരം * എന്നെയുംതത്രക്കൊണ്ടുചെന്നു
ശയിപ്പിച്ചു കന്യകരെന്നാക്കൊണ്ടുപാരികമടിയാതെ * ഉ
ണ്ടുകൊണ്ടുകാളുംമാറ്റത്തിലാരുവില്ല - മുണ്ടാകയില്ലത
വനല്ലതുവരുമേലിൽ * എന്നരുൾചെയ്തവത്രപച്ചംമറ
ച്ചുടൻ പിന്നെയങ്ങൊരുമന്ത്രിയൊലനാക്കിടുന്നപ്പോൾ *
എത്രയുംവേഗത്തോടുകൂടി ചകിറചെന്നിജ പൂത്രനെയെടുത്തു
ടൻമുലയുണർക്കീടിനാൾ * അന്നേരം വസുദേവൻപൂത്രനെ
യെടുത്തതിവിനതയോടുമ്പൊട്ടെട്ടൊരുനേരംതന്നെ * ബ
ന്ധിച്ചിടുന്നോരുചങ്ങലമതുപൊതി ബ്രഹ്മമെന്നിയെക
വാടങ്ങുതുറന്നുപോയി * മുറുത്തങ്ങിറങ്ങിയനേരത്തുമഴയു
മുണ്ടാമില്ലാതെയുള്ളൂരിരുട്ടുണ്ടു * അന്നേരമനന്തനും
വന്നതൽപണകൊണ്ടു പിന്നിലാർമാരനിനകയുംപിടി
ച്ചതേ * മിന്നുന്നഹണരത്നങ്ങൾകൾകൊണ്ടുതന്നെ ധന്യ
നാംശൗരികൾപ്പോൾമാറ്റവും കാണായ്ക്കുന്നു * തീരദേശവും
കവിഞ്ഞൊഴുകുംകാളിന്ദിയിൽ ശൗരിതന്മുഴക്കുപുക്കു ചള്ളമാ
യ്ക്കുന്നിതപ്പോൾ * ആശ്ചര്യംപൂണ്ടാറിവകണ്ടൊരുവസുദേവ
നീശരവിധാസങ്ങൾക്കെന്തരുതായെള്ളു * നന്ദവശ്തനി
ചെന്നശൗരിയുമായശാഭയും സുന്ദരീസമീപത്തുകിടത്തിക
മാരനെ * കന്യകാരത്തത്തെയുംകൊണ്ടിങ്ങുപോന്നുനിജ തമ്പം
ഗിയുടെകയ്യിൽകൊടുത്തുമാത്രത്തോടും * മുന്നമെന്നതുപോലെ
ബന്ധിച്ചുനിജപാദ മേനരംകവാടങ്ങളുടത്തുരംനതന്നെ *
ദേവകിതാനുംവസുദേവനുംനിജപുരി ദേവദേവശൻതന്നെ
ഭൃംഗിച്ചമരുവിനാർ * ഇങ്ങിനെമൂന്നുപ്രായംചൊല്ലിനനി
നിയുണ്ണാൻ മംഗലമായകഥചൊല്ലുവൻകേട്ടുകാൾവിൻ *

കന്യകാരാധനത്തക്കേട്ടോരുരക്ഷിവുനും വന്നൊരുമേ
ത്തോടുംകംസനോടിയിച്ചാർ * എത്രയുംഭീതിപൂണ്ടുകംസ
നുംവേഗത്തോടും ശാത്രവുംവിറച്ചുതിടിനനായോടിച്ചെന്നു *
കന്യകതെന്ന്പിടിച്ചിടിനാനതന്നേരം തന്നുള്ളിൽഭയത്തോ
ടുംദേവകിതാനുംചൊന്നാൾ * ഭ്രാതാവുമഹാമതേസാഹസ
മെന്നിതയോ ചേതസിനിനക്കുനീസോദരിയല്ലൊത്താനും *
സുന്ദരമാരാധനപൂത്രനെവധിച്ചുനി കന്യകതന്നമെന്നൽക

കൃപയാല * കന്യകാപഥത്തിനുപാപവുമില്ലാത്താൽ
 പിന്നെയിന്നിവിടെനിന്നൊക്കെല്ലാപാപാലോകം * ഇത്തര
 മോരോതരംപാഞ്ഞുകരയുന്നോ തത്തമസ്ത്രീരതാത്തഭസിച്ച
 മഹാപവൻ * കന്യകതാൻപാദേപിടിച്ചങ്ങയത്തിക്കൊ
 ണ്ടന്നതശിലാതന്മലടിപ്പാർതുടൻപോൾ * കന്യകതാനും
 കയ്യിൽനിന്നുടനല്ലതിച്ച തന്നടത്രപത്തോടമംബരവിള
 ണിനാൾ * എടുത്തൊക്കകളിലുമായുധജാപത്തോട് മെട്ടഭി
 ക്കിലുംനിറഞ്ഞുളോരുതജസ്സോടും * സർവ്വംഗമലങ്കരിച്ച
 ളോരുശോഭയോടും സ്വപ്നയുജനത്തോടുംദേവതാവുനടത്തോ
 ടും * ഇങ്ങിനകണ്ടുനരകാസനംഭയപ്പെട്ട തിങ്ങിനകോ
 പത്തോടുംദേവിയുമരുൾചെയ്തു * നിമ്നരിയാദത്തിനുമുന്വ
 നാകിയകംസ ദുർമ്മേതജപ്രഭോകേൾക്കനീമമവാക്യം *
 കൊല്ലുവാനെന്നാകിലുംകാൽപിടിച്ചതുമൂലം കൊല്ലുകയില്ല
 നിന്നൊന്നിനുപേടിക്കേണ്ട * നിന്നടകാലനിന്നഭൂമിമില
 ഉവായി സന്നാഹമുണ്ടെന്നാകിൽതിരഞ്ഞുകൊണ്ടാപുറംനി *
 എന്നരുൾചെയ്യശേഷംദേവിയുമാഞ്ഞിതു വന്നസന്താപ
 മെന്തുചൊല്ലുന്നകംസനപ്പോൾ * ദേവകീവസുദേവന്മാര
 യുമഴിച്ചുടൻ കേവലംഭീതിയോടുംനമസ്സാറവുചെയ്തു * വന്ദി
 ച്ചുചൊന്നാൻമഹാപാപിയാമെന്നിലിന്ന നിന്ദയുണ്ടൊകൊ
 ല്ലാകോപമരുതേതും * ആരുടദോഷംകൊണ്ടുവന്നതല്ലി
 വായൊന്ന മാരാലുംതട്ടക്കാമോദൈവകല്പിതമോത്താൽ * പൂ
 വ്വജന്മത്തിൽചെയ്യപുണ്യപാപങ്ങളല്ലോ സർവ്വവുമി ജന്മത്തു
 മെല്ലാക്കുമനുഭവം * സന്തതിനാശത്തിനുപൂവ്വജന്മത്തിൽനി
 ണ്ടെളൊന്നൊരുക്കമചെയ്യതെന്നതുമറിഞ്ഞീല * കർമ്മബ
 ധത്താലവംവന്നതിന്നെന്നോടേതും നിമ്ലന്മാരേകോപമു
 ണ്ടൊകാതിരിക്കേണം * ജ്ഞാനികളായനിങ്ങൾശോകവുംകള
 ണ്ണിനി ദീനനാമിരിക്കിന്നുനൽകേണമനുഗ്രഹം * എന്നി
 വപലതരംപറഞ്ഞങ്ങവരെയും വന്ദിച്ചുപാദയംപിടിച്ചുല
 ജ്ജയോടും * ജ്ഞാനികളാകുമൂലംകോപവുംജമിച്ചവർ മാനി
 ച്ചുകംസൻതന്നെപോകയെന്നയച്ചതേ * യാത്രയുചൊല്ലി
 പ്പോകുന്നേരത്തുകംസൻനിജ ചിത്തത്തിൽപലതരംചിന്തി
 ച്ചുതുടങ്ങിനാൻ * കേവലമാനുഷന്മാരെന്നതുപോലതന്നെ

ദൈവവുമസത്യത്തെച്ചൊല്ലാവുന്നതുവന്നു * ഇന്നത്തെ
ശരീരിധാക്കിനെവിരൂപിച്ച് കൊന്നിതുഗ്രീനിതൻനന്ദന
നാരവുമാ * ദേവകളുടെചതിതന്നെമല്ലല്ലിവസു ദേവനും
മുന്നേതന്നാചാനുപ്ലാഭോത്തീലത്താൻ * എന്നുടെജീവ
നത്തെരക്ഷിപ്പാനിവചെയ്യൻ വന്നതിനെനരഹലംപാപ
മെന്നിയേപാത്താൽ * ഇത്തരംപലതരംചിന്തിച്ചുംസർ
താനും രാത്രിയുറക്കിപ്പിടൻപിറന്നാളുണ്ണിയിൽ * സേവക
നാരാംബകചാണുരാദികളോടും ദേവിതാനരൾചെയ്യവു
ത്താനതൊചൊല്ലീടിനാൻ * അന്നേരമവർകളുംചൊല്ലിനാരി
തുകൊണ്ടു മന്നവദേവനെത്തുച്ഛിപ്പാനിതുരൂപം * ഇന്നുള്ള
ബാലനാരായണക്കുടവകാനീടുവാൻ കന്യാകുടുംബംപൂണ്ടു
പുതനഗമിക്കേണം * ദേവപക്ഷികന്മാരെയൊക്കെയുംവധി
ക്കേണം ദേവകൾനമ്മുടെതുചെയ്യുന്നുദുഷ്ടലന്മാർ * രാജ
സഭാചംകാട്ടിനടക്കുംദേവേന്ദ്രനാ തേജോവാരീധേനിനെ
ക്കാണുമ്പോളോടമല്ലോ * സാധുവാംജനങ്ങളെപ്രാജ്ഞവധി
ക്കുന്ന മധവൻതന്നേവധിച്ചീടുവാൻമായത്താലെ * കാട
തിൽക്കിടക്കുന്നശങ്കരനെത്തുചെയ്യും മൃഗനായുപാചെയ്യും
നാനുചരനെത്തുചെയ്യും * എങ്കിലുമിന്നുദേവമൂലത്തെല്ലാദി
ക്കേണം ശങ്കയില്ലവരുടെമൂലവുംവിഷ്ണുവല്ലോ * മൂലമില്ലാത്ത
വൃഷശാഖകളെന്നപോലെ ചാലവേപിന്നെന്നാശംവന്നീടും
ദേവകൾക്കും * ഗോക്കളുംദ്രിജയജ്ഞതാപസന്മാരുമിവ പാ
ക്കിലോഹരിക്കുംഉളാരംഗങ്ങളെന്നുകേൾപ്പൂ * ആകയാലവ
യെല്ലാമിന്നുനാമൊട്ടുക്കേണം വൈകാതെകല്പിക്കേണംഞങ്ങളെ
യതിനിഃപ്പാർ * അംഗങ്ങൾനശിക്കുമ്പോളുഗ്രിയുംനശി
ച്ചീടും മംഗലംവന്നുക്കൂട്ടമന്നേരംനമുക്കെല്ലാം * ദുർമ്മതിജന
ത്തിൻചാക്കുകുളുവംകൂട്ട ദുർമ്മതിയായകംസനേരവും
സന്തോഷിച്ചാൻ * സമ്മാനിച്ചവർകളെകല്പിച്ചുങ്ങയച്ചുട
നമ്മാനുപാപിതാനുതന്നുടെഗൃഹംപുക്കുൻ * പാപികളായ
ബകധേനുകാദികളെല്ലാം താപസദ്രിജാദികളാകിയസാധു
ക്കളെ * നിത്യവൃദ്ധപദവംതുടന്നാരോരാതെ മിത്തരംനാല
പ്രായംചൊല്ലിനേൻപുരുക്കുമായ് *

അന്വാദിതന്നിലന്നനന്ദഗോപനംമരദ ദേവതീജന
 ഞ്ജംരോഹിണീദേവിതാനം * പെറ്റിതു മശോദയെന്നാരു
 മേയറിഞ്ഞീവ കുറമല്ലവരതന്നെചൊറ്റിത്തടയുള്ള *
 പിറന്നാൾപുലർകാലേബാലകശബ്ദംകൂട്ട തെറ്റന്നനന്ദ
 ഗോപൻചെന്നങ്ങുനോക്കുന്നരം കോമളനായിട്ടൊരുപുത്ര
 നെക്കണ്ടമൂല മാമോദമുണ്ടായതുതന്നെത്താൻപറയുന്നു * ന
 ന്നമുഖകണ്ടനന്ദനംസ്നാനചെയ്തു നന്ദിച്ചുവിപ്രന്മാക്കു
 നവുതുടങ്ങിനാൻ * ശില്പമായലംകരിച്ചുള്ളൊരുപതുക്കുള്ള
 വിപ്രന്മാക്കിരുന്തരസഹസ്രംനൽകീടിനാൻ * പിന്നെയും
 ശുഭിലപദ്യതാനചെയ്തു പൊന്നുകൾപണങ്ങളുപകൾവ
 സ്രങ്ങളും * എന്നിവതുപ്ലിപതപോളവുനൽകീടിനാൻ ന
 ന്നനാശീർച്ചാഭംചെയ്യിതുവിപ്രന്മാരും * ജാതമോദനേജാത
 കമ്വചെയ്യിപ്പിച്ചു കെരുകത്തോടുംവന്നാർകേട്ടവരെല്ലാ
 വരും * ഗോപന്മാരലങ്കരിച്ചോരോരോകാഴ്ചയ്ക്കൊണ്ടു
 ലവുലംനമ്പാലനെക്കണ്ടീടിനാൻ * ഗോപസ്രീജനങ്ങളു
 മെത്രയുംമോദത്തോടു മാപാദമുഡമലങ്കരിച്ചുപറപ്പട്ടു *
 ചെന്നടൻബാലൻതന്നെക്കണ്ടുകെരുകത്തോടു നന്ദിച്ചു
 ഞെടുത്തോരോപാട്ടുകൾപാടീടിനാൻ * ഗോപന്മാർദ്രിഷ്ടി
 രമുക്കുന്നപരസ്പരം ഗോപബാലകന്മാരുംവെണ്ണകൊണ്ടറി
 യുന്നു * നന്ദിഗായകസ്തുതിപാഠകന്മാരുമെല്ലാ മൊന്നിച്ചുനി
 ജനിജകൃത്യങ്ങൾഘോഷിക്കുന്നു * മന്ദിരങ്ങളുമെല്ലാമത്രയും
 മലംകരിച്ചുനന്ദത്തീപപണ്ണികൾവെച്ചീടിനാൻ * എ
 ന്നിവഘോഷമെല്ലാമങ്ങിനെപറയുന്നു നന്ദനമവകുല്പം
 വേണ്ടതുനൽകീടിനാൻ * നന്ദഗോപനപുത്രനണ്ടാകുന്നതി
 ന്മുമ്പെ സുന്ദരീരോഹിണിയുംപെറ്റിതുകുമാരനെ * തന്ന
 ടെപുത്രനോടുതുല്യമായുഴിപാല നന്ദനംലാളിച്ചിതുരോ
 ഹിണീപുത്രനേയും * ഇന്ദിരാപതിവന്നുഗോകുലേവരിക്കും
 ലന്നതൊട്ടിവിടെയായ് നിതുവക്ഷീവാസം * അന്നൊരുദി
 നന്നന്ദഗോപനംഗോപന്മാരെ നന്ദനൻതന്നെപ്പാലിച്ചീട്ടു
 വാനാക്കിക്കൊണ്ടു * കപ്പലുള്ളതുകുസുമംനൽകീട്ടുവാൻ
 തൽപുരംപ്രാപിച്ചുകൊടുത്തുപോന്നുപിന്നെ * ചെന്നിതു
 വസുദേവൻതന്നെഗൃഹത്തിങ്കൽ നന്ദിച്ചുവസുദേവനോടു

ചെമ്മയ്ക്കിടിനാൻ * വന്നകാരണമതു കശലപ്രശ്നങ്ങളും ധ
 ന്യാംവസുഭവൻചൊരിച്ചുമാറാനതരം * വൃത്താന്തമെല്ലാ
 മുരചെയ്തിതുനന്ദൻതാന മെത്രയുങ്കഷ്ടമാത്താൽനിന്നൊടുപു
 രുന്മാരെ * കൊന്നിതുകംസനെനുകേട്ടിതുസഭേബാണനും ധ
 ന്യാംഭവാനിതുവരുവാനെത്തുമ്പോൾ * ദൈവകല്പിതമെന്നേ
 ചൊല്ലുവാനുള്ളപാത്താൽ ദൈവത്തിൻനിയോഗങ്ങളാക്കാ
 നമൊഴിക്കാമോ * എന്നുള്ളനന്ദവാക്യംകേട്ടശൗരിയുമാചൊ
 ന്നാ നിന്നാശീർവാദഗ്രാശാലിയായ്വന്നതനും * വൃദ്ധനായ്
 ത്രനായിവാഴുന്നഭവാനിന്നു വൃദ്ധിയുങ്കലത്തിന്നുവന്നിതുവി
 ഡിചശാൽ * തപസ്വത്രൻമമപുത്രനെനതുധരിച്ചാലും മൽ
 പ്രാണൻതാനുംഭവൽപ്രാണനൊന്നല്ലായ * ധന്യനാകിയ
 നിന്നത്താതനെന്നാത്തിട്ടുനോരെന്നൊടതനയനെപ്പാലി
 ച്ചൊക്കുകഭവൻ * അല്പവുമിവിടെനിതാമസിക്കരുതിപ്പോ
 ള്ളതല്ലാതെമുണ്ടുണ്ടുഗോകുലകാണാകുന്നു * തമ്മിപ്പൊന്നി
 ച്ചുസുഖിതമുല്പാദിപ്പവസിപ്പാനും കർമ്മമില്ലതുകൊണ്ടുപോയാ
 ലുംഭവാനിപ്പോൾ * എന്നിവപലതരംതങ്ങളിലുരചെയ്തു
 നന്ദഗോപനംയാത്രപറഞ്ഞുപോയിടിനാൻ * അദ്വൈതമ
 ബുപറഞ്ഞീടുന്നിനിയുത്താൻ മുഖമുദാചനമാരെചൊ
 ല്ലവൻകേട്ടുകൊൾവിൻ *

നന്ദഗോപനം പഥിമിന്തിച്ചീടിനാൻമഹാ ധന്യ
 നാംവസുഭവൻചൊല്ലിയൊരാക്കമല്ലോ * എന്തുവാൻമമ
 പുത്രനാപത്തുവരുന്നതു ഹന്തദൈവമേമമമാനസമുദകുന്നു *
 എന്നല്ലാം നിരൂപിച്ചുപന്നഗശയനനെ തന്നുള്ളിലുറപ്പി
 ച്ചുവേഗനനടകൊണ്ടാൻ * അക്കാലംപിശാചിയുപുതന
 ബാലന്മാരെ യൊക്കവേ കൊന്നീടുവാൻകംസന്റെറനിയോ
 ഗത്താൽ * കാശാദോടിക്കിൽ ചെന്നുകണ്ടബാലകന്മാരെ
 പ്പാത്തൊക്കാനൊക്കുന്നനന്ദഗോകുലംപുക്കാൾ * സുന്ദരീ
 വേഷംപൂണ്ടുനടയ്നടന്നവൾ നന്ദഗോപൻറപുരംപു
 ക്കിതുയദുമയായ് * സുന്ദരിയുടെപശോഭകണ്ടോരുഗോപ
 തനിച്ചൊല്ലോവരംസുബ്ബമായ്നിന്നുപോയി * മന്ദഹാസ
 വംകുറിച്ചുതന്നതാനന്ദ നന്ദനൻതന്നെയെടുത്തകുത്തിൽ

കിടത്തിനാൾ * തന്നെകൊലൻതന്നെനാദിച്ചമടിയിൽ പെ
 ച്ചുന്നതസ്സനങ്ങളുംകൊടുത്താൾകൃശോദരി * പാപയാമി പ
 ളെത്താൻകൊല്ലുവെന്നുനരച്ചു കോപനമുക്കുനന്മുലയുങ്ക
 ടിച്ചുതേ * മോമോടവൾചെറുവസിചേച്ചാരനന്തരം വേദ
 നസഹിമാഞ്ഞു ബാലനോടുരചെയ്യാൾ * അയ്യയ്യാകുമാര
 കനിയെന്നച്ചതിച്ചിതാ മെയ്യല്ലാംവിരജ്ജനവേദനപെ
 രുകുന്നു * മുഞ്ചുമുഞ്ചേകുചംപഞ്ചലവിലോചന പഞ്ചതപം
 വരുവാനുംകൊലവുംമമവന്നു * ഇത്തരംപറഞ്ഞിട്ടുവിട്ടീലക
 മാറകൻ സതപരംബാലൻതന്നെത്താഡിച്ചാൾതെങ്ങ
 റെ * ഹസ്സുങ്ങൾതകന്നിതുബാലനാകാജീപതും ചിത്ര
 മെന്നോത്ത പട്ടുവാവിട്ടങ്ങലറിനാൾ * പൂതനയുടെമുലപ്പു
 ലോടുകൂടത്തന്ന ചേതനാകൃടെപ്പാനചെയ്യിതുനാരായ
 ണൻ * അന്നേരമവൾതാനുംതന്നുടെത്രപംപൂണ്ടു നിന്നുട
 നൊന്നലരിച്ചുത്തങ്ങുവീണീടിനാൾ * എന്തൊരുശബ്ദങ്ങ
 ചിന്തിച്ചജനങ്ങളു മന്ധരായാദരാദിശിമണ്ടിനാർഭയത്തോ
 ടും * ഘോരയാപിശാചിതന്ദ്രഹമുതൽനരം നേരോടപ
 തിനഞ്ചുനാഴികയുണ്ടുനീളം * വണ്ണവുമവളുടമഞ്ചുനാഴികയ
 ല്ലോ വണ്ണവുങ്കാളമേലാതന്നോടുതുച്ചുമത്ര * ഘോരമാമ
 വളുടെഹേംവീണൊരുദിക്കിൽ പാറകൾവുക്കങ്ങളുമൊക്ക
 വെപൊടിഞ്ഞുപോയ് * പൂതനഹേത്തിന്മേൽക്രീഡിച്ചുകി
 ടക്കുന്ന കൈതവബാലൻതന്നെക്കണ്ടൊരുഗോപിമാരും * മ
 ണ്ഢിച്ചെന്നടുത്തുകാണ്ടിങ്ങുപോന്നിതുമോദാൽ കണ്ട പര
 ല്ലാപരാമന്നിച്ചുതഴുകിനാൻ * ഗോമുത്രംകൊണ്ടുകുളിപ്പി
 ച്ചിതുകുമാരനെ ഗോമയമുണ്ണുകൊണ്ടുധൂളനമതുചെയ്തു *
 ഗോപുഷ്ടംകൊണ്ടുതന്നമേലല്ലാമുഴിഞ്ഞിതു ഭീപവുമുഴി
 ഞ്ഞിതുബകളപത്രത്തോടും * രക്ഷയുചെയ്തുപിന്നവിജ്ഞ
 പഞ്ചരംകൊണ്ടു തൽക്ഷണമശോഭതൻമുലയുണൽകീടി
 നാൻ * അന്നേരംനന്ദഗോപൻ ചന്നതുകണ്ടനേരം തന്ന
 ജ്ജിൽനിനച്ചിതുശൗരിതന്നുടെവാക്യം * പിന്നെയുംനിത്ര
 പിച്ഛാനെന്നുടെസുതനിവൻ ധന്യനുംദേവന്മാരിലേകനായ്
 രുമാവൻ * അല്ലാത്തീലിവൾതന്നെക്കൊന്നതുചേരുന്നില്ല വ
 ല്ലതന്നാലുപരിപാലിക്കുന്നാരായണൻ * ഇത്തരംവിചാ

രിച്ചുപുതനയുടെഭാഗം ശത്രുക്കൾക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു
 യുദ്ധമരതാക്കി * വഹ്നിയിൽഭരിപ്പിച്ചുരുന്നേരംനല്ലോര
 കിൽ തന്നുടെഗന്ധംപോലെധൂമഗന്ധവുംവന്നു * കൊല്ലു
 വാനെന്നാകിലുംമെല്ലവേമടിയിൽവെച്ചുല്ലാസമോടുമുലകൊ
 ടുത്തറിമിത്തമായ് * ദുഷ്ടയാംപിശാചിയായുള്ളോരുപുതന
 ൽ പെട്ടന്നുപരിചിതസൽഗതിയറിഞ്ഞാലും * സ്നേഹേന
 മുലകൊടുത്തീടിനഗോപിമാർക്കു മാഹന്തദേവകിക്കുമെത്തു
 ചൊൽവതുപിന്നെ * പുതനമോക്ഷമിതുപാടുന്നജനങ്ങൾ
 ക്കും പ്രീതിയോടിതുകേട്ടീടുന്നോരുജനങ്ങൾക്കും * ചേതസി
 വിഷ്ണുക്കേതിവർച്ചിച്ചുപരമല്ലൊ പുതനമോക്ഷമാറാമദ്ധ്യായമുര
 ചെയ്തേൻ *

ഇങ്ങിനെന്നനുഗോപൻതന്നുടെഗൃഹാന്തനിൽ മംഗ
 ലംനൽകീടുന്നഭഗവാൻനാരായണൻ * ബാലകവേഷംവു
 ണ്ടുവാണോരുകാലത്തിങ്കൽ മാലോകക്കല്ലാമുള്ളിലാനന്ദം
 വളന്നുതേ * ഗോകുലത്തിങ്കൽപത്തുവൃന്ദവൃന്ദങ്ങളും മാ
 കയുമില്ലനാളിൽനാളിലങ്ങുണ്ടായിട്ടും * ക്ഷീരവുമോരോഗോ
 ക്കൾക്കോരോരോകുടമുണ്ടു പാരമൈതമുന്നേരംനിത്യവുംകറ
 ന്നീട്ടും * ഭുജിക്കുമ്മരണമെന്നിവകൾപ്പൊന്നില്ല ഭുഗ്മായത്ര
 പമെങ്ങുമേകാണാനില്ല * അക്കാലാവൃതിൽപുറപ്പെടതുകഴി
 പ്പാനാ യൊക്കെയുമൊരുക്കിനാർന്നനന്ദമശോഭയും * വാതി
 ലുപുറപ്പെട്ടുഗോദാനങ്ങളുംചെയ്തു പ്രീതിയോടകത്തങ്ങുവ
 ന്നപ്പോൾയശോഭയും * നല്ലൊരുമെത്തതന്മേൽകിടത്തിക
 മാറനെ മെല്ലുവമുലകൊടുത്തുറക്കിപ്പോന്നുപിന്നെ * വന്നോ
 രുജനങ്ങളെസൽക്കരിപ്പതിനായി സന്നാഹത്തോടുമോരോ
 കോപ്പുകൾകൂട്ടുന്നേരം * ദുഷ്ടനായുള്ളശകടാസുരൻകംസൻ
 ചൊല്ലാൻ പെട്ടന്നങ്ങൊരുചാടായ്നീതുമായത്താലെ *
 ബാലകനുമീതേവന്നങ്ങുനിന്നീടിനാൻ കാലുടൽകട
 ണ്ണെത്താനുകരഞ്ഞുകുമാരനും * ബാലകൻകരഞ്ഞതുകേട്ടീല
 യശോഭയും നാലഞ്ചുബാലകന്മാരുന്നേരംതത്രചെന്നാൻ * പാ
 ട്വവണ്ണമാകുമ്പോലുൻപൊരോട്ടി ചാടൊരുത്തരായിരുന്ന
 റങ്ങിചീണ്ടുവി * ദുഷ്ടനുമസുരനുസൽഗതിയതുവന്നുകേ

തിത്തൊരുശബ്ദംഘോരമായല്ലാവതം * എന്തിനെത്തന്നോ
 ത്തുഭയംപൂണ്ടുടനല്ലാവത മന്ധരായ്കുമാരൻറസന്നിധൗ
 ചെന്നുനേരം * ഛിന്നമാക്കിടക്കുന്നശകടമതുകണ്ടു മന്ദഹാ
 സവുംപൂണ്ടുഖാലകനേയുംകണ്ടാർ * എന്തൊരത്ഭുതമിതെ
 നെല്ലാരുപാഞ്ഞപ്പോൾ ബന്ധമുണ്ടായതല്ലാബാലന്മാ
 രുരചെയ്യാർ * ചേച്ചിയില്ലിതുപാത്താലെന്നുറച്ചല്ലാവത
 മീശപരനിഞ്ഞീടാമെന്നങ്ങുപോയിടിനാർ * ബാലനെച്ച
 നുവേഗാലടുത്തുയശോഭയും കാലുകൾതലോടിത്തൻമുഖ
 യുംനൽകീടിനാൾ * രക്ഷിക്കുനാരായണാനന്ദരചയ്യപല
 രക്ഷകൾചെയ്യിച്ചുചിത്രപ്രസാദമെങ്കൊണ്ടും * അങ്ങിനെ
 ചെറുകാലംകഴിഞ്ഞൊരനന്തര മൊങ്ങാദിനംനന്ദപതി
 യായശോഭയും * തന്നുടെശയ്യതന്മലി കത്തിക്കുമാരനെ ത
 ന്നുടെമടിതന്നിൽകിടത്തിമുലനൽകി * ചന്ദ്രബിംബാഭിരാമ
 മാകിയവദനവും മന്ദഹാസവുംകണ്ടങ്ങാനന്ദിച്ചിരിക്കുമ്പോ
 ള് * ബാലകൻതൻറചനംസഹിച്ചുകൂടായ്ക്കയാൽ ബാല
 യാമവൾതത്രകിടത്തിപ്പതുക്കുവേ * അന്നേരംതൂണാവർത്ത
 നാകിയമഹാസുരൻ വന്നിതുചക്രവാതത്രപമായ്കംസൻ
 ചൊല്ലാൽ * വൃക്ഷങ്ങൾശിലകളുംഗജങ്ങൾഗൃഹങ്ങളും തൽ
 ക്ഷണമുഴന്നുടനാകാശഗമിക്കുന്നു * അന്ധകാരവുംവന്നു
 നിറഞ്ഞുജനങ്ങളു മന്ധരായ്നന്നചരക്കല്ലുകൾവെക്കുന്നു *
 മായകൊണ്ടിവയെല്ലാമുണ്ടാക്കിമഹാസുരൻ മായാബാലക
 നെയ്യുമെടുത്തുവഗത്തോടെ * ആകാശപോകുന്നരംബാ
 ലനംഗളംതന്നിൽ കൈകൊണ്ടുപിടിച്ചിതുപേടിച്ചിട്ടെന്ന
 പോലെ * നീലമാമലകയിലെടുക്കുമ്പുറന്നു ബാലകൻത
 ന്റഭാരാസഹിച്ചുകൂടായ്ക്കയാൽകണ്ണനായ്ക്കാതന്മലടിപ്പാൻ
 തുടന്നപ്പോൾ കണ്ണത്തിൽപിടിച്ചോരുബാലകൻവിടായ്ക്ക
 യാൽ * വീഴ്ചകൾമുട്ടികണ്ണുതുറിച്ചുവശംകെട്ടു വാഴ്ചയുടെ
 ലരിക്കൊണ്ടു ചനംവീണീടിനാൻ * നല്ലൊരുപാതന്മൽ
 വീണ ചൻതകൻപോ യെല്ലുമേകുമാരനുകേടുകൾപിണഞ്ഞീ
 ല * ചത്തുപീണോരുദൈത്യൻതന്നുടെമാറിടത്തിൽ സ്വ
 സ്ഥനാക്കിടക്കുന്നബാലനെക്കണ്ടുനേരം * വല്ലവിമാരുചെ
 ന്നങ്ങളെടുത്തുവഗത്തോടും മെല്ലെവയശോഭതൻകരത്തിൽ

നൽകീടിനാർ * മൃഗയുക്തകാട്ടുത്തവർന്നദഗോപനനൽ
കി പലതുമാശീർവാദം ചെയ്തിതു നന്ദൻതാനും * എന്തൊരു
സുകൃതം ഞാൻ ചെയ്തതെന്നറിഞ്ഞീല * ബന്ധുഗോത്രനാക
മെന്നൊടുപുത്രനിപ്പോൾ * എന്തല്ലാമാപത്തുകൾ വന്നതി
ന്നവയെല്ലാമെന്നൊരുഭാഗ്യം കൊണ്ടു നീങ്ങിയതറിഞ്ഞീല *
മായമെന്നിയേ സേവിച്ചിട്ടു നന്ദനായല്ലാം മാമാമാപനൻ
പരിപാലിക്കുന്നാരായണൻ * എന്തല്ലാമുരചെയ്യുന്നനൻ
വസുദേവൻ * തന്നെപ്പോക്കുകൊള്ളമാ വിചാരിച്ചു മരുവിനാൻ *
പിന്നെയങ്ങൊരുദിനം പുത്രനെ മടിയിൽ വെച്ചു നന്ദന
ങ്ങല്ലം കൊടുത്തു യശോദയും * നന്ദനമുചം പാർത്തു നന്ദിച്ചു ണി
രിക്കുമ്പോൾ മന്ദപ്രാപിളെന്നൊന്നു ജ്ഞിച്ചുകുമാരനും * ചോ
രിവാതന്നിലതു നേരത്തു യശോദയും നേരൊടുപതിന്നാലു
ലോകവും കണ്ടീടിനാൾ * ദേവഗന്ധർവ്വയക്ഷകിന്നരാദികളേ
യും ദേവസ്രീജനത്തെയുമല്ലാസ്രീകളേയും * ഇന്ദ്രാദിലോക
പാലന്മാരെയും കണ്ടാർ പിന്നെ ചന്ദ്രസൂര്യന്മാരെയും മൂർത്തി
കൾ മൂലരെയും * രാക്ഷസപിശാചഭൂതാസുരഗണത്തെയും ദേ
ക്ഷനാരണോദിമാമുനിജനത്തെയും * പശുതനദിസമുദ്രാദിക
ളേയും കണ്ടാർ സർവ്വമാനുഷനാരിജന്തുവൃന്ദവും കണ്ടാർ *
എന്നല്ലാ ചരാചരമൊക്കെയും കണ്ടു ശഘം തന്നെയും കണ്ടു ന
രവിസൂര്യം പൂണ്ടീടിനാൾ * അന്നേരം മുലകുടിച്ചീടിന കുമാര
ക നൊന്നുമേ കണ്ടീലവർ പിന്നെയെന്നതെയ്ക്കു * ഉത്തമ
മാകുമഴമദ്ധ്യായം ചൊന്നേനിനി ചിത്തമോദനകേട്ടുകൊ
ള്ളു പിന്നെല്ലാ പരം *

അക്കാലം യദുവീരന്മാരുടെ പുരോഹിതൻ മുഖ്യനാം ഗ
ർഗ്ഗൻ വസുദേവൻ വചനത്താൽ * നന്ദഗോകുലത്തിങ്കൽ
ചെന്നിതു മോദത്തോടും നന്ദിച്ചു സൽക്കരിച്ചു നന്ദനമുരചെ
യ്തു * ധന്യനായ് ചമഞ്ഞു ഞാനിന്നു നിന്തിരുപടി തന്നെ കണ്ടു
തു മുലകൾ പൂവു വന്നതു പോൾ * നമ്മുടെ ഗൃഹമതു കല
വുവിതു ഭാഗ്യമായ് ജനവും സഹലമായ് നിത്യഭാഗ്യവശാൽ *
മോഹവാരിധിതന്നിൽ മഗ്നരാകും മികൾ കൈഹികപാ
രത്രിക സൗഖ്യങ്ങൾ പരത്തുവാൻ * നിസ്സഹമാരാജിഷ്ട

ക്തരായ്സമന്തരോ യുദ്ധവിൽകാരുണ്യമുരണമുനീ
 ന്മാർ * തത്ത്വതഃലോകങ്ങളിൽ ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന ത്ത്വ
 രവയസ്സിനിക്കുയന്നേകേകുപ്പുണ്ടുതാൻ * എന്നുടെ
 തന്നിലിന്നെഴുന്നള്ളിയതു മെന്നെയുമനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുവാൻ
 നെന്നാനന്ദം * ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവുംതപശ്ശക്തിയുംഭവാനാള ഭേ
 തൊരുവനമിഹല്ലെന്നല്ലാക്കുംബോധമല്ലൊ * അങ്ങിനെയു
 ള്ളഭവാനെന്നുചെത്രമാക്കി മംഗലമായനാമകമ്മങ്ങുകൊ
 യിടേണം * എന്നതുകേട്ടുമുനീമോദമോടുകൂടിയൊ നിന്നു
 ഞാനതുചെയ്യാലുണ്ടാകവിഷമംകേൾ * ലോകപൂജിതൻ
 വസുഭവനംഭവാനമി നേകമാനസനാരെന്നല്ലാതമറി
 ന്നു * യാദവപുരോഹിതനായഞാനിഹവന്ന സാരോന്നാമ
 മ്ചെയ്തിലോകംസന്താനം * എന്തിതിന്ന പകാശമെന്ന
 നിനച്ചിട്ടും സന്തതമൃത്യുഭയമുണ്ടവനകതാരിൽ * ദേവ
 സുതന്മരിലപ്പമൻകൊല്ലാമന്നു കേവലമശരീരിവാക്കുകേ
 തുശേഷം * എട്ടാമതൊക്കകന്യായതുമവകുപിന്ന പെ
 ന്നുഗമിച്ചതുചേർന്നില്ലപുനേതും * നിന്നുടെകാലൻപന്നു
 മിയിലുള്ളവാരാ നെന്നതുദേവിയകുടുകൂടുന്നവൻ *
 എന്നിവകൊണ്ടുവസുഭവനന്ദനൻതന്നെ മന്നിടത്തന്നില
 ന്നകംസനാതിരുന്ന * എന്നതുമല്ലപിന്നെപ്പുതാപിശാ
 ചിയെ ക്ഷൊന്നിതുതപസുതെന്നതുമപൻകേട്ടു * എന്നതു
 കൊണ്ടുതന്നെസംശയമുണ്ടവൻ മെന്നുതൊന്നൊരുവിശ്വ
 ത്തരഹസ്വമായ് * എന്നിവകൊണ്ടുനാമകമ്മുണ്ടാൻചെ
 യ്തിട്ടുകി ലിന്നനിൻപുത്രമാക്കുംഭാഷമായ്തമല്ലോ * എന്ന
 തുകുട്ടനേരം നന്ദനമുരചെയ്യാ നിന്നാതമറിയാതചെയ്
 ണംഭവൻതന്നെ * തന്നുടെഹൃദയത്തിലുള്ളതുപോലവന
 ന്ൻ ചൊന്നുപ്പൊരുമുനീനൂനമങ്ങിനെയെന്നൊന്നാൻ *
 ചേദോക്തകമ്മങ്ങളുമാദരവോടുചെയ്തു വൈദികവരന്മാർ
 ഗോദാനങ്ങളുചെയ്തു * മുഖ്യമാംമുഹൂർത്തവുമെന്നൊരുനേരം
 മുനി മുഖ്യനാംഗുഹ്വൻതാനുംനാമവുചൊല്ലീടിനാൻ * ദേഹി
 കളുടെചിത്തമിപ്പിച്ചുതുമുഖം രോഹിണീതനയനരമാന
 നല്ലാനാമം * ഇന്നിവനാളുബലമാക്കുമേയുണ്ടാകയില്ല
 ന്നതുകൊണ്ടുബലഭൂതനെന്നൊരുനാമം * കണ്ടവരുടെചിത്ത

മാകുചിമുതുമുഖ മൂണ്ടാകംസകുചുണ്ണനെന്നൊരുനാമംപി
 നെൻ * കൃഷ്ണവണ്ണത്തെപ്പൂണ്ടനന്ദനനവനടൻ കൃഷ്ണനെന്നൊ
 നാമമിക്കാലംപറയേണ്ട * മൂന്നമങ്ങൊരുകാലംബാലനാമി
 വൻതന്നെ വന്നടൻവസുദേവപുത്രനായിരിക്കയാൽ * ചൊ
 ല്ലീടാംവസുദേവനെന്നൊരുനാമംകൂടി ചൊല്ലുവാനുതിവ
 ന്തന്നുടെനാമമല്ലാം * നാമങ്ങൾകമ്മങ്ങളുംജനങ്ങളിവ
 യെല്ലാം സീമയില്ലിതുമിവനെന്നതേപറയാവൂ * ദുഃഖങ്ങളോ
 രോതരംനിങ്ങൾക്കുവന്നീടുന്ന തൊക്കുവേതീർക്കുമിവനെന്നതു
 ധരിച്ചാലും * വിശ്വസിച്ഛാലുംനിങ്ങളിവനെവഴിപോലെ
 ശാശ്വതമതുകൊണ്ടു സർവ്വംസിദ്ധിച്ചീടും * വിസ്മരിച്ചുരേ
 ച്ചറയുന്നതെന്തിനാണൊ മുത്തമപുരുഷനതുല്യമായ്ക്കുമി
 പൻ * എന്നല്ലാമുരചെയ്യുഗുഹ്യമെഴുന്നള്ളി നന്ദഗോപ
 നമോരംസത്തോഷത്തോടുവാണാൻ * മുട്ടുകൾകുത്തിക്കൊ
 ണ്ടുബാലന്മാരുകാല മൊട്ടാട്ടുനടന്നീടുംവീണിട്ടമിടയിടെ
 സഞ്ചരിപ്പതു കണ്ടുകൊതുകത്തോടുകൂടി ചൂഞ്ചലാക്ഷിമാരെടു
 ത്തീടുവാൻചെല്ലുന്നേരം * നന്മധൂപാഴിയുന്നപുഞ്ചിരി
 യോടുംചെന്ന ഞമ്മമാരുടെമടിതന്നിലണിരുന്നീടും * ചേര
 കളണിഞ്ഞതതുടച്ചുജനനിമാർ കൂരോട്ടമുലകൊടുത്താനന്ദി
 ച്ചിരുന്നീടും * പിന്നെയങ്ങവർപശുപാലന്മാരുടെപിമ്പ
 ചെന്നീടുംവേഗത്തോടുമുട്ടുകാൽകുത്തിത്തന്നെ * ചെന്നടൻ
 പശുബാലന്തന്നുടെവാലുതന്നെ ലൊന്നിച്ചുപിടിപെട്ടുനന്ദ
 മായുലിച്ചീടും * അന്നേരംപശുബാലരോടീടുന്നതുകണ്ടു പി
 ന്നാലെചെല്ലുന്നേരംവീണീട്ടമിടയ്ക്കിടെ * നന്ദനമതുകണ്ടു
 ചെന്നടുത്താശ്ശുചിച്ചു തന്നുടെപുത്രന്മാർക്കു പല്ലതുംകൊടു
 ത്തീടും * മന്ദഹാസവുംചെയ്തുചൊല്ലീടുമോരോന്നവ രൊന്നു
 മെതിരിച്ചുറിഞ്ഞീടുവാനുതാർക്കും * അച്ഛനെന്നതുമമ്മയെ
 ന്നതുംതിരിഞ്ഞീടു മൊച്ചുകൾകേൾക്കുന്നതുമുസവമെല്ലാപ
 ക്കും * അപ്രകൃതവണ്ണങ്ങളാംവാക്കുകൾകേൾക്കുന്നേരം സു
 വൃക്താക്ഷരവാക്യംനിഷ്പവമെന്നതേന്നും * അങ്ങിനെചെര
 തുനാൾചെന്നൊരുശേഷമവർ മംഗലപാദാംബുജസഞ്ചാരം
 ചെയ്യുവന്നാർ * നാലഞ്ചുപദംവെക്കുന്നേരത്തുപതിക്കയും
 ബാലന്മാർചിലരപ്പോൾചെന്നങ്ങുപിടിക്കയും * പിന്നെയു

മവർപിടിമുറാട്ടാട്ടനടന്നീടും നന്ദനംജനനിയുംകണ്ടുകണ്ടും
നന്ദിക്കും * നാലഞ്ചുദിനമേവംകഴിഞ്ഞാറെനന്തരം കാലിക
കൂടെപിമ്പൊത്തുപാഞ്ഞെത്തിടിനാർ * ഗോപബാലനാ
രോടുകൂടിധകൾചെയ്തുകൊണ്ടു ഗോപസ്ത്രീജനത്തിനുമോദവും
വളർത്തിനാൻ * അഗ്നാജനമെല്ലാചൊല്ലിടുന്നതുകേട്ടു ത
ങ്ങലിൽജ്യേഷ്ഠാനജനാരെന്നൊചൊല്ലുമവർ * ധന്യനാംവസു
ദേവനന്ദനൻകൃഷ്ണനെന്നു നന്ദാദിഗോപാലന്മാരാരുമേയറി
ഞ്ഞീവ * അന്നൊരുദിനംസന്ധ്യാകാലത്തുകുമാരന്മാർ നന്ദ
ഗോപൻറസമീപത്തുചെന്നിരിക്കുമ്പോൾ * കണ്ടിതങ്ങൊ
രുവുക്കുശാഖാഗ്രംസമീപത്തു കണ്ടാർകൊതുക്മാകുംപൂണ്ണ
ചന്ദ്രൻറബിംബം * അന്നേരംകൃഷ്ണൻതാനുംമോദമോദരചെ
യ്യാ നിന്നിതു കണ്ടീലയോതാനുംജനനിയും * എത്രയുംനല്ല
ഫലമുണ്ടൊരുവു ക്ഷത്തിന്നു ചെത്രയുംപഴുത്തിതാനിച്ഛുന്ന
ശോഭയോടും * വല്ലഭാതിയുമതുകൊണ്ടുതന്നീടേണ മല്ലാ
സ്തിൽഭജിക്കുമില്ലത്താനറിഞ്ഞാലും * എന്നതുകേട്ടുനന്ദൻ
ചിരിച്ചുചൊല്ലിടിനാ നിനതുചന്ദ്രബിംബമാകുന്നുകുമാരകാ
നല്ലൊരുഫലംനാളക്കൊണ്ടുതന്നീടുവ നില്ലസംശയമേ
തുമ്മൈവകാതെഭജിച്ചാലും * ചന്ദ്രനെനാലുമതുകൊണ്ടുത
ന്നീടേണ മുന്നതവുക്ഷത്തിന്മേലറിമാൽതൊടാമല്ലോ *
എന്നതുകേട്ടുനന്ദൻചൊല്ലിനാൻമധുരമായ് ചന്ദ്രനെപ്പിടിപ്പ
തിന്നാവതല്ലൊരുവകും * എങ്കിലുംപിടിച്ചുഞാൻകൊണ്ടു
തന്നീടുവൻ ശങ്കയില്ലതുംനാലുനാഴികയ്ക്കുകുതന്ന * ഇ
പ്പോഴുതന്നീടേണമെന്നുരചെയ്തുകൃഷ്ണ നെപ്പൊഴുഭവിവീണ
കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ * നന്ദനംചെന്നടുത്തുചൊല്ലിനാൻപ
ലതര മൊന്നുചെയ്യാലുംബോധിച്ചിടാഞ്ഞാറെനന്തരം * ചെ
ന്നുനീതന്നെഭജിച്ചീടുകെന്നുരചെയ്യാ നന്നേരമെഴുന്നീറുകൃ
ഷ്ണനുംമണ്ടിടിനാൻ * പിന്നാലെചെന്നുനന്ദൻപിടിപ്പാൻതു
ടന്നപ്പോഴുന്നതമായവുക്കുശാഖമേലേറികൃഷ്ണൻ * ചന്ദ്രബിം
ബവുമെടുത്തിറങ്ങിവന്നീടിനാ നന്നേരമെല്ലാ പരമാന്ന
സംഭ്രമംപൂണ്ടാർ * അന്നേരംകൃഷ്ണൻതാനുമിന്നിതുതന്നീടു
വാൻ നന്നല്ലെന്നുരചെയ്തങ്ങയച്ചുശശാങ്കനെ * പൂജ്യരമാഗ്ന
ചെന്നുവിളങ്ങിശശാങ്കനും പൂജ്യരക്ഷണൻതന്നെപ്പല്ലിനാ

രെല്ലാവരും * ഗോപസ്ത്രീജനങ്ങൾക്കു നല്ലതുവരുത്തുവാൻ
 ഗോപബാഹുമാരോടു കൂടുന്ന മതുകാലം * വല്ലവീജനത്തി
 ന്റെ മന്ദിരത്തിൽ പൂക്കു മെല്ലവേ വെണ്ണകവൻണ്ടിട്ടു ഗമി
 ച്ചിട്ടും * പിന്നെയു മഹാകാരമോരോന്നു സഹിച്ചാണു വന്നുടൻ
 ഗോപിമാരും മാതാപാദരചെയ്യാൻ * വല്ലവീകുലനാഥേ
 ചൊല്ലേറയശോഭേകേരം നല്ലതിനല്ലതവനന്ദനൻ തുടങ്ങു
 ന്നു * വല്ലവീജനങ്ങളാം ഞങ്ങൾക്കു പൊരതിയു മില്ലാതെ ച
 മഞ്ഞിതു നിന്നു തെനയനാൻ * അന്നേരമാരു ഗോപി ചൊ
 ല്ലിനാർ കൂടുന്നതാനു മിന്നലെ മമഗൃഹേ വന്നിതുരാത്രിത
 ന്നിൽ * ഉണ്ണികളായവരുമൊന്നിച്ചു നെയ്യും പാലും വെണ്ണയു
 മുണ്ടുതുപ്ലവന്നോരുശേഷമെല്ലാം * ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടു വന്നുമാ
 ജ്ജാനമുക്കു നൽകി പ്ലിന്നെയും ശേഷിച്ചു വെക്കുപ്പയിലാക്കി ടി
 നാൻ * മണ്ണാത്രമെല്ലാത്ത ചുരുക്കത്തു ശിശുക്കളു മന്വേദമുറി
 ച്ചിട്ടുവേഗം നാടുകൊണ്ടാൻ * ക്കീരവുമെന്നെയുമെല്ലാം വേണ്ട
 തുകൊടുത്താലും മോരണമെഴുട്ടുവാൻ നെന്താരുമുപം
 ചൊൽനീ * മോരണമെഴുട്ടുകിലും ഭാജനം തെക്കുതിട്ടു കാരി
 യമെന്തുളളതു കൂടുന്ന നിരൂപിച്ചാൽ * ഇത്തരം കാട്ടുന്നതു ശി
 ക്കിച്ചു മാറീടാക്കി ലുത്തമേ ഞങ്ങളെല്ലാം പോകയെന്നതു വ
 തം * മറെറാരു ഗോപി ചൊന്നാർക്കു റമില്ലി പർചൊന്ന് ത
 റവീണതു പോലെ കൂടുന്നും കൂട്ടങ്ങളും * എന്നു ടെഗൃഹാന്ത
 ന്നിൽ വന്നു ചൊല്ലു ചൊല്ലും നന്നല്ല പരചൊന്നായെങ്കിലും പര
 യന്നു * വൃദ്ധനാകിയതാതൻ തനിക്കു സേവിപ്പാനായ് ദുഃഖ
 മങ്ങിരുനാഴികാച്ചിത്താൽ ചെച്ചിരുന്നെൻ * തത്ര ചെന്നവ
 യെല്ലാം കെട്ടിച്ചു പാത്രം തന്നിൽ തത്ര വന്നിറച്ചു വെച്ചാരുമേയ
 റിയതെ * പോയർക്കു ശേഷം താനന്ധനായതു മൂലം
 മായങ്ങളറിയാതെ നിത്യമുള്ളതു പോലേ * ദുഃഖവും കെട്ടിച്ചു
 പ്പോൾ തത്ര മെന്നാകയാൽ ക്രുദ്ധനായെന്നവനു ശു
 കളിട്ടീടിനാൻ * അന്നേരം മറെറാരുത്തി ചൊല്ലിനാ ഉഹോ
 കഷ്ട മെന്നു ടെഗൃഹാന്തന്നിൽ വന്നുടൻ തവപുത്രൻ * ഗോക്ക
 ഉളപ്പിരിഞ്ഞാങ്ങു കളിയവസ്ഥാരെ യൊക്കെ വയൊന്നി
 ച്ചാക്കി തൽക്കണ്ണം കെട്ടിപ്പിച്ചു * വ്യാഖ്രമം ബുദ്ധിത്തപ്തോല
 ശബ്ദിച്ചാനതു കേട്ടു ശീഘ്രമായ് ഞങ്ങളെല്ലാം നോക്കുവാൻ

പോയനേരം * സതപരമകത്തുപുക്കാജ്യവുപാലുമെല്ലാ മെ
 ത്തുന്നഭിക്കിലുള്ളതൊക്കെയുംഭജിച്ചുടൻ * എത്താതുള്ളൊരു
 ഭിക്കിലുള്ളതിൻകീഴ്ചെന്നു സതപരമരലുകൾവെച്ചതിൻമു
 കളേറി * പിന്നെയുമെത്തായ്ക്കയാൽനല്ലൊരുക്കടകോലു തന്നു
 ടവാലുകൊണ്ടുപാത്രങ്ങൾതുളച്ചുടൻ * വന്നീടുനൊരുപാ
 ലുമിടത്തുംഭജിച്ചുതാൻ പിന്നെയുള്ളതുചിലബാലകന്മാർക്കു
 നൽകി*പാത്രവുംതച്ചതകർത്താത്തങ്ങുപോയിടിനാ നാത്തിക
 ഭിതിപ്രഭമെത്തുപേണ്ടതുനാഃഥ* അന്നരമാരനാരിചൊല്ലി
 നാൾമമഗേഹേ വന്നവൻചെയ്യുന്നനാണമൊക്കുന്നചൊൽ
 വാൻ * താതനും മറുക്കുളൊരുമത്താഴം തുടന്നുപ്പാൾ ഭൂത
 ലെചെന്നുകിടന്നൊങ്ങിപ്പോയൻത്താനും * വസ്യപുമഴിഞ്ഞു
 പോയിനിദ്രയിലറി മാതേ സതപരതത്രവന്നുകൃഷ്ണനുംകൂട്ടങ്ങ
 ളും * എന്നുടെമാരഗേഹേവണ്ണയുവെച്ചുകൃഷ്ണൻ തന്നുടെ
 മാജ്ജാരനെക്കൊണ്ടുഭജിപ്പിച്ചാൻ * ഞെട്ടിയങ്ങുണന്നിതു
 ഞാനുമനേരംകയ്യും കൊട്ടിയങ്ങല്ലാവരുംചിരിച്ചുപോയിടി
 ന്നാൻ * അന്നിനിശ്ചണ്ടായേരംകാപവുംനാണക്കേടു മൊ
 ള്ളൊഴിച്ചാതെചൊല്ലാനാവതല്ലിനിക്കേതും * പിന്നെയുമോ
 രോതരചൊല്ലിനാരെല്ലാവരും ധന്യേനിൻതനയനടുത്തു
 ചെരതല്ല * ശിക്ഷിച്ചുവളത്തേണ്ടുംകാലത്തുബാലന്മാരെ ശി
 ക്കിച്ചുവളത്താഞ്ഞാലങ്ങിനെവരുമല്ലോ * ഇന്നനിൻവാത്സ
 ല്യത്താലൊന്നുമങ്ങിളക്കൊത്താൽ വന്നീടുദൃഷ്ടീർത്തികൾനന്ദ
 നഭവതിക്കും * ദുശ്ശീലമിന്നതെന്നമാരിവെച്ചീടാക്കിലോ
 വിശൈലകമോരൻകൃഷ്ണനെന്നതുവിളികൊള്ളും * വല്ലാത്ത
 തനയന്മാരണ്ടാകുന്നതിനക്കാൾ നല്ലതുതനയന്മാരില്ലാക്കി
 ലതുതന്നെ * നന്ദനെനിനച്ചാലുംനിന്നെയൊത്താലുംതവ
 നന്ദനൻദൃഷ്ടനായിവന്നതുമേരുന്നില്ല * ഗോപികകുലനാ
 മേകൃഷ്ണനെങ്ങൾക്കിന്നു ഗോപിമാരെനുള്ളൊരുനാമവുംസ
 ത്വമാക്കും * ഇന്നിചൻഗോപശ്രേഷ്ഠനായ്ക്കുംകാലംഗോപ
 കന്യകമാരാംങ്ങളെല്ലൊരുമിരുന്നീടും * നന്ദനാടിവചൊൽ
 വാനാവതല്ലല്ലോ ഞങ്ങൾ കെന്നതുകൊണ്ടു നിന്നോടൊക്ക
 യുമുരചെയ്യേൻ * ഇന്നനിരക്ഷിച്ചാകിൽഞങ്ങളിങ്ങിങ്ങി
 ടാ മന്യദേശത്തെനോക്കിപ്പോകുന്നല്ലൊക്കിലോ * ഇത്തര

മവരുടെവാക്കുകൾകേട്ടനേരം ചിത്തകാരുണ്യംകൊണ്ടുപു
 ത്രനെസ്സേഹംകൊണ്ടും * എന്തുഞാൻചെയ്യേണ്ടതെന്നാത്മ
 നായശോഭയും ചിന്തിച്ചുഗോപിമരോടീവണ്ണുചൊല്ലിടി
 നാൾ * അംഗനമാരേനിങ്ങളേതുമേചേദിക്കേണ്ടാ മംഗലംവ
 നുകൂട്ടമില്ലസംശയമേതും * നിങ്ങളിന്നുരചെയ്യതൊക്കെയും
 സത്യമത്രേഭംഗിചൊൽകയുമല്ലസങ്കടമുണ്ടാകേണ്ടാ * എങ്കി
 ലുംകൃഷ്ണൻതന്നോടപ്രിയംചൊല്ലിട്ടുവാൻ പങ്കജനേത്രമാരേ
 തോന്നുന്നില്ലിനിക്കേതും * മണ്ണാത്രംപോയതിന്നുനിങ്ങൾക്കി
 നെല്ലാചർക്കും പൊൻപാത്രംതന്നിട്ടുവാൻസങ്കടമുണ്ടാകേ
 ണ്ടാ * എന്നുരചെയ്തുകൊണ്ടുപൊന്നുകൊണ്ടുള്ളപാത്രം മൊ
 ന്നുരണ്ടല്ലവർക്കുവേണ്ടതുനല്ലിടിനാൾ * പൊന്നുകൾപണങ്ങ
 ള്ളുകൊടുത്തുചൊന്നാഹിനി യൊന്നുമേയുണ്ടാകയില്ലങ്ങുപോ
 യ്തസിദ്ധാലും * എന്നതുകേട്ടുഗോപസ്ത്രീകളുംമോദത്തോടും ന
 ന്നായ്ക്കുന്നീടുംനിനക്കെന്നുരചെയ്തുപോന്നാർ * പിന്നെയ
 ഞ്ഞാരുദിനംകൃഷ്ണനുംരാമൻതാനും നന്ദിച്ചുബാലന്മാരോടൊ
 ന്നിച്ചുകളിക്കുമ്പോൾ * മണ്ണുതിന്നിതുകൃഷ്ണനെനതയശോഭ
 യോടുണ്ണികളുരചെയ്തുരാമനുംചൊല്ലിടിനാൻ * എന്നതുകേ
 ടുമേരുംകോപിച്ചയശോഭയും നന്ദനൻതൻറകയ്യുംപിടിച്ചു
 ചൊല്ലിടിനാൾ * വെണ്ണയുംപാലുംകവർന്നുണ്ടതുപോരാഞ്ഞി
 ടോമണ്ണുതിന്നിടുന്നതുവിശപ്പുമാരാഞ്ഞിട്ടോ * എന്നതുകേട്ട
 നേരംകൃഷ്ണനുമുരചെയ്താ നിന്നിവരെല്ലാവരുംചൊന്നതുപൊ
 ളിയത്ര * എന്നുമേപൊളിപറഞ്ഞീടുകയില്ലരാമൻ നിന്നു
 ടെപൊളിയെന്നുമാതാവുപാഞ്ഞപ്പോൾ * എങ്കിലോവാപി
 ഉൻകാട്ടുവെന്നുകൃഷ്ണൻ ശങ്കകൂടാതെവായുംപിളൻകാട്ടീ
 ടിനാൻ * അന്നേരംയശോഭയുംബ്രഹ്മാണ്യമെല്ലാംനിജ ന
 ന്ദനനടയായിൽകണ്ടതുമുന്മുഖംപോലെ * എന്തൊരുതൃപ്തി
 മിതുവൈവേദമേമസുതൻ ചിന്തിച്ചാൽനാരായണൻതാനെ
 ന്നതോന്നിടുന്നു * ലോകനായകഭക്തവത്സലനാരായണ
 ശോകങ്ങളൊഴിച്ചെന്നെക്കാത്തുകാളുകവേണം * ഇത്ത
 രംയശോഭയുംപ്രാർത്ഥിച്ചുനിലുക്കുന്നേരം മുത്തമപുരുഷൻതൻ
 മായയാലവൾക്കുള്ളിൽ * എന്നുടപുത്രൻബാലൻകൃഷ്ണ

നെന്തുതാനി ചെന്നെടുത്താഴ്ചിപ്പുസുഖിച്ചമരുവി
 നാൾ * അന്നേരപരീക്ഷിത്തുചോദിച്ചുനിശ്ചയം നന്ദനായ
 ശോഭയുമെന്നൊരുസുകൃതത്താൽ * ശാജപാണിയെപുത്രഭാ
 വേനതുശ്രുതിപ്പാൻ സംഗതിവന്നതതുംചൊല്ലേണാമോ
 നിധ * എന്നതുകേട്ടുകനൽകിച്ചയ്ക്കീടിനാൻ മനവവ
 സുക്കളിലുത്തമനാകുമാരനാൻ * സാരസോൽഭവവാചാഭൂ
 തലേപിറപ്പാനായ് പോരുമ്പോൾവിരിഞ്ചേറോടിത്തരമുണ
 ത്തിച്ചു * മന്നിൽത്താൻപിറക്കിയൊക്കൾപുത്രശ്രുതിക്കു നി
 ന്നുകെടുന്നയാസംഗതിപരേണമേ * അങ്ങിനെതന്നെയെ
 ന്നധാതാവുമരുൾചെയ്താ നിങ്ങവന്നവൻനന്ദഗോപനായു
 തഭവിച്ചാൻ * ധന്യനാകുമാരനാൻതൻപെന്തിയാധരയ
 ല്ലോ വന്നിഹയശോഭയാജ്ഞിതനാത്തൊലും * സാരസോൽ
 ഭവവാക്യംസത്യമാക്കുവാനല്ലോ സാരസേക്കുണൻനന്ദഗോ
 ക്കലവസിപ്പതും * പുത്രഭാവേനഭവൻതന്നെയുതുശ്രു
 തിച്ചു ചിത്തമോദോവാണനന്ദനായശോഭയും * അഷ്ടമ
 മദ്ധ്യായത്താൻചൊല്ലിനേനിനിനിങ്ങൾ ക്കിഷ്ടമുണ്ടെന്നാകി
 ലോകകൃട്ടാലുവഴിപോലെ *

—*—

അക്കാലമൊരുദിനംതന്നെടോസീജന മൊക്കെയുപ്ര
 വൃത്തികളോരോന്നുചെയ്താല * നന്ദഗോപിനിയാകുംസു
 ദരിയശോഭതാൻ മന്ദമെന്നിയെദധിമഥനംചെയ്തീടിനാൻ *
 തൻകരങ്ങളിലുള്ളകുക്കുണശബ്ദത്തോടും കുങ്കുമകിതകുചകും
 ഭക്തവങ്ങളോടും * അംബുജമുഖോത്ഭവസേവദലേശങ്ങളോ
 ടു മംബുജേക്കുണലീലാ മോഹനഗാനത്തോടും * അംബുജാ
 ക്കിയുംധിമഥനംചെയ്യുന്നോ മംബുജേക്കുണൻചെന്നഹ
 സുവംപിടിച്ചുപോൾ * തന്മടിതന്നിൽവെച്ചുമലയംകൊടുത്ത
 വൾ തന്നെയിലണച്ചുകൊണ്ടാനന്ദിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ * കാ
 ചുവാനടുപ്പത്തുവാചാപാലുതിക നമുത്തുവരുന്നതുക
 ളെപ്പോൾചെന്നീടിനാൻ * തുല്പിവാദാണമുക്തനായ് ചുത്തിൽ
 കരണമുക്കു ളെപ്പോഴുധിപാത്രമുടച്ചുകൊപത്തോടും * വെ
 ണ്ണയുമെടുത്തുപായ്ക്കുമാരനാകുമാർ തുണികളോടുംതാ

നൂട്ടുജിച്ഛനിൽക്കുന്നേരം* വന്നഥയശോഭയുംനോക്കുമ്പോൾ
 ഭൂപിപാത്ര മൊന്നുരണ്ടുപുത്തുവെണ്ണമാക്കിടക്കുന്നു * കഷ്ട
 മെന്നുരചെയ്യുകോപവുംണ്ടിച്ഛൻ യഷ്ടിയുമെടുത്താതുതല്ല
 വാൻചെയ്യുന്നേരം * ഭീതിയോടവിടെനിന്നോടിനാൻകൃഷ്ണൻ
 താനും പ്രീതിയോടവർതാനുംപിന്നാലെചെന്നീടിനാൻ* പു
 ഞ്ചിരിയോടുചെറുമണ്ടിയോരുന്നതരംചഞ്ചലാക്ഷിയുമെത്തി
 പ്പിടിച്ചുകരത്തിന്മേൽ * യോഗികളുടെചിത്തംപോലുമെങ്ങ
 ത്താതെത്തയോശേശനെശോഭതൻകയ്യിലങ്ങകപ്പെട്ടു * അ
 ന്തകാന്തകവിധിമുഖ്യരാംദേവന്മാരും സന്തതമുരസ്സലൊവാ
 ഴുന്നവകുളിതാനും * നന്ദപത്തിയെപ്പോലെമാധവപ്രസാദ
 ങ്ങളെങ്ങുമെലഭിച്ചതില്ലാത്തമന്നറിഞ്ഞാലും * ഭീതിയുംന
 ന്ദിച്ചങ്ങുരാദനെയെടുത്തു കൃഷ്ണൻ ഭീതനായുന്നാനെന്നുനിന
 ചയശോഭയും * പാശങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെസതപരമുരവി
 ന്മേൽ കേശവൻതന്നെബന്ധിച്ചീടുവാനാരംഭിച്ചാൻ * പാ
 ശവുമിരുവിരൽപോരാതെചമഞ്ഞിതു പാശങ്ങൾകൊണ്ടുവ
 ന്നപിന്നെയുംകെട്ടീടിനാൻ * പിന്നെയുമിരുവിരൽപോരാ
 ണ്തയശോഭയും തന്നുടെഗൃഹത്തിങ്കലുള്ളോരുപാശങ്ങളും *
 മറ്റുള്ളഗൃഹങ്ങളിലുള്ളതുംകൊണ്ടുവന്നു തെറ്റൊന്നുമെന്തി
 ച്ചിട്ടുംകിഞ്ചനപോരായ്ക്കൊൽ * മന്ദഹാസവുംചെയ്യവിസ്മ
 യംപൂണ്ടുനിന്നാൻ നന്ദഗോകുലസ്ത്രീകൾചിരിച്ചുകണ്ടുനി
 ന്നാൻ * ടീനംപൂണ്ടിതുമൊതാപെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾകൃഷ്ണൻ മാ
 നസേകാരുണ്യത്താൽബന്ധനായ്നിന്നീടിനാൻ * ഭക്തന്മാ
 ക്കുടീനംതാനെന്നതുജനങ്ങളെ യൊക്കവേദബോധിപ്പിപ്പാൻ
 ബന്ധനമോരനേരം * അത്ഭുതമുണ്ടായതുനന്ദനോടുമെ
 യ്തും നത്ഭുതാംഗിയുംപോയനേരത്തുകൃഷ്ണൻതാനും * കെട്ടി
 യൊരുമതുമിഴിച്ചുനന്ദനൊടുമെന്തൊന്നൊക്കെകാട്ടിലങ്ങ
 കമ്പുക * കണ്ടിതുതത്രണ്ടുവൃക്ഷങ്ങൾനിലുന്നതു കണ്ടാ
 ലെത്രയുംമനോമോഹനമെന്നവേണ്ട * കേവലംകാട്ടിലുള്ള
 വൃക്ഷങ്ങളല്ലപണ്ടു ദേവഷിശുപംകൊണ്ടുചെത്രവണാത്ത
 ജന്മാർ * അജ്ഞാനവൃക്ഷങ്ങളായ്നിലുന്നതിരിഞ്ഞാലു മിത്ത
 രമദ്ധ്യായമിതൊമ്പതുചൊല്ലിടീനേൻ*

എന്നതുകേട്ടനേരചൊല്ലിനാൻപരീക്ഷിത്തുമാനെന്നാ
 ഴിയാതശാപകാരണംചൊല്ലിടേണം * എന്നുകേട്ടാരുതു
 കമാമുനിയരുൾചെയ്തു മന്നപകേട്ടുകാൾകശാപകാരണംഭ
 വാൻ * രണ്ടുപുത്രന്മാരുണ്ടായ്നിത്യധനശന കണ്ടാലത്ര
 യുംനല്ലസുന്ദരത്രപന്മാരായ് * ജ്യേഷ്ഠനനാമനളകുബരനെ
 ന്നാകുന്നു ശ്രേഷ്ഠനാമണിഗ്രീവാനനുപേരനുജനും * ശങ്ക
 രഃസപകന്മാരാകയാലവക്കൊരു ശങ്കയില്ലാതെവന്നുസജ്ജ
 നങ്ങളെപ്പോലും * അന്നവരൊരുദിനമല്ലാസ്ത്രീകളോടും
 സ്വപ്നദീപ്തലംതന്നിൽക്രീഡചെയ്യിടുന്നേരം * ബന്ധമെന്നി
 യേതത്രനാരഭനെഴുതെള്ളി ബന്ധുശാത്രിമാരുംപജ്ജയംഭയ
 ത്തോടും * വസ്യവുമെടുത്തുടത്തത്രയുംഭക്തിയോടു മുത്തമ
 നാകുമുനിശ്രേഷ്ഠനെവണങ്ങിനാർ * മദ്യപാനവുമെചെയ്തു
 മത്തമാനസന്മാരാ യുദ്യോഗത്തോടുംധനനാഥനന്ദനന്മാരും
 പാട്ടുകൾപാടിക്കൊണ്ടുനഗ്നരായെന്നറിന്നാർ പെട്ടന്നുശ
 പിച്ഛിതനാരഭനതുനേരം * സജ്ജനനിന്ദചെയ്യുംദുഷ്ടനങ്ങ
 ളുംനിങ്ങ ളുജ്ജനദമങ്ങളാക്കുന്നമരുൾചെയ്തു * താ
 പവുംവൃണ്ടനേരംവന്ദിച്ചുമുനിതന്ന ശാപമോക്ഷത്തെത്തരി
 കെന്നവരപേക്ഷിച്ചാർ * സന്തോഷിച്ചരുൾചെയ്യാനന്നേ
 രമ്മുനീന്ദനും ചിന്തയുമുണ്ടാകണ്ട നിന്ദകൾമനതാരിൽ *
 വലിച്ചുപന്നമരംകളഞ്ഞുനിങ്ങൾക്കിന്ന ശുദ്ധിയെവരുത്തു
 വാനിന്നുത്താനിതുചൊന്നാൻ * നന്ദശോകലംതന്നിൽവ
 ന്നീടുംനാരായണ നന്നുനിങ്ങൾക്കുശാപമോക്ഷവുംലഭിച്ചീടും
 എന്നരുൾചെയ്തുമുനിശ്രേഷ്ഠനുമെഴുതെള്ളി വന്നവർവൃക്ഷ
 ങ്ങളായിരുന്നാരതു കാലം * അങ്ങിനെനിച്ചുനോരുവൃക്ഷ
 ത്തിൻനേരെചെന്നു തിങ്ങിനമോദത്തോടുംമായാമാനഷൻ
 കൃഷ്ണൻ * തന്നുടെഭക്തന്മാരിലുത്തമൻധനനാഥൻ തന്ന
 ടെപുത്രന്മാർക്കുമോക്ഷത്തെക്കൊടുപ്പാനും * തന്നെക്കാൾപ്രി
 യനായനാരദമഹാമുനി തന്നടെചചനത്തെസത്യമാക്കീടുവാ
 നും * രണ്ടുവൃക്ഷത്തിൻറയുംമദ്ധ്യേപോയതുനേരം കൊണ്ട
 തില്ലാരലൊന്നുവലിച്ചാനതുനേരം * വൃക്ഷങ്ങൾമുറിഞ്ഞങ്ങ
 വീണിതുധരണിയിൽ തൽക്ഷണംഘോരമായിക്കുളിതങ്ങൊ
 രുശബ്ദം * അന്നേരംവൃക്ഷമദ്ധ്യേനിന്നങ്ങുപൊപ്പെട്ട സുന്ദര

പ്രപഞ്ചോദ്യംലിഖ്യമാതേജസ്സാദം * രണ്ടുപുരുഷഃശ്രാഷ്ടാ
 രവർവേഗത്തോടും കൊണ്ടുനേർച്ചുണ്ണ നാകംകൃഷ്ണനവണ
 ണിനാർ * എത്രയുംസ്തുതിച്ചവർചൊല്ലിനാരഹോത്തൈ
 ളെത്രയുംകൃതാർത്ഥരായുന്നനിൻകാരുണ്യത്താൽ * നാരദമ
 ഹാമുനിതന്നൊരുശാപംതന്ന പാരമിനനഗ്രഹമായുന്നദ
 യാനിധേ * നിന്തിരുവടിയോടുസംസർഗ്ഗംലഭിക്കയാ ലെന്തി
 നിവരേണ്ടതുഞങ്ങൾക്കുദയാനിധേ * അന്ധകാരങ്ങളെല്ലാ
 മകുന്നുഞങ്ങൾക്കിന്നു ബന്ധ നാശനഭപല്ലാഭഭക്തിയുമുണ്ടാ
 യ് * രപല്ലാഭഭക്തിക്കിനിചഞ്ചലംവരാച്ചതി നിറപ്പാഴയ
 നഗ്രഹംനൽകേണകൃപയാലേ * ഇത്തരംവാക്കുകൂട്ടപാശ
 ബന്ധനാകൃഷ്ണ നത്തരംമന്ദഹാസം പൂണ്ടുൾചെയ്യിടി
 നാൻ * നിങ്ങൾക്കുശാപമാക്കുംനൽകുവാനിവിടെത്താൻ മാ
 ഗലരൂപന്മാരെവന്നതെന്നറിഞ്ഞാലും * നാരദശാപംനി
 ങ്ങൾക്കുണ്ടായതറിഞ്ഞുത്താ നാരുള്ളു ചിപ്രശാപംനീക്കുവാൻ
 ഭുവനത്തിൽ * ചിത്തതുലിയുമെങ്കൾഭക്തിയുംദിനംതോറ
 മുത്തമന്മാരാംനിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമറിഞ്ഞാലും * എങ്കിലാമു
 ന്നപ്പോലെവാണുകൊള്ളു ചിൻനിങ്ങൾ സങ്കടമുണ്ടാകയു
 മില്ലിനിയൊരുനാളും * ഇത്തരംനാഥൻതൻറവാക്കുകൾകേ
 ടുന്നേരം ചിത്തസന്തോഷത്തോടുംവന്ദിച്ചുപായാർവർ *
 ഇക്കഥകേൾക്കുന്നവർക്കുപത്തു നശിച്ചീടും സപ്തധയാചപത്താ
 മദ്ധ്യായംചൊല്ലീടിനേൻ *

—*—

വേലാറമാനയാരുശബ്ദംകേൾക്കയാലെല്ലാ പരം പാര
 മായ്ഭയപ്പെട്ടുനീളവേനോക്കുന്നേം * ബന്ധമെന്നിയേവീണ
 വൃക്ഷവുംസമീപത്തു ബന്ധനംപ്രാപിച്ചൊരുബാലകനെയും
 കണ്ടാർ*എന്തു കാരണമിന്നുവൃക്ഷങ്ങൾപതിപ്പാറെ നാനരം
 ചിക്തിച്ചവരോടൊന്നാചൊല്ലുന്നരം *മണ്ടിവന്നിഹകൃഷ്ണൻ
 വൃക്ഷങ്ങൾപുഴുക്കിനാൻ കണ്ടിതുഞങ്ങളെ നശോപബാല
 രുചൊന്നാർ * ആരുമൊക്കെക്കണ്ടീലബാലന്മാരുടെ ചാ
 ക്കും സാരതയുള്ളവർക്കു സന്ദേഹമുണ്ടായ്യാ * നന്ദനംകു
 മാറനെകട്ടഴിച്ചാനന്ദത്താൽ മന്ദഹാസവുംചെയ്തുകൊണ്ടു

ഞ്ഞുപോയിടുന്നാൻ * ദോഷകാണ്ടുദരത്തെബന്ധനംചെയ്യുകയും നാമവുംദോഷദരനെനന്നുണ്ടായെന്നു * ഗോപികജനങ്ങൾക്കുമാദത്തെവട്ടത്തുവാൻ ഗോപബാലന്മാരോടൊന്നിച്ചുദാമോദരൻ * കല്യാണഗാത്രിയാരാവല്ലവിജനമല്ലാം ചൊല്ലുന്നലീലകളെച്ചെയ്യിട്ടമടിയാതെ * പാട്ടുപാടിടുന്നന്നായാടിടുന്നതുംചെയ്യും കാട്ടുന്നതല്ലാമനോമോഹനമല്ലാവർക്കും * ഇത്തരമല്ലാപക്ഷമാനന്ദംപരമാരചിത്തമോദനകളിച്ചിട്ടനാളാരുദിനം * നന്ദനന്മാരായുള്ളരാമകൃഷ്ണന്മാരെയും നന്ദിച്ചുവിളിച്ചിതുരോഹിണീദേവിതനും * ഇന്നുനിങ്ങളെജനനക്ഷത്രമാകുന്നിതു വന്നാലുകേളിച്ചുഗോദാനങ്ങൾചെയ്യിട്ടുവാൻ * ബാലകന്മാരായല്ലാമമ്മമാർകുളിച്ചിച്ചു പാലോടൊന്നയുംപോരമാക്കുവളജിച്ചിച്ചു * നല്ലൊരാദരണങ്ങളിട്ടുകൊണ്ടുചെയ്തു കല്യാണരൂപന്മാരെക്കണ്ടതില്ലയോനിങ്ങൾ * നിങ്ങളുംകുളിച്ചുങ്ങനല്ലുകുറുപ്പുകുളിട്ടഭംഗിയിൽകുളിപ്പാനാജ്ഞായാലുംചെയ്കീടാതെ * എന്നമ്മപറഞ്ഞിട്ടുംവന്നീലകുമാരന്മാരനേരംയശോദരയെചാൽകെന്നുനിയോഗിച്ചാർ * നന്ദനംസ്നഹിക്കാണ്ടുമുലയുമ്പുറന്നടൻ സുന്ദരീയശോഭയുചെന്നങ്ങുവിളിച്ചുതേ * പങ്കജക്ഷണകൃഷ്ണാവകാശതപരികന്ദീ സകടമുണ്ടുനീരനക്കാണാഞ്ഞിട്ടിനിക്കിപ്പാർ * നല്ലൊരുമുലപ്പാലമല്ലാമഃപായിടുന്ന കല്യാണശീലരാമനെ പകാതെപരികന്ദീ * എത്രയുകാലത്തല്ലേദോജനംചെയ്തു നിങ്ങളിത്രദൂരമുന്മുഖനപാനവുമെചെയ്യിലല്ലോ * ഒന്നിച്ചുഭജിക്കേണംനിങ്ങളോടൊന്നത്തോളത്തു നന്ദഗോപനംനോക്കിപ്പാക്കുന്നോമാദഃത്താടം * ചേരകളുനിഞ്ഞതൂരമാക്കുവകളുതേണം പോരികബാലന്മാരോമജനംചെയ്യിട്ടുവാൻ * എന്നുരചെയ്തു കയ്യുംപിടിച്ചുകാണ്ടുപോന്ന നന്നായിക്കുളിച്ചിപ്പിക്കുന്നേരത്തുചാന്നാൻകൃഷ്ണൻ * ജ്യേഷ്ഠനെപ്പോലെമമഗാത്രവുമെവട്ടുക്കേണം കോട്ടമുണ്ടല്ലായിലാബാലന്മാർഭായിച്ചിടും * എന്നുമേകരകയില്ലുരച്ചുതച്ചീടേണം എന്നുകേട്ടമ്മതാനുംപിരിച്ചുചാല്പിടുന്നാർ * എന്നുദൈവമാരനീനീലമാംനിറമല്ലാ നന്ദനനായരാമൻമുന്നമെവളുത്തല്ലോ * മുന്നമേയുള്ളനിരംപോകയില്ലാരുനാളു മെന്നുദൈവം

തൃപ്തൻപിന്നെയുമുരചെയ്യാൻ * എന്നുമോമനോടുമു
 മായ്ക്കുകക്കൊരു മന്ദിരത്തിങ്കലേക്കുപോരികയില്ലെന്നും*എ
 ന്നരചെയ്തുകൊണ്ടുരോദനംചെയ്യിടിനാ നന്നേരായശോഭയും
 മന്ദമായുരചെയ്യാൻ * നല്ലതുനീലവണ്ണമല്ലയോകുമാരക വ
 ല്ലാതോവട്ടത്തുവെക്കുന്നതാരുഭംഗിയുള്ള * ആഭരണങ്ങൾ
 നല്ലോടകളിവയല്പാം ശോഭയേറിയതവപൂമെയിലണി
 യുമ്പോൾ * ഭംഗിയില്ലല്ലോവട്ടത്തുള്ള പക്കിപറയാനു മ
 ണിനെയല്ലിയിനുചോദിക്കുമനോടും * മാതാവിൻവാക്കു
 കേട്ടുരമനുരചെയ്യാൻ കൈതവമല്ലകൃഷ്ണനീലവണ്ണമെന്നല്ല
 വല്ലാതോവട്ടക്കയൽക്കേൾക്കുണ്ടിനിങ്ങേറ്റ മില്ലാരുപമി
 നിയെന്നുതൊൻകുമാർക്കെന്ന * എന്നതുകേട്ടനേരംസന്തോഷി
 ച്ചിതുകൃഷ്ണൻ നന്ദനന്മാരോടൊത്തുമാതാവുംഗൃഹംപുക്കൾ*
 ഗോദാനാദികളല്ലാചെയ്യിച്ചിട്ടുനന്തരം മോദനഭൂജിപ്പി
 ച്ചുകാപ്പുകളണിയിച്ചാൻ * ഇത്തരംജഗന്നാഥനാകിയഭഗ
 വാനെ പുത്രസ്തേഹനതുശ്രു ചിച്ചവർവാണീടിനാൻ * ന
 ദാദിശാപന്മാരുമക്കാലംചിന്തിച്ചിതു നന്നല്ലനമുക്കിപ്പോ
 ലിവിടെവസിപ്പതും * മാരാദികളിൽചെന്നുപാക്കിലേസു
 ഖംവത്ര കുറ്റങ്ങൾപലതുണ്ടിവിടെനിരൂപിച്ചാൽ * എ
 ന്നചിന്തിച്ചുവസിച്ച്ചിന്തനരത്തിങ്കൽ വന്നിതങ്ങവനന്ദ
 നാകിയശാപവൃദ്ധൻ * നന്ദനാടവൻചൊന്നാനിന്നിനിന
 മുക്കിഹ നന്നല്ലവസിപ്പതുപോകണംവെകീടാതെ * എ
 ന്തല്ലാമപായങ്ങൾവന്നിതുകുമാരൻ ചിന്തിച്ചാൽഭയംവരു
 മെന്നുതപായാവു * ഒന്നുമെഹിച്ചതില്ലീശപരവിലാസ
 ത്താ വെന്നതുനിരൂപിച്ചുപാക്കയില്ലിനിയതും * പുല്ലുകൾ
 ജലങ്ങളുമെന്നിവരപതുളള നല്ലൊരുവുദാവനത്തിൽ
 പോയ്ക്കുസിക്കനാം * അങ്ങിനെതന്നെയെന്നുചൊല്ലിയങ്ങ
 ല്ലാവരും ഭംഗലസമയത്തുമല്ലാചപ്താപ്താർ * തങ്ങൾ
 ക്കുതങ്ങൾക്കുള്ള ധാന്യാദിപദാർത്ഥങ്ങൾ ഉംഗനമാരുപതുവു
 ന്നമെന്നിവയെല്ലാം * മോദനശകടത്തിൻമീതവേകരേററി
 ക്കെണ്ടാദരവോടെപോഷയാത്രയുടങ്ങിനാൻ * രോഹി
 ണിയശോഭയുംരമനംകൃഷ്ണന്താനും മോഹനമായശകടത്തി
 നെത്തുടങ്ങിനാൻ * ഭേദികൾനാദോത്താടംശൃംഗമാംനാദം

ത്തോടും നാരിമാരുടെ കൃഷ്ണലീലഗാനങ്ങളോടും * ലോകഹൃ
 കാരപതു യഷ്ടിനാദങ്ങളോടും ബാലകരാത്ത്വിളിച്ചീടുന്ന
 ഘോഷത്തോടും * സതപരംനടന്നവർപുക്കിതുവൃന്ദാവനം ചി
 ത്രമായൊരു വനംകണ്ടുസന്തോഷംപൂണ്ടാർ * നല്ലൊരുലതക
 ളുംബാലപാദപങ്ങളും പുല്ലുകൾജലങ്ങളുംപുഷ്പങ്ങൾഫല
 ങ്ങളും * എന്നിവകണ്ടുഗോപവൃന്ദവുംനാരിമാരും നന്ദിച്ചുവാ
 ടങ്ങളുംചമച്ചുപാണീടിനാർ * നല്ലൊരുവൃന്ദാവനംതന്നുടെസ
 മീപത്തു ചൊല്ലേറംഗോവധ്വനപവൃതമതുണ്ടു * എത്രയുമ
 രിക്തകാളിന്ദീനദിയുമുണ്ടത്രയുംരമ്യങ്ങളാപുളിനങ്ങളു
 ങ്ങു * എന്നിവയെല്ലാംകണ്ടുകൃഷ്ണനുംരാമൻതാനും നന്നുന
 നെന്നുപറഞ്ഞൊരവുംസന്തോഷിച്ചാർ * അക്കാലംരാമൻ
 താനുംകൃഷ്ണനോടൊരുമിച്ചു പത്മിടങ്ങളെമേച്ചുനടന്നുതുടങ്ങി
 നാർ * മാരുള്ളഗോപബാലന്മാരോടൊരുമിച്ചു ചൊരളുര
 വെചെന്നുകളിച്ചുതുടങ്ങിനാർ * കാളയായിട്ടുശബ്ദിച്ചീടുന്ന
 ചിലരതിൽ തോളിലിരുങ്ങുത്തുകാണ്ടോടുന്നചിലരല്ലാം *
 ജന്തുക്കൾകരയുമ്പോളങ്ങിനതെന്നുശബ്ദിച്ചുനന്ദംമാത്രേ
 പിന്വെമണ്ടുന്നചിലരല്ലാം * ഇങ്ങിനെപലവിധംക്രീഡ
 കൾചെയ്തു കൊണ്ടു തിങ്ങിനമോദത്തോടുകാളിന്ദീതീരംപു
 ക്കാർ * വത്സകനെന്നുപേരായുള്ളൊരുദൈത്യൻപതു വത്സ
 രൂപവുംപൂണ്ടുകാനാനചെന്നാനപ്പോൾ * അന്നേരംകൃഷ്ണന
 തുരാമനകാട്ടിക്കൊടുത്തൊന്നുമേധിഞ്ഞതില്ലെന്നുഭാവിച്ചു
 മന്ദം * ചെന്നവനുടെപിന്വെപാദങ്ങൾരണ്ടുപിടി ചെല്ലുന്ന
 ടിച്ചിതുഭ്രാമചത്താനങ്ങവനപ്പോൾ * ബാലന്മാരതുകണ്ടു
 വിസ്മയംപൂണ്ടീടിനാർ ചാലവേപുഷ്യവർഷംചെയ്തിതുഭവ
 ന്മാരും * അങ്ങുചെന്നവയെല്ലാംഘോഷിച്ചുബാലന്മാരു മം
 ഗനാജനങ്ങളും വിസ്മയംപൂണ്ടീടിനാർ * പിന്നെയുംവത്സന്മാ
 രെമേച്ചുകാണ്ടോരുദിനം ചെന്നാനങ്ങൊരുനല്ലുപായ്ക്കുതൻ
 തീരത്തിങ്കൽ * ചൈക്കിടങ്ങളെജലപാനംചെയ്യിച്ചതങ്ങ
 ലൊക്കയുംജലപാനംചെയ്തുന്നിനതുനേരം * കണ്ടിതുമത്സ്യഭ
 ക്ഷകനാകിയബകരതിനെ കണ്ടാലങ്ങവനൊരുപവൃതത്തോ
 ളുംപോരും * പങ്കിയല്ലതുബകനെന്നുപേരായദൈത്യൻ തൽ
 ക്ഷണംമവൻവന്നുകൃഷ്ണനെവിഴുങ്ങിനാൻ * ബാലന്മാരതുകണ്ടു

നിജ്ജീവനാരായണൻ താലമുഖത്തിൽ മുട്ടുപിടിച്ചുവെക്കുന്നി
 ന്നും* മുട്ടതുസഹിയാഞ്ഞുവമിച്ചുപുറത്താക്കി ചൂലവേകൊ
 ക്കുകൊണ്ടുകൊത്തുവാൻ തുടൻ പോകും* തുണ്ഡങ്ങൾ പിടിപെ
 ടുരണ്ടായിപ്പിളർന്നിതു ഭണ്ഡമെന്നിയെ ബാലൻ വേണകൾ
 ചിത്തും വണ്ണം * മരിച്ച ജനം പിറന്നതിരിച്ചുവന്ന പോലെ
 ചിരിച്ചുവസിക്കുന്ന കൃഷ്ണനെക്കണ്ടനേരം * രാമാദിബാലന്മാ
 രുമാന്നിച്ചുപുകീടിനാർ സാമോദപുഷ്പവൃഷ്ടി ചെയ്യിതുദേ
 വന്മാരും * വൃത്താന്തം കേട്ടനേരം സ്രീകളംഗോപന്മാരും ചി
 ത്തകൈതുകംപുണ്ടുതങ്ങളിൽ ചൊല്ലിടിനാർ* നന്ദനന്ദനൻ
 തനിക്കെന്തെല്ലാമപായങ്ങൾ ഉന്നന്നുവന്നീടുന്ന ചിന്തിച്ചാൽ
 ഭയം വരും * ഒന്നുമേഹലിക്കുന്നില്ലെന്നതു മല്ലപിന്നെ വന്ന
 വരെല്ലാപരമാർപ്പാദേവമരിക്കുന്നു * വേദജ്ഞനായ ഗുഹ്നൻ ചൂന്ന
 മേചൊല്ലിടിനാർ ചൈദികരുടെ വാക്യം സത്യമായുരുമല്ലെല്ലോ*
 ഇത്തരമുരചെയ്തു നന്ദാദിഗോപന്മാരും ചിത്തമോദനകൃഷ്ണ
 ലീലകൾ കാണുകയാലേ* ഘോരമായിരിപ്പോരു സംസാരദുഃഖ
 മൊന്നു മോരതേവ്യന്ദാവനസുവിച്ചുവാണീടിനാർ* രാമനും
 കൃഷ്ണൻതാനും മറ്റുള്ള ബാലന്മാരും പ്രേമമോദനമിച്ഛലീല
 കൾ ചെയ്യിടിനാർ * ഓരോരോദിക്കിൽ ചെന്നു ഗുഹ്യമായൊ
 ലിക്കയും പാരാതെ മറ്റുള്ളവർ തിരഞ്ഞുപിടിക്കയും * വെള്ള
 ത്തിൽ ചിറന്നൊക്കെയും മറ്റുമിട്ടു മുള്ളിലാനന്ദത്തോടുകൂ
 ളിയും കൂട്ടിയിട്ടും* നക്രങ്ങളുടെ വാലു പിടിക്കുന്നേരത്തിങ്കൽ
 നക്രങ്ങൾ വായപിളർന്നുതുടങ്ങാൻ മുഴുകിയും * വൃഷ്ടശാഖാ
 ഗ്രത്തിന്മേലേറിയങ്ങല്ലാവരും തൽക്ഷണം ഭൂമിതന്നിൽ ചാ
 ടിയുപെരിക്കയും * പിറന്നു പലവിധം ക്രീഡകൾ ചെയ്തു
 കൊണ്ടു നന്ദിച്ചുവസിച്ചിതു കൃഷ്ണനും രാമൻതാനും* തീയതിൽ
 പരിക്കയോ പള്ളത്തിൽ പരിക്കയോ ചെയ്യുന്നതിവരെന്നു
 നിനച്ചുണ്ടല്ലോയ്ക്കാഴ്ച* നന്ദനന്മാരെ നോക്കി നിന്നീടും യശോ
 ഭയും നന്ദനം പാലിപ്പാനെല്ലെപ്പിച്ചു ജനങ്ങളേ * ഇങ്ങിനെ
 കൊമാരമാങ്കം പര്യം കഴിഞ്ഞിതു മംഗലപ്രതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം
 യം ചൊല്ലിടീനേൻ *

അന്നൊരുദിനം രാമകൃഷ്ണന്മാരുഷസ്സികൾ ചെന്നുടൻ
 വയസ്സുരായുളോഴബാലന്മാരെ * ശൃംഗശബ്ദങ്ങൾകൊ
 ണ്ടനിദ്രയുമുണർത്തിനാർ ശംഗവശീലന്മാരും ഗാക്കളമഴുനീ
 റര * പോകനാന്നമുക്കിന്നുകാനനംതന്നിലെന്നു വൈകാ
 തെളുജിച്ചീടാമെന്നുരചെയ്തു കൃഷ്ണൻ * അപ്പൊഴെബാലന്മാരും
 ഭോജനത്തിനുവേണ്ടും കോപ്പുകുളുട്ടത്തുകൊണ്ടത്രയുംമോദ
 ത്തോടും * തങ്ങൾക്കുതങ്ങൾക്കുള്ള ശാപസ്വന്മാരോടൊത്തു
 ശൃംഗശബ്ദങ്ങളോടുംകാനനമകംപുകാർ * ചെന്നുകൊണ്ടാ
 ഭരണമല്ലാക്കുളുണ്ടെങ്കിലും മിന്നുന്നതളികൾപീലികൾപു
 ഷ്പങ്ങളും * എന്നിവകൊണ്ടുനന്നായല്ലാതെമലംകരി ചൂ
 സ്സോന്മൃകയുപിടിച്ചുങ്ങിനെനടക്കുമ്പോൾ * ഓരോരോശി
 ക്യാതന്നിൽഭക്ഷണസാധനങ്ങളോരോരോബാലകന്മാർകൊ
 ണ്ടുവന്നുവെയല്ലാം * തങ്ങളിൽതന്നെചിലർമോഷ്ടിച്ചുങ്ങാ
 ലിച്ചിട്ടു മങ്ങവരപരൻറശികൃത്തമോഷ്ടിച്ചിട്ടും * തങ്ങ
 ലിൽതിരഞ്ഞെത്തിക്കണ്ടുടൻചിരിച്ചിട്ടും ശൃംഗങ്ങളോടുകു
 ശലെന്നിവവിളിച്ചിട്ടും * ഭംഗനാങ്ങോട്ടുമാനിച്ചുപാ
 ടുംചില രങ്ങിനെകഴൽനാമോന്നിച്ചുപാടുംചിലർ * ന
 ല്ലാരുഹംസങ്ങൾതൻപിന്നാലേചെന്നുചിലരുല്ലാസത്തോ
 ടുമതുപോലെസഞ്ചരിച്ചിട്ടും * കൊറികൾസമീപത്തുച
 ന്നിരുന്നിട്ടുംചിലർ തെറന്നുമയിലുകുളുണിച്ചുങ്ങാടുംചി
 ലർ * വാനരന്മാരോടൊത്തുവൃക്ഷമേറ്റിടുംചിലർ മാനമോടവ
 രോടുചാടിടുന്നതുചിലർ * തൂക്കിയിട്ടീടുന്നൊരുവാനരപുച്ഛം
 പിടി ചൂക്കോടവലിക്കുന്നനേരത്തുകുരങ്ങന്മാർ * ഭന്തങ്ങൾ
 കാട്ടുന്നതുകണ്ടോരുംചിരിച്ചുടൻ ഭന്തങ്ങളങ്ങോട്ടേക്കുകാട്ടീ
 ടുന്നതുചിലർ * ഭേകകളോടുംകൂടിവള്ളത്തിൽചാടുംചിലർ
 നാകികളിവകണ്ടുസന്തതംചിരിക്കുന്നു * ഇത്തരംയോഗശാപ
 രസാകിയകൃഷ്ണനോടു ചിത്തമോദനകളിച്ചീടിനാർകുമാര
 ന്മാർ * ലോകനാഥനോടൊത്തുനിശ്ചയംവസിക്കുന്ന ഗോകു
 ലജനത്തിൻറപുണ്യമെന്തൊന്നുചൊല്ലു * ഇങ്ങിനെകളി
 പ്പതുകേൾക്കയാലാലാസുരൻ തിങ്ങിനുകാപത്തോടുംതന്നു
 ള്ളിൽനിരൂപിച്ചാൻ * സോദരനായബകൻതന്നെക്കൊ
 ന്നൊരുകൃഷ്ണൻ സോദരനോടുംഭയമെന്നിയേകളിക്കുന്നു *

സോദരനോടുമിന്നുകൃഷ്ണനെക്കൊന്നുമെ സോദരൻമരിച്ച
 തിൽദുഃഖവുപോക്കീട്ടവൻ * ഗോകുലജീവനായകൃഷ്ണനെവ
 ധിക്കുമ്പോൾ ഗോകുലത്തിന്നുനാശംവന്നിട്ടുതാനേതെന്ന *
 എന്നുസഹജനതുപ്ലിയുംലഭിച്ചിട്ട മെന്നല്ലകംസൻതനി
 കെത്രയുസുചാപതം * പുഷ്ടകോപത്തോടങ്ങുചിന്തചെ
 യുഷ്ണാസുരൻ ദുഷ്ടനാണൊരുപരുമ്പാമ്പുതൻവേഷംവൃണ്ട
 ഉണ്ടുചൻനീളമൊരുജനമാത്രംവണ്ണം ഉണ്ടതിൽപാതിത
 നെവണ്ണുകുറുത്തല്ലോ * പച്ചതഗ്രഹപോലെവാപിളൻ
 വൻതാനു മുറുപ്പിയിൽകിടന്നിതുകൃഷ്ണനെഗ്രസിപ്പാനായ് *
 നേത്രങ്ങൾകണ്ടാലഗ്നിജപാലകളെന്നുതോന്നു മെത്രയുമഗ്ര
 ങ്ങളോടനേതങ്ങൾനാലുണ്ടല്ലോ * ആയതുകണ്ടുഗോപബാല
 ന്മാർവൃന്ദാവന ശ്രീയുടെമഹത്വമെന്നോത്തോരോന്നരചെ
 യ്ക്കാർ * പന്നഗനിവൻദൈത്യനെനിറീഞ്ഞൊരുകൃഷ്ണ നി
 ന്നാമിവിടേക്കുചല്ലുതെന്നുചൊൽവാൻ * ഭാവിച്ച
 നോക്കുന്നേരമെത്രയുപേഗത്തോടും * ഗോവത്സന്മാരുമവൻ
 വായിൽചെന്നുകുപ്പുക * ഒന്നുസംഭ്രമിച്ചിതുകൃഷ്ണനുമതുനേ
 രം ചെന്നുപുക്കിതുഗോപബാലന്മാരെല്ലാവരും * ദുഷ്ടനാമ
 വനഃപ്തംകൃഷ്ണനെക്കിട്ടയ്ക്കയാൽ പെട്ടെന്നുഭവിപ്പിച്ചീലാ
 രെയുമതുപേരം * ചിത്രാമത്രയുദൈവഗതിയെന്നോത്തുകൃ
 ണ്ണ നെത്രയുപേഗത്തോടതത്രനിന്നെഴുന്നീറ * രക്ഷിപ്പാ
 നപായവുചിന്തിച്ചതാനുചെന്നു തൽക്ഷണംപുക്കുന്നേരം
 പേടിച്ചുവേന്മാരും * ദുഷ്ടരുംകംസാദികളൊക്കെയുംസന്തോ
 ഷിച്ചാർ പെട്ടെന്നുവായുമുറക്കീടിന്നുനാലാസുരൻ * കണ്ഠ
 ദേശത്തുചെന്നുവളന്നാൻകൃഷ്ണൻതാനും കുണ്ഠതപുണ്ടകണ്ഠം
 തുരിച്ചുനവനല്ലോൾ * വീഴ്ചകൾപോക്കയ്ക്കയാൽമുഖാവു
 പിളർന്നു നല്ലൊഴുമരിച്ചുവീണീടിനാനവനിയിൽ * സ
 പ്തമേഹത്തിൽനിന്നുശിഷ്യമായൊരുതേജസ്സുപ്തൊഴുകൃഷ്ണനോ
 ടുചേർന്നിതുസമക്ഷമായ് * സപ്തത്തിൻജരംഗിതത്തിൽവീ
 ണുഴന്നുവരെല്ലൊരുമരിച്ചുതുകാഞ്ചൊൽകൃഷ്ണൻതാനും *
 തന്നുകടക്കമാമമുതവഷംകൊണ്ടു തന്നുടെജനങ്ങളെയൊ
 ക്കെയുംജീവിപ്പിച്ചാൻ * അന്നേരമല്ലാവരുംപുറത്തുപോയി
 ടിന്നു രിന്ദ്രംഭിവേന്മാരും പശുപത്ത്യുചെയ്യാൻ * പാട്ടുകൾ

പാടിടിനാർഗന്ധ്യം സമൃദ്ധം മാതൃവൃന്ദത്തിനാർഗന്ധ
 വൃന്ദീകാളല്ലാം * എത്രയുന്മുതിച്ചിതുതപസന്മാരുമല്ല
 മുത്തമവാദ്യങ്ങളും ലോലിച്ചുപോന്നാർ * ധാരാളമതു കേ
 ട്ടുമാദമോദമെന്നുള്ളി പ്രീതിപൂണ്ടിതുകൃഷ്ണവീലകൾകണ്ട
 നേരം * ശിപ്തമാംഗഹപോലെ ബാലന്മാർക്കുള്ളിപ്പൊന്നയ്
 സ്പ്പചമ്ബുനന്നായുണക്കിറവച്ചാരവർ * പിന്നെയൊച്ച
 മ്മംകൊണ്ടുപാലന്മാർപലകാലം നന്നായിക്കളിച്ചൊരു
 നുകേട്ടിറപ്പുണ്ണൻ * നന്ദനന്ദനനചനാകിയതേത്രുൻത
 നെ കൊന്നിതുകൗമാരമാംകാലത്തെന്നറിഞ്ഞാലും * ബാ
 ലകനായകൃഷ്ണൻതന്നിങ്ങുപൗഗണ്ഡമാം കാലംവന്നാരുക
 ലംഗോപാലബാലന്മാരും * അക്കാലമുണ്ടായതെന്നോർത്ത
 വർക്കുക ഈക്കുവേഗോകലത്തിൽചെന്നങ്ങുചൊല്ലിടി
 നാർ * മായാബാലകവേഷപൂണ്ടോടുകൃഷ്ണൻതന്നെൻ മായ
 കളറിവതിനാരുള്ളജഗത്തിങ്കൽ * സന്തോഷപൂണ്ടുവനി
 ച്ചിടിനാർഗോപന്മാരും പന്തിരണ്ടുപ്രായവുചൊല്ലിനേൻ
 ചുരുക്കിത്താൻ *

അന്നേരം പരീക്ഷിത്തു മാമുനിശ്രേഷ്ഠൻതന്നെ വന്ദിച്ചു
 വിനയത്തോടിത്തരംചോദ്യംചെയ്താൻ * കൈതവംബാലൻ
 കൃഷ്ണൻകൗമാരകാലത്തിങ്കൽ ചൊയ്യാരുകലയിതുഗോ
 പാലബാലകന്മാർ * അന്നുചൊല്ലാതെപിന്നെപൗഗണ്ഡ
 കാലത്തിങ്കൽ ചെന്നുരാചയ്ക്കീടുവാൻമുലമെന്തതുകേൾ
 പ്പാൻ * ചിത്തത്തിൽമമമോഹമെത്രയുവളുരുന്ന് തൃപ്തിയില്ല
 ല്ലോഹരിതന്നുടേകലകേട്ടാൽ * എന്നതുകേട്ടുമാമുനിശ്രേഷ്ഠൻ
 ഭക്തിയോടു നന്ദിച്ചുറുപൻതന്നോടിത്തരമുചെയ്തു * ഉ
 ത്തമനത്രേവാനീശപരകലകളെ പുത്തനാക്കീടുന്നതുഭക്തി
 ലക്ഷണമല്ലോ * നിത്യവുഃകേട്ടീടിലുന്മാരിമാരുടേകലം പ
 ത്തനെന്നിതുവിടന്മാർക്കുതന്നീടുപോലെ * ഭക്തന്മാരായ
 വർക്കുമാധവകലാമൃതം നിത്യവുഃകേട്ടീടിലുന്തന്നമെന്നുതോ
 നും * ആകയാലിന്നുഞാൻചൊല്ലുവനവയല്ലാം ലോ
 കൈകഗുണവിധകേട്ടാലുപശിച്ഛാല * ദൃഷ്ടനാമഹാ

സുരൻതന്നെയുംകൊന്നുകൂടി ശിഷ്ടരായിട്ടുംഗോപബാല
 നാരോടുകൂടി * നല്ലൊരുസരസ്സിന്റെതീരദേശത്തുചെന്നു
 മല്ലുപോലമനസ്സാർന്നമീവണ്ണമരുചെയ്തു * നല്ലൊരുജലമിതു
 കാണുകടാബാലന്മാരെ ഹൃല്ലപങ്കജഗന്ധമത്രയുംമനോഹ
 രം * ഇന്നുനാംകൊണ്ടുപന്നഭോജ്യങ്ങളിവിടെവെച്ചെന്നി
 ച്ചുസുഖത്തോടുംഭജിക്കാംവെങ്കിൽ * പാനീയപാനം
 ചെയ്തുനല്ലൊരുപുല്ലുംഭജി ചൂന്നുനത്തോടുംഗോപസ്തങ്ങളുംന
 ടക്കൂട്ടേ * എന്നതുകേട്ടനേരമല്ലാതാവസ്തന്മാരെ ചെന്നുങ്ങ
 പൊയ്ക്കുന്നിലിറക്കിമാദത്തോടും * നല്ലൊരുജലപാനം
 ചെയ്തുഗോപസ്തന്മാരും പുല്ലുകൾതിന്നുതീരദേശത്തുനടക്ക
 സ്വേദം * രാമകൃഷ്ണന്മാരുടെമുഴുവുംബാലന്മാരും പ്രേമമോടിക
 ന്നുകൊണ്ടിറുകഴിച്ചുടൻ * നല്ലൊരുദധികൂട്ടിയുരുട്ടിമാതാ
 കന്മാരെല്ലാക്കുംകൊടുത്തൊരുഭോജനകമ്പളങ്ങൾ * പത്ര
 ങ്ങൾകൊണ്ടുന്നതിൽവെച്ചിതുചിലർവൃക്ക പത്രത്തിൽചി
 ലർവെച്ചുകിട്ടത്തിലപന്മാർ * ഓരോരോപത്രങ്ങളിൽ
 ചെച്ചുകൊണ്ടല്ലാപതം സാരമാമുപദേശമാംരാനുവിളമ്പി
 നാർ * മല്ലുപോലമനസ്സാർന്നമവണ്ണവിളമ്പിക്കൊണ്ടല്ലാ
 തമൊരുമിച്ചഭക്ഷണംതുടങ്ങിനാർ * തങ്ങൾതങ്ങൾക്കുള്ളോ
 രുരുചികൾപറകയും ശൃംഗങ്ങളിടയ്ക്കിടയെടുത്തുവിളിക്ക
 യും * മേല്പറട്ടക്കെറിഞ്ഞുടൻഭോജനകമ്പളങ്ങൾ കീഴ്ത്തു
 വരുന്നേരംവരയ്ക്കാണ്ടുപിടിക്കയും * തങ്ങളിൽഭാഷിക്കുകയും
 ചൂത്തിൽചിരിക്കുകയും മിങ്ങിനെയുണ്ടായാരുപോഷങ്ങളെ
 ഏതൊരുവു * നന്നനന്നനനകൃഷ്ണൻതന്നുടെകമ്പളത്തെ
 സുന്ദരമായപാമഹസ്യത്തിൽവെച്ചുകൊണ്ടു * കൈവിരലിട
 കളിൽവെച്ചുകൊണ്ടുപദേശം ദേവകൾകാണുമാരുഭോജനം
 ചെയ്യിടിനാർ * പങ്കജഭൂമിയേകുന്നിടയെന്നുപാലെ പ
 ക്കജ്ജ്വലനൻഗോപബാലന്മാരുടെമദ്ധ്യേ * ഓരോരോഹാസ്യ
 ങ്ങളൊഹാലിയങ്ങളൊരെയും പാരമായചിരിപ്പിച്ചുമാദനേ
 വാഴുന്നേരം * പുല്ലുകൾതിന്നുതിന്നുനടന്നുപസ്തന്മാരും മെ
 ല്ലുവെമറഞ്ഞിതുകണ്ടുചൊല്ലിനാൻകൃഷ്ണൻ * നോക്കുകടോ
 ബാലന്മാരെനമ്മുടെപത്നുബാലരെകുടവേദൂരപ്പോയിതര
 കേകണ്ടീലല്ലോ * ഇങ്ങിനെകേട്ടനേരംനോക്കിനാർബാല

നാരു മെങ്ങുമേകാണായ്ക്ക യലത്രയുമേയൊപ്പുതാർ * അന്നോ
 രംകൃഷ്ണൻതാനുംബാലനാരോടുചൊന്നാ നിന്നുത്താൻചൊന്നാ
 കൊണ്ടുപാരുവൻചെങ്കിടാത * അത്രൈവവ സിദ്ധാലും
 നിങ്ങളെന്നുരചെയ്തു സതപരാമഴുനീറുഗൃഹവുമുരക്കോ
 ലും * തന്നടെകവളവുമകയിലാങ്ങുതുടൻ മന്ദാമന്നി
 യൊചന്നുകാനനമകംപുക്കു * വാരിജേക്കുണൻപോയകാര
 ണംബാലനാരു മാരുമേളിക്കാതമന്ദരായിരുന്നുപോയ് *
 സാരസേക്കുണൻതാൻറമായകൾകണ്ടീടുവാൻ സാരസോ
 തുടവൻനിജമേയൊക്കണ്ടതുനേരം * കൊണ്ടുപോയ്കാച്ചിതു
 ഗോവത്സന്മാരായല്ലാം രണ്ടാമതൊളിപ്പിച്ചുഗോപബാല
 നാരേയം * പൈക്കിടാങ്ങളെത്തിരഞ്ഞെങ്ങുമേകാണായ്ക്ക
 യാൽ പുഷ്പരേക്കുണനിങ്ങുവന്നുനോക്കിയനേരം*ബാലനാരേ
 യുംതത്രകാണാഞ്ഞുവിസ്മയിച്ച ലീലാമനഷൻവിധിമായയെ
 ന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ * ഗോകുലജനങ്ങളുംഗോക്കളുംവിരിഞ്ച
 നും പാകാരിമുഖഃഭവവൃന്ദവുംസന്തോഷിപ്പാൻ * കേവലം
 നന്ദൻകൃഷ്ണൻബാലകരൂപങ്ങളുംഗോവത്സരൂപങ്ങളുംകൊല്ലാ
 ങ്ങനിന്നീടിനാൻ * ദേഹവുമെളുപ്പുമുഖമുഖമുഖങ്ങളും
 മോഹനചാക്രങ്ങളുംകോപ്പുകൾനാമങ്ങളും * എന്നിവകളും
 പിന്നെയുള്ളതുംബാലകന്മാരെക്കൊന്നുമേദേമില്ലെന്നതിലാ
 രുവർക്കും * കാലുകൾകരങ്ങളുംപാണ്ടുകൾമുട്ടുകളും വാലു
 കൾമുലകളുമൊച്ചകൾനിറങ്ങളും * ആക്കുമിവയെല്ലാമല്ല
 ശുബാലനാർക്കു മാർക്കുമേദേമില്ലെന്നുള്ളതിലേതും * മോക
 തെന്തസൃഷ്ടിച്ചുരക്ഷിച്ചുസംഹരിച്ചീടും ലോകൈകകനാഥൻത
 നിക്കെന്തരുതാതെയുള്ള * തന്നാടവയസ്യരോടൊന്നിച്ചുതു
 ണ്ണൻപിന്നെ മുന്നമെന്നതുപോലുഗോകുലപുക്കീടിനാൻ *
 തങ്ങൾക്കുതങ്ങൾക്കുള്ള ചാടങ്ങളുകമ്പുക്കാർ തിങ്ങിനമോദ
 ത്തോടൊബാലരുംവത്സന്മാരും * എത്രയുമേദോപുണ്ടുച
 ന്നാടൻജനനിമാർ പുത്രാരലാളിച്ചിതുനേരിലധികമായ് *
 തന്നാടതനയന്മാർക്കമ്മമാർപാലുംനെയ്യ മന്നവുമാകാട്ടുത്ത
 ങ്ങുകിടത്തിയറക്കിനാൻ * വത്സന്മാർവരുന്നതുകണ്ടപ്പോൾപ
 ശുക്കളുമുത്സാഹത്തോടുപാലുംചുരത്തിമണ്ടി ചെന്നു* തന്നാട
 വത്സന്മാരെനക്കിയമാശ്രാണിച്ചു നന്ദിച്ചുകിടപ്പിച്ചുനിന്നി

ഇതന്നേപ്പോലെ * ഇങ്ങിനെ പലദിനം കഴിഞ്ഞാറെ നന്തര മം
 ഗനമാർക്കു ഗോപാലന്മാർക്കു പത്നക്കൾക്കും * അന്തരഗൃത്തി
 ക്കു തന്റെ നന്ദനന്മാരെ സ്നേഹ മെന്നെന്നതരിയാതെ വലിച്ചു
 ദിനദന്തരം * ആരുമേറിയതങ്ങൊരാണ്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
 പരാതങ്ങളെ ദിനം കൃഷ്ണനാം പാലന്മാരും * ചിത്തമേദേന
 രാമനെ അറിച്ചു പത്നന്മാരും തത്രൈവ സമീപത്തുമെച്ചു നിന്നീ
 ടുന്നേരം * ഗോക്കുളം ഗോവൽ പച്ചതരിശ്ശി കൽ നില്ക്കുന്ന
 തൃണങ്ങളെ ഭക്ഷിച്ചു നില്ക്കുന്നേരം * അന്വാദി സമീപത്തു ഗോവ
 ത്തങ്ങളെ കണ്ടിട്ടു വോട്ടു മുഖകാട്ടു തീട്ടു വാനോടീടിനാർ *
 ഗോപന്മാർ തടുത്തു നില്ക്കുന്ന മൃഗം പിടിച്ചു കോപിച്ചുകോ
 ലുമടുത്തോടിച്ചു നിത്യേവം * ഗോക്കുളം ചെന്നുമുഖകാട്ടു
 ത്തവത്സന്മാർക്കും നോക്കി നിന്നിതു ഗോപപാലകം സന്തോഷ
 തതാൽ * എത്രയും കോപത്തോടു വന്നൊരു ഗോപന്മാരും പുത്ര
 കളെക്കണ്ടു ദഹം പ്രേമവിഹാസ പന്മാരായ് * പുത്രരെ കണ്ടു ഗോപ
 വൃദ്ധന്മാരായ് ധ്വഞ്ചിയെ യത്രയും സുഖത്തോടു കൂടെ വാ
 ത്തീടിനാർ * ഇത്തരമതിസ്സഹം കണ്ടൊരു ബലഭദ്രൻ ചിത്ത
 ത്തിൽ നിരൂപിച്ചു നെത്തുകാരണമില്ലാതെ * മത്തകാശിനി
 മർക്കും ഗോക്കൾക്കും ഗോപന്മാർക്കും പുത്രരീ സ്നേഹമേററവ
 ലിച്ചു വന്നിട്ടുവാൻ * ദേവമായ യുഗൈര്യമേ മയമല്ല നാനം
 ദേവദേവനാ കൃഷ്ണൻ തന്നെ മോയയത്രേ * ഇത്തരം ചിന്തിച്ചു
 തൻ കൃഷ്ണനോടു രചെയ്തു ചിത്രമെത്രയും തവമായാ വൈഭവ
 മോത്താർ * വെച്ചു കൊണ്ടു നന്നു മൊന്നായിക്കണ്ടെന്നതും
 സർവ്വവും വേണെന്നു ഞാനറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു * മൂന്നു ഞാനറി
 ഞതിരല്ലിത്തൊഴിലേതും ഞാനു മിന്നറിഞ്ഞിതു തവമായാ
 റിയുന്നു * ഇത്തരം ബലഭദ്രൻ ചൊല്ലി നിന്നിട്ടുന്നേരം തത്രവ
 നിത്യകമലാസനൻ വേഗത്തോടും * തന്നെ കൈമാതാ നി
 മിഷം ചെന്നേരും വന്നിതു ധാരാളവതു വത്സരമനുഷ്ടം *
 അംഭോജാസനൻ ഗോപാലന്മാരെ കണ്ടേരും സംഭ്രമപൂ
 ണ്ടു നിരൂപിച്ചിതു മനോരാജി * മൂന്നു ഞാൻ മരമോരു ബാല
 കം പത്നമാരു മിന്നുമുണ്ടല്ലാമമായയിൽ കിടക്കുന്നു * എങ്കി
 ലാരിവരിന്നു പക്ഷജനത്രം സങ്കടമന്യേകളുമുണ്ടി
 ന്നൊക്കുന്നു * ഇത്തരം ചിന്താ വ്യചിന്തിച്ചു ഞ്ഞിരിക്കുന്നവ

മെത്രയുംമനോഹരമായൊന്നാകുന്നു * തത്രനിന്നുത
 ഗോപബാലന്മാരെല്ലാവരും മെത്രയുംമനോജ്ഞമാംവെണ്ണവ
 വേഷംപൂണ്ടാർ * നാലുതൂക്കുകൾക്കുളോടുകൂടിശബരപ്രഭവന
 മാലയംകിറിയുമ്മീനകന്ധലങ്ങളും * കൌസ്തുഭഹാരങ്ങളും
 കങ്കണാദികളോടു മുത്തമശ്രീവത്സവുപീതമാവസനവും *
 ആപാദമൃഡംവിളങ്ങിടുന്നതേജസ്സോടും താപസഭവോസുര
 സിദ്ധ സംഘങ്ങളോടും * അന്ധികനിപുണ്യനോരുതന്നെയും
 കണ്ടുനര മെന്തിതടന്നാത്തു മോഹംപൂണ്ടിതുവിവിഞ്ചനം *
 ആരുത്താനിപ്പോൾവസിപ്പിടുന്നതെവിടെപ്പോളാരിവാറെ
 ലോചനമെന്തൊരുകാലമിപ്പോൾ * എന്നിചയറിമാഞ്ഞുക
 ണ്ണുകൾചിമ്മിക്കണ്ടു ചിന്നനായ്ചെറുനരമിതന്നവിധാ
 താവും * പിന്നത്താൻകണ്ണമിഴിച്ചാത്രേനോക്കീടുന്നേരം മുന്നി
 ലാമ്മാരബാലകൃഷ്ണനെക്കൊണ്ടാണെന്നു * ഉണ്ടാരുക്കുമ്പു
 ബലന്മാർകരതന്നിൽ കണ്ടതിപ്പോൾവിഷ്ണുരൂപങ്ങളെല്ലാ
 ന്നതെന്ന * അന്നേരംമായാമോഹംതീർന്നിതുവിരിഞ്ചനം ത
 ന്നടവൃത്താന്തങ്ങളൊക്കെയും നേരേതാനീ * മോദനമകട
 ണ്ഡനാലുകൾകൊണ്ടുകൃഷ്ണ പാദങ്ങൾതൊട്ടുമാനമസ്സാര
 വുചെയ്തു * സന്താപശ്രൗക്കൾകൊണ്ടുകൃഷ്ണപാദംബുജ
 ണ്ഡം ചന്തത്തിൽകഴുകിച്ചുപിന്നെയൊങ്ങുനീറുക * ബാല
 നാകൃഷ്ണൻതൻമാഹതപംനിനയ്ക്കയാ ലാലോലമൊഴുകുന്ന
 ഹാശാശ്രുതടച്ചുടൻ * ഹസ്തങ്ങൾകൂപ്പിനിന്നുഗൽഗഭാകര
 ത്തൊട്ടുമെത്രയുംഭക്തിപൂണ്ടുകൃഷ്ണനെസ്തുതിചെയ്യാൻ * ഇങ്ങി
 നെപതിമൂന്നാമദ്ധ്യായംചൊന്നനിനി മംഗലമാകുംകഥാശ
 ഷവും ചൊല്ലീടുന്നേൻ *

ചൊല്ലുംബ്രഹ്മസ്തുതിചൊല്ലുവാൻപണിയത്രേ ചൊ
 ല്ലുവാൻപാപഹരമെത്രയുംചുരുക്കിത്താൻ * കാർകെണ്ടമേ
 ഘംപോലകോമളവണ്ണംപൂണ്ടു കാർകൂന്തൽകെട്ടിനല്ലപി
 ലിയുമണിഞ്ഞുടൻ * കുന്നിമാലകൾകൊണ്ടുരോബരമതുന്മേ
 ത്തു മന്ദഹാസവും പൂണ്ടുസുന്ദരമുഖത്തോടും * പാണിപല്ല
 വമതിൽഭോജനകുമ്പളവും വേണസൗവണ്ണവേത്രശൃംഗ
 ശോഭകളോടും * ഉല്ലാസഭവനമാലാലംകൃതവർഷസ്സോടും ന

ല്ലോരുപീതാഖരശോഭിതമദ്ധ്യത്തോടും * സുന്ദരപദോജ്ജ്വ
 കൊണ്ടുഴിയിൽ നടക്കുന്ന നന്ദനനന്ദനായകൃഷ്ണനമസ്കാരം *
 എന്നെയിന്നനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുവാൻ വസുദേവ നന്ദനനായിട്ടവ
 താരംചെയ്യാതെവ * മോഹനമായിട്ടുമീബാലകരൂപത്തി
 ന്റെ മാഹാത്മ്യംപോലുമറിഞ്ഞിട്ടുവാനാളല്ലത്താൻ * പി
 ന്നെയെങ്ങിനെപരമാനന്ദമയമാകും നിന്നുടെപരമാത്മരൂപ
 ത്തെയറിയുന്നു * എത്രയുംപ്രയാസമാംജ്ഞാനമാഗ്നിയെത്തവി
 ട്ടു മുക്തിസാധനമാകുംതപസ്കഥാമുതാരസം * ഉത്തമപുരാണ
 വേദോദിതമായുള്ളത ഭക്തന്മാർവജ്ജിപുതുക്കേട്ടുകേട്ടുനഭി
 നം * ഭക്തിയോടനുചിന്തകൂടാതെസേവിക്കുന്ന ഭക്തന്മാർ
 ജിതനാഹിനനെയുംജയിക്കുന്നു * സർവ്വസാധകമാകുംതപസ്വാ
 ഭക്തിപിട്ടു സർവ്വഭോജനത്തിനായ്കേൾക്കുന്നവാക്ക്കല്ലാം *
 ദുഃഖാമണിമേഘലസാധ്യവുമുണ്ടായ്യാ ഭക്തിയുണ്ടെന്നാകി
 ലെജ്ഞാനവുമുണ്ടായ്യാ * ഞാനജനെന്നുള്ളഹങ്കാരമോടന്ധാ
 ത്താവായ് തീനാമനാഥനാകുമെന്നുരക്ഷിക്കേണമെ * നീന്മ
 ഹിമാനപുകുടാവതല്ലൊരുവനും നിന്നുടെയെയുണ്ടാകേണ
 മേദയാനിധേ * അമ്മതന്നുദരത്തിലമ്പോടുകിടക്കുന്നു ഉമ്മ
 യോടെന്തല്ലാംചെയ്യിടുന്നുകുമാരകൻ * എന്നതുകൊണ്ടുവ
 ട്ടുണ്ടാമോജനനിക്കു ഞെന്നതുപോലെനിന്നിലുള്ളതുപോ
 ലെത്താനും * സൃഷ്ടിയിൽഞാനായുംനീവിഷ്ണുവായ്രക്ഷിപ്പാനും
 സംഹരിപ്പതുംമഹാദേവനായതുംനീയെ * വിഷ്ണുവുംശിവനെ
 ന്നുംഞാനെന്നുംജഗത്തിങ്കൽ വിജ്ഞാനപരയെന്നുംരൈത്രയ
 മജ്ഞാനികൾ * നിത്യാനന്ദനായുള്ളനിന്തിരുവടിയുടെ ഭൃത്യ
 സംസർഗ്ഗത്തോളമില്ലാതസുഖാന്തനം * നന്ദഗോപന്മാരുടെ
 പുണ്യവുസൗഭാഗ്യവും നന്ദനന്ദനപുകുടാവതല്ലൊരുവ
 ക്കും * ഉത്തമന്മാരായുള്ളയോഗികൾഭവൽക്കഥ നിത്യവുമനു
 ചിന്തകൂടാതെകേൾക്കുമ്പോൾ * ഭക്തിയുംഭിന്നന്തോരവലിക്ക
 കൊണ്ടുതന്നെ മുക്തിയെലഭിച്ചവരുണ്ടല്ലോപലജനം * എ
 റിയകാലംകൊണ്ടുപരാഗാണക്കുടും താരകഗണത്തെയുംഗ
 ണിക്കായ്തുരികിലാം * ഇന്നൊരുകല്പകോടികാലംകൊണ്ടു
 ന്നാകിലും നിന്നുടെഗുണലേശംഗണിപ്പാനുതതാകും * അ
 ങ്ങിനെയുള്ളതപകാരണ്യംലഭിപ്പാനായ്നിന്തിരുഭക്തിയോടും

വാഴ്ത്തനീകായങ്ങളാൽ * ഭക്തവത്സലനീനെസേവിക്കുംജന
 ങ്ങൾക്കു മുക്തിയുംലഭിച്ചീടുമില്ലസംശയമേതും * മായകളേ
 റെയുള്ളജനങ്ങളെല്ലാറെയും മായകൾകൊണ്ടുമാഹിപ്പിക്ക
 ന്നഭവാനോടു * മായകൾകാട്ടിചമലിപ്പിക്കാമെന്നോർമ്മ
 മായാമോഹവുംബുദ്ധിമാന്ദ്യവുംചെറുതല്ല * ശാശ്വതപരമാ
 നന്ദാത്മാവാംഭവാനോടു നശപരപഞ്ചഭൂതാത്മകനായുള്ളോ
 രുങ്ങൾ * കല്പാന്തസൂര്യനോടുഖദ്യാതമെന്നപോലെ കല്പി
 ച്ചുകൂട്ടിയച്ചയുഗോഷ്ടികളുപോകയും * നിന്നുടേമായകൊണ്ടു
 കണ്ണുകൾകൊണ്ടായ്ക്കയാ ലിന്നുത്താനീശനെനാനിനച്ചുപോക
 മൂലം * ഏതുമാനാനിയാതെരാജസഭാവംകൊണ്ടു ചെറുപ
 രാധമെല്ലാംപൊറുത്തുകൊള്ളേണ്ടമേ * പുത്രന്മാർകാട്ടുന്നതു
 സർവ്വവ്യപിതൃജനം ചിത്തകാരുണ്യംകൊണ്ടുസഹിച്ചീടുന്നു
 വല്ലോ * മിഥ്യയാകുന്നോരത്ഥകളത്രപുത്രാദിയുമിത്രങ്ങൾസു
 ഖദുഃഖഭോഗങ്ങളിവയെല്ലാം * എത്രയും സത്യമെന്നതോ
 നിച്ചജനങ്ങൾക്കു ചിത്തത്തിൽകാമക്രോധലോഭമോഹാദി
 യെല്ലാം * എത്രയുംവർദ്ധിപ്പിച്ചുചമച്ചുദേവംസുര മർത്യസ
 ബ്ധയത്തെയുമസ്കദാദികളെയും * മായയിൽഭ്രമിച്ചുചീലയാ
 വസിക്കുന്ന മായാമാനുഷതവമായമാരറിയുന്നു * ഇന്നുനിന്നു
 ടെമായാവൈവേചനംചെറുകാട്ടി തന്നതുമത്യന്തുതമെന്നതേ
 പായാവു * മുന്നമങ്ങൊരുബാലരൂപമാക്കുന്നുണ്ടെന്നും പി
 ന്നെന്നുപാലബാലവത്സരൂപമാക്കുന്നുണ്ടു * പിന്നെയൊക്ക
 യുംവിഷ്ണുരൂപമായുന്നേകണ്ടു മുന്നിലങ്ങൊരുകൃഷ്ണരൂപമാക്കു
 ണ്ടതിപ്പോൾ * അങ്ങിനെയുള്ളതവമായകൾകണ്ടാൽങ്ങാ
 നു മെങ്ങിനെയറിയുന്നുചിത്രമെന്നതുചൊല്ലാം * സത്യ
 മായഭയനായാഭ്യനായനന്തനായ് നിത്യനരണ്നിരഞ്ജന
 നാകിയതവതത്വം * സാരമാമുപനിഷദേതംകൊണ്ടറിയു
 ന്ന പൂരുഷൻഭവംബുധിവേഗേനകടന്നീടും * തപസ്വസാ
 ഭത്തെലഭിച്ചീടാതെഭവൽതത്വ മല്ലവുമാരികയില്ലാരുമെ
 യൊരുനാളും * തപസ്വസാദേവംഭക്തികൊണ്ടുസേവിച്ചീ
 ടാ തപല്പാദസേവയല്ലോഭക്തിക്കുമുചുതൂലം * എന്നതുകൊ
 ണ്ടുണ്ടാനുമേതൊരുമോഹിയിൽചെ ന്നെന്നൊരുകാലംജനി
 കുന്നതജ്ജന്മങ്ങളിൽ * നിത്യചൂതപല്പാദോജ്ഞസേവിച്ചുവ

സിപ്പാനായുല്പലക്ഷണമനൽകേണമനുഗ്രഹം * ഗോപ
 ബാലകഗോപത്യാകൃതിപൂണ്ടതവ ഗോപികാജനങ്ങളുംഗോ
 ക്കളുംപ്രീതിയോടെ * സുന്ദര്യംനല്ലിദവൽപ്രീതിസംപാദി
 ക്കയാൽ ധന്യന്മാരത്രേയ ചരില്പ്രസംഗയമേതും * അന്വാദിത
 ന്നിലുള്ളജീവജന്തുക്കൾക്കെല്ലാം വൻപിച്ചമഹാഭാഗ്യമുണ്ടെ
 ന്നേപറയാവൂ * നിത്യമായ്പൂണ്ണാനന്ദമാകിയപരബ്രഹ്മ മ
 ത്വന്തമിത്രമായി പന്നതമരാക്ഷുള്ള * പാരതിലുള്ളപലബാ
 ലകന്മാരെക്കൊന്നു പാരതെത്തെന്നവധിച്ചീടുവാനായിവ
 ന്ന * ഭുഷ്ടയാംപൂതാനക്കുതല്പലത്തോടുകൂടി പൊട്ടുന്നഭവ
 ല്ലാദോകാടുത്തുഭവാൻമൂന്നും * സർവ്വഭാവല്ലാഭസേവയും
 ചെയ്തുകൊണ്ടു സർവ്വമുപേക്ഷിച്ചഭക്തിയോടനുദിനം * അ
 ന്തിരകവസിക്കുന്നഗോപ്രജാനിവാസികൾ കൈന്തിനിറകാടു
 ക്കുന്നതെന്നതുതോന്നീലേതും * മീനകൂമ്മാലികളായോരോ
 രോയുഗങ്ങളിൽ മാനസേകരുണയാചന്നവതാരംചെയ്ത് *
 ഓരോരോഭദ്രേന്മാരെവധിച്ചജഗത്രയും പാരാതരക്കുചെ
 യ്തുകൊണ്ടാരുഭവാൻതന്നെ * ഇന്നുള്ളഭദ്രേന്മാരാംകംസാ
 ലികളെക്കൊന്നു തന്നെഭക്തന്മാരെപ്പാലനംചെയ്യിടുവാ
 ന് * വൃഷ്ണിപംശത്തിൽവന്നുശേഷംനാടൊരുമിച്ച കൃഷ്ണനു
 സ്തിരന്നോരുന്നിനക്കനമസ്താരം * രാജസസ്വഭാവനാഞ്ചൊന്നി
 ന്നമൊഡ്യംകൊണ്ടു വ്യാജബാലകനാകുന്നിന്നുടെമായയെ
 ല്ലാം * കണ്ടുകൊള്ളുവാൻമൂന്നുംമറച്ചവത്സന്മാരെ കൊണ്ടി
 ങ്ങുവന്നീടിനേൻഗോപബാലന്മാരേയും * ഒന്നുമെയറിയാ
 തെത്താൻതവമഹത്വങ്ങൾ മന്ദതകൊണ്ടുചൊറുചൊല്ലിനേ
 ന്ദയാനിധേ * അന്ധതകൊണ്ടിന്നത്താൻചെയ്യ പരാധമെ
 ല്ലാം ബന്ധമോചനഭവാൻപൊറുത്തുകൊള്ളേണമേ * തപൽ
 ചരിത്രങ്ങളുള്ളിലപ്പോഴുംതോന്നീടേണം തപമുരണങ്ങൾ
 മമശരണംനമോസ്തുതെ * ഇങ്ങിനെപലതരംപുകഴ്ത്തിവിരി
 ബ്ബനും തിങ്ങിനഭക്തിയോടുംനമസ്താരവുംചെയ്തു * പുഷ്പരേ
 ക്ഷണൻതന്നോടനുജതവ ങ്ങിക്കൊണ്ടു പുഷ്പരോത്ഭവൻചെ
 ന്നസത്യലോകവുംപുകൊൻ * അന്നോരംകൃഷ്ണൻപത്മബാല
 ന്മാരോടുകൂടി ചെന്നിതുദ്യന്നമിതന്നീടിനസരസ്വീരെ * അ
 ന്നോരംബാലന്മാരുണ്ടവിടെവസിക്കുന്നു നന്ദിച്ചുകൃഷ്ണൻത

ന്നെക്കണ്ടവരെല്ലാവരും * നന്നിതുവത്സനാദരക്കോണ്ടുവ
ന്നിതുനമു കൊന്നിച്ചുഭൂജിക്കേണ്ടമുണ്ടതില്ലല്ലോഞങ്ങൾ * എ
ന്നരചയ്യവരുംകൃഷ്ണനോടൊരുമിച്ചു നന്നായിബുജിച്ചിതു
ഭോജനകബളങ്ങൾ * കരലമോരാണ്ടുപോയതാതമേയടി
ങ്ങീലാ കാലുനാഴികനേരംചെന്നിതെന്നോത്താരവർ *
തൈത്രലോകൃമാഹിനിധംവിഷ്ണുമായയാഗോപ ബാലന്മാർ
മോഹിച്ചിതുചിത്രമല്ലല്ലോപാത്താൽ * പിന്നെയങ്ങല്ലാവ
രുമെന്നിച്ചുകൃഷ്ണന്മാരും മുന്നമെന്നതുപോലഗോകുലംപു
ക്കീടിനാർ * ഓരാണ്ടുമുന്നകഴിഞ്ഞീടിനസുഗ്ഗമോക്ഷം പാരാ
തെബാലകന്മാരിന്നെന്നുന്നിനയ്ക്കയാൽ * അന്നല്ലോഗോകു
ലത്തിൽചെന്നവരമുതു അന്നകൃഷ്ണൻപൗഗണ്ഡാധ്യ
മാംകാലംവന്നു * കൌമാരകാലേകൃഷ്ണൻചെയ്യതുബാലക
ന്മാർ കോമളപൗഗണ്ഡകാലത്തുരചെയ്യിട്ടുപാൻ * കാര
ണമേവമെന്നമാമനീശപരൻതാനും സ്വരനാംപരീക്ഷിത്തുത
ന്നോടുചൊല്ലീടിനാൻ * ഇത്തരംബ്രഹ്മസ്തുതിയാകിയപതിനാ
ലാ മദ്ധ്യായംചൊല്ലീടിനേനെത്രയുചുരുക്കമായ് *

കോമളപൗഗണ്ഡമാംകാലംവന്നൊരുരേഖം രാമ
നോടൊരുമിച്ചുകൃഷ്ണനുംമോദത്തോടും * ഗോക്കളമേച്ചുതുട
ങ്ങീടിനാരതു കാലം പൂക്കിതങ്ങൊരുദിനംനല്ലൊരുവനംത
ന്നിൽ * തന്നടെവയസ്സുരോടൊന്നിച്ചുവുദ്ധാചനം തന്നടെ
മോഹനതപംകണ്ടുകണ്ടാനദിച്ചു * ഓരോന്നപാകയുമുച്ച
ത്തിൽചിരിക്കയു മോദരുന്നകളിക്കയു ഗോക്കളവിളിക്ക
യും * ഇങ്ങിനെസഞ്ചരിച്ചമദ്ധ്യായാകാലത്തിങ്ക ലങ്ങേ
രുതണലിൽചെന്നല്ലൊരുമിരിക്കുമ്പോൾ * രാമകൃഷ്ണന്മാ
ർക്കേറമിഷ്ടനാശ്രിതാമാവും പ്രേമത്താൽസുബലാഭിബാല
രുചൊല്ലീടിനാർ * നന്ദനന്ദനസർവ്വഭൃതാംശനകൃഷ്ണ സു
ന്ദരമഹാബലശൗര്യപരിധേരാമ * ഉണ്ടൊരുതലവനമി
വിടെസമീപത്തു കണ്ടാലത്രയുംമനോമോഹനമെന്നേവേ
ണ്ടു * താലപകുടങ്ങളുമുണ്ടത്രയുംമനോഹരം ബാലരായ
ന്നതന്നേകേട്ടിരിക്കുന്നുഞങ്ങൾ * എത്രയുണ്ടുഷ്ടനാകുംധേനു
കാസ്യരനുണ്ടു തൈത്രവവസിക്കുന്നുഗർഭവേഷത്തോടും * ഗ

ഭൂമിസുരൻതന്നപ്പേടിചിട്ടിതുകാല മട്ടിക്കിൽഗമിക്കയില്ലാ
 തമന്നറിഞ്ഞാലും * എത്രയുണ്ണപകപഗന്ധവുവന്നീട്ട
 ന്ന ചിത്തത്തിൽകാതിപെരുത്തീടുന്നതെങ്ങടക്കെല്ലാം *
 താലപകപങ്ങുഭജിച്ചീടുവാൻതെങ്ങടക്കിന്നു ചാലവേകഴി
 വരുത്തീടകിൽകാളാമല്ലോ * ഇത്തരംവാക്കുകേട്ടരാമനും
 കൃഷ്ണൻതാനും ചിത്തമോദനചെന്നുതാലകാനനാപുക്കർ *
 വാമഹസ്യത്താലാതതാലത്തെക്കലിക്കിന്നാൻ രാമനുമതുനേ
 രംവീണിതുപകപങ്ങളും * മാനുഷശബ്ദമോഷ്ടകേൾക്കയാൽ
 കേരപംപുണ്ടു ധേനു കാസുരൻ പാത്രപമയ്ക്കുന്നീടിനാൻ *
 ദുസ്സഹമായുള്ളോരുശബ്ദവുപുറപ്പെടി ചൂസാഹസത്തോടുവ
 ന്നരാമനെച്ചവിട്ടിനാൻ * കാലുകൾപിടിപെട്ടരാമനുമവൻ
 തന്ന ലീലയാതാലത്തിന്മേലടിച്ചുകൊന്നീടിനാൻ * വീ
 ണപോയിതുതാലംമറ്റൊരുതാലത്തിന്മേൽ വീണപോയിതു
 മേവംവീണിതുബഹുതാലം * ദുഷ്ടനാഥേനു കണ്ഠഭൃന്മാ
 രതുനേരംശ്രോഷ്ടാവിൻവേഷത്തോടുകോപിച്ചുവന്നീടിനാൻ *
 രാമനുംകൃഷ്ണൻതാനുംകാലുകൾപിടിപെട്ട ഭീമതാലത്തി
 ന്മേൽതച്ചുകൊന്നാടുകിനാൻ * ബാലതമാനന്ദത്താലത്തു
 തമായുള്ളോരു താലപകപവുംഭജിച്ചുൽപാലകുണ്ഡൻതാനും *
 മറ്റുള്ളബാലന്മാരൊന്നിച്ചുപുറപ്പെട്ട സായാഹ്നകാലത്തി
 കൽനന്ദഗോകുലത്തിങ്കൽ * അടുത്തുചെല്ലുന്നേരംകാണാ
 ഞ്ഞുചേർന്നുണ്ടു വസിക്കുംഗോപിജനംവേണഗാനത്തെ
 കേട്ടു * പൊട്ടുന്നൊന്നീടിനാൻപീലിക്കാർകൂന്തൽചെട്ടി
 കാലികൾപൊടിയണിഞ്ഞീടിനനിറത്തോടും * മന്ദഹാസ
 ങ്ങൾപുണ്ടുസുന്ദരവനേയും മന്ദമായിരിക്കുന്നവണവുംശ്രം
 ഗങ്ങളും * വന്യമാലയുംപ്രേമപൂരിതകടാക്ഷവു മിത്രാദിദേ
 വാച്ചിതപാദപങ്കജങ്ങളും * ഇങ്ങിനെയുള്ളകൃഷ്ണൻതന്നുടെ
 രൂപാമൃത മംഗനമാതംകണ്ടുനിന്ന കാണാൻദിച്ചാൻ * അ
 നേരംയശോദേയരോഹിണിതാനുംചെന്നു നന്ദനന്മാരെക
 ളിപ്പിച്ചുകാപ്പണിമിച്ചു * അനവധിപാലംതെങ്ങടക്കെ
 യുംഭജിപ്പിച്ചുതന്നടയായതന്മേൽകിടത്തിയറക്കിനാൻ * ഇ
 ങ്ങിനെ ചിലദിനംകഴിഞ്ഞാനന്തര മന്നാരുദിനരാമൻ
 കൂടാതെകൃഷ്ണൻതാനും * ഗോക്കുളോടൊരുമിച്ചുബാലയാരോ

ടംകൂടി പൂക്കിതുകളിപ്പാനാജ്ഞാളിനിതീരത്തിങ്കൽ * ഭാഹു
 ഞ്ഞസഹിയാഞ്ഞുഗോക്കുളംബാലന്മാരും മോഹനമായജ
 ലംകണ്ടതിദവഗുത്താടും * പാനംചെയ്യാതനേരംകാളിയ
 ന്വിഷ്ണുക്കണ്ടു ദീനമോടവനിയിൽമരിച്ചുവീണീടിനാർ *
 ജീവനുംവേർപെട്ടവർവീണതുകണ്ടുനരം ദേവകീസുതൻ
 താനുമോറവുങ്കാരുണ്യത്താൽ * തന്നടകടാക്ഷങ്ങളാക
 ണ്നാരമുതത്താ ലൊന്നൊഴിയാതജീവിപ്പിച്ചുതുളുണ്ണ
 പ്പോൾ * ദുഷ്ടമരംകാളിനിതൻജലമിന്നെല്ലാ പക്ഷ മിഷ്ടമാ പന
 ഭവിച്ചിട്ടുമാറാക്കീടേണം * എന്നോത്തുകാളിനിയിൽകിടക്കും
 സപ്തേശനെത്തന്നുദേവീലാകാണ്ടുകളുണ്ണാൻദോമാദരൻ *
 മേളത്തിൽപതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായംചൊന്നേനിനി കാളിയമദ്വന്ദ്വ
 ഞ്ഞക്കേട്ടാലുംവഴിപോലെ *

ശ്രീകൃഷ്ണൻതന്നോടപ്പോൾചാദിച്ചാൻപരീക്ഷിത്ത
 കേശവനതിഃപാരനാകിയചണ്ഡീനാഥ * എത്രയുൾക്കൾ
 മായുജ്ജ്വലജലത്തിൽനിന്നെന്നത്രയുൾപഗുത്താടമണിനെ
 കളഞ്ഞതു * വിസ്മരിച്ചതൾചെയ്തുവേണമെന്നതുകേട്ടു ചി
 ത്തമോദനമുനിശ്രേഷ്ഠനമരുൾചെയ്തു * നല്ലൊരുമനക
 പീപത്തിൽനാഗഗന്ധമാരെല്ലാരുൾവസിക്കുന്നുപണ്ടെക്കല
 ണ്ടെന്ന * താക്ഷ്യനവാവുതോരംബലികൾനൽകുമവർ
 താക്ഷ്യനമവർകളെക്കൊല്ലുകയില്ലക്കാലം * അങ്ങിനവാഴും
 കാലംകാളികസപ്തേശപരൻ തിങ്ങിനവിഷവിഷ്ണുക്കൊണ്ട
 റംമദിക്കയാൽ * നല്ലൊരുബലിയെല്ലാംതാൻതന്നെല്ലാ
 ച്ചിതു കൊല്ലുവാൻവന്നീടിനാനന്നേരംഗരുഡനം * പേരി
 യെന്നിയേയുദ്ധംതുടങ്ങികാളികൻ മോടിനാൻചാരണരം
 ചെന്നപ്പോൾഭയത്തോടും * തന്നടപുത്രമിത്രകളത്രംകിട
 ലോടും ചെന്നവർകാളിനിതന്നുള്ളിലാമ്മാരപാണാർ * പ
 ണ്ണാരുനാളിൽതാക്ഷ്യൻകാളിനിതന്നിൽചെന്നു കണ്ടതെല്ല
 ങ്ങളെല്ലാത്തിന്നതിന്നാടുകടേവോൾ * മന്യുങ്ങളെക്കടേവം
 കണ്ടുനരത്തുദീന വത്സലനായമുനിസൗരഭിമരുൾചെയ്തു *
 ഇനിമൽകാളിനിതൻവെള്ളാനീതാടുന്നാകിൽ നിന്നട
 തലന്തരനരങ്ങിമരിച്ചിട്ടും * എന്നൊരുശാപംതാക്ഷ്യൻകള

തുഹണീന്ദ്രനും മുന്നമേകേരളമുലംതത്രചെന്നിരുന്നതും *
 ശാപരജിതനാ മതാക്ഷ്യനമന്നമുതൽ കോപേനസമയവും
 പാർത്തങ്ങുവാണീടിനാൻ * കാളിയൻതൻറവിഷചീർത്തും
 കൊണ്ടെന്നുമുതൽ കാളിന്ദീസമീപത്തുചൽകയില്ലാരുവതും
 വൃഷ്ടങ്ങൾതീരത്തുള്ളതൊക്കെയുംകുറിഞ്ഞുപോ യ്ക്കുകൾമീ
 തെപറന്നീടുകിൽകുറിഞ്ഞീടും * കാളിയനൊരുകയംതന്നില
 ഞിരിക്കിലും കാളിന്ദീജലമെല്ലാംതിളച്ചുകരകുന്നു * ദുഷ്ടനാ
 ശനനായകൃഷ്ണനമിവകണ്ടു പുഷ്ടമോദത്തൊടൊരുക്കടമ്പിൻ
 മുകുളേരി* കാഞ്ചിയു മുറുപ്പിച്ചുതന്നലകെട്ടിക്കൊണ്ടുപുഞ്ചിരി
 യോടു കൈകൾകെട്ടിയങ്ങാക്കവേ * ഏററവുങ്കുതിച്ചൊന്നു
 ചാടിയനേരംകൃഷ്ണൻ തൊറന്നുകാളിന്ദിതൻമദ്ധ്യേപോയ്വീ
 ണീടിനാൻ * പാരിച്ചശബ്ദത്തോടൊപാങ്ങിവന്നൊരുജലം
 തീരവുകുവിഞ്ഞൊരുതരവില്ലാടുചെന്നു * തീരഭേദത്ത
 ഞൊരുപാപപരാനേനില്ലാൻ കാരണമെന്തെന്നതുചൊ
 ല്ലേണംയോനിയ * എങ്കിലൊകേട്ടാലുംനീയമരന്മാരെവെ
 ന്നു ശങ്കുടാനെതാക്ഷ്യനമുതുധരിച്ചുടൻ * പൊരുമ്പോൾ
 കടമ്പതിൻമുകളിൽവസിക്കയാൽ സാരാനബന്ധംകൊണ്ടു
 സാരമായുന്നതല്ലൊ * വെള്ളത്തിൽനീന്തിത്തുടിച്ചുങ്ങിനെ
 തിരകളെ അളളിയുമാനന്ദിച്ചുകൃഷ്ണനുംകിടക്കുമ്പോൾ * ഘോ
 രശബ്ദങ്ങൾകേട്ടുകോപിച്ചുഹണീന്ദ്രനും രോഷവേഗനപുര
 പ്പെടുവന്നൊരുനേരം * കൊണ്ടൽനേർചണ്ണ്ൻതാനുംക്രീഡി
 ച്ചുകിടപ്പതു കണ്ടുകോപേനചെന്നുചാറിനാൻതലല്ലാം * ദ
 മ്തിയാകുമവൻകൊപത്തെസഹിയാഞ്ഞു മമ്ങ്ങൾനോക്കി
 തന്നെക്കുടിച്ചാൻപലതരം * ഗോപാലബാലന്മാരുമായതു
 കണ്ടനേരം താപേനമോഹംപൂണ്ടുഭൂമിയിൽചീണീടിനാൻ *
 ഗോക്കളുംവൃഷ്ടങ്ങളുംവത്സരംകൃഷ്ണൻതന്നെ നോക്കിനിന്ന
 ശ്രുക്കളുംപൊഴിച്ചശബ്ദിക്കുന്നു * അന്നേരമമ്പാടിയിൽദുർന്നി
 മിത്തങ്ങൾകണ്ടു നന്ദാദിഗോപന്മാരുമത്രയായുംപൂണ്ടാർ
 രാമനെചേർപിരിഞ്ഞുകൃഷ്ണൻപോയതുമറി ണ്താമയംപൂണ്ടു
 പുറപ്പെട്ടിതങ്ങല്ലാവരും * വൃത്താന്തമല്ലാമുള്ളിലറിഞ്ഞു
 ബലഭദ്രൻ ചിത്തത്തിൽമോദംപൂണ്ടൊന്നൊന്നമോചാല്പീല
 ല്ലോൾ * ഗോപചല്ലഭന്മാരുമാവാലവുലംചെന്നു താപേന

വനംപുക്കുകൃഷ്ണനെത്തിരയുമ്പോൾ * പങ്കജയവാങ്കശചിഹ്ന
മാംപാദംകണ്ടു സങ്കടത്തോടുംതിരഞ്ഞെങ്കുജതീരത്തിങ്കൽ *
ചെന്നൊന്നൊരുനരംപതുജാതിയുമ്പൊലൊരു മൊന്നൊഴിയോ
തെവീണ്ടുകിടക്കുന്നതുകണ്ടാർ * കാളിയസപ്തംതന്നാൽവേട്ടി
തശരീരനായ് കാളിന്ദിമദ്ധ്യകൃഷ്ണരൂപവുംകണ്ടീടിനാർ * അ
ന്നേരമവർക്കുള്ളിലുണ്ടായദുഃഖാമല്ലാ മിന്നരചെയ്യിട്ടുവാനാ
ളല്ലഹണീന്ദ്രനും * കാരോന്നപാകയുംമാത്തുതാഴിക്കയും പാ
രമായ് മുറുപ്പിട്ടുമാഹിച്ചുപതിക്കയും * പിന്നെയുമെഴുന്നീരുകൃ
ഷ്ണനോക്കിത്തന്ന നിന്നുകൊണ്ടല്ലാചരമുച്ചത്തിൽവി
ലാപിച്ചാർ * പെണ്ണങ്ങളുടെകണ്ണനീരുകൾകൃഷ്ണജന വ
ണ്മനയൊരുപുഴപോലെയെങ്ങാലിക്കയും * ഇത്തരമോരോ
തരംഘോഷമുണ്ടായനേരം ചിത്തതാപേനനന്ദശാപനായ
ശോഭയും * കാളിന്ദിതന്നിൽചെന്നുചാടുവാൻതുടന്നപ്പോൾ
നാളികേനത്രനായരമനംമുടക്കിനാൻ * തന്നുടെജനങ്ങൾ
ക്കുദുഃഖാവുന്നതുകണ്ടു നന്ദനന്ദനൻസപ്തബന്ധുവുംവേർപെ
ടുത്താൻ * ആശിരംഹണങ്ങൾകൊണ്ടു നാരംഹണീന്ദ്രനും
വായുവേഗേനചെന്നാൻകൃഷ്ണനെക്കുടിപ്പാനായ് * അന്നേരം
കൃഷ്ണൻതന്നെപിന്നിലൊന്നുകണ്ടു പന്നഗംതിരിഞ്ഞപ്പോൾ
കണ്ടിതുപിന്നിൽതന്നെ * ഇങ്ങിനെന്നാലുപാടുംതിരിഞ്ഞുതി
രിഞ്ഞഥ പന്നഗേശ്വരൻതാനെത്രയുവശംകെട്ടു * അന്നേ
രാമോരോരനെത്രയുവേശത്തോടു മുന്നതമായസപ്തമന്യുകമേ
രീടിനാൻ * അന്നേരംഹണങ്ങളിൽനൃത്തവുമുടങ്ങിനാൻ
പരമാനന്ദംപൂണ്ടനന്ദാദിഗോപന്മാരും * പുഷ്പവൃഷ്ടിയുമെ
യ്യഭേദകൾസന്താഷത്താ ലപ്തരസ്രീകളുപ്പോൾനൃത്തവുമു
ടങ്ങിനാർ * ഗാനവുംചെയ്യിടിനാർമോദനഗന്ധമുന്മാരാ
നന്ദത്തോടുമുനിവന്ദവുസ്തുതിചെയ്യാർ * ദിവ്യനൃത്തത്തി
നൊത്തതാളത്തിലമർത്ത്യന്മാർ ദിവ്യവാദ്യങ്ങൾകൊട്ടിശൃംഖ
ലിച്ചുതുടങ്ങിനാർ * എത്രയുംകോപത്തോടുകാളിയഹണീന്ദ്ര
ന മുത്തമഹണമോരോന്നയർത്തിട്ടുന്നനേരം * സതപരമതി
ന്മേൽപോയ്നൃത്തമാടീടുംകൃഷ്ണൻ മന്യുകമതുത്താഴ്ത്തുംമരോ
തൊന്നയർത്തിട്ടും * അന്നരമതിന്മേൽപ്പോമന്നേരത്തതുംതാ
ഴ്ത്തും പിന്നെയുമതുപോലാലതെന്നായന്നതേവണ്ടു * ഇത്ത

രംപലവുകഴിഞ്ഞൊരനന്തരം മസുകമയത്തുവാൻശക്തി
 യില്ലായ്കുമ്പോൾ * എത്രയുപശംഭിതകാളിയഹണീന്ദ്രനും വ
 ക്രാന്തരോരംപുറപ്പെട്ടിതുരുധിരവും * മസുകങ്ങളുതള
 നെത്രയുപശംഭിത ചിത്തത്തിൽനാരായണപാദത്തെനി
 രൂപിച്ചു * പ്രാണസംശയംവൃണ്ടത്താവുതന്നെക്കണ്ടു പാ
 ണികൾക്കുപിടിക്കാണ്ടുകാളിയപതിമാരും * നന്ദനന്മാരോ
 ടൊത്തുചെന്നടൻഭക്തിയോടും നന്ദനന്ദനൻതൻറകാൽത
 ലിരിക്കൽവീണാർ*വന്ദിച്ചുനിന്ന പിന്നെസ്തുതിച്ചുപലതരം വ
 ന്നൊരുശോകത്തോടുംകൃഷ്ണനോടുരചെയ്യാൻ * താമസഗുണ
 നാരായണോരുതെങ്ങിനും കോമളാകൃതേതവതത്പരമന്തരി
 യുന്നു * ഇല്ലാത്തവിധേകവുങ്കോപവുമുണ്ടുപാരം കൊല്ല
 വാൻമടിയില്ലകാരണമെന്നെതന്നെ * ഇന്ദിരാദേവിതാനമി
 ത്രാദിദേവന്മാരും നിന്നുടേപാദോപ്പംകാഞ്ചിച്ചവസിക്കുന്നു
 ഇന്നിവൻതനിക്കുതു സംഗതിവന്നതോത്താൽ ധന്യനെത്ര
 യുമിവൻസംശയമേതുമില്ല * എത്രമൊന്നറിയാതെമുഖത
 കൊണ്ടിന്നിചൻ ചെയ്യപരാധമല്ലാംപൊറത്തുകൊള്ളണ
 മേ * എത്രമൊരപധാരംചെയ്തില്ലല്ലോണങ്ങൾ ചേതസി
 കരുണയാഞ്ഞങ്ങളെപ്പാലിക്കേണം * സാരനെന്നിരിക്കിലും
 മൂപ്പനെന്നിരിക്കിലും നാരിമാരുടെജീവനായതുത്തോവല്ലോ
 തുകയാലി ചന്ദ്രജീവനമതുനൽകി ലോകനായകഭവാൻ
 ഞങ്ങളെപ്പാലിക്കേണം * ഇത്തരമവരുടെവാക്കുകൾകേൾ
 ക്കുകൊണ്ടു ചിത്തശുദ്ധിയുപവന്നുകാളിയനതുനേരം * സുന്ദ
 രപാദംകൊണ്ടുപന്നശേശപരൻമെയ്തി ലൊന്നുതട്ടിയനേരം
 ഭൂരപ്പൊയ്യിണാനവൻ * എററുവുതളൻചൻമോഹാലസ്യ
 വുപുണ്ടു ചൊറുചെന്നപ്പോൾമോഹംതീർന്നുനോരമന്ദം
 ഭീനനായനമസ്തുരിച്ചാനങ്ങളുതാത്തി മാനസചേദത്തോ
 ടുകൃഷ്ണനോടുരചെയ്യാൻ * ദുഷ്ടന്മാരുകുഞ്ഞങ്ങൾതാമസസ്വ
 ഭാവന്മാരൊട്ടുമേവിധേകവു മില്ലല്ലാപണ്ടെന്നെ * കാരു
 ണമെന്നേകാപമുണ്ടായിവരുവതു തീരുകയില്ലവേഗംമൗ
 ഡ്യവുമുണ്ടുപാരം * നിന്തിരുവടിയുടെതപവുമറികയില്ല
 ന്നരംഗത്തിൽമദംപാരമുണ്ടല്ലൊപ്പോഴും ഇത്തരംസ്വഭാവ
 ഞൾക്കൊക്കെക്കുറിച്ചുതു മുത്തമപുരുഷനാകുന്നോരുഭവാൻ

തന്നെ * തന്നുടേ സപദാവങ്ങളൊക്കെ വേകളു വതി നിന്നൊ
 തവനും പാത്രമല്ലല്ലോ ജഗൽപദത * എങ്കിലുമിന്നുമമഭാഗ്യ
 വൈഭവത്താലെ നിൻ കഴലിണമമസ്കകേചേൻ വല്ലോ *
 എന്നതുകൊണ്ടു മമപാപവും മരണമു മിന്നകന്നിതുമനശ്ശുദ്ധി
 യുവന്നതുലോം * ദുഷ്ടനിഗ്രഹത്തിനായ്ക്കു പതരിച്ചു നീ ദു
 ഷ്ടനാമെന്നായിന്നു നിഗ്രഹിക്കിലും കൊള്ളാം * ഇഹയോട
 നഗ്രഹം നൽകുന്നാകിലും കൊള്ളാം തപച്ചരണങ്ങൾ മമശര
 ണം നമോസ്തുതേ * ഇത്തരം പറഞ്ഞൊരു കാളിയൻ തന്നോട
 പോൾ ചിത്തകാരുണ്യം പുണ്ടു കൃഷ്ണനുമരുൾ ചെയ്തു * നിന്നു
 ടേ ചിത്തശുദ്ധിവരുത്തിട്ടു വാൻതാനു മിന്നിതു ചെയ്തീടി
 നേൻ ചെടിയല്ലേ തുറുവോൻ * ചിത്തശുദ്ധിയുതവ ചന്നിതു
 വഴിപോലെ സതപരംകാളിന്ദിയിൽ നിന്നു നീഗമിക്കേണം *
 എത്രയും മുഖ്യമാകുംകാളിന്ദീജലമിതു മന്ത്യാന്മാരനുഭവിച്ചീടേ
 ണമിനിമേലിൽ * ഇപ്രദേശത്തുകുളിച്ചു സ്ഥയാപിതുമ്പോ
 തപ്പുണർ ചെയ്യാൽ പാപനശിക്കുമല്ലോ ചക്കം * നമ്മുടെ സം
 വാദങ്ങൾ മൂന്നു സന്ധ്യയ്ക്കും ഏടി നന്മയിൽ നിന്ന ചുവക്കിപ്പോ
 രുവിഷഭയം * നന്ദനമിത്രബന്ധുകുളിരുകളോടു ചെന്നു
 നീരമണകുടീപത്തിൽ വസിച്ചാലും * എന്നു പൊതുവെ
 മൗലിയിൽ പതിഞ്ഞതു പന്നഗാശനൻ കണ്ടാൽ വന്ദിക്കുമ
 വൻ നിന്നെ * താർക്ഷ്യനും വാവുതോരും ബലിയും കൊടുക്കേ
 ണം താർക്ഷ്യനുമെന്നാൽ നിന്നെ കൊല്ലുകയില്ലെന്നും * എ
 ന്നരുൾ ചെയ്ത നേരം കാളിയഹണീന്ദ്രനും വന്ദിച്ചുമോദം പുണ്ടു
 വേഗേന നടക്കേണ്ടാൻ * നാഗരത്നങ്ങൾ നല്ല നാഗഹാരങ്ങ
 ലിയ നാഗപത്നിമാർ കൃഷ്ണൻ തനിക്കു കാഴ്ചവെച്ചാർ * വന്ദി
 ച്ചു ഞ്ഞു ജന്മയം കൊള്ളേണ്ട നാഗേന്ദ്രനും മൊന്നിച്ചു മണകു
 ടീപവുപുക്കീടിനാർ * അന്നു തൊട്ടല്ലാ ചക്കകളിന്ദീജലം
 തന്നിൽ നന്നായിക്കുളിച്ചീടും ചെളുവു കടിച്ചീടും * ഇത്ത
 രപതിനാലാം അദ്ധ്യായം പൊല്ലീടിനൻ ചിത്തമോദനകഥാ
 ശേഷവും കേട്ടുകൊൾവിൻ *

കാളിയൻ തന്നെ പ്പറഞ്ഞ യച്ചു കൃഷ്ണൻ താനും കാളിന്ദീ
 തീർക്കരേറീടിനാൻ മോദത്തോടും * ദിവ്യരത്നങ്ങൾ കൊണ്ടും

ദിവ്യഹാരങ്ങൾകൊണ്ടും സ്വർഗ്ഗംഗമലങ്കരിച്ചുള്ളോരുശോഭ
യോടും * മന്ദഹാസങ്ങളോടുംകൂടുന്നതെങ്ങനെയെന്നും നന്ദാദി
ഗോപന്മാർക്കുംഗോപസ്ത്രീജനങ്ങൾക്കും * ഉണ്ടായസന്തോഷ
ങ്ങളെത്തുണാൻപായുന്നു കണ്ടവർകണ്ടവർചെന്നാശ്ലേഷം
ചെയ്യിടിനാർ * നന്ദരോഹിണീയശോഭാദികളെല്ലാപക്ഷം
നന്ദനനങ്ങളെക്കമ്പോളുള്ളോരുസുഖംവന്നു * പുത്രനെമടി
യിൽചെച്ചാശ്ലേഷംചെയ്യുന്ന പത്നിയൊമേശോഭയുടേണു
ന്നീർവാത്തിടിനാർ * മന്ദഹാസവുംചെയ്യുരാമനമനജനെ
മന്ദമെന്നിയെചെന്നുപിടിച്ചുകൂട്ടീടിനാൻ * ഇങ്ങിനെഗോ
പന്മാരുഞ്ചാലരൂപത്തുള്ള മംഗനമാരുമോഹവാരിധിനി
മഗ്നരായ് * രാത്രിയുപന്നനേരംകാളിന്ദീതീരത്തിങ്കൽ ക്ഷു
തൃപ്തപരിശ്രാന്തമാനസന്മാരായ്യാണാർ * രാത്രിയിലെല്ലാ
വരുമാനിച്ചുകിടന്നുപോൾ കത്തിവന്നിതുനാലുഭാഗവുംഭാ
വാനവൻ * കാട്ടുകിടന്നുപോൾകൂടിതുഞ്ചാലന്മാരും പെട്ട
ന്നുരാമകൃഷ്ണന്മാരോടൊല്ലീടിനാർ * മല്ലോചനകൃഷ്ണകാളി
യരഹര തുല്യപില്ലാതബലമുള്ളോരുബലഭദ്ര * ഘോരമാ
ഭാവനവൻ പന്നിതാഹിടന്നു കാരുണ്യമുണ്ടായിട്ടുപാലിച്ചു
കെട്ടേണമ * എന്നതുകേട്ടുകൃഷ്ണൻവഹ്നിയെപ്പാനംചെ
യ്തു നന്ദാദിഗോപന്മാരുമത്രയുംസന്തോഷിച്ചാർ * എല്ലാരു
മൊരുമിച്ചുപിറാനാർപുലർക്കലെ മെല്ലേപനടന്നുചെന്ന
മ്പാടിനന്നിരുചെന്നു * സ്നാനഭോജനാദികളൊക്കെയുംകഴിച്ചു
കൊണ്ടാനന്ദത്തോടുംഗോപവൃന്ദവുംഗോപിമാരും * മല്ലോ
ചനൻതൻറലീലയുപോടിഹംണാർ ചൊല്ലിനേൻപതിനേ
ഴാമദ്ധ്യായംചുരുക്കിത്തീർത്തു *

അക്കാലംകൃഷ്ണൻതാനുംരാമനുംബാലന്മാരും ഗോക്ക
ളോടൊരുമിച്ചുപുക്കിതുവുനാവനം * ഊഷ്മകൾകൊണ്ടുജീവ
ജന്തുക്കൾതപിച്ചീടും ഗ്രീഷ്മകാലവുംവന്നുസൂര്യനുംജപലിക്ക
ുന്നു * മാധവനായഭവൻതത്രവാഴുകമൂലം മാധവമാസമെ
ന്നുനിനച്ചുഗോപന്മാരും * ഓരോരാതരംക്രീഡചെയ്തുകൊ
ണ്ടല്ലാപരും പാരമാനന്ദംപൂണ്ടുകാനനേവസിക്കുമ്പോൾ *
ചൊല്ലിനാൻകൃഷ്ണൻതാനുമീരണ്ടുജനംതമ്മിൽ തല്ലേണമല്ലാ

വരുംതന്നുടെതരംപോല * പിന്നോക്കംമടങ്ങുകിലായവൻ
 മറാവനെ തന്നുടെചുരലിലെങ്ങെടുത്തു നടക്കണം * അങ്ങി
 നെതന്നെയെന്നുബാലന്മാരെല്ലാ പരം തിങ്ങിനമോദത്തോടും
 തല്ലുകൾതുടങ്ങിനാൻ * അന്നരംപ്രലംബാനന്നങ്ങളാരുമ
 ഹാസ്യൻ വന്നിതുഗോപവേഷംകൈക്കൊണ്ടുമാദത്തോടും
 കാകപക്ഷന്മാരായകൃഷ്ണനുംരാമൻതാനും വേഗമോടിഞ്ഞിതു
 മറാരമറിഞ്ഞീട * ഇങ്ങിനേകളിച്ചിട്ടുതങ്ങളിലെടുത്തിട്ടു
 മങ്ങുവർഭാഗ്യധീരികളായായാവടുമുഖ * ചെന്നുപിന്നെയു
 മേവംകളിക്കുന്നരത്തിങ്കൽ നന്ദനന്ദനൻശ്രീഭാമാവിനെവ
 ഹിച്ചുത * ഭദ്രസേനാനംപിന്നെവൃഷഭൻതന്നെബല ഭദ്ര
 നെപ്രലംബനാംഭാനവനേറ്റിരിക്കൊണ്ടാൻ * നന്ദനന്ദനൻ
 തന്നെപധിച്ചുകൂടായെന്നു തന്നുള്ളിൽനിരൂപിച്ചുദൈത്യനും
 കോപത്തോടെ * രാമനെയെടുത്തുകൊണ്ടുകാശേചെന്നു
 ദൈത്യൻ ഭീമരൂപവുമ്പ്രകാശിപ്പിച്ചുനിന്നനേരം * ഒന്നുപേ
 ടിച്ചുരാമൻപിന്നെത്തന്നുടെതപം തന്നുള്ളിൽനിരൂപിച്ചു
 കോപിച്ചുവേഗത്തോടും * മുഷികൾകൊണ്ടുദൈത്യൻതന്നു
 ടെശിരസ്സികൾ ഘട്ടനംചെയ്യനേരംജീവനംവേർപെട്ടുവൻ *
 വജ്രമേറ്റുപോലെഭൂമിയിൽവീണീടിനാൻ വിജയന്മാരും
 യുദ്ധബാലന്മാരതുനേരം * നന്ദിച്ചുദേവന്മാരുംപുഷ്പവൃഷ്ടിയും
 ചെയ്യാ റൊന്നിച്ചുബാലന്മാരുംരാമനെ നശ്ശുകിനാൻ * നന്നു
 നന്നെന്നുപുകഴ്ത്തിടിനാൻകൃഷ്ണൻതന്നു മിന്നാൻപതിനെ
 ടാമധ്യായംചൊല്ലിടിനേൻ

പിന്നെയുമവരെല്ലാംക്രീഡകൾതുടങ്ങിനാ രന്നേരംപ
 ഈക്കുളംഭൂത്തപോയീടിനാൻ * ഗോക്കളത്തിരഞ്ഞവർ
 ഗോഷ്ടഭലാഞ്ചരന്മാരാൽ പുകിതുമുണ്ടതുണപൂണ്ണമാംവനം
 തന്നിൽ * ക്രന്ദനംകേട്ടനേരംപേരുകൾചൊല്ലിക്കൊണ്ടു ന
 ന്ദനന്ദനൻവിളിച്ചീടിനാൻപത്തുക്കളെ * കൊണ്ടൽനേർവ
 ണ്ണൻതന്റെറനാദത്തക്കേട്ടനേരം മണ്ടിവന്നിതുപതുവുന്ദ
 വുംമാദത്തോടെ * അന്നരമാരുകാട്ടുതീയതുചുഴലവും വ
 ന്നതുകണ്ടുഗോപബാലരുംചൊല്ലിടിനാൻ * കൊണ്ടൽനേർ
 വണ്ണകൃഷ്ണകാമളാകൃതരാം കണ്ടാലുംമഹാഘോരമാകിയദോ

പ്രാണിയായ * പണ്ടുപന്നതിനേക്കാളത്രയുമുഗ്രമിതു മണ്ടുപാ
നരുതന്നിയുണ്ടല്ലോചുഴലവും * നിങ്ങളല്ലാതെഗതിയില്ലല്ലോ
ഞങ്ങൾക്കുത മെങ്ങിനെനയെന്നാകിലുംകാത്തുകൊള്ളുകവേ
ണം* എന്നതുകേട്ടുനേരുകൃഷ്ണനമരൾചെയ്താ നൊന്നുഞാൻ
ചൊല്ലീടുചൻചെയ്യേണമതുനിങ്ങൾ* എല്ലാതംവഴിപോലെ
കണ്ണുകളടയ്ക്കേണം ചൊല്ലുവൻതുറക്കുമാറാകുന്നനേരത്തു
ഞാൻ * അന്നേരമടച്ചിതുകണ്ണുകളല്ലാപതം വഹിയായമു
ഖംകൊണ്ടുപാനംചെയ്യിതുകൃഷ്ണൻ * അക്ഷികൾമിഴിച്ചാലു
മെന്നുരചെയ്തുകൃഷ്ണൻ തൽക്ഷണംകണ്ണമിഴിച്ചല്ലാതംനോ
ക്കുന്നേരം * കാനനംതന്നിൽപുകകൂടവേകാണായ്ക്കയാൽ മാ
നഷ്ണപുകൃഷ്ണനെന്നുചർന്നിരൂപിച്ചാർ * പിന്നെചെന്നുവാ
ടിയിൽപുക്കിതുബാലനാതം വഹിയായക്കളഞ്ഞതുംദൈത്യ
നെവധിച്ചതും * വിസ്മരിച്ചുരചെയ്തുകേൾക്കയാലെല്ലാവരും
മെത്രയുമാശ്ചര്യവുംമോദവുംപൂണ്ടീടിനാർ * നന്ദശോകലം
തന്നിലുള്ളവരെല്ലാവരും മിന്നിവർദേവശ്രേഷ്ഠന്മാരെന്നു
രൂപിച്ചാർ * പിന്നെയങ്ങല്ലാവരുംസുവിചിച്ചുവാണീടിനാ
രിന്നുഞാൻപാത്താമ്പതാമധ്യായംചൊല്ലീടിനേൻ *

—*—

അങ്ങിനെചിലദിനംകഴിഞ്ഞാറെനന്തരം ഭംഗിയേറീ
ടുന്നൊരുവർഷംകാലവുംവന്നു * അർക്കശ്ശികളെല്ലാംമറച്ചാമ
ഘങ്ങളും പുഷ്പരേനിറഞ്ഞിതു പായുവുംവീയിടിനാൻ* പൊൻ
നിറമായുള്ളൊരുമിന്നലുമിടികളു മൊന്നിച്ചുമേഘങ്ങളുംവർഷ
വുണ്ടുടങ്ങിനാർ * എത്രയുംതപിച്ചാരുഭൂമിയിൽവർഷമേറു
സതപരംതണുത്തിതുപുഷ്പിയുവന്നതുപോലും * സന്തതംതപം
ചെയ്തുദുഃഖിച്ചുപാഴുനേരം ചിന്തിതംലഭിച്ചൊരുജനങ്ങളെ
ന്നപോലെ * വൃഷങ്ങൾതണുങ്ങളുംനാല്പാരുപതകളു മൊ
ക്കയുംതളിവോടുതഴച്ചുചമഞ്ഞിതു * രാത്രിയിൽഗ്രഹങ്ങൾ
ക്കുശോഭയില്ലിരുട്ടിനാ ലെത്രയുംശോഭിക്കു നഖദ്വാരനുമു
ഹവും * ശോഭിക്കുംപാഷണ്ഡന്മാർപാപിയാംകലിയുടെ
ശോഭിക്കയില്ലതാനുംവേദമെന്നതുപോലെ * മിണ്ടാതെകിട
നോരുമണ്യുകനുമുഹവും കൊണ്ടുതന്നാദേവംകേട്ടുഘോഷവു
മാരംഭിച്ചു * അന്തണന്മാരുംദേവകാരുണ്യങ്ങൾകഴിയുമ്പോളു

ന്നമോദനേഘോഷംതുടങ്ങിത്തന്നപോലെ * ഉത്തമനദിക
 ജോടുണ്ടായസംസ്കൃതാ ലെത്രയുപാരംക്ഷോഭപൂണ്ടിതുസ
 മുദ്രയും * പകപതവരാതാതഃശാഗികളുടെമീത്ത മുൽകല
 കാമങ്ങളാൽക്ഷോഭിക്കുന്നതുപോലെ * വൃഷ്ടിധാരകൾകൊണ്ടു
 ഘട്ടനംചെയ്യിടിലു മൊട്ടമെങ്കലുങ്ങാതെവാഴുന്നശിരികളും *
 പഞ്ചതപംവരുത്തുവാനന്തകൻവരുമ്പോഴും ചഞ്ചലമില്ലാ
 തൊരുവിഷ്ണുഭക്തരോട്പോലെ * പുല്ലുകൾമുളച്ചിട്ടും സഞ്ചാരം
 കുറഞ്ഞിട്ടും നല്ലൊരുമാറ്റങ്ങളുംസന്ദിശങ്ങളായ്ക്കുന്നു * എ
 റിയകാലമായിട്ടുദ്യാസമില്ലാതെയു ജ്ജ്വരണതടവേദശാസ്ത്ര
 ങ്ങളെന്നപോലെ * ഓരോനേരത്തിങ്കലോരോരോമഘങ്ങ
 ലിൽ ചേരുന്നവിദ്യത്തുകൾപുഷ്പവികളപ്പോലെ * എത്ര
 യുംകരുത്തോടൊന്നിച്ചുജപങ്ങൾചെയ്ത നന്യന്തംഭീമങ്ങളാം
 സേതുക്കൾമുറിക്കുന്നു * വേദദൃഷ്ടകമായപാഷണ്ഡമതമെല്ലാം
 മോദനപരിഗ്രഹിച്ചുരോരോപാപിഷ്ഠന്മാർ * വേദദൃച്ഛാ
 ൾകൊണ്ടുദൃഷ്ടമാംകലിയുടെ പേരെയുംയെല്ലാംഭേദിക്കുന്ന
 തുപോലെ * ഇത്തരംപലവിധമുള്ളോരുമാനതപങ്ങൾ വിസ്മ
 റിച്ചുരചയ്ക്കാൻകാലമോപോരായല്ലോ * സമുസന്യങ്ങളാ
 ലെപൂണ്ണമായവനിയും സമുബാധകരോടുംകൂടുന്നപോലെ
 ട്ടു * വഷമാമുതുവിൻറമഹതപങ്ങളുംകണ്ടു വഷധാരയുമേ
 ററഗോക്കളെമേച്ചീടിനാർ * ഗോക്കളോടൊരുമിച്ചുപച്ചത
 ഗുഹകളിൽ പൂക്കിരുന്നാഹാരവുംകഴിക്കുംചിലദിനം * ചെ
 ററചനോരുശേഷംവന്നിതുശരൽകാല മേററവുസന്തോ
 ഷവുംവന്നിതുജനങ്ങൾക്കും * പുഷ്പരമാംഗ്ഗമേഘപള്ളികൾ
 തുഭൂങ്ങളായ് പുഷ്പരേഖണസേവകൊണ്ടുമാനസംപോലെ *
 ചന്ദ്രനുംതാരങ്ങളോടൊന്നിച്ചുവിളങ്ങിനാൻ നന്ദനന്ദനൻ
 ബാലന്മാരോടൊന്നുപോലെ * കാലേസ്യയുഗംപ്രകാശിച്ചി
 തുഗഗനത്തിൽ മാലിന്യാപോകുന്നരംഭ്പ്പണമെന്നപോലെ
 വാരികൾമന്ദംമന്ദംകുറഞ്ഞുവരുന്നതു വാരിയിൽകിടക്കുന്നജ
 ന്തക്കളോട്കുന്നില്ല * മായാമോഹങ്ങൾകൊണ്ടുജീവജന്തുക്ക
 ളെല്ലാ മായസ്സുപോകുന്നതുചിന്തിക്കാത്തതുപോലെ * പക
 ജകുമുങ്ങളെന്നിവശോഭിച്ചിതു പകങ്ങളെന്നിതുഭൂമിയിലെ
 ല്ലാടവും * നല്ലൊരുജലങ്ങളുംതെളിഞ്ഞുചമഞ്ഞിതു നല്ലസ

അതാർത്ഥം തത്ത്വമേവൈ നാമകം * കല്പതഃപരാനു
 ക്ഷേപാൽപാപ്ലീടുവാൻ കല്പാണപ്രഭമെന്നേചൊല്ലാവിത
 റിത്താലം ചിത്രമത്രയുംശരൽകാലമെന്നതുചൊല്ലാ മി
 ത്താമിരിപതാഭ്യായംചൊല്ലീടിനേൻ *

—*—

അക്കാലംവയസ്വരോടൊന്നിച്ചുക്ലൃപ്തന്താനം ഗോക്ക
 ജോടാരുമിച്ചുപുക്കിതുവുമാ പനം * മോഹനമായവേണഗാ
 നമൊയ്കിതുക്ലൃപ്തൻ മോഹിച്ചാരതുകേട്ടുഗോപനാരികളെ
 ല്ലാം * സുന്ദരരൂപംകണ്ടുംമോഹന പാത്രംകേട്ടും മന്ദഹാസ
 വുംകടംകണ്ടുംകണ്ടുകണ്ടും * കാമപിപനമായവേണനാദ
 തെക്കേട്ട കാമസായകമേറുപലത്തുഗോപിമാരും * ഭംഗി
 യേറീട്ടുക്ലൃപ്തന്തന്നുടേത്രപമോത്തുതങ്ങളിൽതന്നെപറഞ്ഞീ
 ടി വാർദ്ധക്യം * പീലിക്കാർകൃന്തൽകെട്ടിമന്ദഹാസവുമ്പു
 ണ്ടു കാലികൾപിറമ്പ പനമാലയുമിട്ടുകൊണ്ടു * വേണവുമെ
 ടുത്തങ്ങുപോയോരുകൃപ്തന്തന്നെ കാണാതെകാണിനരമെ
 കിലുംപൊരുക്കുമോ * കണ്ണുകളുള്ളജീവജന്തുക്കൾക്കെല്ലാവ
 രും കണ്ണുകൊണ്ടുള്ളഫലംവേണമെന്നിരിക്കിലാ * മന്ദഹാ
 സങ്ങളാടുംപ്രമവീക്ഷിതത്തോടും നന്ദനന്ദനമുപപങ്കജം
 കാക്കു പണം * കാന്തന്തന്നിലുള്ളജന്തുവുനങ്ങളെല്ലാ മാന
 നത്തോടുംക്ലൃപ്തന്തന്നുടേത്രപാമൃതം * കണ്ടുകണ്ടുപക്കിന്നുക
 ണ്ണുകൊണ്ടുള്ളഫലം മണ്ടായിവരുവതിനില്ലസംശയമേതും *
 സുന്ദരീജനമനോമോഹനരൂപംസുര സുന്ദരിമാരുംകണ്ടുകാമി
 മ്ചിട്ടുനാനന്ദം * നല്ലൊരുപല്ലുകൊണ്ടുപാനീയങ്ങളെക്കൊ
 ണ്ടും കല്പാണപരമാരാമകൃഷ്ണനാരെയും * ഗോക്കജോടാ
 രുമിച്ചുസൽക്കരിച്ചിട്ടുനാവൻ പാർക്കുന്മാരുംമഹാഭാഗ്യശാ
 മിയനമുതലവണ്ടു * കാട്ടാളസ്രീകളെല്ലാംരാമകൃഷ്ണനാരക്ക
 ണ്ണൊട്ടുമ്മാരതാപംസഹിച്ചുകൂടായ്ക്കുവാൻ * പാദരേണുക്കൾ
 കൊണ്ടുചെന്നതൽകുചങ്ങളിൽ മോദനമേത്തുമാരതാപ
 തെക്കളയുന്നു * ഇത്തരംബഹുവിധപരത്തുഗോപിമാരും
 ചിത്തത്തിൽക്ലൃപ്തന്തന്നെനിറച്ചുസദാകാലം * തന്മയമാരാ
 യ്ക്കുന്നഭാഗ്യമത്രയുമോത്താൽ നന്മയിലിരിപത്താനല്ലാ
 യ്ചൊല്ലീടിനേൻ *

വന്നിതുഹേമന്തവൃക്ഷാലംഗോപസ്രീക ജ്വലിച്ചു
പുറപ്പെട്ടുകാളിന്ദീതീരംപുക്കാർ * സ്നാനവുംമെയ്യുത്തുധിവര
ത്തിവഴിപാലെ മാനസംതന്നിലുറപ്പിച്ചിട്ടുഭവിയ്ക്കുന്ന *
ജ്ഞാതങ്ങളാരുഭവിത്രപാത്തമുമച്ചവർ പുണ്യദേശത്തു
വെച്ചുപൂജിച്ചുവഴിപാലെ * ചന്ദനധൂപലീപമാലുങ്ങരനി
വേദ്യങ്ങളെന്നിവകൊണ്ടുനിത്യംപൂജിച്ചുകുതിയോടും * മം
ഗലമായനല്ലഹവിസ്സുംഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങിനെയാതമാസം
സേവിച്ചുരചരല്ലാം * നിത്യപൂജയൊരുമത്തുത്തരംസേവി
ച്ചിട്ടു മെത്രയുമുഖ്യമതുസാരമാകയുണ്ടു * ലോകനായിക
മഹാധാഗിപീകാത്ത്യായിനീ ശോകനാശിനിശിവവല്ലഭമേ
ഹാമാശയ * നന്ദനന്ദനനായസുന്ദരത്രപാർകൃഷ്ണനിന്നുതെ
ങ്ങുകുളത്താചാലിട്ടുവരേണ്ടേ * എന്നതിനായിക്കൊണ്ടുതെ
ങ്ങുളിന്നല്ലാപരം നിന്നുടൊപാദോഷുജവീണിതാചണങ്ങ
ന്നേൻ * എന്നൊരുമത്രംനിത്യജപിച്ചുങ്ങല്ലാവരും മൊന്നി
ച്ചുകാത്ത്യായിനീഭേവിയെസ്തുതിചെയ്യാർ * അന്നൊരുദിനം
ജലക്രീഡാചെയ്തിനായി സുന്ദരിമാരായുള്ളഗോപകന്യക
മാരും * വസ്രവുമഴിച്ചതിൻതീരദേശത്തുവെച്ചിട്ടെത്രയുംമേ
ദത്തോടുമിറങ്ങികാളിന്ദിയിൽ * ഓളത്തിൽകളിക്കുമൊട്ടൊ
ട്ടുതൂടിക്കയും മേളത്തിൽപാട്ടുപാടിരസിച്ച്വീണുനേരം * ബാ
ലന്മാരൊരുമിച്ചുകൃഷ്ണനുംതത്രാചന്നു മേലകളെടുത്തുകൊ
ണ്ടാലിന്മേൽകരേറിനാൻ * വൃക്ഷശാഖകൾതോറുംപേലകൾ
തൂക്കിക്കൊണ്ടു തൽക്ഷണംഗോപിമാരോടീവണ്ണമുരചെയ്തു * അ
ത്രവന്നീടുന്നാകിൽപേലകൾനൽകീട്ടുവൻ മത്തകാശിനികാ
രേസത്യമെന്നറിഞ്ഞാലും * എല്ലാരുമൊരുമിച്ചുവന്നാൽ
ഞാൻകഴങ്ങീടും മെല്ലെവയോരോദിനംവന്നുകൂറുകൾകൊൾ
വിൻ * എന്നതുകേട്ടനേരംഗോപിമാരെല്ലാവരും മന്യോന്യം
നോക്കിക്കൊണ്ടുലജ്ജയാചൊല്ലീടിനാർ * ഇത്തരംലഘുപെ
ങ്ങളുകൊട്ടുതല്ലാഭവാ നത്തമനായഗോപരാജന്റെറസുതന
ല്ലോ * നിന്നുടൊസീജനമല്ലയോതെങ്ങളെല്ലാ മിന്നുന്നീചൊ
ന്നവണ്ണകേൾക്കുന്നജനമല്ലോ * എന്നതുകൊണ്ടുശീഘ്രംചെ
ലകൾതരികസി നന്ദനോടുരചെയ്തല്ലൊല്ലിപറിഞ്ഞാലും * എ
ന്നതുകേട്ടനേരംകൃഷ്ണനുമുരചെയ്താ നിന്നനിങ്ങളുമെൻറൊ

നിമിത്തമെന്നാകിലോ * ചൊന്നതുപോലേകേട്ടുചേലുകൾവാ
 ണിടുക * നിന്നുഞാൻതരികയില്ലല്ലായിലറിഞ്ഞാലും * നന്ദ
 നോട്ടുചെയ്യാലെന്നുചെയ്യിടത്താതെന്നതുകേട്ടവരുല
 ജ്ജയാപുറപ്പെട്ടാർ * ഹസ്തങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെഗൃഹ്യദേശവു
 മോരം പൊത്തിക്കൊണ്ടാലിൻകീഴുവെന്നാരുനേരംകൃഷ്ണൻ
 ശുഭഭാവത്തെക്കണ്ടുതകലപ്രേമംകണ്ടു ബലമോദേന
 ഗോപനാരിമാരോടുചൊന്നാൻ * വസ്രംകൂടാതെചെന്നുവെ
 ജ്ജത്തിലിറങ്ങിയ ത്രൈയുഹരിനിന്ദയായുന്നനിങ്ങൾക്കെ
 ല്ലാം * എന്നതുകൊണ്ടുശിരസ്സുജ്ജലിബന്ധംചെയ്തു മന്ദമെ
 ന്നിയേനിജവസ്രങ്ങൾവാങ്ങിക്കൊൾവിൻ * എന്നുകേട്ടവ
 രെല്ലാമോരോരോകരംകൊണ്ടു വാദിച്ചുനേരംകൃഷ്ണനിത്തരമുര
 ചെയ്തു * ഏകഹസ്തങ്ങൾകൊണ്ടുദവനെവന്ദിക്കിലോ വൈ
 കാതമോരഹസ്തംമുറിച്ചുകുളയേണം * എന്നുചൊല്ലുന്നമുനി
 വർഗ്ഗവശാസ്യങ്ങളു മെന്നതുകൊണ്ടുരണ്ടുകൈകൊണ്ടുംകൂപ്പി
 ടുവിൻ * അങ്ങിനേകേട്ടുനേരംഗനമാരംഗ്രത ഭംഗശങ്കയാ
 രണ്ടുകൈകൊണ്ടുംകൂപ്പിടിനാർ * എന്നതുകണ്ടുകൃഷ്ണനേരവും
 സന്തോഷിച്ചു മന്ദമെന്നിയേകൊടുത്തീടിനാൻവസനങ്ങൾ *
 അങ്ങിനേചെയ്തുകൊണ്ടുമിഷ്ടനാകൃഷ്ണൻതന്നോ ഭംഗനാജന
 ങ്ങൾക്കുനീരസംതോന്നിലേതും * വസ്രമുമെടുത്തവരെത്രയും
 ലജ്ജയാടും തത്രൈവനിന്നീടിനാരാരുമേഗമിച്ചിലോ * നാ
 രിമാരുടെകാമമാറിഞ്ഞുമോദത്തോടും വാരിജവിഘ്നാചനനി
 ത്തരമുരചെയ്തു * സുന്ദരിമാരാംനിങ്ങൾക്കുള്ളോരുമനോരഥ
 മിന്നുഞാനറിഞ്ഞിതുലജ്ജയുണ്ടാകേണ്ട * ആദരവാടുമെ
 ന്നസ്സേവിക്കുജനങ്ങൾക്കു സാദരമുകുതിപോലുംനൽകും
 ഞാൻമടിയാതെ * കാമത്താൽസേവിക്കിലുകാലംകൊണ്ടുവർ
 കൾക്കു കാമിനിമാരെമുക്തി നൽകീട്ടുദറിഞ്ഞാലും * ദേവിയെ
 സ്സേവിച്ചതിനുള്ളൊരുഫലം നിങ്ങൾക്കുചോളംവൈകീടാ
 തെകൈവരുത്തുവൻഞാനും * എന്നുകേട്ടവാരല്ലാംവന്നസ
 ന്തോഷത്തോടും ചെന്നുതൻഗൃഹംപുക്കുകാലവുംപാത്തുവാ
 ണാർ * ഗോപസ്ത്രീജനമെല്ലാംപോയോരുനേരംകൃഷ്ണൻ
 ഗോപബാലകന്മാരോടിത്തരമരുൾചെയ്തു * ആതപഹി
 മചഷ്ടമെന്നിവസഹിച്ചുടൻ ചേതസി കരുണയാനല്ലൊരു
 പുഞ്ചങ്ങളും * അർക്കരശ്മികൾകൊണ്ടുതപിച്ചുജനങ്ങളെ

യൊക്കെയും മരായകാണ്ടുരക്ഷണം ചെയ്യിടുന്നു * ഉടമന്മാ
രായവരിങ്ങിനെ യല്ലോതങ്ങെ ഒരുത്രയും ദുഃഖിച്ചിട്ടു കിടന്നു
പരന്നാറെ * ഇത്തരമോരോന്നു ചെയ്തു വരെച്ചുവരു, മെത്ര
യും ഹൃദയം പൂണ്ടുകാളിന്ദീതീരം പൂക്കൾ * സുഖമായൊരു ജല
മേററും പാനം ചെയ്തു രദ്ധ്യായമിരുപത്തി രണ്ടുതൊന്നു ചെയ
യേൻ *

ക്ഷുത്തുകാണ്ടതു നേരമെത്രയും വശം കെട്ടു ചിത്തസ
ന്തപഃത്താടു ബാലകന്മാരും ചാന്നാർ * മംഗലത്രപരമ
സുന്ദരാനന്ദകൃഷ്ണ ഞങ്ങൾക്കു പിൻപു കൊണ്ടുത്രയും പലയു
ന്നു * ഏതു മേവൈകീടാതെ ഭോജനം തന്നീടാക്കിൽ പ്രേതര
ജാലയത്തിൽ പോയിട്ടു ഞങ്ങളല്ലാം * എന്നതുകേട്ടുകൃഷ്ണൻ
ചൊല്ലിനാനവർകളോ ടിന്നതിന്നു പായം ഞാൻ ചൊല്ലുവൻ
കേട്ടുകാൾവിൻ * എത്രയും സമീപത്തു വിപ്രന്മാർ പലരു
ണ്ടുത്തമമായയജ്ഞം തുടന്നു വസിക്കുന്നു * ചെന്ന് വരോടു യ
ചിച്ചീടുവിനെന്നാലവർ ചൊന്നതുകേട്ടുകൊണ്ടു വൈകാതെ
വന്നീടുവിൻ * എന്നുകേട്ടവർ ചെന്നു സാരം വിപ്രന്മാരെ വ
ദിച്ചു വിനയത്തോടീ വണ്ണം ചൊല്ലി ടിന്നാർ * നന്ദനന്ദനനാ
യകൃഷ്ണനും രാമൻതാനും മൊന്നിച്ചു സമീപത്തു പാർക്കുന്നുണ്ടറി
ഞ്ഞാലും * ക്ഷുൽബാധസഹിയാഞ്ഞു ഞങ്ങളെ നിഃയാശിച്ചു
സൽബോധമുള്ള ഭവാനുമാരോടു ചൊല്ലീടുവാൻ * അന്നഭോ
ത്തിനൊത്ത ഭോനമില്ലതുകൊണ്ടു മന്നത്തിനെല്ലാ പരം പത്ര
മായതുകൊണ്ടും * എത്രയും വിശക്കുന്നോരിനിക്കും സഖിമാ
ക്കും ചിത്രമായുള്ളൊരുന്നം നൽകേണമിയാതെ * എന്നരുൾ
ചെയ്തുകൃഷ്ണൻ ഞങ്ങളിന്നു ചൊന്നേ നിന്നിനി നിങ്ങൾ ചൊ
ന്നതങ്ങു പോയ്ക്കുറഞ്ഞീടും * എന്നതുകേട്ടു നേരം വിപ്രന്മാരെ
രുവരുമൊന്നുമേ പറഞ്ഞീലമൃഗമായതു മൂലം * ഒന്നുമേ മിണ്ടീ
ലെന്നുകൃഷ്ണനോടവർ ചൊന്നു രുന്നരം ചിരിച്ചു ചെയ്യിതു
ഭാമോദരൻ * പത്മിശാലയിൽ ചെന്നു ചൊല്ലു വിനെന്നാൽ
വിപ്ര പത്മിമാരുന്നം നൽകുന്നമുക്കെന്നറിഞ്ഞാലും * എന്ന
യുധ്യാനിചുവർ വാഴുന്നു സദാ കാല മെന്നെടനാമം കേട്ടു ചെ
ത്തു സൗഖ്യം പിന്നെ * എന്നുകേട്ടു നേരം പത്മിശാലയിൽ

മഹാ വന്ദിച്ചുപതിമാരോടീവണ്ണമുരചെയ്യാർ * നന്ദനന്ദ
 നന്ദകൃഷ്ണരാമനോദാതമിച്ചു വന്നിഹപാത്തിടുന്നനിങ്ങ
 ളെക്കണ്ടിടയാർ * അന്നവുനൽകീടേണമത്രയുംവിശക്ക
 ന്നുണ്ടെന്നതുനിങ്ങളോടാചാല്പവാൻരചെയ്തു * എന്നതു
 കേട്ടുനരംപതിമാരല്ലാവരും വന്നസംഭ്രമത്തോടൊന്നി
 ച്ചുങ്ങെഴുന്നിറു * എത്രയുംശുദ്ധിയുള്ളൊരന്നവുങ്കറികളു മെ
 ത്രയുംഭക്തിയോടുകൊണ്ടാതു പുറപ്പെട്ടാർ * ഭർത്താവുപത്ര
 ന്മാരുതാതെന്നനിവാരല്ലാ മെത്രയുംതടുത്തിട്ടുനിന്നതില്ലാ
 രുവരും * സതപരമവർചനകാനനംപുക്കെന്നരമെത്രയും
 സമീപത്തുകൃഷ്ണാനക്കാണ്ണായന്ന * നീലക്കർകൂന്തൽകെട്ടി
 പ്പീലിയുമണിഞ്ഞുടൻ ഹാലഭേശത്തിൽനല്ലതിലകമതുംചേ
 ത്തു * മന്ദഹാസവുപുണ്ടുസുന്ദരവദനവും കിന്ദശോഭയെക്കള
 ണ്ണിടുന്നഭൺങ്ങളും * നല്ലൊരുതൊണ്ടിപ്പഴംനാണിക്കുമധ
 മവുമല്ലസൽകണ്ണികാർകണ്ണഭൂഷണങ്ങളും * വന്യമാലയുംന
 ല്ലപീതമാംവസനവും പൊന്നരഞ്ഞാളുംരത്നശോഭിതമഞ്ജീര
 വും * കങ്കണങ്ങളുംപുണ്ടുവേണവുംപിടിച്ചൊരു തൻകരം
 ശ്രീദാമവിൻചുമലിൽവെച്ചുകൊണ്ടു * അന്യഹസുത്തി
 ലൊരുപങ്കജംപിടിച്ചുകൊണ്ടു നൃനാദരംബാലന്മാരെയുംകടാ
 ക്കിച്ചു * കായാന്യനിറമൊത്തകൃഷ്ണാനക്കണ്ടുനരം മായാമ
 നിയേവിപ്രപതിമാർവണങ്ങിനാർ * നേത്രങ്ങൾകൊണ്ടു
 കൃഷ്ണൻതണുതെത്രപാമൃത മുത്തമസ്രീകരപാനംചെയ്തുച
 യ്യാനന്ദിച്ചാർ * മന്ദഹാസവുചെയ്തുകൃഷ്ണനംകരുണയോട
 നേരമവരോടമന്ദമായുരചെയ്തു * സൌഖ്യമല്ലയോനിങ്ങൾ
 കൈക്കയുമിതുകാലം മുഖ്യമാരായനിങ്ങൾക്കെന്തുഞാൻച
 യ്തേണ്ടതും * ഭർതൃപത്രാദികളെയൊക്കെയുംവെടിഞ്ഞുകൊണ്ട
 ത്രവന്നതുമുലംസന്തുഷ്ടനായേനഹം * ഒക്കെയുംവെടിഞ്ഞെ
 ന്നച്ചിന്തിക്കുംജനങ്ങൾക്കഭക്തവാത്സല്യംകൊണ്ടുകുതിയും
 കൊടുക്കുംഞാൻ * നല്ലതുന്നിങ്ങൾക്കല്ലാംവന്നുകൂടീടുംമേ
 ലിൽ കല്യാണശീലമാരേപോയാലുമെങ്കിലിപ്പോൾ * നിങ്ങ
 ളിങ്ങിരിക്കുംനാൾയജ്ഞവുമുടങ്ങിപ്പോ മങ്ങുചെന്നതുകഴി
 ച്ചീടു പിൻവെകീടാതെ * ഇത്തരംവാക്കുകേട്ടുവിപ്രപതി
 മാർല്ലാം ചിത്തസന്താപത്തോടുകൃഷ്ണനോടുരചെയ്യാർ * ഇ

ത്തരംശ്രുതവാക്യംചൊല്ലരുതഹോഞ്ഞെ ധൈര്യമുള്ളൂണ്ടു
ന്നെല്പാനിവസിക്കുന്നു * പങ്കനാശനംസുചസാധനംതവ
പാദേ പങ്കജംമോക്ഷപ്രദമാകയാലൊരുദിനം * മസുകന്ത
നിൽവെച്ചുകൊള്ളു പാർത്തൊള്ളല്ലോ മെത്രനാളുണ്ടുകൊതി
ച്ചീടുന്നുദയാനിധേ * ആസ്ഥയോടതുമിന്നുകൈവരത്തുക
വേണം പ്രാർത്ഥിച്ചതെല്ലാംനൽകമീശപരനല്ലോഭവാൻ * ഭ
ത്താവുപുത്രനാശംബാധവജനങ്ങളും മിത്രവഗ്ദ്വമിതുകൊ
ണ്ടുത്തൊള്ളെയല്ലാം * ഇന്നുകൈവടിഞ്ഞാകിലത്രയുസു
ഖമത്രേ പിന്നെനിൻപാദമുദനീത്യവുവാഴാമല്ലോ * എ
ന്നതുകേട്ടനേരംകൃഷ്ണനുമുറചെയ്തു ധന്യമാരത്രെനിങ്ങളില്ലസം
ശയമേതും * എന്നിവിന്നിതുപോലെമാനസമുറയ്ക്കയാൽ വ
ന്നുകൂടീടുംജന്മസാഹചര്യംനിങ്ങൾക്കെല്ലാം * ശൃംഗാരസുഖ
ത്തിനുമൊരപതസുചത്തിനു മംഗസംഗമമല്ലസൗഖ്യമെന്ന
റിഞ്ഞാലും * ചിത്തതാരികപോത്തുചാഴുകസുഖമെട്ടു പ
ത്തുനാൾചെല്ലുന്നേരംകണ്ടുവെങ്കിലുംകൊള്ളാം * എന്നതു
കൊണ്ടുനിങ്ങളെന്നയുഗ്മനതാരിൽ നന്നായില്പാനംചെയ്തു
നിത്യവുവസിച്ചാലും * അങ്ങിനെചരകാലംചെല്ലുന്ന
നേരത്തിങ്ക ലംഗനമാരനിങ്ങളെന്നോടുതന്നെചരകം * ഇ
ന്നിവിടെക്കുനിങ്ങൾവന്നതുകൊണ്ടുപോക റൊന്നുമേപറക
യുമില്ലങ്ങുഗമിച്ചാലും * എന്നുകേട്ടവരങ്ങുചെന്നപ്പോളെല്ലാ
വരും നന്ദിച്ചുശംഗംശംഷംകഴിച്ചുവിധിപോലെ * അന്നൊ
രുവിപ്രപത്നിത്തോറുബന്ധിക്കയാൽ നന്ദനന്ദനൻതന്നെ
ക്കാണാനായ്ഗമിച്ചീല * എന്നതുമൂലമവൾകൃഷ്ണരൂപവും
ധ്യാനി ചൂണേരംതന്നെകൃഷ്ണൻതന്നോടുചേർന്നീടിനാൾ *
ഗോപബാലകന്മാരുംകൃഷ്ണനുംരമൻതാനും സോപദംശമാമ
ന്നംഭജിച്ചുമാദംപൂണ്ടാർ * വന്നസന്തോഷത്തോടുംഗോകു
ലമകംപുഴ പിന്നെയുമോരാരതരംക്രീഡകൾചെയ്തുവാണാർ
വിപ്രന്മാരതുനേരംചിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ചാ രപ്രിയംഭഗവാ
നനാമിനാചെയ്തുവല്ലോ * ഗുഡമാനഷൻകൃഷ്ണനന്നത്തെ
യംചിച്ഛിതു മൂഡതകൊണ്ടുകൊടുത്തീവനാമതുമൂലം * നമ്മു
ടെശാസ്ത്രങ്ങളുംവേദവുധ്മ്മങ്ങളും ജന്മവുങ്കമങ്ങളുംനിഷ്ഠ
ലമായിവന്നു * യജ്ഞപുരുഷനായകൃഷ്ണനനിന്ദിച്ചനും യ

ജാതം ചെയ്യതു മോത്താൽ സാധ്യമില്ലാതെ വന്നു * കമ്മസാക്ഷി
 യായുള്ള ദേവൻ പൂജിക്കാതെ കമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാവതു നിഷ്ഠുര
 മെന്നു ശാസ്ത്രം * കാരണമുന്തിയായ കൃഷ്ണനെ പൂജിക്കിലോ
 പാരാതെ സർവ്വഭൂതവർഗ്ഗവും സന്തോഷിക്കും * അങ്ങിനെയു
 ള്ള കൃഷ്ണൻ തന്നെ നാം നിന്ദിച്ചതു മംഗലമല്ലെന്നല്ല പാപവുമ
 കല്പിച്ച് * ഇന്നിപ്പോൾ പേദശാസ്ത്ര സംസ്കാര ശൈലിയിൽ
 ഉള്ളൊന്നമില്ലാത്ത വിപ്രപത്നിമാക്കിതു പോലെ * ഉത്തമപുരു
 ഷകലുത്തമഭക്തിപരനായ തെത്രയും ഭാഗ്യമാണെന്നു ചൊല്ലുവാൻ
 ഇല്ലാത്താൽ * ഇത്തരം പലവിധം ചിന്തിച്ചു ചിന്താമൂഢം
 ചിത്തത്തു ഖലിയും പാപനാശവും വരുവാനായ് * എത്രയും ഭ
 ക്തിയോടുകൂടി നന്നായി ചെയ്തു സതപരം ഭൂവിചീണനമസ്കാ
 രവും ചെയ്യാൻ * സംസാരഹരനാകും കൃഷ്ണനെ ചെന്നു കാ
 ണ്മാൻ കംസനെ ഭയം കൊണ്ടു വിപ്രന്മാർ ഗമിച്ചിവാ * അ
 ഭ്യായമിരിപത്തിമുന്നത്താൻ ചാല്പിടിയ നന്യാനന്ദനകേട്ടു
 കൊള്ളു ചിൻകമാശേഷം *

അന്നൊരുദിനം ഗോപവുദ്ധന്മാരെല്ലാവരും നന്ദന
 മൊരു യാഗം ചെയ്തു തിന്നാരംഭിച്ചാൻ * എന്നതുകണ്ട കൃഷ്ണൻ
 മോദനനന്ദനോടു മന്ദഹാസവും ചെയ്തു ചാടി ചുമഗുരമായ്
 എന്തിനതുടങ്ങു നൃത്തനന്ദം മറയ്ക്കേണ്ടതെന്നു നിപുറത്ത്
 ഞ്ഞൊക്കെയും കൂട്ടീടുന്നു * എന്നതുകേട്ടു വാൻ മോഹമുണ്ടി
 നിഷേധം മിന്നതുകേൾക്കാകുന്നതെങ്കിലോ ചാല്പിടേണം *
 എന്നതുകേട്ടു നന്ദൻ കൃഷ്ണനെ മടിയിൽ വെച്ചു നിദ്രമോദത്തോ
 ടുമാശ്ലേഷം ചെയ്തു ചെന്നാൻ * വൃഷ്ടി കൊണ്ടല്ലോ ഭൂവിസസ്യ
 ങ്ങൾ വലിക്കുന്നു വൃഷ്ടികൾ ചെയ്യുന്നതു മേഘങ്ങളറികനി *
 ഇന്ദ്രന്റെ നിശാഗന്താൽ മേഘങ്ങൾ വർഷിപ്പതു മെന്നതുകൊ
 ണ്ടുദേവരാജനെത്തൊഴിപ്പിപ്പാൻ * ഭൂമിദേവാദികളും വേദോ
 ക്തവിധിപോലെ സാമോഹം ഗങ്ങളെ ചെല്ലുന്നു വർഷത്തോ
 ളും * ഇന്നതുകഴിക്കണം നമെന്നു നിരൂപിച്ച സന്നാഹ
 ത്തോടു മോരോവട്ടങ്ങൾ കൂട്ടീടുന്നു * നമ്മുടെ പത്നക്കൾക്കൊന്നു
 ളും വേദശ്രേഷ്ഠൻ നമ്മൾ വരുത്തിടുമിന്നിതു ചെയ്യിടകിൽ

എന്നതുകേട്ടുകൃഷ്ണൻമന്ദമായുരചെയ്താ. നിന്നിതയോഗ്യമെ
 ന്നതോന്നീപനമുക്കേതും * കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടുജീവദാകവും
 ജനിക്കുന്നു കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നമൃത്യുവുംപ്രാപിക്കുന്നു *
 കർമ്മത്തിന്നധീനനാമായുള്ളജനങ്ങൾക്കു നന്മകൾവരുത്തു
 വാൻമാറാത്തതരുമില്ല * നല്ലൊരു കർമ്മം ചെയ്യാൽ നല്ലതു
 നൽകുമിത്രൻ വല്ലാതെ കർമ്മം ചെയ്യാവാനുപത്തു വരുത്തിടും *
 എങ്കിലൊ കർമ്മം തന്നെ കാരണമെന്നുവന്നു ശങ്കയില്ലിത്രൻ
 പോലും കർമ്മത്തിൻ വശനല്ലോ * വല്ലാതെ കർമ്മം ചെയ്യുവാഴ്
 ന്നജനത്തിന്നു നല്ലതു നൽകീടുവാ നിത്രനാമുമാകാം * ആ
 കയാൽ കർമ്മവശമാരാ യജനങ്ങൾക്കു പാകശാസനനന്മക്കു
 ണ്ടെന്തൊരു പലം പിന്നെ * എന്നല്ല നിജകുലദേവതമാരെ
 തന്നെ നന്നായി സ്തുതിക്കണമെന്നല്ലോ ശാസ്ത്രങ്ങളും *
 ആരെ നാകിലും കുലദേവതമാരെ വിട്ടു ഞോരോരോദേവന്മാ
 രെ സ്തുതിച്ചു തുടങ്ങിയാൽ * നല്ലതു വരികയില്ലെന്നതു മല്ലപി
 ന്നെ വല്ലതു മാപത്തു കളങ്ങായി വരുത്താനും * നാരിമാർക്കീ
 ശപരനാം ഭർത്താവു തന്നെ വിട്ടു ജരസംഗമം ചെയ്യും പുഞ്ചലി
 ക്കെന്നു പോലെ * ഇന്നിപ്പോൾ ഗോപാലരാം നമുടെ പത്ന
 കളും വന്ദ്യരായ് വേദജ്ഞന്മാരാകിയ വിപ്രന്മാരും * ഗോക്ക
 ളെപ്പല്ല കൊണ്ടു രക്ഷിക്കും പൂർവ്വ മോക്ഷസ്ഥാതിവകുലദേ
 വതമാരാകുന്നു * എന്നതു കൊണ്ടു വർഷയാഗവും കഴിക്കണ
 മിന്നു യാഗത്തിനുള്ള കാപ്പകൾ കൊണ്ടുതന്നെ * നല്ലതു നൽ
 കുമവരില്ല സംശയമേതും എല്ലാതെ മാരുമിച്ചു യന്മങ്ങൾ തുട
 ന്നാലും * കർമ്മസാക്ഷിയാ കൃഷ്ണൻ തന്നെ വേദവാക്കുകേട്ടു നിമ്
 ലൻ നന്ദൻ താനും മറയുള്ളവു ഭവന്മാരും * ചേതമെന്നു രചെയ്തു
 കോപ്പകൾ കൂട്ടീടിനാർ പാരമാനന്ദം പൂണ്ടു ഗോപനാരികളെ
 ല്ലാം * വാടങ്ങളലകരിച്ചു ത്രയം മോദത്തോടും മോടികൾ
 കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഞോരോരോന്നെ യാതക്കിനാർ * പായസാപൂപ
 വത്സഭോജനാദികൾ കൊണ്ടും മായമെന്നിയെ വിപ്രശ്രേഷ്ഠ
 രെ പൂജ ചെയ്യാർ * നന്ദാദിഗോപന്മാരും പവ്വതമലം കരി
 ച്ചുന്നതലപജപതാകാദികളോടും കൂടി * വാദ്യഃഘോഷങ്ങളോ
 ടും മൂന്നുരുപ്രദക്ഷിണ മുദ്യോഗത്തോടും നഗരജനരചെയ്തീടി
 നാർ * ധൂപദീപാദികൾ കൊണ്ടു ചിച്ഛിക്കുതിയോടും സുപാ

ദിപദാർത്ഥങ്ങളാക്കയും നിവേദിച്ചു * അന്നേരം കൃഷ്ണൻ താ
 നം പൂർത്തമദ്ധ്യം പിളന്നതത്രപഃത്താടം വേദഗാനപുരപ്പെ
 ട്ടു * എല്ലാതംകാണമാരുന്നരചെയ്യിടിനാൻ നല്ലതുവരും
 നിങ്ങൾക്കില്ല സംശയമേതും * പൂർത്തമാകുന്നുത്തൊത്രയും
 സന്തോഷിച്ചേൻ സർവ്വഭവതമാരുമെത്രയും സന്തോഷിച്ചു *
 എന്നതുകേട്ടനേരം നന്ദാദിഗോപന്മാരും വന്ദിച്ചുകൃഷ്ണൻ താ
 നം വന്ദിച്ചതാനേതെന്ന * പൂർത്തമതുനേരം പായസാപൂപാ
 ദികൾ സർവ്വവൃന്ദജിച്ചിതുഗോപന്മാർ കാക്കത്തന്നെ * ആ
 ശ്വായം പുണ്ടീടിനാർക്കുണ്ടിന്നവാരല്ലാം വിശ്വാസം വന്ന
 നേരം മാഞ്ഞു നഗത്രപം * വാദിത്രഘോഷങ്ങളും വായ്ക്കരൽനാ
 ദങ്ങളും വൈദികരാശീർച്ചാചൊല്ലുന്നഘോഷങ്ങളും * എ
 ന്നിവഃഘോഷങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞുദിഗന്തരം നന്ദാദിഗോപന്മാ
 രും കൃഷ്ണനും ബാലന്മാരും * ബലമോദനവസിച്ചീടിനാരെ
 ല്ലാവരും അഭ്യായമിരിപത്തു നാലുത്താൻ ചൊല്ലീടിനേൻ *

അന്നേരം പൂത്താത്തങ്ങളറിഞ്ഞുമഹേന്ദ്രനും വന്നൊ
 രുകോപം സഹിച്ചീടാഞ്ഞങ്ങളുനീറു * കല്പാന്തമേഘങ്ങളെ
 വിളിച്ചു ചൊല്ലീടിനാ നത്തുതമിതുപാത്താൽ കാലവൈഭ
 വമത്രേ * മന്ത്രിനാരുമാരു കൃഷ്ണൻ തന്നുടെ വാക്കുകേട്ടു മന്ത്രിരാ
 യുള്ള ഗോപവൃദ്ധന്മാരെല്ലാവരും * നമുടയജ്ഞദോഗാസ്ഥാ
 വരത്തിനതന്നെ നിർമ്മിയാദംകൊടുത്തിടിനാരിതുമൂലം *
 വൈകാതെ പുറപ്പെട്ടു നിങ്ങളിന്നെല്ലാവരും പൂർത്തത്തിനുമീ
 തേ വർഷം വൃതുടങ്ങേണം * ഗോക്കളം ഗോപന്മാരും ഗോപികാ
 ജനങ്ങളും ഭോക്തിനവിതുള്ള കൃഷ്ണനും നശിക്കേണം * പി
 ന്നാലഭവന്മാരോടൊന്നിച്ചു വരുവൻ്റെ നെന്നതുകേട്ടുമേ
 ഘവുന്ദവുപുറപ്പെട്ടു * ഗോകുലത്തിനുമീതചെന്നുണ്ടുപര
 നപ്പാർ ലോകവുമന്ധകാരപൂർണ്ണമായ് ചമഞ്ഞുതേ * മിന്ന
 ലുമിടികളുമെത്രയും ഭയങ്കര മെന്നല്ല ചൊരിഞ്ഞിതു വർഷധാര
 കളുറ്റം * ധാരകളോരോന്നോരോതുണകൾ പോലെ വന്നു
 പാദത്തിൽ പതിക്കുമ്പോൾ കീറുന്ന ശിലകളും * അശുവൃഷ്ടിക
 ഭേതു മെത്രയും ചൊരിയുന്നു ഭസ്മമായിട്ടു മതുകൊള്ളുന്ന ജനമെ
 ല്ലാം * ഇത്തരം മഹാവർഷം കണ്ടു ഗോകുലജനം ചിത്തത്തിൽ

ഭയംപൂണ്ടുകൃഷ്ണനോടരചെയ്തു * തന്നടയാഗത്തിനുവില്ലും
ചെയ്തുതൂല മിത്രനുകോപംപൂണ്ടുവർദ്ധമാരഭിച്ചാൻ *
ധാരകളോരതന്നെഗോക്കളുംവലയുന്ന പാരമുണ്ടഴലിന്നു
ഞങ്ങൾക്കുമറിഞ്ഞാലും * ഗോകുലമെല്ലാംനശിച്ചീടുമിഷ്ട
ണകൊണ്ടുഗോകുലനാഥകൃഷ്ണപാലിച്ചുകാളേളണമേ * എ
ന്നതുകേട്ടുകൃഷ്ണൻപടിയായ്ക്കുതുനിങ്ങ ളെന്നർചെയ്തുകൊ
ണ്ടുവേഗേനപുറപ്പെട്ടു * ചെന്നടൻഗോവൽനപവൃതംകു
ത്തിയെട്ടു തത്ത്വനമോദേന്തോടുപിടിച്ചുകടപോലെ * ചൊ
ല്ലിനാനെല്ലാപരുമിന്നിതിൻകീഴേപന്നു നല്ലൊരുസുഖത്തോ
ടുംവസിച്ചുകൊണ്ടീടുവിൻ * എന്നുടകയ്യിൽനിന്നുപവൃതം
പരിച്ചുപോ മെന്നൊരുശകയാർക്കുംതോന്നിപ്പോകയുംവേ
ണ്ടു * എന്നതുകേട്ടനേരംഗോപികാജനങ്ങളും നന്ദാദിഗോ
പന്മാരുംഗോക്കളുംവസ്തന്മാരും * എന്നിവരെല്ലാപരുപവൃ
തത്തിന്നുകീഴേ ചെന്നുതൻഗുഹാന്തരോവാണിതുസുഖത്തോ
ടും * എല്ലാരുമിരുന്നിട്ടുംപിന്നെയുംനിറഞ്ഞീല നല്ലൊരു
തങ്ങളാംദീപങ്ങളുതുമുണ്ടു * എത്തുകയില്ലവാതവർഷങ്ങൾ
സമീപത്തു ചിത്രമത്രയുംവസിച്ചീടുവാനെന്നുവേണ്ടു * ധര
മമാംകരകൊണ്ടുപവൃതംതാങ്ങിക്കൊണ്ടു കോമളംവേണുഗാ
നംചെയ്യുന്നിന്നിതുകൃഷ്ണൻ * കണ്ണിനാനന്ദംനല്ലംകൃഷ്ണൻറ
രൂപാമൃതം കണ്ണുകൾകൊണ്ടുപാനംചെയ്തു ചരെല്ലാവരും *
വേണുഗാനവുംകേട്ടുനിശ്ചലമിരുന്നുപോയ് ക്ഷീണതയുണ്ടാ
യില്ലുഗോക്കൾക്കുംമറ്റുള്ളാർക്കും * ബാലന്മാർചെറുകുടപി
ടിച്ചീടുന്നപോലെ ലീലയാപവൃതവുമെടുത്തുകൊണ്ടുകൃഷ്ണൻ*
നിന്നിതങ്ങേഴുദിനമന്നേരംമഘങ്ങൾക്കു വന്നിതുതളച്ചും
ഗവ്വനാശവുംപന്നു * ഏഴുഹോരാരൂപാരിഘോരമായ്ചൊ
രിഞ്ഞിട്ടു മുഴിയിൽജലമല്ലമെങ്കിലുംകാണായ്ക്കയാൽ * ദേവ
രാജനംഗർച്ചമൊക്കുവേനശിച്ചുപോയ് ദേവദേവൻറതത്പമ
ന്നേരംനിരൂപിച്ചു * പോരുമെന്നുരചെയ്തുമഘങ്ങളൊരുമി
ച്ചു പാരിച്ചുലജ്ജയാടുംനാകലോകവുംപൂക്കു * പുഷ്പരംതെ
ളിഞ്ഞിതുസൂര്യനുംവിളങ്ങിനാൻ പുഷ്പരേക്ഷണൻകൃഷ്ണന
ന്നേരമുരചെയ്തു * എല്ലാരുമങ്ങുചെന്നുസുഖിച്ചുവാണീടുവി
നല്ലവില്ലിനിയേതുവർദ്ധംശമിച്ചുത * എന്നുകേട്ടല്ലാപ

അവേഗേനഗമിച്ചിതു നന്ദനന്ദനനായകൃഷ്ണനമതുനേരം *
 മെല്ലേവേഗിരിതന്നെതത്രെവെച്ചീടിനാൻ നല്ലൊരുപുഷ്പ
 വൃഷ്ടിചെയ്യിതുഃഖേനാതം * എത്രയുന്തുതിച്ചിതുതാപസ
 വരന്മാരു മുത്തമഗന്ധച്ഛന്മാർഗാനവുന്തുടങ്ങിനാർ * അപ്പ
 രസ്രീകളെല്ലാംഗുത്തവുന്തുടങ്ങിനാ രല്ലൊഴുകൃഷ്ണൻചെന്നു
 ഗോകുലമകുപുക്കാൻ * എത്രയുന്തേഹത്തോടെവൃജിച്ചാ
 രെല്ലാവർ മിത്തരമിരിപത്തഞ്ചുധ്യായംചൊല്ലീടിനേൻ *

—*—

അന്നേരംഗോപമാതങ്ങളിൽചൊല്ലീടിനാ രിന്നി
 തുചിത്രമന്നേചൊല്ലാവനിത്രുചിച്ചാൽ * ഏഴാണ്ടുപുക്ക
 ബാലൻപവ്വതമടുത്തുകൊണ്ടേഴുവാസരംനിന്നതോക്കുന്ന
 നേരത്തിങ്കൽ * മുത്തികൾമൂന്നുപേരിലേകനായ്കൃഷ്ണ
 നോത്താലീക്കുമാരൻറപീലകൾചെറുതല്ലാ * പുതനാശക
 ടവാതാസുരദികളേയും പ്രേതരാജാലയത്തിന്നയച്ചുചെയ്ത
 നേ * അജ്ഞ നവുക്കളെദേദിചുകുളഞ്ഞതും ദുജയവിഷ
 മുളുസപ്പത്തക്കുളഞ്ഞതും * എന്തിവപലതിവൻചെയ്തു
 നിനക്കുന്തോളിനിവനാരെന്നതുനിണ്ണയംവരുന്നില്ല * എ
 ന്നതുകേട്ടുനന്ദൻഗർഭമാമുനിചൊന്ന തൊന്നൊഴിയാതെഗോ
 പവൃദ്ധരോടുകൂടെചൊല്ലാൻ * എന്നതുകേട്ടനേരംഗോപമാരെ
 ല്ലാവതം നന്ദിച്ചനന്ദൻതന്നെപ്പൂജിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ * ഉ
 ത്തമനായഗർഭൻചൊന്നതുനിത്രുചിച്ചാ ലുത്തമപുരുഷൻത
 ന്നംഗമായ്കൃഷ്ണൻ * വൃദ്ധിയുംനമുക്കിന്നുവന്നിതെന്നുര
 ചെയ്യാ രദ്ധ്യായമിരിപത്താറിന്നുത്താൻചൊല്ലീടിനേൻ *

—*—

അക്കാലംസുരദിയുംശക്രനുമൊരുമിച്ചു പുകിതുവു
 ന്ദാവനംകൃഷ്ണാനക്കണ്ടീടുവാൻ * വൃത്രനാശനൻതാനംപ
 ജ്ജയാനമസ്സരിച്ചുത്രയുന്തുതിച്ചുകൃഷ്ണനോടുകൂടെചൊല്ലാൻ*
 നിന്തിരുവിയുടെമഹത്വമെല്ലാംഞാനു മന്തരംഗത്തി
 ലറിഞ്ഞീടുമെന്നിരിക്കിലും * പ്രൌഢൻഞാനെന്നുള്ളൊ
 രരാജസഭോപകൊണ്ടും മൂഢതകൊണ്ടുംതവമായാവൈദ
 ങ്കകൊണ്ടും * അന്ധനാപതുമുലചെയ്തുപരദമെല്ലാം നി
 ന്തിരുവദിയിന്നുപൊതുതുകൊള്ളണമേ * ഈശ്വര

നായതവകാരുണ്യമുണ്ടാകയാ ലൈശപത്നമദമെല്ലാമടങ്ങി
 നമുക്കിപ്പോൾ * മായാമോഹങ്ങളിനിയുണ്ടാകാതിരിക്കേ
 ണം മായാമാനഷ്ഠതവപാദങ്ങൾവണങ്ങുന്നെൻ * മേഘ
 വാഹനനിത്ഥംചൊന്നതുകേട്ടനേരം മേഘഗംഭീരവാചാകൃ
 ഷ്ണനുമരചെയ്തു * നിന്നുടെമഖഭംഗംചെയ്തൊന്നതുപാ
 ത്താൽ നിന്നെയിന്നനുഗ്രഹിച്ചീടുവാൻതന്നെയത്ര * മ
 ത്തനായ്ക്കുന്നേരമെന്നെയുംനിനക്കുയി പ്പെത്തിടുമപതുതക
 ഉന്നേരമോരോതര * ഇന്നുണ്ടായൊരമദമൊക്കെയുംകളഞ്ഞു
 ഞ്ഞൊ നെന്നെയുംനിനച്ചുപോയ്നീയങ്ങുവസിച്ചാലും * നി
 ന്നടകാര്യങ്ങളൊക്കെയുംചെയ്തുകൊണ്ടു മുന്നമെന്നതുപോ
 ലെസുഖിച്ചുവസിച്ചാലും * അന്നേരംസുരഭിയുംകൃഷ്ണനോ
 ടുരചെയ്യാൻ നന്ദനന്ദനനായമാധവനമോസ്തുത * ദേ
 വഗോവിപ്രന്മാർക്കുമിത്രനായ്ക്കുസിക്കേണം ദേവദേവനാംഭവാ
 നെന്നതുചൊല്ലീടിനേൻ * ഇന്നുഞാൻ ചിരിച്ചെൻറശംസ
 നയാലവന്നേ നിന്നുഞാനഭിഷേകംചെയ്യിടുവൈകിടാതെ
 എന്നുരചെയ്തുനിജക്ഷീരകൊണ്ടുപളപ്പോൾ നന്ദനന്ദനൻ
 തനിക്കഭിഷേകവുംചെയ്തു * ആകാശഗംഗാജലമിത്രവഹ
 നൻതാനും വൈകാതേതുവിക്കയിലെടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു *
 ദേവധീഗണങ്ങളുമിത്രനാമർത്ഥിച്ചു ദേവനാംകൃഷ്ണൻതനി
 ക്കഭിഷേകവുംചെയ്തു * ഗോവിന്ദൻഭവാനെന്നുശക്രനുമര
 ചെയ്തുഗോവിന്ദൻതന്നെവന്ദിച്ചിത്രനുംനടകൊണ്ടാൻ *
 പുഷ്പവൃഷ്ടിയുംചെയ്തുദേവകൾമുനികളു മല്ലലേക്കുണർത്ത
 നെന്നുതീച്ചുപലതരം * ഗോക്കൾക്കുപയസ്സേററവദ്ധിച്ചു
 ചമഞ്ഞിതു വൃക്ഷങ്ങൾമധുമയവർഷവുതുടങ്ങിനാൻ * ഭൂമി
 യുംതാനേതന്നെവിളഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ സാമോദംരത്നവർഷം
 തുടങ്ങിഗിരികളും * ജാതിചൈരങ്ങളുള്ളദൃഢുജന്തുക്കളെല്ലാം
 പ്രീതിയോടൊരുമിച്ചുവസിച്ചാരതുകാലം * ശക്തിയുംവദ്ധി
 ച്ചിതുദേവജാതികൾക്കെല്ലാം ഭക്തിയുംജ്ഞാനങ്ങളുംവദ്ധിച്ചു
 വിപ്രന്മാർക്കും * ഉത്തമവിധിപത്തേഴദ്ധ്യായംചൊന്നേനിപ്പോ
 ഉത്തമമായകഥാശൃംഗംകേട്ടുകൊൾവിൻ *

സപ്തമനിരതനായുള്ളൊരുനന്ദഗോപ നക്ഷാലമൊരുഭി

നമത്രയംഭക്തിയോടും * മുഖ്യമാമേകാഭിനോദകാണ്ഡം
 സ്ഥയോടു മർന്നങ്ങദിക്കുന്നമുന്നമെങ്കുളിപ്പാനായ് * അർക്ക
 ജ്ജലപ്രതന്നിൽചെന്നിറങ്ങിയനേരം മുഷ്കരവർത്തനന്റെ
 ത്ര്യംമസ്യരേന്ദ്രൻ * നന്ദനക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനെപോ
 യീടിനാ നന്നേരംഗോപനാമമൃത്തിൽവിലാപിച്ചാർ *
 ആർത്തനാടകങ്ങൾകേട്ടുകൃഷ്ണനതത്രചെന്നു വാർത്തകൾകേട്ട
 നേരംമുങ്ങിനാൻകാളിന്ദിയിൽ * കൊണ്ടൽനേർച്ചുണ്ണനതുനേ
 രത്തുവർത്തനൻ മണ്ടായമാദത്തോടുംനമസ്സാരവുചെയ്തു *
 വന്ദിച്ചഭക്തിയോടുമിത്തരമുരചെയ്താ നിന്നമേസഹലമായ്
 നിത്യജനനവും * നിന്തികവടിതന്നകാഞ്ചതിന്നപായത്തെ
 ചിന്തിച്ചുതവതാതൻതന്നെത്താൻകൊണ്ടുപോന്നേൻ * സാഹ
 സംചെയ്തതല്ലാപൊരുത്തുകൊള്ളണമെ മോഹവാരിധിത
 ന്നിൽമഗ്നനാരല്ലോത്തങ്ങൾ * എന്നുരാചെയ്തനന്ദൻതന്നെയും
 കൊടുത്താതു വന്ദിച്ചുവർത്തനൻനമസ്സാരവുചെയ്താൻ * ന
 ന്ദനോടൊരുമിച്ചുകൃഷ്ണനുംപോയീടിനാൻ നന്ദിച്ചുഗോപനാ
 മകൃഷ്ണനെക്കണ്ടുമുഖം * നന്ദനുംലോകപാലൻതന്നുടെവി
 ഭൂതികളൊന്നൊഴിയാതെകണ്ടുചിന്തയുതേടീടിനാൻ * ഇത്ത
 രമുള്ളവനകൃഷ്ണനിൽഭക്തികണ്ടുവൃത്താന്തംഗോപനാരോടൊ
 ക്കെയുംചൊല്ലീടിനാൻ * എന്നതുകേട്ടനേരമീശ്വരൻതന്നെകൃ
 ണ്ണനെനവരെല്ലാവരുംചിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ചാർ * പിന്നെ
 യുംനിരൂപിച്ചാരിശ്വരനായകൃഷ്ണ നിന്നിപ്പോൾസപജനമെ
 ന്നുള്ളൊരുവാത്സല്യത്താൽ * സൂക്ഷ്മാംസപത്രപവുലോക
 വുംനമുക്കല്ലാ മീക്കണ്ഠചെയ്തീടുവാൻസംഗതിവരുത്താമ
 എന്നവർചിന്തിച്ചുകൃഷ്ണനരിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നുടെജനങ്ങ
 ളെന്നുള്ളൊരുതന്നെയും * തന്നുടെസപത്രപവുലോകവുമ
 വാർക്കല്ലാ മന്നേരംതന്നെക്കാട്ടിക്കൊടുത്താനെന്നുകേൾപ്പു *
 ലോകേശൻതൻറലോകംകണ്ടിതുനന്ദാദികൾ യോഗികളെ
 ന്നേരംകണ്ടുപരാമില്ല * തത്രകണ്ടിതുകൃഷ്ണൻതന്നെയും
 വേണ്ടെട്ടു മെത്രയംഭക്തിയോടുസ്തുതിക്കുന്നതുകണ്ടാർ * ബ്ര
 ഹ്മലോകവുണ്ടെന്നന്ദാദിഗോപനാമം ബ്രഹ്മാനന്ദാമൃതാ
 ണ്ണിതന്നിൽവീണുലുബ്ധാർ * കണ്ടതിലൊന്നുമെന്ന
 ചൊല്ലുവാനുള്ളപാത്താൽ കണ്ടാലുംകൃഷ്ണൻതൻറമാമകുല

രിച്ചുമാ * നന്ദാദിഗോപന്മാരുംഗോകുലേചരണീടിനും രിനും
ഞാനിരുപത്താമദ്ധ്യായംചൊല്ലീടീനേൻ *

അക്കാലംഗോപിന്ദനംചിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ച ദുഃഖി
ച്ചുവാഴുന്നിതുഗോപസ്രീജനമല്ലാം * ഇക്കാലമവരുടെദുഃ
ഖമുറകളുടേണും ഭക്തിയുള്ള പരേതംദുഃഖിച്ചീടരുതല്ലോ *
ഇന്നവരുടെചിത്തത്തുലിപന്നതുമൂലം മെന്നോടുചേർന്നുരമി
ച്ചീടുവാൻകാലാവസരം * ഇത്തരംനിരൂപിച്ചുമായാമാനഷൻ
കൃഷ്ണൻ സതപരംവൃന്ദാവനംപുഷ്പവാണോരുനേരം*ചിത്രഭാ
നവുംചെന്നുപശ്ചിമാഞ്ചിയിൽപുക്കു നെത്രയുംതെളിഞ്ഞുഭി
ച്ചീടിനാൻശശാങ്കനും * മല്ലികാദികളല്ലാമല്ലസിമ്ബിതപാ
രം നല്ലൊരുചന്ദ്രികയുപേരന്നവനാന്തരം * സുന്ദരിമാർക്കു
കാമപദനമാകുംവണ്ണം മന്നോരംഗോപിന്ദനംവണ്ണഗാനവും
ചെയ്തു * ഗോപികാജനമതുക്കട്ടല്ലോപുറപ്പെട്ട ഗോപ
ന്മാർതട്ടത്തിട്ടുനിന്നതില്ലൊരുവരും * ദുഃഖങ്ങൾകറക്കുന്ന
തിട്ടുമണ്ടിനാർചിലർ ദുഃഖമുടപ്പത്തുവെച്ചുമണ്ടിനാർചി
ലർ * ഭർതൃശ്രേഷ്ഠവിട്ടുമണ്ടിനാരതിൽചിലർ പുത്രരവ
ലിമച്ചറിഞ്ഞോടിനാർചിലരെല്ലാം * താലികളരയിലുംചേ
ലകൾകഴുത്തിലും കാലിന്ദമൽവളകളുംകയ്യിന്ദമൽവളകളും *
കണ്ഡലംശിരസ്സിലുംമലകൾ കണ്ണത്തിന്ദമൽ കണ്ണിൽകുങ്ക
മങ്ങളുമഞ്ജനമുലമലും * ചിത്തവിഭ്രമത്തോടുമിങ്ങിനെയ
ലംകരി ചെയ്തത്രയുംവേഗത്തോടുമാടിനാർചിലരെല്ലാം *
ബന്ധമന്നിയേപോകുന്നേരത്തുപതികളും ബന്ധിച്ചീടുകമു
ലംഗമിക്കാത്തവാരല്ലാം * എത്രയുമിഷ്ടനാകുംകൃഷ്ണനെക്കാ
ണായ്ക്കുമാൽ ചിത്തസന്താപംകൊണ്ടുനശിച്ചുപാപങ്ങളും *
ധ്യാനിച്ചുവളിച്ചുതകൃഷ്ണനെപ്പൂജനംമേലോ രാനന്ദംവലിക്ക
യാൽനശിച്ചുസുകൃതവും * ദുഷ്ടതസുകൃതങ്ങളെക്കേയുംന
ശിക്കയാൽ മുക്തിയുറപ്പിച്ചിതുചിത്രമത്രയുമോത്താൽ *
എന്നതുകേട്ടനേരംചൊല്ലിനാൻപരീക്ഷിത്തുമിന്നിതുചേരുന്ന
തില്ലതുമേമഹാമുനേ * നമുക്കൊത്തൻകൃഷ്ണനെനല്ലൊതൊരു
നേരം നിമ്ബലബ്രഹ്മമാമന്നുചിന്തിച്ചീലവരാരും * നിമ്ബല
ബ്രഹ്മജ്ഞാനംകൂടാതെഗുണങ്ങളിൽ തന്നെസ്ഥിരിക്കുമ്പാൾ

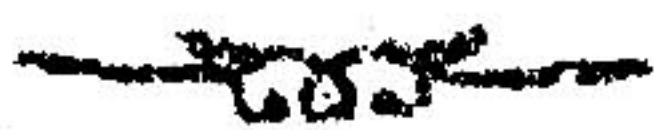
മുക്തിയുംസിദ്ധിക്കുമാ * എന്നതുകേട്ടുനിശ്ശേഷനമ
 ത്വമയ്യ മന്നവചൈവദ്യമോഷ്ടംകൊണ്ടുഞാൻചൊല്ലീല
 യോ * കാമംകൊണ്ടെന്നാകിലുംക്രോധംകൊണ്ടെന്നാകി
 ലും പ്രേമവുംഭീതിദ്രോഹമെന്നിവകൊണ്ടെങ്കിലും * നിത്യ
 വംഭഗവാനെസ്സേവിക്കുംജനങ്ങൾക്കു ചിത്തശുദ്ധിയുംവരും
 മുക്തിയുംലഭിച്ചിട്ടും * അങ്ങനെയുള്ളകൃഷ്ണൻതന്നുടചാര
 ത്തിങ്കൽ മംഗലഗാന്ത്രിമാരാംഗോപസ്മൃതീജനമെല്ലാം * ചെ
 ന്നതുകണ്ടുനരംമന്ദഹാസവുംചെയ്തു നന്ദിച്ചുകൃഷ്ണൻതാനമി
 ത്തരമത്വമയ്യ * സ്വാഗതംലഭിച്ചിതോനിങ്ങൾക്കുഗോ
 പിമാരെ വേഗമോടിവിടക്കുപണതിന്നത്തുമുഖം * എന്തു
 ഞാൻചെയ്യണ്ടതുനിങ്ങൾക്കുപറഞ്ഞാലും ബന്ധുഗാന്ത്രി
 മാരെക്കണ്ടതുസുഖംതന്നെ * രാത്രിയിൽവനംതന്നിൽപാ
 ക്കരുതേതുനിങ്ങൾ ഉത്രയുംക്രൂരങ്ങളാംജന്തുക്കളുണ്ടുകാട്ടിൽ *
 ഭർത്താവുംപുത്രന്മാരുംതാതനുംജനനിയ്യ മെത്രയുംതിരഞ്ഞിട്ടും
 നിങ്ങളെക്കാണായ്ക്കയാൽ * എന്നുക്കാണ്മതിനിന്നുവന്നതു
 യുക്തംതന്നെതന്നുടപുത്രന്മാരെസ്സേവയുമുണ്ടാമല്ലോ അങ്ങ
 ചെന്നിനിനിജഭർത്തൃശുഷ്ടചെയ്തു മംഗലഗാന്ത്രിമാരെസു
 വിച്ചുവസിപ്പിച്ചാലും * ഉത്തമസ്മൃതകൾക്കെല്ലാംഭർത്തൃശു
 ഷ്ടയല്ലോ നിത്യമായുള്ളകർമ്മംധർമ്മമതുതന്നെ * വൃദ്ധനെ
 നിരീക്ഷിലുംരോഗിയെന്നിരിക്കിലും നിർബ്ബാസനനാകിലുംഭ
 ഭഗവാനെന്നാകിലും * ഭർത്താവുതന്നെപടിഞ്ഞീടാല്ലതരു
 ണിമാരെത്രയുംപാപമുണ്ടുക്കൈപടിഞ്ഞീടുന്നാകിൽ * എ
 ന്നതുമല്ലപിന്നമരൊരാകപുരുഷന്മാരെടാനിച്ചുവസിക്കുന്ന
 തെത്രയുംനിന്ദ്യമല്ലോ * കീർത്തിനാശവുംലോകനാശവുംഭയ
 ങ്ങളു മെത്രയുംവലുതായപാപവുംവരുന്നതും * കേൾക്ക
 യുംധ്യാനിക്കയുംകാണുകയുംചെയ്തുകൊണ്ടു ഭക്തിയുമെങ്കിലേ
 റംവർദ്ധിക്കാമല്ലാവർക്കും * ഒന്നിച്ചുവസിക്കിലോഭക്തിയുമു
 ണ്ടുകയില്ലെന്നതുകൊണ്ടുനിങ്ങൾക്കുവൈകാരിതഗമിച്ചാലും *
 ഇത്തരംകൃഷ്ണൻതൻറവാക്കുകൾകേട്ടനേര മെത്രയുംശോകം
 വുണ്ടുഗോപസ്മൃതീജനങ്ങളും * വാടിയമുഖത്തോടു മാടിയക
 ണ്ണീരോടു മാടിയമനസ്സോടുംനേടിയടുപ്പത്തോടും * ഒന്നുമേ
 മിണ്ടീടാതെന്നിന്നിതുചൊല്ലേനരം പിന്നത്തൻകരംകൊ
 ണ്ടുടച്ചുകണ്ണുനീരും * കിഞ്ചനകോപത്തോടുഗർഭവെണ്ണ

ങ്ങളാൽവഞ്ചനമുത്തിയാകുംകൃഷ്ണനോടുരചെയ്യാർ*ശൂരവാക്യ
ങ്ങളേവംചൊല്ലുന്നതെന്തുചോർ സാരസേജ്ഞചോർകര
രണംഞങ്ങളെല്ലാം*ഭർതൃപുത്രാത്ഥമിത്രബന്ധുപശുങ്ങളെയുമ
ത്തമധനരത്തമന്നിപസമസ്യവും * ചേദമെന്നിയേവെടി
ത്താരേയോടുതവ പാദപങ്കജംസേവിച്ചപ്പോഴുംവാണീട്ട
വാൻ * വന്നൊരുത്തങ്ങളോടുപോകുന്നചൊല്ലീട്ടകിൽ പി
ന്നെയൊന്നൊരുഗതിഞങ്ങൾക്കുഭയംനിധേ* നാരിമാരുടെധ
ർമ്മംഭർതൃശുശ്രൂഷയെന്ന നേരത്രവോനിന്നുചൊന്നതുപാ
ളിയല്ല*ജീവചോകങ്ങൾക്കെല്ലാംഭർത്താപായിരിപ്പോരു ദേവദേ
വേശനാകുംമധവനല്ലോഭുവാൻ* നിന്തിരുവടിതന്നെശുശ്രൂ
ഷിക്കുന്നഞങ്ങളെന്തിനുഭർത്താവിനെശുശ്രൂഷചെയ്യിടുന്നു*
എന്നല്ലമനസ്സെല്ലാംകൊണ്ടുപോന്നിതുചൊന്ന പിന്നോക്കംന
ടപ്പോനോപാദവുപോകുന്നില്ല * പ്രേമവീക്ഷണംകൊണ്ടുംമന്ദ
ഹാസങ്ങൾകൊണ്ടും കമാഗ്നിത്തങ്ങൾക്കുള്ളിൽവർദ്ധിച്ചു
തുംഭവാൻ*ഇന്നതുതവമധുരധരാമൃതംകൊണ്ടു നന്നായിക്കെ
ട്ടുക്കേണമൊതുരചെയ്യായ്കിലോ*തദപിരഹാഗ്നിതന്നിൽദഹിച്ചു
ത്തങ്ങളെല്ലാ മദ്യൈവഭവാനോടുചേർന്നുകൊള്ളുവൻനന്ദനം*മ
ന്ദഹാസവുംതവസുന്ദരവദനവും മിത്രവീലാഭംതട്ടുംമേനിയും
കടംകുടവും*മോഹനഭാവങ്ങളുംകാണുന്നനേരത്തിങ്കൽ മോ
ഹിയാതിരിക്കുന്നനാരിമാരുണ്ടോപാത്താൽ*ലോകൈകമതാ
വാകമിന്ദിരാദേവിപോലും ലോകനായകനിന്നക്കുമി മ്മീട്ട
ന്നുവല്ലോ* നിങ്ങൾപിന്തിച്ചപ്പോളൊക്കെവരുത്തുവാനനു
ത്തങ്ങളോടുരചെയ്തിന്നുനീമറന്നിട്ടതാ * കിങ്കരിമാരായുള്ള
ത്തങ്ങളെക്കുരുണയാൽ പങ്കുജ്ഞപരിപാദിച്ചുകൊള്ളേ
ണമേ * ഇത്തരമവരുടെഭീനവാക്യങ്ങൾകേട്ടു ചിത്തകാരു
ണ്യംപൂണ്ടുകൃഷ്ണനുംമോദത്തോടെ * മന്ദഹാസവുംചെയ്തുസു
ന്ദരീജനങ്ങളോടൊന്നിച്ചുപൊക്കുകാളിന്ദീതീരംപുക്കു *
നാലുഭാഗവുംഗോപനാരിമാരോടുകൂടി നീലക്കാർവണ്ണൻതാ
നമേറവുംവിളങ്ങിനാൻ * ശരഭപൂണ്ണചന്ദ്രൻനക്ഷത്രജന
ത്തോടും പാരമാകാശമാഗ്നേശ്വരോഭിമ്മീട്ടുന്നപോലെ * ആ
ശ്ലേഷപുംബനാദികാമതന്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടും വിശപദമാഹനങ്ങളെ

ഉംഭാവവൈഭവംകൊണ്ടും * ഓരോരോവിധങ്ങൾകൊണ്ടും
 രോദനാനാരിമാരെപ്പാരതെരിപ്പിച്ചുകൃഷ്ണനമതുനരം * ത
 ങ്ങൾതങ്ങൾക്കുളളാതമോഹങ്ങൾസാധിച്ചപ്പോൾ ഉംഗനമാ
 ക്കുമോനങ്ങളുണ്ടായ്തന്നു * മല്ലലോചനനിനിക്കുറവുമധീ
 നനെ ഉന്നല്ലാതംനിരൂപിച്ചുഗവുവുവലിച്ചപ്പോൾ * നാ
 ശകാരണമായഗുപ്തത്തെക്കളഞ്ഞവ ക്കാശയാഭക്തിയുണ്ടാക്കീ
 ടുവാൻവാസുഭവൻ * നാരിമാരെല്ലാവരുംപാത്തുപാത്തിരി
 ക്കുമ്പോൾ ഉരുതുമേയറിയാതെമറഞ്ഞുമായയലേ * അദ്ധ്യായ
 മിരിപതുമാമ്പതുചൊല്ലിടീനേ നന്ദനനേനകേട്ടുകൊള്ള
 വിനെല്ലാപരം *

ഗോപസ്ത്രീജനങ്ങളുംകൃഷ്ണനെക്കൊന്നായ്യാൽ താപേ
 നവിലാപിച്ചതിരണ്ടു പനന്താരം * തമ്മിലങ്ങാരോതരം
 പണ്ടുവിലാപിച്ച മുമ്പത്തന്നെപ്പോലെസഞ്ചരിച്ചീടു
 നേരം * കണ്ണതൊക്കണ്ടുബുദ്ധിനേരെയല്ലായ്ക്കുമുലം കണ്ടവു
 ക്കാദികളോടീവണ്ണംചോദ്യംചെയ്യാൻ * അശപത്മാസനവി
 ലാപകസരദ്രമങ്ങളു വിശപമോഹനനായകൃഷ്ണനയുണ്ടാക
 ണ്ടു * ചന്ദനാശോകനാഗപുന്നാഗങ്ങളേനിങ്ങൾ നന്ദനന്ദ
 നനായകൃഷ്ണനയുണ്ടാകണ്ടു * താലസാലാശപകണ്ഠമാകന്ദ
 ദ്രമങ്ങളു ബാലകൃഷ്ണനനിങ്ങൾകണ്ടിതൊചൊല്ലിടുവിൻ *
 കോമളവീപാഗതചമ്പകങ്ങളേനിങ്ങൾ കാമസുന്ദരനായ
 കൃഷ്ണനയുണ്ടാകണ്ടു * സിന്ദുവാരമേമല്ലമാലതീലതകളേ സു
 രോദനനായകൃഷ്ണനയുണ്ടാകണ്ടു * കൃഷ്ണസാരമേമയിൽകൂ
 ടുമേന്തു കങ്ങളു കൃഷ്ണനനിങ്ങളിന്നുകണ്ടിതൊചൊല്ലിടുവിൻ
 കണ്ടിതെന്നിരിക്കിലുമില്ലെന്നുവരികിലും മിണ്ടാതവസിപ്പതു
 മോഹ്യമല്ലെന്നതും * സൌഖ്യമായ്യാഴുന്നവർമറയ്ക്കുജന
 ത്തിന്റെ ദുഃഖങ്ങളരികയില്ലെന്നതുസിദ്ധമല്ലോ * ഏണവ
 ല്ലഭനിയെന്നിങ്ങിനെനടക്കുന്നു പ്രാണവല്ലഭൻതന്നെക്കാ
 ന്നാഞ്ഞുതിരുകയോ * ചക്രവാകമേതവഭത്താവുപിരിഞ്ഞുള്ള
 ദുഃഖംനീരാത്രിതന്നിൽനിത്യമുറിഞ്ഞിട്ടും*എങ്കിലുംഞങ്ങൾ
 ക്കുള്ളദുഃഖങ്ങൾകൊണ്ടെന്നരം സങ്കടംനിനക്കേതുമില്ലയോ
 ചൊല്ലിടുനീ * ഭൂതധാരണിയാകാഭൂമിക്കുനമസ്കാരം പ്രീതി

യോടൊന്നുണ്ടാകുന്നിന്നോടുചോദിക്കുന്നു * നൃത്തനൃത്തങ്ങളെ
 ഭാരംഭാരമെന്തോടുകൂടി പ്രീതികൊണ്ടുവന്നിട്ടുപോ
 നെത്തുടലും * ഞങ്ങളെയുപേക്ഷിച്ചുപോകുന്നതുകൊണ്ട്
 മംഗലപാദസ്പർശമെന്നുസഭാവിധിയോ * വാരാഹരൂപിയോ
 ടംസംഗമംലഭിക്കയാൽ പാരമുണ്ടായസുഖമിപ്പോഴുംമാറായ്ക്ക
 യോ*ഇത്തരംബന്ധമില്ലാതോരോന്നുപറകയും ചിത്തത്തിൽ
 കൃഷ്ണൻതന്റെരൂപത്തെനിനക്കും * അങ്ങിനെയൊക്കെയോ
 ഭായതിലൊക്കുന്നാരി ഭംഗിയോടൊരപീലിശിരസ്സിൽവെച്ചു
 കൊണ്ടു * ഞാനെന്നതുകൃഷ്ണനെന്നുചെല്ലിനാളതുനേരം ഞാ
 നത്രൊരാമെന്നുമാറ്റൊക്കുന്നാരിചൊന്നാൾ * അന്നേരമൊ
 രുന്നാരിപുതനായെന്നുഭാവി ചൂന്നതസ്സനങ്ങളൊക്കെത്താ
 ളൊരുത്തിക്കു * മോദമോടചർമുകടിക്കുംനേരത്തിങ്കൽ പേ
 നെനടിച്ചുകൊണ്ടുചുത്തിലലറിനാൾ * അന്നേരമൊരുന്നാ
 രീകാലുകളയത്തിക്കൊണ്ടിന്നുനീകാളിനിയിൽനിന്നാശുഗ
 മിക്കേണം * എന്നുരചെയ്തുകൊണ്ടുനൃത്തവൃന്ദത്തിനാൾ ന
 ഓദിഗോപന്മാരായ്നിന്നിതുചിലരപ്പോൾ * അന്നേരമൊ
 രുന്നാരിചരമഹസ്സുവെപ്പാങ്ങി ചൂന്നാരുവെപ്പൊക്കൊണ്ടുപടി
 യായ്ക്കൊണ്ടുചൊന്നാൾ * ഇത്തരംഭാരമേറൻചെയ്യുമീലക
 ളെല്ലാം ചിത്തമോദത്താലവർകാട്ടിയെന്നതേവണ്ടു*അങ്ങി
 നേനടക്കുമ്പോൾനന്ദനന്ദനൻതന്റെ ഭംഗിയേറീടുപോകുമി
 ഹങ്ങളുകണ്ടീടിനാൾ * തൽപദസമീപത്തുനാരിതന്നുപോ
 ദ മുൽപലനേത്രമാരുംകണ്ടുസന്താപത്തോടും * അന്യോന്യം
 പറഞ്ഞിതുഭാഗ്യമുള്ളൊരുന്നാരി നന്ദനന്ദനനോടുകൂടെപ്പോയി
 തുന്താനും * പ്രാണവല്ലഭൻതന്റെപാദപങ്കജമദ്ധ്യേ കാണ
 നുണ്ടുപട്ടുപോകുമിഹാവുപേരേ * ചുപ്പുനയയുമിതാകാണ
 നൃസമീപത്തു പുഷ്പമാലകളിതാകൊഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു * അ
 യ്യയോപതിച്ചിതുകൃഷ്ണനുമവളോടു പൊയ്യല്ലകാമമീലാചെ
 യ്യുചെന്നതുന്താനും * അപ്പോൾവട്ടുപോകുമെന്നില്ല
 ചിൽപുരുഷന്റെപദപേതിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ടു * കാമിനിത
 നെന്നിജതോളതിലേറിക്കൊണ്ടു കാമിയാമചൻനടന്നീടിനാ
 നെന്നുന്താനും* ഇത്തരംപറഞ്ഞുവരല്ലൊരാമരമിച്ചു ചിത്ത
 സന്താപത്തോടുംസഞ്ചരിച്ചിട്ടെന്നേരും * ദുഃഖിച്ചുവരുന്നു

അരാധയെക്കണ്ടാരവർ ദുഃഖകാരണങ്ങളുംചോദിച്ചുവരുത്തേ
 രം * ചൊല്ലിനാളവരോടാരായുംസഖിമാരേ ചൊല്ലാവതല്ല
 മമദുർഭഗമോത്തുകണ്ടാൽ * എന്നെയുംകൊണ്ടുകൃഷ്ണൻപോകു
 നന്നേരത്തിങ്ക ചെന്നുള്ളിൽമദമേററംവലിച്ചുവരികയാൽ *
 സൗന്ദര്യമെന്നോളമില്ലാക്കുമെന്നുറച്ചുഞാൻ നന്ദനന്ദനൻ
 തന്നോടിവണ്ണചൊല്ലിടീനേൻ * പാദസഞ്ചാരംകൊണ്ടുവേ
 ഭുണ്ടിനിഷേധം വേദനയതുണ്ടുകാലിന്ദ്രന്ദരണ്ടിന്ദ്രേലും
 എന്നെയുമെടുത്തങ്ങുകൊണ്ടുപോകേണംഭവം നിന്നുഞാൻനി
 നക്കേറമിഷ്ടയാംകാന്തയല്ലോ * എന്നതുകേട്ടുകൃഷ്ണൻമോദ
 മോടരചെയ്യാ നിന്നതിനെത്തുടേധംചാരത്തുവരികനീ *
 എന്നതുകേട്ടുഞാനു ചാരത്തുചെന്നനേരം നന്ദനന്ദനൻത
 നെക്കണ്ടതില്ലെന്നുവേണ്ട * പുത്രയുംദുഃഖംവുണ്ടുകൃഷ്ണനെ
 ത്തിരഞ്ഞുഞാ നത്രവന്നാരുനേരംനിങ്ങളെക്കണ്ടെന്നല്ലോ *
 എന്നതുകേട്ടനേരംകഷ്ടമെന്നുറച്ചുവ റൊന്നിച്ചുഗോവിന്ദനെ
 ത്തിരഞ്ഞുനടക്കുമ്പോൾ * അസ്മിച്ചിതുചന്ദ്രനന്നേരംഗോ
 പിമാരും ചിത്തസന്താപത്തോടപിൻനോക്കിനടക്കൊണ്ടാർ
 മുന്നംവന്നാരുദിക്കിൽവന്നിരുന്നല്ലാവരും മൊന്നിച്ചുദുഃഖ
 ത്തോടമത്രയുംഭക്തിയോടും * നന്ദനന്ദനൻതന്നെസ്തുതിച്ചു
 വാണീടിനാ നിന്നുഞാനല്ലായവുമുപ്സതുംചൊല്ലിടീനേൻ *

ഗോകുലത്തിങ്കൽഭവാൻവന്നവതരിക്കയാൽ ഗോകു
 ലത്തിനുകീർത്തിവലിച്ചുചമഞ്ഞുതേ*നന്ദനന്ദനഭവാൻവിഷ്ണു
 വായതുമൂല മിന്ദിരാഭവിനിത്യംഗോകചേവാണീടുന്നു * ഞ
 ങ്ങൾക്കജീവനാകുന്നിന്നെയുംതിരഞ്ഞുകൊണ്ടിങ്ങിനെദുഃഖി
 കുന്നെങ്ങളേവെടിഞ്ഞിതേര* ക്കുരിമാരായുള്ളഞങ്ങൾക്ക
 തവമുഖ പങ്കജമിന്നതെന്നകാണുമാറാക്കണമേ* നല്ലമില്ലി
 കൾകൊണ്ടുതല്ലുകൊണ്ടോരഞങ്ങൾ മല്ലലോചനനിന്നെക്കു
 ണ്ണാഴ്ത്തിമരിച്ചുപോം * ഏരിയാരാപത്തുകൾവന്നതുമെല്ലാം
 തീർത്തു പാരിച്ചുകാരുണ്യത്താൽപാലിച്ചുവോനില്ലോൾ* കാ
 മിനീജനങ്ങളാംങ്ങളേഭവിക്കുന്ന കാമവഹനിയെത്തട്ടുതീ
 ടുവാൻ പണിയുണ്ടോ * ഗോപികാസുതനല്ലനീയിന്നഭവന
 ത്തിൽ പാപികളാകുംദൈത്യവീരരെയാടുകുവാൻ * സാര

സോൽഭവമുഖഭവകളർത്ഥിക്കയാൽ ശൌരിനന്ദനനായിപ്പി
ന്നവിഷ്ണുവല്ലോ * ഭക്തമാർദ്ദയത്തനൽകുന്നതവമുട്ട ഹ
സ്തപങ്കജംമുർജ്ജിമേക്കേണവൈകീടാതെ * പത്മജാഭവാ
ച്ചിതമാകിയതവപപേത്മങ്ങൾ കുമ്പളിയിൽചേർത്തുടൻ
ങ്ങൾക്കുള്ള * കുമതാപത്തക്കളഞ്ഞീടുകവൈകീടാതെ
കാമനോയഭക്തവത്സലനല്ലോഭവാൻ * കാലികളോടേ
വാൻകാനനേപോകുന്നേരം മാലുകൾത്തങ്ങൾക്കുള്ളതെങ്ങി
നേപറയുന്നു * ഓരോരോപകൽനിന്നെക്കാണാതെകഴിക്കുന്ന
തോരോരോകല്പംകഴിയുന്നതുപോലെയല്ലോ * ഇങ്ങിനെയുള്ള
നിന്നെക്കാണാതെത്തങ്ങൾല്ലാ മെങ്ങിനെപൊക്കുന്നവല്ല
ഭയോനിയേ * ക്രൂരകണ്ടകശിഖാപുണ്ണമാംവനങ്ങളിൽ സാ
രസമുദ്രതരപാടങ്ങൾകൊണ്ടുഭവാൻ * സഞ്ചരിക്കുന്നതോ
ത്തുറന്നഞ്ചകമുതകുന്നു പങ്കജവിമലാചനത്തങ്ങൾക്കെന്താവ
തയ്യോ * നിന്നുടേസംഗംകൊണ്ടുത്തങ്ങൾക്കിന്നല്ലാവർക്കും
വന്നൊരുമത്തെയ്യോമാനവുശവുങ്ങളും * കൈവേനശിമിച്ചി
ജീവനാശനത്തിന്ന മിക്കാലംകാലംവന്നുകൂടിയെന്നറിഞ്ഞേ
ലും * പ്രാണനാശവുവന്നുകൂടീടുന്നതിൻമുമ്പേ പ്രാണവല്ല
ഭവരിപാലിച്ചുകൊള്ളേണമേ * സന്താപത്തോടുകൂടാമോരോന്നി
ത്തരമുരചെയ്തു മന്തരഭക്തിയോടുമെത്രയുംസ്തുതിചെയ്തു * മര
നസംകൃഷ്ണൻതങ്കലേറാവുമുറപ്പിച്ചു മാന്വിപിമാരുൾനിറോവേ
നവാണീടിനാർ * സാരമായിരിപ്പോരുഗോപികംഗീതയെ
ന്നപേരായ മുപ്പത്തൊന്നാമദ്ധ്യായംചൊല്ലീടിനാൻ *

ഇങ്ങിനെഗോപീജനാദുഃഖിച്ചുവസിക്കുമ്പോൾ മംഗ
ലംനൽകീടുന്നമാധവൻനാരായണൻ * താപനാശനൻഭക്ത
വത്സലനായകൃഷ്ണൻ ഗോപിമാരുടെഭക്തികണ്ടുസന്തോഷം
വുണ്ടു * സുന്ദരിമാരാംഗോപനാരിമാരുടെമുമ്പിൽ സുന്ദര
വേഷത്തോടുംപ്രത്യക്ഷനായിടിനാൻ * നന്ദനന്ദനൻതന്നെ
ക്കണ്ടോരുഗോപിമാർക്കു വന്നൊരുസന്തോഷംതന്നെങ്ങി
നെചൊല്ലീടുന്നു * ചിത്തവിഭ്രമത്തോടുകൂടാമാരുമിച്ചു
സതപരംചെന്നുപുണർന്നീടിനാൻഗോപിനനെ * ഗോഷ്ടിക
ളതുനേരംഗോപിമാരോരോരാരം കാട്ടിയതെല്ലാമുരചെയ്തതി

നാളല്ലാത്ത * തങ്ങൾക്കുതോന്നുംവണ്ണമല്ലാമെന്നു കാ
 ണ്ടു മംഗലഗാത്രിമാരുമാനന്ദംവൃണ്ടുശേഷം * പ്രേമഗാത്രഭ
 വാചാകൃഷ്ണനോടുരാചയ്യാർ കോമളാകൃതത്തെങ്ങൊന്നുണ്ടു
 ചോദിക്കുന്നു * തങ്ങളെഭജിക്കുന്നോരിഷ്ടരാജനങ്ങളേ ത
 ണ്ടുംഭജിച്ചീടുമെന്നിനേചിലരെല്ലാം * തങ്ങളെഭജിക്കാതെ
 യുള്ളവരെയുംനിത്യ മങ്ങോട്ടുഭജിച്ചീടുമെന്നിനേചിലരെല്ലാം *
 തങ്ങളെഭജിക്കിലുമങ്ങോട്ടുഭജിക്കയില്ലെന്നിനേചൊന്നെന്ന
 പോലെയുണ്ടല്ലോചിലർ * ഇത്തരംമൂന്നുവിധമുള്ളോരുജന
 ണ്ടി ലുത്തമാനെന്നതുചൊല്ലുകപേണംഭവാൻ * എന്ന
 തുടർകൃഷ്ണൻമന്ദഹാസവുമായ് സുന്ദരിമാരോടുരാചയ്യി
 തുമധുരമായ് * സ്വാത്മതല്പരന്മാരായുള്ളോരുജനമല്ലാ മാ
 സ്ഥയാപസ്സരംഭജിക്കമറിഞ്ഞാലും * അങ്ങിനെയുള്ളവരോ
 ട്കർമ്മനിരൂപിച്ചാലംഗനമാരേസഖ്യംനന്നല്ലെന്നതുത
 ന്നം * തങ്ങളെഭജിക്കയില്ലെങ്കിലുമല്ലാതെയു മങ്ങോട്ടുഭജി
 ച്ചീടുംകാരുണ്യമുള്ളജനം * ഭേദികൾക്കുവേണ്ടാടുസൗഹൃദം
 ഗുണമത്രേ മോഹനഗാത്രിമാരേകേട്ടാലുംവഴിപോലെ * ജ്ഞാ
 നമുണ്ടാകുമതമാരാമന്മാരായ മാനവന്മാരുമാത്മകാമന്മാ
 രായുള്ളോരും * എത്രയംകൃതഘ്നരായുള്ളോരുജനങ്ങളും നിത്യ
 വംഗുരമിത്രദ്രോഹത്തെച്ചെയ്യുന്നോരും * എന്നിപർന്നാലു
 പേരുമിങ്ങോട്ടുഭജിക്കിലു മെങ്ങുമേഭജിക്കയില്ലങ്ങൊട്ടെന്നറി
 ണ്താലും * ആത്മജ്ഞാനാത്മികളായുള്ളവർക്കല്ലാപക്ഷ മാ
 ത്മാരാമന്മാരോടുസൗഹൃദംഗുണമത്രേ * ആപ്തകാമന്മാരോടു
 സൗഹൃദംകൊണ്ടുപല പ്രാപ്തിയില്ലൊരുവനെന്നതുധരി
 ച്ചാലും * പിന്നെയൊന്നുവോടുസൗഹൃദമുണ്ടായ്യാൽ
 വന്നീടുമനത്ഥവുംപാപവുമുണ്ടായ്യാൽ * ഇന്നിപമൂന്നുവിധ
 മുളോരുജനങ്ങളി ലൊന്നുപോലെയുമല്ലത്താനെന്നുധരിച്ചാ
 ലും * നിത്യവുമെന്നേഭക്തിക്കൈക്കൊണ്ടുഭജിക്കുന്ന സത്തമ
 ന്മാർക്കുദാസൻത്താനെന്നറിഞ്ഞാലും * ഭക്തന്മാരുടെമുമോ
 നങ്ങൾനശിപ്പിച്ചു ചിത്തശുദ്ധിയുമാത്മജ്ഞാനവുമുൾക്കിപ്പി
 ന്ന * അന്ത്യകാലത്തുകുടവേനൽകീടുംതാൻ പന്ത
 ണിമുഖമാരേസത്യമെന്നറിഞ്ഞാലും * ഇന്നുനിങ്ങൾക്കുമുമോ
 നങ്ങൾവഴിക്കയാലെന്നിപേക്ഷിക്കാമെന്നതരംവന്നമൂലം

ചിത്തശുദ്ധിയുമെങ്കൽഭക്തിയുമുണ്ടാ പതി നത്രത്താർമാത്തെ
 തുമന്നതെന്നറിഞ്ഞാലും * എത്രയുക്തപല്ലാർത്താനെന്നതു
 നിങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മത്തകാശിനിമാരതോന്നതതൊരുനാളും*
 ഭക്തരെക്കുറിച്ചുള്ളവാത്സല്യമെന്നെപ്പോലെ പാക്കിലിന്നീ
 ശപരന്മാർക്കു മില്ലറിഞ്ഞാലും * ചിത്തശുദ്ധിയുമെങ്കൽഭ
 ക്തിയുന്ദിങ്ങൾക്കിപ്പോളെത്രയുവർദ്ധിക്കയാൽപ്രത്യക്ഷനാ
 യീടീനേൻ * ചേരവുങ്കളഞ്ഞിനിനിങ്ങളുമെന്നോടൊത്തു
 മാദനമിച്ഛുകൊണ്ടീടുവിൻമെന്നെപ്പോലെ * മുഖംഗിമാ
 രോടവകൃഷ്ണനുംചൊല്ലീടിനാ നല്ലായ്മമുപ്പത്തിരണ്ടിങ്ങി
 നെചൊല്ലീടിനേൻ *

ഇത്തരംകൃഷ്ണപാത്രഭക്തോരുഗോപിമാർക്കു ചിത്തതര
 പവുന്തിൻസന്തോഷമതുവന്നു * കാമിനിമാരോടൊത്തുകൃ
 ണ്ണനമതുനേരം സാമോദരംസക്രിഡാചെയ്തിന്നാരംഭിച്ചു *
 ഓരോരോഗോപീജനംതന്നടെയരികത്തങ്ങോരോരോകൃഷ്ണരൂ
 പമന്നേരംകാണായ്വന്നു * സുന്ദരിമാരായുള്ളഗോപസ്രീജന
 ങ്ങളും സുന്ദരരൂപന്മാരായുള്ളകൃഷ്ണന്മാരും * വട്ടത്തിൽ
 നിന്നുകൊണ്ടുതങ്ങളിൽകയ്യുപിടി ച്ചിഷ്ടമോടാരോതരംക്രി
 ഡകൾതുടങ്ങിനാർ * ഇന്ദ്രനീലാംപുണ്ടകൃഷ്ണന്മാരുടെമ
 ഭ്യേ പൊന്നിറംതേടുംഗോപസ്രീകളെക്കണ്ടേനരം*പൊൻ
 മണികളുമിന്ദ്രനീലമാംമണികളും നന്മയിവിടചേർത്തുകോ
 രത്താരുമാലപോലെ * പാടിയുംവരാടിയുംതോടിയെന്നിവ
 യെല്ലാം പാടിയുംസപാദേദമോരോന്നേനടിക്കയും * ചെമ്പ
 യുമടന്തയുന്നല്ലൊരുപഞ്ചാരിയും ചെമ്പടംഭികളായതാള
 ത്തിൽകളിക്കയും * എന്നിവകണ്ടനേരമാകാശമംഗ്ലത്തിങ്കൽ
 വന്നുനിന്നിതുഭവപുനര്യംമുനിമാരും * യക്ഷകിന്നരസിംഹ
 ധ്യജനങ്ങളും പക്ഷിപന്നഗദ്വൈത്രേണവഗണങ്ങളും *
 പുഷ്പരമാർഗ്ഗവന്നുനിറഞ്ഞുമോദത്തോടും പുഷ്പരേഖണമീല
 കണ്ടുകണ്ടാനന്ദിച്ചാർ * കല്പകസുമങ്ങളുൾസ്രീകളെല്ലാ
 മുൽപദലക്ഷണമൂർജ്ജിബാഷ്പവർഷംചെയ്യാർ* ദേവചന്ദ്ര
 ങ്ങളെല്ലാംഘോഷിച്ചുഭവന്മാരും ദേവദേവശൻതന്നെ

തിച്ഛുനിമിത്തം * മോഹനമായരാസക്രീഡാകാണാരുനരം
 മോഹിച്ചുദേവിമാതംതങ്ങളിൽചൊല്ലിടിനാർ * നിമ്ബഗാ
 ത്രിമാരാംവല്ലവിമാരക്കണ്ടാൽ നമുടൈസാദയ്യവുംഗച്ഛുവും
 ശമിച്ചീടും * ഇന്ദിരാപതിയോടൊന്നിച്ചുമിപ്പതി നിന്നി
 വക്കൊഴിഞ്ഞാക്കുംസംഗതിചരുന്നതും * ധന്യമാരാകുംഗോ
 പനാരിമാരുടെഭാഗ്യം നന്നനന്നന്നപറഞ്ഞീടാവുന്നിത്ര
 പിച്ഛാൽ * ഇത്തരമോരോന്നരചെയ്യവരല്ലാവരും ചിത്ത
 ജതാപംപൂണ്ടുമോഹിച്ചുനിന്നിടിനാർ * ഗോപികജനങ്ങളും
 നന്ദനന്ദനന്മാരും മോപാമുഡംവിളങ്ങീടുന്നശോഭയോടും *
 അഴിഞ്ഞകേശത്തോടുംകൊഴിഞ്ഞമാലുത്തോടും കിഴിഞ്ഞ
 ചേലയോടുംവഴിഞ്ഞമോദത്തോടും * സേവദലേശങ്ങളോടും
 മഞ്ജുഗീതങ്ങളോടും പാതോളങ്ങളോടുംക്രീഡകൾചെയ്യ
 നേരം * വിദ്യന്മാലകളോടുംമേലങ്ങളെന്നപോലേ വിദ്യോ
 തിച്ചിതുഗോപീധന്യലേകൃഷ്ണന്മാരും * വല്ലവീജനങ്ങളുംകൃ
 ണ്ണസംഗമംകൊണ്ടു സല്ലാസസുഖത്തോടുംഭാനവുചെയ്തീ
 ടിനാർ * അന്നേരംരാസക്രീഡാശാന്തയായൊരുനാരി നന്ദ
 നന്ദനസ്തന്ധാവചിച്ചുനിജഹസ്തം * മറ്റൊരുനാരിയപ്പോൾ
 മായവകരാംബുജം തെറന്നപിടിപെട്ടുപുംബിച്ചാൾതെരു
 തെരു * അന്നേരമൊരുനാരികൃഷ്ണൻതരുചത്തോടു തന്നുടെ
 മുഖംനന്നായണച്ചുമോദത്തോടും * കൃഷ്ണചമ്പിതമായതാംബു
 ലംവാങ്ങിക്കൊണ്ടാൾ കൃഷ്ണനമതുനരംപുംബിച്ചുപുൽകീടി
 നാൻ * നൃത്തഗാനങ്ങൾകൊണ്ടുതന്ത്രയായൊരുനാരി സ
 തപരകൃഷ്ണഹസ്തപങ്കജപിടിപെട്ടു * തന്നുടെമുലതന്മേൽ
 വെച്ചുകൊണ്ടാനന്ദിച്ചാളന്നേരംകൃഷ്ണൻതാനുമവളെപ്പുൽകീ
 ടിനാൻ * തന്നത്താൻമാനവർപിടുന്നയുമോരോരം മന്ന
 തരാഗുത്തോടുംചെയ്യവന്നുചെയ്യേണ്ട * പ്രേമവീക്ഷണം
 കൊണ്ടുംമന്ദഗാസങ്ങൾകൊണ്ടും കോമദകരസ്സർച്ചാബനാ
 ഭികൾകൊണ്ടും * ഇന്ദിരാപതിയാകുംനന്ദനന്ദനൻഗോപ
 സുന്ദരീജനങ്ങളെന്നായിരമിപ്പിച്ചാൻ * ഇങ്ങിനെരാസ
 ക്രീഡാചെയ്തിവരലേസ്യംപൂണ്ടുംഗനമാരുംബഹുരൂപനാം
 കൃഷ്ണൻതാനും * മന്ദമെന്നിയെചെന്നുകാളിന്ദീതോയംതന്നി
 ലുന്നിദാനന്ദംജലക്രീഡയുമാരംഭിച്ചു * തങ്ങളിൽതൂടിക്കയും

താളത്തിൽ കളിക്കയും മേളത്തിൽ പാട്ടുപാടി നീന്തിയുമാന
 നിച്ചും * അന്യോന്യം വിളിക്കയും ന്യാന്യമാളോഷിച്ചു മന്യുന
 മോദം ജലംകോരിയൊഴിക്കയും * ഇങ്ങിനേ ജലക്രീഡച
 യ്യുകൊണ്ടുനന്തര മംഗനമാദരാടാത്തു തീരത്തു കരയേറി * ന
 ല്ലൊരു കലയാനക്കൂട്ടങ്ങൾ നിജനിജ വല്ലഭമാദരാടാത്തു സ
 ബരിപ്പതുപോലെ * സുന്ദരിമാരും ബഹുരൂപനാകൃഷ്ണൻ
 തന്നെ മൊന്നിച്ചു മിച്ചിതു ശാരദാനിശകളിൽ * ഭക്തവത്സ
 ലനായമായവൻ നാരായണൻ ഭക്തിയേറീടുന്നൊരു ഗോപ
 സ്ത്രീജനങ്ങളേ * എത്രയും രമിച്ചു സൗച്യവും ചർത്തിനാൻ
 ഭക്തിയുള്ളവർക്കുതുല്യമായിട്ടുള്ള * ഇത്തരം മനീന്ദ്രന്റെ
 വാക്കുകൾ കേട്ടനേരം ചിത്തകൗതുകത്തോടും ചോദിച്ചു നര
 പതി * നല്ലൊരു ധർമ്മങ്ങളും വൈദികമയ്യായുമു മെല്ലാമേര
 ക്കിപ്പാനുമധർമ്മംകളുവാറും * വന്ന പതരിച്ചൊരു പോകേ
 ശൻ നാരായണ നിന്നിതു പരദാരസംഗമം ചെയ്യിട്ടുവാൻ *
 അധർമ്മം മഹത്തു കർമ്മം ചെയ്തു കാണുന്നാരും സ്വധർമ്മമെന്നോ
 ത്തതു ചെയ്യിട്ടു മെല്ലാ പരം * ആകയാലതിൻമുമ്പമെന്നെന്നു
 ചൊല്ലീടേണം ലോകശതപോനിയേ സർവ്വജ്ഞനല്ലോ വോൻ
 എന്നതുകേട്ടു മനീന്ദ്രനുമരുൾ ചെയ്യാ നിന്നതിൻമുമ്പമറി
 ണ്ടീടുവാനരുതാക്കും * ത്രൈലോക്യനാഥന്മാരാമീശപരന്മാ
 രും ചില കാലത്തു ധർമ്മംഗം ചെയ്തു കാണുണ്ടുപണ്ട * ഇ
 ല്ലൊരുദോഷംതേജോരാശികൾക്കുതുമ്പ മെല്ലാമഭിഷേകന
 പാവകനെന്നുപോലെ * ധർമ്മല്ലാതകർമ്മമീശപരനല്ലാത്തവർ
 തന്നെ സ്ത്രീകൾ പോലും ചിത്തചെയ്തു തല്ലോ * കുറമെന്നി
 യെ വിഷംപാനം ചെയ്യിതു ശിവൻ മറ്റൊരു ജനം വിഷംകുടി
 ക്കിൽ മരിച്ചീടും * ഈശ്വരവാക്യമെല്ലാം സത്യമെന്നറിഞ്ഞാ
 ലു മീശപരൻ ചെയ്യിടുന്നതാക്കയും ചെയ്യാവല്ല * കുറമില്ലീ
 ശ്വരന്മാർക്കധർമ്മം ചെയ്യിടിലും മറ്റുള്ള ജനങ്ങൾക്കധർമ്മമേ
 ചെയ്യുകൂട * നല്ലൊരു കർമ്മം ചെയ്യാൻ നല്ലതു വരുമവൻ വ
 ള്ലാതകർമ്മം ചെയ്യാൻ ദോഷവുമില്ല പാത്താൽ * എന്നതു
 കൊണ്ടു കൃഷ്ണനിന്നിതു ചെയ്യാകാണ്ടു നിന്നുള്ളിലേതു മാരസ
 ദോഹമുണ്ടാകേണ്ടാ * എന്നതു മല്ലുഗോപസ്ത്രീകളും ഗോപന്മാ
 രു മിന്നുകാണുന്നതെല്ലാമോക്കുന്വോൾകൃഷ്ണനല്ലോ * എന്ന

തന്നിനമുഖംദോഷമില്ലാതെത്തന്നെടമഹാമായം
 പൊതുവേമനഃവന്ദ * ഇതിനന്തരൽക്കാലമൊക്കെയുംകൃ
 സ്തൻഗോപ സുന്ദരീലാലരമിപ്പിച്ചിതുകാരുണ്യത്താൽ*ഗോ
 പന്മാരല്ലാപതന്തന്നുടേസീപത്തു ഗോപിമാരെല്ലാനേരമു
 ണ്ണെന്നിരൂപിച്ചാർ * മാധവരാസക്രീഡാകേരകിലുംചൊ
 ല്ലീടിലു മാധികളകന്നീട്ടുഭക്തിയുപലിച്ചീട്ടും * ഇത്തരമുപ്ത
 ത്തുതന്നദ്ധ്യായംചൊല്ലീടിനേൻ ചിത്തമോദനകേട്ടുകൊള്ള
 വിൻകഥാശ്രവണം *

—*—

അക്കാലമൊരുദിനമംബികാവനംതന്നിൽ പൂക്കടൻന
 ദഗോപനാദിയംഗോപന്മാരും * നല്ലൊരുസരസപതീനദി
 യിലുളളിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതൊരുമിച്ചുപൂജിച്ചമഹേശനെ *
 പാർവ്വതീദേവിയേയുംപൂജിച്ചുവിപ്രന്മാർക്കു സർവ്വകാമികമായോ
 രന്നദാനവുംചെയ്തു * സ-ണ്ണവുംവസുങ്ങളുംഗോക്കളുമിവ
 യെല്ലാ മെണ്ണമില്ലാത്തദാനംചെയ്തുകൊണ്ടല്ലാപതും * അ
 ന്നപവാസംചെയ്തുരാത്രിയിലുറങ്ങാതെ ചെന്നടൻനദീതീ
 രെവസിക്കുന്നേരത്തിങ്കൽ * വന്നൊരുപരിമ്പാമ്പുനന്ദനെ
 പ്പിടിപെട്ടു നന്ദനംകൃഷ്ണൻതന്നെവിളിച്ചുവായിട്ടാൻ * ഗോ
 പന്മാരതു കേട്ടുസംഭ്രമത്തോടുകൂടി പാപിയാമഹിതനെ
 ത്താഡനംചെയ്യിടിനാൻ * പിന്നെയുംവിടാത്തുയാൽകൊള്ളി
 ചെച്ചിതുചില ഞാനൊചെയ്യാലുമവൻവിട്ടുപോകാത്തുമൂലം *
 തന്നുടൊക്കെകൊണ്ടുകൃഷ്ണനൊതൊട്ടീടിനാ നന്നേരംകടിവിട്ടു
 സർപ്പവുംചത്തീടിനാൻ * അന്നേരംസർപ്പദേഹംതന്നിൽനി
 ന്നൊരുരൂപം മിന്നുന്നതേജസ്സോടുംസതപരംപുറപ്പെട്ടു * ഭ
 ക്തികൊക്കെകൊണ്ടുകൃഷ്ണപാദോണ്ണൊതൊഴുതപ്പോ ള്കുകനിവോ
 ട്ടമോദിച്ചീടിനാൻദാമോദരൻ * ആരുനീയിതുകാലംസർപ്പ
 മായുന്നീടുവാൻ കാരണമെന്നെന്തുചൊല്ലുകമഹാത്മാവേ
 എന്തുകേട്ടവൻചൊന്നാൻഞാനൊരുവിദ്വാധര നന്ദനൻ
 സുദർശനെന്നൊക്കുന്നിതുനാമം* യൌവനധനസമ്പൽസൗ
 ന്യമുടൊക്കൊണ്ടു സർപ്പലോകത്തെയുംഞാൻനിന്ദിച്ചുനടക്ക
 സ്സോൾ * അംഗിരസ്സുകളായദുർഗമനിമാരെ ഭംഗിയില്ലെന്നു
 രപിമാസവുംചെയ്യിടിനേൻ * അന്നേരമുനിമാരുംചെന്നൊ

തുകാപത്താട്ടു മിന്നുന്നീപെരുമ്പാമ്പായി ചിടുകിടക്കെ
 ന്നാർ * പേടിച്ചുകാക്കൽവീണുവന്ദിച്ചുത്താനമപ്പോൾ തേട്ടു
 നകരുണയോടവതമരുൾചെയ്യാർ * ദോപരയുഗാന്തരമാ
 ധവൻജഗന്നാഥൻ പാപികളായദൈത്യഭൂപരെവധിപ്പാനാ
 യ് * വന്നുചതാരചെയ്യുഗാകലവസിച്ച് മനുവന്നീടും
 തവസൽഗതിയവൻതാട്ടാൽ * എന്നവർചൊന്നനേരംസ
 പ്തമായുണങ്ങാന മിന്നുന്നിൻകരുണയാശാപമോക്ഷവുവന്നു*
 മായാമാനുഷതവപാദസ്സർന്നുകൊണ്ടു പോയിതുമമപാപം
 ശുദ്ധിയുവന്നതുലോം * നിന്നടനാമമൊന്നുവേണ്ടതെജ
 പിക്കിലും വന്നീടുമല്ലോപാപനാശവുകൈവല്യവും * അ
 ണിനേയുള്ളതവപാദസംഗമംകൊണ്ടു മംഗലംഭവിച്ചിതുചി
 ത്രമല്ലല്ലോപാത്താൽ * തപസ്സദാംബുജമുള്ളിലുപ്പാഴുംവിള
 ങ്ങുവാ നല്ലലേക്ഷണമെന്നല്ലെന്നമനശ്രദ്ധം * എന്നുരച
 യ്യവീണനമസ്കാരവുചെയ്തു നന്ദനന്ദനൻതന്നെ ചന്ദിച്ചുഭ
 ക്തിയോടും * യാത്രയുപാഞ്ഞനവാദവുകൈക്കൊണ്ടുച
 നെത്രയുമോദത്തോടുംനാകലോകവുപുക്കാൻ * ഇത്തരംക
 ണ്ടുനരംനന്ദാദിഗോപന്മാരു മെത്രയുമാശ്ചര്യവുമോദവുപു
 ണ്ടീടിനാർ * ഈശ്വരനത്രേകൃഷ്ണനെനമ്പരമുപ്പോൾ വി
 ശ്വമോഹിനിയായമായയാമോഹിക്കയാൽ * ധമുടകൃഷ്ണൻ
 ബാലനെന്നതുപിന്നെത്തോന്നി നന്മയിലുപചാസപാരണ
 മതുചെയ്തു * നന്ദനന്ദനൻതന്നെചാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടല്ലാവരു
 ളൊന്നിച്ചുപുറപ്പെട്ടുഗാകലംപുക്കീടിനാർ * അക്കാലമൊ
 രുദിനംരാമനംകൃഷ്ണൻതാനും പുഷ്കരനേത്രമാരാംഗോപസ്മിജ
 നങ്ങളും * ഗോക്കളംവത്സന്മാരുംഗോപബാലകന്മാരും പ
 ക്കിതുവുന്ദാവനംരാത്രിയിൽകളിപ്പാനായ് * മുല്ലമേന്തിജാ
 തിചമ്പകകസുമങ്ങു ള്ളുസിച്ചിതുപാരചന്ദ്രനുംവിളങ്ങി
 നാൻ * ഭംഗധാരാങ്ങളുംകോകിലനിനാദവും ഭംഗിയേവീ
 ടുമയിൽപേടകൾനിനാദവും * കുന്ദമന്ദാരപുഷ്പസൗരഭ്യസ
 മനപിതം മന്ദവായുവുവന്നുമന്ദമായിയിടുന്നു * ഇത്തരമോ
 രോതരംകണ്ടവരല്ലാവരും ചിത്തസമ്മോദത്തോടുംകാനനേ
 നടക്കുമ്പോൾ * രാമകൃഷ്ണന്മാരതിസുന്ദരവേഷത്തോടും കേര
 മളമാകുവണ്ണമൊന്നിച്ചുഗാനംചെയ്യാർ * മോഹനഗാനം

കേട്ടുഗോപസ്ത്രീജനങ്ങളും മോഹിച്ചതാനേതന്നേമറന്നിൽ
 ക്ഷണനരം * വിത്തനാഥൻറഭ്യുനാകിയശംഖമുഡൻ ചി
 ത്തമോദനവന്നുഗോപികമാരെെയല്ലാം * പെട്ടന്നുപിടിപെ
 ടുകൊണ്ടുപോകുന്നനേരം മട്ടോലുംമൊഴിമാരുമുത്തിൽവിലാ
 പിച്ഛാർ * രോദനംകേട്ടനേരംരാമനുംകൃഷ്ണൻതാനും വേദന
 യോടുമോടിമുന്നിതുപിമ്പേതന്നെ * സാലവുമോങ്ങിക്കൊ
 ണ്ടരാമനെക്കണ്ടനേരം കാലനെന്നോത്തശംഖമുഡനുംമ
 ണ്ടീടിനാൻ * ഗോപികമാരെക്കാത്തുനിന്നിതുബലഭ്രൂൻ
 കോപിച്ചുദാമോദൻപിന്നാലെമണ്ടിച്ചെന്നാൻ * പുഷ്പകോ
 പേനശംഖമുഡനെക്കൊന്നുകൃഷ്ണൻ പെട്ടന്നുശിരോരത്നം
 കൊണ്ടിങ്ങുപോന്നീടിനാൻ * മോഹനമായരത്നംരാമനനല്ലീ
 ടിനാൻ മോഹനഗാത്രിമാരുമെത്രയുംസന്തോഷിച്ചാർ * രാ
 ത്രിയുംകഴിഞ്ഞവരെല്ലാരുമൊരുമിച്ചു പേത്തുപോയമ്പാടി
 യിൽചെന്നങ്ങുചാണീടിനാൻ * ഇത്തരംമുപ്പത്തിനാലദ്ധ്യോ
 യചെന്നെന്നിനി ചിത്തകേതുക്കമുണ്ടെന്നാകിലോകേട്ടു
 കൊൾവിൻ *

—:—

വല്ലഭീജനങ്ങളുംകൃഷ്ണനോടൊരുമിച്ചു നല്ലൊരുനിശക
 ലിൽശ്രീധരചയ്യിടുന്നിതും * അർക്കങ്ങളിപ്പതിൻമുന്നമേ
 ഗോകുലത്തിൽ പുകവെർകൃഷ്ണനെയുധ്യാനിച്ചുവസിച്ചീടും *
 ഗോപികാജനംനിശിപാചതുപതന്നതും ഗോപമോരൊരുവ
 രുമേതുമാന്നറിഞ്ഞീല * മായയാലോകങ്ങളെനിമ്നിച്ചുസം
 ഹരിക്കും മായാമാനുഷനൊടൊരുമാക്കറിയാവൂ * നിത്യവുംപ
 കല്പുള്ളനേരത്തുകൃഷ്ണൻതന്നെ ചിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ചുഗോ
 പസ്ത്രീജനങ്ങളും * ലജ്ജയുറക്കവിട്ടുകൊണ്ടോരോന്നെചൊ
 ല്ലീടുന്ന തിജനത്തിനുപാഞ്ഞീടുവാൻപണിയത്രേ * നന്ദന
 ദനൻതാൻറപീലകൾപാടിത്തന്നെ സുന്ദരിമാരായുള്ളഗോ
 പസ്ത്രീജനമെല്ലാം * ചിത്തമോദനപകൽകഴിച്ചുകൂട്ടീടിനാ
 രിത്തരംമുപ്പത്തഞ്ചാമദ്ധ്യായംചൊല്ലീടിനേൻ *

അന്നൊരുദിനംകാളതന്നുടെവേഷംവുണ്ടു വന്നിതുകും
 സൻചൊല്ലാലരിഷ്ടമഹാസുരൻ * പച്ചുതതുല്യമാകുംകാള

യെക്കാണുന്നേരം സർവ്വലോകവുംപേടിച്ചീടുന്നതേവേണ്ട *
 പാഠസുഭൃഷിതനായകാളതൻമുതുകത്തെ മാംസപിണ്ഡത്തെ
 കണ്ടുമേഘസഞ്ചയങ്ങളും * നല്ലൊരുമലയിതെന്നോത്തുകൊ
 ണ്ടതിന്മീതെ മെല്ലേവെചെന്നിരുന്നാരെന്നുതൊൻകേട്ടിരിപ്പൂ *
 ഘോരമായൊരു കാളതന്നുടേശബ്ദംകൊണ്ടു പാരാതെഗോ
 കൾക്കെല്ലാംഗർവ്വംസ്രവിക്കുന്നു * മേൽപെട്ടെക്കയത്തിയ
 പുഷാഗ്രവാലുകൊണ്ടു വിൽപാട്ടുമേഘങ്ങളുദ്രവേനീങ്ങീട
 ന്നു * പച്ചതങ്ങളെയെല്ലാകൊമ്പുകൊണ്ടുതെറ്റി ഒരു
 വ്വിയുംകുലുക്കിക്കൊണ്ടത്രയുംവേഗത്തോടും * നേത്രവുമ്പുവ
 പിച്ചുകാപമോടിടക്കിടേ മൂത്രവുമ്പുകിക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞുവന്നീ
 ടുന്നേരം * പേടിച്ചുഗോകുലത്തിലുള്ളവരെല്ലാവരും മോടി
 ചെന്നിതുരാമകൃഷ്ണന്മാരുടെമുമ്പിൽ * പേടിപൂണ്ടല്ലാവ
 രുംവന്നതുകണ്ടുകൃഷ്ണൻ പേടിയൊക്കുന്നൊചാലിക്കാളതൻനേ
 രുചെന്നാൻ * അന്നേരംവൃഷാസുരൻകുത്തിനാൻകോപ
 തോടു മൊന്നോടിച്ചിതുകൃഷ്ണൻകാളയുമതുനേരം * നൂറു
 വിൽപാട്ടുവാങ്ങിമോഹിച്ചുചീണ്ടീടിനാൻ വീരോടങ്ങഴുനീ
 രുപിന്നെയുംചെന്നീടിനാൻ * കണ്ണനുമതുനേരമോടിച്ച
 നമ്പരടെ വണ്ണമോടുകണ്ണെപിടിച്ചുകരങ്ങളാൽ * മുക്കിയ
 വശംപിഴിഞ്ഞീടുന്നകണക്കിനെചിക്കുന്നതിരിച്ചപ്പോളവനും
 ചത്തിടിനാൻ * ഗോകുലവാസികളുമെത്രയുംസന്തോഷ
 മൂർ നാകികൾപുഷ്പവർഷംചെയ്തപ്പോൾപുഷ്പരത്തിനാൻ * നാ
 രദമഹാമുനികംസനോടതുകാലം പാരാതെവൃത്താന്തങ്ങളെ
 കയ്യൊചാലിപ്പിടവാൻ * വേഗേനപുറപ്പെട്ടുകംസനേച്ചെന്നു
 കണ്ടു സപാഗതാദികൾകൊണ്ടുപൂജിച്ചുഭോജ്യന്ദ്രനും * അ
 ന്നേരംമഹാമുനികംസനോടരുചെയ്തു നന്ദനന്ദനനല്ലാകൃ
 ണ്ണനെനന്നരികുനീ * ദേവകീവസുദേവന്മാരുടെപുത്രനത്രേ
 കേവലംരാമൻതാനുംരോഹണീസുതനല്ലോ * നിന്നെയുംഭ
 യപ്പെട്ടുഗുഡമായസുദേവൻ തന്നുടെസുതൻതന്നെനന്ദ
 ന്റെറുകയ്യിൽനൽകി * നന്ദപുത്രിയെക്കൊണ്ടുപോന്നിഹവെ
 ച്ചീടിനാൻ നിന്നോടനവൻചൊന്നതൊക്കെയുംതോന്നുന്നി
 ല്ലേ * രാമനായതുശേഷൻകൃഷ്ണനായതുവിഷ്ണു ഭൂമിപാലകപ
 രമാത്മമെന്നറിഞ്ഞാലും * നിന്നുടെഭൃത്യന്മാരാര്യേനകാദിക

ഭേദം കൊന്നതു മവന്നെ നന്നായിട്ടറിഞ്ഞാലും * ഒന്നുമേ
 യറിയായേ മന്ദനായിരിക്കു നീ നിന്നെയും കൊല്ലുമവനില്ലും
 ശയമേതും * എന്നതുകേട്ടുകൂസൻകോപിച്ചുവസുദേവൻ ത
 ന്നൊക്കെ വരിനായി ചാളമായടുത്തപ്പോൾ * ശക്തികൾ
 ചൊല്ലിത്തട്ടത്തിടിനാൻ മുനീന്ദ്രൻ മുക്കുവയിൽകോപംവ
 ണ്ടുകൂസനുമതുനേരം * ദേവകീവസുദേവന്മാരെയും വൈകീടാ
 തെ കേവലംഗ്രംബലത്താൽ ബന്ധനം ചെയ്യിടിനാൻ * നാ
 രദൻപോയശേഷംകൂസനുംകേശിയാകും വീരനോടരിഗൂഢ
 മീവണ്ണമുരചെയ്തു * ചെന്നുനീരാമകൃഷ്ണന്മാരെയും മായത്താല
 കൊന്നിങ്ങുപോരിക്കുന്നു കേട്ടവൻ പുറപ്പെട്ടു * മുഷ്ടികൻചാ
 ണ്താദിമാകിയമല്ലന്മാരും ദുഷ്ടരെവിളിച്ചുരചെയ്തിതു കൂസൻ
 താനും * നന്ദഗോകുലംതന്നിൽരാമൻ കൃഷ്ണൻതാനും ചൊന്നി
 ച്ചുവളരുന്നുണ്ടെന്നതുകേട്ടു ഞാനും * എന്നുടേമരണത്തിനി
 ന്നിവരത്രേമൂല മെന്നെന്നോടുകൂടെ ചെന്നാരദമഹാമുനി *
 എന്നതുകൊണ്ടു ധനുർയാഗവുംതുടങ്ങേണ മിന്നിതുകാണാൻവ
 രുത്തീടേണമവരേയും * മല്ലയഭാവുചെയ്തു നിങ്ങളുമവർക
 ളെ കൊല്ലേണമതിനി നതീക്കേണം മഹാരംഗം * മല്ലയഭാ
 ങ്ങൾകാണാൻമഞ്ചങ്ങൾചമയ്ക്കേണ മെല്ലാരുമുറപ്പിച്ചുനിൽ
 കേണമിളകാതെ * എന്നുരചെയ്തു ഗജപാലകനോടുചൊന്നാൻ
 നിന്നുനീരംഗപാരിനിത്തണം ഗജത്തിനെ * ഭീമനായുള്ളഗ
 ജത്രേ ഷണൈക്കൊണ്ടുഭവാൻ രാമകൃഷ്ണന്മാരെയും വൈകാതെ
 കൊല്ലിക്കണം * എന്നല്ലാൻ നിയോഗിച്ചുകൂസനുമകൂരരെ
 നന്ദിച്ചുകയ്കൂപിടിച്ചീവണ്ണമുരചെയ്തു * അന്ധകവൃഷ്ടിഭാജ
 യാദവന്മാരിൽമമ ബന്ധുവത്സലനല്ലൊനീയെന്നുധരിച്ചാ
 ലും * അങ്ങിനെയുള്ളനിനോടൊന്നങ്ങു ചൊല്ലുന്നു ഞാൻ മം
 ഗലാത്മാവേചൊന്നാശ്രിതവത്സനല്ലോ * വീരന്മാർപരാശ്ര
 യംചെയ്തയില്ലെന്നാകിലും കാർയ്യാശ്ചരവംകൊണ്ടിന്നാശ്രയി
 ക്കുന്നനഹം * വിശ്വനായകനായോരിന്ദ്രനുംകാർയാത്മമായാ
 ശ്രയിക്കുന്നുവല്ലോലക്ഷ്മീപല്ലഭൻതന്നേ * നന്ദഗോകുലംത
 ന്നിൽചെന്നുനീവൈകീടാതെ നന്ദിച്ചുരാമകൃഷ്ണന്മാരെയുംവ
 രുത്തേണം * കേരളംമരഗ്ഗംകൊണ്ടുപോയാലുംമമ രാമകൃ
 ണ്ണന്മാരത്രേകാലന്മാരെന്നുകൾപ്പൂ * ഗോരസങ്ങളുംകൊണ്ടു

നന്ദാദിഃശാപനാഭം പോരികവേണംധനുർയാഗത്തെക്കണ്ടീ
 ടുവാൻ * കാലസന്നിഭനായഭന്തിവീരനെക്കൊണ്ടു ബാലക
 ന്മാരെവധിച്ചീടേണമസംശയം * ആയതുവരാജ്ഞിപാമല്ല
 സംഗ്രമെന്നമായയാവധിച്ചീടാമില്ലസംശയമേതും * ദുഷ്ട
 രാംബാലന്മാരെക്കൊന്നുവെന്നാകിൽപിന്നെ പെട്ടെന്നുവസു
 ദേവൻതന്നെയുവധിച്ചീടാം * പിന്നെയുമധ്യമൈന്ദ്ര
 വാംജനങ്ങളെ നൊന്നൊഴിയാതെവധിച്ചീടേണവൈകീടാ
 തെ * നിത്യവുരജ്യംകൊതിച്ചത്രയുംവൃദ്ധനായി ശത്രുപ
 ക്ഷനാംതാതൻ തന്നെയുവധിക്കേണം * താതനെക്കാലുന്ന
 തുദോഷമല്ലെന്നതല്ല താതനല്ലവൻമമകേട്ടുപരമാത്മം *
 മാതാവുരജസുപലയായോരുദിനംപണ്ടുപ്രീതിയോടുപവനം പ
 ക്കിതുസഖിമാരും * ഉഗ്രസേനാകൃതിപൂണ്ടുനരഃക്രമിളന മ
 ഗ്രേവനാടൻമാത്രസംഗമംചെയ്യിടിനാൻ * ദൈത്യനാഭ്രമി
 ളനെനരിഞ്ഞുമാതാവുപ്സാ ജെത്രയുംകാപംപൂണ്ടുഭസിച്ചു
 ചൊല്ലീടിനാൻ * ദുഷ്ടനാകിയനീവന്നന്നുടെപാതിവ്രത്യ നി
 ഷ്ഠയെക്കളഞ്ഞിതുകഷ്ടമെന്നുതവേണ്ട * ഇത്രകശ്ശലനായ
 ദുർമ്മതിയാചനിയു മെത്രയുംഘോരനരകങ്ങളിൽ പതിച്ചീടും *
 എന്നതുകേട്ടനേരംചൊല്ലിനാൻക്രമിളന മിന്നതുകൊണ്ടു
 കോപിച്ചീടുകവേണ്ടബാല * എത്രയുംപരാക്രമശാലിയാ
 ചൊരുസുത നത്തമേനിനക്കുണ്ടായ്നീടാവൈകീടാതെ * എ
 ന്നതുകേട്ടനേരംമാതാവുചൊല്ലീടിനാൻ നിന്നുടെപുത്രനായി
 ടുണ്ടായിവരികിലോ * എന്നുടെഭർത്തൃവംശംതന്നിലുത്ഭവി
 ച്ചൊരു നന്ദനവചനയുക്കൊന്നീടുംദുരാത്മാവേ * എന്നര
 ചെയ്തമാതാവിന്റെപാണനാദശേഷ മൊന്നെയുംപെറുപ്പി
 നേനെനുകേട്ടിരിപ്പുത്താൻ * എന്നാക്കൈവടിഞ്ഞിതുമ
 താവുജനകനും പിന്നെത്താൻമമതേജോബലത്താൽപളൻ
 തും * എന്നതുമുഖമുഗ്രസേനനെക്കൊന്നാൽമമ വന്നീടാപി
 രൂഹതൃഃഭോഷമെന്നറിഞ്ഞാലും * വൈരിവംശത്തെയെല്ലാ
 മൊട്ടുക്കിത്താനുംപിന്നെ സൈപരമായ്ചിതലമടക്കിവാണീ
 ടുവാൻ * എന്നുടെഗുരുഭൂതനാകിയജരാസന്ധമന്നവൻവിവി
 ഭനംശംബരൻനരകനും * എന്നിപരെല്ലാമിനിക്കത്രയുംബ
 സ്സുപത്രേ പിന്നെയൊത്താരുതുമുള്ളതു നിരൂപിച്ചാൽ * എ

നന്നുകൊണ്ടു മമമിത്രകാർയ്യാർത്ഥംഭവാൻ ചെന്നങ്ങു ധനാർത്ഥം
 വ്യാജനബാലന്മാരെ * ഏതുമേവൈ വകീടാതെ കൊണ്ടിങ്ങു
 പോന്നീടണം പ്രീതിയുമിനിഷ്കരം വർദ്ധിപ്പമതു മൂലം * എ
 നന്നുകേട്ടനേരമത്രുരൻ ചൊല്ലീടിനാ നിന്നു ഞാൻ പോയിട്ടു
 വൻ നിന്നുടേ നിയോഗത്താൽ * ദൈവകല്പിതമുണ്ടെന്നാകി
 ലോനരന്മാർക്കു കേവലമസംഖ്യമായുള്ളതു സാധിച്ചിട്ടു * തു
 ഛമാന്യന്മാർക്കു കാർയ്യാർത്ഥം സാധിച്ചിലെന്നു വരു മിഹിച്ചുപേലേ
 വന്നുകൂട്ടുവാൻ പണിയത്രേ * എന്തെന്നാകിലും ഭവാൻ പ്രീ
 തിയെ ചെല്ലിട്ടു ചാ നന്തരം ഗത്തിൽ മമ സംശയമില്ലതെല്ലം *
 എന്നതുകൊണ്ടു ഗമിച്ചിട്ടു വൻ വൈകീടാതെ നിന്നു ഞ്ഞോ
 പോലവന്നീടും കാർയ്യാർത്ഥം * എന്നു രചയ്ക്കുകൊണ്ടു ഗമി
 ച്ചാനത്രുര നമിന്നു ഞാൻ മൂപ്പത്താരാമസ്വായം ചൊല്ലീടി
 നേൻ *

—*—

കേശിയുമതു നേരമശ്വവേഷവും വൃണ്ടു കൂശാതെ പാ
 പ്പെട്ടു ഗോകുലത്തിൽ പൂക്കു * ചോരനാം കുതിരതന്നെ ച
 യേക്കേൾക്കുന്നരം പാരിലുള്ള ചരെയ്ലാം പേടിച്ചു പിറയ്ക്കുന്നു *
 സ്തന്ധരോമങ്ങൾ കൊണ്ടു മേഘജാലത്തെ പിളർന്നു നീക്കി
 നിൽക്കുന്നോരു വൃക്ഷത്തെത്തകത്തുടൻ * ഇത്രിലോകത്തെ
 വിഴുങ്ങീടുവാനെന്ന പോലെ 'വക്ത്രവു' പിളർന്നു വൻ കൃഷ്ണനോ
 ടെത്തുത്തുടൻ * എന്നതുകണ്ടു കൃഷ്ണനാടിച്ചെന്നു മകേശി ത
 ന്നാടവായിൽ തൻ റകയൊന്നു കടത്തിനാൻ * കടിച്ചു കുതി
 രയ്ക്കു കൃഷ്ണൻ റകരമതു പൊട്ടിക്കൊന്നവനുടെ നെടർക്കൊ
 ഴിഞ്ഞു പോയ് * അത്രയുമല്ല കൃഷ്ണൻ തന്നുടെ ശിശുക്കൾ മെത്ര
 യും സ്ഥൂലമായി വന്നു വന്നതേവേണ്ടു * കണ്ഠവുമടഞ്ഞു
 ജ്യോർവിച്ഛിന്നം പോവാഞ്ഞതി കണ്ഠനായവൻ കണ്ണുതുരിച്ചു
 വിറച്ചേറ്റം * ഭൂമിയിൽ വീണു കാലും കരവു തച്ചുകൊണ്ടു ഭീമ
 നാമസുരേന്ദ്രൻ കാലൻ റപുരിപ്പുകൊൻ * ഉൽപലകുണൻ
 തന്നെ സ്തുതിച്ചാർഗോപമാരും പുഷ്പവൃഷ്ടിയു ചെയ്തു ദേവ
 കുൾ സന്തോഷത്താൽ * കേശിയെക്കൊന്നുമൂലം കൃഷ്ണനൊമാ
 രുനാമം കേശവനെ നന്നായി പണിതെന്നറിഞ്ഞാലും * അ
 ന്നേരമൊരു നിനാരദൻ തത്ര ചെന്നു നന്ദനന്ദനൻ തന്നെ

സ്തുതിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ * ദുഷ്ടനന്മാരായുള്ളദൈത്യവീരരെ
ക്കൊന്നു സജ്ജനങ്ങളുപാലിച്ചീടുവാനവനിയിൽ * വന്ന
വതാരംചെയ്തു പിന്നീടുകീഴടങ്ങി നിന്നിരുന്നതന്നെക്കൊന്ന
തത്ത്വമല്ലപാത്താൽ * ലോകത്തെസൃഷ്ടിച്ചുരക്ഷിച്ചുസംഹ
രിച്ചീടുംലോകനായകഭവാനെത്തതായുള്ള * എങ്കിലു
മചന്തെന്നെക്കൊന്നതുചിത്രമെന്ന പങ്കുജേക്കുണ്ടാവാനു
ക്തമാർപറഞ്ഞീടും * ആയുധാദികൾകൊണ്ടുതുവുമിവനി
ല്ലമായുംബലവുമുണ്ടത്രയുമിവനോക്കിൽ * ദുഷ്ടനാമിചൻ
താൻറചേഷ്ടിതംകേൾക്കുന്നേരം പെട്ടെന്നുദേവാദികൾപേടി
ച്ചുണ്ടീടുന്നു * മല്ലന്മാരെയുംഗജന്തന്നെയുംകംസനെയും മ
ല്ലലോചനഭവാൻമറന്നാൾകൊല്ലുമല്ലോ * ആയതു കണ്ടീടുവാ
നന്നുഞാൻവന്നീടുവൻ മായാമാനുഷതവൈവഭമെന്തുചൊ
ൽവു * പിന്നെനീയവനെനാക്കാൽവതുനരകനേ ക്കൊന്നീടു
ന്നതുംമുരാദൈത്യനെവധിപ്പതും * പോരതിലിത്രാദിദേവാദിക
ളേയുംവെന്ന് പാരിജാതവുംകൊണ്ടുമാദേവപോകുന്നതും * ക
ന്യകമാരെപ്പട്ടുകൊണ്ടിങ്ങുപോകുന്നതും ധന്യനാമുഗ്രന്തെ
ശാപത്തെതീർക്കുന്നതും * ജാംബവാൻതന്നെചെന്നുദിവ്യമാം
സ്യമന്തകം സാംബമാതാപിടനാടുകൊണ്ടിങ്ങുപോകുന്നതും *
മരിച്ചുപോയഗുരുപുത്രനേനൽകുന്നതും പെരുത്തമമുള്ള
പൌണ്ഡ്രനെക്കൊല്ലുന്നതും * കാശിരാജ്യത്തെഹരിപ്പിച്ചതു
ദന്തവക്ര നാശവുംരാജസുയച്ചൊച്ചൊന്നവധിപ്പതും * ഭാര
തസേനാഭാരംതീർത്തുകൊള്ളു ചാർപാത്ഥ സാരഥിയായിബ
ഹുസൈന്യത്തെമുടിപ്പതും * അറമില്ലാത്തയുള്ളയാദവചം
ശത്തേയും കുറമില്ലാത്തതമ്മിലേല്പിച്ചുമുടിപ്പതും * എന്നിവ
പലലീലചെയ്തീടുംഭവാനവ നന്ദിച്ചുകണ്ടീടുവാനെന്നുവ
രുവൻഞാൻ * നന്ദനന്ദനതവകാരുണ്യമുണ്ടാകേണ മിന്ന
ഞാൻഗമിക്കുന്നേൻനല്ലതുവരികതേ * എന്നരുൾചെയ്ത
നിശ്രേഷ്ഠനമെഴുന്നള്ളി നന്ദിച്ചുരാമൻതാനുംകൃഷ്ണനുംഗോപ
ന്മാരും * ഒന്നിച്ചുപിന്നെച്ചെന്നുകാനനമകംപുക്കു വരണം
രുമാദത്തോടുംശ്രീധകൾചെയ്യുന്നേരം * തസ്സരഭാവംവൃണ്ട
ബാലന്മാർചിലരെല്ലാം ഗോക്കുള്ളമോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുങ്ങുപോ
യൊളിപ്പിക്കും * മേഘഭാവവുംവൃണ്ടുനിന്നാർങ്ങതിൽചിലർ

ശേഷമങ്ങിൽചിലർമേഘപാലകനായി * അന്നേരംമായാ
പുത്രനായൊരുമായാസുരൻ വന്നിതുഗോപവേഷംകൈക്കൊ
ണ്ടമഹാശരൻ * മേഘഭാവത്തെപ്പൂണ്ടുബാലകന്മാരെയൊ
ന്നു ശേഷിയായവൻകട്ടുകൊണ്ടുപോയ്ക്കുഗത്തോടും * നല്ലൊ
രുഗുഹതന്നിൽകൊണ്ടുപോയാക്കിപ്പിന്നെ മെല്ലവേഗുഹപോ
രുകൾകൊണ്ടുചുരുട്ടേ * അന്നേരംതന്നെകൃഷ്ണനറിഞ്ഞുവേഗ
ത്തോടും ചെന്നുദാനവൻതൻറകണ്ണത്തിൽപിടിപെട്ടാൻ *
തന്നുടേത്രപംകൈക്കൊണ്ടെന്നരമസുരനും മന്ദമെന്നിയേപാ
ഞ്ഞുപോവതിന്നാരംഭിച്ചു * കണ്ണത്തിൽപിടിച്ചമന്തീടിനാൻ
കൃഷ്ണനപ്പാൾ കണ്ണനായവൻചത്തുഭൂമിയിൽവീണീടിനാൻ
പിന്നെപ്പോയ്ഗുഹപോരുംതുറന്നുദാമോദരൻ തന്നുടേവയ
സ്യരക്കൊണ്ടിങ്ങുപോന്നീടിനാൻ * ഉത്തമപുരുഷനാംകൃ
ഷ്ണനെമുനിമാരു മെത്രയുംസ്തുതിചെയ്തുശക്രാദിവേദന്മാരും *
ബാലകന്മാരോടൊത്തുകൃഷ്ണനുംഗുഹപുരുഷ ചാലേത്താൻമുപ്പ
ത്തോഴമദ്ധ്യായംചൊല്ലിപ്പിന്നേൻ *

പിന്നെയങ്ങത്രരന്തന്നുടേഗുഹത്തിങ്കൽ നിന്നുടൻ
കൃഷ്ണൻതന്നെക്കാണാനായ്ക്കൊപ്പെട്ടാൻ * തേരതിലേറിക്കൊ
ണ്ടുപോകുമ്പോൾമദ്ധ്യേമാഗ്ന മോരോന്നേനിജഹൃദിചിന്തനം
ചെയ്യിടിനാൻ * പോകകണ്ടകൻകംസനെനെന്നിന്നമ്പാടി
യിൽ പോകയെന്നയച്ചുതന്നെടൊഗ്രമത്രേ * എത്രനാളു
ണ്ടുതാനുംകൃഷ്ണനെക്കണ്ടീടുവാൻ ചിത്തത്തിൽകൊതിപൂണ്ടു
വാഴുന്നുഭക്തിയോടും * ഇന്നതുസാധിച്ചീടുമന്നുവന്നീടുന്നാ
കി ലെന്നുടേജന്മത്തിനുസാഹചര്യംവരുമല്ലോ * യാതൊരുകൃ
ഷ്ണൻതൻറ നാമകീർത്തനംകൊണ്ടുപാതകമെല്ലാംതീൻ മു
ക്തിയുംലഭിക്കുന്നു * യാതൊരുദേവൻതന്നെനിത്യമുനിജ
നം ചേതസിചേർത്തുകൊണ്ടുനിത്യമുസേവിക്കുന്നു * യാ
തൊരുദേവൻതൻറമായയാപ്രപഞ്ചങ്ങൾ ചേതസിസത്യ
മെന്നുതോന്നുന്നുബുധന്മാർക്കും * യാതൊരുദേവൻതൻറകാ
രുണ്യമുണ്ടോകയാൽ ചേതോമോഹങ്ങൾതീൻസത്യവുമറിയു
ന്നു * അങ്ങിനെയെല്ലാമുള്ളകൃഷ്ണനെക്കാണാൻമമ സംഗതി
വരുന്നാകിലെന്തതിൽപരമുള്ളു * മന്ദഹാസമുപൂണ്ടുസുന്ദ

രമ്യബാഞ്ചുജ മിന്നുഞാൻകണ്ടുമോദവാരിധൗമുങ്ങീടുവാൻ *
 പാപേകജങ്ങളിൽ ചീണുഞാൻവണങ്ങുമ്പോൾ മോദനപി
 ടിച്ചെഴുന്നീല്പിക്കുകൃഷ്ണനെനെ * ആശ്രിതന്മാക്കുമേനൽ
 കുന്നകരങ്ങളാലാഃഘോഷമതുചെയ്യമില്ലസംശയമേതും * പ്രീ
 തിയോടെന്നേതാതെന്നതുമരുൾചെയ്യം ചേതസിമമസുഖ
 മെന്തുചാൽവതുമപ്പോൾ * അംബുജേക്ഷണൻമാനിച്ചീടാ
 തുള്ളവരുടേ ജന്മമത്രയുംവൃന്ദമില്ലസംശയമേതും * ഭൃഷ്ട
 നാംകംസൻതൻറസേവകനിവാനെ ഞൊട്ടുമതോന്നീടു
 കയില്ലല്ലോഭഗവാനും * സർവ്വജ്ഞക്കളിലുംസർവ്വഭാവസിക്ക
 ന സർവ്വജ്ഞനായജഗന്നായകനല്ലാകൃഷ്ണൻ * എന്നാടച്ച
 ഭയത്തിലുള്ളൊരുഭക്തികണ്ടു നന്ദിച്ചുന്നായ്ക്കുമെന്നനുഗ്ര
 ഹിച്ചീടും * ഇത്തരപലവിധംചിന്താചയ്യഭൂതന മെത്ര
 യുംഭക്തിയോടുംനടന്നുമോദത്തോടും * വന്നസംഭ്രമത്തോടുംന
 ളഗോകുലത്തിൻറ സന്നിധൗചെന്നനേരംസന്ധ്യാകാല
 വുവന്നു * അന്നേരമശ്രൂതനുംകണ്ടിതുമഹീതലം തന്നിലാമ്മാ
 രനല്ലുഗോപുരപരാഗങ്ങൾ * കേശവൻതൻറപാദചിഹ്ന
 വുംകണ്ടനേര മാതുതാനതിൽകിടന്നുരുണ്ടഭക്തിയോടെ *
 ഏണാകമൂഡൻപോലുംകാംക്ഷിക്കുംവിണ്ണുപദ രേണുക്കള
 ണിഞ്ഞുകൊണ്ടാനന്ദവിചശനായ് * തേരതിലേറിപ്പിന്നേ
 ചൊരചെന്നതുന്നേരം കാണപൂരുഷനാംകൃഷ്ണനെക്കാണാ
 യ്തന്നു * കോമളനായരാമൻതന്നെയുംകണ്ടനേരം കോൾമയി
 കൊണ്ടുമഹാഭാഗ്യവാനശ്രൂതനും * എത്രയുംഭക്തിയോടുംചി
 ത്തവിഭ്രമത്തോടു മത്സ്യന്തംവേഗത്തോടുംതേരിൽനിന്നിറങ്ങി
 നാൻ * പ്രേമത്താലൊഴുകുന്നകണ്ണനീരോടുംചെന്നു രാമകൃ
 ണ്ണന്മാരുടെപാദാബ്ജവീണീടിനാൻ * ഭക്തിവലിച്ചമുഖ
 മൊന്നുമേമിണ്ടീടുവാൻ ശക്തിയില്ലാഞ്ഞുകിടന്നീടുന്നോരശ്രൂ
 രനും * എത്രയുമോദത്തോടുംരാമനുംകൃഷ്ണൻതാനും ചിത്ത
 സമ്മോദത്തോടുംചെന്നടുത്താഘോഷിച്ചാർ * പുഷ്പനായ
 നൻതന്നംഗസംഗമംകൊണ്ടു ഭൃഷ്ടങ്ങളുംതീർന്നുതുലനായ
 ശ്രൂതനും * ആനന്ദാമൃതപൂണ്ണവാരിധിനിമഗ്നനായ് മാറിച്ചു
 കശലങ്ങൾപോദിച്ചുകുന്ദനും * ഹസ്തവുമ്പിടിച്ചതന്മന്ദി
 രേകൊണ്ടുചെന്നി ടെത്രയുമാസമയോടുംപാദങ്ങൾകഴുകിച്ചു

അശ്വപാദ്യാദികൊണ്ടുപൂജിച്ചുവഴിപോലെ ഏകാമയുള്ള
 പരമാസനേവസിപ്പിച്ചു * പാദത്രയോഷ്ഠചയുരന്മനഃകൃ
 ണ്ണന്താനു മാദരവോടുസുഖഭോജനംകഴിപ്പിച്ചു * ഗന്ധമാ
 ധ്യാനലേപതാംബുലാദികൾകൊണ്ടു മന്തരംഗത്തിൽപ്രീതി
 വരുത്തിബലഭൂൻ * നന്ദനമതുനേരംനന്ദിച്ചുചൊല്ലിടി
 നാൻ നന്നല്ലോഭവാനിന്നുവന്നതുമഹാമതേ * ബന്ധുവാ
 കിയനിയന്നുക്കണ്ടതുമുമിനി കന്തരംഗത്തിൽസൗഖ്യമെ
 ന്നുചൊൽവതുസഖേ * ശിഷ്യയാംഭഗിനിതൻനന്ദനന്മാരെ
 ക്കൊന്നുദൃഷ്ടനാകിയകംസൻതന്നെടരാജ്യത്തിങ്കൽ * വാഴുന്ന
 റിങ്ങൾക്കെല്ലാംസൗഖ്യമല്ലല്ലിയെന്നു പാഴിലെന്തിന്നുചോ
 ദിക്കുന്നൊൻമഹാമതേ * ഇങ്ങിനേപലതരംചൊല്ലിനാൻ
 നന്ദന്താനും മംഗലമുപ്തത്തെട്ടാമദ്ധ്യായംചൊല്ലിടീനേൻ *

—*—

രാമകൃഷ്ണന്മാരാലെമാനിതനായിട്ടതി കോമളമായത
 ല്ലേശയിഷ്ടാരക്രമം * മുന്നാൻമദ്ധ്യമാഗ്നംചിന്തിച്ചു
 പോലെയെല്ലാം വന്നതുകൊണ്ടുസുഖംമാറവുണ്ടായെന്നു *
 ചെന്താർമാനിനീകാന്തൻമധുവൻപ്രസാദിച്ചാൽ ചിന്തി
 തമെല്ലാംലഭിച്ചീടുവാൻപണിയുണ്ടോ * രാമനകൃഷ്ണന്താ
 നുംഭോജനംചെയ്യുചെന്നു പ്രേമമോടക്രമനത്രയോഷിച്ചുന
 ന്തരം * മുഖലോചനൻകൃഷ്ണനെത്രയുംമധുരമായ് സ്തിശ്ച
 നാമക്രമനോടിത്തരംചോദ്യംചെയ്യാൻ * ഭാഗവതാഗ്രഗ
 ണ്യാനാകിയമഹാമതേ സ്വാഗതംഭവിച്ചിതോചൊല്ലുകമഹാ
 ത്മാപേ * നമുടെസുഹൃജ്ജാതിമിത്രങ്ങളെല്ലാവരും നന്മയോ
 ടനദിനംസുഖിച്ചുവാഴുന്നീലേ * മാതുലനയകംസനെന്നൊ
 രുമാഹാപ്രാധി ഹേതുവായ്നിങ്ങളെല്ലാംപേടിച്ചുവസിക്ക
 സ്വാർഥം * ഭാഗശാന്തിക്കുവേണ്ടുംചെട്ടുത്തമയ്യീടാതെ
 സ്വാഗതകുശലങ്ങളെന്തുഞാൻചോദിക്കുന്നു * എത്രയുംക
 ണ്ടുംമതാതനുംജനനിക്കും പുത്രനാശവുംപന്നബന്ധനമതും
 വന്നു * ദുഃഖങ്ങളവർക്കുണ്ടായ്നതുമോത്തു കണ്ടാ ലൊക്കയും
 മമമുലമെന്നുവന്നിതുകഷ്ടം * ഉണ്ടുസങ്കടമതുകൊണ്ടിനി
 ക്കൊന്നാകിലു മണ്ടയ്ക്കുന്നിതുഭവദുർഗ്ഗംകൊണ്ടുസുഖം *
 ഏറിയകാലംകൂടിത്താതനെക്കാണുന്നേരം കൂറുള്ളപുത്രന്മാർക്കു

സൗഖ്യമെന്നൊന്നുചൊല്ലു * ധന്യനാകിയഭവാൻവന്ന
 തിനുള്ളമൂല മെന്നോടുചൊല്ലിടേണംകേൾക്കാമെന്നിരിക്കി
 ലോ * ഇത്തരംകൃഷ്ണൻതൻറവാക്കുകൾകേട്ടനേരം ചിത്ത
 മോദവുംപുണ്ടുകേതിയോടുകൂറനും * ദുഷ്ടനാംകംസൻവൃഷ്ണി
 യാദവകുലങ്ങളേ കഷ്ടമായുപദ്രവിച്ചീടുന്നവൃത്താന്തവും *
 നാരദമഹാമുനികംസനോടുരച്ചതും ശൗരിയൊക്കാൽവാൻ
 കംസൻവാളുമായടുത്തതും * എന്നിവവൃത്താന്തങ്ങൾവിസ്മ
 രിച്ചുരചെയ്തു പിന്നത്താൻവന്നമൂലംപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
 ഇന്നുഞാൻവന്നമൂലംകേട്ടുകൊള്ളുവിൻനിങ്ങൾ മനവനായ
 കംസനെഃന്നോടുചൊല്ലിടിനാൻ * ഇന്നുഞാനൊരുധനുഷ്ഠ
 ഗത്തെത്തുടങ്ങുന്നേ നെന്നതുകൊണ്ടുഭവാനേതുമേവൈകീടാ
 തേ * നന്ദഗോകുലംതന്നിൽചെന്നിവയെല്ലാംചൊല്ലി നന്ദ
 ഗോപാനകുട്ടികൊണ്ടിങ്ങുപോന്നിടേണം * എന്നുടെമരു
 മകനാകിയകൃഷ്ണനേയും ധന്യനാംബലഭദ്രനാകിയബാലനേ
 യും * ഉത്തമമായധനുഷ്ഠഗത്തെക്കണ്ടീടുവാ നെത്രയുംവൈ
 കീടാതെകൊണ്ടുപോരികവേണം * നല്ലൊരുഘോഷംകണ്ടു
 കൊള്ളുവാൻബാണമാക്കും മല്ലലോചനമാക്കുംമാഗ്രഹമേറേയു
 ണ്ടാം * എന്നതുകൊണ്ടുമമസപ്രിയമുഖംകണ്ടു നന്ദിച്ചീടു
 വാൻഭാഹമേറേയുണ്ടാകുകൊണ്ടുംകട്ടുമേവൈകീടാതെകൊ
 ണ്ടിങ്ങുപോന്നിടേണം പുഷ്ടമോദനഗോപവൃന്ദവുംപോന്നി
 ടേണം*എന്നുടെരഥംതന്നെക്കൊണ്ടുപോയാലുംഭവാൻ നന്ദ
 നന്മാക്കുടന്നീടുവാൻപണിയല്ലോ * ഇത്തരമുരചെയ്തുന്ന
 യച്ചിതുതേരു മരവനവായെല്ലാംഞാനെന്നുരചെയ്തേൻ* ദു
 ഷ്ടനാകിയകംസൻതന്നുടെമനോഹരം ശിഷ്ടമുള്ളവർക്കറിഞ്ഞീ
 ടുവാനരുതല്ലോ*സർവ്വഭൂതങ്ങളുള്ളിൽസർവ്വഭാവസിക്കുന്ന സ
 റ്വജ്ഞനായനിനക്കൊക്കെയുമറിഞ്ഞീടാം * എന്നതുകൊണ്ടുകാ
 ളുംചിത്തചെയ്തുരച്ചുകൊണ്ടിന്നുനീപോരുനാകിൽകൊണ്ടു
 ങ്ങുഗമിച്ചീടാം * ഉത്തരചൊന്നാലതുമങ്ങുചെന്നുരചെയ്താം
 വൃത്താന്തമെല്ലാമിന്നുസത്യമായ്ചൊല്ലിടിനേൻ* ഇത്തരംസ
 ത്യമായോരശ്രുവാക്യംകേട്ടുചിത്തമോദനബലഭദ്രനുംകൃഷ്ണൻ
 താനും * വൃത്താന്തമെല്ലാചെന്നുനന്ദനോടറിയിച്ചാൻചിത്ത
 മോദനനന്ദൻഗോപന്മാരോടുചൊന്നാൻ * പോകനാമെ

ലോപതമൊന്നിച്ചുവെക്കുക പോകവാസി കളെല്ലാമവിടേവരുമ
 ലോ * ഉത്തമമായധനത്താഗവുമാണാമല്ലോ സതപരംശകട
 ണങ്ങളാക്കവെച്ചുട്ടീടുക * ഭോജരാജനകാഴ്ചനൽകവാൻ
 ഗോരസങ്ങൾ ഭോജനങ്ങളിലാക്കിവെക്കണമെന്നതെന്ന *
 സൂര്യനങ്ങിരിക്കുന്നനേരത്തുഗമിക്കേണ മാരുമെടിക്കരുതൊ
 ന്നിച്ചുപോന്നീടുവാൻ * എന്നല്ലാന്നിയോഗിച്ചുനന്ദനമുറ
 ണിനം നന്നേരംഗോപിമാതംകേട്ടിതുവൃത്താന്തങ്ങൾ * രാമ
 കൃഷ്ണന്മാരോടുവേർപിരിയുന്നതോത്ത കാമിനീജനങ്ങളുമത്ര
 യുണ്ടുപറയുണ്ടാർ * അച്ഛതത്രപംഹുദിചിന്തിച്ചുചിലരെ
 ല്ലാം നിശ്ചലമമന്നിതുതാപസിമാരെപ്പോലെ * ആനന്ദമു
 ത്തിടയാടുമൊന്നിച്ചുരമിച്ചതു മാനസേനിരൂപിച്ചുനേത്രവും
 ചിമ്മിക്കൊണ്ടു * ആനന്ദസമുദ്രത്തിൽമുങ്ങിവന്നിതുചിലർ മാ
 നസേശരകകൊണ്ടുമോഹിച്ചുപീണാർചിലർ * കൃഷ്ണലീല
 കൾപാടിക്കളിക്കുന്നിതുചിലർ കൃഷ്ണകൃഷ്ണേതിമുറവിളിക്കുന്നി
 തുചിലർ * കേശവഹിരഹത്തെച്ചിന്തിച്ചുഗോപിമാതം ക്ലേ
 ശത്തെസഹിയാഞ്ഞിട്ടോരോന്നെചൊല്ലീടിനാർ * പങ്കജോ
 ത്തവനായനാനുപജയജയ പങ്കനാശനതവകാലിണവണ
 ണ്ണേൻ * വല്ലവിമാരാഞ്ഞങ്ങൾശരിക്കുന്നതുകണ്ടു തെ
 ല്ലമില്ലയോതവകാരുണ്യമനതാരിൽ * സൗന്ദര്യസാരമെല്ലാ
 മുലരിച്ചതുകൊണ്ടു നന്ദനന്ദനൻതന്നെസൃഷ്ടിച്ചുചോർപി
 ന്നെ * ഞങ്ങളോക്കെമിച്ചുപാഴിച്ചുചിരകാലം ഞങ്ങൾക്കു
 രാഗമേദാവർദ്ധിച്ചുനന്തരം * സംഗമസുഖങ്ങളുംചെററി
 യിച്ചുകൊണ്ടി നിന്നിനെയൊക്കിച്ചുമച്ചീടുവാനെന്തുമുഖം *
 വേണ്ടാതജനങ്ങളോടൊന്നിച്ചുവസിപ്പിച്ചു വേണ്ടുന്നജനങ്ങ
 ളെക്കൊണ്ടാതചമച്ചീടും * ഇത്തരംതവകമ്മ്മോരോന്നുകാ
 ണ്ണേനും ചിത്തവിഭ്രമംഭവാനുണ്ടെന്നുതോന്നീടുന്നു * ബാ
 ലലീലകൾപോലെവല്ലതുംചെയ്യിടാമോ ബാലകന്മാർക്കകാ
 മമുണ്ടല്ലോചിലനേരം * മകുമാരായുള്ളൊരുങ്ങങ്ങൾക്കജീവനാ
 കും പങ്കജേഷണൻതന്നെക്കൊണ്ടിങ്ങുപോയിടുവാൻ * മ
 ണ്ഡിപന്നാരുദ്രതനെത്രയുംക്രൂരനത്ര രണ്ടിലുപജമവനക്രൂ
 രനല്ലതെല്ലം * രാജമാഗ്ഗസ്ഥന്മാരായുള്ളവർകളുംകുംസ രാജ
 ധാനിയിലുള്ളനാരികൾനരന്മാരും * എത്രയുംമഹാഭാഗ്യമുള്ള

വരത്രേനാപുത്രൻതന്മുഖാംബുജംനിത്യവൃക്ഷാണമല്ലോ *
 സുന്ദരിമാരാങ്കംസപുരസ്രീജനത്തിന്റെ മന്ദഹാസവുംചന്ദ്ര
 തുല്യമാംവദനവും * കോമളഗാത്രങ്ങളുംമോഹനകടാക്ഷവും
 കാമകേളികൾക്കുള്ളകൗശലവിശേഷവും * ചാതസല്ലാപ
 ങ്ങളുംസാസ്യസൗജന്യവും സാരമായുള്ളകാമകേളിമന്ദിര
 ങ്ങളും * എന്നിവകാണന്നേരംകാമകനായകൃഷ്ണൻ സുന്ദരിമാ
 ക്ക്വശനായിട്ടുഭവിച്ചീടും * കാതണ്യമുണ്ടെന്നാലും മൂഢത
 യേറീടുന്ന സാരമില്ലാത്തനമ്മച്ചിന്തിക്കായില്ലപിന്നെ * മന്ദ
 ഹാസവുംചന്ദ്രതുല്യമാംവദനവും മന്ദമംകടാക്ഷവുമുള്ള
 വാക്യങ്ങളും * സുന്ദരശരീരവുംകേളികൗശലങ്ങളു മെന്ന
 യോഹരക്കുന്നുദൈവമശിവശിവ * കാൽക്ഷണംപോലുംകൃ
 ണ്ണൻതന്നുടെരൂപാമൃത മീക്ഷണംചെയ്യാതകണ്ടെങ്ങിനേ
 പൊരക്കുന്നു * ഹാഹാപല്ലഭകൃഷ്ണകാതണ്യാംബുഃധമമ ഭേ
 ഹവുംവിരജ്ജനമോഹവുംവളരുന്നു * പ്രാണങ്ങൾപോകു
 ന്നതിൻമുന്നമിജ്ജനങ്ങളേ പ്രാണപല്ലഭപരിപാലിച്ചുകൊ
 ണ്ണേണമേ * ഇത്തരംപാഞ്ഞവരുച്ചിത്തിൽകരയുമ്പോൾ ചി
 ത്രഭാനവുമുദയാദ്രിമേൽവിളങ്ങിനാൻ * അന്നേരംകൃഷ്ണൻതാ
 നംരാമനോടൊരുമിച്ചു മന്ദമന്നിയചെന്നുതേരതിൽകരേറി
 നാൻ * ഗോരസകുണ്ടങ്ങളുമെടുത്തു നന്ദാദിക ഭോരോരോശ
 കടത്തിൻമീതഃവകരേറിനാൻ * എന്നതുകണ്ടുപരിതാപ
 വുംപൂണ്ടുഗോപ സുന്ദരിമാരുംതമ്മിഃപാരോന്നചൊല്ലീടി
 നാർ * എത്രയുംമോദത്തോടുംപോകുന്നദാമോദര നത്ത
 ലുമിപ്പനമ്മേവിട്ടുപാപതിനേതും * നമ്മോടുയാത്രചൊല്ലി
 പ്പോവതില്ലെന്നാകിലും നിമ്ബലനവനൊന്നരനോക്കിയാലെ
 ണ്ണുചേതം * ഏതുമേഗോചിന്ദനകൂറമില്ലല്ലോനമ്മ ചാ
 തകങ്ങളെയുണ്ടോമേഘങ്ങൾസേവിക്കുന്നു * നന്ദഗോപാ
 ദിയായഗോപാലശരണമാരും പിന്നാലെപുറപ്പെട്ടുനിന്നതു
 കണ്ടതില്ല * ചെന്നുത്താൻകൃഷ്ണൻതന്നെത്തടുത്തു നിന്നീ
 ടുകിൽ നന്നാകയില്ലകലവുദ്ധരും കോപിച്ചീടും * എന്നി
 വപറഞ്ഞ ചർദ്ദിച്ചിട്ടനിൽക്കുന്നേരം നന്ദനന്ദൻഗോപീ
 വല്ലഭൻകൃപയോടും * സന്ദേശവാക്യങ്ങളാലാശപാസംവരു
 ത്തിനാ നന്നേരംതേരംനടത്തിടീനാനക്രൂരനും * ഗോപന്മാർ
 ശകടങ്ങളാക്കുവനടത്തിനാർ ഗോപികാജനങ്ങളുംപിന്നാ

ചൈവമിതിമുനാർ* എവമുവേഗമുള്ളതേതമാണതേപ്പോ
 ഉരമില്ലാതെശാകംകൈക്കൊണ്ടുഗോപിമാനം * ജീവിത
 ശപരനായകൃഷ്ണൻപോയതുമൂലം ജീവിതാരയംവിട്ടുഗോകുലം
 പൂക്കീടിനാർ * നന്ദനന്ദനചീനമായഗോകുലമപ്പോൾ ചന്ദ്ര
 നെപ്പിരിഞ്ഞൊരുഗഗനസമാനമായ് * ഗോപികമാതംകൃഷ്ണ
 ലീലകൾപാടിനൊക്കെണ്ടു താപവുമറിയാതെവാണിതുഭക്തി
 യോടും * രാമകൃഷ്ണന്മാർതമ്മൊക്കെതമിച്ചുകൂരനംസാമോദം
 കാളിന്ദിതൻതീരത്തുചെന്നനേരം * ഭാഹുണ്ടാകൊണ്ടുഭേ
 ഹത്തുദ്ധിയുംചെയ്തു മോഹനമായജലപാനംചെയ്തിരിവരും*
 തേരതിലേറിനൊക്കെണ്ടുനല്ലൊരുതണലിൽപോയ് സ്വപരമാ
 യ്യാണശേഷംഗാന്ധീനീതനയനം * അർജ്ജുജലംതന്നിലിറ
 ങ്ങിമുങ്ങിനൊക്കെണ്ടു മുച്യമായുള്ളമന്ത്രംജപിച്ചീടുന്നനേരം * മ
 ല്ലഃലാചനൻകൃഷ്ണൻതന്നെയുംരാമനേയും നല്ലൊരുജലാന്ത
 രെകണ്ടുസംഭ്രമത്തോടും എത്രയുംവേഗത്തോടുംപൊങ്ങിനോ
 ക്കിയനേരംചിത്രമാംരഥത്തിലിരിക്കുന്നതുകണ്ടാൻ * എ
 ന്തിതന്നോത്തുകൊണ്ടുപിന്നെയുംമുങ്ങിയപ്പോൾ ഉന്തികേജ
 ലാന്തരുകണ്ടിതുശേഷൻതന്നെ * ചന്ദ്രനേക്കാളുംനിറമേറ
 ന്നതേജസ്സോടു മുന്നതഥണാന്തജാലശോഭകളോടും * ഭംഗി
 യേറീടുംശേഖരപച്ചതമോരാഹിരം ശൃംഗങ്ങളോടുംവിളങ്ങീടു
 ന്നകണക്കിനെ * അങ്ങിനെയുള്ളശേഷരൂപമാംശയുതന്മേൽ
 മംഗലമായവിഷ്ണുരൂപവുംകണ്ടീടിനാൻ * ശ്യാമളമേഘവണ്ണം
 നാണിക്കുന്നിറത്തോടും കോമളമുഖത്തോടുംമന്ദഹംസങ്ങളോ
 ടും * പങ്കജഗദശംഖചക്രചിഹ്നിതങ്ങളായ് കങ്കണദീപ്തങ്ങ
 ളാംനാലുതൂക്കുകളോടും * പൊന്മയകിരീടവ്യംമീനകണ്ഡ
 ലങ്ങളും വെണ്മയേറീടുണന്നൊരുകൗസ്തുഭരത്താഭയും * ഹാ
 രകേയൂരവനമാല്യശാഭകളോടും ചാരുശ്രീധത്വപരിശോഭി
 തവക്ഷസ്സോടും സൌവണ്ണ്യരത്നകാഞ്ചിശോഭിതകടിതാടെ ദി
 വ്യമാംപീതാംബരാലംകൃതശോഭയോടും*സുന്ദരപാദാംബുജേമ
 ങ്ങിരശോഭയോടുംമിന്ദിരാഭൂമിദേവീശോഭിതപാർവത്തോടും*യ
 ക്കകിന്നരസിദ്ധഗന്ധർവ്വദേവാനുര പക്ഷിപന്നഗമുനിചാര
 ണഗണത്തോടും * ദേവേശന്മാരാംബ്രഹ്മശങ്കരാദികളോടും
 ദേവഗുണാദിയായലോകപാലന്മാരോടും * പിന്നെയുംസുന്ദ

നാദിപാർവതീഗണത്തോടും ധന്വന്തരംസനൽകുമാരദിയോഗി
കളോടും * മുത്തികളായകീർത്തിശ്രീപുഷ്പാദികളോടും മാന്ധ
യോടെല്ലാവരുംസ്തുതിക്കുന്നതുകണ്ടാൻ * ഇത്തരമെല്ലാംകണ്ട
നേരത്തങ്ങകൂരണം ചിത്തത്തിൽപ്രീതിയോടുംമത്രയുംഭക്തി
യോടും * ഉത്തമപുരുഷനെസ്തുതിച്ചുതുടങ്ങിനാ നരകമായി
തുമുപ്പത്തൊൻപതാമഃസ്തോത്രവും *

ലോകൈകകനാഥജയമാധവജയജയ ലോകനാശനപ
രമേശ്വരജയജയ * കന്മഷാപഹവേദമാചനമോക്ഷപ്രദേ നി
മ്ബലതവപദപങ്കജംവണങ്ങുന്നേൻ * ബ്രഹ്മത്രപേണലോക
മൊക്കെയുമുളവാക്കി ചിന്മയമയവിഷ്ണുത്രപേണരക്ഷിച്ചുടൻ *
മൃത്യുശാസനത്രപാപുണ്ടുസംഹരിക്കുന്നോ തത്തമപുരുഷനാം
ദേവനനമസ്കാരം * ഉത്തമങ്ങളാംഹരദോഗണങ്ങൾപാദ
ങ്ങളും ഹസ്തങ്ങൾകല്പങ്ങളുംശ്രോത്രങ്ങൾനിരകുതങ്ങൾ *
ശിക്ഷകൻനാസികയുംജ്യോതിസ്സനേത്രങ്ങളും സാക്ഷാൽവ്യാക
രണങ്ങളായതുവദനവും * ഇത്തരംപ്രധാനഭൂതാംഗങ്ങൾക്കു
ങ്ങളോടു മുത്തമപുരാണസച്ചാദ്യപാംഗങ്ങളോടും * ആദി
യുമൊട്ടുക്കുമദ്ധ്യമുലൂഘാതാരു വേദത്രപിയാംദേവദേവനു
നമസ്കാരം * അദ്ധ്വരത്തിങ്കൽമുഖ്യമാനയാകഹവിസ്സാത്മാ
വദ്ധ്വരമുഖനാരാജ്യപിതൃകളുംഗങ്ങളും * യാജ്ഞിയാംഗണമു
ഖാംഗങ്ങളുമായുള്ളോരു യജ്ഞപുരുഷനായദേവനനമസ്കാരം
പാദങ്ങൾപാതാളവുംഭൂതലംമദ്ധ്യഭൂതം മേദരംനാഭിരൂപമാ
യതുഗഗനവും * അബ്ധികളുദരവുംമാനസമതുസോമൻ ബു
ദ്ധിയുംപ്രജാപതിധർമ്മങ്ങൾഹൃദയവും * പ്രാണങ്ങൾവായു
ക്കളുംപ്രാണികൾദേവന്മാരും പ്രാണായാമങ്ങൾചെയ്യുന്നി
മാർവക്ഷോഭഭൂതം * നേത്രങ്ങളാദിത്യനംപാപകൻവദനവും
ശ്രോത്രങ്ങൾദിക്കുകളുംദാമങ്ങൾവൃക്ഷാദികൾ * സ്വപ്നോക്തം
ശിരസ്സതുംകേശങ്ങൾമേഘങ്ങളു മല്ലാസംനവാസ്ഥികൾപവു
തഗണങ്ങളും * രാത്രികൾനിമീലനംദിനങ്ങളുമീലന മെത്ര
യുമനോഹരംമന്ദഹാസങ്ങൾമായാ * ഓഷ്ഠമായതുലാഭാ
സ്സർഗ്ഗമായതുകാമം പുഷ്പവുമധർമ്മംവൃഷ്ണികൾരേതസ്സുകൾ *
പിന്നെയുമിന്നകാണാനുള്ളോരുവസ്തുക്കൾക്കു മിന്നാരുവനം

കാണാതുളളോരുവസ്തുക്കൾക്കും * സകലത്തിനുമേകകാരണ
 സ്വരൂപനായ് സകലബ്രഹ്മമാകുംദേവനനമസ്കാരം * ജാ
 തൈയ്യപവിതുലരായ്സസ്കാരതുലനാരായ് സാത്വികന്മാ
 രായ്ഗുരുതുശ്രൂഷനിരതരായ് * ദേവദേവനാംഗോപാംഗഗ
 നാരായിനിത്യം പേദോക്തധർമ്മകർമ്മനിഷ്ഠയോടനദിനം * ഇ
 ത്രിയങ്ങളെയെല്ലാംജയിച്ചുവിതുലരായ് അസ്പന്ദകുതിയോ
 ടുമെത്രയുന്തപംചെയ്തു * ഭാഗ്യമഷ്ടനാരായണജ്ഞാനങ്ങളുടന
 ശി ചുദ്ധ്യാത്മജ്ഞാനംകൊണ്ടുവൈരാഗ്യമതുവന്നു * ബ്രഹ്മ
 ധ്യാനവുംചെയ്തുനിശ്ചലംവസിച്ച്ീടും ബ്രഹ്മജ്ഞനാരായളു
 യോഗീന്ദ്രന്മാർക്കുപാലും * ദുഷ്കരമറിവതിനങ്ങിനെയിരിക്കു
 നനിഷ്ഠുബ്രഹ്മമാകുംദേവനനമസ്കാരം * ഇത്തരംബഹുത്ര
 പനാകിയവാനുടേ തത്വങ്ങളറിവതിനാരുളളുലോകത്തി
 കൽ * ഓരോരോപ്രകാരത്തിലോരോരോജനമെല്ലാം കാരണ
 പൂർവ്വജ്ഞാനംനിന്നെയുംസേവിക്കുന്നു * ഭദ്രമുണ്ടു പദഗ്ഗ്വിപ്ലവ
 ദിദേവന്മാരെ ഭദ്രമായ്സേവിക്കുന്നുസത്തുക്കൾചിലരെല്ലാം *
 സർവ്വദേവതമാർക്കുംമൂലംസീയാകകൊണ്ടു സർവ്വസേവയുപേയൻ
 സന്നിധൗപേതമല്ലോ * ഓരോരോനദിമാഗ്ഗ്വത്തുടൈച
 ന്നീടുംജലം പാരതെസമസ്യവുമണ്ണിയിൽപേരുംപോലെ *
 ദുഷ്കരമായതവമായാചൈവംകൊണ്ടു സത്തുക്കൾപോലു
 മൊന്നിച്ചീടുന്നുചിലനേരം * ഇന്നുനിൻകൃപകൊണ്ടുകിഞ്ച
 നബോധമ്മമ വന്നതുമഹാഭാഗ്യമെന്നതേപറയേണ്ടു * എ
 ന്നതിൽപരംതവദുർദ്ദംമായരൂപ മിന്നുഞാൻ കണ്ടതോത്താൽ
 ചിത്രമെന്നതേയുള്ളു * ഇന്നുഞാൻ കണ്ടുവേദപ്രപാമനന്താരി
 ലെന്നുതോന്നുകവേണംനിന്നുടേകൃപയാമേ * മായാമോഹ
 ങ്ങളിനിയുണ്ടാകാതിരിക്കേണ മായതിനായിക്കൊണ്ടുഞാനി
 താവണങ്ങുന്നേൻ * ഇത്തരംഭക്തിയോടുംസ്തുതിച്ചുണ്ടക്രൂരനു
 മിത്തരമദ്ധ്യായംഞാൻനാൽപതുചൊല്ലിടീനേൻ *

ഇത്തരംസ്തുതിച്ചുകൊണ്ടക്രൂരൻനിലുന്നേര മുത്തമമാ
 യവിഷ്ണുരൂപവുംമറഞ്ഞുതേ * ഒന്നുസംഭ്രമംപൂണ്ടുചൊദിച്ചു
 നക്രൂരനു മന്നേരമഥംതന്നിൽകണ്ടിതുകൃഷ്ണൻതന്നേ * പി
 ന്നൊന്നൊൻകരയറിമദ്ധ്യാഹ്നസന്ധ്യതന്ന വന്ദിച്ചരാമകൃ

ഋസന്നിധൗചെന്നനേരം * ചോദിച്ചുകൃഷ്ണൻതാനുമെന്തൊ
 രത്നതന്ദ്രവാൻ മേദുരഗുണാംബുധകണ്ടതുചൊല്ലീടേണം *
 ഇന്നൊരത്നതന്ദ്രവാൻകണ്ടിതെന്നതുതോന്നു മിന്നതെന്നതു
 മേതുദിക്കിതന്നിന്നന്നുംചൊൽക * എന്നതുകേട്ടനേരംചൊ
 ല്ലിനാനക്രൂരനും; നിന്നുടേലീലമല്ലാതെന്നമേകണ്ടീലത്താൻ
 ഈശ്വരനായതവലീലകൾകാണുന്നു മാശ്വയ്യമുണ്ടാമല്ലോ
 ലോകവാസികൾക്കെല്ലാം * എന്നിപപാഞ്ഞുകൊണ്ടക്രൂരൻ
 മഹാരഥം മന്ദമെന്നിയേനടത്തീടിനാൻ; മാദത്തോടും * മ
 ദ്ര്യമാഗ്നത്തിൽവന്നശൗരിനന്ദനന്മാരും ബദ്ധകൗതുകത്തോ
 ടുകണ്ടൊരുജനമെല്ലാം * കണ്ണൻതന്നുടേമുഖപങ്കജംപരി
 ണ്തൊരു കണ്ണുകളെടുക്കാതെനിശ്ചലനാരായണീനാർ * രാ
 മനംകൃഷ്ണൻതാനുമോരോരാദിക്കകളു മാദോദത്തോടുചെന്നു
 കണ്ടുചെന്നവരഹോ * വിപ്രാതമായമധുരാപുരിസമീപത്തു
 മുഖ്യമായുള്ളോരുപവനത്തിലെത്തിടിനാർ * നന്ദഗോപാദി
 കളുംമുന്നമേതത്രാചെന്നു വന്നതില്ലല്ലോകൃഷ്ണനെനോത്തങ്ങി
 റിക്കുമ്പോൾ * നന്ദനെക്കണ്ടനരംരാമനംകൃഷ്ണൻതാനും മ
 ന്ദമെന്നിയേചെന്നുവന്ദിച്ചുകേതിടയാടും * ആശീർവാദവും
 ചെയ്തുനന്ദനമാശ്ലയിച്ചു കേശവനക്രൂരനോടനേരമുരചെയ്തു
 മുന്നമേദവാൻചെന്നുകുസനോടവസ്ഥകളൊന്നൊഴിയും
 തെചൊല്ലിപ്പോയാലുംതവഗേഹം * കാലത്തുമധുരയിൽത്ത
 ണ്ടുംവന്നീടുവൻ കാലവൈഭവംപോലെവന്നീടുംപിന്നെ
 യെല്ലാം * എന്നുകേട്ടക്രൂരനുംവിനതയോടുചൊന്നു നിന്നു
 മത്ഗൃഹത്തിങ്കൽപോരികവേണമോദവാൻ * നിന്നുടേപാദാം
 ബുജംകൊണ്ടുസമ്പക്കംമമ മന്ദിരമിന്നുശുദ്ധമാക്കേണംദയാ
 നിയേ * തപൽപാദാംബുജതീർത്ഥമെന്നുടേമുഖാവുകൊണ്ടെ
 പ്പോഴുംവാരിപ്പതിന്നായനഗ്രഹിക്കേണം * നിന്നുടേപാദതീ
 ര്ത്ഥമീശ്വരനായശിവൻ തന്നുടേമുഖാവികൽനിത്യവുന്ധരിക്ക
 ന്നു * നിന്നപ്പുജിച്ചമുഖംതത്രേനാമഹാബലി കെന്നുംമ
 നാശമില്ലാത്തുള്ളോരുസുഖംവന്നു * അങ്ങിനെയുള്ളഭക്തവ
 ത്സലനായദവാൻ മംഗലംവരുത്തണമിരിക്കുകുപയാലേ *
 എന്നുടേഗേഹദവാൻവന്നതെന്നിരിക്കിലോ വന്നീടുമിനി
 ക്കിന്നജന്മസാഹചര്യംനാനം * താപവുംനീങ്ങുംമമകുലവുംവി

ശുദ്ധമാം താപസപിതൃവേദവർഗ്ഗവ്യംസന്തോഷിക്കും * ആക
 യാലിന്നമമമന്ദിരേപോന്നീടേണം ലോകനായകതവകാലി
 ണവണങ്ങുന്നേൻ * ഭക്തിപൂണ്ടക്രൂരനമിത്തരംചൊന്നനേ
 രം ഭക്തവത്സലൻകൃഷ്ണൻചൊല്ലിനാൻമധുരമായ് * നിമ്ബ
 നത്രോഭവാൻഞാനറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു നന്മയുപദേശമേലിലെന്നു
 ടേകുപയോഗേ * ദുഷ്ടനാകിയകംസൻതന്നെയുപധിച്ചുഞാൻ
 പൃഷ്ടമോദേനതവമന്ദിരവന്നീടുവൻ * ഏന്നുകേട്ടക്രൂരനും
 വന്ദിച്ചുപുറപ്പെട്ട ചെന്നടൻകംസനോടുവൃത്താന്തമറിയിച്ചു
 തന്നുടേഗ്രഹംപുകുസുഖിച്ചുവാണീടിനാൻ വന്നിതുസംയാ
 ഹമാംകാലവുമതുനേരം * രാമനോടൊരുമിച്ചുകൃഷ്ണനുംപുറ
 പ്പെട്ടു കോമളമായമധുരാപുരികണ്ടീടുവാൻ * അഞ്ചാറവയ
 സ്വരോടൊന്നിച്ചരാജമാറ്റു സഞ്ചരിച്ചാശ്ചര്യങ്ങളോരോന്നേ
 കണ്ടീടിനാൻ * ചിത്രമായുള്ളമധുരാപുരിമഹത്വങ്ങൾ വിസ്മ
 റിച്ചുചെയ്യാനാവതല്ല നന്തനും * അങ്ങിനെയുള്ളപുരിതന്നു
 ടേവിചിത്രങ്ങൾ തിങ്ങനമോദത്തോടുകണ്ടവർനടക്കുമ്പോൾ
 രാമകൃഷ്ണന്മാരിങ്ങു ചന്നിതെന്നതുകേട്ടു കാമിനീജനമെല്ലാംമാ
 ലികമുകളേറി * ജാലരസ്യത്തിലൂടെകൃഷ്ണനേനോക്കിക്കൊണ്ടു
 ബാലികമാരുംചിത്രരൂപങ്ങൾപോലേചെന്നിനാൻ * യോഷമാർ
 ചിലരെല്ലാംചിത്ത സംഭ്രമംകൊണ്ടു ഭ്രഷണമൊന്നുമണിഞ്ഞി
 ടാതെചെന്നീടിനാൻ * കാലിഃനമൽവളകളുംകയ്യിനമൽതള
 കളും താലികളരയിലുംചേലകൾകഴുത്തിലും * കണ്ണത്തിൽ
 മാലകളുംകണ്ഡലംശിരസ്സിലും കണ്ണിൽകുങ്കുമങ്ങളുമഞ്ജനമു
 ലമേലും * ഇങ്ങിനേമാറിയല്ലാമണിഞ്ഞുചെന്നാർചിലർ
 സംഗീതങ്ങളുപാടിച്ചെന്നിതുചിലരെല്ലാം * ഭോജനകബ
 ളങ്ങൾകരത്തിലേന്തിച്ചിലർ ഭോജനങ്ങളുമേറിക്കൊണ്ടുടൻ
 ചിലരെല്ലാം * ഏകഹസ്താക്ഷികണ്ണപാദങ്ങളുലകരി ചൂഷ
 ള്കേശത്തോടുമോടിച്ചെന്നിതുചിലർ * ഭന്തങ്ങൾതേച്ചു
 കൊണ്ടുചെന്നിതുചിലരെല്ലാം ഭന്തവുചാന്തംകൊണ്ടുചെ
 ന്നിതുചിലരെല്ലാം * അഭ്യംഗംതേച്ചുകൊണ്ടുചെന്നിതുചില
 റെല്ലാ മത്തുതാഗ്രിമാർചിലരോലോലതാനേചെന്നാർ * ഇ
 ത്തരംനാരിജനംകാട്ടിമഹോഷിയല്ലാം വിസ്മരിച്ചുചെ
 യ്താൻകാലമോപാരാമല്ലോ * കോമളഗാത്രിമാരാനാരിമാരെ

ല്ലാവതും രാമകൃഷ്ണന്മാരെയുംകണ്ടുകണ്ടാനന്ദിച്ചാർ * കൃഷ്ണ
 സൗന്ദര്യംകേട്ടുമുന്നമേതരുണിമാർ തൃഷ്ണയോടനഭിനചിന്തി
 ച്ചവസിക്കുമ്പോൾ * ഒട്ടുമെനിനയ്ക്കൊതെകൃഷ്ണനെക്കണ്ടനേരം
 കേട്ടതിലേററംമനോമോഹനമെന്നതോന്നി * നന്ദജരൂപാമൃ
 തംകണ്ണുകൾകൊണ്ടുതന്നെ സുന്ദരിമരതംപാനംചെയ്തചെയ്ത
 നന്തരം * ധ്യാനത്താലാശ്ലേഷാദിസൗഖ്യങ്ങളനുഭവിച്ചും
 നന്ദസമുദ്രത്തിൽമുഴുകിവാണശേഷം * രാമകൃഷ്ണന്മാരുടേമുഖം
 നിതരുണിമാർ സാമോദംജാലപുഷ്പമംഗ്യങ്ങൾവെച്ചുചെ
 യ്ക്കാർ * സുന്ദരരൂപംകൊണ്ടുംപ്രേമവീക്ഷണംകൊണ്ടും മന്ദ
 ഹാസങ്ങൾകൊണ്ടുംമോഹനഭാവംകൊണ്ടും * നന്ദജനവർഗ്ഗ
 ടെചിത്തവുംകവർന്നുകൊണ്ടുനിദ്രമോദത്തോടുംസഞ്ചരിക്കു
 ന്നനേരം * അക്ഷതമാല്യഗന്ധപൂണ്ണകുണ്ടളിവ തൽക്ഷ
 ണംകാഴ്ചചെയ്തവൈകവരന്മാരും * കേശവനവരേയുപനി
 ച്ചുകേതിയോട് മാശീർവാഭവുവാണിപിന്നെയുംനടക്കുമ്പോൾ
 എത്രയുംമഹാമുഖ്യാനായാരുജകനേ വസുഭാസ്യങ്ങളോടും
 കണ്ടാരുദോദരൻ * ചോദിച്ചാനവനോടനിന്നുകൈപ
 യാലേസാരംതെങ്ങൾക്കുനീവസുങ്ങൾനൽകീടുമോ * ഇ
 ന്നതുനൽകീടുകിൽനല്ലതുവരുന്നിന കെന്നതുകേട്ടവനുംകോ
 പിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ * ദുഷ്ടബാലരേനിങ്ങൾപെട്ടെന്നുപോ
 യീടുവിൻ വെട്ടുകിട്ടീടുംനിങ്ങൾക്കിത്തരംചൊല്ലീടുകിൽ *രാ
 ജദ്രവ്യങ്ങൾമോഹിച്ചീടുന്നദുഷ്ടന്മാരെ രാജഭൃതന്മാർപിടി
 പെട്ടുസംഹരിച്ചീടും * ഇത്തരംരാജയോഗ്യമായായാവസ്യം
 നിങ്ങൾ നിത്യവുമുടക്കുമോകാനനേവസിക്കുമ്പോൾ * ദുർമ്മോ
 ഹംനിങ്ങൾക്കേററമുണ്ടെന്നതറിഞ്ഞുഞാൻ ദുർമ്മഗ്നംതുടങ്ങി
 യാലാപത്തുവന്നുകൂടും * എന്നവൻപറഞ്ഞപ്പോൾകോപി
 ച്ചുദോദരൻ ചെന്നവൻതലയരത്തിട്ടിതുധരണിയിൽ *
 പേടിച്ചുരജകൻറഭൃതന്മാരോടിപ്പോയാ രാടകളെല്ലാമെട്ട
 ത്തംബുജജ്ജ്വലനപ്പോൾ * തന്നടവയസ്വരായുള്ളോരുബര
 ലന്മക്കു പൊൻ നിറമായുള്ളോരുവസ്യവുംനൽകിപ്പിന്നെ *
 നീലവസുങ്ങൾബലഭദ്രനന്തൽകിക്കൊണ്ടു നീലക്കർവ
 ണ്ണൻപീതാംബരവുംചൊത്തിടിനാൻ * പിന്നെയുള്ളവയെ
 ല്ലാക്കൈവടിഞ്ഞല്ലാവത മൊന്നിച്ചുപറഞ്ഞുസഞ്ചരിച്ചീ

ടന്നേരം * മെത്തകൾതിരകളുംനല്ലൊരുമേലാപ്പുക ഭിത്തരം
 കുത്തിടുന്നവായകകലശ്രോശൻ * സുന്ദരന്മാരാരാമകേശ
 വന്മാരെക്കണ്ടുധന്യനാമവൻവാത്മമിക്കുതുമാറികയാൽ * ന
 ല്ലോരുക്പായങ്ങൾതൊപ്പികളിവായല്ലാം മല്ലുമാചനമാ
 ക്കൊഴുതായെച്ചീടിനാൻ * എത്രയുപ്രസാദിച്ചുതുണു
 മവൻതനി കുത്തമധനങ്ങളുമായുസ്സുമെശപയ്യും * ഭക്തി
 യുമന്ത്യകാലേസാരപ്രമതുംനൽകി ഭക്തവാത്സല്യമിതുപോ
 ലെമാറാക്കുതു * വായകൻകൊടുത്തൊരുക്കോപ്പുകളവങ്ക
 റി ചൂയതക്കണൻസുദാമാവുതൻഗൃഹംപുക്കൻ * ഉത്ത
 മപുരുഷനെക്കണ്ടൊരുസുദാമാവു . മെത്രയുംഭക്തിയോടനമ
 സ്സാരവുംചെയ്തു * വന്ദിച്ചയഥാവിധിപൂജിച്ചാചാല്പീടിനാൻ
 ധന്യനായ്ചമഞ്ഞുതാൻ. നിങ്ങളെക്കണ്ടുമൂലം * ലോകത്തെ
 രക്ഷിപ്പാനായുന്നവതാരചെയ്തു ലോകനാഥന്മാരല്ലോനിങ്ങ
 ുയതുമൂലം * നമ്മുടെഗൃഹത്തിങ്കൽവന്നതുമൂലംമമ ജന്മ
 സാഹചര്യംവന്നുപാപനാശവുതഥാ * എന്നുടെചേനവും
 വംശവുംവിത്തുലമായ് എന്നല്ലുപോദികളൊക്കെയുംസന്തോ
 ഷിച്ചു * എന്തുചെയ്തേണ്ടുനിങ്ങൾക്കെന്നുതൊന്നറിഞ്ഞീല
 ചിന്തിതെന്നൽകീടുന്നഭവന്മാരല്ലോനിങ്ങൾ * എന്നുരചെ
 യ്തുമനോമോഹനപുഷ്പങ്ങളാൽ വന്നസന്തോഷത്തോടുംരണ്ടു
 മാധ്യങ്ങൾതീർത്തു * കുന്നരാമനൊന്നുകൃഷ്ണനുംനൽകീടിനാ
 നന്നേരംപ്രസാദിച്ചുതുണുനുംചൊല്പീടിനാൻ * എത്രയുപ്ര
 സാദിച്ചുതങ്ങളുമിനിതവ ചിത്തത്തിൽമോഹമുള്ളതൊക്ക
 യുംനൽകീട പൻ * ഇത്തരംകേട്ടന്നേരംനിശ്ചലമായവിഷ്ണു ഭ
 ക്തിയെ പരിച്ചിതുമുവിനാൽസുദാമാവും * ഭക്തിയുള്ളവരോ
 ടബന്ധുതപരണ്ടാമതും ചിത്തത്തിൽസർവ്വഭൂതകാരുണ്യംമു
 ന്നാമതും * എന്നിപയെല്ലാംനൽകിപ്പിന്നെയുമെശപയ്യും
 തന്നുസോയുജ്യവുംകൊടുത്തുമടിയൊതെ * എല്ലാരുമൊരുമി
 ചുതുണുനുംനടകൊണ്ടാൻ ചൊല്ലിനേൻനാല്പത്തൊന്നാമ
 ല്ലോയംപുരുഷിത്താൻ *

അങ്ങിനേനടക്കുമ്പോൾകണ്ടിതൊങ്ങാരുത്തിയേ മംഗ
 ലാംഗിയാമവൾസുന്ദരമുഖിയത്രേ * സ്വപ്നപാത്രത്തിൽകുറി

കൂട്ടുകൾപലതുമുണ്ടെന്നുജനേത്രതാനംകൊണ്ടുഗമിക്കു
 ന്ന * എത്രയുജ്ജ്വലിപ്പിമൊയൊരുക്കുണ്ടവൾ കിത്തരംക
 ണ്ടനരംകൃഷ്ണനുജാപാദ്ര്യംചെയ്യാൻ * ആരുനീമനോഹരേ
 നേരോടപാഞ്ഞാലും സാരമാമംഗരാഗമാർക്കുള്ളതിതുഖാ
 ലേ * ഞങ്ങൾക്കുകുറഞ്ഞൊന്നുതന്നെവന്നിരിക്കിലോ മംഗ
 ലംഭവിച്ചീടുവൈകാതെന്നിനാക്കുടോ * എന്നതുകേട്ടനേ
 രംചൊല്ലിനാളവൾതാനും സുന്ദരാകൃതേണാനംസൈരസ്രി
 ജാതിയല്ലോ * നാമവുന്ത്രിചക്രയെന്നാകുന്നതറിഞ്ഞാലും കാ
 മസുന്ദരഗന്ധകമ്നികശലത്താൻ * ഇന്നുഞാനുണ്ടാക്കി
 യോരംഗരാഗങ്ങളല്ലാ തൊന്നുമേകംസൻതനിക്കിഷ്ടമല്ലറി
 ണ്താലും * സുന്ദരരൂപന്മാരായുള്ളൊരുനിങ്ങളല്ലാ തിന്നിതു
 ധരിപ്പതിനാരുള്ളജഗത്രയേ * എന്നതുകൊണ്ടുഞാനുംവേണ്ട
 തുനൽകീടുവെന്നിരിക്കിതുകൊണ്ടുനല്ലതേവനുകൂട്ട * എ
 ന്നവളുരചയ്തുനന്ദനന്ദനൻതന്റെ സുന്ദരരൂപംകണ്ടുംമന്ദ
 ഹാസങ്ങൾകണ്ടും * പ്രേമവീക്ഷണംകണ്ടുംകോമളവാക്യംകേ
 ടും കാമപീഡിതയായകാമിനിതാനുമപ്പോൾ * നല്ലൊരുഗ
 ണ്ടപാരമങ്ങിനേതന്നേനൽകി മല്ലലോചനൻതാനരോമ
 നംസന്തോഷിച്ചു * തന്നുടേഗാത്രത്തിനുചേരുന്നോരംഗരാ
 ഗം നന്ദിച്ചുധരിച്ചിതുരാമനംകൃഷ്ണൻതാനും * അംഗരാഗ
 ണ്ടുകൊണ്ടുശോഭിച്ചാരിരിചതും ഭംഗികണ്ടുപളേററംവിസ്മ
 യംപൂണ്ടീടിനാൾ * പ്രീതിയോടിവളെന്നെക്കാക്കെയുംപൂജി
 ക്കയും ചെയ്തുതിൻഫലമിന്നുനൽകേണമെന്നുകൃഷ്ണൻ * മാ
 നസേനിരൂപിച്ചുമന്ദഹാസവുംപൂണ്ടു മാനിനീമൗലിതന്റെ
 സന്നിധൗചെന്നുനിന്നു * തന്നുടേപാദാംബുജംകൊണ്ടുവള
 ടെപദം നന്നായിച്ചുവിട്ടിത്തൻദക്ഷിണകരംകൊണ്ടു * സുന്ദ
 രിയുടേതാടിപിടിച്ചെന്നുയത്തിനാ നന്നേരമവളുടേവള
 വുംനിപൻപായ് * നന്ദനന്ദനകരസ്പർശംകൊണ്ടുവളപ്പോൾ
 സുന്ദരിമാരിൽവെച്ചുസുന്ദരിയായി പന്നു * കാഭിഗാമിനിതാ
 നംപജ്ജമാവദനവും കമ്പിട്ടുപടംകൊണ്ടുമാച്ചുകുചങ്ങളും *
 മന്ദാക്ഷഭാവംകൊണ്ടുഭൂമിലേഖനംചെയ്തു നന്ദനന്ദനനേടു
 മന്ദമായുരചെയ്യാൾ * സുന്ദരാകൃതേവാനെന്തെന്തെ
 ണ്നി ലിന്നുചോദിക്കേണമെങ്കിലുമതിയായു * നിന്നെയും

ചേർപിരിഞ്ഞുപാപതിനാളല്ലത്ത നിന്നനിൻകരുണയാകേ
 ത്തുകാളുണമെന്ന * എന്നതുകേട്ടുതൃപ്തൻതന്നടെവയ
 സ്യര മന്ദമാനാനോക്കികാമിനിയാടാചെന്നാൻ * സു
 നദീകുലമലിമാലികമഃനാഹര പന്ത്രസന്നിഭമുഖിച
 ത്രികാമസ്മിത * കാമകന്മാർക്കുതാപമാക്കേയുംകളയുന്ന
 കോമളമായതവമന്ദിരവരുവാർത്താൻ * ഇന്നൊരുകാള
 ത്തിനുപാകുന്നെന്നതുസാധി ചൂമ്പുനമോദത്തോടുംവെകാ
 തേവനീട്ടുവൻ * ദേശസംഗമംചെയ്യാതുള്ളോരുപാമ്പന്മാ
 ൾക്കു സാരസവിലോചനനിനെയുന്മേൽഗതിയുണ്ടോ * ഇങ്ങി
 നെകളവാകൃദംഗികളാലകൃഷ്ണ നംഗനാരത്തായുമയച്ചു
 പൂർപ്പിട്ടു * തത്രതാത്ര പവനനാരിമാരെല്ലാപരം ചിത്ത
 ജതാപംപൂണ്ടുതന്നത്താനറിയാതേ * നന്ദനന്ദനൻതന്നെ
 കണ്ടുകണ്ടാനന്ദിച്ചു നിന്നിതങ്ങികാതേചിത്രലവകൾ
 പോലേ * പെരുന്മാരുടെകാഴ്ചയൊക്കെയുംമാനിച്ചുകൊണ്ടോ
 രോരോവിചിത്രങ്ങൾകണ്ടുസഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ * യാഗശാല
 യെച്ചോദിച്ചീടിനാൻചിലരാട്ടു ചേഗുമാടവരങ്ങുകൊണ്ടു
 പോയാക്കീടിനാൻ * കണ്ടിതങ്ങതുനേരമുഗ്രമായൊരുപാപ
 മണ്ടർകൊണ്ടുചാപതുല്യമെന്നുതചേണ്ടു * ദിവ്യരത്നങ്ങൾ
 പതിച്ചുത്രയംതേജസ്സോടും ദിവ്യരാവ്യങ്ങളോടുംദിവ്യവസ്ത്ര
 ങ്ങളോടും * ലാജപായസാപൂപധുപദീപാദികൊണ്ടുപൂജിത
 മായചാപകണ്ടുനരത്തുകൃഷ്ണൻ * തട്ടത്തു നിന്നീടുന്നരക്കി
 വ്വന്ദത്തെത്തെയല്ലാം പട്ടുതപമോടുനീക്കിശാലയിലകംപുക്കു *
 വാമമാംകരംകൊണ്ടുവീലയാധനംസ്സുട്ടു ത്താമോദത്തോടുക
 ലയേറുവാൻതുടന്നുപ്പോൾ * ഏറിയജനമല്ലാംനോക്കിനിൽ
 ക്കുവതന്ന നേരപാതിക്കുതന്നമുറിഞ്ഞു ശരാസനം * മത്ത
 വാരണമിക്ഷുദ്രന്ധാത്തായാടിക്കുമ്പോൾ ഇത്രയില്ലെപ്പൊമ
 ന്നോത്തിതുമഹാജനം * വില്ലാടിത്തൊരുശബ്ദംനിറഞ്ഞു
 ജഗത്രയ കല്പനാംകംസനതുകുട്ടതിഭയംപൂണ്ടാൻ * ചാ
 പത്തരക്കിടുന്നകിങ്കരന്മാരുമപ്പോൾ കോപിച്ചുചേഗത്തോ
 ടുംകൃഷ്ണനോടത്തീടിനാൻ * ഭൂഷണപ്പിടിപെട്ടുകേണമ
 ന്നചിലർ പൊട്ടുന്നൊന്നീടേണമെന്നിതുചിലരപ്പോൾ *
 എന്നിവപലതരംചൊല്ലിയങ്ങുകുമ്പോൾ വന്നൊരുകോപ

അതാത്ഭുതമനഃകൃഷ്ണന്താനം * പാപികളായുള്ളൊരു കംസകി
കരന്മാരെ ചാപവണ്ഡങ്ങൾ കൊണ്ടു തച്ചുകൊന്നൊടുക്കി
നാർ * ശാലയിൽനിന്നു പിന്നെ പുറത്തു പുറപ്പെട്ടു ലീലയാകൃ
ഷ്ണന്താനം രാമനം വയസ്ത്രം * ഓരോരോ വിചിത്രങ്ങളും
കണ്ടു സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ പൌരന്മാര പങ്കാടവിക്രമം കാണുക
മൂലം * ഇന്നി പർവ്വേഃ ശ്രീകൃഷ്ണമാരന്നു നിരൂപിച്ചു രന്നേരം
പത്മിമാണ്ഡ്യസൂര്യനും മുഴുകിനാൻ * സന്ധ്യാ കാലത്തെക്കണ്ടു
കൃഷ്ണാദിബാലന്മാരു മന്തഃശ്വാദേന നന്ദസന്നിധൗ ചെന്നീടി
നാൻ * പാദശുദ്ധിയും ചായുധോദമോടല്ലാവരും മോദന
ക്ഷീരാദികൾ ഭുജിച്ചു നിദ്രാചയുർ * കേശവരാമന്മാരും കംസ
ചേഷ്ഠിതമല്ലാ മാശയ നിരൂപിച്ചുകിടന്നു കുറങ്ങാതെ * ലീല
യാനന്ദാത്മജൻ വില്ലെടുത്തൊടിച്ചതും കാലന നിജഭൂത പത്മ
ത്തെക്കൊടുത്തതും * ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചുടൻ നിദ്രയും വരാതെ ക
ണ്ടു നാകിയ കംസൻ പേടിച്ചു വാഴുന്നേരം * തന്നുടേ മരണ
ത്തിന്നുള്ളൊരു നിമിത്തങ്ങ ഉളൊന്നല്ല രണ്ടല്ല പൻ കണ്ടിതു പല
തരം * തന്നുടേ ദേഹമായ കണ്ടിതു ശിരോഹീന മൊന്നായ ലീ
പജപാലരണ്ടായി കണ്ടീടിനാൻ * മായകളെല്ലാ റിനാം മരി
ദ്രമുണ്ടെന്നു താനറി കായവും പാമാംഗങ്ങളാക്കയും വിറയ്ക്കു
ന്നു * കഷ്ടമായ പശ്രുതി കേട്ടിതു പലതര മെടുദിക്കിലുമനി
ജപാലയംകണ്ടീടിനാൻ * വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം സപ്തർഷയങ്ങളും
യിക്കണ്ടു തൽക്ഷണം നിജപദം തറിക്കുകൊണ്ടൊന്നിപ്പു * ഇങ്ങി
നേ പലവിധം കണ്ടിതു ജാഗ്രത്തിക ലങ്ങിനേ തന്നേ സപ്തക
ണ്ടിതു പലതരം * ചിരച്ചതലഃ പാദമദ്യംഗസ്താനം ച
യ്യ മരിച്ച ജനങ്ങളെപ്പിടിച്ചു കൂട്ടീടിനാൻ * വെത്തിൻ
മുകളിലുമാട്ടകം കഴുത്തിലും കുറത്തു പങ്കുപാത്തു തന്ന
ടേ കഴുത്തിലും * ചാലഃ പകരേരിത്താൻ എല്ലാരുമാല
രുത്തി മാലയുമിട്ടു തെലം തേച്ചു തിവിവസ്രനായ് * മ
നമെന്നിയെ തക്കദിക്കിനു പോകുന്നതും പിന്നെയുമിതു പാ
ലേകണ്ടിതു ബഹുവിധം * എന്നി പകണ്ടു മൃത്യുഭീതി പരേക്ക
മൂലം വന്നതില്ലല്ലോ നിദ്രാകംസനു വിചാരത്താൽ * ഭരത
യുമൊരു വിധം കഴിച്ചു കൂട്ടിപ്പിന്നെ മിത്രങ്ങളെ പിച്ഛിച്ചു കൂട്ടി
യം വേഗത്തോടെ * മല്ലാംഗങ്ങളെല്ലാ മരുതയുമലകരിച്ചു
ല്ലാസത്തോടു മല്ലപാദ്യങ്ങൾ മുഴുക്കിച്ചു * എത്രയുമലകരിച്ചു

ജേളാരുമഞ്ചങ്ങളിൽ തത്രതത്രൈവഹൃപന്മാരെയുമിരുത്തി
 നാൻ * വിപ്രക്ഷത്രിയവൈവശൃശ്ശദ്രാദിജനങ്ങളു മുഹുവുവിൽ
 തെളിവാടുമിരുന്നാരോരോദിക്കിൽ * നാരിമാരോരോദിശി
 മാളികമുകുളരി സാരസേക്ഷണൻതന്നെപ്പാത്തുപാത്തിരുന്നി
 തേ * അശ്രുപ്രമുഖാംശാവവരന്മാരും മുഖ്യമായൊരുമ
 ണിമഞ്ചത്തിൽകേരറിനാൻ * നന്ദാദിഗോപന്മാരേവരുത്തി
 കംസൻതാനും നന്ദിച്ചുങ്ങോരോമഞ്ചംതന്നിലങ്ങിരുത്തി
 നാൻ * എല്ലാരുമിരുന്നപ്പോൾകംസനുംഭൃത്യരോടു നല്ലൊ
 രുമാനാതുഗമഞ്ചത്തിനുകലേരി * വീരരായുള്ളഹൃപശ്രേഷ്ഠ
 ന്മാർമുഴുവയും പാരതൈസവിചുങ്ങുനിന്നീടുന്നതിൻമദ്ധ്യേ
 പൂണ്ണചന്ദ്രാഭമായവെങ്കാരാക്ഷടഃയാടും സ്വപ്ണ്സിംഹം
 സനാഭഗ്രവന്ധിച്ചശോഭഃയാടും * തന്നുള്ളിലുള്ളഭീതിമാച്ചു
 കംസൻതാനും മന്ദഹാസവുംഭാവിച്ചങ്ങിപറവാണനേരം *
 മല്ലവാദ്യങ്ങളുരാംഘോഷിച്ചോരനന്തരം മല്ലന്മാരലങ്കരി
 ചെല്ലാരുവന്നീടിനാർ * വീരനാംചാണൂരനുംഘോരനാംമു
 ഷ്ടികനും സാരനാകിയശൂരൻശൂരനാംശലൻതാനും * ധീര
 നാംകോസലനംപിന്നെയുമുള്ളമല്ല വീരരുപാദ്ധ്യായൻത
 ന്നോടുമൊരുമിച്ചു * മല്ലരംഗത്തിലറിവന്ദിച്ചുനിന്നീടിനാർ
 ചൊല്ലിനേൻനാല്പത്തിരണ്ടദ്ധ്യായംകൂട്ടുപോലെ *

അന്നരംകൃഷ്ണൻതാനുംരാമനോടൊരുമിച്ചു സന്നദ്ധ
 ഘോഷത്തോടുംനാലഞ്ചഞ്ചാലരോടും * മല്ലരംഗത്തെക്കാ
 ബ്മാൻചെന്നിതുരംഗപോരേ ചൊല്ലേരംഗജന്ത്രനെത്തരുക
 ണ്ണതുനേരം * നല്ലൊരുകാർകൂന്തലുംകെട്ടിയങ്ങുറപ്പിച്ചു ചൊ
 ല്ലിനാൻഗജപാലൻതന്നോടുഗംഭീരമായ് * ശൂരനായുള്ളഗ
 ജശ്രേഷ്ഠനവൈകീടാതേ ചൊരദേശത്തുനിന്നനീക്കുകദൂരാ
 രമാവ * ഇന്നതുചെയ്യാത്തിലോനിന്നെയുംഗജത്തെയു മൊ
 ന്നിച്ചുകുതാന്തനകാശ്ചയായ്നല്പീടുവൻ * എന്നതുകേട്ടനേ
 രംകോപിച്ചുഗജപാലൻ നന്ദപുത്രനനേരേയാടിച്ചാൻഗ
 ജേന്ദ്രനേ * കാലനെപ്പോലേഗജമോടിവന്നതുകണ്ടു മാലോ
 കരെല്ലാവരുംപേടിച്ചുമുറയിട്ടാർ * കാടിവന്നൊരുഗജംകൃഷ്ണ
 നെപ്പിടിപെട്ടു പേടിനെയന്നിയകതന്നാന്നടിച്ചിതുകൃഷ്ണൻ

പിന്നെപ്പോയ്ഗജത്തിന്റെതാഴെചെന്നാലിമുപ്പോൾ വ
 ന്നകോപനഗജംകൃഷ്ണനക്കൊന്നായ്ക്കാൽ * പ്രാണംകൊ
 ണ്ടറിഞ്ഞവൻപിടിച്ചുകൃഷ്ണൻതന്നെ കാണിയുംവൈകീടാതെ
 വഴുതിപ്പൊന്നുകൃഷ്ണൻ * പുഷ്പത്തെപ്പിടിപെടുവിന്നോക്കംവ
 ലിച്ചുകൊണ്ടുചുതന്നൊരുതറവില്ലാടുകൊണ്ടുപോയാൻ *
 പന്നഗങ്ങളെക്കൊണ്ടുഗന്ധർവ്വപോകംപണ്ണം നന്ദിച്ചുകണ്ടു
 നിന്നുലാകവാസികളെല്ലാം * പുഷ്പവുംവിട്ടുപിന്നുകൃഷ്ണനുംമ
 ണ്ടീടിനാൻ മുർച്ഛിച്ചുകോപത്തോടുമെത്തിനാൻഗജേന്ദ്രനും
 ഭൂമിയിൽവീണുപാലകിടന്നാൻകൃഷ്ണൻതാനും ഭീമനാംഗ
 ജംവനുകത്തിനാനതുനരം * തുമ്പിറയുപ്പാലകൃഷ്ണനോടി
 നാൻഗജേന്ദ്രന്റെകൊമ്പുകൾഭൂമിതന്നിലററുവുതറച്ചുപോ
 യ് * എത്രയുംപന്നിറപ്പട്ടാകൊമ്പുകൾപറിച്ചുടത്തത്യന്ത
 മീഷ്ടയോടുകൃഷ്ണനോടെത്തീടിനാൻ * എത്രയുംവേഗത്തോ
 ടുവന്നൊരുഗജത്തിന്റെ മന്ദ്രകത്തിമ്മലടിമുഴിടിനാൻദാ
 മോദരൻ * തല്ലുകൊണ്ടുനരംതളുൻഗജേന്ദ്രനും കൊല്ല
 വെന്നൊച്ചുകൃഷ്ണനുമതിപേഗം * തുമ്പിറക്കുപിടിപെട്ടുഭൂ
 മിയിൽപതിപ്പിച്ചു കൊമ്പുകൾപറിച്ചുപ്പോൾചത്തിതുഗജേ
 ന്ദ്രനും * വൻപരായുള്ളഗജപാലകന്മാരെയെല്ലാം കൊമ്പു
 കൾകൊണ്ടുതന്നത്തച്ചാകാന്നഥകൃഷ്ണൻ * ഭന്തിതൻഭന്ത
 മൊന്നുരാമനുകൊടുത്തുതൽ ഭന്തവുമൊന്നുതന്റെകരത്തിൽ
 വെച്ചുകൊണ്ടു * സ്വേദദലശങ്ങൾകൊണ്ടുശോഭിച്ചുമുഖ
 തോടും മേദരമദവിന്ദുഭൂഷിതഗാത്രത്തോടും * ഭന്തിതൻഭ
 ന്തമാധവരായുധവരത്തോടും മന്തമോദനബലഭദ്രനുംകൃ
 ണ്ണൻതാനും * തന്നുടവയസ്യരോടൊന്നിച്ചുരംഗത്തിങ്കൽചെ
 ന്നങ്ങുകരേണുകൃഷ്ണനക്കണ്ടനരം * ക്രമമായുള്ളോരുമല്ല
 ന്മാക്കല്ലാവർക്കുംഘോരമായുള്ളോരിടിത്തിയെന്നുഹൃദിതോന്നി
 ചിത്തത്തിലാരുബോധമില്ലാതനരന്മാർക്കു മുത്തമനിവൻനര
 ന്മാരിലെന്നതുംതോന്നി മന്മഥനെത്തന്നേകാമിനിമാർക്കുതോ
 ന്നിനമുടകൃഷ്ണനെനഗോപന്മാർക്കുള്ളിൽതോന്നി*ദുഷ്ടന്മാരാ
 യുള്ളോരുപ്രതിവരന്മാർക്കു പെട്ടെന്നുമെശാസിക്കുന്നവനെ
 ന്നതോന്നി*നന്ദനൻവസുദേവൻതനിക്കുംഭവകിക്കും നമു
 ടെപുത്രൻകൃഷ്ണൻബാലനെനാനുതോന്നി * നമുടേകാ
 ലനെനുകംസനുംഹൃദിതോന്നി കമ്മികൾക്കെല്ലാംവിരോധം

പുരുഷനെനന്നംതോന്നി * ബ്രഹ്മജ്ഞനാർക്കുപരബ്രഹ്മമെന്നതും
തോന്നിനമുടൈപരദൈവമെന്നതുവൃഷ്ടികൾക്കും * ഇങ്ങിനെ
പലവിധംതോന്നിച്ചുജനങ്ങൾക്കു മംഗലംനൽകീടുന്നമായവ
നായകൃഷ്ണൻ * രാമനോടൊരുമിച്ചുരംഗത്തെപ്രവേശിച്ചു കോമ
മളമായരംഗംകണ്ടുസന്തോഷംപൂണ്ടാർ * ചൊല്ലെഴുതുകവ
ലയപീഡമാംഗംജന്മനേ മല്ലുലാപനൻകൃഷ്ണൻകൊന്നതു
കണ്ടുനരം * രാമകൃഷ്ണന്മാരതിദുഷ്ടജയന്മാരെന്നേത്തു ഭീ
മനാകിയകംസനേരറവുഭയപ്പെട്ടാൻ * പാദാദികേശമുള്ള
സൗന്ദര്യശോഭകണ്ടും മോദനസുദാമാവുനൽകിയമാലക
ണ്ടും * നല്ലൊരുഭൃഷണങ്ങളുണിഞ്ഞശോഭകണ്ടും മല്ലലോ
ചനന്മാരാരാമകൃഷ്ണന്മാരപ്പോൾ ചിത്രവേഷത്തെപ്പൂണ്ടുരംഗ
ത്തെപ്രവേശിച്ചു രത്തമനടന്മാരെക്കണ്ടുകേവിളങ്ങിനാർ
കൊണ്ടുൽനേർവണ്ണൻതന്റെ കോമളമുഖാംബുജം കണ്ടുടൻ
നാഗരാശ്ട്രവാസികളെല്ലാവരും * ദൃഷ്ടികൾകൊണ്ടുപാനംചെ
യ്ക്കുമെന്തെന്നു മൊട്ടുമേതുപ്ലിവാദത്തോരോന്നെചൊല്ലീടി
നാർ * ത്രൈലോക്യനാഥനായലക്ഷ്മീവല്ലഭൻഭൂമി പാലനം
ചെയ്യിടുവാൻവന്നിങ്ങുയദുകുലേ * ശൗരിതൻതനയരാത്രി
രണാരിവരുടെ ശൂരതയെല്ലാമിന്നുചൊല്ലിയാലൊടുങ്ങുമോ *
ആരുമേറിയാതെദേവകീസുതൻകൃഷ്ണ നാരാധമോദനന്ദ
ഗോകുലേവളൻപ്പോൾ * പുതനാരിഷ്ടകേശിഗൃഹ്യകബക
ദിയെ പ്രേതരാജനകാഴ്ചവെച്ചിതുമിവനല്ലോ * വാതവർഷ
ങ്ങൾകൊണ്ടുപലത്തെഗോകുലത്തെ പ്രീതിയോടേഴുദിനംപാ
ലിച്ചതിവനല്ലോ * പച്ചതെട്ടത്തുപാകശാസനൻത
ന്റെ ഗർഭത്തെക്കളഞ്ഞതുമഗ്നിയക്കുടിച്ചതും * അർക്കജ
ജലംജനഭോജ്യമായ്ചമച്ചതും പുഷ്പരക്ഷണന്മാരോടൊന്നി
ച്ചുരമിച്ചതും * എന്നിവപലതരംലീലകൾചെയ്യതെല്ലാം
നന്ദനന്ദനൻകൃഷ്ണൻസുന്ദരനിവനല്ലോ * ധേനുപ്രലംബാ
ദിദാനവവരന്മാരെ ഭീനമെന്നിയെകൊന്നരാമനമിവനല്ലോ
രാമകൃഷ്ണന്മാരുടെമോഹനമുഖാംബുജം സാമോദംകണ്ടുനിത്യം
ഗോപസ്രീജനങ്ങളും * ദുഃഖങ്ങളെല്ലാംതീർന്നുസുഖമയ്ക്കാ
ണീടുന്ന തോക്കിലത്രയുഭോക്തൃ ബദ്ധപ്പെടുന്നവേണ്ടു * ഇ
ക്കുമാരന്മാർമുഖംയാദവവംശത്തിങ്കൽ പുഷ്പലകീർത്തിയുണ്ടാം

കല്പാന്തകാലത്തോളം * ഇത്തരമല്ലാവരുമോരോന്നാചൊ
ല്ലന്നോ മെത്രയുംഘോഷിച്ചിതുവാദ്യങ്ങൾമല്ലനാതം * രാ
മകേശവന്മാരെവിളിച്ചുചാഞ്ഞരനും സാമോദമതുനോമീവ
ണ്ണമുരചെയ്യാൻ * ധീരന്മാരുടെമണിമൗലിയിൽവിളങ്ങു
ന്ന ചാരുതമേകൃഷ്ണശൗര്യവാരിധേരാമ * വീര്യവുസാമ
ത്വ്വ്യംയുദ്ധകൗശലങ്ങളും ശൗര്യവുനിന്നുളോളമാർക്കുമി
ല്ലെന്നുകേട്ടു * മഹാലശീലൻകംസൻകാണമതിന്നായിത്തന്നേ
നിങ്ങളുള്ളതിനക്കാണ്ടുപോന്നതെന്നറിഞ്ഞാലും * തന്നുടെ
ഭൂപാലന്മാർക്കിഷ്ടത്തെച്ചെയ്യുന്നാകിൽ വന്നീടുപ്രജകൾക്കു
നല്ലതുമേൽക്കുമേലിൽ * ഭൂപനപരിഭവംചെയ്യുന്നപരിഷ്കർ
ക്കാപത്തുചരംപിന്നെപ്പാപവുമകപ്പെട്ടു * വല്ലവന്മാരുംനി
ങ്ങൾഗോക്കളമേക്കുന്നേരം മല്ലയുദ്ധങ്ങൾചെയ്തുവാണീടു
മെന്നുകേൾപ്പു * എന്നതുമൂലമിന്നുമല്ലയുദ്ധങ്ങൾകൊണ്ടു മ
ന്നവൻതന്നത്തോഷിപ്പിക്കേണംനാമല്ലാതും * ഭൂപതിസ
ത്തോഷിച്ചാലേവരുംസത്തോഷിക്കും ഗോപബാലരേഘവൻ
സർവ്വഭൂതാംശമല്ലോ * എന്നതുകേട്ടനേരംകൃഷ്ണനുംചൊല്ലീടി
നാൻ മന്നവനാമകംസൻതന്നുടരാജ്യത്തിങ്കൽ * കാടതിൽ
കിടക്കുന്നഗോപന്മാരല്ലോത്തങ്ങൾ പേടിയുമുണ്ടുപാരംരാജാ
വെന്നതുകേട്ടാൽ * നിത്യവുണ്ഠപൻതന്നസേവിച്ചീടുന്നുതെ
ങ്ങൾ അത്തലുന്തിത്തരക്കിക്കുന്നിതുഭൂമീശപരൻ * ബാലന്മാ
രായതങ്ങൾവേണമെന്നിരിക്കിലോബാലന്മാരോടുവീലാസം
ഗരംചെയ്യിടുവാൻ * ചേച്ചിയില്ലാതയുദ്ധംകാണുന്നജനങ്ങൾ
ക്കു വാമുചാരുപാപമുണ്ടാമെന്നല്ലോശാസ്ത്രങ്ങളും * എന്നതു
കേട്ടനേരംചൊല്ലിപ്പാൻചാഞ്ഞരനും മിന്നുന്നീബാലനെന്നു
ചൊന്നതുചിത്രമത്രേ * സഹസ്രഗജബലമുള്ളോരുഗജേന്ദ്ര
നെ മൂഹൂർത്തമാത്രംകൊണ്ടുവീലയാകൊന്നുനിയ്യും * ത്രൈ
നാമ്പ്രലംബനെക്കൊന്നൊരുരാമൻതാനും മെത്രയുംബലവാ
ന്മാരില്ലസംശയമേതും * എന്നതുകൊണ്ടുനമ്മൾസംഗരംചെ
യ്യിടുന്ന തന്ത്രായമെന്നതാതുംചൊല്ലുകയില്ലനാനും * മുഷ്ടികൻ
ബലഭദ്രൻതന്നോടുപാരുതിട്ടും പുഷ്ടമോദനത്താനുംനിയ്യ
മാണ്ഡാരുതേണം * യുദ്ധമുത്തോടുമിത്തരമുവാൻചൊന്നു
നദ്ധ്യായംനാല്പത്തിമൂന്നിങ്ങിനേചൊല്ലീടിനേൻ *

—:~:—

ഇങ്ങിനെചാഞ്ഞുറൻറവാക്കുകൾകേട്ടുകൃഷ്ണ നങ്ങി
 നേതനേനയന്നയുദ്ധവുതുടങ്ങിനാൻ * മുഷ്ടികനോടുബലഭ
 ദ്രുനംയുദ്ധംചെയ്തു കഷ്ടമെന്നുചെയ്തുകണ്ടുപാരല്ലാപതം *
 മുഷ്ടികൊണ്ടിടിക്കയുംനൈകകൊണ്ടുണ്ടിടിക്കയും മുട്ടുകൾകൊ
 ണ്ടതെന്നമുട്ടിത്തലവടിക്കയും * ദുഷ്ടികൾചു പക്കയുംദന്തങ്ങൾ
 കടിക്കയും നിഷ്ഠൂരമംഗനാദതുല്യമായ്ശബ്ദിക്കയും * ക്രൂര
 മഹനഖംകൊണ്ടുനിട്ടുപിളക്കയും ചോരകളൊലിക്കയും
 പാരമാണ്ണിയക്കയും * ഉച്ചിയിൽപതിക്കയുമച്ചത്തിൽചിരി
 കയും ഗർവ്വമോടുകയുംപിൻനോക്കിയൊഴിക്കയും * തല്ല
 കൾതട്ടുകയുംമല്ലുകൾഞെരിക്കയും പല്ലുകൾതകക്കയുംനി
 പ്പെന്നങ്ങരയ്ക്കയും * ഉച്ചത്തിൽവിളിക്കയുംമൊച്ചകളടയ്ക്കയും
 മുൾച്ചിരിനനയ്ക്കയുംമച്ചിരിചിരിക്കയും * കൈപിടിമുറുടി
 കയുംകാൽപിടിമുറുടിയ്ക്കയും കോപിച്ചുവിറയ്ക്കയുംമാപത്തുനിന
 യ്ക്കയും * ഇത്തരംപലവിധമുണ്ടായയുദ്ധഘോഷം വിസ്മരി
 ച്ചുചെയ്യാൻവേദവചിനിക്കില്ല * ഏറിയോരടുകൾകാട്ടി
 നാരപരല്ലാ മോയില്ലാരുടേനാൽവക്ടമതുനേരം *
 കൈത്തലംകൊണ്ടുതമ്മിലടിക്കെന്നാരുശബ്ദം പുഷ്കരത്തുട
 ചെന്നുനാകലോകവുംപുഴ * നാകികളല്ലാവരുംമല്ലസംഗ
 രംകൊണ്ടു ലോകനായകന്മാരെപുകൾത്തിനിന്നീടിനാർ *
 നാരദമഹാമുനിമാദനപാടീടിനാൻ പാരിലുള്ളവരെല്ലാമ
 ത്തൂതംതേടീടിനാൻ * കലങ്ങിസമുദ്രമവഞ്ഞുതരക്കട്ട മുഖ
 ഞ്ഞുധരണിയുംകുലങ്ങിമലകളും * അന്നരംനാരിജനമല്ലാ
 മേയൊരുമിച്ചു വന്നാരുതന്നയാതങ്ങളിൽചൊല്ലീടിനാൻ
 എത്രയുമധർമ്മമയുള്ളോരുരണമിതു സത്തുകൾകാണുന്നാ
 കിൽപാപവുമകപ്പെട്ടം * എത്രയുമധർമ്മങ്ങൾകാണുന്നദി
 ക്കിൽനിന്നു സത്തുകൾപോയിടേണമെന്നല്ലോശാസ്ട്രങ്ങളും
 ശുദ്ധിയുള്ളാരുസഭദല്ലുമോകകൊണ്ടു ബുദ്ധിയുള്ള പരാതം
 സഭയിൽചെന്നീടാല്ലാ * എത്രയുപണിയത്രേവണ്ടതും
 വേണ്ടാത്തതു മോർത്തിത്തീർത്തുപാപമാതുപാപാനം * വേ
 ണ്ടതുചെയ്താലുംവേണ്ടാത്തതുരക്കിലും രണ്ടെന്നാകിലും
 പാപംവന്നീടാമല്ലാവർക്കും * ഈസഭാവംസികളായുള്ളോരു
 ജനങ്ങളും ദുഷ്ടചോലികൾമുമ്പനാകിയകംസൻരാനും * ഉദ്ധ

തബലനാദംബാലകനാദംതമ്മിൽ യുദ്ധംചെയ്തുതിനിന്നുക
 ഴിച്ചതത്രകഷ്ടം * സർവ്വഗാത്രവ്യവഭൃതുപ്രകാരിന്യംപൂണ്ടു
 പർവ്വതതുല്യനാരാമല്ലനാരവിടുത്തു * സാരമുദഭളഗാ
 ത്രനാരായഃജ്ഞാത ശൌരിനന്ദനനാരാമംബാലനാരവിടുത്തു
 കിഞ്ചനശ്രമജാതഃസപദലേശങ്ങളോടും ചഞ്ചലേക്ഷണൻ
 മുഖപങ്കജംവിളങ്ങുന്നതു * നീഹാരകണങ്ങളെക്കൊണ്ടലങ്ക
 രിച്ചതി മോഹനമായുള്ളോരുപങ്കജമെന്നപോലെ * അത്യ
 ന്തകേവലാഭംനരപത്മങ്ങളോടും ചിത്രമെത്രയുരോമൻത
 ന്നൊടുചാംബുജം * ഗോകുലഭൂമിക്കുരംപുണ്യമുണ്ടെന്നത്ര
 നം ഗോകുലനാരിമാരുഭോഗ്യമുള്ളവാരത്ര * നിത്യവുമിപത
 ടെമോഹനമുചാംബുജം തൃപ്തിവന്നീടുവോളമവതംകാണമ
 ല്ലോ * ഗോക്കുളോടൊരുമിച്ചരാമനകൃഷ്ണൻതാനു മക്കനങ്ങ
 സ്സമീക്ഷണേരത്തുവതന്നേരം * വേണഗാനത്തെക്കൾക്ക
 നേരത്തുവഴിയിൽനിന്നെന്നാകസമമായവദനംകാണമല്ലോ
 എല്ലാമനരവുമെല്ലാകർമ്മങ്ങൾചെയ്യുമ്പോഴും മല്ലലാചനൻ
 തൻറലീലകൾപാടിത്തന്ന * നിത്യവുംവസിക്കുന്നവല്ലവീ
 ജനമെല്ലാ മെത്രയുമഹാഭോഗ്യശാലികളെന്നുവണ്ടു * ഇ
 ത്തരമവരുടെവാക്യഃഖാഷങ്ങൾകേട്ടു പുത്രസ്തഃഹനവസു
 ദേവതപത്നിതാനും * ചിത്തസന്താപഃത്താടുമീശ്വരൻത
 കൽനിജ ചിത്തവുമാറ്റിച്ചുനിശ്ചലംവാണീടിനാർ * ശി
 ഷ്ടപാലകനായരാമനമതുനരം ദുഷ്ടനേവധിക്ഷണംവേഗ
 മെന്നറയ്ക്കുവാൻ * മുഷ്ടികമുഷ്ടിപാതമോരതികോപംപൂണ്ടു
 പെട്ടന്നുദുഷ്ടൻതന്നെമാറിവെന്നടിച്ചപ്പോൾ * പാതയിൽ
 മരാമരംമുറിഞ്ഞുവീണുപോലെ ചോരയുമെട്ടിച്ചവൻമരിച്ചു
 വീണീടിനാൻ * നന്ദനന്ദനൻതൻറഗാത്രംലട്ടനംകൊണ്ടു
 മന്ദവിക്രമനാമിവന്നിതുചണ്ടുരനും * കാലുകൾരണ്ടു പിടി
 ചൂണേരജനാർദ്ദനൻ ബാലകനാദംവടിവീയുന്നകണകീടന
 എത്രയുമുഴുറ്റിക്കൊണ്ടുഴിയിലടിമുപ്പോൾ ചത്തവൻപ
 ത്തുന്തരനരങ്ങിചീണീടിനാൻ * വന്നിതുകൂടനപ്പുറമവനെ
 ബലഭദ്രൻകൊന്നിതുവാമുഷ്ടികൊണ്ടവൻവേഗത്തോടും*വ
 ന്നോജശലൻതന്നെക്കൊന്നിതുപാടംകൊണ്ടു നന്ദനന്ദനൻ
 കൃഷ്ണൻകോസലനതുനേരം * മണ്ടിപന്നതുകണ്ടുകൃഷ്ണനൊക്ക

പത്താട്ടം രണ്ടായിപ്പിളന്നാതുഭൂമിയിവിട്ടീടിനാൻ * ചാ
 ണ്തരാദികളുഞ്ചുവീരന്മാർമരിച്ചപ്പോൾ പ്രാണവേദനയോടും
 ശേഷിച്ചമല്ലനാരു * പേടിയോടോടിപ്പുതക്കാട്ടിലങ്ങകംപ
 ഷാർ തേടുന്നമോദത്തോടുംരാമനുംകൃഷ്ണൻ്റെനും * തന്നുടെ
 വയസ്സുരവിളിച്ചുപരുത്തിക്കൊണ്ടെന്നിച്ചുമാനപ്പോലേ
 നീളവേസഞ്ചരിച്ചാൻ * നന്നനന്നെന്നൊചൊല്ലിക്കുംസനല്ലാ
 തേതത്ര വന്നവരെല്ലാവരുംപൂജിച്ചാർബാലന്മാരും * വീര
 നാകിയകംസൻവാദ്യങ്ങളെല്ലാമപ്പോൾ വാരണംചെയ്യുകോ
 പിമുറ്റത്തരംചൊല്ലീടിനാൻ * ദുർമ്മമോയുള്ളശരീരനന്ദ
 നന്മാരെ നമുടേപുരത്തിൽനിന്നിപ്പൊഴുകളയേണം * ശോ
 പന്മാരുടെവിത്തംപഢിച്ചുകാളുംനന്ദ ശോപനാദുഷ്ടഭി
 യെവധിച്ചുകളയേണം * ദുഷ്ടന്മാർക്കധിപതിയാകിയവസുദേ
 വ നൊട്ടുമൊവകീടാതെകാലനക്കണ്ടീടണം * ബന്ധു
 കളോടുമുഗ്രസേനാനാമ്പിതാവിനെ ബന്ധിച്ചുകാളിനിതൻ
 മധ്യത്തിലൊരിയേണം * എത്രയുംഗുരുതപമുണ്ടുനന്നിരി
 ക്കിലും ശത്രുവിൻപക്ഷംതുടങ്ങീടുകിൽകൊല്ലാമല്ലോ * ഇത്ത
 രംകംസൻതൻറടുപ്പാകൃങ്ങളെക്കേട്ടു ചിത്തത്തിൽകോപം
 പൂണ്ടുകൃഷ്ണനുമതുനേരം*ഭീമനാകിയകംസൻവാഴുന്നമഞ്ചത്തി
 നേൽ രാമബാണത്തെപ്പൊലൊപന്നങ്ങുചീന്നീടിനാൻ *
 മൃത്യുവാംകൃഷ്ണൻതന്നെക്കണ്ടതിദയത്തോടും സതപരമഴ്ന്നീ
 രവീരനാകിയകംസൻ * നിമ്ബലമായവർഗപഞ്ചമുരമു
 ത്തുകാണ്ടുബദരപൊങ്ങീടിനാൻപക്ഷിയെന്നതുപോലെ *
 മഞ്ചഭൂമിയിൽവന്നുനിന്നീടുംമുമ്പേതന്നെ ചഞ്ചലേക്ഷണൻ
 ചെന്നുകേൾക്കുവെടിപെട്ടു * പോപതിനായിക്കൊണ്ടുതു
 ന്നാനവനപ്പോൾ ദേവകീതനയനംദേവദേവശൻകൃഷ്ണൻ *
 തുംഗമഞ്ചത്തിൽനിന്നുകീഴ്ത്തളിമിട്ടു രംഗഭൂമിയിൽവന്നു
 വീണിതുകംസൻതാനും * പേടിയോടവൻപത്തുദിക്കിലും
 നോക്കുന്നേരം കൂടവചാടീടിനാൻകൃഷ്ണനുമവൻമീതേ * ദേ
 വകീസുതൻചെന്നുമാറത്തുപതിച്ചപ്പോൾ ജീവനംവേർപെ
 ടിതുകംസനെന്നതേവണ്ടു * സമുപോകുകൊണ്ടെക്കോ
 പേനമുക്കുന്നു മുച്ചിയിലിഴച്ചിതുകംസൻറശരീരത്തെ *
 ഹാഹാകാരണപഢിച്ചുണ്ണമാൻജഗത്തല്ലാം സ്തേഹനര

മൻചെന്നകൃഷ്ണനെത്തഴുകിനാൻ * നിൽക്കയുമിരിക്കയുംപോ
കയംകിടക്കയും മൈക്കണ്ണീജനങ്ങളോടൊന്നിച്ചുരമിക്കയും *
എന്നല്ലാസമസ്യയുംചെയ്യുമ്പോൾഭയത്തോടും തന്നെടുത്തു
വരുകുംകൃഷ്ണനെചിന്തിക്കുകയും * പേശസ്താരിയയോത്തുകീ
ടങ്ങളെന്നപോലെ കേശവസാരൂപ്യവുംകംസനലഭിച്ചതേ*
പുണ്യമില്ലാതവർക്കുദുഃഖമിതുപാത്താൽ പുണ്യചാനത്രകംസ
നില്ലസംശയമേതും * ദുഷ്ടനാകംസൻതാൻദാസാദരമാരു
പ്പോളെടുപേരാരുമിച്ചുപുഷ്ടകോപേനവന്നാൻ * എന്നതു
കണ്ടുരാമൻനല്ലൊരുപരിചയത്താലൊന്നിച്ചുതന്നെക്കൊന്നാ
നെടുപേരെയുമുപാർ * പുഷ്പവൃഷ്ടിയുംചെയ്യുദുഃഖികളുംപോ
യിച്ചുപലലേക്കുണർത്തന്നസ്തുതിച്ചുദേവന്മാരും * നൃത്ത
വൃത്തുടങ്ങിനാരസ്താസ്മികളെല്ലാ മെത്രയുംമോദംപൂണ്ടുനാ
ദൻപാടിടിനാൻ * അന്നേരമന്താപുരസ്തീകളുംദുഃഖംപൂണ്ടു
ചെന്നടൻകംസദേഹംകണ്ടാരുനരത്തിങ്കൽ* വന്നസന്താ
പംകൊണ്ടുതന്നത്താൻമറന്നവർ തന്നെടുപ്പുദയത്തിൽത
ങ്ങളേതാഡിക്കയും * മോഹിച്ചുപതിക്കയുംവാചിട്ടങ്ങലറിയും
മോഹവൃത്തിൻപിന്നവല്ലതുംപറയും * ഭർതൃദേഹത്തെ
നന്നായാശ്ശോധിച്ചിരിക്കയും കത്തുന്നശാകാഗ്നിയിൽവീണ
ങ്ങളുകിടക്കയും* ഇങ്ങിനെകുറഞ്ഞാരുനേരംപോയോരുശഘം
മംഗലഗാന്ത്രിമാരുമുച്ചത്തിൽവിലാപിച്ചാൻ * അയ്യയോച
തിച്ചിതോജീവനായകഭവാൻ തിയിതാകത്തിടന്നുങ്ങളെ
പ്പുദയത്തിൽ * നിയ്യല്ലാതൊരുഗതിയില്ലല്ലാത്തങ്ങൾക്കൊരു
പൊയ്യല്ലാത്തങ്ങളെയുംകൊണ്ടുപോയിടേണം * ഭർതാവി
നോടുംപിരിഞ്ഞൊട്ടുംമവസിക്കരുതുത്തമസ്തീകൾക്കെന്നുകേ
ട്ടിരിക്കുന്നുങ്ങളെ * കഷ്ടമിപ്പരികൂടിനിന്നോടുംപിരികയാൽ
നഷ്ടമംഗലയായിങ്ങളെപ്പോലേതെന്ന * ഉത്തമതപോ
ധനവിപ്രാദിജനങ്ങളെ നിത്യവുമകാരണംദേവിക്കുകൊണ്ടു
ഭവാൻ * ദുഷ്ടനങ്ങളെപ്പോലെകഷ്ടമായ്മരിച്ചതും സജ്ജന
ദേവിക്കൾക്കുനല്ലതുഭവിക്കുമോ * ഇത്രിലോകശനായകൃഷ്ണ
നോടപരാധ മിത്രനാളുണ്ടുഭവാനോരോന്നെചെയ്യിടുന്നു* ഈ
ശപഥമാരെദേവചിമ്ബിടുന്നജനങ്ങൾക്കു ശാശ്വതദുഃഖമ
ന്വേദസൗഖ്യങ്ങളുണ്ടാകുമോ * ഇങ്ങിനെകരയുന്നരാജവല്ലഭ

മാരെ മംഗലവാക്യങ്ങളാലാശംസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് * വേദോ
ക്തവിധിപോലെ സംസ്കാരം ചെയ്തല്ലാം വേദിയന്മാരെക്കൊ
ണ്ടുചെയ്തിപ്പിച്ചുനന്നം * ബന്ധനം പ്രാപിച്ചാൽ താതമാ
താക്കന്മാർ ബന്ധനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു താമസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും * സ
പരം നമസ്കരിച്ചു ത്രയം ഭക്തിയോടും ചിത്തകാരുണ്യവുമുണ്ടു
വരിച്ചു നിന്നിരിക്കാൻ * ദേവകിതാനം വസുദേവനാൽ നയ
ന്മാർ ദേവദേവശാസ്ത്രം നിർമ്മിച്ചു ശങ്കരയോടും * ആശ്വേദോ
ക്തങ്ങളാൽ ചെയ്തതെന്തെന്ന് അറിയാൻ സുശ്ലോകം നാലുത്തി
നാലുപ്രായം ചെയ്തിരിക്കുന്നു *

തന്നു ജനനിക്കും താതനാൽ തപസ്സാൽ വന്നതുകണ്ടു
മുക്തിയുണ്ടാകുമെന്നും * വിശ്വമോഹിനിയാൽ മായമായി
പ്പിന്നെ വിശ്രമത്തോടു കൂടി പാപങ്ങളെ ചെയ്തിരിക്കാൻ * താത
നാകുന്നതാൽ ലീലാപരനത്രേ ഹം മായാവാൽ തുഞ്ജഗദീ
ശാപരിമല്ലോപാത്താൽ * അങ്ങിനെയുള്ള ദേവതാദത്തശ്രു
ഷ്ടിയെ ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടായെന്നു തിരിച്ചറിയണം * ബാ
ലപീലകൾ കണ്ടു നിങ്ങൾക്കു സന്തോഷിപ്പാൻ കാലവൈഭ
വം കൊണ്ടു സംഗതി വന്നില്ലല്ലോ * താതനും ജനനിയും ലാളി
ക്കുന്നോരു സുഖ മേതു മേന്മയെ നേടി ചിരിച്ചിരിക്കണം * ഐ
ഹികപാരത്രിക സൗഖ്യങ്ങൾ വരുത്തുന്ന ദേഹത്തെ ജനിപ്പി
ച്ചു ഞ്ങളുടെ വാർത്താടും * പ്രീതിയോടെ നിനം ലാളിച്ചു വള
ത്തുന്ന താതനും ജനനിയും പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യാൻ * ആയു
സ്സു കഴിഞ്ഞാൽ ശ്രുതിച്ചിരിക്കിലു മായതുകൊണ്ടു മതിയാക
യില്ലെന്നു കരുപ്പു * ശക്തിക്കു തക്കവണ്ണം തന്നു ഭേദം പിതൃക്കളെ
വിത്തു പശുശാസനം കൊണ്ടു ശ്രുതിക്കേണം * എന്നതു
ചെയ്യാത്തവർ മരിച്ചു പലുണ്ടെന്നും തന്നു ഭേദം സംഭവിക്കാൻ
തന്നു ഭജിച്ചിട്ടും * വൃദ്ധരായുള്ള പിതൃമാതൃവർഗ്ഗങ്ങളേയും ശു
ദ്ധയാംഭാഷ്യയേയും ബാലനാം സുതനേയും * വിപ്രന്മാരേയും ഗു
രുഭൂതരാം ജനന്തേയും മലിനനീരിക്കിലു മാത്രമിവയെന്നും
ശക്തിക്കു തക്കവണ്ണം പാലിക്കാതിരിപ്പവ നോക്കി ലോജീവി
ച്ചിരിക്കുന്നോരു വാമല്ലോ * എന്നതുകൊണ്ടു തവ പുത്രന്മാരാ
ൽ ഞങ്ങൾക്കു നന്ദഗോകുലേ ശുദ്ധമായി പാഴു കൊണ്ടും * ദുഷ്ട

നാകിയകംസൻതന്നിലേയോകൊണ്ടും കഷ്ടമത്രയുപിത
 തുശ്രുഷചെയ്യിടാതെ * കാലങ്ങൾകഴിഞ്ഞതുമത്രയുപു
 ത്തമത്രേ കാലിനവണങ്ങുന്നെ നാക്കയുപൊരക്കേണം *
 മോഹനമായുള്ളൊരു കൃഷ്ണദാഷിതംകേട്ട മോഹിച്ചുമാമകൊണ്ടു
 താതനംജനനിയും * എത്രയുവേഗത്തോട്ചെന്നെടുത്താ
 ള്ളേയിച്ചു പുത്രന്മാരേയുംമടിതന്നിലങ്ങിരുത്തിനാർ*ആനകുട
 ളുദിയുംദേവകീതാനുമപ്പോളാ നന്ദാമൃതപൂർണ്ണ പാരിധിനിമന
 രായ് * മാതാവുതന്നിക്കപ്പോൾമുഖയുമ്പൂർന്നിതു ചേതസി
 നിറഞ്ഞെഴുംവാത്സല്യപൂരത്തോടും * എത്രയുമൊഴുകുന്നഹ
 ഷ്ഠാശ്രുകൊണ്ടുതന്നോ പുത്രമാർക്കുവരദീഷ്ടകവുമ്പെയ്യശേ
 ഷം * ഉൽകണ്ഠാപൂർവ്വമായൊലാനുമേമിണ്ടീടുവാൻ ശക്തിയി
 ല്ലാഞ്ഞുപരവശരായ്യാണിടിനാർ * ദേവകീദേവിയയ്യതന്നു
 ടേതാതനെയു മേവമാശ്വസിപ്പിച്ചുമോദനദോമോദൻ * മാ
 താചിൻപിതാവായൊരുഗുരേണനേയദ നാഥനായഭീഷണകം
 ചെയ്യവനോടുചൊന്നാൻ * യാദവേശ്വരതപഭൃത്യന്മാരല്ലോ
 ണങ്ങൾ മോദനോരാജ്യംപരിപാലിച്ചുവസിച്ചാലും*എന്തൊ
 ന്നാകിലുംഭവദോഷതയേനടത്തുവാ നന്തരമില്ലുണങ്ങുകൊക്ക
 നതുധരിച്ചാലും * ചൊല്ലുറയയാതിയാംഭൂപതിശപിക്കയാ
 ലില്ലല്ലാഘപാസനായാദവന്മാർക്കുപണ്ടേ * ഇന്നുഞാൻതപഭൃ
 ത്യാനായതുമുഖംഭവാൻ നന്ദിച്ചുഘപാസനേനിശ്ശങ്കംവസിച്ചാ
 ലും * എന്നല്ലതപഭൃത്യനായിത്താനിരിക്കുമ്പോളിത്രാദിലോ
 കപാലരാക്കയുംദേവന്മാരും * വന്ദിച്ചുവാനിന്നുബലിയും
 നൽകുമല്ലോ പിന്നെയിന്നവനിശ്ശമാർക്കുസന്ദഹമുണ്ടോ *
 എന്നല്ലാമുഗുരേണൻതന്നോടുചൊല്ലി കൃഷ്ണൻ തന്നെടവെ
 സ്സുക്കളാംഭോജവൃഷ്ണികളേയും * അന്ധകകുലജാതന്മാരായജ
 നത്തെയു മന്തമ്മോദനേനിജരാജ്യവാസികളേയും * എന്നല്ല
 കംസൻതന്നെപ്പിടിച്ചുഗമിച്ചോരു തന്നുടേജനങ്ങളേയൊ
 ക്കയുംവരുത്തിനാൻ * അന്യദേശത്തുചെന്നുദുഃഖിച്ചുജനങ്ങ
 ളെ തന്നുടേഗൃഹങ്ങളിലിരുത്തിസ്നേഹത്തോടും * വിത്തവ
 സ്രാഭരണധാന്യാദിപദാർത്ഥങ്ങൾ ചിത്തത്തിൽമതിവരുവോ
 ഉവുന്നൽകീടിനാൻ * രാമകൃഷ്ണന്മാരാലെപാലിതന്മാരായ്നി
 ജ കാമിതമെല്ലാംസാധിച്ചോരുയാദവന്മാരും * ദേവരാജ

നാൽപരിപാലിതനാരായണമേവകളനപോലസുവിചി
 മരുവിനാൻ * ഉത്തമപുരുഷനാകൃഷ്ണൻരൂപാമൃതം നിത്യ
 വൃന്ദാനുഭവകാണ്ടുപാനംചെയ്യതുമൃഗം* വൃദ്ധനാരെല്ലാവരും
 യൌവനയുക്തനാരായ് വർദ്ധിച്ചുബലമേതുമോജസ്സംശയ
 ങ്ങളും * എന്നല്ലനിരൂപിച്ചതൊക്കെയുംസംധിച്ചുകൊണ്ടു
 നമോദത്തോടുംവാണിതുയദുക്കളും * ഭക്തരാജനങ്ങൾക്കക
 മങ്ങളെല്ലാംനൽകി മുക്തിയുംകൊടുക്കുന്നോരീശ്വരനല്ലോകൃ
 ണ്ണൻ * അങ്ങിനെയുള്ളനാഥൻതന്നുടേജനങ്ങൾക്കു മംഗലം
 വരുന്നതുചിത്രമല്ലല്ലോപാത്താൽ * രാമനംഗ്ലൻതന്നെയെ
 കാതചെന്നപിന്നെ സാമോദനന്ദൻതന്നെപ്പണൺചൊ
 ല്ലീടിനാൻ * പുത്രരെക്കാളുമേറുംസ്നേഹമോടനുഭവിയ്ക്കുന്ന
 പ്രീതിയോടെത്തങ്ങളേവളുക്കയാൽ * നിങ്ങളിൽസ്നേഹംതെ
 ങ്ങൾക്കത്രയുണ്ടെന്നതിന്നു മംഗലശീലതാതചൊല്ലുവാൻ
 ഭക്തരും * തന്നുടേപുത്രന്മാരെത്താതനംജനനിക്കും തന്നുടേ
 ദേഹത്തേക്കാൾസ്നേഹവുമുണ്ടാമല്ലോ * ദേഹകാരണന്മാരും
 താതമാതാക്കന്മാർക്കു മോഹനശീലപിതൃശബ്ദമാത്രമേയുള്ളൂ *
 എത്രയുദാത്തോടുംരക്ഷിച്ചുവളർത്തുന്ന സത്തമൻതാതന
 ത്രേമാതാവുമവർതന്നെ * ബാലന്മാരായുള്ളോന്നെങ്ങളേ
 ബന്ധുക്കളും പാലിപ്പാനുള്ളല്ലാത്തതുകൈവടിഞ്ഞൊരുശേ
 ഷം * എത്രയുസ്നേഹത്തോടുംരാപ്പകൽദൂർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിത്ര
 നാൾവളർത്തുമാർത്തു കാണുന്നനരം * താതനംജനനിയും
 ഞങ്ങൾക്കുനിങ്ങളത്രെ കൈതവമല്ലഭംഗിചൊല്ലുകയതുമല്ല*
 എന്നതുകാണുന്നതിൻപ്രത്യുപകാരംചെയ്യാ നെന്നമേക
 ണ്ഡീലതുകൊണ്ടുഞാൻചണങ്ങുന്നേൻ * എങ്കിലിന്നമ്പാടി
 യിൽചെന്നങ്ങുചരിച്ചാലും സങ്കടമുണ്ടാകൊല്ലാത്തങ്ങളെ
 പ്പിരികയാൽ* യാദവകുലംപുഷ്പീവരത്തിവൈകീടാതെ സാ
 ഭരമമ്പാടിക്കുങ്ങളുംവന്നീടുവാൻ * ഇത്തരമുരചെയ്യുപാദോ
 ന്തേവീണാരവ ഭക്താനുചെയ്യിപ്പിച്ചുനന്ദനമാശ്ലേഷിച്ചു *
 പുത്രരെപ്പിരിയുന്നസങ്കടംസഹിയാഞ്ഞിട്ടെത്രയൊമാലിക്ക
 നന്നേത്രവാരികളോടും യാത്രാചാൽചതിനൊട്ടുംശക്തിയില്ലാ
 യ്മൃഗ മെത്രയുടേകത്തോടുംപിന്നെയുമോശ്ലേഷിച്ചു*തന്നുടേ
 മടിയിന്നിമിത്തത്തിബാലന്മാരേ വന്നൊരുദൂർവ്വത്തോടുംമുക്തൻ

തെങ്ങുകൾ * ഒന്നുമില്ലാത്ത പാർശ്വത്തു നല്ല നാകിലും നന്നായി ചരിക്കുന്നതായ് ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നു * ചിന്നയെങ്ങുകൾ നീർക്കുറവുണ്ടാകയാൽ ഓടിപ്പോകയും ചെയ്യും * ചിന്നയെങ്ങുകൾ കൊണ്ടാൽ * എത്രയുമിഷ്ടനാകുന്നതിനാൽ ചിന്നയെങ്ങുകൾ സർവ്വമായിട്ടും ഉണ്ടാകേണ്ടതായിരിക്കുന്നു * മോഹനവാക്യങ്ങളാലാശ്വസിപ്പിച്ചുപിന്നെ സ്നേഹമോടെല്ലാവർക്കും വേണ്ടതു നൽകിയിരിക്കുന്നു * നന്ദനംഗോപമാർക്കുമിങ്ങോട്ടു വരുന്നേരം നന്ദിച്ചുകൊണ്ടു വന്നശകടങ്ങളിലെല്ലാം * പൊന്നുകൾ പണങ്ങളും തങ്ങളുടെ വസ്തുക്കളെ മെനിച്ചു വെച്ചു ചിറ്റിയിരിക്കാൻ മോഹനൻ പിന്നാലേ ചെറുചെമ്പൻ മനം കൃഷ്ണൻ താനും നന്ദനേ പാഞ്ഞു ചിറ്റിക്കൊണ്ടു പോന്നിരിക്കുന്നു * അക്കാലം വസുദേവൻ നന്ദനമാർക്കു വിപ്ര മുഖ്യരെ കൊണ്ടു പരിതീതിയുൾക്കഴിപ്പിച്ചു * രാമകൃഷ്ണന്മാരുടെ ജന്മ ക്ഷിതി നൽകി * കോമളശീലന്മാരാം ഗോകുളേ മനസ്സു നൽകി * മുന്നേതാൻ ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു വസുദേവൻ വാണാനുവിപ്രന്മാർക്കു നേരം ദാനം ചെയ്യാൻ * സ്വർണ്ണഭൂഷിതന്മാരായുള്ളോരു പത്നികളേ പുണ്യവാനായ വസുദേവനെങ്ങോരു ലക്ഷം * കേശവപ്രസാദം ദാനം ചെയ്യാതെ നേരമാശീർവാദം ചെയ്തു പോയിതു വിപ്രന്മാരും * ബ്രഹ്മചര്യം ശ്രമവും ധരിച്ചുകൊണ്ടു ബ്രഹ്മജ്ഞനായ ഗുരു ചാതുർണ്യം നിയോഗത്താൽ * കാര്യനം സാന്നിധ്യം നിയോഗിച്ചു വിപ്രന്മാർ പാർശ്വപോയ് വെച്ചിട്ടു വിദ്യകളെ സിദ്ധിപ്പെടുത്തി * ചിത്തശുദ്ധികൾ കൊണ്ടു ശുശ്രൂഷാദികൾ കൊണ്ടു മെത്രയും സന്തോഷിച്ചു വിപ്രന്മാരുടെ കാലം * വേദങ്ങളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഗ്രന്ഥശാസ്ത്രങ്ങളും സർവ്വ വേദാന്തസാരങ്ങളും ധർമ്മസംഹിതകളും * നല്ലൊരു പുരാണങ്ങളിൽ തിഹാസങ്ങളോടു ചൊല്ലേ ധനവേദമെന്നിവ സകലവും * മുഖ്യമായി വിപ്രന്മാർക്കു സുരപ്രവരനും പണ്ഡിതന്മാരും പരമാർക്കു പദേശം ചെയ്യാൻ * സകല വിദ്യകൾക്കുമിഷ്ട പരമാരംഭം സകുലചാരണം കൊണ്ടു ക്ഷയംഗ്രഹിക്കയാൽ * ദിവ്യന്മാരിലൊന്നു നിന്നു സാന്നിധ്യം ദിവ്യമാർകു വിദ്യ സകലം ഗ്രഹിപ്പിച്ചു * സർവ്വവിദ്യയുമുപദേശിച്ചു നന്ദനൻ മുഖ്യവേദഗുരുക്കിണ ചെയ്തിട്ടു പാൻ * വേണ്ടതു വരിച്ചാലും മനസ്സാർചന നേരം വേണ്ടതു പത്നിയോ

ടചിന്തിച്ചുപിപ്രേന്ദ്രനും * ഇന്നി പർദ്ദിപ്പുറമൊന്നോത്ത പൻ
 ചൊന്നാൻ മമ നന്ദനൻ പ്രഭാസമാംരീതത്തിൽ കൂടിക്ക
 സ്ഥാപം * കണ്ടതില്ലവൻതന്നെ കൊണ്ടുവന്നീടുന്നാകിൽ പേ
 ണ്ടതില്ലതിൽ പരമെന്നതുകേട്ടുനേരം * അങ്ങിനെതന്നെയെ
 ന്നകൃഷ്ണനുംരാമൻതാനും ഭംഗിയേറീടുംതേരിലേറിചെന്നതി
 പേഗം * അംബുധിതീരേചെന്നുനിന്നപ്പോളരികയാ ലംബു
 ധിനിജരൂപംകൊണ്ടുണ്ടുകേതിയോടും * ചെന്നുപൂജിച്ചുനേരം
 കൃഷ്ണനുമുരചെയ്യാൻ തന്നാലുംമമഗുരുപുത്രനെവൈകീടാതെ
 എന്നുകേട്ടവൻചൊന്നാനെന്നുടെജലംതന്നിൽ വന്നിഹവാ
 ഴ്നനിതുമൈത്ത്യനാംപഞ്ചജനൻ * ആയവനത്രാകൊണ്ടുപോ
 യതുകുമാരനെമായാമാനുഷശംഖരൂപിയായകുന്നതവൻ * എ
 ന്നതുകേട്ടുകൃഷ്ണനുംബുധനുമുണ്ടിച്ചെന്നു കൊന്നിതുശംഖരൂപ
 നാകിയദൈത്യേന്ദ്രനേ * ശംഖത്തിനുള്ളിൽഗുരുപുത്രനെക്കാ
 ണായ്ക്കയാൽ ശംഖവുമെടുത്തിങ്ങുപോന്നിതുദാമോദരൻ *
 ദൈത്യനാംപഞ്ചജനദേഹസഭവശംഖമുത്തമായപാഞ്ചജ
 ന്യമാംശംഖമല്ലോ പാഞ്ചജന്യവുംചിളിച്ചത്രയുംവേഗത്തോ
 ടും കാഞ്ചനരഥമേറികൃഷ്ണനുംരാമൻതാനും * മൃത്യുലോകത്തു
 ചെന്നുകാലനോടാശുഗുരു പുത്രനെത്തരികെന്നു കൃഷ്ണനും
 ചൊല്ലീടിനാൻ * മൃത്യുവുംകൃഷ്ണൻതൻറകല്പനകൊണ്ടുവിപ്ര
 പുത്രനെക്കൊടുത്താശുപൂജയുംചെയ്യിടിനാൻ * ക്ഷിപ്രമങ്ങി
 റിവരുംബാലനെക്കൊണ്ടുചെന്നു വിപ്രൻതന്നുടെകയ്യിൽ
 കൊടുത്തുചൊല്ലീടിനാൻ * ഇഷ്ടങ്ങളിനിയെന്തുവേണ്ടതെ
 ന്നതുകേട്ടു തൃഷ്ടിയോടാശീർവാദംചെയ്തവൻചൊല്ലീടിനാൻ *
 ഇത്തരമുള്ളശിഷ്യന്മാരുടെഗുരുജനം ചിത്തത്തിൽനിരൂപി
 ച്ചതെക്കയുംവരുമല്ലോ * എത്രയുംപ്രസാദിച്ചുണാനതുകൊ
 ണ്ടുനിങ്ങൾ കൈത്രയുംപ്രകാശിക്കുംവിദ്യകൾദിനന്തോരും * ഇ
 ങ്ങിനെഗുരുപ്രീതിചെയ്തുവരില്ലപാത്താൽ മംഗലംഭവിച്ചീ
 ടുംനിങ്ങൾക്കുഗമിച്ചാലും * ഇത്തരംഗുരുവിനോടാശീർവാദ
 വുംവാങ്ങി സതപരംചെന്നുമധുരാപുരിപുക്കീടിനാൻ * രാമകേ
 ശവന്മാരെക്കണ്ടാരുതുകല മാമോദംപൂണ്ടുചെന്നുസൽ
 കാരംചെയ്യിടിനാൻ * നഷ്ടമായോരുധനമൊട്ടുനാൾചെല്ല
 നേരം കിട്ടിയപോലെസുഖംവന്നിതെങ്ങല്ലാവർക്കും * രാമകൃ

ജ്ഞാനോദാമന്നിച്ചയാദവനാ രാമോദത്തോടുവസിച്ചിടി
 റാലാലാവതം * ഇത്തരമുനി പരൻഭൂപതിയോടുചൊന്നു ന
 ത്തമംനാലുത്താമധ്യായംചൊല്ലിടീനേൻ *

ശാരികമാർകുലമൗലികുബാലികേ സാരസ്യസൗജ
 ന്യസാരസപ്പുസപമേ * പാലുപഴവുമധുവുഭജിച്ചുനി നാല
 സ്യവുന്തീത്തുകൊണ്ടുവെകാതെനീ * സാരസനേത്രനാകൃ
 ഷ്ണൻറലീലകൾ പാരംപുതക്കുതെചൊല്ലുചൊല്ലാക്കയും *
 വാരിജലോചനൻതന്നുടെലീലകളോരോന്നുനീയുരചെയ്തു
 തുകേൾക്കയാൽ * മാനിനിമാരായത്തങ്ങൾക്കുവന്നോരു മാന
 സാനന്ദങ്ങളെത്തുചൊല്ലാവതം * എന്നതുകേട്ടുരചെയ്തുകി
 ലിമകളെന്നാൽചെവിതന്നുകേട്ടുകൊണ്ടീടുവിൻ * നന്ദത
 ന്നജൻമകുന്ദൻപരൻമുച്ച കുന്ദവരപ്രദനിന്ദിരാവല്ലഭൻ * ഇ
 ബ്രാദിവന്ദാരകവന്ദ്യപാദാര വിന്ദൻപരാനന്ദനിന്ദമുഡപ്രി
 യൻ * ഇന്ദുബിംബാനനനിന്ദീവരപ്രഭ നിന്ദിരവിഗ്രഹൻക
 നപ്പസുന്ദരൻ * ചന്ദ്രികനിന്ദിതമന്ദസ്തിതാനന നിന്ദീവരേ
 ക്ഷണൻഗോവിന്ദനീശപരൻ * ദേവകളത്മിക്കുമുലയദുകലേ
 ദേവകീനന്ദനനായിപ്പിറന്നുടൻ * ദുഷ്ടരാകംസാദികളെക്കു
 ലചെയ്തു ശിഷ്ടരൊപ്പാലനചെയ്തുവാഴുംവിധൗ * എത്രയുമി
 ഷ്ടനാമന്ത്രിപ്രചരനാ യുത്തമനായബുഹസ്സതിശിഷ്യനായ് *
 ബുദ്ധിമാന്മാരിൽവെച്ചുഗ്രേസരനാക മുദ്ധവൻതന്നെവിളി
 ച്ചുങ്ങാരുദിനം * മന്ദഹാസംചെയ്തുകയ്പിടിച്ചുകൊണ്ടി
 നീവരേക്ഷണൻചൊന്നാൻമധുരമായ് * ഭാവവിത്തുദ്ധിയും
 ബുദ്ധിഗുണങ്ങളും ജീവജന്തുക്കളിലുള്ളസമതപവും * ദൈവ
 വിശ്വാസവുമുള്ളഭവാൻമമ ജീവനേക്കാൾപ്രിയനല്ലോമഹാമ
 തേ * ആകയാലിന്നനമുക്കുപകാരമായ് ഗോകുലത്തിന്നുഗമി
 ക്കുവേണംഭവാൻ * തത്രചെന്നെന്നുടെമാതാപിതാക്കൾക്കു
 ചിത്തശോകത്തക്കളഞ്ഞുപന്നീടേണം * എന്നെപ്പിരിഞ്ഞ
 ഴലോടുവാണീടുന്ന തനപംഗിമാരായഗോപീജനത്തെയും *
 എന്നുടെസന്ദേശവാക്യങ്ങളെക്കയും നന്നായ്ക്കുറഞ്ഞുടനാശപ
 സിപ്പിക്കേണം * തന്നുടേമാത്രപിതൃഭർതൃബാധ്യപ നന്ദനമി
 ത്രജനങ്ങളെയൊക്കയും * നിമ്മലഗാത്രിമാരായൊരുഗോപി

മാ രെന്ദ്രവമെല്ലാമുപേക്ഷിക്കുകാരണം * ഇന്നുണ്ടാണല്ലോതാ
 രഗതിചിപ്പവ കെണതുകൊണ്ടുണ്ടാൻപാലിക്കുവണമ *
 എന്നുപറഞ്ഞാതുസന്ദേശവാചുങ്ങൾ നന്നായ്യാഞ്ഞയച്ചീ
 ടിനാൻമാധവൻ * ലോകകൈകാലമൻറശാസനകൈക്കൊ
 ണ്ടു ഗോകുലത്തിന്നുപറപ്പെട്ടിതുഭവൻ * തന്നുടേതരതില
 റിനടുന്നാതു ചെന്നിതുഗോകുലേവണിതുസന്ധ്യയും * അ
 ന്നേരമങ്ങുഗോവത്സരംഗോക്കളും വന്നുനിറഞ്ഞുപൊടിയുപ
 റന്നുത * ഗോവൃഷന്മാരുടെയുഭയോഷങ്ങളും ഗോവത്സര
 ണ്ടോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമാടിയും * പാലുകരക്കുന്നശബ്ദോഷങ്ങ
 ളും ബാലകന്മാരുടെവേണുനാദങ്ങളും * ആദരണങ്ങളുപൂ
 ണ്ടൊരുഗോപിമാർ ശോഭിച്ചുഭീപങ്ങളുപിടിച്ചുങ്ങിനേ*ഗോ
 വിന്ദലീലകൾപാടുന്നഘോഷവു മീവിധമൊക്കെയുംകണ്ടുകണ്ടു
 ഭവൻ * ചിത്തമോദത്തോടകത്തുചെല്ലുംവിധമു ചിത്രങ്ങൾ
 കണ്ടതിവിസ്മയംതേടിനാൻ * ഉഭവർവന്നതുകണ്ടോരുന
 ന്നും ബലമോദത്തോടുപൂജചെയ്യാദരാൽ * അന്നവുമാജ്യ
 വുപാലുഭജിപ്പിച്ചു തന്നുടേമത്തമേലാതുവസിപ്പിച്ചു*പാ
 ഭൂതശ്രേഷ്ഠയുചെയ്തനടന്നുള്ള ചേരംഗമിപ്പിച്ചുചോദിച്ചു
 സാദരം * എന്നുടേജീവനായുള്ളൊരുശൗരിയും നന്ദനന്മാ
 രുംസുഖനവാഴുന്നിതോ * ശിഷ്ടരായുള്ളയദിക്കളെനിത്യവും
 ഭൂഷണംകംസനപദ്രവംചെയ്താൽ * ജീവവിനാശമവനുഭ
 വിച്ചിതു ദൈവവിശ്വാസങ്ങളാക്കറിയാവതും * എന്നെയും
 മാതാവുതന്നെയുംനിത്യമു മൊന്നിച്ചുവാണവയസ്യജനത്തേ
 യും * വൃന്ദാവനത്തെയുംഗോവലനത്തെയു മെന്നുടേനന്ദ
 നൻകൃഷ്ണൻമറന്നിതോ * ദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്ങെങ്കാണമ
 തി നിക്കാലമിങ്ങുവരുമോജനാദനൻ * വന്നുവെന്നാകിലോ
 ബാലകൻതന്നുടെ സുന്ദരമാംഭവംകാണായിരുന്നുതേ * വ
 ന്നൊരാപത്തുകളൊക്കെയുംതീർത്തവ നന്നന്നുരക്ഷിച്ചതുമാനീ
 ടുമോ * ബാലകന്മാരോടുമൊത്തുദോമോദൻ ലീലകൾചെ
 യ്തവനപ്രദേശങ്ങളും * ഗോകുലഭൂമിയുംശൈലതടങ്ങളും
 ഗോകുഹരമാകുമജ്ജാതീരവും * പോകുന്നനേരത്തുകൃഷ്ണനെ
 ചിന്തിച്ചു ഭോഷ്ണലമാനതില്ലാദോദുഃഖവും * സുന്ദരനാകു
 ള്ള നന്ദനൻതന്നുടെ മന്ദഹാസങ്ങളുംമഞ്ജുവാക്യങ്ങളും *

സുന്ദരരൂപമുമാർക്കു നന്നു മൊന്നുമോ ചയ്യാൻ മനസ്സമി
 ല്ലേതു മ * രാമനും കൃഷ്ണനുമീശ പരമാരന്നു മാമുനിഗുഹ്യനാൾ
 ചെയ്യുകേട്ടു ഞാൻ * നാഗായുതത്വലക്ഷ്മോരു കംസനെ വേഗേ
 നെകൊന്നതും വില്ലു മുറിച്ചതും * മല്ലവീരന്മാരെ യൊക്കെയൊക്ക
 നതും ചെയ്തല്ല രാഷ്ട്രാദികളെ വധിച്ചതും * എന്നിപചിന്തി
 ക്കിലീശ പരന്മാര പരെന്നാകിലും സ്നേഹമുണ്ടിനിക്കോരവും *
 ഇത്ഥം പരാതരുകരണതു ചുടികൃഷ്ണ ഭക്തിമുഴുത്തു ചമഞ്ഞിതു ന
 ദനം * അശ്രു പഷ്ഠത്തോടു മൊന്നുമേമിണ്ടാതെ വിദേശക
 നാഥനാധ്വാനിച്ചുമേവിനാൻ * പുത്രഗുണങ്ങളുചണ്ടിപ്പ
 തുകേട്ടു ചിത്തമഴിഞ്ഞു യശോദയുമെല്ലാഴ * സ്നേഹപര പ
 ശത്തോടുകരഞ്ഞുകൊണ്ടാഹനതകൃഷ്ണനെ ധ്വാനിച്ചുമേവി
 നാൾ * ഇത്ഥമവരുടെ ഭക്തികണ്ടോരവും ചിത്തമാദത്തോ
 ടുമുഖ പൻചൊല്ലിനാൻ * ഇത്തരം കൃഷ്ണനിൽ ഭക്തിയുണ്ടക
 ളാലുത്തമന്മാർ നിങ്ങളിലൊരു സംശയം * ജീവവിനാശകാ
 ലത്തെ നിറിക്കിലും കേവലാനന്ദനായുള്ളൊരു ദേവനെ *
 കാൽക്കണ്ഠം പോലും നിനക്കും ജനങ്ങൾക്കു മോക്ഷം വരുമതി
 നില്ലൊരു സംശയം * അങ്ങിനെയുള്ളൊരു ദേവനും കൃഷ്ണനിൽ
 നിങ്ങൾക്കിതു പോലെ ഭക്തിയുണ്ടാകയാൽ * ജന്മസാഹചര്യം
 ഭവിച്ചിതു നിങ്ങൾക്കു കർമ്മമിനിയെന്നു ചെയ്യേണ്ടതില്ല
 ടോ * നിങ്ങൾക്കു സൗഖ്യം പരത്തുവാൻ മാധവ നിങ്ങളെ വ
 കാതെ വരുമെന്നറികനി * ഇന്നു പരാപരജാതികളുള്ളിലും
 പിന്നെ പൂർത്തും ജഗത്തികലൊക്കയും * വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന
 കൃഷ്ണനെ നിത്യവും ഗോപതനിങ്ങളും കാണുന്നതില്ലായ്ക *
 ശത്രുവുമില്ലാരുമിത്രവുമില്ലവ നത്യന്തമിഷ്ടനായിട്ടുമില്ലാർക്ക
 മേ * ആരിലും ഭേഷവും ഭേദവുമില്ലവ നാരുടെ പുത്രനുമല്ലാ
 നിനക്കു സ്വാർഥം * ജന്മമരണവികാരാദിയില്ലാത്ത നിമ്ബൻ
 നിർമ്മലനവ്യക്തനീശ്വരൻ * ലീലാത്ഥമോരോരവതാരവും
 ചെയ്തു പാലനം ചെയ്യുന്നു സാധുജനങ്ങളെ * അങ്ങിനെയു
 ള്ളൊരു കൃഷ്ണൻ നിനക്കില്ലോ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ തനയരല്ലോ ക്ക
 നീ * എല്ലാജനങ്ങൾക്കുമാത്മജനായതു മെല്ലാർക്കുമമ്മയുന്താ
 തനാകുന്നതും * സർവ്വജനങ്ങളും സർവ്വലോകങ്ങളും സർവ്വപ
 രാപരജീവവൃന്ദങ്ങളും * സർവ്വമിക്കാണുന്നതു ഋഷ്യങ്ങളും സ

പൂർവ്വപരനായകൃഷ്ണനോർക്കീ * അങ്ങിനെയുള്ളൊരുനാ
 മനെച്ചിന്തിച്ചു നിങ്ങൾദുഃഖിപ്പുപിന്നെനൊരുകാണം *
 ഭക്തിപരവശനായനിങ്ങൾക്കു ഭക്തപ്രിയൻമുക്തിനൽകു
 മാറിത്താലും * ഏവംപചവിധംതമ്മിൽപറഞ്ഞുവർ ഭാവ
 സുഖത്തോടുവാഴുംഭോക്താർ * അർക്കനദിപ്പാനടുത്തതുകാ
 ണം പുഷ്പരണേത്രമാരാകിയശോപിമാർ * ബലമോദത്തോ
 ടെഴുന്നീറുമ്പോൾ ശുചിപത്നത്തിക്കടുത്തിട്ടീപങ്ങളും *
 അഷ്ടമംഗല്യവുമെച്ചുഭധികളും പുഷ്പമോദനകലക്കിത്തുട
 ണിനാർ * പങ്കജരണേത്രമാരാകുമവരുടെ കങ്കണശബ്ദവുമേ
 സ്വനമോഷവും * കേശവലീലകൾപാടുന്നമോഷമോടാ
 തുദിഗന്തരാമാക്കുനിറഞ്ഞതേ * ശോപികമാരുടെഗീത
 മോഷംകേട്ടു പാപമകന്നിതുസർവ്വജനത്തിനും * ദിക്കുകൾ
 കളളാരമംഗലവുമ്പുനൊരാക്കുനശിച്ചുതളിഞ്ഞുവിളങ്ങി
 നാർ * ഉൾപ്പൂവിൽമോദമോടധ്യായമിന്നുണാൻ നാല്പതുമാ
 രാമുരുക്കുമായ്ചൊല്ലിനേൻ *

പിന്നെയങ്ങർക്കുദിക്കുന്നതിൻമുമ്പേ ചെന്നുകുളിച്ചു
 വിശുദ്ധനായുദ്ധവൻ * നിത്യകർമ്മങ്ങളുംചെയ്തുവിധിപോ
 ലെ നിത്യദാനങ്ങളുംചെയ്തൊരനന്തരം * നന്ദഗേഹമെ
 ന്നിരുന്നോരുനേരത്തു സുന്ദരിമാരായശോപീജനങ്ങളും *
 ദ്വാരദേശത്തുവിളങ്ങിനിന്നീടുന്ന തേരതുകാങ്കയൊൽത്തങ്ങ
 ലിൽചൊല്ലിനാർ * ദുഷ്ടതചെയ്യുന്നകംസൻഓടുന്നാ മ
 ക്രൂരനിന്നുമിവിടെക്കവന്നിതോ * മൃത്യുവിനൊപ്പംദുഷ്ടനാം
 കംസൻ തൃപ്തിവരുത്തണമെന്നുനിനയ്ക്കയാൽ * നമ്മെയും
 കൊണ്ടുപായ്ക്കൊൽവതിനായിട്ടു ദുർമ്മതിയാകുമവനിങ്ങുവ
 ന്നിതോ * നന്ദതന്ത്രജനക്കൊണ്ടുപായോരവ ക്കെന്നുമേന
 ല്ലതുവന്നുകൂടാദൃഡം * എന്നുപറയുന്നനേരമങ്ങുദ്ധവൻ ത
 ന്നെയുംകണ്ടവർചിന്തചെയ്യിടിനാർ * സുന്ദരനാമിവനാ
 രുവാൻദൈവമേ വന്ദ്യനിപനതിനില്ലാതസംശയം * പങ്ക
 ജതുപ്രമായുള്ളൊരുനേത്രവും പങ്കജമാലയുപീതവസനവും *
 നീണ്ടുളളങ്ങളുംമന്ദഹാസങ്ങളും കണ്ടാൽമനോഹരമായൊ
 രുരൂപവും * എന്നിവയൊക്കെയുംകാണുന്നനേരത്തു നന്ദത

നാലുത്തരഗാഥാശ്ലോകം * ഇത്തരംചിന്തിച്ചുവരുമി
 ലോകം വൃത്താന്തമാക്കയുംചോദിച്ചിരുന്നു * ഉദ്ധരൻ
 തന്നുസന്നിധിയാചനാതു ബലമോദത്തോടുസൽക്കരി
 ച്ചിടുന്നു * നല്ലകൾവെക്കുംചോദിച്ചുവെങ്കിലും മല്ലപുറംമാ
 വുംവെണ്ടുവരാക്കയും * നൂറുകൂട്ടാതെയുള്ളൊരുനേരത്തു
 ചാരുസ്തിരംവെണ്ടുമല്ലുവെചാലിനാർ * കൈതപമുത്തി
 യായുള്ളൊരുകൃഷ്ണൻ ദൂതൻവേദാനന്നറിഞ്ഞൊരുത്തന്റെ
 താതനുംതന്നുടേമാതാപിനുംമനഃ പ്രീതിവരുത്തുവാനൊക്കും
 ണ്ടുചെയ്തോ * ഇന്നതുകൂടാതെഗോകുലേഗോവിന്ദനെന്നും
 സ്മരിപ്പാനവകാശമില്ലല്ലോ * മാമുനിമാർക്കുംസപജനബന്ധു
 കളിൽ പ്രേമമുപേക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻപണിയല്ലോ * കായ്യാ
 ത്തമുള്ളാമതപങ്ങളൊക്കയും കായ്കഴിഞ്ഞാൽക്കണ്ണനൊകാ
 ണ്ടുവിട്ടുപോം * പുഷ്പത്തിലുള്ളമധുരചാടുങ്ങീടുകി ലാപ്താഴ
 വണ്ടുകളെല്ലാംഗമിക്കുമേ * അങ്ങിനെതന്നെപുരുഷരുംകാ
 മിനീ സംഗമാനന്തരംവിട്ടുഗമിച്ചീടും * വിത്തമൊടുങ്ങുന്ന
 നേരംപുരുഷനെ സതപരനെക്കവടിഞ്ഞീടുംഗണികമാർ *
 ഏറിയകാലംവഴിപോലെപാലിച്ചു കൂറുള്ളപേരിട്രാജ്ഞന
 നാകിലും * ചെറുകുഴപ്പംവരുനോരുനേരത്തു തെറ്റുന്നു
 കൈവടിഞ്ഞീടുംപ്രജകളും നല്ലഗുരുവിനശിഷ്യരുംവിദ്യ
 കളെല്ലാംഗ്രഹിച്ചാൽവെടിഞ്ഞുഗമിച്ചീടും * ഭക്ഷണാച
 യുശേഷംയജമാനനേ തൽക്കണ്ണമുതുകൂടുംവെടിഞ്ഞീടുമേ *
 നല്ലഫലങ്ങളൊടുങ്ങിയാൽവൃക്ഷങ്ങൾ ഉള്ളൊവടിഞ്ഞുഗമി
 ക്കുന്നുപക്ഷികൾ * അഷ്ടികഴിഞ്ഞഗൃഹങ്ങളെതൽക്കണ്ണനെ
 വിട്ടുഗമിക്കുംവഴിപോക്കുവരാക്കയും * നിത്യമിരിക്കുംവനത്തെ
 യുംപാപകൻ കത്തിട്ടുഹിച്ചാൽവെടിയുംകണക്കിനെ * നി
 ത്യവ്യംവന്നുസദാമുഖങ്ങളുംപാ ണ്ണെത്രയുമിഷ്ടമുണ്ടെന്നുതോ
 നിച്ചുടൻ * പാരാതസംഗമംചെയ്തുകൊണ്ടുപൊഴു ജാര
 നുംനാരിയെവിട്ടുനടന്നീടും * വന്നീലവൾക്കലഭാവമെന്നാ
 കിലും പിന്നമതപമവനിലാതല്ലമേ * ഇത്ഥമുരചെയ്തു പർ
 കളുംകൃഷ്ണന ചിത്തേനീന ചുകരത്തുടങ്ങിനാർ * ലോ
 കൈകനാഥനച്ചിന്തിച്ചുവെങ്കിലും ലൌകികമെന്നതുംകൈ
 വിട്ടവർകളും * അപ്യുതൻതന്നുടമ്പാലചരിതങ്ങളുച്ചത്തി

ലോരോന്നുപാടിത്തുടങ്ങിനാർ * അപ്പോഴെങ്കിലും ഗമത്ര
 യംവേഗേന തത് പ്രദേശത്തുപറന്നുചെന്നിടീനാൻ * ഇന്ന
 വൻകൃഷ്ണൻറടുത്തായ്നവ നെന്നുകല്പിച്ചൊരുഗോപിയും
 ചൊല്ലിനാൻ * ദുഷ്ടനായുള്ളൊരുകേശവന്റെനത്രയുമിഷ്ടമായു
 ല്ലൊരുപത്നീകുചങ്ങളിൽ * ഭംഗ്യാമുകുന്ദനണിയിച്ചമലമേ
 ലഗേസമ്മട്ട്നപററിയകുങ്കുമം * ശൂശ്രൂക്കളിൽതേച്ചുപന്ന
 മധുകര കശുലനിമമപാദംതൊടായ്ക്കൂടോ * ഇന്നപുരസ്രീജ
 നങ്ങൾക്കുകേശവൻ നന്നായ്പ്രസാദംവരുത്തുകവേണ്ടതും *
 ഇന്നിഹങ്ങളെസൽക്കരിച്ചിടുകിൽ നന്ദാത്മജനലഭ്യ
 തപമുണ്ടായ്ക്കും * ചെററസുഖങ്ങളറിയിച്ചുങ്ങളെ തെറ്റ
 ന്നുപേക്ഷിച്ചുപോയിതുമധവൻ * പുഷ്പത്തിലുള്ളമധുവെട്ട
 ണിടുകി ലപ്പെഴുപോകുന്നതിനെയുന്നതുപോലെ * മോഹ
 നമായകപടവാക്യംകേട്ടു ചോരിച്ചുപോകയാലിന്ദിരാദേവി
 യും * ഇപ്പരമാർത്ഥങ്ങളൊന്നുമറിയാതെ തൽപാദത്രശ്രേഷ്ഠ
 ചെയ്യവസിക്കുന്നു * എന്തിനന്നീവുമാകൃഷ്ണകഥകളെ ചൂ
 ന്തമോടത്രവന്നോതുന്നുഭംഗമേ * കാന്തനില്ലാതൊരുനാരി
 മാർത്തള മെന്തുനിറക്കുതരുവാനിരിക്കുന്നു * നിത്യവും
 കൃഷ്ണനോടൊന്നിച്ചിരിക്കുന്നു മത്തേഭഗാമിനിമാരുടെസന്നി
 ധൗ * സമ്മോദമോടനീചെന്നുപാടിടുകിൽ സമ്മാനവുംത
 വവേണ്ടതുകിട്ടുമേ * സുന്ദരരൂപവുംമഞ്ജുവാക്യങ്ങളും മന്ദ
 ഹാസങ്ങളുംചാരുകടാക്ഷവും * എന്നിവകാണുന്നനേരത്തുകൃ
 ണ്ണനെ മൂന്നുലോകത്തിലുമുള്ളതരുണിമാർ * ചെന്നുവരിച്ചീ
 ടുമെന്നതുകൊണ്ടുവ നിന്നൊരുനാരിയിൽപ്രേമമില്ലെങ്കിലും*
 ഇത്രപരവശമായതങ്ങളിൽ ചിത്തകാരുണ്യമില്ലാത്തതു
 യോഗ്യമോ * ഉത്തമശ്ലോകനെന്നുള്ളൊരുനാമവും ഭക്തകാരു
 ണ്യമുണ്ടാകകൊണ്ടല്ലയോ * നിമ്ബലന്മാരായബന്ധുജനങ്ങ
 ലെ തന്മൂലമല്ലാമുപേക്ഷിച്ചുങ്ങളെ * നിർമൂലമായുപേ
 ക്കിച്ചൊരുനിയ്യമായ് തമ്മിൽനിരത്തുചാനോക്കേണ്ടനിവൃഥാ
 ഒന്നുപരധമില്ലാത്തബാലിയെ കൊന്നുമുഗയുക്കളെപോ
 ലെമധവൻ * കാമിച്ചുവന്നൊരുരാക്ഷസനാരിയെക്കാമുക
 റോരംവിരൂപയാക്കീടിനാൻ * പാരിച്ചഭക്തൃന്ദകലവും
 നൽകിയ വൈരോചനിയെപ്പിടിച്ചുകെട്ടീടിനാൻ * അങ്ങി

നെയ്യുള്ളോരുനിട്ടു മൻതന്നോടു ഞങ്ങൾക്കുസംഗമിനിമേൽ
 മതിയെടോ * ഏത്രയുംനിട്ടുയൻകൃഷ്ണനെനാകിലും നിത്യവും
 ഞങ്ങൾക്കുസൽകഥാകണ്ഠനം * യാതൊരുകൃഷ്ണകഥാമൃതം
 സേവിച്ചു ചേതസിമോഹങ്ങളൊക്കെനശിക്കയാൽ * ചിത്തവി
 ശുദ്ധിയും ചന്ദ്രപിതൃമാത്ര പുത്രചിത്രാർത്ഥകളത്രാദിയൊക്കെയും
 വ്യർത്ഥമെന്നാത്തു വെടിഞ്ഞുവിടുകതരം യെത്രജനമുണ്ടുവാഴ്
 ന്നസൗഖ്യമായ് * അങ്ങിനെയുള്ളോരുകൃഷ്ണൻകഥാമൃത മെ
 ങ്ങിനേകദർശനംതിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും * ദുഷ്ടനാം വടൻധനു
 സ്സംശരവുമായ് കാട്ടിലൊളിച്ചുവസിച്ചുണ്ടൊരുദിശി * പേട
 മൻനാഗങ്ങൾകൂകുന്നുകൾക്കയം 'ലോടിയരികത്തു ചെല്ലുംമു
 ഗങ്ങളേ * നല്ലശരമെയ്യൊകാലുന്നതുപോലെ മല്ലവിഃലാച
 നൻമാധവൻങ്ങളേ * ജിഹ്വപചനങ്ങൾകൊണ്ടുമാഹി
 ളിച്ചു മന്ദമലീചാരസവുമരിമിച്ചു * കോമളരത്നനഖങ്ങളു
 മേല്പിച്ചു കാമാഗ്നിതന്നിൽപതിപ്പിച്ചുനിട്ടു * സതപരം
 കൈവിട്ടുപോയോരുകൃഷ്ണൻ വാർത്തകളല്ലാതെവല്ലതുംചൊ
 ല്ലിനി * മരറാരുവല്ലവിചാലിനാളുപ്പോഴേ തെരുന്നുന്നീയ
 ങ്ങുചെന്നിങ്ങുപോന്നിടോ * ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടുചെല്ലുവം
 നാക്കൊണ്ടു മംഗലരൂപനയയ്ക്കുയോമാധവൻ * എങ്കിൽനി
 ണക്കിന്നുവേണ്ടതുനൽകുവാൻ ശങ്കയില്ലെങ്ങദർശന
 ല്ലോഭവാൻ * ചെന്താമരാക്ഷൻറവക്ഷസ്ഥലമതിൽ ചെ
 ന്താരിൽമഹിനീസന്തതംവാഴ്ചയാൽ * ഇന്നുനീങ്ങളെ
 കൊണ്ടുചെൽകിലും ധന്യശീലങ്ങളെഉത്തന്നാചെ
 യ്ക്കും * പക്ഷജനത്രനാംകൃഷ്ണൻമധുരയിൽ സങ്കടമന്ത്രേസു
 വിച്ചുവാഴ്ന്നിടോ * തന്നുടേതാതജനാദിജനത്തെയും പി
 നെയുംബന്ധുവയസ്വജനത്തെയും * ഗോകുലംതന്നെയുംവു
 ന്നാവനത്തെയും ഗോകുലനാഥൻസ്മരിക്കുന്നിടേതസഭാ *
 ഞങ്ങളേവൃത്താന്തമൊന്നെങ്കിലുമൊരു സംഗതിമികൽപറ
 വതു കേട്ടിടോ * നല്ലോരകിലുകൾചന്ദനമണിവ യെല്ലാം
 ധരിച്ചോരുകൃഷ്ണകരാംബുജം * ഇന്നുമൊരുതരംമുഖ്യാനിചെപ്പു
 തി നെന്നുകഴിവരുങ്ങെങ്ങദർശനവേദം * ചെന്തളിരൊ
 ത്തകരങ്ങളെക്കൊണ്ടുവൻ പന്തലുകൊങ്കുത്തതേടവുന്നേ
 രം * ചെന്താർരത്തിയാൽകേൾ മയിക്കുണ്ടുടൻ ചെന്താ

മരക്കുറുപ്പുണന്നതന്നുണ്ണാൻ * ഇതഥവരുടെവാക്കുകൾ
 കേൾക്കയാലത്രയുംവിസ്മയംവുണ്ടാകാണ്ടുദാപൻ * മരഗ
 വർത്തനസോന്തപവചനങ്ങ ഊധികളുവാമ്പരോടുചൊ
 ല്ലിനാൻ * കാമിനിമാരായങ്ങൾക്കുപോക്കിലോ കാമിച്ച
 തൊക്കയുംസാധിച്ചുനിർണ്ണയം * ഈശ്വരനായാരുക്മുഖനിവി
 ത്തരം ശാശ്വതഭക്തിനിങ്ങൾക്കുവരികയാൽ * എന്തൊന്നി
 തിൽപരവേണതുനിങ്ങൾക്കു ചിന്തിക്കിലൊന്നുമേതൊന്നു
 ന്നതില്ലമേ * ലോകൈകനന്ദനിൽഭക്തിയുണ്ടാകയാൽ ലോ
 കൈകപൂരിതമായിനിങ്ങളും * മാനസകൃഷ്ണനിൽചെന്നു
 റച്ചീട്ടുവാൻ ഭാഗ്യത്താദികൾചെയ്യുന്നവരും * ഒന്നുമേ
 ചെയ്യാതെനിങ്ങൾക്കുമാനസ മിന്നുകൂടുകലാമതു തൂത്തു
 ഉത്തമതാപനന്മാർക്കുമിതുപോലെ ചിത്തമുക്കുന്നിടാചെ
 ന്നൊച്ചീടാലോ * നല്ലഗൃഹധനഭർതു പുത്രാദികളെ ലോകപ
 ക്കിച്ചുനിങ്ങളെല്ലാവരും * സന്തതകൃഷ്ണനത്തന്നവരിച്ചു
 തു ചിന്തിക്കിൽനിങ്ങൾക്കുഭാഗ്യമുണ്ടത്രയും * മല്ലാരിയോടു
 വിവാഹംഭവിച്ചതു നല്ലൊരനുഗ്രഹംതന്നെനിങ്ങൾക്കുഭാഗ്യം *
 അന്തരംഗകൃഷ്ണപാദങ്ങൾക്കുപോലും ചിന്തിപ്പതിനുള്ള സാഗ
 തിവന്നതേ * ഇന്നുഭഗവാൻതന്നെചെയ്യരുത്തോൻ സന്തത
 വാക്കുകൾകേൾക്കുണ്ടീടുമിൻ * സമുദ്രംതന്നെക്കുമാരഭൂത
 നായ് സമുദ്രംകത്തിലും പരപ്പായാരുണ്ണാൻ * എല്ലാവ
 രോടൊരുമിച്ചുവന്നീടു മില്ലാത്തതും മിയാഗാലോടൊരുമ
 ഞ്ഞൊന്നതുമിനിക്കുള്ളവായനതും മോക്ഷമുദ്രാപസുപാദി
 കളൊക്കെയും * എന്നുഭഗവാൻകൊണ്ടുരുജനങ്ങൾക്കു തൊന്നു
 ന്നതന്നെറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടുമിൻ * ഇതഥവരുടെവാക്കുകൾ
 കേൾക്കയാലൊന്നുപോന്നവസ്തുക്കളത്രയും * സപ്തസമന
 മായമഗ്രയായുള്ളൊരു നെല്ലാഴിമോനസേചിന്തിച്ചുകൊ
 ള്ളു മിൻ * സപ്തസമനസത്യപഥനതുംതന്നീടു മിഥുപഞ്ച
 ങ്കമുഖിതനൊന്നുമേ * നിദ്രാപനാനംഭരനോരുഭാര
 ത്തു നിദ്രയിൽക്കണ്ടു മിഥുനമെന്നോത്തീടും * എന്നകണക്കി
 നെമായാലിദോഹങ്ങൾ തീർന്നുകൂട്ടുമ്പോൾ പഞ്ചവുമഗ്ര
 യാം * എന്നിവസത്യമറിഞ്ഞുഭവതികളെന്നോടുവർപെട്ടു
 ഭുജിക്കുകയുണ്ടാലും * എന്നിരുന്നിടർക്കുമനസ്സുറച്ചീടുവാ

നിന്നുണൺനിങ്ങളുവിട്ടിങ്ങുപോന്നതും * ഭൂത്തിരുന്നിട്ടു മി
ഷ്ടഭത്താവിനെ പ്പാരതെന്നാരിമാർചിന്തിക്കുമെപ്പൊഴും *
ചാരത്തിരികു ജനാത്തയതുപോലെ നേരറിനയ്ക്കുമിപ്പുത
രണിമാർ * എന്നതുകൊണ്ടു ചിന്തയുവിട്ടുകൊണ്ടെ
ന്നെയുംസന്തതംധ്യാനിച്ചുനിത്യവും * തത്രചാഴുന്നോരനി
ങ്ങളുമെന്നാടു സത്പരംചേരതിനില്ലസംശയം * വൃന്ദാവ
നൈരസലീലകൾചെയ്യുന്നു സുന്ദരിമാരായഗോപിമാരിൽ
ചിലർ * ഭർതൃനിരുദ്ധമാരാകയാലെന്നയു മേത്രയുധ്യാനി
ച്ചുകുതിലഭിച്ചിതു * ഇത്തരമെല്ലാമരുൾചെയ്യമാധവൻ
സത്യമാരാക്കയുണാനിന്നുചൊല്ലിനേൻ * മുഗ്ദ്ധചിലോച
നൻതന്നെടസന്ദേശ മുദ്ധവനചമവരാടുചൊല്ലിനാൻ *
മൂന്നുകുറച്ചവതല്പ്രായമിന്നുണൺ സുന്ദരിമാരേചുരുക്കമായ്
ചൊല്ലിനേൻ *

ഇങ്ങിനേകൃഷ്ണൻസന്ദേശമൊക്കെയും മംഗലഗാത്രി
മാർകേട്ടോരനന്തരം * ചേതസിചെറുവിജ്ഞാനമുണ്ടാക
യാൽ പ്രീതിചൊടുദ്ധപൻതന്നാടുചൊല്ലിനാൻ * സത്തമ
ന്മാരായയദേവ ശ്രേഷ്ഠരെ നിത്യപദവിച്ചീടുകകാരണം * ഭ
ഷ്ടനായുള്ളൊരുകൾസൻവിധിപശാൽ നഷ്ടമായുന്നതുശ്ശമ
ത്രേതുലോം * യദേവന്മാരാടുമെന്നിച്ചുമാധവൻ മോദവും
കൈക്കൊണ്ടു ചാഴുന്നിതോസഃഖ * പൊന്നാരിജനങ്ങൾക്കു
ഭാമാദരൻ പരപ്രസാദേവരുത്തുന്നതില്ലായ * കേളീവി
ശേഷങ്ങളെക്കൊരിയുന്ന നൂല്കുലാചനൻകൃഷ്ണൻമനോ
ഹരൻ * സുന്ദരീമാരംപുരസ്ത്രീജനത്തിന്റെ മന്ദഹാസങ്ങ
ളുംകേളീചിലാസവും * തെറ്റന്നുകൊണ്ടെന്നുതത്വരാടു
പാറാതിരിക്കയുചില്ലെന്നിണ്ണയം * നാരിമാരോടുമൊരുമി
ച്ചിരുന്നാകൊണ്ടോരാനുചൊല്ലുന്നതൊന്നൊക്കിലും *
സംഗതിവല്ലതുണ്ടായ്ക്കുന്നതൊന്നൊക്കെയുണ്ടാനിനയ്ക്കുന്നു
മാധവൻ * വൃന്ദാവനാന്തരേതങ്ങളോടൊന്നിച്ചു മൂന്നുചി
ലദിനംശ്രീധിച്ചതാക്കയും * കന്ദപ്പസുന്ദരനിനീമന്ദിരൻ
നന്ദനെജൻമാന്നിജതാമരനസേ * തന്നെക്കുറിച്ചുതപിക്ക
നങ്ങളെട്ടു തന്നെടഗാത്രസുധാരസവൃഷ്ടിയായ് * നന്നായ്

തന്നെപ്പിപ്പതിന്നായാരുദിനം വന്നീടുമോകൃഷ്ണനെനന്നാതി
 ണ്തിതാ * ശത്രുക്കളേയുംവധിച്ചുപിതൃമാതൃ മിത്രഭൃത്യാമാത്യ
 ബന്ധുജനത്തോടും * രാജ്യാധികാരവുചെയ്തുജനങ്ങളാൽ
 പൂജനായത്യാന്തമുള്ളസ്വസ്വത്തോടും * സുഹൃദിമാരായകന്യക
 മാത്തോടു മൊന്നിച്ചുമാങ്ങനോവാഴുന്നമധവൻ * ഒന്നുനിനച്ചു
 ലുപിപ്പോളിവിടേക്കു വന്നീടുവാനവകാശമില്ലെങ്കിലും * സ്നേ
 ഹമുണ്ടാകയാപിച്ചുഞങ്ങൾക്കുണ്ടു മോഹത്തിനൊരമിപ്പുല്ലാമ
 ഹാമതേ * കേശവൻഞാനെന്നൊരുദിനംകണ്ടുവ രാശയെ
 പിന്നെമറക്കുന്നതാരോടോ * അങ്ങിനെയുള്ളൊരുകൃഷ്ണനോടു
 ണ്ടായ സംഗമംഞങ്ങൾമറക്കുന്നതങ്ങിനേ * ശ്രീകാന്തനാ
 യ്സർവ്വകാമവുംസാധിച്ചു ലോകൈകകനാഥനാകൃഷ്ണനപ്പോ
 ക്കിടലാ * വല്ലഭീമാരായതങ്ങളാലുംമറ്റു മല്ലാങ്കിമാരാലുമി
 ല്ലൊരുകാം ക്ഷിതം * ആശയെതങ്ങളിതൊക്കെയറികിലു മാ
 ശാവളനാണെങ്ങൾക്കുകൃഷ്ണ നിൽ * ഓരോന്നിലാശകളുണ്ടാ
 യ്തരികയാ ലോരോരോടുദുഃഖംവരുന്നതല്ലാക്കുമ * നൈരാശ്യ
 മെന്നതുനല്ലസുഖമെന്നു സാരയാപിംഗലവെചാനതുചാരു
 മോ * ശോവധനമതുവൃന്ദാവനമതു ശോവസ്വതഃശോപ
 ബാലതഃശോക്കളും * എന്നിവതങ്ങളെ മൂറിത്താചെയ്യിക്കു
 ന്നു നന്ദതന്ത്രജനെപ്പിന്നെയുംപിന്നെയും * ചന്ദ്രസമനമുഖ
 വുംകടാക്ഷവും മന്ദഹാസങ്ങളുംമഞ്ജുളവര്യയും * എന്നി
 വകകാണ്ടിന്നതങ്ങൊരനസം നന്നായപഥരിച്ചോരുശോ
 വിന്ദനെ * എങ്ങിനെതങ്ങൾമറക്കുന്നുവെവമേ ശോഭത്ര
 പമധുരിഃപാമധവ * ഹാഹാരമാപദഹാഹാജനാദ്യന
 ഹാഹാജഗന്നാഥശോകപനായക * ഹാഹാകൃപാശീലവ
 ല്ലവീചല്യഭ ഹാഹാവലഞ്ഞിതുതങ്ങളുമെത്രയും * ദേഹാന്ത
 രൂതന്നപാരമായ്തങ്ങൾക്കു ഭാഹവുഃമോഹവുമൊത്തുവളുത
 ന്നു * പ്രാണനാഥതവത്രപാതുമിന്നു കാണാത്തിലോത്തങ്ങ
 ലിപ്പോൾമരിക്കുമേ * ദുഃഖാച്ഛവത്തിൽപ്പതിച്ചോരുതങ്ങ
 ലെ ദുഃഖചിന്താശബ്ദവന്നുകുരുക * ഇത്ഥംപറഞ്ഞുകരയു
 ന്നവരോടു ചിത്തമൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടുലവൻപിന്നെയും *
 തപങ്ങളുകൃഷ്ണസന്ദേശചാക്രവ്യ മെത്രയുംമറ്റൊരാണേതാര
 നന്തരം * ചിത്തസ്വന്താപമവർക്കുറഞ്ഞിതു തപസ്വേദ

ഞങ്ങളുണ്ടായിവന്നതേ* അന്നേരമുദ്ധവൻതന്നെവഴിപാലെ
 സുന്ദരിവുന്ദവുപുജചെയ്യിടിനാർ * ഗോകുലവാസികളാ
 യവെക്കക്കയം ശോകങ്ങളെക്കയംതീർത്തുപോന്നീടുവാൻ *
 നല്ലൊരുമാധവലീലകളെപ്പൊഴു * മെല്ലാപരോടുപറഞ്ഞു
 കൊണ്ടുദ്ധവൻ * ചിത്തമൊരുത്താടുതന്നെത്രചെയറനരൻ
 പാത്തിതുസൗപ്യവുവന്നിതല്ലാക്കുമ * കേശവലീലകൾ
 കേട്ടുകേട്ടല്ലാക്കു മൗശമൊരൊരുചിന്തയില്ലായ്മയാൽ * ഓ
 രോദിനങ്ങൾകഴിയുന്നതല്ലാക്കു മോരോനിമിഷങ്ങളെന്നു
 നിനച്ചതേ* ഉത്തമമാരെയഗോപിമാക്കുളളാരു ഭക്തികണ്ടു
 രൂപമോദോമാടുദ്ധവൻ* എല്ലാപരംചെന്നറങ്ങിയനേരത്തു
 വല്ലവിമാരത്തൊഴുതുചിന്തിച്ചിതു* ഉത്തമപുരുഷനാകിയ
 കൃഷ്ണനി ലിത്ഥമിവർക്കിന്നഭക്തിയുണ്ടാകയാൽ * ഇത്രിലോ
 കത്തികലുള്ളനങ്ങളി ലുപമന്മാരിപരില്ലാരുസംശയം *
 നിമ്ബയംവിഷ്ണുഭക്തിയില്ലായിലോ ബ്രാഹ്മണജനമത്ര
 യംനിഷ്ഠലം * ഭക്തിയുണ്ടെങ്കിലോനീചനെനാകിലും മുഖ്യ
 നവനതിനില്ലകില്ലതുമേ * ഇത്ഥാവ്യഭിചാരശീലമാരായ്ക്ക
 പത്മിനിനിത്യംവസിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങിനെ * ബുദ്ധിയുംശാസ്ത്ര
 വുംസംസ്കാരവുദേഹതുദ്ധിയുമാചാതുസേവയുംകർമ്മവും *
 തത്പവിജ്ഞാനമില്ലാത്തഗോപിമാ ക്കിത്തരംഭക്തിഭവിച്ചു
 തത്ത്വത്തുതം * ധന്യമാരാകുമിവർക്കിതുകാരണം വന്നുകൂടുന്നല്ല
 സൗഖ്യവുംമോക്ഷവും * എന്നുടരോഗത്തിനിന്നീമാഹൗ
 ഷധം നന്നെന്നറിയാതെരാഗിയായുള്ള പൻ * വ്യാധിക്കുന
 ല്ലമരുനുസേധിക്കിലും വ്യാധിനശിച്ചീടുമെന്നുക്കണക്കിനെ *
 തത്പമറിയാതെസവിച്ഛകൊടുകിലും ഭക്തപ്രിയൻമുക്തി
 നൽകുമല്ലാക്കുമേ * സുന്ദരിമാരിവർകൃഷ്ണനൊടൊന്നിച്ചുവു
 ള്വാവനെരാസക്രിഡകൾചെയ്തനരൻ * ആശ്ലേഷവുംചുംബ
 നാലാപരാത്രികൾ ശാശ്വതമുള്ളൊരുസൗപ്യംലഭിക്കയാൽ*
 സർവ്വശപരപ്രസാദങ്ങളിതുപോലെ സ്വപ്നധുമാക്കുലഭിച്ചു
 തില്ലാക്കുമ * സുന്ദരിമാരെയഗോപിമാർനിത്യവും വൃന്ദാവ
 നെസഞ്ചരിക്കുംശാന്തര * പാരോജസ്സുകൾദൈവസിക്ക
 ന പാദപജാലപതകളിൽവെച്ചുണർ * ഒന്നായിവന്നുജ
 നിച്ചുകൊൾവാൻമമ തന്നീദേവണമനുഗ്രഹംശ്രീനിധേ *

സുന്ദരിമംഗലീയർമാധവമീലക ജ്ഞാനിച്ചുപാടുന്നശബ്ദങ്ങൾ
കേൾക്കുവാൻ * ലോകത്രയങ്ങളുംശുദ്ധിവരികയാൽ ലോ
കൈകപുജിതമാരിവരാക്കിപ്പോ * എന്നതുകൊണ്ടിവർപാ
ദോണക്കളെ പിന്നെയും പിന്നെയുംവന്ദിച്ചിട്ടുണ്ടാൻ * ഇ
ത്ഥാനിനച്ചുവൻഗോപീജനത്താഴ യാത്രയുംചൊല്ലിപ്പറ
പ്പെട്ടുസതതം * നന്ദാദികളോടനുജന്യംകൈക്കൊണ്ടു ചെ
ന്നരഥമതിഃപരംശോഭനരേ * കാഴ്ചകളുംകൊണ്ടുചെന്നുന
ന്ദാദികൾ വാഃമുതലുകൾതിയോടിത്തരംചൊല്ലിനാൻ * നിത്യ
വൃന്ദാപാദോബുജത്തങ്ങൾക്കു ചിത്തമെപ്പോഴുമുറച്ചുവരേ
ണമേ * കായംനമസ്സാരപാത്രമായിടേണം മായാഭൂമങ്ങളു
മൊക്കെനീക്കിടേണം * ഓരോരോകാഴ്ചകൾചെയ്യുന്നതൊ
ക്കയും വാരിജാങ്കുലീതിയായിവരണമേ * സല്ലാപമൊക്ക
യുംസൽകഥയാകണ മല്ലാതൊരുഗതിയില്ലത്തങ്ങൾക്കെ
ടോ * എന്നുപറഞ്ഞതങ്ങയച്ചോരനന്തരം നന്ദിയോടുഭവൻ
ചെന്നുമധുരയിൽ * നന്ദാദികളായഗോകുലവാസികൾനന്ദി
ച്ചുനൽകിയകാഴ്ചകളാക്കയും * രാമനാകൃഷ്ണനായാഭവരാജ
ന മാമദമോടുകാട്ടത്തൊരനന്തരം * ഗോകുലവാസികൾ
ക്കുള്ളൊരുഭക്തിയും ശോകവൃന്ദസ്സഹവൃന്ദാശവുഭൂഷവും *
എന്നിവ ചാക്കയുംപിണ്ഡരിച്ചുഭവൻ നന്ദാത്മജനോടുസത്യ
മായ്ചൊല്ലിനാൻ * താപ്തരിയത്തോടുമദ്ധ്യായമിന്നുഞാൻനാ
ലുറ്റമടുപ്പുതക്കയ്ചൊല്ലിനാൻ *

—*—

അങ്ങിനെചാഴുന്നകാലത്തൊരുദിനം മംഗലത്രവനാ
യോരുദയമോദൻ * ചുട്ടുരലോചനയാമസരസ്രിതൻ
ഭൂവാകളയണമെന്നനിഷ്ഠയാൽ * ഉഭയവനോടുപുറപ്പെ
ട്ടുചെന്നാതുശുദ്ധാശിതന്നാമെന്ദിരംപുകടതേ * അംഭോജ
നേത്രയംകൃഷ്ണനക്കണ്ടതി സംഭ്രമസന്തോഷപജ്ജാസമനപി
തം * തന്നാടത്താഴിമാറ്റാമഴനീര ചെന്നതിരുന്നെടു
കൊണ്ടുപന്നാദരം * മല്ലാരിതന്നുകൊല്ലംകഴിച്ചു ന
ല്ലോരുമത്തമേവസ്ഥാഭിരുത്തിനാൻ * ഉഭയവൻതന്നെയും
പുജിച്ചുപറചെന്ന ബലാമദത്തോടുമേടി കർക്കുട്ടിനാൾ *
ചെമ്പകമാല്യാദികന്ദമാല്യങ്ങളു മിമ്പമറീട്ടുനമുത്തുദാമങ്ങ

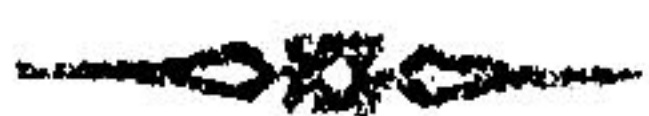
ജം * എന്നിവകൊണ്ടുവിടാനിച്ഛുകിലോട്ടു ചന്ദനകല്പം
പഗന്ധാന്താടം * പൂണ്ണകുണ്ടളുരതീപങ്ങളും സപണ്ണ
പാത്രങ്ങളുംഭുപ്തജാലവും * എന്നിവകൊണ്ടുവിളങ്ങാമ
ണിയരതന്നിൽസുഖനവസ്ഥിച്ചുകൂടനും * വസ്ത്രാനുലേപ
നഭൂഷണജാലങ്ങളെത്രയുംനന്നായലങ്കരിച്ചുണിറന * സം
ഭ്രമലജ്ജാനരാഗസുഖഃത്താട്ടു മംഭോജനത്രയുംതത്രചെന്നീ
ടിനാൾ * മന്ദഹാസഃത്താടഴ്ചിറകുച്ഛനും സുന്ദരിതന്നു
ടൈലൈപിടിച്ചുദോരൽ * നല്ലൊരുമത്തമേചങ്ങിരുത്തി
കൊണ്ടു മെല്ലേവെഴുത്തുവെക്കുകൾചൊല്ലിനാൻ * പി
ന്നെയവളോടുമൊത്തുരമിച്ചിതു വന്ദിതാനന്ദമവൾക്കമതുനേ
രം * തന്നുള്ളിലാഗ്രഹിച്ചുപായക്കയും തനപംഗിയുംമടിയാ
തൊചല്ലീടിനാൾ * ആനന്ദമുത്തിടയാങ്ങൊത്തുരമിച്ചവൾ
ക്കാനന്ദമുണ്ടാമതെതുചൊല്ലുന്നുണ്ടാൻ * വിണ്ണുപത്രകൃഷ്ണ
നെണ്ണരിതാവൾ കൃഷ്ണചന്ദനമാത്രംകൊടുക്കയാൽ * സു
ന്ദരീതമയുള്ളൊരാസരസ്വിതഃ വാണാതാസാധ്യങ്ങളെത്ര
യുണ്ടുളളത * ഈശ്വരനെന്ന്യത്താസ്ഥയാകൃഷ്ണനെ ശരണ
തപൂജിപ്പുപക്കുചല്ലേനമോ * ആനന്ദമുത്തിടയാങ്ങാനി
ച്ചവൾപാമാനന്ദമോടുംവസിക്കുംശാന്തരം * ഭാഗ്യകാ
കയാർകൃതിപൽകീട്ടുവാൻ മോഹനാനന്ദമനോടിത്തരം
ചൊല്ലിനാൾ * കന്ദർപ്പസുന്ദരകാന്തസുഖമ നിന്നെപ്പിരി
ഞ്ഞാൽപാരക്കയില്ലതുമ * എന്നതുതൂലമിനിയുംചിപരി
നമെന്നോടൊരുപിച്ചിരിക്കുപണഭവൻ * എന്നൊരുസ
ന്ദേഹമെന്നുരചെയ്തുകൊണ്ടുനമുടൊതുവാണിതുകൃഷ്ണ
നും * പ്രാണേശ്വരിയോടൊത്തുചിപരിനം വാണാതരോ
ഷംഗമിച്ചുശാപിനരും * കൊണ്ടുനേർവണ്ണനതാകിയകൃ
ഷ്ണൻ വണ്ടാർകഴുവിയോളായൊസരസ്വിയിൽ * കണ്ടാൽമ
നോഹരമായത്രപത്തോടു മണ്ടയപല്ലോകനെന്നേരുന്ന
നൻ * സംഖ്യയില്ലാത്തൊരുശാസ്ത്രംഗ്രഹിക്കയാൽ സാധ്യ
യോഗാചയ്യനായിപന്നാനവൻ * രാമനോടൊന്നിച്ചുകൃഷ്ണ
നെന്ദരിനം സാമോഭുലാപനോടുംപൊല്ലെട്ടു * അക്രമന്ദി
രേചെന്നാനതുണ്ടു ഭക്ത്യാതൊഴുതുപൂജിച്ചുനക്രമനും * മോ
ദേനകാലുംകഴിച്ചുതുലനം പാദോണ്ണതീർത്ഥംശിരസിചേ

ത്തിടിനാൻ * വസുമാപ്യാഭരണാനപാനാദികൊണ്ടത്ര
 യും സൽക്കരിച്ചാനന്ദമഗ്നനായ് * പങ്കേതഹാക്ഷൻറപാ
 ഭാബുജപയ മങ്കേധരിച്ചമോദേനചൊല്ലിടിനാൻ * സംസാ
 രനാശനനായഭവാനിന്നു കംസാദികളെവധിച്ചുയദുകുലം *
 പാലിച്ചുകൊണ്ടതുമുഖംയദുകുലംകുലംകാലദോഷങ്ങളൊക്കെ
 യുംതീർന്നതേ * നിങ്ങളല്ലോജഗൽക്കാരണമായതു നിങ്ങളല്ലോ
 തെമ്മൊറാനമില്ലെങ്ങമ * സാക്ഷാൽപരബ്രഹ്മമായൊരു
 നിങ്ങളി നക്ഷിപഥത്തിങ്കൽവന്നതുമതുതം * ഇന്നുമഗ്ന
 ഹേവനതുകാരണ മെന്നൊടഭോഗ്യമതിനില്ലസംശയം * ഇ
 ന്നഗ്നമവംകുലവുംവിത്തുലമായെന്നുടെജന്മ സാഹചര്യവുംവ
 ന്നതേ * മായാഭ്രമിനിവന്നീടരുതതി നായിട്ടനുഗ്രഹിക്കേ
 ണംഭയോനിയേ * തപൽപാദഭക്തിയുംവർദ്ധിച്ചിരിക്കേണം
 ചിത്പുരുഷതവപാദംവണങ്ങുന്നേൻ * ഇത്തരമൊരസ്തു
 തിച്ചുകൊണ്ടുര നെത്രയുംഭക്ത്യാതൊഴുതിരുന്നീടിനാൻ * മ
 നഹാസംചെയ്യുമദമായ്കൃഷ്ണൻ മന്നേരമക്രൂരനാട്ടുചൊല്ലി
 ടിനാൻ * എന്നൊടൊത്തനല്ലോഭവാനോക്കിടലാ വന്യനായു
 ള്ളഗുരുവായതുംഭവാൻ * പ്രീതിയുംസ്നേഹവുംകാരുണ്യവുംത
 വ ചേതസിപുത്രനാമെന്നിലുണ്ടാകേണം * നിന്നെക്കണ
 ക്കെയുള്ളൊരുജനങ്ങളെ നന്നായ്ഭജിച്ചുകൊള്ളണമല്ലാവ
 രും * മറുളളവർക്കുഗുണവരുത്തീടുവാ നേററംഗ്രാമികളുംഭ
 വാദശരായവർ * പുഷ്പരസേതുപ്രവാഹങ്ങളെന്നിവ മുഖ്യ
 ങ്ങളായുള്ളതീർത്ഥങ്ങളെങ്കിലും * ദേവപ്രതിമകളായുള്ളതൊ
 കയും കേവലമീശപരമാരെന്നിരിക്കിലും * ഏറിയകാലമി
 വരെഭജിക്കില നേരേവിത്തുലിവിരികയുമുള്ളുപാൽ * സ
 ജ്ജനഭർതനമത്തുകിലപ്പൊഴു ദുജ്ജനങ്ങൾക്കുംവിത്തുലിവ
 ന്നീടുമേ * അങ്ങിനെയുള്ളൊരുസജ്ജനാച്യൻഭവാൻ ഞ
 ങ്ങൾക്കുംവെണ്ടുന്നതൊക്കെയുംചെയ്യുമേ * എന്നതുകൊണ്ടിന്നു
 ഹസ്തിനമാപ്തമെ ചെന്നുവൃത്താന്തമറിഞ്ഞുവന്നീടേണം *
 പാണ്ഡുമരിപ്പൊരുതശേഷംശിതുള്ളാം പാണ്ഡവന്മാരുംജന
 നിയുംകുന്തിയും * ഹസ്തിനമായപുരത്തിൽവസിക്കുന്നു വൃ
 ത്താന്തമൊക്കെയുംകേട്ടതില്ലേഭവാൻ * ഭൃഷ്ണനായോരുസുയോ
 ദനനെത്രയും മിടുമാട്ടെന്നൊരുവുലാൻവൃതരശ്മിൻ * സപാത്ന

നാതുലുമായ്ക്കാണു ധനമാരെയു മാത്രനാചിന്തിച്ചുപാലിക്ക
യില്ലവൻ * ഇന്നുഭവാൻചെന്നുവാത്തയറിഞ്ഞിങ്ങു വന്നവു
ത്താത്തങ്ങൾകേട്ടാലനന്തരം * നമുക്കുപാണു ധനംകുടുംബ
ഖണ്ഡം നന്മയുപേക്ഷവരുത്തിവെച്ചിട്ടവൻ * ഇത്തരമ
ശ്രമനേയുപറഞ്ഞയ ചൂത്തമപൂരുഷനാകിയമാധവൻ *
സീരിയുമുദ്ധവൻതന്നെമാരമിച്ചു പാരാതെചെന്നുധൂരയിൽ
മേയിനാൻ * ഇന്ദ്രാമാടദ്ധ്യായമിന്നുഞാൻനാല്പതു മൊപ്പു
തുകേട്ടതുപോലെചൊല്ലിടീനേൻ *

ധനമെന്നായപുരത്തിലശ്രമന മെത്രയുംവേഗേനചെ
ന്നോരനന്തരം * അന്ധനാഭൂപതിതന്നെയുംകണ്ടാതു ഗാ
ന്ധാരിയേയുംവിദൂരാദികളേയും * കണ്ടുകുശലാദികളുപറഞ്ഞു
പോയ് കണ്ടിതുസോദരിയാകിയകുന്തിയേ * സോദരൻവന്ന
തുകണ്ടിതുകുന്തിയും സാദരംപൂജിച്ചുവേദനചൊല്ലിനാൾ *
താനുംഭ്രാതൃജനങ്ങളുംനിങ്ങളും ഭ്രാതൃതനയരുംസോദരിവർഗ്ഗ
വും * സൌഖ്യമായാഴുന്നതില്ലയോമാനസേ ദുഃഖിച്ചുവാഴ്
ന്നൊരനേനേരന്നിതോ * പൈതൃഷപഃസയരാമെന്നുപേ
രുന്ന ചേതസിരാമനകൃഷ്ണനുമോക്ഷമോ * ദുഷ്ടമുഗ്ദ്ധഗണമ
ദ്ധ്യേഭയംപൂണ്ടു പെട്ടുകിടക്കുംഹരണീകണക്കിനേ * എത്ര
യുണ്ടുവെങ്കിലിതിയുണ്ടെന്നുണ്ടു ഗുരുമദ്ധ്യേപസിച്ച്ചിത്തം
രെന്നെയും * താതനില്ലാതെതാതബാലകന്മാരെയും ചേതസി
വാത്സല്യമോടുംജനാദനൻ * ചിത്തകാരുണ്യമുണ്ടായിട്ടൊരു
ദിന മത്രവാനത്രയുമാശ്വസിപ്പിക്കുമോ * ലോകൈകനായ
കൃഷ്ണനുമോസ്തുതേ ശോകവിനാശനകൃഷ്ണനുമോസ്തുതേ * നി
ന്നുപോദരവിന്ദനമാഴിഞ്ഞിനി കൊന്നുമാരഗതിയില്ലേ
യാനിയേ * എത്രയുണ്ടുവിചിത്രിക്കുന്നൊരെന്നെയും പുത്ര
നാമെന്നുടബാലകന്മാരെയും * ദുഃഖങ്ങളാക്കയുംതീർത്തി
നിവെകാതെ ദുഃഖവിനാശനകാത്തുകാളേളണമേ * ഇ
ത്ഥംപലതുമാറുചെയ്യുകുന്തിയും ചിത്തശോകേനകരഞ്ഞുതുട
ങ്ങിനാൾ * നല്ലവിദൂരകംഗാദിനീപത്രന മല്ലലാടുംനല്ലസാ
ന്തപചക്രങ്ങളാൽ * ആശ്വസിച്ച്ചിതുകുന്തിയെസ്സേഹ
മോ ഭീഷമധ്വാനവുചെയ്തവർമേയിനാൾ * പാത്തകളെ

പ്ലാമറിവതിന്നായുത്ര പാത്തതുചെറുദിവസമക്രമം*ചൊ
 പ്ലജ്ജപാണ്ഡവന്മാരുടെബുദ്ധിയും നല്ലഗുണങ്ങളുംകർമ്മധർമ്മ
 ങ്ങളും * ശൈത്യവുംധൈത്യവും.സജ്ജനഭക്തിയും വീര്യവുംവി
 ഭ്രയുംഭാനശീലതപവും * നല്ലഗുരുജനഭക്തിയുമെന്നിവ യെ
 പ്ലാഗുണങ്ങളുമുണ്ടായ്യിരിക്കയാൽ * അന്നവരിൽപ്രജകൾക്കു
 നരജന വന്നതുകണ്ടുസഹിയായ്ക്കുകാരണം * കണ്ണുകാണാ
 തൊരുവുലനാഭപനം കണ്ണൻശക്തിയുംദുഃഖാധനൻതാനും
 എന്നിവരൊന്നിച്ചുചിന്തിച്ചുഭീമനെ കൊന്നീടുവാൻചെയ്ത
 ദുഷ്ടമ്മൊക്കെയും * എന്നിവായല്ലാംവിദൂരഭക്തിയും പി
 നെയുംബന്ധുക്കളായ പരൊക്കെയും * ചൊന്നതുകേട്ടാശുവു
 അറഞ്ഞമൊക്കെയും നന്നായറിഞ്ഞൊരുശേഷമക്രമം* സോ
 ഭരിഃയാട്ടംവിദൂരരാട്ടംതദാ സാരോയാത്രപറഞ്ഞുപറഞ്ഞു *
 അന്ധനായുള്ളൊരുഭൂപതിതന്നോടു ബന്ധുഭാവത്തോടുചിത്ത
 രചൊല്ലിനാൻ * ചൈചിത്രവീര്യരൂപതമഹാമതേ ചൈ
 ചിത്രകീർത്തഗുണഗണചാരിഃധ * പുഷ്പനാപാണ്ഡുമരി
 ച്ചതിൽപിന്നെവീ രാജ്യവുപാലിച്ചുമേവുന്നതില്ലയോ * ഭൂ
 പതിഭൂമിയുധമേണപാലിച്ച പാപകർമ്മങ്ങളുംചെയ്യാതിരി
 ക്കേണം * തന്നുടെശീലഗുണത്താൽപ്രജകൾക്കു തന്നോടുര
 ജ്ജനയുണ്ടാക്കിവെക്കേണം * നല്ലവരോടുഗുണങ്ങൾചൊ
 ല്ലീടേണം നല്ലസമതപവുംവേണമല്ലാരിലും * പക്ഷഭേദേതു
 ങ്ങടുന്നനരേന്ദ്രനെ തൽക്ഷണംവിട്ടുഗമിക്കുംപ്രജകളും * എ
 ന്നതുകാരണപാണ്ഡവന്മാരെയും നിന്നുടെനന്ദനന്മാരാമവ
 രോയും * ഏതുമേഭേദംനിനയ്ക്കാതെന്നീസദാ ചേതസി കാരു
 ണ്യമോടുപാലിക്കേണം * എന്നുടെപുത്രകളത്രാദികളെന്നു
 തോന്നുന്നതുമതുമായാഭൂമമോ * കൂടിയല്ലല്ലോജനിക്കുന്നതാ
 രുമേ കൂടിയല്ലാതുംമരിപ്പതുംഭൂപതേ * മദ്ധ്യമിലരോടുമൊ
 ത്തുപസിച്ഛീടും പദ്ധതിമദ്ധ്യപഥികജനംപോലെ * പുത്ര
 മിത്രാദിയരക്കിച്ചുകൊള്ളുവാ നെത്രയുംദുഃഖിച്ചുധർമ്മണമു
 ള്ലതും * വിത്തവുമുണ്ടാക്കിവെച്ചുപതപ്പെടാഴ് പുത്രമിത്രാദി
 കൾതിന്നമുടിച്ഛീടും * വിത്തമില്ലാതവതംബോളവരേയും
 പുത്രംമിത്രമൊക്കെക്കൈവടിഞ്ഞീടും * കഷ്ടമെന്നോത്തുതാൻ
 ദുഃഖിച്ചുവുലനാ യഷ്ടിക്കുകയെല്ലാതവലഞ്ഞുതൻ * പ

മല്ലവിലോചനൻകൊന്നോരുകാസൻറെ വല്ലഭമാരാ
കമസ്തിയുംപ്രാസ്തിയും * ഭർത്താ പിനാശംഭവിക്കയാലത്രയും
മുറ്റത്താപമോട്ടുവാഴുന്നാളാരുടേനും * ചെന്നുനിജതാതനും
യജരാസുതൻ തന്നോട്ടുവാത്തകളല്ലാമറിയിച്ചു * വാത്ത്

കർക്കേട്ടുകോപിച്ചജരാസുതൻ സതപരംയുദ്ധത്തിനായ്കു
 നീടിനാൻ * ഇന്നിനിയാവേവംശമൊട്ടുക്കവാ നെന്നുനിന
 ചുപുറപ്പെട്ടമാഗധൻ * അന്യോസിരിപത്തൊരാധിരത്തെ
 ണ്ണരം പിമ്പാങ്ങഴുപതുതേരംഗജങ്ങളും * അയ്യായിരത്തൊ
 ടരപതിനായിരം പൊയ്യല്ലറന്തരംപത്തു കുതിരയും * നൂറൊ
 വതിനായിരംമുന്തരമമ്പതും ഉയറുമറീടുന്നകാലാർപടക
 ലും * എന്നിവസംബ്രകളൊക്കെയുംകൂടിയാ ലന്നേരമക്ഷൗഹി
 ണിയെന്നുനാമവും * അന്യോസിരിപതു മൂന്നുമക്ഷൗഹിണി
 വൻപടയോട്ടംപടഹാലാപനിയോട്ടം * പിന്നെയുംസാലപാദി
 മിത്രജനത്തോടും ചെന്നമധുരപുരിവളഞ്ഞീടിനാൻ * പേ
 ടിച്ചയാവേനാരുമതുകണ്ടു പേടിയായ്ക്കുന്നരചെയ്യദാമോദ
 രൻ * രാമനോടാതുപറഞ്ഞിതുനാമിഹ ഭൂമിഭാരതീത്തുകാ
 ജളവാൻഭൂതല * വന്നുപിറക്കയാലിന്നുജരാസുതൻ തന്നു
 ടൈസന്യങ്ങളൊക്കെയോട്ടക്കേണം * എന്നുപറഞ്ഞാരു
 നേരംഗഗനത്തിൽ നിന്നുരഥങ്ങളുമായുധജാലവും * വന്ന
 തുകണ്ടവർതേരിൽകരേറിപാർ പിന്നാലെചെന്നിതുയാവേ
 ടൈസന്യവും * പിന്നെയുണ്ടായായരുദ്ധഃകാലാഹല മിന്നു
 രചെയ്യതിനാളല്ലത്താനൊ * രാമനുംകൃഷ്ണനുംകൂടിവരുന്ന
 തു ഭൂമിപതികളുംകണ്ടുകാപത്തോടും * ബാണങ്ങൾപേമഴ
 പോലെതുകീടിനാർ കാണികൾസംഗരംകണ്ടുകാണ്ടാടിനാർ
 ഭൂമിപന്മാരംശരവരിഷങ്ങളാൽ രാമകൃഷ്ണന്മാരെമുടിനാർതൽ
 ക്ഷണ * ദുഃഖിച്ചയാവേനാരുമതുകണ്ടു പൃഷ്ഠനേത്രരാഠ
 മനംകൃഷ്ണനും * കൂത്തുമുത്തുള്ളശരങ്ങൾതുകീടിനാർ പാത്ഥി
 വസനകളോറാമരിച്ചതേ * വില്ലംശരങ്ങളുംവാളുംപരിച
 യും നല്ലഗദകളുംവേലുംചുരികയും * ചക്രങ്ങൾകുന്തങ്ങൾ
 ചാട്ടുകുന്തങ്ങളും മുഷ്ണരമായശതശ്ലീഭസുണ്ഡിയും * ഇത്തരമാ
 യുധജാലങ്ങളോത്തന്നു ഹാസ്യധരിച്ചുനരപതിഃസനകൾ *
 ചാക്കതയുള്ളവർപാഞ്ഞങ്ങടക്കയും ലോകൈകനായകൻ
 കൊന്നങ്ങാടക്കയും * വീരരായുള്ളവർരമരിക്കയും ഭീരു
 കളായവർപേടിചൊഴിക്കയും * നില്ലുനില്ലെന്നുപറഞ്ഞങ്ങ
 ടക്കയും വല്ലാതൊന്നങ്ങളോരപതിക്കയും * നല്ലൊരു
 ഭാമിതന്നങ്ങരയ്ക്കയും തല്ലുകൾകാണ്ടുഗജങ്ങൾപതിക്കയും

അമ്പുകളേറുരരിരംവിറയ്ക്കയും വമ്പാടതിൽചിലരട്ടഹസി
ക്കയും * ദുഷ്ടൻജരാസന്ധനനങ്ങരയ്ക്കയും ദിഷ്ടഗതിയെ
ന്നതമ്മിൽപറയും * മാടിവിളിക്കയുംവാടിവിയക്കയും മോടി
ക്കിഴക്കയുംപാടിപ്പിരിക്കയും * ആത്തുതിമിടുകയുംനേത്തു കയ
ക്കയും വീത്തുമരിക്കയുംമോത്തുദ്ദാഖിക്കയും * പല്ലുകടിക്ക
യുംതല്ലുതടക്കയും മെല്ലുതെരിക്കയുംകല്ലുതകക്കയും * പാ
രിൽപതിച്ചുചിലരങ്ങയ്ക്കയും ചോരപ്പഴകൾപലതായൊ
ലിക്കയും * നാകനാരിജനംവന്നുപരിക്കയും നാരികൾ
സംഗരംകണ്ടുരസിക്കയും * ഇത്തരംഘോരമായുണ്ടായപോ
രതിൽ ചത്തിതുഭൂപതിയെന്നുണ്ടാളാക്കയും * സൈ
ന്യങ്ങളെല്ലാംനശിച്ചുതകണ്ടതി ദൈത്യവുംകോപവുംവൃണ്ട
ജരാസുതൻ * വില്ലുംകുഴിയക്കലച്ചഹരിയോടു നില്ലനി
ല്ലെന്നുപറഞ്ഞുതീടിനാൻ * അന്നരമോദത്തിതുകൃ
ഷ്ണനും പിന്നെയുണ്ടായതയുദ്ധമത്യുത്തമം * വൃത്രനും
വാസവൻതാനുംപൊരുതപാരിത്രയില്ലെന്നുപറഞ്ഞിതുകാ
ണികൾ * അപ്പോൾജരാസന്ധഭൂപതിതന്നുടെ കെല്ലുള്ളചാ
പംമുറിച്ചുദാമോദൻ * സുതനയുംതുറഗങ്ങളെയുംകൊന്നു
ചേതാഹാമായതനുംകൊന്നാൻ * എന്നതുകണ്ടുജരാസ
ന്ധഭൂപതി ചെന്നുപിടിച്ചുബന്ധിച്ചിതുരാമനും * ചൊല്ലി
നാൻകൃഷ്ണനുംരാമനോടൊപ്പംകൊല്ലാതിവെന്നനാംവിട്ടയ
ച്ചീടേണം * ചെന്നുടൻചകാതദുഷ്ടജനങ്ങളോടൊന്നി
ച്ചുപന്നാൽവധിക്കാമവരയും * എന്നതുകട്ടാത്തുവിട്ടിതുരാ
മനും മന്നുപൻനാണുചകട്ടുപായിടിനാൻ * ആരുമെട്ടു
ടാതെചെന്നുജരാസുതൻ പാരമഴലോട്ടുമന്ദിരാമവിനാൻ *
യുദ്ധലളിതോരുപിത്തമാതാക്കയും ബദ്ധമോദത്തോടെടു
പ്പിച്ചുകൃഷ്ണനും * തൊറന്നുരാമനുംപുഷ്പചർമ്മങ്ങളു മേറുപു
രമതിൽചെന്നുരന്നത്തരം * വിത്തങ്ങുയോദവരാജനനൽ
കിന്ന നെത്രയുംമോദനപാണിതെല്ലാവരും * ലജ്ജയുംചി
ന്തയുംകാപവുംകൈക്കൊണ്ടു ദുഷ്ടനംത്രാഷ്ട്രൻജരാസുതൻ
പിന്നെയും * അത്രപടയുമായ്ചെന്നുമധുരയി ലെത്രയും
പോർചെയ്തുതോറമണ്ടീടിനാൻ * ഇമ്മംപതിനേഴുവട്ടംമു
ക്കുന്തോ ട്യേതുമ്മീഷ്ടയോടോരതോറാനവൻ * നാരദ

വാക്കിനാലന്നയവനനം പാരിച്ചുകോപേനചെന്നമധുര
 യിൽ * മൂന്നുകോടിപ്പട്ടയോട്ടംവളഞ്ഞിതു മൂന്നുപോകങ്ങളു
 മൊന്നുവിറച്ചുത * വീരനായുള്ളയവനനെക്കണ്ടാതു ശൌ
 രിയുമഗ്രജനോടൊപാല്പിടിനാൻ * ജേഹരഗണങ്ങളോടൊത്തുയ
 വനനം മുർച്ഛിച്ചുകോപേനവന്നതുകണ്ടിതോ * കണ്ടകനായ
 ജരാസന്ധഭൂപനം രണ്ടടിനത്തിലകത്തു പരംദൃഢം * എ
 ന്നാലനതമമായന്നുകൂടുന്നമു ക്കിന്നതുകൊണ്ടുനാമൊന്നുചെ
 യ്യിടേണം * നല്ലൊരുദുർഗ്ഗസമുദ്രമദ്ധ്യേചമ ചെല്ലാപരമ
 തിൽചെന്നുവാനീടേണം * എന്നുമരികളവിടെവരികയി
 ല്ലെന്നാൽനമുക്കനതമങ്ങളുംതീരുമ * വിശേഷകനായക
 നേവമരുൾചെയ്തു വിശപകർമ്മാവിനെച്ചിന്തിച്ചുമാനസ *
 ശിപ്പുപ്രവരനമപ്പൊഴുചന്നാതു ചിൽപുരുഷന്റെരൂപദാം
 ബുജംകൂപ്പിനാൻ * വൃത്താന്തമല്ലാമരുൾ ചെയ്തുകൃഷ്ണനും ചി
 ത്തമോദത്തോടൊന്നുവന്നപ്പൊഴു * പശ്ചിമവാരിധിമദ്ധ്യേ
 മാതക സ്വഹരമാഹാദീപവുംചമച്ചിടിനാൻ * ഭീമലവും
 പോദശയോജനയുണ്ടതു ഭീമലസമാനവിസ്മാരവുമുണ്ടുപോൽ
 പിന്നെയുദീപംചുഴലവുണല്ലാരു പൊന്നുകൊണ്ടുഴമതി
 ലുമുണ്ടാക്കിനാൻ * ഓരോമതിലുകൾക്കോരോപുറങ്ങളിൽ
 പോരങ്ങൾനന്നാലുമുണ്ടതിവിസ്തൃതം * പോരദേശങ്ങളിൽഗോ
 പുരമാരോന്നുപാരമുയരത്തിലങ്ങുതീർത്തിടിനാൻ * മേൽശി
 ഖരങ്ങൾപോലെവിളങ്ങുന്ന ചാരരത്തോജപലംഗോപുരമു
 ഭംഗി * പാതാവിളങ്ങുംമകടങ്ങൾചെന്നങ്ങു വാരിമാഗ്ഗു
 ങ്ങൾതട്ടത്തുനില്ക്കുന്നുതേ * പിന്നെപ്പുരങ്ങൾചമച്ചാൻപ
 ലരെ മൊന്നുരണ്ടല്ലാരുന്തരന്തരായിരം * നല്ലസുവർണ്ണമ
 യമാംഭവനങ്ങ ഉല്ലാതകാണമതിനില്ലാരുദിക്കിലും * രത്ന
 ങ്ങളല്ലാംപതിച്ചുഗൃഹങ്ങളി ലെത്രയുംനല്ലോരുമാളികകൂട്ട
 വും * ഇന്ദ്രനീലംകൊണ്ടുതീത്തോരുസൗധങ്ങൾചാരമാ
 ഗ്ഗുത്താളമുണ്ടങ്ങുയരവും * സൗവർണ്ണരജിതസ്തംഭികസൗ
 ധങ്ങ ഉവുണ്ണമുണ്ടാരുലക്ഷത്തിലുപ്പരം * ചിത്രഗൃഹങ്ങളും
 നത്തശാലാദിക ഉത്രയുംനല്ലോരുമണ്ഡപജാലവും * സം
 ഗീതശാലയുക്രിഡാഗൃഹങ്ങളും ഭംഗിയേറീടുന്നചന്ദ്രികൾ
 ലയും * സ്താനഗൃഹങ്ങളുഭോജനശാലയും പാനഗൃഹങ്ങളു

കുടുംഭകുടീഗൃഹങ്ങളും * നാനാജനവിധവാസഗൃഹങ്ങളു മാ
നകുതിരകൾക്കുള്ളൊരുപന്തിയും * ഉത്തമഭൂസുരവാസഗൃ
ഹങ്ങളും ചിത്രങ്ങളായുള്ളഭോവാലയങ്ങളും * വേശ്യാലയ
ളുമാപണപണ്ഡിയ മാശ്ചയ്ഭവന്നരാജമാറ്റങ്ങളും * പാ
ന്മജനങ്ങളിരിക്കുന്നശാലയു മന്തരാപീളവേപാനീയശാല
യും * ഇത്തരമല്ലാംകനകമയങ്ങളായ് തീർത്തനരനിമിഷം
കൊണ്ടുസംഖ്യമായ് * സ്വപ്നപങ്കജഹജപാലപൂണ്ണങ്ങളാ
യ് സ്വപ്നരത്നാദിസോപാനപ്ത പങ്ങളും * ചക്രഹാസ്യാര
സകാരണ്ഡവജല കിഷ്ടഹംസനിനാഭപൂണ്ണങ്ങളായ് *
സ്വപ്നജലങ്ങളായുള്ളൊരുപായ്ക * ജിഹ്വയാടാതുചമ
ച്ചാൻപലതരം * കൂപതടാകനിപാനസമൂഹവും പാപഹ
രങ്ങളായുള്ളനദികളും * ക്ഷീരമധുഘൃതമെന്നിവചൂരിച്ചു സാ
രനദികളുംതീർത്താനന്തദിശി * സമുത്തുപുഷ്പഫലങ്ങളായ
ജ്ഞാത ദിവ്യവതാവുഷഗുരുപൂണ്ണങ്ങളായ് * മാദ്യക്വി
കന്തു കഭംഗരവങ്ങളോ ടുദ്യാനപാളികളുണ്ടെങ്ങൊരുദിശി *
നന്ദനോദ്യാനംവെടിഞ്ഞുസുരസ്രീകൾ നന്ദിച്ചവിടെവരമ
തുകാണ്ടിടലാ * ആരാമഭൂമിയുംക്രീഡാഗൃഹങ്ങളും സാരക
ളായുള്ളക്രീഡാനദികളും * ഇത്തരവേണ്ടുന്നതൊക്കെയുംപി
ന്നെയും ചിത്രമായ്നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടാൻമനോഹരം * ഭവ
ഭവേശ്വരനിരുന്നതളീടുവാൻ കേവലംതീർത്താനന്തമണിമ
നിരം * ഇന്ദ്രനീലംകൊണ്ടുനല്ലോരുസൗധവും ചന്ദ്രധവ
ളങ്ങളായുള്ളഭിത്തിയും * ജാലരന്ധ്രങ്ങളുംവിദ്രമമൗകതിക
മാലകൾകൊണ്ടുള്ളനല്ലവിഭാസവും * സ്വപ്നമയമായനല്ലോ
രുകട്ടിച്ചും കണ്ണാടിപോലവിളങ്ങുന്നിവങ്ങളും * ഹേമവ്ര
ഭങ്ങളാകുംമൃദുശയ്യകൾ മാനസാനന്ദംവരുമുപധാനവും * ക
ണ്ണിനാനന്ദംവരുന്നമേലാപ്പുകൾ സ്വപ്നകുടങ്ങളുംരത്നാദി
പങ്ങളും * രത്നചചിതകനകഭന്തങ്ങളാ മുത്തമപാമരതാ
ലവുനങ്ങളും * ഏന്നുമേവാടാത്തപങ്കജമാലതി കന്ദഭാമ
ങ്ങൾകൊണ്ടുള്ളസൗരഭ്യവും * ചന്ദനംനല്ലോരകിലുകൾ
കർപ്പൂര മെന്നിവയുപിച്ചനിത്യസൗരഭ്യവും * പിന്നെയും
നല്ലൊരുമാളികളുട്ടങ്ങൾ തന്നെതൊഴിവെരത്നഗൃഹങ്ങളും *
അകണാമാക്കെയുംനല്ലമരതകം പങ്കജരത്നങ്ങൾകൊണ്ടുസാ

പാപവും * ഉത്തമവജ്രവിചിത്രകുഡ്യങ്ങളും രത്നമയങ്ങളും
 സുഭജാലങ്ങളും * സുഭജങ്ങളിൽചിലനാരിജനങ്ങളെ അ
 ബോധനിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടുപറമ്പിനെയും * ഭിത്തികളിൽപല
 ചിത്രങ്ങളുംതവ രത്നഭീപങ്ങളുംദ്രുണജാലവും * ആരുമേ
 കൂടാതെവേണവീണാദികൾ നേരോടുഗാനങ്ങൾചെയ്യുന്ന
 നൃപവും * യന്ത്രപാഞ്ചാലിയന്മാരുപലവിധം യന്ത്രജാല
 ങ്ങളുംയന്ത്രഗൃഹങ്ങളും * വാണികളാരുമെചൊല്ലാതെകേൾ
 കയും കാണികൾക്കെല്ലാംജലസ്ഥലഭ്രാന്തിയും * ദിവ്യങ്ങളായ
 വിതാനഭേദങ്ങളും സൗവണ്ണരത്നചിതലപജങ്ങളും*
 ശോഭനമായമരിലുംകിടങ്ങുകൾ ഗോപുരവുമനല്ലയന്ത്രകവാ
 ടവും * ഏണിവാന്യാക്കയുംചിത്രമായീത്തവൻ പിന്നെയും
 ഭൂപണ്ടുന്നതൊക്കെയുണ്ടാക്കിനാൻ * അപ്പുരിതന്നുടെചിത്ര
 ങ്ങൾചൊല്ലുവാൻ സർപ്പാധിരാജനുമൊല്ലനിണ്ണയും * വി
 ണ്ണവർനാഥനുമപ്പുരികാണുവാൻ കണ്ണുകൾപോരാഞ്ഞുവെ
 ക്കുണ്ടായിപ്പോൽ * ശിപ്പുപ്രവരനുംതന്നുടെകൗശല മപ്പു
 രിതന്നിൽസകലവുംകാട്ടിനാൻ * ത്രൈലോക്യവിസ്മയമിപ്പു
 രിയെന്നതുത്രൈലോക്യവാസികളൊക്കെയുംചൊല്ലിനാൻ *
 യാമാർദ്ധമാത്രണവിശപമൊവുതാൻ കോമളമായപുരിയും
 ചമച്ചുടൻ * ചെന്നുകുന്ദനവന്ദിച്ചുനജ്ഞയും നന്ദിച്ചു
 വാങ്ങിഗമിച്ചുരനന്തരം * ഹസ്ത്യശപഗോവിപ്രതപസ
 ന്മാരെയും വിത്തരത്താദരണാദികളൊക്കെയും * നാട്ടിലുള്ളോ
 രുജനങ്ങളെയൊക്കെയും വാട്ടമന്ത്രേയദുവംശത്തെയാക്ക
 യും * ആരുമറിയാതെവടഗനമായവൻ വാരിധിമദ്ധ്യേപു
 രിയിലാകീടിനാൻ * ചെന്നുവരോരോഭവനങ്ങൾകാണുക
 യാൽ പാന്നാരാശ്ചര്യംപറഞ്ഞാലൊട്ടുണ്ടുമാ * മാധവ
 നെല്ലാജനത്തെയുംതങ്ങൾക്കു ബോധിച്ചമന്ദിരംതന്നിലിരു
 ത്തിനാൻ * സ. ശ്ലോകത്തുവസിക്കുന്നതുപോലെ തൽഗൃ
 ഹെനാസൗഖ്യമാജ്ഞാണിതെല്ലാവരും * ചെന്നാമരാക്ഷൻക
 തന്നെയുണ്ടെങ്കിലും ചിന്തിച്ചതെല്ലാലഭിക്കുമല്ലാക്ഷ്മേ *
 അന്നാമിത്രശപാരിജാതത്തെയും തന്നുടെദിവ്യസഭയും
 സുധമയും * കൊണ്ടുവന്നത്രയുഭേദിയോടാദരാൽ കൊ
 ണ്ടുന്റേർവണ്ണനകാഴ്ചവെച്ചീടിനാൻ * ഇന്ദ്രനോടപ്പോള

അർദ്ധയുക്തസ്തൻ മിന്നിതുകാണ്ടതിതുഷ്ടനായനഹം * ഭൂ
 മിയിൽനിന്നുഞാൻപോകുന്നനേരത്തു സാമോദമങ്ങുവരുമി
 വസതപരം * എന്നുഅർദ്ധയുതുകേടുമഹേന്ദ്രനും നന്ദിച്ചു
 നുജ്ഞയുപോങ്ങിചണങ്ങിനാൻ * നന്ദിച്ചുകൃഷ്ണനുംപ്രസൂധ
 മ്മയെ തന്നുടെമന്ദിരൈവച്ചുകൊണ്ടീടിനാൻ * ഉത്തമമാ
 യസുധ മ്മയിൽവാഴുന്ന മത്സ്യകുടുംബരോഗാദികളില്ലപോൽ *
 ആരുമെല്ലാത്താരുദിശിവച്ചിതു സാരമായുള്ളൊരുപാരി
 ജാതന്തെയും * എട്ടുനിധികളെടുത്തുധനേശനും പെട്ടെന്നു
 കൃഷ്ണനുകാഴ്ചചച്ചീടിനാൻ * മനഃജനാദ്യനൻനൽകിയതൊ
 ക്കെയു മന്നുമാറുള്ളദികുപാലതമൊക്കവെ * വന്ദിച്ചുകൃഷ്ണനും
 കാഴ്ചചച്ചീടിനാൻ നന്ദിച്ചുവരെയച്ചുദാമോദരൻ * തന്നു
 ടെസാന്നിദ്ധ്യമെപ്പോഴുമ്പരി തന്നിലുണ്ടാമതുകൊണ്ടുകുന്ദ
 നും * പോരമതുമുക്തിമാഗ്നത്തിനാകയാൽ പോരവതിയെന്നു
 പേരുമിട്ടീടിനാൻ * പോരങ്ങളേറ്റമുണ്ടായതുകാരണം പോ
 രവതിയെന്നുപേരെന്നിതുചിലർ * പോരവതിയിലഖിലജന
 ത്തെയും സൈപരമായ്യാഴിച്ചുകൊണ്ടുജനാദ്യനൻ * ചെന്നു
 ധൂരയിലഗ്രജൻതന്നോടു നന്നായ്നിരൂപിച്ചുറച്ചുകാഴ്ചങ്ങളും *
 മായാമനഃപ്രസാദമുള്ളൊരുമാധവ നായുധംകൂടാതെഭീനഭാവ
 ത്തൊടു * ശോപുരപോരികടന്നുവന്നാൻ പാപിവാഴുന്നോ
 രുസന്നിധൗചെന്നിതു * ബദ്ധമോദത്തോടുനിങ്ങൾക്കുകേൾ
 പ്പതി നദ്ധ്യായമവതമാനംപറഞ്ഞുഞാൻ *

നീചാരവിനയനാനാകൃഷ്ണനെ കാലയവനനുംക
 ണ്ഡാനതുനേരം * നാലുഭുജങ്ങളുംശ്രീചതുർവുഖൻ മാലയും
 കെഴുത്തുഭാലകൃതകണ്ഠവും * നന്ദയേറീടുന്നപീതവസനവു
 മബുജനേത്രവുംകണ്ഡചുശാഭയും * മന്ദസ്ഥിതാദ്രവനേസ
 രോജവു മെന്നിചകണ്ടചൻചിത്താചയ്യിടിനാൻ * മുഖ്യനും
 നാരദൻചൊന്നൊരുലക്ഷണ മൊക്കെയുമിന്നിവനുണ്ടായുരിക
 യാൽ * ഇന്നിവൻകൃഷ്ണനതിനില്ലസംശയ മെന്നാലിവനോടു
 സംഗരംചെയ്യേണം * ആയുധമിന്നിവനെന്നാമില്ലായ്യാ
 ലായുധംകൂടാതെത്താനുംപൊരുതുവൻ * എന്നുനിനച്ചുശു
 ചെന്നുവന്നനും തന്നാലവദ്ധ്യനെന്നോത്തമകൃഷ്ണനും * ഭീ
 തിയുംഭാവിച്ചുനമോടേടിനാൻ ഭീതിയൊക്കെവിട്ടുത്തുയവ

നന്നം * എത്രയുമേറ്റമടുത്തങ്ങുചെന്നവ നെത്തിപ്പിടിപ്പാൻ
 തുടങ്ങുംഭഗവന്തര * ചെറുദൂരത്തങ്ങുകൃഷ്ണനെക്കണ്ടീടും തെ
 രന്നവനുമങ്ങോടിയണഞ്ഞീടും * പിന്നെയുമെത്താഞ്ഞുകോ
 പിചുകൃഷ്ണൻ പിന്നാലെവേഗേനചെന്നുചൊല്ലിടിനാൻ *
 നിയെന്നിറയയദുവംശജനിച്ചവൻ പൊയല്ലപണ്ടാരുമോ
 ടുമാരില്ലേടോ * പിന്നിരിഞ്ഞിന്നുനീനിലുണന്നതാകിലോ ച
 ന്തങ്ങൾകാട്ടിത്തന്നുണ്ടിന്നുഞാൻ * കേട്ടതില്ലെന്നതുഭാ
 വിചുകൃഷ്ണനും പെട്ടന്നുദൂരവെമണ്ടിനാൻപിന്നെയും * ഇങ്ങി
 നെദൂരത്തുചെന്നാത്തുകൃഷ്ണൻ മങ്ങാരുപുതുഗൃഹപരംപൂക്കു
 തേ * പിന്നാലെചെന്നുവന്നനുംപൂക്കിതു പിന്നമുകുന്ദനെ
 കണ്ടുതരില്ലവൻ * കണ്ടകനാമചൻനോക്കിനടന്നാതു കണ്ടാ
 നൊരുചൻകിടന്നുറങ്ങുന്നതും * ഇന്നുകൃഷ്ണൻഞാൻറിയാതെ
 വന്നിഹ നന്നായുറങ്ങുന്നതെന്നോത്തവൻതദാ * ഒന്നുചവി
 ടിനാൻകാൽകൊണ്ടുവന്നയും നന്നായുണന്നാനവനുമതുനേ
 രം * പിന്നായഴുനീറ്റിരുന്നവൻകണ്ണുകൾ നന്നായ്മിഴിച്ചു
 ചുഴലവുനോക്കിനാൻ * ജേഹനായുള്ളവനെക്കണ്ടതി
 മുല്ലിച്ചുകോപമോടാന്നുനോക്കീടിനാൻ * എത്രയുമുത്തമനാ
 കുമാരനെ നേത്രാഗ്നിതന്നിൽഭരിച്ചുവന്നനും * ഭസ്മമയ്ക്കി
 ണിതുഭൂമിയിലൊപ്പാഴ് വിസ്മയംപൂണ്ടിതുഭവസമൂഹവും *
 എന്നുനുകനരുൾചെയ്തു കേൾക്കയാൽ വന്ദിച്ചമന്നവൻ
 ചോദിച്ചിതാരോൾ * ആരവനായതുപുതുഗൃഹപരൻ കാർ
 ണാമത്തുകിടന്നുറങ്ങീടുവാൻ * നേത്രാഗ്നിതന്നിലവനെഭരി
 പ്പതിൻ മാത്രമവനാരുവീഴ്ചമൊത്തുന്നതും * എന്നിവകേൾ
 ക്കേണമെന്നുനരപതി ചൊന്നതുകേട്ടരുൾചെയ്തുമനീന്ദനം *
 ധന്യനായുള്ളോരുമാന്ധാതുഭൂപതി തന്നുടെപുത്രനായുള്ളവൻ
 തന്നുടെ * നാമമുകുന്ദനാനവനാകുന്നു ഭൂമിയുൾക്കിച്ചുപ
 ണ്ടുവാഴുന്നനാൾ * ദേവകായ്യാത്മമായ്നാകുലോകംപൂക്കു ദേ
 വാരികളോടുപോരുചെയ്യിടിനാൻ * ഏറിയകാലംപൊരുതു
 നരേശ്വരൻ വീരരംഭൈത്രയൈക്കയൊടുക്കിനാൻ * നാ
 കികളുത്ഥിക്കുകൊണ്ടുവൻപിന്നെയും നാകലോകത്തുചന്ദി
 മ്യാൻപലയുഗം * സേനാപതിയായ്ഗൃഹനെലഭിച്ചെന്നു വാ
 നവർനാഥനവനോടുചൊല്ലിനാൻ * ഇത്രനാളുംഭവാനത്രവ

സിദ്ധയാ ലെത്രയംസൌഖ്യംലഭിച്ചുനമുക്കെടോ * ഏറിയോ
 രാപത്തുതീത്തുപാലിമുത വീരനാകുന്നിനക്കത്തുചെയ്തേ
 ണ്ടുണ്ണാൻ * നിന്നടെമാതാപിതാക്കളുംകാഞ്ഞയും പിന്നെയും
 പുത്രമിത്രാദികളാക്കയും * നാശംഭവിച്ചിട്ടുകാലാമാടത്തറയാ
 യ് ക്കേശംഭവാ നതുകാണ്ടുഭാവിതക്കാലാ * കാലഗതികാണ്ടു
 ഭവകരപോലുമ കാലംവരുന്നേരമാത്രനശിക്കുമേ * കാല
 ഗതിതട്ടത്തിടരുതാക്കുമേ കാലമാകുന്നതുമീശപരനോക്കാവീ *
 ആകയാലിന്നനിനക്കുവേണ്ടുവര മൊക്കുവേനൽകുചമ്പേ
 ണ്ടതുചൊൽകെടോ * മുക്തിയൊഴിഞ്ഞുഭവാനുവേണ്ടുവര
 മൊക്കുവേനൽകുചാനാട്ടുണ്ണാൻനിണ്ണയം * മുക്തിനൽകീട്ടു
 വാൻനാരായണനൊഴിഞ്ഞാക്കുമല്ലതല്ലതുധരിക്കേണമേ *
 എന്നതുകേട്ടുമുചുകുന്ദഭൂപനം നന്ദിച്ചുഭവേശനോടുചൊല്ലീ
 ടിനാൻ * ഏറിയകാലമായ്നിദ്രയില്ലാഞ്ഞിട്ടു പാരംതളച്ചുന
 മുക്കുവരികയാൽ * ഏറിയചത്തരകാലമുറങ്ങുവാൻ നേരേവ
 രംമമനൽകേണമിപ്പൊഴെ * എന്നതുകേട്ടുചിരിച്ചുമഹേന്ദ്ര
 നം ചൊന്നാനതങ്ങിനെതന്നെ ചരികതേ * ആരെനിരിക്കി
 ലുവന്നുണത്തുന്നവൻ പാരതൈഭൂതമായ്നീട്ടമപ്പൊഴെ *
 എന്നതുകേട്ടുഹൃദിയുംചോദന ചൊന്നാരുപവൃതഗഹപ
 രംപുക്കടൻ * നന്നായ്സുവിച്ചുകിടന്നാങ്ങീടിനാ നൊന്നത
 റിഞ്ഞവിടെക്കുജനാട്ടുനൻ * ചെന്നുവന്നെന്നെക്കൊണ്ടുനരപ
 തി തന്നടെനിദ്രയ്ക്കു ഭംഗംവരുത്തിനാൻ * എന്നതുകൊണ്ടു ചൻ
 ഭൂതമായ്തോയിതു മിന്നിതിൻകാരണമിത്ഥമരികവീ * ദുഷ്ടവ
 നൻമരിച്ചോരനന്തരം പെട്ടന്നുകൃഷ്ണനുംതത്രചെന്നീടിനാൻ
 എത്രയുംതേജോനിധിയായകൃഷ്ണനെ തത്രകണ്ടാതുചോദിച്ചി
 തുഭൂപനം * ചാതതേജോനിധിയായഭവാൻമമ ചാരത്തു ച
 ന്നതുമത്രയുമതുതം * സുന്ദരനാഭചാനിന്ദ്രനോവഹിഷയാ
 ചന്ദ്രനാസൂര്യനോ വിഷ്ണുചോശവ്വനോ * ദേവപ്രചരരിലേ
 കൻഭവാനെന്നു കേവലംഞാനമറിഞ്ഞിതുമാനസെ * നിന്നു
 ടെതേജസ്സുകാണ്ടുഗുഹാന്തരം തന്നിലുള്ളധ കാരങ്ങളുംനഷ്ട
 മായ് * ആരുഭവാനിന്നിവിടെവന്നീടുവാൻ കാരണമന്തെ
 ന്നതുമുചൊല്ലേടോ * നിന്നുടേതേജസാഭീതനായോരിനി ക്കി
 ന്നിനിചോദിപ്പതിന്നതാതാനുമേ * ഇക്ഷപാകുചംശജനാകു

നന്നാരുപ നിക്ഷിത്രധീശൻമുചുകുന്ദനഷ്ണാൻ* ദേവപ്ര
 വരനാൽഭത്തമാനിദ്രയ സേവിച്ചിവിടെകിടക്കുംദശാന്ത
 രെ * വന്നൊരുദൃഷ്ടനരക്കമുണർത്തിനാൻ തന്നടെകമ്മണാഭ
 സ്മായാനവൻ * പിന്നെഭവാനെയുംവൈകാതകണ്ടുണ
 നെനുടെവൃത്താന്തമാക്കയുമിങ്ങിനെ * എന്നതുകേട്ടരു
 ചെയ്തിതുതൃഷ്ണ നമെന്നാടനാമങ്ങൾഉറുമുണ്ടോക്കുനീ * ജന്മ
 ങ്ങളുപലതുണ്ടിനിറക്കുന്നടെ കമ്മങ്ങുറുമില്ലെന്നുധരിക്ക
 ടോ * ഭൂമിപരാഗവുജന്മശതകൊണ്ടു കാമിച്ചൊരുവൻഗ
 ണിക്കയുമാമടോ * എന്നുടേനാമങ്ങൾപോലുംഗണിക്കയി
 ല്ലെന്നൊരുവൻകല്പകോടികൊണ്ടെങ്കിലും * എന്നങ്ങിരിക്കി
 ലുമെന്നടെവാർത്തകളിനുള്ളതുപറഞ്ഞീടുവൻകൾക്കുനീ *
 ദൃഷ്ടരാന്റെത്രേപ്രപാലരേയുക്കൊന്നു ശിഷ്ടജനങ്ങളെപ്പാലി
 ച്ചുകൊള്ളുവാൻ * ധാരാമുദുന്നമപേക്ഷിക്കുകാരണം ഭൂതല
 വന്നുപിറന്നിതുഞാനടോ*ധന്യനായിട്ടുവസുദേവയാദവൻ
 തന്നടെനന്ദനൻഞാനെന്നറികുനീ * ഇന്നുവസുദേവനന്ദന
 നാകയാൽ വന്നിതുവാസുദേവാപ്യയുഭൂപതേ * ഭീമനായു
 ജ്ജ്ഞാതകംസനാകംകാല നേമിയെക്കൊന്നുമധുരയിൽമേവി
 നേൻ* തത്രയവനനുവന്നതുകാരണം മത്രവന്നേനവനൊന്നി
 ച്ചുഞാനടോ* യാദവന്മാരാലവശ്യനവൻപണ്ടു മോദിച്ചുരു
 ദ്രൻകൊടുത്തവരത്തിനാൽ * ഇന്നുവന്നെഭവാൻകൊന്നിട്ടുമ
 ന്നോത്തു വന്നിതുനന്നഭവാവിനുകൊന്നതും* എന്നതുമല്ലവി
 യേറിയജന്മമുണ്ടെന്നെഞ്ജിച്ചുപസിക്കുന്നനിത്യവും* എന്നതു
 കാരണംവേണ്ടുംപരതേവതന്നീടുവാൻമിവിടെവന്നീടിനേൻ*
 എന്നുടേതജനങ്ങൾക്കുദൂഷണങ്ങളൊന്നുംപരികയുമില്ല
 ന്നറികുനീ*ആകയാലിന്നിനിവേണ്ടതുചൊൽകുനീ ശോകവും
 തീർത്തുഞാനാക്കവെനൽകുവാൻ * ഇത്തരംകൃഷ്ണൻറവാക്കു
 കൾക്കൾക്കൊരാലത്രയുംസംഭ്രമത്തോടെഴുനീറാവൻ*ഇന്ദിരാ
 കാന്തനാക്കൊണംഭവാനന്നു മുന്നംമഹാമുനിഗുഹ്യൻപറഞ്ഞ
 തും * തന്നുള്ളിലാർത്തിഭക്ത്യാമുകുന്ദനെ വന്ദിച്ചുചീണനമ
 സ്സരിച്ചീടിനാൻ * തൽഗതമാനസനായെഴുനീറാത്തു ഗൽ
 ഗദവാചാതാഴ്ത്തുചൊല്ലീടിനാൻ * ലോകൈകനാഥനായു
 ജ്ജ്ഞാതാമണൻ ശോകഹരൻഭവാനെന്നറിക്കത്തനഥം *

ഇന്നുഭവാനെന്താൻകണ്ടതു കാരണ മെന്നുഭജനസാഹചര്യ
 വുപന്നതേ * നിന്നുടെമായയാമോഹിതരാകയാൽ നിന്ന
 ഭജിക്കുന്ന പരംകുറയുമാ * എത്രയുണ്ടല്ല മായനരജനമെത്തു
 വാനെത്രയുണ്ടുഗ്രവുവേണമ * അങ്ങിനെയുള്ളൊരുജനം
 ലഭിക്കിലും മംഗലംനൽകുംഭവാനഭജിക്കാതെ * കഷ്ടനര
 നാർഗൃഹാധിപങ്ങളിൽ പെട്ടുഴലുന്നിതുഗോകുലകണക്കി
 നേ * തിഷ്ഠനായുള്ളൊരുഭൂപതിയെന്നോത്തു കഷ്ടകർമ്മങ്ങളും
 രാജസഭാവവും * കാട്ടിമടിച്ചുനടന്നുത്താവിത്രനാൾ കഷ്ടം
 വുമെവകഴിഞ്ഞിതുകാലവും * മുൽപിണ്ഡമായശരീരംനിമി
 ത്തമായിപ്രപഞ്ചത്തിങ്കലുള്ളവരൊക്കെയും * ഓരോരോമോഹ
 ണങ്ങളോത്തുവാഴുംവിധൗ പാരാതെമൃത്യുവുപന്നവിഴങ്ങുന്നു *
 ഭൂപതിയെങ്കിലുംവിപ്രേന്ദ്രനെങ്കിലും പാപികളെങ്കിലുംസുന്ദ
 രിയെങ്കിലും * മൃത്യുപരംനാരുതനേരംകളേമ്പരം മുത്തികഭൂമി
 വിഷ്ണാദികളായ്ക്കും * ലോകങ്ങളെല്ലാംജയിച്ചസിംഹാസ
 നെ ലോകൈകകനാഥനായ്വാഴുംനൃപനെയും * ലോലാക്ഷിമാ
 ക്കളീപ്പതിനായ്ഭവാൻ ലീലാമൃതമായ്ചമയ്ക്കുന്നമായയാ *
 ഭൂപതിയാവതിനാഗ്രഹംമന്ത്രിനുംഭൂപനുംചക്രവർത്തിതത്തി
 നാഗ്രഹം * ചക്രവർത്തിക്കുമഹേന്ദ്രപദത്തിനും പാർവ്വതീ
 ഹേന്ദ്രനുംബ്രാഹ്മണപദത്തിനും * ഇത്തരംമോഹത്തിനററമി
 ല്ലാക്കുമേ ചിത്രമത്രേതവമായതൻവൈഭവം എല്ലാക്കുമിന്നു
 ഗുണങ്ങൾവന്നീടുവാ നെല്ലാറാലുംനന്നുസജ്ജനസംഗമം *
 സജ്ജനസംഗമംകൊണ്ടുമാനസ്സിലു ജ്ജ്ഞാനവൃന്തീനൂതുലി
 യുവന്നീടും * ചിത്തവിത്തുലിവരുമ്പോൾതവപദ ഭക്തിയു
 ണ്ടാംപിന്നെയെന്നൊന്നുവേണ്ടതും * നിന്നുടെകാരുണ്യമെ
 കലുണ്ടാകയാ ലെന്നുടെരാജ്യവുമ്പ്രസൂരനങ്ങളും*ഞാനപേ
 ക്കിക്കാതെനഷ്ടമായുന്നതും മാനസേദുഃഖമിനിക്കു പരാഞ്ഞ
 തും * ഇന്നുഭവൽപാദഭക്തിയൊഴിഞ്ഞിവി ഒക്കാനുമ
 ഭിലാഷമില്ലജഗൽപതേ * ബന്ധനനാശംവരുത്തുഭവാനോ
 ടു ബന്ധനമോതുള്ളൊരു പരിപ്ലവം * തപൽപാദഭക്തിക്കിള
 ക്കുംവരായ്തി നീപ്പോളനഗ്രഹിക്കേണമേമാനിയേ * മോഹ
 ണങ്ങളോരോന്നിനിയുംവരുത്താതെ മോഹവിനാശനപാഹിമാം
 പാഹിമാം * ഇതനുമുചുക്കുവക്യങ്ങൾകേൾക്കയാ ലെത്ര

യുഗ്മോദേനകൃഷ്ണനാചൊല്ലിനാൻ * ചിത്തവിശുദ്ധിയുമെങ്ക
ലൊക്കെയും മെത്രയുംവന്നു നിനക്കു മഹാമതേ * മാമകഭക്തി
യുറച്ചു ജനങ്ങൾക്കു കാമവരങ്ങൾക്കു മഹാമുണ്ടായ്ക്കരാ * ചി
ത്തത്തിലൊപ്പാഴ്ചമെന്നെയും ധ്യാനിച്ചു മുക്തനായ് സഞ്ചരി
ച്ചാലും മഹീപതേ * ക്ഷത്രിയധർമ്മണനായാട്ടു ചെയ്യുന്നീ സ
പങ്ങളെക്കുലമെയ്തു മൂലം തവ * വന്നൊരുപാപങ്ങളെന്ന
യുധ്യാനിച്ചു നന്നായുപ ചെയ്യു നാശം വരുത്തുക * ജന്മമിനി
യുമുണ്ടെന്നു ഭവാനന്നു നിമ്ബനായോരു വിപ്രനായ്ക്കുന്നീടും *
അന്നു സൽകർമ്മവും ചെയ്തു വരിച്ചുകൊണ്ടെന്നെയും ധ്യാനി
ച്ചു ചേരുമെന്നോടുന്നീ * ഇതഥം ഭഗവാനരുൾ ചെയ്തു ഭൂപടനാട
ഭ്യായമന്വത്തിരണ്ടു ചൊല്ലീടിനോൻ *

ഏവമനുഗ്രഹം കൈക്കൊണ്ടു ഭൂപനം ദേവദേവശനെ
വന്ദിച്ചു സാദരം * മന്ദാനടന്നുഗ്രഹതൻ പുറത്തു ചെന്ന
വൻ നീളവേനോക്കും ശാന്തരെ * ഭൂതഹവല്ലീതങ്ങളൊ
ജാതിയെ പാരം ചെയ്തൊക്കുണ്ടോരനന്തരം * വൻകലിയു
ഗമെന്നൊച്ചൊപ്പാഴ്ച ചെന്നു പുകുതവനം ബദയോശ്രമം *
എത്രയും ശുദ്ധനായ് നിസ്സംഗനായ് ഹരി ഭക്ത്യാ തപം ചെയ്തു
തത്രവാണീടിനാൻ * പിന്നെ മധുരയിൽ ചെന്നു ദാമോദരൻ
കൊന്നയവനൻ രസന,ങ്ങളൊക്കയും * യുദ്ധേലഭിച്ചൊ
രു വിത്തമെടുപ്പിച്ചു ബദ്ധമോദത്തോടുകൃഷ്ണനും രാമനും * പോ
രകയ്ക്കൊമ്മാരപോകുന്ന നേരത്തു നേരേ പടയോദ്ധുന്നാൻ ജരാ
സന്ദൻ * എന്നതുകണ്ടു ധനങ്ങളെല്ലാം വെടിഞ്ഞു നീളീതി
യുഭോവിച്ചിരിവരും * ഓടിനാരായണകണ്ടു പിരിച്ചുടൻ കൂടയ
ടുത്താൻ ജരാസന്ദനാദികൾ * ചെന്നങ്ങിരിവരും കൂടി പ്രവ
ർണ്ണ മെന്നുള്ളതും ഗമാം പച്ചതമേറിനാൻ * കാലവർഷം തത്ര
നിത്യമുണ്ടായതു മൂലം പ്രവർണ്ണമെന്നതിൻ നാമമായ് * ചെ
ന്ന ജരാസന്ദൻ ഭൂപനം കൂട്ടവും നന്നായുള്ളത്തിതു പച്ചതം മൂഴ
വെ * പാരാതെ ചെന്നു കരേറിക്കൊണ്ടു നാക്കു നോക്കിയും കാണാ
ഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു മാഗധൻ * നാലുഭാഗത്തും കൊളുത്തി നാനാഗ്നി
യും ചാലവെകത്തിപ്പിടിച്ചു ഭവാനനും * അന്നു രമഗ്രജനോ
ടു ജനാർദ്ദനൻ നന്നായ്ക്കു തിച്ഛാതു ദൂരത്തു ചാടിനാൻ * ഉദ്വി

യിൽനിന്നുപതിനൊന്നുയോജന പച്ചുതത്തിന്നുണ്ടുയരകുറ
 യാതെ * ആരുമേകാണാതെഭൂമിയിൽവീണവൻ പോരവതി
 പുകുചാണിതുസൗച്യമായ് * വഹ്നിയിൽവീണമരിച്ചാരിരി
 വരുമെന്നോത്തുമൃഗനായുള്ളജരാസുതൻ*സേനയോടൊന്നി
 ച്ചുചെന്നുപുരിപുകു മാനവുമാവിച്ചുകൊണ്ടുവീടിനാൻ *
 രേവതനാകിയൊരാളെത്തുട്രപതി രേവതിയാകിയതന്നുപെ
 ത്രിയെ * പങ്കജസംഭവർത്തനാദചാക്കിനാൽ ശങ്കയന്ത്രേ
 ബലഭദ്രനാൽകിനാൻ * അക്ഷമയുമതിനുള്ളോരുകാരണ
 മൊക്കെയുമുന്നമോചാല്പിനേൻതാനോടോ*ഇന്ദിരാദേവിതൻ
 ഭീഷ്മകപുത്രിയാ യന്നുപിറന്നോരുരുമിണീദേവിയെ * രുക്ഷ
 ഭൂപാലരെവെന്നോമോദരൻ രാക്ഷസംഭവമാക്കിത്തോണ്ടു
 പോന്നീടിനേൻ * എന്നുമുനിവരൻചൊന്നതുകേട്ടാതു വന്ദി
 ച്ചുമന്നവൻമോദനൊചൊല്ലിനാൻ * നന്ദസുതൻറവിചാഹ
 വൃത്താന്തങ്ങ ഉന്നമുരുക്കൊതൊചാൽകുവെന്നഭവോർ* ശി
 ഷ്ടജനങ്ങൾക്കുമാധവലീലകൾ കേട്ടാൽമതിയായ്തരുമോദയാ
 നിധ്യ * എന്നതുകേട്ടരുചെയ്തുമുനീന്ദ്രനും മന്നവചൊല്ലു
 വൻകേട്ടുകൊൾകെങ്കിലോ* പണ്ടുവിദഗ്ദ്ധപാലനാഭീഷ്മകനു
 ണ്ടായിവന്നിതങ്ങുതന്നുനാർ * അമിയാകുന്നതവർകളി
 ലഗ്രജൻ അമിണീദേവിപിറന്നതാരാമതും * ഇന്ദിരാദേവി
 യാകുന്നോരവളുടെ സൗന്ദര്യമെങ്ങിനൊചൊല്ലുന്നുതാനോ
 ടോ * നന്ദസുതൻതൻറരൂപസൗന്ദര്യങ്ങ ഉന്നവരവർ
 ചൊന്നതുകേൾക്കയാൽ * ഇന്നിവനെന്നുടെകാന്തനായിട
 ണ മെന്നൊച്ചിതുരുമിണിമാനസ* മുശലവിമോചനൻ
 അമിണിതന്നുടെ ബുദ്ധിഗുണങ്ങളുംരൂപസൗന്ദര്യവും* എ
 ന്നിവകേൾക്കയാലെന്നുടെകാന്തയാ ഇന്നീടുചണമവാള
 ന്നൊച്ചതേ * ബന്ധുഗാത്രിയാരാമിണിതന്നുടെ ബന്ധുക്ക
 ളുംപിതൃമാതൃജനങ്ങളും * ചെന്താമരാക്കുന്നതുകേണമെന്ന
 തു ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്നോരത്തരുമിയും * കൃഷ്ണമാഹാത്മ്യങ്ങ
 ഉളൊന്നമറിയാതെ കൃഷ്ണനിൽഭോഷംമുഴുത്തുവരികയാൽ * മി
 ത്രജനങ്ങളെയൊക്കുന്നിരാകരി ചെത്രയംസപാതന്ത്രമുജ്ജ്വ
 ഹാശാൻ * സോദരിതന്നെശ്ലീതുപാലപേന സാരോനൽ
 കേണമെന്നൊച്ചീടിനാൻ * തന്നുടെതോഴിമാർവൃത്താന്തമെ

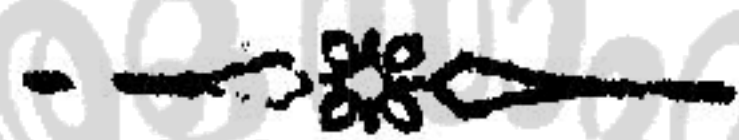
കയ്യും വന്നുപറഞ്ഞതുകേട്ടുവെദിയും * എത്രയുമിഷ്ടനാ
യുള്ളോരുവിപ്രനെ തത്രവരുത്തിവൃത്താന്തങ്ങളൊക്കെയും *
ആരുമറിയാതെചൊല്ലിദിഷ്ടജന്മനെ പോരവതിക്കുപറഞ്ഞ
യച്ചിടിനാൾ * വേദിക്കുവേണ്ടനീകായുവരുത്തുവാൻ മോ
ദേനപോകുന്നുചൊല്ലിവിപ്രേന്ദ്രനും * അന്വിനെക്കാളു
റോടുംനടന്നുകൊണ്ടുഭോജലോചനൻവാഴുന്നമന്ദിരെ *
ശോപുരപോരത്തുചെന്നതുകണ്ടാത്ത ശോപുരപാലകൻചെ
ന്നുണർത്തിടിവാൻ * തമസക്ലടാതെകൊണ്ടുവരികെന്നു ഭാ
മോദരാജനെയുംകൈക്കൊണ്ടുചെന്നവൻ * വിപ്രനെക്കൊണ്ടു
ങ്ങുചെന്നതുകാണുകൾ ക്ഷിപ്രമഴുനീറുചെന്നഭാമോദ
രൻ * ഹസ്തപിടിച്ചുങ്ങിരുത്തിനിജാസനെ ചിത്തമോദ
ത്തോടുവുജചെയ്യിടിവാൻ * എത്രയുംശുദ്ധമാമന്നംഭജിപ്പി
ച്ചു മെത്തമേലങ്ങുവസിപ്പിച്ചുസാരം * പാദശുശ്രൂഷയും
ചെയ്യുമടിച്ചാതെ സാരംചോടിച്ചുവിപ്രനോടിത്തരം * നി
ർമ്മലനാഭവേൻദുഃഖങ്ങളെന്നിയെ ധർമ്മങ്ങളൊക്കെയുംചെയ്യു
വാഴുന്നിതോ * ദൈവഗത്യാലഭിച്ചിട്ടുനതുകൊണ്ടു കേവലം
സത്തുഷ്ടാചരിവാഴുന്നിതോ * എന്തുവരികിലുധർമ്മപഴിയാ
തെ സത്തുഷ്ടനായ് സിംഹാണമിജോത്തമൻ * എന്നുമേസ
ന്തോജമില്ലെന്നിരിക്കിലോ വന്നീടുമേശാകമിത്രനെന്നാകി
ലും * ആത്മബോധംകൊണ്ടുസത്തുഷ്ട ചിത്തരായാത്മാവുപോ
ലെസമസ്തജനത്തെയും ചിന്തിച്ചഹങ്കാരലേശവുമില്ലാത്തൊ
രന്തന്നെമാരെനമസ്തരിക്കുന്നുഞാൻ * നിന്നുടെപുത്രമിത്രാദി
കൾക്കൊക്കെയു മിന്നഭവാനുകൂശലഭോചാൽകെട്ടോ * ഹ
ന്തഭവാ നിന്നുദഗ്ദ്ധങ്ങളുംകൂട നന്നെന്തൊരുകാരണമത്രവന്നീടു
വാൻ * കേൾക്കയിലാഗ്രഹമുണ്ടിനിക്കെന്നതു കേൾക്കാവതെ
ക്കിലോചെവകാതെചാൽകെട്ടോ ഇന്നഭവാനുതാനെന്തൊ
ന്നുചെയ്യേണ്ട തെന്നുമടിച്ചാതെചാൽകവേണമഭവാൻ * ഇ
ത്തരംകൃഷ്ണൻവാക്കുകൾകേൾക്കയാൽ ചിത്തമോദത്തോടു
വിപ്രനുംചൊല്ലിനാൻ * യോഗശാസ്ത്രവദൂർന്നമിന്നമേ ഭാ
ഗധേയംകൊണ്ടുസംഗതിധനതേ * എന്തു കൂശലമിതിൽപരമു
ള്ളതു ഹന്തമേജന്മവുമിന്നസഹലമായ് * കണ്ഡിനഭൂപതിത
ന്നുടെപുത്രിയാ മണ്ണോജലോചനതന്നുടെചാക്കിനാൽ * ഇന്നു
ഞാൻവന്നതുമെന്നുധരിച്ചാലുമിന്ദീവരക്ഷണകാരണ്യവാരി

ധേ * ഭക്തരായുള്ളവർചൊല്ലുന്നതൊക്കെയും ഭക്തപ്രിയനാഭ
വാൻപൊരക്കേണമെ* നിന്നുടെഭക്തജനങ്ങളിൽമുമ്പുള്ള സു
ന്ദറിമാർമണിമൗലിയാംകഥിണി* ചിത്തേപെരുത്തൊരുദുഃ
ഖംസഹിയാഞ്ഞു ഭക്തപ്രിയനായനിന്നോടുചൊല്ലുവാൻ *
സന്ദേശവാക്യങ്ങളെന്നോടുചൊല്ലിയ തിന്നഭവാനോടുചൊ
ല്ലവെന്നൊക്കെയും * നന്നായ്ചെയിതന്നുകേൾക്കേവണംഭവാ
നെന്നരചെയ്തുപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ * ലോകൈകസുന്ദരനാ
യഭവാനുടെ ലോകവിമോഹനമായഗുണഗണം * സജ്ജന
മെല്ലാംപുകഴ്ത്തുന്നതുകേട്ടു ലജ്ജയുക്തൈവടിഞ്ഞെന്നുടേമാന
സം * ശങ്കകൂടാതെഗമിച്ചതവമുഖ പങ്കജേവണവസിക്കുന്നു
സമുദ്രം * വിത്തവുംവിദ്യയുംരൂപസൗന്ദര്യവും ഹൃദ്യങ്ങളാ
യുള്ളവാക്യാമൃതങ്ങളും* വീര്യവുംശൗര്യവുംവംശവിത്തുലിയും
ധൈര്യവുംസാരസ്യംസൗജന്യരീതിയും * എന്നിവകൊണ്ടുഭ
വാനുസദൃശനാ യിന്നുളവനത്തിലാരുമില്ലായ്ക്കാൽ * യൌവ
നംവന്നുദിച്ചീടുന്നകാലത്തു ദിഗ്വക്രമസ്ത്രീജനങ്ങളെന്നുകി
ലും * നിന്നെവരിക്കാതെയുള്ളൊരുനാരിമാ രിന്നുളവനത്തി
ലാരുമില്ലാക്കിലോ * എന്നതുകൊണ്ടുഭവാനെവരിച്ചുഞാ നി
ന്നുഭവാൻകൊണ്ടുപോകേണമെന്നെയും * എന്നേശിശുപാ
ലഭൂപനനൽകേണ മെന്നമൽസോദരൻ നിശ്ചയിച്ചീടി
നാൻ * വീരനാംകേസരിക്കുള്ളഭാഗംവന്നു പാരാതെജംബു
കൻകൊണ്ടുപോകുംപോലെ * നിന്നുടെഭാഗമാമന്നേശിശു
പാല മന്നവൻകൊണ്ടുഗമിച്ചീടരുതല്ലോ * ഭരണജപതപ
ഹോമങ്ങളെന്നിവ ഞാനുംബഹുവിധംനിത്യവുമ ചെയ്താൽ
വിഷ്ണുപ്രസാദമിന്നെന്നിലുണ്ടെങ്കിലോ കൃഷ്ണൻമഹേശ്വരനായി
വഴാണമേ * മാനസകാരുണ്യംമാടുംചതുരംഗം സോനകളോടു
മൊരുമിച്ചുവന്നുനീ * തൽക്ഷണംചൈത്രാദികളെയുംവെ
ന്നെന്നെ രക്ഷസോദോഹനകൊണ്ടുപോകണമേ * അ
ന്തഃപുരത്തിൽവസിക്കയാലെങ്ങിനെബന്ധുക്കളുള്ളമുമ്പ
യ്ക്കുതന്നിന്നെഞാൻ * കൊണ്ടുപോരേണ്ടുന്നതെന്നുനിശ്ച
യംകൊണ്ടുവിഷാമോണ്ടെങ്കിലോചൊല്ലുവാൻ * കന്യകമേക്ക
നിജകുലവൈഭവത വന്ദനംവേണംതലനാളുതിന്നെഞാൻ *
പോകുന്നനേരത്തു തരിലേറ്റിരിക്കാണ്ടു പോകുന്നുതിന്നസ

മയമുണ്ടായും * നിന്നുപൊങ്ങുരോജരജസ്സുകൾ നന്നായ്
 ശിരസിധരിച്ചുകാണീടുവാൻ മൃത്യുഞ്ജയവിധിശക്രാദികൾ
 പോലു മെത്രയുംമോഹിച്ചിരിക്കുന്നനിത്യവും * അത്രമഹ
 തപങ്ങളോടുകൂടി നിന്നു ചിത്തപ്രസാദംലഭിച്ചതില്ലെങ്കിൽ
 ഞാൻ * പാനാശനാദികൾകൂടാതെഃഖാരമം കാനനേവന
 തപചെയ്തു നിത്യവും * ജന്മഗതങ്ങൾകൊണ്ടെന്നാകിലുപ
 ര ബ്രഹ്മമാകുംഭവാനോടുചേർന്നീടുവാൻ * എന്നുചൊല്ലെ
 ന്നൊരാളുകൃഷ്ണനാ ടെന്നുവെളിയുമെന്നോടുചൊല്ലി
 നാൾ * ഇന്നതുസർവ്വവുന്നിന്നോടുചൊല്ലിനേൻ നന്ദതന്മജ
 ജഗൽപദമധവ * ഇത്തരമുള്ളോരവസ്ഥയ്ക്കുസതപരം യ
 ക്തമായുള്ളതുചെയ്യുമല്ലോഭവാൻ * ഇത്ഥമുരചെയ്യടങ്ങീമ
 ഹീസുര നദ്യായമവത്തുമുന്നൊചൊല്ലിടീനൻ *

സുന്ദരിയാകിയരുശിനിതന്നുടെ സന്ദേശമിങ്ങിനെകേ
 ട്ടോമോദൻ * മന്ദഹാസംചെയ്തനന്ദിച്ചുസുരൻ തന്നുടെ
 കയ്യുപിടിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ * സുന്ദരിമാർമണിമൗലിയാം
 രശ്മിനി കെന്നിലനുരാഗമുണ്ടെന്നീരിക്കിലോ * എന്നുടെ
 ജന്മസാഹചര്യവുംവന്നിതു മുന്നമേമോഹിച്ചിരിക്കുന്നുഞാനെ
 ട്ടോ * പക്ഷരനത്രയിലാശമുഴക്കയാൽ ഭോഷ്ഠപുനിദ്രാശനാദി
 കളില്ലമേ * ഭോഷനായുള്ളൊരുരുശ്മിക്കകതാരിൽ ഭോഷമു
 ണ്ടെന്നിലറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുഞാൻ * രശ്മിനിതന്നെന്നമുക്കുത
 ന്നതു രശ്മിക്കുസമ്മതമല്ലെന്നുകേട്ടുഞാൻ * രാജസഭാവവും
 കാട്ടിനടക്കുന്ന രാജാധമന്മാരെവന്നുവൈകാതെഞാൻ * വ
 ണ്ടാർകഴുവിയൊമന്നൊടകാത്തയ കൊണ്ടുപോന്നീടുവനെ
 ന്തൊരുസംശയം * എന്നുപറഞ്ഞുവിവാഹദിവസവും ന
 ന്നായറിഞ്ഞാത്തതേരിൽകരേറിനാൻ * തേരതിൽതന്നെകരേ
 റിവിപ്രഭൃന്ദനെ സാരഥിതരുമോടിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ * പോ
 രാവതിയിൽനിന്നുകരാത്രംകൊണ്ടുവരിജലോചനൻകുണ്ഡി
 നംപുക്കുപോൽ * രശ്മിമതത്തത്തട്ടുപുറത്തുതാഞ്ഞു രശ്മി
 ണീതന്നുതെത്തനാണ്ടീയുകൻ * ചേദീശനനിജപുത്രിയെ
 നൽകുവാൻ മോദനേവട്ടങ്ങളൊക്കെയുംകൂട്ടിനാൻ * ചിത്രലപ
 ജപകാദികളാൽപുര മെത്രയുംനന്നായലങ്കരിച്ചാദരാൽ *
 ദിവ്യവിതാനങ്ങളൊക്കെവിതാനിച്ചു ദിവ്യധൂപങ്ങളുധൂപി

ചൂന്നീളവേ * നാളികേരക്കലാപ്തപഴക്കകൾ ഭംഗിയരീടുക
ഭളിക്കലകളും * എന്നിവായല്ലാമലകരിച്ചുവെട്ടു പിന്നെ
യംവെട്ടുന്നതെക്കായാക്കുന്നാൻ * വിപ്രപ്രവരക്കാലം
കഴുകിച്ചു തൽപ്രസാദംപോലെനന്നായ്ഭജിപ്പിച്ചു * വിത്ത
ങ്ങൾതന്മർപട്ടകളെന്നിവ ചിത്തമോദേത്താട്ടുവെട്ടു
നൽകുന്നാൻ * ആശയാനന്ദംകലർത്തുവെട്ടു രാശീപ്പുച
നങ്ങൾചൊന്നാർപലതരം * ദേവപൂജപഹോമങ്ങളുപ
ല ദേവബലികളുചെയ്യിച്ചുപിന്നെയും * സുന്ദരിമാരാകുമ
ന്തപുരാജനം കന്യകതന്നെക്കളിപ്പിച്ചുസാദരം * ചിത്രങ്ങളാ
യോരലങ്കാരജാലങ്ങൾ ഇത്രയുംനന്നായലാകരിപ്പിച്ചുടൻ * ന
ല്ലോരിണപ്പടാകളിയുടുപ്പിച്ചു കല്യാണമുൾക്കൊണ്ടുമുടിയിരു
ത്തിനാൻ * പുണ്യാഹവുചെയ്തുകന്യകരക്കു പുണ്യകർമ്മ
ങ്ങളുചെയ്യിച്ചുഭീഷ്ടകൻ * ചേദിപതിയാംമേലോഷമന്ന
വൻ മോദനപുത്രാഭ്യുദയാത്മമായുടാ * നല്ലജപഹോമദേ
വപൂജാദികളെല്ലാംകഴിപ്പിച്ചുചെയ്തതങ്ങളും * ആനന്തർ
കാലാർക്കുതിരപ്പടയോടു മാനകദന്ദദിശംചവാദ്യത്താടും *
പുത്രനായുള്ളശിതുപാലനോടും ഞെത്രയുംമോദനകണ്ഡി
നംപൂക്കിതു * നാലംഗമായപടയോടുകൂടവേ ചാലവേച
നെതിരൊരാശുഭീഷ്ടകൻ * നന്ദിച്ചുകൊണ്ടുപോയത്രയുംചി
ത്രമം മന്ദിരവെഴിച്ചുസൽക്കരിച്ചീടിനാൻ * അന്നരമസ്വാ
ദ്യഭൂപതിപീരതം വന്നുനിറഞ്ഞിതുകണ്ഡിനമാംപുരെ * അം
ഗൻകലിംഗനുംമാളവൻകേകയൻ പിംഗൻമഗധനുംകേരള
ലൻസാലപനും * വീരനാക്കാരിഭൂപാലനുംസൈന്യവും ശു
രനവന്തിഭൂപാലൻ നിഷധനും * കൊക്കണഭൂപനുംഹേമയ
രാജനും വകനുംസിന്ധുസൗചീരനുംമത്സ്യനും * ചോളനും
പാണ്ഡ്യനുംകേരളഭൂപനും കേളിയേറീടുന്നസൗരാഷ്ട്രഭൂപനും
തന്നുടെസേനയോടൊന്നിച്ചുവന്നിതു പിന്നെയുമുള്ളോരുഭൂപ
തിപീരതം * വന്നൊരുഭൂപതിപീരതയൊക്കവേ നന്ദിച്ചു
സൽക്കാരവുചെയ്തുഭീഷ്ടകൻ * വീര്യവിത്താദിജാത്യാദ്യനുത്ര
പമാ മോദരാമയെങ്ങളിലിരുത്തിടിനാൻ * കോപിയം
സാലപൻജരസന്ധഭൂപനും പാപീവിധൂരഥൻദന്തവക്രൻ
താനും * പിന്നെയുംചേദീശപക്ഷമായുള്ളോരു മന്നവന്മാർ
പെരുണ്യകാദികളാക്കയും * നന്ദതന്മജൻവരികിൽപിണ

ഞ്ഞെ മെന്നപാഞ്ഞാപ്പിച്ചുനിന്നീടിനാർ * കന്യകതന്ന
 കരസ്ഥമാക്കീടുവാ നിന്ദീവരേക്ഷണൻതാനേഗമിച്ചതും * ശ
 ത്വക്കളായജരാസന്ധനാദികളെത്രയുംകോപ്പുകൾകൂട്ടിഗമി
 ച്ചതും * കേട്ടുനിജാനുജസ്സേഹംപെരുക്കയാ ലൊട്ടമസൈ
 പ്രമില്ലാഞ്ഞുഹലായുധൻ * യാദവസേനയോടൊത്തുവെ
 കീടാതെ മോദേനകുണ്ഡിനംചെന്നുപൂക്കീടിനാൻ * നന്ദത
 ന്തജൻവരുന്നതുംപാത്തുപാ ത്തിന്ദീവരേക്ഷണയായവെദ
 ഭീയും * അന്തണാൻപോലുംവരാഞ്ഞതുകാരണം സ്വപന്തശോ
 കത്തൊടുചിന്തചെയ്യിടിനാൻ * എന്നുടൊപാണിഗ്രഹണമ
 ടുത്തിതു നന്ദതന്തജനെക്കണ്ടതുമില്ലല്ലോ * ഭാഗ്യമില്ലാത്തുള്ള
 നരരീജനങ്ങളിൽ യോഗ്യതപാത്താലിവിടക്കയ്ക്കുകുന്നിതോ *
 അന്തണനെങ്കിലുമിന്നുവരായ്തി നെന്തൊരുകാരണമെന്ന
 റിഞ്ഞീലത്താൻ * എങ്കിലൊരുദോഷമുണ്ടാകയോമമ സങ്കട
 മെല്ലാംഭിജൻപറയായ്ക്കയോ * പക്ഷജനേത്രൻവരാഞ്ഞതു
 ദൈവമേ സങ്കടമേററുവളരുന്നമാനസേ * ദൈവമായുള്ളോ
 രുകാമാരിദേവനും ദേവിയുമെന്നിൽവിമുചരായ്ക്കുന്നിതോ * ഇ
 ത്തമംനിരൂപിച്ചശോകേനരുശിനി നേത്രജലം പാത്തുവാത്തി
 രിക്കുംവിധൗ * വാമോരുനേത്രകരങ്ങൾചലിക്കയാൽ കാമി
 തംസാധിക്കുമെന്നുറച്ചീടിനാൻ * ഉല്പലഃപാചനൻവന്നതു
 ചൊല്ലുവാ നല്ലോളവിടക്കുചെന്നിതുവിപ്രനും * അന്ത
 ണൻ തന്റെ മുചപ്രസാദം കണ്ടു ചൊന്താമരാക്ഷിയായുള്ള
 വൈഭഭീയും * സാധിച്ചുപോന്നിതുകാൽമന്നുള്ളതു ബോ
 ധിച്ചുവാത്തകൾചോദിച്ചതൊക്കയും * ചൊല്ലിനാനല്ലോൾ
 മഹീസുരനുംതവ വല്ലഭൻപന്നിഹപാക്കുനുകേശവൻ * രാമ
 നുംയാദവസൈന്യവുംപന്നിതു കാമിനീരതമുഖദിയായ്ക്കേ
 തുമ * നിന്നെയുംകൊണ്ടുഗമിപ്പെന്നെന്നെന്നാടു നന്ദതന്തജ
 നുംസത്യമായ്ചൊല്ലിനാൻ * ഞാനൊരുകാൽത്തിനായ്ഗമി
 ച്ചാലതു മീനവിലോചനേനിഷ്ഠപമാകുമാ * ദൂരംപതിയാം
 പുരിയിൽഭവതിയും വാരിജനേത്രനോടൊത്തു ചാഴംവിധൗ *
 കണ്ടുസുഖിപ്പാൻവരുന്നതുണ്ടെന്താൻ ചേണ്ടാവിഷാദംനി
 നക്കുമനോഹരേ * എന്നുപറഞ്ഞൊതുപിന്നെയുംവൃത്താന്ത
 മൊന്നൊഴിയാതെപാഞ്ഞിതുഭൂസുരൻ * വൃത്താന്തമാക്ക
 യുംകേടാരുനേരത്തു ചിന്തമോദത്തൊടുഭീഷ്മകപുത്രിയും *

വിത്തവസ്ത്രാഭരണാദികളൊക്കെയു മുത്തമവിപ്രനുവേണ്ടതു
 നൽകിനാൾ * ഇന്നിതൊന്നുംമതിയല്ലെന്നുതോത്തവൾ വ
 ണിച്ചുപിണനമസ്തരിച്ചീടിനാൾ * നല്ലതുവന്നീടുമെന്നുരച
 യുവ നെല്ലാമെടുത്തുഗമിച്ചിതുവിപ്രനും * ലോകൈകനാ
 മപാദോംബുജഃധ്യാനിച്ച് ശോകവു്കൈവിട്ടുവാണവെദ
 ഭിയും * രാമനുംകൃഷ്ണനുംവന്നതുകേൾക്കയാ ലാമോദമോടും
 പുറപ്പെട്ടഭീഷ്മകൻ * ചൊന്നതിരററുചഴിപാലസൽ
 ക്കരി ചൂന്നപാനാദിവസ്ത്രാഭരണങ്ങളാൽ * പൂജിച്ചുക
 ത്തുജനങ്ങൾനിറകയാൽ രാജിതമായൊരുപാവനസീമനി *
 ചിത്രമായ് രണ്ടു ഗൃഹങ്ങൾതീപ്പിച്ചതി ലുത്തമപുരുഷന്മാ
 രെയിരുത്തിനാൻ * വന്നിതു കൃഷ്ണനനുള്ളതു കേൾക്ക
 യാൽ വന്നസന്തോഷത്തോടും പുരവാസികൾ * എത്ര
 യുംവേഗേനചെന്നുകുന്ദൻ വക്ത്രാംബുജംകണ്ടു മോഹി
 ച്ചുനിന്നുപോയ് * ചൊല്ലിനാനിന്നിചൻചൈഭീതനുടെ
 വല്ലഭനാകിലചേച്ചുയുളളുദയം * ഇന്ദീവരാക്ഷനകാന്തയാ
 യീടുവാ നിന്നവൈഭാഭിഷ്ടചച്ചുയണ്ടത്രയും * ദുർഗ്ഗനായ
 ശിശുപാലഭൂപന സുഭദ്രാംതഥിണിയെക്കൊടുത്തീടുകിൽ *
 ചേച്ചുയില്ലേതുമതിനില്ലസംശയം നേച്ചുകൾനേതുകുപണ
 മെല്ലാചരം * ഓരോന്നുപണ്ടുനാനല്ലതുചെയ്താൽ നാരായ
 ണൻപ്രസാദിച്ചുവെന്നാകിലോ * സുന്ദരിയാമോരുതഥി
 ണിദേവിഷ നന്ദതന്ത്രജൻവരനായ്തരണമേ * ഇങ്ങിനെകാ
 ണികൾചൊല്ലുന്നചോഷങ്ങൾ മംഗലവാദ്യങ്ങളോടുംപര
 ന്നതേ * അന്നേരമന്തഃപുരസ്ത്രീജനങ്ങളും സുന്ദരിമാരായനാ
 രീജനത്തോടും * ഗൌരിയെവന്ദിപ്പതിന്നവൈഭാഭിയാം സാ
 രസനേത്രയൊക്കൊണ്ടുപുറപ്പെട്ടു * നാലുഭാഗത്തുംനിറഞ്ഞ
 പടയോടും കാൽനടയായിനടന്നുപോകുംവിധൗ * കൃഷ്ണപാ
 ദോംബുജമുള്ളിലുറപ്പിച്ചു കൃഷ്ണകൃഷ്ണതീജപിച്ചുവെഭാഭിയും *
 ഗായകവന്ദിസ്തുതിപാഠകജന ഗേയസ്തുതിമുദുവാദ്യഘോഷ
 ത്തോടും * സംഖ്യമില്ലാത്തുള്ളപൗരനാരീജനം കങ്കണന്ത
 പുരശിഞ്ജരവത്തോടും * മന്ദംനടന്നുഹിമഗിരികന്യാകാ മന്ദി
 രോപാണംപ്രവേശിച്ചുസാദരം * ദോഹവിശുദ്ധിവരുത്തിഭ
 വാനിതൻ ഗേഹമകംപുകുമാതുജനത്തോടും * സുന്ദരീത

നെയുംകൊണ്ടുപോന്നീടേണ മെന്നനിരൂപിച്ചുനമേകൃഷ്ണ
നം * ഓരോവിചിത്രങ്ങൾകണ്ടുകണ്ടങ്ങിനെ ഗൌരീഗൃഹം
ത്തികചെന്നുനിന്നീടിനാൻ * വന്നിതന്നോരംധരണീസുര
സ്രീകൾ നന്നായവകാരവും ചത്തുസൗഖ്യമായ് * വൃദ്ധമാ
രായുള്ളവിപ്രപത്നീജനം ബദ്ധമോദത്തോടശാസ്രവിധിപോ
ലെ * വൈഭീരിയെക്കൊണ്ടുമന്ത്രവുമൊല്ലിച്ചു സാരോവ
നനംചെയ്യിച്ചുഗൌരിയെ * രാജകുലഭാവമായഹരനേയും
പൂജിതനാരാധനീന്റെസുതരേയും * വന്ദിച്ചുലോകൈകനാ
ഥനായുള്ളോരു നിന്നുടപാദാംബുജംവണങ്ങുന്നുത്താൻ * ന
ദസുതർമ്മകാന്തനായിട്ടു ചാ നിന്നനിൻകാരുണ്യമുണ്ടായ്ക്കേ
ണമേ * എന്നൊരുമന്ത്രവുമൊല്ലിവഴിപോലെ വന്ദിച്ചുഭ
ക്താനമസ്കരിച്ചീടിനാൻ * സുപജലാപുപപായസാദൃശ
ളം ധൃപദീപാക്ഷതഗന്ധമാല്യങ്ങളും * എന്നിവകൊണ്ടുഭ
ഭവതരുണിമാർ നന്ദിച്ചുഗൌരിയെപൂജചെയ്യിടിനാൻ *
കാത്തുംമിന്നീപാദപുഷ്പമാല്യങ്ങളും തീർത്ഥവുംരുചിണിക്കാ
ത്തുനൽകീടിനാൻ * ഉത്തമമാരാകുമന്തണസ്രീകൾക്കു വി
ത്തരത്താദരണംബരമെന്നിവ * ഉത്തമമാർമണിയെമുഖി
യരേരുചിണി തൃപ്തിപരുചാളവുമൊക്കെത്തീടിനാൻ * ചെ
ത്താമരാക്ഷൻപതിയായ്ക്കരികെന്നു സന്തോഷമോടവരാശി
സ്സുചൊല്ലിനാൻ * വന്ദിച്ചുവരോടനുഗ്രഹംകൈക്കൊണ്ടു
പിറന്നമുനിവ്രതത്യാഗവുമൊയ്യുപൻ * ഗൌരിയെവന്ദിച്ചു
കൊണ്ടുപുറപ്പെട്ടു ചാരുപാദേനനടന്നുതുടങ്ങിനാൻ * ഉത്ത
മാന്താംഗുലീയവിരാജിത ഹസ്താംബുജംകൊണ്ടുതോഴിതൻ
പാണിമേൽ * മന്ദഃപിടിച്ചുപരുന്നതുകണ്ടാത്ര മന്നവരൊ
ക്കെയുംവിസ്മയംകേട്ടിനാൻ * ചന്ദ്രസമാനമായുള്ള പദനവും
ചന്ദ്രികപോലമുദുമുനീതശോഭയും * ചിത്തമലിക്കുന്നവക്ത്ര
കടാക്ഷവും ചിത്തജ്വലിപ്പിനെചെല്ലുന്നചില്ലിയും * കുന്ദപ്ര
ഭയജ്വലിക്കുന്നതേതവും മിന്നുന്നകണ്ഡലശോഭിതഗന്ധ
വും * തൊണ്ടിപ്പഴവുംപവിഴവുംനാണിച്ചു മണ്ടിയൊളിക്കു
മാന്ദുള്ളരധരവും * വൃഞ്ജസുനപേയശോഭിതഹാരവും മ
ണ്ടുളമായ്കൃശമായൊരുമദ്ധ്യവും * ദിവ്യദൂതവുമ്മീതയ
ണിഞ്ഞൊരു ദിവ്യരത്നോജപലമേഖലശോഭയും * നൂപുരകാ

ന്തിയുംപാപമങ്ങളു മാപാദമുഡംവിളങ്ങുന്നശോഭയും *
 ഇത്ഥമവളുടെത്രപാമൃതംകണ്ടു ചിത്തജമോഹേനഭൂപതിവീര
 തം * ഹാഹാജയജയഹാഹാഹരിഹരി ഹാഹാമനോഹര
 മെന്നപായാവു * സുന്ദരിയാകിയതഥിണിയുംതദേ നന്ദത
 ന്തജനക്കണ്ടുകൊണ്ടീടുവാൻ * വാമകരംഗുലികൊണ്ടുപു
 രികൂഴൽ കാമിനീചരനീക്കിക്കൊണ്ടുപജ്ജയം * മന്ദമാ
 യൊന്നുകടക്കിച്ചിതുതത്ര വാന്നാരുഭൂപതിമരരപ്പരക്ക
 ചേ * എന്നതുനരംമുകുന്ദനെക്കണ്ടവൾ മന്ദാക്ഷമോടുമു
 ഖാബുജംതാഴ്ന്നിനാൾ * നന്ദതന്തജനംവൈഭവഭീതിയക്കണ്ടു
 കന്ദപ്പബാണങ്ങളേറമതവിനാൻ * നല്ലാർമണിയുടെചി
 ല്ലികൾകൊണ്ടുള്ള തല്ലുകൾകൊണ്ടുനരപതിവീരതം * നല്ലാ
 മാശപഗജങ്ങളിൽനിന്നാത്തു തുല്യമായ്യാഹിച്ചഭൂമിയിൽവീ
 ണപോയ് * പിന്നെയഴുനീറുകാമവിഭാദികൾ മന്നവന്മാ
 രപലവിധംകാട്ടിനാൻ * അപ്പോളൊരുനൂപൻകന്യകതന്ന
 ടെ ശില്പമായ്ജോരുപനിജഹ്വലി * നന്നായുറപ്പിച്ചുക
 ണ്ണമടച്ചുകൊണ്ടുനരമോദമിതന്നാനവബലം * കണ്ണട
 ച്ചീടാതെമാറാരൂപതി പെണ്ണിനെക്കണ്ടുണ്ടാനന്ദഗാ
 നായ് * ചിത്തഭ്രമത്തോടമഞ്ചവിബന്ധിച്ചു ചിത്രാപ്പിതം
 പോലനിന്നിതുനിശ്ചലം * പെണ്ണങ്ങളെക്കാണതതുനമു
 കെന്നു കണ്ണമടച്ചുപസിച്ചൊന്നൊരുനൂപൻ * പങ്കേതഹാ
 ക്ഷിയക്കണ്ടോരുഭൂമിപൻ ചെങ്കല്ലാമുഖത്തുതച്ചീടി
 നാൻ * മുൻകയ്യുക്കുത്തിച്ചതച്ചാരൂപതി പങ്കേതാരാക്ഷി
 ക്കകാഴ്ചവച്ചീടിനാൻ * ഗോഷ്ടികൾകാട്ടായിനെന്നുരവ
 യ്യാതു പാട്ടുകൾപാടിക്കളിച്ചൊന്നൊരുനൂപൻ * തഥിണിത
 ഹിണിയെന്നജപിച്ചാതു നഗ്നനായ്പാടിക്കളിച്ചൊന്നൊരു
 നൂപൻ * കാണികൾക്കൊമ്പമരൊരുഭൂപതി പൂണന്തൽ
 പൊട്ടിച്ചുതിന്നിറക്കീടിനാൻ * കണ്ണാടികത്തിപ്പെട്ടിടിച്ചൊ
 രൂപതി കണ്ണൻചിരട്ടയിലാക്കിവച്ചീടിനാൻ * മുത്തുദാ
 മങ്ങളുംരത്നജാലങ്ങളും കുത്തിപ്പെട്ടിടിച്ചൊരുഭൂമീപതീശപ
 രൻ * കാടക്കഴലിൽവെച്ചുതിപ്പറപ്പിച്ചു താടിക്കുതിയ്ക്കുക
 ത്തിചാണീടിനാൻ * എത്രയുംശാസ്ത്രജ്ഞനാമാരുഭൂപതി
 ചിത്രമാരൊരായണക്കഥചൊല്ലിനാൻ * പണ്ടുയാദൃഗ്ധി

പനായദേശമം നണ്ടായിവന്നിതുനാലുതനയന്മാർ * ബാ
ലിയുംലക്ഷ്മണൻകുംഭൻജടായുവും ബാലരോടൊന്നിച്ചുവൻ
വസിക്കുംവിധം * മണ്ഡാദരിയുടെരാജ്യലോകംകൊണ്ടുദ
ണ്ഡകാരണ്യവസിച്ചുസമ്പാതിയും * വൈദേഹിയെക്കൂട്ട
കൊണ്ടുപായ്‌രാവണൻ ചേദനരാമൻതിരഞ്ഞുപോയിടി
നാൻ * അപ്പോൾവരൻചെന്നുസുഗ്രീവനെക്കൊന്നു ശിപ്ത
മാംകിഷ്കീന്ധരാമനനൽകിനാൻ * ഭംഗിയേറുംമൃഗമായിവന്ന
ശര ഭംഗനെബാലിവിത്രപനാക്കീടിനാൻ * അപ്പോൾശ
ബരിയുമംബുധിലംഘിച്ചു കെല്ലോടുതാരയെക്കണ്ടുവന്നീടി
നാൾ * കുങ്കുമപ്പൂവ്ചെന്നുചിത്രകൂടാചേല വന്ധോടുസേതു
വുബന്ധിച്ചുനന്തരം * രാവണൻതന്നവധിച്ചാനഗന്ധ്യ
നും പാവകത്തുലയായ്തന്നുകൈകേയിയും * പൂക്കിതുരാമന
യോദ്ധ്യാപുരമതിൽ മിക്കതുംരായണകഥയിങ്ങിനെ * എ
ന്നുരായണൻചൊല്ലിയനേരത്തു നന്നായ്‌രസിച്ചുണ്ടുകേട്ടാ
നൊരുനൃപൻ * വൈദേഹിതന്നടെകാക്കലൊരുനൃപൻ വേദ
വുചൊല്ലിനമസ്കരിച്ചീടിനാൻ * കണ്ഡലംപൊട്ടിച്ചെറി
ഞ്ഞൊരുഭൂപതി കണ്ണുവലിയൊരുചേങ്ങലംതുക്കിനാൻ *
വീണതൻതന്ത്രിയിടലാണുപൊട്ടിച്ചുടൻ കോണകമായിട്ടു
ത്താനൊരുനൃപൻ * ഭീമമായുള്ളൊരുവാളുമെടുത്താതു കോമ
രംതുളളിനടന്നാനൊരുനൃപൻ * തന്നടെപാശ്ചാത്യവസിക്ക
ന്നഭൂപനെ ചെന്നുപിടിച്ചുകിടത്തിമടിയതിൽ * മട്ടുമെന്നു
നിനച്ചൊരുഭൂപന മുദ്യോഗമുൾക്കൊണ്ടുകൊട്ടിത്തുടങ്ങി
നാൻ * മട്ടുമായിക്കിടക്കുന്നഭൂപന മുദ്യോഗമോടരസിച്ചു
പാടീടിനാൻ * അങ്ങോരുഹാക്ഷികുമാരകുമരനോത്തു കു
ഭികുംഭങ്ങൾപുണഞ്ഞൊരുഭൂപതി * രോമങ്ങൾകുത്തുനടുവ
മരിയാതെ കാമവിഷമാഹിതനായിടന്നീടിനാൻ * അന്തി
കെനിലുണർന്നുഭൂതരിലേകനെ മെന്താമരാക്ഷിയെന്നോത്തൊ
രുഭൂപതി * ചെന്നുപിടിച്ചുടൻഏഴുവുചെയ്തു ധന്യനഹ
മെന്നുചൊല്ലിപാണീടിനാൻ * ആക്കാനുമുള്ളൊരുകന്യക
യെബുവാൻ നോക്കുവാൻമൂലമെന്നെന്നൊരുഭൂപതി * അ
ങ്ങൊത്തൊരുചേതമെന്നമരോവന മിങ്ങിനെതമ്മിൽപറഞ്ഞ
ടിപ്പിടിനാൻ * ഇത്ഥമാരോജനംകാട്ടിയഗോപികൾ വിസ്മ

രിച്ചിട്ടുപാനാലുണ്ടാന്നടോ * കോമളഗാത്രിയക്കണ്ടുമാ
 ഹംപുണ്ടു ഭൂപിപതികളായുള്ളവരേവരും * തനപംഗിയെത്ത
 നന്നോക്കിനാക്കിക്കൊണ്ടു തന്നാമാനുവസിക്കാദശാന്ത
 രെ * വീരരാമനവരവരുംകാണാവ തേരുമാജ്ഞഗേനച
 ന്നുകുന്ദനം * വൈഭിതന്നുടെഹസ്തപത്മംപിടി ചൂര
 ചോട്ടരഥത്തിലേറീടിനാൻ * പണ്ടുവിശ്വധന്വസഭയിന്നു
 തവും കൊണ്ടുഗരുഡൻഗമിച്ചുകണക്കിനെ * സുന്ദരിതന്നെ
 യുംകൊണ്ടുയദുക്കളോടൊന്നിച്ചുമന്ദനമുടങ്ങിനാൻ *
 അന്തഃപുരസ്ത്രീജനങ്ങളുംഭൂപന മന്തണകംപുരവാസീജന
 ങ്ങളും * നന്നനന്നന്നപകുഴിവാണീടിനാൻ വന്നങ്ങുവീ
 ണിതുപുഷ്പപഷ്പങ്ങളും * വീരായുള്ളജരാസുതനാദികൾ പാ
 രംപരിഭവത്താടുചൊല്ലീടിനാൻ * കഷ്ടംമഹാകഷ്ടമിന്നൊരു
 ബാലനും ദുഷ്ടഗോപാലകൻനാമിങ്ങിരിക്കവെ * കന്യകത
 ന്നെയുംകൊണ്ടുഗമിക്കയാൽ വന്നിതല്ലോയശോഹാനിനമു
 ക്കെല്ലാം * ഇന്നുവില്ലാളികളായനാകുണ്ണനെ ക്കൊന്നുകുമാരി
 യെക്കൊണ്ടുപാണീടേണം * എന്നുപറഞ്ഞവരൊക്കെയുമൊ
 ന്നിട്ടു സന്നദ്ധരായതികോപേന സതപരഃ * യുദ്ധത്തിനുള്ളൊ
 രുവട്ടങ്ങൾകൂട്ടി നാ രദ്ധ്യായമമ്പതിനാലുരചെയ്തൊൻ *

അങ്ങിനേഭൂപതിമാരുംപുറപ്പെട്ടു മങ്ങാതെവൻപട
 യോടുമതിദൂതം * ചെന്നുയദുവരന്മാരെത്തട്ടത്തു നിന്നു
 കോപേനയുദ്ധംതുടങ്ങിനാൻ * അന്നേരമിന്ദിരാകാന്തനുംരാ
 മനും വന്നൊരുകോപേനസാത്യകിപീരനും * പിന്നെയുമുള്ളൊ
 രുയാദവവീരരു മൊന്നിച്ചുബാണവഷ്ടംതുടങ്ങീടിനാൻ * ഭൂപ
 തിമാരുടെസന്യതതയൊക്കെയും കോപേനരാമനുംകൊ
 ന്നൊടുക്കീടിനാൻ * സൈന്യാനശിച്ചതുകണ്ടുഭൂപാലരും ന
 നന്നനന്നപാഞ്ഞടുത്തിടിനാൻ * ഏററുംപോർചെയ്തു
 ഭൂപതിവീരരും മാറലരൊക്കൊന്നൊടുക്കിത്തുടങ്ങിനാൻ * ബാ
 ണങ്ങളേററുയദുവരന്മാർക്കു ക്ഷീണതയുണ്ടെന്നുകണ്ടുവെ
 ഭിദിയും * ഭീതിയുംലജ്ജയുംപുണ്ടുപതിയുടെ ചേതാഹരമാ
 മുചത്തുനോക്കീടിനാൻ * എന്നതുകണ്ടുചെയ്തിതുകുണ്ണനും
 സുന്ദരീരത്നമപേദിച്ചാജ്ഞേതുമേ * ബാണവഷ്ടംചെയ്തുരക്ഷ

ഞംകൊണ്ടുത്താൻ ഷോണീവരരെമറിപ്പതു കാണെനീ* എന്നു
 രചെയ്തു ശരവചുചെയ്തു മന്നവവീരരെമുടിനാൻ കൃഷ്ണൻ
 ബാണഃ പശാദസഹിച്ചുകൂടായ്ക്കയാൽ പ്രാണമേതോടു
 മോടിനാരേവതം * മാനവ്യകൈവിട്ടുമാനവവീരതം ഭീനരാ
 ഷോരാരാദിക്കിലാലിച്ചുതേ * ഭായ്യാഹരണനമോഹിച്ചു
 ദുഃഖിച്ചു വീയ്മില്ലാത്തുള്ള പരെകണക്കിനെ * ചേദിച്ചുവമാ
 നമോടുവസിക്കുന്ന ചേദീശനോടുജരാസുതൻചൊല്ലിനാൻ*
 ദൈവഗതികൊണ്ടുവന്നതിന്നിന്നി കേ പലംശോകിക്കത്തു
 മഹാമുത* ദുഃഖസുപാശാദനരമാർപ്പാക്കിലോ ചക്രഭ്രമം
 പോലമാറി പരമേശ്വരം* കാലംവരുത്തു നന്താക്കസഹിക്കേ
 ണം കാലഗതിതട്ടുപാനതാർക്കമേ * ഇന്നനമുക്കുദുഷ്ടാലം
 വരികയാൽ മന്നവ പാശാദവന്നതുമോക്കെനീ * കാലംനമു
 ക്കുഗുണമായുതന്നേരം ലീലയാകൃഷ്ണനയംജയിക്കായ്ക്കതം *
 ഹ്യാരപതിനേഴുവട്ടമവനോടു തോരന്താൻ പിന്നെജയി
 ച്ചെന്നൊരുതരം * തോരന്തുകൊണ്ടൊരുദുഃഖവുമില്ലമേ മരോ
 തുകൊണ്ടൊരുമോദവുമില്ലടാ * എന്നതുകൊണ്ടുനീശോക
 വ്യംകൈവിട്ടു ചെന്നുനിജാലയെസൗഖ്യമായ്ക്കഴിടോ * എ
 ന്നതുകേട്ടശിശുപാലഭൂപനം തന്നുടേമന്ദിരംപൂക്കുവാണീടി
 നാൻ * ഭൂപാലരാക്കയുംതോരന്തുകണ്ടതി കോപനരഥി
 യുംചൊല്ലിനാനെപ്പൊഴ * കൊണ്ടൽനേർവണ്ണനെക്കൊന്നു
 ഭഗിനിയെ കൊണ്ടുത്താനിങ്ങുപോന്നീടുവൻനിണ്ണയം* ഇൻ
 തുചെയ്യായ്ക്കിലന്നടെവില്ലിനാ ണെന്നമേകുണ്ഡിനെവാഴ്
 ന്നതില്ലത്താൻ* ഇത്ഥംപ്രതിജ്ഞയുചെയ്തുപടയുമായ് സതപ
 രംചെന്നയദുഷ്ടോടേറിതു * നന്ദസുതനോടുതഥിയുംചൊ
 ല്ലിനാൻ നന്നതവമോഹമെത്രയുംദുർമ്മതേ * ചേദീമഹീപതി
 ഭായ്യാഹരണമെടേ സോദരിതന്നെയുംമോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുനീ *
 ചെന്നങ്ങുജീവിച്ചുസൗഖ്യമായ്ക്കാനിടാ മെന്നനിനച്ചതുമെ
 ത്രയമത്തുതാ * ഇന്നതവജീവിതാശയുണ്ടെങ്കിലോ തന്നീടുക
 മമസോദരിതന്നെയും * അല്ലായ്ക്കിലോമമലോകംഗമിക്കെ
 ടോ മല്ലകംസാദി കരപാലമല്ലയത്താൻ* എന്നുപാശാ
 വർദ്ധനശരംകൊണ്ടു നന്ദതന്തുജൻരമാരിചെയ്യിടിനാൻ*
 തഥിനീപല്ലഭൻമന്ദസ്മിതചെയ്തു തഥിനൻ ചില്ലുവരിച്ചുചി

ശീടിനാൻ * പിന്നെയും തമിഴെഴുത്താനായ നാൾ സിന്ധീ
 വരജനതും മുറിച്ചീടിനാൻ * പിന്നെയുമായുധമോരോന്നു
 ടുത്തിതു നന്ദതന്ത്രജൻ മുറിച്ചാനതൊക്കയും * ശത്രുശത്രുമ
 ല്ലാമാടുങ്ങിയനേരത്തു ചിത്തകോപത്തോടു തമിഴിസോദ
 രൻ * വാളംപരിചയും കയ്യാണ്ടുതൽക്കുണം ചിട്ടെനുകൂപ്പു
 ന്നേരെചെന്നീടിനാൻ * അമ്പുകൾകൊണ്ടുവെണ്ഡിച്ചു കൂ
 ള്ലന്ന മന്വോടുവാളെടുത്തൊന്നു ചാടീടിനാൻ * സോദരൻത
 ന്നെയധികമെന്നോർത്തി ചേദവും ഭീതിയും വൃണ്ടുവെടഭി
 യും * പുണ്യവീക്ഷണൻ പാദം ബുദ്ധജീവിണ കണ്ണുനീർവാ
 ത്തു കാണ്ടിത്തരം ചൊല്ലി നാൾ * ലോകകനായകകാരുണ്യ
 വാരിധി ശോകനരൻ മമവല്ലഭമായവ * സോദരൻതന്നെ
 വധിക്കരുതിന്നു നീ ചേദമിരിക്കുവരുത്തരുതുമേ * ചേത
 സിതപവിചേകമില്ലാത്തവൻ ചെയ്യുപരാധം പൊറുത്തുകൊ
 ള്ളെന്നമേ * ഗർഭഭവോദ്യുജ്ജിതം പലതരം തമിഴിനൊ
 ന്നതുകേട്ടോരു കൂപ്പനും * കാരുണ്യമോടു വധിക്കയില്ലെന്നു ചൂ
 രുഡകോപേന വെണ്ഡിച്ചുതൽക്കുണം * ശൂത്രകേശങ്ങൾകരി
 ചുവിരൂപിച്ച വിശൈലകനായകൻ തത്രനില്ക്കും വിധൗ *
 വൈഭവസമ്പന്നമാടുക്കിയടുക്കും മോദനരാമനും തത്രചെ
 ന്നീടിനാൻ * ബന്ധനപ്രാപിച്ചവത്രപ്രവൃദ്ധം വന്നു ബന്ധു
 വാങ്കമിയക്കണ്ടാത്തരാമനും * മല്ലവിഃലാചനൻതന്നോടു
 ചൊല്ലിനാൻ നല്ലതല്ലിന്നു നീ ചെയ്യതു ബാലക * ബന്ധുക്കളേ
 വിരൂപിക്കയെന്നുള്ളതു ഹന്തപധത്തിനു പ്രമനോക്ക്കനീ *
 എന്നുരചെയ്യാത്തു ബന്ധനം വേർപെട്ടു ത്തിന്നു നീ പാക
 നായച്ചിതു തമിഴായ * തമിഴായവിട്ടങ്ങയച്ചോരനന്തരം തമി
 ഴിന്യോടു രചയ്ക്കു നീലാംബരൻ * ഇന്നിതു കാരണം നിന്നുടെ
 മാനസേ വന്നീടരുതൊരു ശോകമനോഹരേ * മാനാപമാന
 സുഖദുഃഖമെന്നിവ മാനസേതാനെന്നതജ്ഞാനമോക്ക്കനീ *
 ഞാനെന്നഹംഭം പമുണ്ടാകകാരണം മാനുഷന്മാർക്കിവദതാനു
 ഞതൊക്കയും * പഞ്ചഭൂതാത്മകമായ ഭേദത്തിനു ചലൈവ
 മിറല്ലെന്നു ചൂജനങ്ങളും * ഞാനെന്നതു മിനിക്കുള്ളവയെന്ന
 തും ഞാനമില്ലാത്തതാണെന്നു മാനസേ * ഭേദമനിത്യമ
 ഞങ്ങളുൾക്കൊള്ളാമോഹങ്ങൾക്കൊടു ചലയുന്നതേവത * ചി

തത്ത്വമുണ്ടകലവകൈവിട്ട നിത്യമായുള്ളതാണവന്നു
ജ്ഞി * ഇന്നുസു ചദഃഖമാനാപമാനങ്ങ ള്ളൊന്നമില്ലാത്ത
വിന്നെന്നമറികനി * മായാഭ്രമംകൊണ്ടുതോന്നുന്നതൊക്കെയു
മായതലോചനചേരുകകനി * ഇത്തരംരാമന്റെവരക്ക
കുറേകുറേയായ് ചിത്തത്തെളിഞ്ഞുവസിച്ചുവെദിയും *
കൊല്ലാതെകൊന്നങ്ങയച്ചാരുതമിയും വല്ലാതെചെന്നാശു
കുണ്ഡിനസന്നിധൗ * ചിത്രമായ്ഭോജകമെന്നൊരുപുരം
സതപരംതീപ്പിച്ചതിലങ്ങുപുക്കവൻ * ദൃഷ്ടനാംകൃഷ്ണനെക്കൊ
ന്നഭഗിനിയെ പെട്ടന്നുകൊണ്ടുപോരാതെത്തന്നെമെ*എ
ന്നുകുണ്ഡിനംതന്നിൽക്കടക്കയില്ലെന്നുരചയുവൻതത്ര
വാണീടിനാൻ * ഇങ്ങിനെഭൂപതിമാരെജയിച്ചുകൊണ്ടു
നാമെലിയോടൊന്നിച്ചുമാധവൻ * യാദവസേനയോടൊ
ന്നിച്ചുചെന്നാശു മോദനതന്നെമന്ദിരംപുക്കിതു* പോരക്ക
മന്ദിരംനന്നായലകരി ചൂത്രധമോദനസർവ്വജനങ്ങളും *
ചെന്നതിരറങ്ങുകൊണ്ടുപോയിടിനാൻ പിന്നെയുണ്ടാ
യ്ക്കാരുഷാചമത്യുത്തമം * മല്ലവിമോചനൻതമിണീദേവി
യെ നല്ലമുഹൂർത്ത വിചാഹംകഴിച്ചുതേ* വേദവിധിപോലെ
കർമ്മങ്ങളുംചെയ്തു വൈദികന്മാർക്കുതന്നെക്കിനാൻ *
തൽക്ഷണംബ്രഹ്മചര്യംശ്രമംകൈവിട്ട ലീലിച്ചിതുഗൃഹ
സ്ഥശ്രമംമാധവൻ* കല്യാണഃഘോഷങ്ങളെല്ലാംകഴിച്ചുകൊ
ണ്ടല്ലാവരുംസുഖത്തോടുവാണീടിനാൻ * ഏറിയകാലമായ്
മോഹിച്ചിരുന്നൊരു സാമസനേത്രൻപരിയാസ്തരികയാൽ *
മാനിനീരത്നമായേക്കുവെദിയു മാനന്ദവാരിധിമനയായു
വിനാൾ * അത്യാദരവോടുകൂടിങ്ങൾക്കുകേൾപ്പതി നല്ലൊരു
സ്വതുമഞ്ജുപറഞ്ഞുത്താൻ *

വാസുദേവാംശമായുള്ളൊരുമന്മഥൻ വാസുകീർത്തിണൻ
താൻറനത്രാഗ്നിയിൽ* പണ്ടുദഹിച്ചവൻദഹനാത്മമാരയ്ക്കു
ണ്ടു കൊണ്ടൽനേർവണ്ണൻറചാനസമേവിനാൻ * ഗർഭ
ങ്ങായിതുരുമിണിക്കുകാല മേകൻതാനുംപിറന്നകാലാണു
റെ* സുന്ദരനായകുമാരനെശംബരൻ തന്നെമൃത്യുവെന്നു
ഇതുമായബലാൽ * കൊണ്ടുപായശ്ശിയിലിട്ടുപോയിടി

നാൻ കണ്ടാരുമന്യംവിഴുങ്ങികുമാരനെ * കൈവർത്തരുംവ
 ലവിയുന്നനേരത്തു ദൈവഗതികൊണ്ടു കിട്ടിമന്യുത്തിനെ *
 കൈവർത്തനാഥനാശംബരദൈത്യൻ കൈവർത്തരുംകാഴ്ച
 പെച്ചുമീനത്തിനെ * മായമേറീടുന്നശംബരനന്നതു മായാ
 വതിയുടെകയ്യിൽനൽകീടിനാൻ * കാമൻറഭായ്യായുള്ളര
 തിയവൾ കാമൻറഭോഹംഭവിച്ചോരനന്തരം * നാരദവാ
 ക്യേ നശംബരവേശ്ണി പാരാതൈവപ്പിനാജ്ഞാത്തുകൊണ്ടിടി
 നാൾ * സാരങ്ങളായുള്ളപാനാശനങ്ങളും സാരസലോച
 നാതീർക്കുംവിശേഷമായ് * എന്നതുകൊണ്ടുവന്നത്രയുമിച്ഛ
 നാ യ്ക്കുന്നതുമായമറിഞ്ഞീലവനേതും * മായാചതിയെന്നുപേ
 രിനിക്കുന്നതു മായയാശംബരനോടുചൊന്നാളവൾ * ആ
 ങ്ങിനതത്രവാഴുന്നമായാചതി തിങ്ങിനശോഭയാകണ്ടുമന്യു
 ത്തിനെ * കീറിയനേരംകുമാരനെക്കൊണ്ടു ലേറിയസന്ദേ
 ഹമോടിരിക്കുംവിധേ * നാരദൻചെന്നാശുവൃത്താന്തമൊ
 കയും നേരപറഞ്ഞുഗമിച്ചേരനന്തരം * ആരുമറിയാതവ
 ള്ളംകൃപയാട്ടു മാറാനനന്നായുള്ളത്തുടങ്ങിനാൾ * നീ
 ലാംബുജാക്ഷനാകൃഷ്ണതനയൻ കാലക്രമംകൊണ്ടുയൗവനം
 വന്നതേ * കാമനെക്കണ്ടാശുഭോഹിച്ചുവളന്നു കാമവികാര
 ങ്ങളാദോന്നുകാട്ടിനാൾ * നന്ദാത്മജാത്മജൻമാതാവുത
 ന്നോടുന്നല്ലിതെന്നുപറഞ്ഞതാരനന്തരം * ശംബരദാനവൻ
 കൊണ്ടിങ്ങുപോന്നതു മംബുധിതന്നിലെറിഞ്ഞുകുളഞ്ഞതും *
 പാരാതൈമന്യംവിഴുങ്ങിയവാർത്തയും നാരദൻമുന്നംപറ
 ഞ്ഞതാരുദന്തവും * ദൈത്യഗേഹേതാനിരുന്നോരുവാർത്ത
 യും പുത്രനെപ്പോലെവളർത്തപ്രകാരവും * പിന്നെയുംനര
 ദൻചൊന്നൊരുവാർത്തയു മെന്നിവവിസ്മരിച്ചാശുചൊല്ലീ
 ടിനാൾ * എന്നിവകേട്ടതാൻമുമ്പനെന്നതുനന്നായുരച്ചി
 തുമാധവപുത്രനും * മായാവതിയുമവനുബഹുവിധമായകളും
 കൊടുത്താശുചൊല്ലിടിനാൾ * പുത്രശോകംകൊണ്ടുനിന്നു
 ടെമാതാവു മെത്രയുംദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്നുസർവ്വദാ * ദുഷ്ടനാം
 ശംബരൻതന്നെചധിച്ചിനി പെട്ടന്നുപാകനാംപോരകമന്ദി
 രേ * എന്നതുകേട്ടവൻതന്നുടെമാനസ വന്നുദിച്ചീടിനാൻ
 പൂർവ്വവൃത്താന്തങ്ങൾ * ബോധിച്ചുനിന്നുടൻശംബരദൈത്യ

നെ കോപനചെന്നുവിളിച്ചിതുപോരിനായ് * കോപിച്ചു
വൻചെന്നുപോർചെയ്തുനില്ക്കുന്നു പാപിയുംമാനകൾകാട്ടി
തുടങ്ങിനാൻ * തന്നെടമയക്കൊണ്ടൊക്കെനശിപ്പിച്ചു കൊ
ന്നാൻമനോരംഗംബരന്റെയൊന്ന * പുഷ്പവർഷംചെയ്തുവേ
കൾമോദമോടല്ലൊഴുകുന്നതോടൊന്നിച്ചുമന്ദനം * പുഷ്പ
രമാദ്യുണചെന്നുചെങ്കീടാതെ പുഷ്പോരിതവതംപോരകമന്ദി
രം * മിന്നലുംമേഘവുമൊത്തുവതംപോലസുന്ദരിയോടും
നേരക്കൊണ്ടൊരു * പോരകവാസികളായൊരുനാരിമാരാ
രിവനെനോത്തുപിന്തുയിച്ചീടിനാൻ * കൊണ്ടൽനേർവണ്
നെനോത്തുചിലജനം കണ്ടുകണ്ടാനന്ദമോട്ടുനിന്നീടിനാൻ *
എത്രയുമതുതംപുണ്ടാവെദീയും ചിത്തമോദത്തോടുചി
ന്തിച്ചുമാനസ * വാരിജനേത്രപ്രതിബിംബമായൊരു പൂര
ഷാശ്രുസരനാരിവൻദൈവമേ * എന്നുതന്നെനന്ദനംപണ്ടു
രിച്ചുവനിന്നുജീവിച്ചുചാഴുന്നതുണ്ടെങ്കിലോ * ആകൃതിഭംഗി
വയസ്സുംവളച്ചുമേകദേശമിവനോടുസമമല്ലോ * എന്നി
യെസുന്ദരനാമിവനെനുടെ നന്ദനംപോയവൻതന്നെയോ
ദൈവമേ * അല്ലെന്നിരിക്കിലോപക്ഷണേത്രന തുല്യനായ്
നീട്ടുവാനെന്തു കാരണം * ഇന്നിവനിൽസ്നേഹമേററവളു
ന്ന നന്നായ്ചുരന്നുവരുന്നമുഖകളും * എന്നിവചിന്തിച്ചു
വളിരിക്കുംവിധൗ നന്ദതന്ത്രജനംകേട്ടുചേന്നീടിനാൻ * ആ
രെന്നറിഞ്ഞതില്ലെന്നുഭാവിച്ചുകൊണ്ടാത്രാശമോദനേനോ
ക്കിനിന്നീടിനാൻ * എല്ലാവരുംമോദമോട്ടുനില്ക്കുംവിധൗ
മെല്ലവനാർദൻതത്രചെന്നീടിനാൻ * വന്ദിച്ചുകൃഷ്ണനും
രള്ള ചർകളും നന്ദസുതനോടുനാർദൻചൊല്ലിനാൻ * നി
ന്നുപുത്രനിവാനെനറികൊടുക്കുമിവനെയുംകൊണ്ടു
പോയ്ശംബരൻ * എന്നുതുടങ്ങിപരമാത്മാക്കെയും ന
ന്നായുരചെയ്തുപിന്നെമുനീന്ദ്രനും * ഉദ്യോതിതാംഗനായു
ള്ളോരിവനിനി പ്രവൃത്തിനനുപേരെന്നുചൊല്ലീടിനാൻ * വൃ
ത്താന്തമൊക്കെയുംകേട്ടുനന്ദനുംകൂടി ചിത്തമോദംവന്നതെന്തു
ചൊല്ലാവതും * പുത്രനെച്ചെന്നുണ്ടെത്തുവാൻദീയ മെത്ര
യുമേററമുരുകത്തഴുകിനാൻ * ആനന്ദമോടുംപുണർന്നിതുകൃഷ്ണ
നും മാനസാനന്ദനരാമനുമങ്ങിനെ * ഭവതിമാരതു കേട്ടു

വന്നത്രയും സംഭ്രമംകൊണ്ടുണ്ടുസൽക്കരിച്ചിടുന്നു* ന
 ഷ്ടങ്ങളായധനങ്ങൾമരിക്കയാൽ പുഷ്ടസന്തോഷംഭവിച്ചുക
 ണക്കിനേ* പ്രാദേശികനിലുള്ളജനങ്ങളും പാർവതനന്ദന
 വാണിതെല്ലാപരം * നന്ദാത്മജാത്മജത്രപാമൃതംകണ്ടു ത
 ന്നൊടൊത്തുജനങ്ങൾക്കൊക്കെയും * കന്ദർപ്പവിഭ്രമമുണ്ടായ്പ
 മഞ്ഞിതു പിന്നെയൊന്നൊരീജനചാർത്തകൾ * വിശ്വേശ
 കനാഥന്റെനന്ദനനായോരു വിശ്വേശകരോഹനനായമദ
 നനെ * നാരികുലത്തിൽജനിച്ചവരെക്കൊണ്ടുംപാർവതകാമി
 പ്തതന്തുതമല്ലല്ലോ * അഭ്യായമമ്പതുമാനംചുരുക്കമായ് ക
 ശ്യാവില്വേചനമാർഗ്ഗപരഞ്ഞുത്തൻ *

—*—

അന്നുസത്രജിതനാകിയയാദവ നന്നുനമറിയാതെമു
 ഡമിലുത്തമൻ * നന്ദതന്തുജനങ്ങളെപോലെയും ചൊ
 ന്നതുമുഖംഭയപ്പെട്ടനന്തരം * ഉത്തമയാനിജപുത്രിയോടുംമ
 ണി രത്നംമുക്കുനകാഴ്ചയായ്നൽകിനാൻ* ഇത്തരംകേൾക്ക
 യാൽചോദിച്ചുപ്രതിസത്രജിതനെത്തുകുണ്ണാനെച്ചെന്നതും
 പുത്രിതൻവാത്തയുംനല്ലമണിയുടെ വൃത്താന്തവുംവ്യക്തമായ
 തരംചെയ്യണം * എന്നതരംചെയ്തുകേട്ടുമനീന്ദ്രൻ മിന്ന
 ത്തചൊല്ലുവൻകേട്ടുകൊൾകെങ്കിലോ * സത്രജിതാവ്യനാം
 യാദവേന്ദ്രൻപണ്ടുവിത്താത്മമക്കനെ സ്സേവചെയ്തിടുന്നു
 ഉത്തമമാകുംസ്യമന്തകമാമണി രത്നംകൊടുത്തിതുതോഷിച്ചു
 സുയ്യനം * അർക്കതുല്യപ്രഭമാകുംമഹാമണി ഭക്ത്യാദിവസ
 വ്യംപൂജിച്ചുകൊൾകിലോ * എന്തടുത്തോരംകനകംദിവസവും
 പെട്ടന്നതിങ്കൽനിന്നാതുപൊറ്റും* ഈവണ്ണമുള്ളമണിയും
 ധരിച്ചാതു ദേവകീപുത്രനൊക്കാനൊന്നാദിനം * സത്രജി
 തൻചെന്നുകുണ്ണഗൃഹംപുക്കു തന്തുജനങ്ങളുംവിസ്മയിച്ചിടി
 നാൻ * ഉത്തമരത്നപ്രഭയോരനേത്രവുംപൊത്തിജനങ്ങളും
 ചെന്നുസംഭ്രമം* അർക്കൻചരുന്നണ്ടുകാണമതിനെന്നതു പ
 ഷ്ടാലോചനൻതന്നോടുചൊല്ലിനാൻ * അർക്കപ്രകാശംകൊ
 ടുത്തമണിഃശാഭം മുഖ്യനാംസത്രജിതനായയാദവൻ * വ
 ന്നതെന്നപ്പോഴുമെഴുകുണ്ണനും ചെന്നിതപ്പോളുമിടേക്കു
 സത്രജിതൻ * എത്രയുംസൽക്കരിച്ചിടുന്നുകുണ്ണനും വൃ

ത്താന്നമോരോന്നൊചൊന്നാരനന്തരം * ഉത്തമപുരുഷൻ
ചൊന്നാനവസനാട്ടു രത്നങ്ങളെല്ലാംഘോഷാധിതമാകയാൽ *
ഇന്നുമണിരത്നമിങ്ങുകുന്നീടുങ്കിൽ മന്നവനേറമ്പ്രസാദേ
ണ്ടാമടോ * ഇന്നഭവാനുവേണ്ടുധനമൊക്കെയും തന്നീടു
വൻഞാനതിനില്പുസംശയം * എന്നതുകേട്ടവൻദ്രവ്യലോഭ
ത്തിന്ന ചൊന്നുമേമിണ്ടാതെചെന്നുപുരിപ്പുകാൻ * സത്രാ
ജിതന്റെരസഹജൻപ്രസേനൻ മുത്തമമാമണികണ്ഠധരി
ച്ചുടൻ * നല്ലകുതിരമേലേറിയിരാടിനും മെല്ലവെന്നായാട്ടി
നായ്ക്കുനംപൂക്കിതു * ശില്പമായുള്ളമണിയുടെശോഭ കണ്ടപ്പൊ
ഴിവെന്നോരുസിംഹംമഹാചലൻ * വാഹനത്തോടുപ്രസേ
നനെക്കൊന്നാശു മോഹനമാമണിക്കൊണ്ടുപോകുംവിധം
ളക്ഷ്മശപരനായജാംബവാൻകാങ്കയയാൽ തൽക്ഷണംചെന്നു
വധിച്ചുസിംഹത്തിനെ * നല്ലമണിയുമെടുത്തുനടകൊണ്ടു
മെല്ലവേതന്നുടെഗൃഹപരംപൂക്കുടൻ * പത്രനായുള്ളസുകുമാര
നുമണി നിത്യംകളിപ്പതിന്നാഞ്ഞൊടുത്തീടിനാൻ * സോദര
നിങ്ങുവരാഞ്ഞു തുകാരണം ചേർന്നുചെന്നതിരഞ്ഞുസത്രാജി
തൻ * കാടതിലെങ്ങുമേകാണാഞ്ഞുചേരിച്ചു വീടതിൽവന്നു
പറഞ്ഞുരഹസ്യമായ് * ഭന്നമൊരുവനൊരുഭിന്നമെന്നോടു
തുന്നീടുമോമണിയെന്നുചോദിച്ചിതു * അന്നുകൊടുക്കാത്തു
കൊണ്ടുസഹജനെ കൊന്നുമണിയവൻകൊണ്ടുപോയ്നിണ്
യം * ബാലനായുള്ളന്നശീലിച്ചതുറുണാം കാലാന്തരംകൊ
ണ്ടുപോകയില്ലൊക്കെയും * ബാലനായന്നേകവൻനടന്നുള്ള
ശീലമുള്ളൊളകളിന്നിതുചെയ്യതും * ഏറിയസമ്പത്തുള്ളവായ്ക്കു
രികിലും മാറുകയില്ലോടാവിത്തത്തിലാഗ്രഹം * നെല്ലുകൾ
സമ്പുണ്ടുള്ളല്ലാമിനിമേലിൽ നല്ലൊരുവേലികൾതന്നെഭൂജി
ച്ചീടും * രക്ഷിച്ചുനന്നായ്പുലത്തേണ്ടമാളുകൾ ഭക്ഷിച്ചുകൊ
ണ്ടാലതിനെത്തുചെയ്യതും * ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരുനാട്ടിലിരി
ക്കയിൽ ഭംഗിയത്രേമരിക്കുന്നതെല്ലാക്ടമേ * എന്നിവയൊ
ക്കയുംഗുഡമായകന്നോടന്നുസത്രാജിതയാദവൻചൊല്ലി
നാൻ * ചൊന്നാനവനൊരുവസനാടെക്കയംപിറന്നയുമ
ങ്ങിനെനീളെപ്പറന്നതേ * ഇത്തരമുള്ളൊരുപവാദോപാഖ്യാ
ങ്ങൾ ചിത്തധരിച്ചോരുനേരംജനാദ്യൻ * യാദവന്റെ

രോടുമൊത്തുപൊപ്പട്ടു വേഗേനചെന്നുമാഹവനപുക്കുതേ *
 തത്രനോക്കുമ്പോൾപ്രസേനശവമതും ചത്തകുതിരയുങ്കണ്ടി
 തെല്ലാവരും * സിംഹപാദേതവകാങ്കയോലേവരും സിംഹ
 മിവനെവധിച്ചതെന്നോക്കയാൽ * തൽപാദലാഞ്ചരനമാ
 ഗ്ഗേണപോയവർ ദുഷ്ടാപമായവനത്തിലുൾപുക്കുതേ * അ
 പ്തോളവനംമരിച്ചുകിടക്കുന്ന കെൽപുള്ളകസരിവീരനെക്ക
 ണ്ടുരേ * വാനരപാദേഹിനങ്ങളുംകാങ്കയാൽ വാനരൻകൊ
 ന്നാനിവനെയെന്നോത്തവൻ * തൽപാദേഹിനംപിടിച്ചു
 ചെന്നീടിനാ രല്ലോളൊരുഗുഹകണ്ടിതുഘോരമായ് * അ
 ധകാരംകണ്ടുപേടിയോടേവരും അന്ധരായ്നിന്നൊരുനേര
 ത്തുതൃഷ്ണനും * നിന്നാലുമൊരത്രവൻ ഞ്ഞെല്ലാവരും മെന്നര
 ചെയ്യുഗുഹയിലുൾപുക്കുതേ * ഏറിയനേരംനടന്നചെല്ലം
 വിധൗ പാരതൊരുകപിബാലനെക്കണ്ടുതേ * മിന്നംമണി
 യുംകപിവരബലകൻ തന്നടെകയ്യിലിരിപ്പതുംകാങ്കയാൽ *
 എത്രയുംവേഗാലടുത്തുചെന്നൊപ്പൊഴുപുത്രനുംപേടിപ്പൂണ്ടോ
 നലരീടിനാൻ * ആക്രന്ദിതംകേട്ടുകേപിച്ചുജംബവാ നാക്ക
 മോട്ടംതത്രചെന്നുനോക്കുംവിധൗ * മർത്യനെക്കാങ്കയാലൊ
 ന്നടിച്ചീടിനാൻ സതപരംകൃഷ്ണനൊന്നുകത്തിടിനാൻ * പി
 ന്നെയുണ്ടായൊരുയുദ്ധകോലാഹലം നന്നായുരപ്പതിനാളല്ല
 ഞാനെടോ * മുഷ്ടിശിലവുക്കുമെന്നിവകൊണ്ടൊതു പുഷ്പകോ
 പത്തോടു യുദ്ധംതുടന്നപ്പോൾ * രണ്ടുകരഞ്ഞൊരുമുപ്പതുവാ
 സരും രണ്ടുപരിഷയംരാപ്പകൽനിന്നുതേ * മുഷ്ടികൊണ്ടുരറം
 തളൻകപിവരൻ പെട്ടെന്നഭ്രമിയിൽവീണോരനന്തരം * എ
 ന്നൊജയിച്ചവൻമായവനെനോത്തു നന്നായ്സ്മരിച്ചതൊ
 ള്ളുചൊല്ലീടിനാൻ * എന്നൊജയിക്കയാൽനാരായണൻഭ
 വാ നെന്തൊൻനന്നായറിഞ്ഞെൻദയാവിധൗ * നിന്നടേകാ
 രണ്യമുണ്ടാകകാരണ മെന്നൊജയിപ്പതിനാരുമറമ്പിൽ *
 ഏതുമറിയാതെഭക്തനായുള്ളൊൻചെയ്യപരാധംപൊറുത്തു
 കൊള്ളണംമ * ഇത്ഥമവനുടവാക്കുകൾകേൾക്കയാൽ ഭ
 ക്തകാരണ്യംകലാൻദാമോദരൻ * ഭീനാഭയപ്രഭമായകരംകൊ
 ണ്ടു വാനരശ്രോശ്വനെമന്ദംതടവാടിനാൻ * ഭീനങ്ങളെല്ലാമ
 കന്നുകപീന്ദ്രനും മാനസാനന്ദനകൃഷ്ണനുംചൊല്ലിനാൻ * ഉ

ത്തമമാകുംസ്യമന്തകംകാരണ മത്രവന്നേൻഞാനരികമഹാമ
തേ * ദുഷ്ടീന്തിയുണ്ടനമുക്കതുകൊണ്ടതു മിക്കാലമാത്രതീർത്ത്
ടവേണംഭവാൻ * എന്നതുകേട്ടോരുനേരംകപീന്ദ്രനും വന്ന
മോദത്തോടെഴുന്നീറരുസതപരം * ഉത്തമമാർകുലമൗലിയാ
കുംനിജ പുത്രിയായുള്ളോരുജാംബവതിയേയും * ഉത്തമമായമ
ണിയുംകൊടുത്താത്ര ഭക്ത്യാതൊഴുതനമസ്തരിച്ചീടിനാൻ*സു
ന്ദരീരത്നത്തെയുംമണിരത്നവുംനന്ദതന്ത്രജൻപരിഗ്രഹിച്ചുദേ
രാൽ * നന്നായുരികെന്നുകൾചെയ്യുഗഹപരം തന്നിൽനിന്നാ
ത്രപുറത്തുപോന്നീടിനാൻ*യാദവന്മാർഗ്രഹപോരെവസിച്ച
വർ പോദശവാസരപാദത്താരനന്തരം * നന്ദതന്ത്രജനെക്കൊ
ണാഞ്ഞുശോകിച്ചു ചെന്നങ്ങുവൃത്താന്തമൊക്കയുംചൊല്ലിനാ
ർ* പ്രേരാചതിതന്നിലുള്ളവരൊക്കയും ചാരിജനരൂപൻറവാ
ത്തകൾകൾക്കുവാൽ എത്രയുംശോകിച്ചുരുണ്ടുപുരണ്ടാതു സ
ത്രാജിതനെശ്ശുപിച്ചുപലതരം *ദുഗ്ഗാഭഗവതിതന്നെയുംസേവി
ച്ചതൽഗതമാനസരായിവാഴുംവിധൗ സ്ത്രീരത്നവുംമണിരത്ന
വുംകൊക്കൊണ്ടു സാരസലോചനൻതത്രചെന്നീടിനാൻ *
കൊണ്ടൽനേർചണ്ണനെക്കണ്ടുനരത്തവ ക്കണ്ടായൊരാനന്ദ
മെന്തുചൊല്ലാവതും * അന്നതുടങ്ങീജനങ്ങളെല്ലാവരും മന്ന
ന്നനന്മങ്ങളുണ്ടായ്കുംവിധൗ* നന്നായ്ഭഗവതിസേവകൾ
ചെയ്യിട്ട മെന്നാലനന്മങ്ങളൊക്കെയുംതീർന്നുപോം * നല്ലയദു
സഭതന്നിലാമ്മാരികണല്ലാജനങ്ങളുംകേൾക്കവേമാധവൻ*
വൃത്താന്തമൊക്കയുംചൊല്ലിസ്യമന്തകം സത്രാജിതൻറകര
ത്തിൽനൽകീടിനാൻ* വക്ത്രവുകുന്വിട്ടഭീതിയുംശോകവു മെ
ത്രയുംലജ്ജയുംപൂണ്ടുസത്രാജിതൻ * ഉത്തമമായമണിയുംപരി
ഗ്രഹിച്ചുത്തലോട്ടുചെന്നമന്ദിരേമവിനാൻ * ചിന്താപരവ
ശനായസത്രാജിത നെന്തിനിനല്ലതെന്നാത്തുപലതരം * സ
ത്യഭാമാവു മാംപുത്രിയേയുംമണി രത്നവുംകൃഷ്ണനകുളവെച്ചു
ദരാൽ * കാക്കൽവീണാതുണാൻചെയ്യുപരാധങ്ങളൊക്ക
ച്ചൊരുകേണമെന്നുചൊല്ലീടിനാൻ * ആസ്ഥയാപണ്ടുപല
ഹൃപവീരരാൽ പ്രാർത്ഥിതയായോരവളെലഭിക്കയാൽ * സ
ന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടുസത്രാജിതനോടു ചിന്തിച്ചിവണ്ണപാ
ഞ്ഞുദാമോദരൻ*ചൊയ്യല്ലെടാമണിക്കാഗ്രഹമില്ലനിൻ കയ്യി
ലിരുന്നാലതുതാനുപാദമേ * പുത്രിയെത്തന്നതുകൊണ്ടുന

മുക്കുളി ലെത്രയുസന്താഷമുണ്ടായിവന്നിതു * അപ്രിയമേ
 തുറന്നുകിട്ടുന്നമേ സർപ്രിയനായ്ഭവാൻപോയാലുമെങ്കി
 ലോ * എന്നുപാഞ്ഞുമണിയുകൊടുത്തവൻ തന്നെമാറിച്ച്
 പാഞ്ഞയച്ചീടിനാൻ * പിന്നെമുക്കുനന്നല്ലനരകൊണ്ടു
 കന്യകമാംവിവാഹവുചെയ്തിതു * ചെന്താമരാജനപവര
 ങ്കോതീൻ ബന്ധുക്കളോടുംസുവിചുവാണിടിനാൻ * ഇക്ക
 മകൾക്കിലുചൊൽകിലുമെന്നമേ ദുഷ്ടിത്തിയുണ്ടാകയില്ല
 നന്നിണ്ണമം * സിംഹമാസേതുപക്ഷേപതുത്ഥിനാൾ മേ
 ഹനനായാരുബാലശശാകനെ * കണ്ടാതുവന്ദിച്ചുകൊണ്ടു
 ദാമദര നണ്ടായമാദനേനോക്കിനില്ക്കുവിധൗ * വന്നു
 പരന്നിതുദുഷ്ടിത്തികൃഷ്ണൻ പിന്നെനന്നായതുതീന്നോരനന്ത
 രം * ദുഷ്ടിത്തിവന്നതുതട്ടിനപന്ത്രക ലാക്കിവച്ചീടിനാൻ
 തൽക്കണ്ണമാധവൻ * അന്നുതടങ്ങിജഗത്രയവാസികൾ ച
 ന്നതട്ടിനകൺകയില്ലാതമ * കണ്ടുവന്നാകിലോദുഷ്ടി
 ത്തിയുവതം രണ്ടിലുപക്ഷമനത്ത്ത്വംവതം * അദ്ധ്യായമ
 വതുമേഴുപുരുക്കുമായ് മുഖവിഭോചനമാദരപരഞ്ഞുണ്ടാൻ

കിന്തിയുപാണ്ഡവന്മാരായദുഗൃഹ വെത്തുപോലെ
 നന്നുകേൾക്കയാൽമാധവൻ * ഒക്കെയറിഞ്ഞിതെന്നാകിലുംരാ
 മനം ദുഃഖമുണ്ടാവിച്ചഹസ്തിനപുക്കതേ * ഇഷ്ടരായുള്ളവിദ
 രാദിയെക്കണ്ടു കഷ്ടമതെന്നുപറഞ്ഞുചാഴുവിധൗ * അക്രൂര
 നംകൃതവർമ്മാവുമൊന്നിച്ചു തക്കവുനോക്കിപ്പറപ്പൊട്ടാരുഭി
 നം * അന്ധനായുള്ളശതധനുസ്സാകിയ ബന്ധു പാഞ്ചാഭവൻ
 തന്നാടുചൊല്ലിനാൻ * സത്രാജിതാച്യനായുള്ളോരുയാദവ
 നെത്രയുങ്കശുലൻതന്നടെപുത്രിയ * ചെന്നുചാദിച്ചനി
 നക്കുനൽകീടാതെ നന്ദതന്തുജനനൽകിയല്ലോശൻ * ചെ
 ന്നവാനെക്കുന്നനല്ലമണിരത്ന മിന്നനീകൊണ്ടുപാരാഞ്ഞ
 തുറമെന്നോ * പാപങ്ങൾതന്നോടുചെയ്തവനാകയാൽ കോ
 പിക്കയില്ലതുകൊണ്ടുദാമദരൻ * എന്നിയേകശവൻകോ
 പിച്ച്വെങ്കിലും നിന്നുടെപക്ഷത്തുത്തെങ്ങുണ്ടാക്കുതീ * എ
 ന്നിപകേട്ടശതധനുസ്സത്രയും നന്നെന്നാച്ചെന്നരാത്രിയിൽ
 ചെന്നുടൻ * സത്രാജിതനെവധിച്ചമണിയതു മെത്രയുവേ

ഗോനകൊണ്ടുപോയിടിനാൻ * താതനെക്കൊന്നതുകാൺക
 യാൽഭാമയും താതതാതേതിവിധാപിച്ചുസതപരം * ഹസ്തിന
 മായപുരിപുക്കുട്ടുപ്പുറം ടെത്രയുണ്ടുചേനചൊല്ലിനാളൊക്ക
 യും * വാത്തകൾകട്ടാത്തുരാമനുംകൃഷ്ണൻ മെത്രയുണ്ടുചമോട്ടം
 പറഞ്ഞീടിനാൻ * പോകനാമെന്നുപറഞ്ഞുപുറപ്പെട്ടു വൈ
 കാതവരങ്ങാചെന്നോരാനന്തരം * ചെന്നശതധനുസ്സായൊരു
 യാദവൻ തന്നെ പധിക്കണമെന്നോത്തുകൃഷ്ണനും * എത്രയും
 വേഗേനരാമനോടാനിച്ചു ചിത്രമാംതേരിൽകരേരിപ്പുറപ്പെ
 ട്ടു * കൊന്നീടുവാനായ്പുറപ്പെട്ടുമാധവ നെന്നുകേട്ടോരുശത
 ധനുസ്സുറപ്പാഴ് * ചെന്നടനക്രൂരനോടതിഭീതിയോ ടെന്നെ
 രക്ഷിച്ചുകൊൾകെന്നുചൊല്ലീടിനാൻ * അക്രൂരനുംകൃതവർമ്മം
 വുമെന്നര മുൾക്കുരുണികൾഭയത്തോടുചൊല്ലിനാൻ * രാമ
 നോടുംകൃഷ്ണനോടുംപൊരുവതി നാമല്ലൊരുവനമെന്നറിഞ്ഞീ
 ട്ടുനീ * ലോകകനായകന്മാരാമവാരാട്ടു പോകത്തിലാരുള്ള
 തപ്രിയംകാട്ടുവാൻ * എന്നതുകൊണ്ടാതുപോകവല്ലവ
 മെന്നതുകേട്ടുചെന്നത്രയുംഭീതനായ് * അക്രൂരഹസ്തമണിയും
 സമുപ്തിച്ചു പൊക്കുമേറീടുംകുതിരമേലേറിനാൻ * പിന്നെയ
 ണ്ടോടീശതയോജനവഴി ചെന്നാരുനരംമരിച്ചുകുതിരയും *
 അപ്പോളവിടെക്കുരാമനുംകൃഷ്ണൻ മൊപ്പുവരുന്നതുകണ്ടുവൻ
 പിന്നെയും * മണ്ടുന്നനരത്തുതേരിൽനിന്നുറപ്പാഴ് കൊ
 ണ്ടൽനേർവണ്ണനുമുഴിയിൽചാടിനാൻ * സതപരംപിന്നാല
 ചെന്നമിഥിലത നുത്തരഭാഗത്തു പവനസീമനി * ചെന്നാ
 രുനേരമെങ്ങത്തിപ്പിടിപെട്ടു കൊന്നാൻഗുരുദ്രോഹിതെന്നജ
 നാദുർ * എത്രയുണ്ടുഷ്ടനാൻതരധനുസ്സിനാൻ ഗാത്രങ്ങൾ
 തോരംവസനഭയത്തിലും * പാരംതിരിഞ്ഞുമണിച്ചതുകാ
 ണാഞ്ഞു പാരാതെചെന്നുമലഭദ്രസന്നിധൗ * ചൊ
 ന്നാനിവനെക്കുലചെയ്തുനാംബലം പിന്നമണിച്ചതുകണ്ടു
 തില്ലെങ്ങാമ * മല്ലാരിതന്നെടവാക്കുകൾകേൾക്കയാൽ ന
 ല്ലവിശ്വാസംവരാഞ്ഞുചാലായുധൻ * ചെന്നാനവൻമണി
 മറെരാരുപൂരുകുൻ തന്നെടകയ്യിൽകൊടുത്തിതുനിണ്ണയം *
 അങ്ങനീചെന്നതിരഞ്ഞുചെങ്കീടാതെ മംഗലമായമണിവ
 രുത്തിട്ടുക * ഇപ്പോഴുള്ള വിദ്രോഹനക്കണ്ടാത്താ നൊട്ടുമാ

താമസിയാതെ വന്നീടുവാൻ * എന്നു രചെയ്ത നടന്നാശുരാമ
നും ചെന്നവിദേഹൻ രാമനിരംപുക്കുത * എത്രയും സൽക്ക
രിച്ചാശുവിദേഹനും ചിത്തമോദനവസിപ്പിച്ചാമനെ *
അന്നുഹലായുധനോടു സുധാധനൻ നന്നായ് ഗോയുദ്ധമു
സിപ്പീടിനാൻ * ഉത്തമപുരുഷനായ ഭാരതൻ വെത്രയും പേ
ഗേന ചെന്നു പർവതത്തിൽ * ആധനസ്സിനെ നക്കാനോരു പര
ത്തയും സാരമായുള്ള മണിലഭിക്കാഞ്ഞതും * എല്ലാമവരോടു
രചെയ്ത നന്നുടെ വല്ലഭയോടു പാഞ്ഞോറാനന്തരം * സത്രാജി
തൻ തൻ രശേഷക്രിയാദികളെത്രയും നന്നാക്കിപ്പിച്ചു മേധി
നാൻ * പേടിയോടുകൂറുന്ന കൃതവർമ്മാവു മോടിയാളി ചൂപോ
യ്കാശിയിൽ വാണുത * അകൂറനും ബഹുദക്ഷിണയോടതി
മുഖ്യങ്ങളായുള്ള യജ്ഞങ്ങൾ ചെയ്തുതേ * പോരകാമനിരന്തന്നി
ലതുകാല മോരോരനത്മങ്ങൾ പന്നതു കാക്കുവാൻ * വൃദ്ധരാ
യുള്ള യദുക്കളെല്ലാവരും മുശല വിഭാഗം പന്നൻ തന്നോടു ചൊല്ലി
നാൻ * പോദശവത്സരം വർഷമില്ലായ്കയാൽ * പെട്ടിച്ചകാശിരാ
ജാവു പണ്ടേകദാ * മുഖ്യനായിട്ടും ശപഥപൂർവ്വം നെക്കണ്ടുപായ്
തൽക്കാലമേറ്റ വൃദ്ധൻ വർഷമുണ്ടാകയാൽ * തന്നുടെ പുത്രിയാം ഗാ
ന്ദിനീതന്നെയും നന്നായ് ശപഥപൂർവ്വം നെക്കണ്ടുനൽകിനാൻ
പിന്നെ ശപഥപൂർവ്വം പുത്രനായ കൂറ നെ നമുദാദാഗനുണ്ടായി
വന്നതേ * താതനുളോരു ഗുണങ്ങളെല്ലാമവ നേതും കുറയാ
തെയുണ്ടെന്നറികന്നീ * സാരനായ കൂറനുളോരു ദിക്കിലങ്ങോ
രോരനത്മങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായ്തരാ * എന്നതു മൂലമവനെ പര
ത്തേണ മെന്നാൽ നമുക്കുള്ള നത്മങ്ങൾ നീങ്ങുമ * എന്നതു
കേട്ടതിവേദഗനകൃഷ്ണനും ഗാന്ദിനീപുത്രനെത്തത്രവരുത്തി
നാൻ * എത്രയും ഭീതനായ കൂറനെക്കണ്ടു ചിത്തമോദത്തോടു
കൃഷ്ണനും ചൊല്ലിനാൻ * നിന്നുടെ ദർശനം കൊണ്ടിന്നു ഞങ്ങൾ
ക്കു വന്നിതു സൗഖ്യമകനുദനാകങ്ങളും * അന്തരം കൂടാതെ
യജ്ഞങ്ങളൊക്കെയും ചിന്തിച്ചു പാലസമാപ്തങ്ങളായിത്താ *
നിന്നുടെ കയ്യിൽ മണിയിരിക്കുന്നതു മൂന്നുമേഞ്ഞാനമറിഞ്ഞാൻ
മാഹാമതേ * സത്രാജിതനതനയനിലായ്കയാൽ പുത്രീസുതന്മാ
ർക്കു വകാശമെങ്കിലും * ഇന്നു മറ്റൊക്കും ധരിച്ചുകൂടായ്കയാൽ നി
ന്നുടെ കണ്ഠധരിച്ചാലുമാമപ്പൊഴും * മറ്റുള്ളവർക്കുമെന്ദു

ഏകാദശം ചൈവസന്ദേശമിന്നുണ്ടായുരികയാൽ * ഇ
 ന്നതുകീഴ്ത്തിന്നാക്കുണ്ടു നീമമ തന്നാലുമങ്ങോട്ടുനൽകവനി
 പ്പോഴ * ഇത്തരംകേൾക്കാചക്രരനുമണി സതപരകൃഷ്ണ
 ന്റെകയ്യിൽനൽകീടിനാൻ * എന്നതുകണ്ടോരുനരായദ
 കേൾക്ക സന്ദേശമാക്കെയുതീന്നോരനന്തരം * രാമനെക്കൊ
 ണ്ടിങ്ങുപോന്നിതുകൃഷ്ണനും രാമനുംവൃത്താന്തമാക്കുകേൾ
 കയാൽ * സന്ദേശവുംവിട്ടുനന്ദതന്ത്രജനെ പിന്നെയുംപി
 ന്നെയുംനന്നായുഴുകിനാൻ * അഞ്ചാറവത്സരംവിട്ടിരിക്ക
 യാൽ നെഞ്ചകംതന്നിലുള്ളാധിപപാരായ്ക്കയാൽ * രാമനുംകൃ
 ണ്ണാനനന്നായുടിയിൽവെ ചൂഢാഭമോടുംശിരസിമുകുന്ദതേ *
 രാമനുംവാദമോടക്രമമണി സാമോഭമോടുകൊടുത്തിതുകൃ
 ണ്ണനും * വ്യാധിയുംദുഃഖമുമാർന്നാദിയു മാധിയുംഭൂതപിശാ
 ചാദിബാധയും * എന്നിവയൊന്നുംസ്യമന്തകംതന്നുടെ സ
 ന്നിധൗചെയ്തുകയ്യില്ലാതനാളമേ * അങ്ങിനെയുള്ളമണി
 യുംധരിച്ചാതു തിങ്ങിനമോദനോവാണിതക്രമം * രാമനും
 കൃഷ്ണനുംയാവേവീര ക മാമോദമുൾക്കൊണ്ടുവാണിതല്ലാവരും
 ഇക്കഥകൾക്കുനവകുടരിതവും ദുഷ്ടീന്തിയുനശിച്ചീടുമ
 സംശയം * കോഴകൂടാതെത്താനദ്ധ്യായമവതു മെട്ടുമറിഞ്ഞ
 തുപോലെചൊല്ലീടിനോൻ *

പാണ്ഡവന്മാർപണ്ടുദേശരാജ്യായവർ പാണ്ഡവപ്ര
 സ്ഥത്തിലുണ്ടെന്നുകേൾക്കയാൽ * സാത്യകിയാദികളോടൊ
 തമിച്ചു ചിത്തമോദത്തോടുകൂടിനുകൃഷ്ണനും * ജീവനായു
 ള്ളോരുകൃഷ്ണനെക്കൊണ്ടുകയാൽ ജീവിതശാന്തജനാദികളൊക്ക
 യും * സംഭ്രമത്തോടുകൂടിനീറുകചെന്നുക ണ്ടോരുഹാക്ക
 നെസൽക്കരിച്ചീടിനാൻ * സാത്യകിമുഖ്യരായുള്ളജനത്തെയും
 പരത്വനുംഭീമനുംസൽക്കരിച്ചീടിനാൻ * കൃഷ്ണനുംകുന്തിയെ
 കണ്ടുവന്ദിച്ചിതു കൃഷ്ണയുംപജ്ജയാവന്ദിച്ചുകൃഷ്ണനെ * കുന്തി
 യോടപ്പോളുകചെയ്തുകൃഷ്ണനും ചിന്തിച്ചതില്ലിനിക്കാണമെ
 ന്നതുമേ * നിങ്ങൾക്കുദൈവവിശ്വാസമുണ്ടാകയാൽ നി
 ങ്ങൾക്കുദൈവതുണയുണ്ടുനിണ്ണയം * എന്നതുകേട്ടുകയ്യി
 തുകുന്തിയു മെന്നുംതുണയില്ലനിറയൊഴിഞ്ഞാരുമേ * ഹസ്തി

നെടുമുടി ചുണ്ടങ്ങുവെട്ടംവിധേന ചിത്തകാരുണ്യമോടുകൂടി
 നെടുവാൻ * നന്നായൊത്തയച്ചാനതുക്കാരണ മനുവന്നമ
 നദസന്തോഷവുംവിഭോ * നന്ദാത്മജനോടു ചമുജൻചൊല്ലി
 നാ നിന്നഭവാനത്ര വന്നതുക്കാരണം * എന്നുദേവംശവിശ്വ
 ഭൂിയുംവന്നിതു വന്നിതുജന്മത്തിനുള്ള സാഹചര്യവും * മോഹ
 വിശ്വലോകായഭക്തരായുള്ളോരു മോഹികൾക്കുതവദർശനം
 ല്ലഭം * എന്നിരിക്കുന്നഭവാനെന്താൻ കാണുകയാ ചെന്നുടഭാ
 ഗ്യമിതെന്തുചൊല്ലാപതു * എന്നുരചെയ്തവരെല്ലാരുമൊന്നി
 ച്ചു നന്നായ്സുവിചിത്ര സിദ്ധിതകൃഷ്ണനും * അനൂഹതാശന
 നത്മിക്കുകാരണം നന്ദതന്ത്രജനോടൊന്നിച്ചമൽഗുനൻ *
 ഖാണ്ഡവമാംവനംപുഷ്പക്കാരുനേരമാ ഖണ്ഡപദനരംവരി
 ഷ്ഠംതുടങ്ങിനാൻ * കൃഷ്ണനെസാരഥിയർക്കിടവകീടാതെ ജി
 ണ്ണവുംവൃഷ്ടിതട്ടത്തുശരങ്ങളാൽ * ഖാണ്ഡവമഗ്നിക്കിതപ്പിച്ച
 കാരണം ഗാണ്ഡീപചാപവുമക്ഷയതുണിയും * പാത്മനാഭൻ
 കിനാനഗ്നിയുംമോദമോ ദാസ്ഥയാവാണുഗമിച്ചിതുപാത്മനും
 വിശപകമ്മാവിനെക്കൊണ്ടുനാഡവൻ വിശൈകമോഹ
 നമായോരുമന്ദിരം * തീർപ്പിച്ചു ചമതന്ത്രജനനാൽകിനാ നല്ല
 രിയിരൂപുരിയിലുംചിസ്തും * ഖാണ്ഡവദാഹേമയനായവി
 ല്ലിയെ പാണ്ഡുസുതൻപരിപാലിച്ചുകാരണം * സന്തോഷ
 മോടുമൊരുസഭനിമ്മിച്ച ഖണ്ഡ പാപാത്മനസൽക്കരിച്ചീടി
 നാൻ * എത്രയുംവിസ്മയമസ്സഭപാക്കിലോ ചിത്തേജവസ്ഥ
 ലഭ്രാന്തിയുണ്ടായ്തരം * അസ്സഭാതന്നുടെചിത്രങ്ങൾകാണി
 ലോ നിസ്സാരമായുരുളോസുധമ്നയും * ഭൂമിയുപാലിച്ചുനല്ല
 സഭയതി ലാമോദമോടു പസിച്ചിതുചമുജൻ * പിന്നെയൊ
 രുദിനംകൃഷ്ണപാത്മനും മൊന്നിച്ചതേരിൽകരേറിപ്പറപ്പെട്ടു*
 കാട്ടിലകംപുഷ്പമുഗങ്ങളെ പ്പെട്ടന്നുകൊന്നുനടക്കുകൾ
 ന്തരേ * ഭാഹിച്ചമൽഗുനൻകാളിന്ദിയിൽചെന്ന മോഹന
 മാംജലപാനവുചെയ്തൻ * തീരത്തുനില്ക്കുന്നനേരത്തു
 ഞ്ഞൊരു ചാരുമുഖിയൊന്നാരിയെക്കാണുകയാൽ * ആരുനീയെ
 ന്തിനിവിടെവസിക്കുന്നു നേരേപാകെന്നുചോദിച്ചുനേരം*
 നാളീകനേത്രയുചൊന്നാളവനോടു കാളിന്ദിയെന്നിരിക്കുകേ
 ന്നനാമവും * അർക്കതന്ത്രജ്ഞാനിന്നീജ്ജലമതി ലക്കനാൽനി

മിതമായപുരമതിൽ* ഏറിയകാലത്തെപൊയ്യുവാഴ്ന്നു നാ
 രായണൻമകാണുന്നായിട്ടുവാൻ * ഉത്തമപുരുഷനെനിയേ
 മറെറാരു ഭർത്താവിനെക്കാൾവരിക്കയില്ലെന്നുമേ * തൽപ്ര
 സ്ഥാഭിച്ഛിദാസ്തിലപ്താഴേ തൽപാദപങ്കജേഷുചരുന്നതുണ്ടു
 ഞാൻ * എന്നുവരെയൊന്നതുകേട്ടുധനഞ്ജയൻ ചെന്നാശു
 കൃഷ്ണനോടൊക്കെയുംചൊല്ലിനാൻ* വൃത്താന്തമൊക്കെയുംകേട്ടോ
 രുനേരത്തു ചിത്തകാരുണ്യവുംപൂണ്ടുകുന്ദനം * സുന്ദരിത
 ന്നെയുംതരിലേറ്റിറക്കുണ്ടു ചെന്നാശുവാംസ്യവപ്രസ്ഥവും
 പുകുതേ * പാണ്ഡവന്മാർക്കുംസുഖംവരുത്തിട്ടുവാൻ പാണ്ഡ
 വപ്രസ്ഥത്തിലിങ്ങിനെമധുവൻ * പാത്തിതുമോദനനാലു
 മാസംപിറന്ന യാത്രയുചൊല്ലിപ്പറപ്പെട്ടുസതപതം * പോരാ
 വതിയിലാമ്മാറചെന്ന്ിടിനാൻ പോരകവാസികളേറ്റത്തെ
 ലിഞ്ഞുതേ * ഏണാക്ഷിയായൊരുകാളിന്ദിതന്നുടെ പാണി
 ഗ്രഹവുംകഴിച്ചുതുഭിനേ * കാന്തയോടൊത്തുവസിച്ചിതുകൃ
 ണ്ണന മന്തമുദാവസിച്ചിടിനാരേചരം * ഇത്തരംകൃഷ്ണൻവ
 സിക്കുന്നതുകാല മുത്തമൊകമവന്തിഭൂമണ്ഡലേ * തന്നുടെ
 താതസഹോദരിയായൊരു കന്യയാംരാജാധിദേവികുപുത്രിയാ
 യ് * വിദാനവിദസഹജയാകമിത്ര വിന്ദയുംതന്നെവരിച്ചു
 തുകാരണം * സോദരന്മാരാനിഷേധിച്ചതുകണ്ടു ചേദിച്ചു
 വരവെസിക്കുന്നതുകേൾക്കയാൽ * കന്യാസപയംവരെയൊന്നു
 ഭൂപാലരെ വെന്നവളെക്കൊണ്ടുപോന്നുദാമോദരൻ *പാണി
 ഗ്രഹവുംകഴിച്ചുമോത്തോടു മേണമിഴിയോടുമൊത്തുവാണീടി
 നാൻ * അന്നുമഹാഭാഗനായൊരുകോസല മന്നവൻനഗ്ന
 ജിത്തന്നുപേരായവൻ * മന്നവന്മാരുടെവീര്യംപരീക്ഷിച്ചു
 തന്നുടെപുത്രിയാംസത്യയെനല്ലുവാൻ * ചൊല്ലിനാനെല്ലാ
 വരോടുംമദഗജ തുല്യരാനമുടൈസംപൂർവ്വചങ്ങളെ * ആരെ
 നിരിക്കിലുബ്ബന്ധിച്ചവർക്കൊൻ പാരായണപുത്രിയെനല്ലു
 വൻനിണ്ണയം * എന്നതുകേട്ടുനരപതിവീരനും ചെന്നാശു
 കാലകളോടുംപിന്നങ്ങിനാൻ * കുത്തുമിടികളുമെത്രയുമേല്ക്കയാ
 ചെത്തുകയില്ലെന്നുമുവാറൊക്കെയും * ഹസ്തപാദാക്ഷിശിര
 സ്സന്നിവമുറി ഞ്ഞത്രയുംനാനുംകെട്ടുപാഞ്ഞീടിനാൻ *
 എന്നതുകേട്ടുകുന്ദനപാത്മനോ ഓന്നിച്ചുകോസലൻത

ഒൻപുരിപ്പുക്കാൻ * തതപമറിയുന്നകോസലനെത്രയും ചി
 ത്തമോദത്തോടുപൂജചെയ്യിടിനാൻ * സത്യയംകൃഷ്ണനെക്ക
 ണ്ടോരുനേരത്തു ചിത്തജതാപംവളർന്നവരികയാൽ * പ്രാ
 ത്തിച്ചിതുകലദൈവതമായോരു കത്തായിനീദേവിതന്നോടു
 സാദരം * പവ്വതകന്യകേശ്വരീമഹേശ്വരീ സർവ്വലോകേ
 ശ്വരീകാരുണ്യവാരിധേ * നന്ദാത്മജൻമകാഞ്ചനനായിട്ടുവാ
 നിന്നുനിൻകാരുണ്യമുണ്ടായുരേണമേ * എത്രയുണ്ടേതിയോ
 ടിത്തരംപ്രാർത്ഥിച്ചു ചിത്തമുറപ്പിച്ചുവർവസിക്കുംവിധം *
 മന്ദഹാസംചെയ്തനിമിത്തമുണ്ടാകും ധന്യനുംഭൂപതിതന്നോടു
 ചൊല്ലിനാൻ * സത്തുക്കളായുള്ളവർക്കുചിന്തിക്കിലി നന്തർ
 ക്കെയ്നാനുനിദ്രാമനാകിലും * ഉത്തമനാകുംഭവാനോടു
 സൗഹൃദമെത്തുവാനാഗ്രഹിച്ചാണുചൊല്ലുന്നതാൻ * സു
 ളരിയായോരുനിന്നുപുത്രിയെ തന്നീടവേണമിനിക്കു മടി
 യാതെ * എന്നാൽഭാവനഗുണങ്ങളുംവന്നീട്ടു മെന്നതുകേ
 ടുനരപതിചൊല്ലിനാൻ * പാരേഴുരണ്ടിനുംനാഥനായുള്ളോ
 രു നാരായണൻഭവാനെന്നറിഞ്ഞേനഹം * ലോകൈകനാ
 ധനിനക്കുമൽപുത്രിയെ നൽകുവാൻഭാഗ്യമിനിക്കുവന്നീട്ടു
 മോ*ഇന്നതുസംഗതിവന്നുചെന്നാകിലോ പിന്നെവരേണ്ടതി
 ല്ലൊന്നുമതില്ലരം * സപ്തവൃഷ്ടങ്ങളെബന്ധിച്ചുവർക്കും ന
 പ്പൊഴുപുത്രിയെ നൽകുവാൻനിർണ്ണയം * എന്നുപറഞ്ഞുതാൻ
 മുന്നമതുകേട്ടു മന്നവന്മാരുപരീക്ഷിച്ചുടങ്ങിനാൻ * എന്നു
 ടെഭാഷിതംസത്യമാക്കീടേണ മിന്നതിനെന്തൊരുഭണ്ഡംതവ
 വിഭോ * എന്നതുകേൾക്കയാലേഴുശരീരമായ് നിന്നുപാശങ്ങ
 ലുംകൈക്കൊണ്ടുകൃഷ്ണനും * തുല്യമായേഴുവൃഷ്ടതെയുംബന്ധി
 ച്ചു മല്ലുപിലോചനൻതത്രനിന്നീടിനാൻ * രോദനംചെയ്ത
 ദേവനശിച്ചാതു മേദിനിതന്നിൽപതിച്ചുവൃഷ്ടങ്ങളും * ആ
 ശ്വയുമാശ്വയുമെന്നുജനങ്ങളു മച്ഛതൻതന്നെപ്പകർത്തിനിന്നീ
 ടിനാൻ * എത്രയുണ്ടോദേവഭൂപതിവീരനും പുത്രിയെകൃഷ്ണ
 നൽകിനാനെപ്പൊഴു * സുന്ദരിയായോരുസത്യയംകന്യക
 ക്കിന്ദിരാകാഞ്ചനപതിയാശ്ചരികയാൽ * അന്തഃപുരസ്രീജ
 നത്തിനും ഭൂപനമന്തരാന്തരംവളർന്നുചമഞ്ഞുതേ * വിത്തവ
 സ്രാഭരണാശംഭജരഥ രത്നജാലങ്ങളുംഭാസീജനങ്ങളും *
 എന്നിവകന്യാധനങ്ങളുസംഖ്യമായ് മന്നവൻകൃഷ്ണസൽ

കുരിച്ചിടിനാൻ * കന്യാധനങ്ങളുംനന്ദിച്ചുകൊണ്ടു ന
 നായെളിഞ്ഞിതുകൃഷ്ണനമന്നേരം * യാത്രയുചൊല്ലിപ്പു
 പ്പെട്ടനോത്ത പാത്ഥിവാന്മാർവന്നയുദ്ധംതുടങ്ങിനാൻ * അ
 സ്രുശസ്രുങ്ങൾപൊഴിച്ചിതുപാത്ഥനം പൃഥ്വീപതികളുംതോ
 രമണ്ടീടിനാൻ * പാരാതെകൃഷ്ണനുംപാത്ഥനമൊത്തുപോയ്
 പോരാവതിപുഴുവാണിതുസൗധ്യമായ് * സത്യയപ്പാണി
 ഗ്രഹംചെയ്യുമാധവൻ ചിത്തമോദത്തോടൊത്തുമേവീടി
 നാൻ * പിന്നെപിതൃഷ്പസംവിൻറതന്ത്രജയായ് സുന്ദരി
 യായോരുഭദ്രയാംകന്യയെ * കേകയഭൂപൻകൊടുത്തതുകാര
 ണ മാകപംകൂടാതെവേട്ടിതുകൃഷ്ണനും * പിന്നെമദ്രാധിപൻ
 തന്നുടെപുത്രിയായ് സുന്ദരിയായോരുപക്ഷണനെയും * ക
 ന്യാസപയംവരേചെന്നിങ്ങുകൊണ്ടുപോ നന്യനമോദനവേ
 ടിതുമധവൻ * മുഖ്യമാരായെട്ടഭായ്മാരിങ്ങിനെ പുഷ്കരലോ
 ചനനുണ്ടായിവന്നതേ * മൂന്നംനരകാസുരനുംനരവര കന്യ
 കമാരെപ്പിടിച്ചുണ്ടുകൊണ്ടുപോയ് * കാരാഗ്രഹത്തിൽവസി
 പ്പിച്ചുനന്തരം വാരിജലോചനൻകൊന്നനരകനെ * കന്യ
 കമാരെയുംകൊണ്ടുണ്ടുപോന്നാതു നന്ദതന്ത്രജനുംവേട്ടുകൊ
 ണ്ടീടിനാൻ * സാരസനേത്രമാരാകുമവർപതി നാരസഹ
 സ്രമാണ്ടന്നുകേൾപ്പുണ്ടുഞാൻ * പെട്ടന്നിങ്ങുളോടദ്ധ്യായ
 മമ്പതു മൊമ്പതുമിന്നുമുരചെയ്യുകേട്ടുപോൽ *

അപ്പോൾനവനമുനിയോടുചോദിച്ചി തുല്യവനേ
 ത്രൻനരകനെക്കൊല്ലുവാൻ * കാരണമെന്തവനാരുടനന്ദ
 നൻ നേരോടവനുള്ള ചീയ്ക്കുശൗയ്ക്കങ്ങളും * എന്തിനുഭൂപതി
 ക്കന്യകമാരെയും ബന്ധിച്ചുകാരാഗ്രഹവസിപ്പിച്ചതും * എ
 ന്നിവചൊല്ലേണമെന്നിതുകേൾക്കയാൽ മന്ദഹാസംചെയ്യ
 ചൊന്നാൻമുനിവാൻ * ഭീമനായുള്ളചിരണ്യാക്ഷഭാനവൻ
 ഭൂമിയെക്കുട്ടുകൊണ്ടാതുഗമിക്കയാൽ * വാരാഹരൂപിയായ്
 ചെന്നുജനാർദ്ദനൻ പാരാതെദൈത്യനെക്കൊന്നുധരണിയെ
 ഉന്നതമായുള്ളതേറമേൽവെച്ചുകൊണ്ടുനമോദനകൊ
 ണ്ടുപോന്നീടിനാൻ * അന്നഹരിശ്ശംഗസംഗേനഭൂമിക്കു ന
 ന്ദനനുണ്ടായിവന്നിതുതൽക്ഷണം * ഭാനവസ്സർഗ്ഗപാരമ

ശുചിയാലീനയാഃയരരമലിനശരീരയാൽ * എത്രയുംദൂഃ
 വിചുവാഴുന്നനേരത്തു പുത്രൻപരനിക്കളവായ്പരികയാൽ *
 എത്രയുംദുഷ്ടനാദൈത്യനാചാനവൻ ധാത്രിയുംനാമനരക
 നെന്നിട്ടുപോൽ * നാരായണാംശസമുദവനാകയാൽ പാ
 രംബലമവനുണ്ടായിവന്നതേ * പുത്രനെരക്ഷിക്കുവേണമെ
 ന്നഞ്ചുജ നേത്രനോടപ്പോളുപേക്ഷിച്ചുഭൂമിയും * നാരായണ
 നംതെളിഞ്ഞുനരകനും നാരായണാസ്രംകൊടുത്തുചൊല്ലിടി
 നാൻ * എന്നുമൊരുവനുംനൽകാത്തൊരുശരം തന്നേൻ
 നിനക്കുഞാൻഭൂമിപ്രിയാത്ഥമായ് * എത്രയുംദിവ്യമായുള്ളശ
 രംതവ പാത്താലൊരുതരംനാനായ്ഫലിച്ചീടും * എന്നുമി
 തുതവകയ്യിലിരിക്കിലൊ നിന്നെത്തന്നെന്യേപധിക്കയില്ലാരു
 മേ * ദേവദിജമുനിദേവഷതുടങ്ങിയാൽ ജീവനാശംവരു
 മെന്നമറികുറീ * എന്നുകൾചെയ്യമാഞ്ഞിതുനാഥനും വ
 ന്നസന്തോഷേണചെന്നുനരകനും * ഊജ്ജിതമഃയപുരംച
 മച്ചീടിനാൻ പ്രാഗ്ജ്യോതിഷപുരമെന്നതിൻനാമവും * അ
 പ്ലരിതൻറമുഴലവുമായയാ കെല്പുള്ളദുഗ്ഗുണ്ടർതീർത്താൻപ
 ലതരം * ശസ്രുഗിരിജലപാവകദുഗ്ഗുണ്ട ജെത്രയുംഘോരമുര
 പാശദുഗ്ഗുവും * ഭേദിക്കരുതൊരുവർക്കുമാദുഗ്ഗുണ്ടർ മേദിനി
 തൻറചരപ്രസാദത്തിനാൽ * ഇഷ്ടനായുള്ളമുരാനാടുമെത്ര
 യും ദുഷ്ടരായുള്ളോരുദൈത്യഗണത്തോടും * സൈപരമായ്
 പ്രാഗ്ജ്യോതിഷപുരവാണവ നോദാരാദുഷ്ടകർമ്മങ്ങൾ
 ചെയ്യിടിനാൻ * ഭവ്യനായുള്ളവരുണനെവെന്നാതുദിവ്യ
 മാംശസ്രാവുംകൊണ്ടുപോന്നീടിനാൻ * ഓരോരോഭൂപതിമാ
 രെക്കുലചെയ്തു പാദതൊരുകുമാരിജനങ്ങളെ * ആവശ്യ
 മില്ലാതെകൊണ്ടുപോന്നാപ്പാഴ് കേവലംകാരാഗ്രഹംതന്നി
 ലാക്കീടും * താപസഗോവിപ്രഹത്യയ്ചെയ്യിടും പാപങ്ങ
 ലിത്ഥമസംഖ്യമായ്ചെയ്യിടും * ഇത്ഥംയുഗങ്ങൾപലതുംക
 ഴിഞ്ഞനാൾ സ്വസ്ഥനായകദാചെന്നുസുരാലയെ * ദേവ
 കളോടുപോർചെയ്തുജയിച്ചവൻ ദേവമാതാവാമദിതിനെക
 ണഡലം * തട്ടിപ്പരിച്ചുണ്ടാകൊണ്ടുപോന്നീടിനാ നൊട്ടുമതു
 സ്ഫുരിച്ചിടാഞ്ഞുശക്രനും * ഭഗവാവതിപുക്കുവുത്താന്തമാ
 കയും നാരായണനോടറിയിച്ചുനന്തരം * പക്ഷീന്ദ്രവാഹന

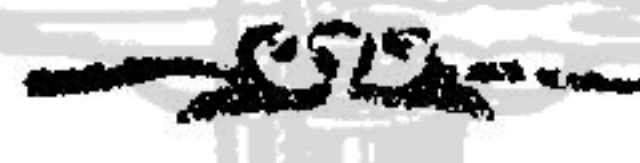
മേരിമുക്കുന്ദനം തൽക്ഷണംദാമയോടൊത്തുപുറപ്പെട്ടു * ചെ
 ന്ദൻപ്രാഗ്ജ്യോതിഷപുരിസന്നിധൗ നിന്നവൃത്താന്തങ്ങ
 ലൊക്കയറിഞ്ഞുടൻ * ചക്രഗദാദികൾകൊണ്ടുദുഗ്ഗങ്ങളെ
 യൊക്കെയുംഭേദിച്ചുകത്തുചെന്നീടിനാൻ * അപ്പോൾമുരാസു
 രനഞ്ചുശിരസ്സോടു കെല്ലോടടുത്തുപോർചെയ്തുടങ്ങിനാൻ *
 തന്നുടെപുത്രരൂപതിനായിര മൊന്നിച്ചുചന്നാതുയുദ്ധംതു
 ങ്ങിനാൻ * പുത്രരോടുംമുരാസുരനെക്ഷണം പത്രികൾ
 കൊണ്ടുചധിച്ചുമുക്കുന്ദനം * കേട്ടുകാപിച്ചുനരകാസുരൻപട
 ക്കൊട്ടുകൾകൊട്ടിച്ചുപുറപ്പെട്ടുപോരിനായ് * ദൈത്യസനാധി
 പനാകിയവീരനും ദൈത്യരോടൊന്നിച്ചുപന്തട്ടത്തിടിനാൻ *
 സേനാപതിയോടുകൂടവെമായവൻ ഭാനവവീരനെക്കൊ
 ന്നൊട്ടുകീടിനാൻ * സൈന്യങ്ങളെല്ലാംനശിച്ചതു കാൺക
 യാൽ ദൈത്യവുംകാപവുംപൂണ്ടുനരകനും * ഐരാവതക
 ലജാതരായുരേളാഴ വാരണവീരരോടൊത്തു ചെന്നീടിനാൻ *
 ഉണ്ടുഗജങ്ങളുറപ്പത്തുനാലു കണ്ടാൽമലകളെക്കൊളമത്യുന
 തം * കൊമ്പുകൾനന്നാലുമുണ്ടവാക്കാക്കയ മന്വിനക്കൊള
 തിവേഗവുമുണ്ടല്ലാ * ഭന്തിമുകുളരിചന്നനരകന മന്തമി
 ല്ലാതുളളബാണങ്ങൾതുകിനാൻ * പിന്നന്നരകാസുരനുംമുക്ക
 ന്ദനം നന്നായടുത്തുപോർചെയ്തുചേലാരമായ് * അപ്പോരി
 നൊത്തൊരുപൊരാളനാളിലും മുപ്പാരിലെങ്ങുമേകണ്ടതി
 ല്ലാരുമേ * പക്ഷിപ്രവരനുംനല്ലുഗജങ്ങളെ പക്ഷങ്ങൾകൊ
 ണ്ടൊങ്ങുത്തരിഞ്ഞീടിനാൻ * മുപ്പുരവൈരികൊടുത്തമഹാ
 ശൂല മപ്പോൾനരകാസുരനെടുത്തിടിനാൻ * പെട്ടന്നുമാധ
 വൻചക്രമെടുത്തതി ദുഷ്ടനുംദൈത്യൻറകണ്ഠമുറിച്ചുത *
 മിന്നുന്നകണ്ഡലഃത്താടുമവൻതല ചെന്നുധരണിയിൽവീ
 ണിതുസതപരം * ഹാഹാശിവശിവഹാഹാജയജയ മോഹ
 നമെന്നുരചെയ്തുദേവാദികൾ * പുഷ്പവർഷംചെയ്യുന്നനായ്
 പുകഴ്ത്തിനാരപ്പംസ്ത്രീകളുംനൃത്തംതുടങ്ങിനാൻ * പ്രത്യുഷമായ്
 നുഭുമിയുംകൃഷ്ണനെ പ്രീത്യാചണങ്ങിസ്തുതിച്ചുചാല്പീടിനാൻ
 ദുഷ്ടജനത്തെയാടുകവാനായ്ക്കൊണ്ടു പെട്ടന്നുചനിയിൽവ
 നുപിറന്നുനീ * ദുഷ്ടനാമെന്നുചക്രനെക്കൊന്നതു കഷ്ടമ
 നേതുമോചാലുന്നതില്ലമ * ഏകീകൃമിനി ചർത്തന്നാടനെ

ദനൻ തങ്കൽതവകൃപയുണ്ടായുരണമേ * ഏവമുരുകചയ്യ
 വാരുണഹരത്രവും ദേവമാതാപുതൻകുണ്ഡലയുമവം * തന്മ
 ടെപുത്രസുതനെയുമാദരാൽ നന്ദതന്തുജാൻറകാക്കൽവെച്ചീ
 ടിനാൾ * ദാമോദരനുംകൃപയോടുകൂടവെ ഭൂമിയെന്നനായ്ക്ക
 ണ്തയച്ചപ്പൊഴു * ഭോമാത്മജനാഭഗഭത്തമ്പീരനെ ഭൂമീപ
 തിയായഭിഷേകവുമെച്ച * മൂന്നുനരകനന്തകിമദി പ്യാസ
 മന്നവന്തേതുപകരിയായ്ക്കയാൽ * മൂന്നപറഞ്ഞതുപോലെ
 പറഞ്ഞുട നന്നഭഗഭത്തനുംകൊടുത്തീടിനാൻ * മൂന്നനര
 കൻപിടിച്ചബന്ധിച്ചോരു മന്നവകന്യകമാരജനാദനൻ *
 ചെന്നാതുബന്ധനംവേർപെടുത്തേത്രയും നന്നായ്ക്കത്തുസ
 ഖംവരുത്തീടിനാൻ * കന്യകമാരുംമുക്കുനനെക്കാക്കയാൽ
 കുന്ദപ്പീഡാവളർന്നുകാരണാൽ * ഇന്നിവാനന്നടെകാ
 ന്തനായിടേണ മെന്നവാരാക്കയുംപ്രാത്ഥിച്ചുകൃഷ്ണൻ * അ
 ന്വനഭക്ത്യാകുമാരിമാരാരാക്കയും തന്നെപുറയെത്തിലോർത്തു
 കാരണം * സ്നാനപാനാശനമല്ലാംകഴിപ്പിച്ചു മാറിനിമക്കു
 വസ്രാഭരണങ്ങളും * തൃപ്തിവരുചാളവുകൊടുപ്പിച്ചതി ചി
 ത്രശിഖികകൾതന്നിൽകരയേറ്റി * പാരാവതിക്കുപറഞ്ഞ
 യച്ചപ്പൊഴു വാരുണഹരത്രംവരുണനന്തകിനാൻ * പാരാ
 തെഭാമയോടൊത്തു പുറപ്പെട്ടു വാരിജാക്ഷൻനാകലോകത്തു
 ചെന്നടൻ * വന്ദിച്ചദിതിക്കുക്കുണ്ഡലംനൽകിനാൻ നന്നാ
 യ്ക്കരികന്നദിതിയുംചൊല്ലിനാൾ * ഇന്ദ്രനുംകൃഷ്ണനെപ്പൂജിച്ചി
 തേറവു മിത്രാണിസൽക്കരിച്ചീടിനാൾഭാമയെ * യാത്രയും
 ചൊല്ലിപ്പൂർപ്പെട്ടുകൃഷ്ണൻ മെത്രയുംവേദഗന്ധപോകാഭോധ
 റെ * വാരിജഃലാചനയാകിയഭാമയും പാരിജാതംകണ്ടുമാ
 ഹിക്കുകാരണം * ഇന്നനമുക്കിതുകൊണ്ടുപാമീടേണ മെന്ന
 വളേറവുമെപാൽകയാൽകൃഷ്ണനും * പാരിജാതംഗരുധോപ
 റിവച്ചുകൊണ്ടാത്രവുമോദനെന്നുതുടങ്ങിനാൻ * പാരിജാ
 തംകൊണ്ടുപോകുന്നതുകേട്ടു പാരിച്ചുകോപേനചെന്നമഹേ
 ന്രനും * ഐശ്വര്യമത്തനാഃയാരുമുപപര മേശപരൻതന്നോ
 ടുപോരുതുടങ്ങിനാൻ * ഇന്ദ്രാദിദേവഗണാന്തജയിച്ചുചെ
 ന്നിനിരാവല്ലഭൻപാരകാപുക്കുതേ * കോമളമായോരുപാരി
 ജാതംസത്യ ഭാമയുംതൻറഗൃഹത്തിങ്കൽവെച്ചിതു * അത്ത

തന്നെപ്പുഷ്പസൗരഭ്യങ്ങളെത്തുമാരുപത്തുയോജനദൂര
വേ* ഭാമാഗൃഹത്തിങ്കൽനിന്നുകൊണ്ടെന്നാൽ ഭൂമിപാലാത്മ
ജമാരെമുക്കുനും * ഓരോരോനാരിമാർക്കോരോരോരൂപവും പാ
രാതെക്കൊണ്ടുവെട്ടുകൊണ്ടീടിനാൻ * നല്ലമണിഭവന
ങ്ങളിൽത്തീർത്തിൽ മല്ലാക്ഷിമാരെവസിപ്പിച്ചുമാധവൻ* കല്യാ
ണിമാരായഭായ്ക്കുമാരൊന്നിച്ചു നല്ലഗാഢസമൃദ്ധനഷ്ടിച്ചുമേവി
നാൻ * ലജ്ജാനരരാഗസന്തോഷസുഖങ്ങളോടഞ്ജുവിലോ
ചനമാരാമവർകളും * ലോകൈകനാഥനാംകാന്തനോടൊ
ന്നിച്ചു ശോകമകന്നുരമിച്ചുവാണീടിനാൻ * എന്നുടെമന്ദിര
നിത്യവുംമാധവ നെനോടൊരുമിച്ചുവാഴുന്നുസർവ്വദാ * എ
ന്നതുകൊണ്ടുമുക്കുനനുരാഗ മെന്നിലെന്നോത്തതണിമാ
രോവകം * അന്യോന്യമത്സരംകൂടാതെതങ്ങളിൽ നന്ദിയുംഭാ
വിച്ചുവാണിതുസൗഖ്യമായ് * മായാമയനായനാരായണൻ
താൻ മായാവിധാസങ്ങളാരിയുന്നതും * മുശാവിലോച
നമാരായനിക്കളോടഭ്യായമില്ലോളരപതുചെല്ലിനേൻ *

അങ്ങിനെവാഴുന്നകാലമാരുദിന മഹനാരത്നമാ
യോരുവെടിയും * സുന്ദരമായിടുമന്തർഗൃഹംഗര ശ്വരൂ
കരമലർതല്ലുമനോഹരേ * ഉന്നിദ്രമോദനോവാണരുളീടുന്ന
തന്നെടകാന്തനാംലോകൈകനാഥനെ * എത്രയുമിഷ്ടസഖി
കളോടൊന്നിച്ചു ചിത്തമോദനപരിചരിച്ചീടിനാൻ * പ്രേ
മവുംഭക്തിയുംവർദ്ധിക്കുകാരണം കോമളഗാത്രിയാംവെടിയു
ത്തദാ * സൗഖ്യവണ്ണദണ്ഡമാമാലവട്ടംകൊണ്ടു സർവ്വേശ്വ
രൻതന്നെചീയിത്തുടങ്ങിനാൻ * അവ്യാജമായുള്ളരൂപലാവ
ണ്യവും ദിവ്യരത്നോജപലഭൂഷണശോഭയും * മന്ദാക്ഷവീക്ഷ
ണമന്ദഹാസങ്ങളും തന്നിലപ്രേമവുഭക്തിവിശ്വാസവും*
എന്നിവകണ്ടതെളിഞ്ഞുദാമോദരൻ തന്നുള്ളിചിത്തരം
ചിത്തചെയ്തീടിനാൻ * എന്നിലിവർക്കുതിഭക്തിയുണ്ടെ
ങ്കിലു മെനോടൊരുമിച്ചുനിത്യംവസിക്കയാൽ * എത്രയു
മിഷ്ടത്താനെന്നാൽഗർവ്വവും നിത്യമിവർക്കുദിക്കുന്നിതമാ
രാദസ * ഗർവ്വമുണ്ടാകുന്നനേരത്തുഭക്തിയു മല്ലംകറയുമനസ്സ്

വ്യംവന്നപോം * എന്നിവകൊണ്ടിവരുകകളോരുപ്സു മി
ന്നുകളുത്തുവിതുലിവരുത്തണം * ഭക്തവാത്സല്യംമുഴുകയാ
ലിത്തരം ചിത്തനിരൂപിച്ചാകാണ്ടുജനാർത്ഥൻ * സുന്ദരി
യാകിയവെഭീതനോടു മന്ദസ്തിതത്താടുമിത്തരംചൊല്ലി
നാൻ * സുന്ദരിമാർകലാമലികേബാലികേ ചന്ദ്രബിംബാ
നനേപങ്കജലോചന * ആപന്നചത്വരനായോരുഭീഷ്ടക ഭൂ
പതിതന്നുടെഭാഗ്യസർവ്വസ്വമേ * ശുഭകലപുംയശസ്സംധന
ങ്ങളും ബുദ്ധിയുംവിദ്യയുംവീര്യശൗര്യങ്ങളും * സൗന്ദര്യവും
സർവ്വലോകപൂജ്യതപു മെന്നിവകാണ്ടുഭവാനുപരിഭാരായ്
ലോകപാലോപചാരായമന്നവ രാജധാനിന്നാക്കാതിച്ചി
രിക്കുംവിധേ * ഒന്നുകൊണ്ടുതവതുദ്യതയില്ലാത്തൊരെന്നേ
വരിച്ചതുതന്നുനീബാലികേ * എത്രയുംപാശംബലമുള്ളഭൂപ
രോടത്ര്യന്താവെരങ്ങൾചെയ്തുപലതരം * പിന്നെനരപതി
മാരെച്ചെപ്പട്ടു വന്നിങ്ങുസംഗമദ്വേഷമതിൽ * ഇന്നുംഭൂ
യപ്പെട്ടുപാഴുനൂത്താൻപുന രൊന്നുപ്രപാസനമില്ലെങ്ങൾ
ക്കെടോ * പാക്കിലോലൗകികമില്ലനമുക്കേതു മോക്ഷമോക്ഷ
മറിയരുതെന്നുമേ * അങ്ങിനെയുള്ളവരൊന്നിച്ചിരിക്കുന്ന മം
ഗലഗാത്രിമാർക്കുതുസുഖമോ * എത്രയുംനിഷ്കിഞ്ചനൻ
ത്താനതുകൊണ്ടു വിത്തവാന്മാരുംഭജിക്കയില്ലാതുമേ * വിദ്യാ
ഭിജാത്യവുവീര്യസൗന്ദര്യവും പുദ്യവാക്യങ്ങളുംസംഗീതരീ
തിയും * എന്നിവയേണ്ടുഗുണങ്ങളെല്ലാംനിന്ന ക്കിന്നപരി
പൂണ്ണമായിവരികയാൽ * ഇന്നിതിലൊന്നുമില്ലാത്തൊരുന
മ്മോടു ഞാനിച്ഛിരിപ്പതിനതുതവസുധാ * വിത്തവയോ
കലരൂപലാവണ്യമു മിത്തരമൊത്തുവരുന്നവർതങ്ങളിൽ *
വേണംവിവാഹവുമെത്രയുമെന്നുള്ള തേണവിഃലോചന
ലോകൈകസമ്മതം * എന്നതുമൂലമിനിക്കുഗുണങ്ങളെ മൊ
ന്നുമില്ലാത്തതുമോക്കാതെവീവുഥാ * ഭിക്ഷുജനങ്ങൾപുക കൂ
ന്നതുകേട്ടു ദാക്ഷിണ്യശീലേവരിച്ചതുമതുത * വൃത്താന്ത
മൊക്കെയുംസത്യമറിമാതെ ചിത്തമോഹംകൊണ്ടുബാലയാ
യെന്നീ * എന്നുവരിക്കയാലിന്നതവഹൃദി ധന്യേവിഷാദ

മുണ്ടെന്നുവരികിലോ * ഇന്നുനിന്നുനന്നുപ്രപന്നായുള്ളോരു മ
 നവശ്രോശ്വനെമെന്നുവരികുന്ദീ * നല്ലസുഖംതവവന്നീട്ട
 മെന്നതി നില്പതുകൊണ്ടാരുദുഖംനമുക്കെടോ * അന്ധ
 നാംസാലപൻശിശുപാലനംജരാ സന്ധനംദന്തവക്ത്രാദി
 യാഭൂപരം * നിന്നുടേസോദനാകിയരുമിയ മെന്നിവരെ
 ന്നടേശരൂക്ഷളാകയാൽ * ഇത്രപരാക്രമമേക്കുമില്ലെന്നൊരു
 ചിത്തമദമവർക്കുള്ളതുപോക്കുവാൻ * ദുഷ്ടമദഹരശീലനായു
 ജ്ജ്ഞാൻ പെട്ടെന്നുനിന്നെയുംകൊണ്ടുപോന്നീടിനേൻ * പുത്ര
 മിത്രാത്മകളത്രാഭിമാഷ്ടങ്ങൾ ചിത്തത്തിലേതുംനമുക്കില്ലറി
 കന്ദീ* ആത്മാഭിമാനഗൃഹാദികളില്ലിനി കാത്തലാഭംകൊണ്ടു
 സന്തുഷ്ടനേജ്ഞാൻ * ഇന്നുഞാൻചൊന്നൊരുവാക്കുകളും
 ക്കയും കന്യകാരത്നമേസത്യമെന്നോക്കന്ദീ * വണ്ടാർകഴലി
 യോടേവമുരചെയ്തു കെണ്ടേൽനേർവണ്ണനുംസ്വസ്ഥനായ്മേ
 വിനാൻ*ഐത്രലോക്യനാഥനുംതന്നുടെകാന്തന്റെ ലീലാവ
 ചനങ്ങളിത്തരംകേൾക്കയാൽ * വൈഭവിയുംഹൃദിഭീതിയും
 ലജ്ജയും വേവേഹിത്തയുംപൂണ്ടുനിന്നീടിനാൾ * മുന്നമിതു
 പോലെയുള്ളൊരുവാക്കുക ജ്ഞാനമേകേട്ടറിവില്ലായ്ക്കാരണം
 സ്വപ്നകുടുംബസുനരഞ്ചിതകുങ്കുമം കണ്ണീർകൊണ്ടുനനച്ചതി
 ഭീനയായ് * നല്ലപാദംബുജംകൊണ്ടുധരണിയിൽ മെല്ലേവ
 രച്ചുണ്ടുനിലുക്കുംദേശാന്തരേ * ഗന്ത്രശോഷംകൊണ്ടുഴിഞ്ഞുവള
 കളും ധാത്രിയിൽവീണുതടങ്ങിത്തെരുതെരെ * അത്രയുമല്ല
 വിറച്ചുശരീരവും സതപരംമോഹിച്ചുവീണിതുഭൂമിയിൽ * ത
 ന്നെപ്പരീക്ഷിപ്പതിന്നുഭാമോദര നിന്നിവചൊല്ലിയതെന്നറി
 യായ്ക്കയാൽ * ദുഃഖനമോഹിച്ചുവീണവെദഭീയെ പുഷ്പര
 ലോചനൻചെന്നെടുത്താദരാൽ * ഖണ്ഡമഴിഞ്ഞുനിലത്തു
 കിടക്കുന്ന കുന്തളംഭംഗിയിൽകെട്ടിച്ചുകൊണ്ടുടൻ * ഹസ്ത
 പത്മംകൊണ്ടുനന്ദങ്ങളുതട മെത്രയുംപ്രേമമോടുംപുണ
 ന്നീടിനാൻ * പങ്കജലോചനയായവെദഭീകു തങ്കലുള്ളോ
 രുതമതപനിബ്ബന്ധവും * ഭക്തിയുംകണ്ടുതെളിഞ്ഞുഭാമോദര
 നിത്തരംഭവിന്നിയോടുചൊല്ലീടിനാൻ * ലോകോത്തമഗു
 ണശാലിനീവല്ലഭേ ലോകൈകസുന്ദരിശോകംകളകെടോ *
 എന്നിൽനിന്നുള്ളഭക്തിയുംസ്നേഹവും മന്നമെന്നായറി

ഞ്ഞിരിങ്ങന്നുഞാൻ * ഇത്തരംഞാനിന്നുചൊല്ലുന്നവാക്കുകൾ
 കേന്തരംനീയുരചൊൽവതുകേൾക്കയും * പ്രേമകോപസ്തരി
 താധരമാകിയ കോമളമായമുഖാംബുജംകാണയും * എന്നി
 വരണ്ടംകൊതിച്ചുഞാൻചൊല്ലിനേ നന്യഥാതോന്നീടതുമ
 നോഹരേ * സുന്ദരിമാലിമാരാകിയകാന്തമാ രൊന്നിച്ചുന
 മ്മങ്ങല്ലംപറഞ്ഞിങ്ങിനെ * നന്മയിൽവാഴുകയല്ലോഗ്രഹസ്ഥ
 ന ജനസാഹചര്യമായുള്ളതുപാക്കിലോ * എന്നുമുകുന്ദൻപറ
 ഞ്ഞതുകേൾക്കയാൽ സുന്ദരിതാനുമാട്ടാശപസിച്ചീടിനാൾ *
 മാധവൻചൊന്നതുഹാസ്യമെന്നുള്ളതു ബോധിച്ചുനേരത്തു
 ഭീഷ്മകുപുത്രിയും * വല്ലഭൻകൈവടിഞ്ഞീടുമെന്നോത്തുള്ളോ
 രല്ലലുംഭീതിയു്കൈവടിഞ്ഞെപ്പൊഴു * മന്ദാക്ഷമോടുമുഖാം
 ബുജംകുന്ദിട്ടു വന്ദിച്ചുകൃഷ്ണനോടിത്തരംചൊല്ലിനാൾ * സ
 ച്ചേശപരഭവാൻചൊന്നൊരുവാക്കുകൾ സർവ്വംസത്യമതി
 നില്പുസംശയം * നാനാവിധമായമായസ്തധീശനായ് ജ്ഞാന
 സ്വരൂപനാംവിഷ്ണുവല്ലോഭവാൻ * മോഹനമായൊരുനിന്നു
 ടെയായയാ ദേഹാഭിമാനാഭിദുഃഖസന്തപ്തയായ് * ജ്ഞാനലേ
 ശംപോലുമില്ലാതെയുള്ളൊരു മാനുഷനാരിയല്ലോഞാൻമഹാ
 മതേ * എന്നതുകൊണ്ടുനാംതമ്മിൽസമതപമി ല്ലെന്നുനീ
 ചൊന്നതുസത്യമത്രേവിഭോ * യോഗവിശുദ്ധരായുള്ളമുനിക
 ളും യോഗേശ്വരതവമാഗ്ഗമരിയുമോ * പിന്നെയെന്തെന്നറി
 യുന്നതുമനുഷ്യരെന്നതുകൊണ്ടുതുംസത്യംതവോദിതം * നി
 ന്നടൈതപങ്ങളൊന്നുമറിയാതെ മന്ദമതികളായുള്ളവക്കൊ
 കയും * ലോകേശ്വരതവകമ്മങ്ങളിൽചില ലൌകികമല്ല
 ന്നതോന്നുന്നതുദ്ദയം * ക്രോധലോഭങ്ങളുംഭ്രാമമോഹങ്ങളും
 മാധിയുംകാമവുംദേഹാഭിമാനവും * ഓക്കിലവയൊന്നുമില്ലാ
 യ്ക്കുകാരണം നിഷ്കിഞ്ചനൻഭവാനെന്നതുനീണ്ണയം * വിത്തമ
 േകൊണ്ടുകണ്ണുകാണാത്തവ തത്തമപൂരുഷനിന്നഭജിക്ക
 മോ * കർമ്മസന്യാസവുമെന്തുവിശുദ്ധരായ് നിമ്ബന്മാരായ
 ഭിക്ഷുക്കളൊക്കയും നിത്യവുഭക്ത്യാപൂർണ്ണനകേൾക്കയാ ലു
 ത്തമപൂരുഷനിയെന്നാറികയാൽ * വിഗ്നനായഭവാനവരി
 ച്ചുഞാൻ സർഗ്ഗണവാരീധസത്യമതുദ്ദയം * ഭക്തജന
 ങ്ങൾക്കുമുകുന്ദിയുനൽകുന്ന ഭക്തജനപ്രിയനായോരുനിന്നു

ടെ*പാദസരോരുഹഗന്ധമാരുദിനം മോദമോടാശ്രാണനം
 ചെയ്യുന്നാരിമാർ * നിന്നെയുംകൈവിട്ടജീവച്ഛവങ്ങളാം മ
 നവരമയ്യുന്നപിന്നെചരിക്കുമോ * സ്വാത്മാവുകാണ്ടുര
 മിക്കുന്നൊരുഭാ നാത്മജകാന്താധനാദിപന്തുക്കളിൽ * ചി
 ത്തപ്രസക്തിയില്ലെന്നതുചൊന്നതു മെത്രയുംസത്യമതിനില്ല
 സംശയം * ചാപഭൂപനികൊണ്ടുദൃഷ്ടാരായുളേളാരു ഭൂപതിമാ
 രെയുമോടിച്ചുസതപരം* ഗോമായുമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നുനിജഭാഗ
 മാമയംകൂടാതെചെന്നഹരിചരൻ* കൊണ്ടുപോരുന്നതുപോ
 ലെപണ്ടെന്നയും കൊണ്ടിങ്ങുപോന്നൊരുനാഥനല്ലൊഭ
 വാൻ * പാടവമില്ലാത്തദൃഷ്ടുഭൂപാലരെ പേടിച്ചുസാഗരമ
 ഭ്യുപുരമതിൽ * ഇന്നുവസിക്കുന്നതെന്നുപെയ്യതു നിന്ദി
 തമായുരുമില്ലാരുസംശയം * കാശീശപുത്രിയാമമ്മയപ്പോ
 ലെയു മാശയെമോഹംചിലകുളുവായ്ക്കും*നല്ലൊരുകാന്തൻ
 വിചാഹവുംചെയ്തുകൊണ്ടുല്ലാസമോടുസുഖമായുസിക്കിലും*
 പുഷ്പലിമാക്കുന്നവപുരുഷന്മാരി ലിച്ഛയുണ്ടായ്ക്കുമെന്നുകേൾ
 പ്പണ്ടുഞാൻ * എന്നതുകൊണ്ടുസുചാത്മിയായുള്ളവ ഒന്നു
 മേപുഷ്പലിമാരവരിക്കിലോ* മോഹിച്ചുചെന്നുവരിച്ചീടുകി
 ലവ കൈഹികപാരത്രികങ്ങളുംനഷ്ടമാം * സർവ്വജ്ഞനാകയാ
 ലെന്നൊടചാത്തകൾ സർവ്വവുന്നന്നാ മരിയുമല്ലൊഭവാൻ* എ
 ന്നതുകൊണ്ടുഭവൽപാദപങ്കജം നന്നായിനിത്യ പരിചരിച്ചീ
 ടുവാൻ * ഇന്നുനൽകുന്നമനുഗ്രഹമാരി നി കൊന്നുമഭിലാ
 ഷമില്ലജഗൽപഃത * ഇത്തരംരൂപിണിചൊന്നതുകേൾക്കയാ
 ലെത്രയുംമോദേനകൃഷ്ണനൊചൊല്ലിനാൻ * ഇത്തരംനിന്നുടെ
 വാക്കുകേട്ടീടുവാൻ ചിത്തകൊതിപെരുത്തീടുകൊണ്ടു
 ഞാൻ * നമ്മുചെന്നങ്ങൾചൊന്നതെന്നോക്കുനീ നിമ്മലമാ
 നസേവേദിയായ്ക്കേതുമേ * എന്നൊടൊക്കിനുള്ളതുമങ്ങളിനു
 നീ നന്നായിത്തന്നതുമെത്രയുമതുതം * നിന്ദയു നിന്ദേമമവാ
 ക്കിനുള്ളതുമങ്ങൾ പൊയ്യല്ലിയുന്നമാനുഷരില്ലാടാ * എ
 ന്നിലഭക്തിമുഴുത്തു പരികയാൽ നിന്നൊടകാമിതമൊക്കവരും
 ദൃഢം * ഉത്തമമായപതിവ്രതാധർമ്മവും ചിത്തവിശുദ്ധിയു
 മെക്കലഭക്തിയും * നിന്നോളമില്ലാരുനാരിമാക്കെന്നതു ന
 ന്നായ്ക്കീക്ഷിച്ചിത്തുഞാൻപല്ലഭേ * നാരിമാരുതപോദാന

വ്രതങ്ങളാലാരാധനം ചെയ്തു നിത്യവുമെന്നെയും * എന്നുടെ
 മാമയം മോഹിച്ചു പോകയാലെന്നെ വരിക്കുന്നു കാന്തനായി
 ടുവാൻ * മുക്തിനൽ യീടുവാൻ ശനാമെന്നെയും മത്മത്തിനാ
 യിഭജിച്ചു ജനങ്ങളും * അത്മവും നേടി സുഖിച്ചു വസിച്ചു ടൻ
 വൃക്തമായെന്ന കളയുന്ന ജനവും * എന്നെ കൈമുഖി നാശം
 വരാത്ത മന്ദഭാഗ്യന്മാരവരെന്നറികൻ * എത്രയും ഭാഗ്യമു
 ണ്ടായതു കാരണം ചിത്തമോഹങ്ങളുമെല്ലാം വെടിഞ്ഞു നീ *
 ഭക്തിയോടെന്നെ വരിച്ചതു കാരണം മുക്തിയും കൈവരുമി
 ല്ലൊരു സംശയം * എന്നു തേരുപമശേഷമറിയാൻ വന്നൊ
 രുഭൂപതിമാരെ തൃപ്തിച്ചു നീ * സത്സംഗമേച്ഛയാ ഭൂസുരശ്രേഷ്ഠ
 നെ മത്സരിപ്പത്തെയെ ചൂതു കാരണം * ഇന്നു മമബഹുഭായ്
 മാരുള്ളതിൽ നിന്നോടു തുല്യല്ലാതെ മനോഹാരം * നിന്നുടെ
 സോദരൻ തന്നെ ജയിച്ചു ഞാൻ മുന്നവിരൂപിച്ചു ചൂന്നീകാ
 ണ്കവേ * പിന്നെയും പൗരവിവാഹമഹോത്സവേ നിന്നുടെ
 സോദരൻ തന്നെ മമാഗ്രജൻ * ചൂതു പാരുമ്പോളസത്യം പ
 റകയാൽ പ്രേതരാജാവിന്നു വന്നെ നൽകീടിനാൻ * ഇപ്ര
 കാശങ്ങളെ ചൊല്ലി തന്നെന്നോടൊ രൂപിയം നിത്യരചെയ്യാ
 യ്ക്കു കാരണം * ഇതു യാദൃക്തികൊണ്ടെന്ന ജയിച്ചു നീ മുഖ
 വിഃലാപം സത്യം മയോദിതം * ഇത്തരം നമു ചമനങ്ങളും
 പരഞ്ഞെത്രയും വാത്സല്യം മാട്ടാം മാദരൻ * ഉത്തമയായൊ
 രുചൈർഭയം നിന്നിച്ചു ചിത്തമോദനേരമിച്ചു ചാണീടിനാൻ *
 അത്യാദരവോടു നിങ്ങൾക്കുകേൾപ്പതി നല്ലായമിന്നു പ
 ത്തൊന്നൊ ചാല്പിനേൻ *

സുന്ദരിമാരായ കൃഷ്ണ കാന്താജനം നന്ദിച്ചു കൃഷ്ണനോടൊ
 ത്തു പാഴം വിധൗ * നീലാംബുജാക്ഷൻ രവീലയാമോഹിച്ചു
 കാലം കഴിയുന്നതോത്തതില്ലാക്കുമ * ഭർതൃശ്രൂഷകൾ വേ
 ണ്ടന്നതാക്കെയും മെത്രയും മോദന നിത്യവുമെല്ലാം പർ * കാ
 മിപ്പതെല്ലാം ലഭിച്ചു ബഹുവിധം കാമസുഖങ്ങളോടും വസിച്ചീ
 ടിനാൻ * സുന്ദരിമാർ പതിനാറു സഹസ്രവും പിന്നെ പ്രധാന
 മാരായ പരമജം * ഭർതാവു തന്നെ രമിപ്പിച്ചു കൊള്ളുവാൻ
 നിത്യവും കാമതന്ത്രങ്ങളോടൊത്തരം * ചെയ്തു ചെയ്യാത്തരമി

ചിതൃകൃഷ്ണനും ചേതസ്സുപോലും ചലിച്ചതില്ലേതുമേ * ലോ
 കൈകനാഥൻ ചിത്തമിളക്കുവാൻ ലോകത്രയത്തിലൊരു
 തന്നെണ്ടാകുമോ * സുന്ദരിമാരവർണ്ണപതിപ്പത്തു നന്ദനന്മാ
 രുളളവായിവന്നതേ * സൗന്ദര്യവീര്യശൗര്യാദിഗുണങ്ങളും
 നന്ദതന്ത്രജനോടൊക്കെമല്ലാക്കുമേ * നന്ദനന്മാരുടെനാമങ്ങ
 ളൊക്കെയു മിന്നപറവാനരുതിനിക്കുകയാൽ * പാരംപ്രധാ
 നികളായസുതരുടെപേരിൽ ചിലതുഞാനിന്നു ചൊല്ലീടുവാൻ
 മുന്നേവിദർജ്ജ്വലമായിവന്നിതു നന്ദനൻപ്രദ്യുക്തനെന്നതു
 ചൊല്ലിനേൻ * ചാരുദൈർണ്യോദ്ധ്യനും പിന്നെ സുദൈർണ്യനും
 ചാരുദൈർണ്യപിന്നെ സുചാരുവും * ചാരുഗുപ്തൻ ഭദ്ര
 ചാരുവാനന്ദനൻ ചാരുചന്ദ്രാവനതിചാരുചാരുമാൻ * എ
 ന്നിവർപത്തുപേർ വൈഭവഭീതനുടെ നന്ദനന്മാരവർതാതനോ
 ടൊക്കുമെ * ഭാനുസ്സഭാനുവും സപ്തഭാനുവും പിന്നെ മാനമേവീ
 ടും പ്രഭാനുവും ഭാനുമാൻ * ചന്ദ്രാഭ്യഭാനുവും പിന്നെ ബൃഹൽ
 ഭാനു സുന്ദരനായഹവിഭാനുനാഥകൻ * പിന്നെ സപ്തഭാനുനാ
 മൻ പ്രതിഭാനുവു മെന്നിവർ സത്യഭാമാത്മജന്മാരെടോ * സാം
 ബസുമിത്രാദിയാരുളുപത്തുപേർ ജാംബവതിയുടെ നന്ദനന്മാ
 രെടോ * ഉത്തമന്മാരായ ഭാനുചന്ദ്രാദികൾ സത്യതൻ നന്ദന
 ന്മാരുണ്ടുപത്തുപേർ * പിന്നെ ശ്രുതാദിയാൽ കാളിന്ദിതനുടെ
 നന്ദനന്മാരുണ്ടുപത്തുപോരാക്കെടോ * ലക്ഷണയുക്തപ്രഹോ
 ഷാദികൾ പത്തുപേർ ലക്ഷണയുക്തരായുണ്ടുതന്നെന്മാർ * പി
 ന്നെന്നവകുഹംസനാദികളായ്മിത്ര വിന്ദയു നന്ദനന്മാരുണ്ടുപ
 ത്തുപേർ * ഭദ്രകുസംഗ്രാമജിത്തുടങ്ങീട്ടു ഭദ്രമായ്പത്തുത
 നയരുണ്ടായിപ്പാൽ * രഥാവതിയെന്നുപേരായൊരുപുത്രി
 രഥിജളവായിവന്നിതുകാലം * രഥിണീ നന്ദനൻ പ്രദ്യുക്ത
 ന്നെന്നു രഥാവതിതന്നെ വേട്ടുകാണ്ടീടിനാൻ * എത്രയും
 വീരനനിരുദ്ധനെന്നൊരു പുത്രനും പ്രദ്യുക്തനായിവന്നിതു *
 പുത്രപൗത്രപ്രവനത്രാദിമാധവ നെത്രയും വർദ്ധിച്ചു സംഖ്യ
 മായുന്നിതു * എല്ലാവരോടുകൂടിയൊരു കല്യാണമോ
 ടു പരിചയവാണീടിനാൻ * ഇത്തരം മാമുനിതനുടെ ചാക്കുകേ
 ടെത്രയും മാനേന ചോദിച്ചു ഭവനം * എത്രയും ശത്രുവായുള്ളൊ
 രു കൃഷ്ണൻ പുത്രനതന്നെ പുത്രിയെ രഥിയും * എന്തു മൂ

ലംകൈടുത്തീടുവാനെന്നതും ചന്തമോടിനന്തരംചെയ്തവേ
 ണംഭവാൻ * മുന്നംകഴിഞ്ഞതുമിന്നുള്ളവാനെയും വന്നീടുവാ
 നിരിക്കുന്നവയൊക്കെയും * നന്നായ്ക്കൊണ്ടിട്ടമല്ലൊഭവാനെന്ന
 മന്നവൻചൊന്നതുകേട്ടുനീന്ദനം * ചൊല്ലിനാൻഭൂപതിത
 ന്നോടുസദരം നല്ലൊരുചോദ്യമിതുതവഭൂപതി * എങ്കിലോ
 രുമാവതിയെന്നപേരായ പങ്കജനേത്രയാംരഥിതന്ത്രജ്ഞാൻ *
 കൃഷ്ണതന്ത്രജ്ഞാപ്രദ്യുക്തനെക്കണ്ടു തുഷ്ണപുണ്ടാശുവരിച്ചാൻ
 സ്വയംവരെ * രഥിപ്പെട്ടുനീൽദേവമുണ്ടെങ്കിലും രഥി
 ണീസ്സേഹംമുഴുത്തുചരികയാൽ * അപ്രിയമൊന്നുംപറഞ്ഞതു
 മില്ലവ നല്ലൊഴുകോപിച്ചുപന്നഭൂപാലതം * എത്രയുംസംഗ
 രംചെയ്യാവരോടു സതപരപ്രദ്യുക്തനുംപൊരുതീടിനാൻ *
 ഏകദശനായരികളേയുവെന്നു ശോകമകന്നാത്തരുമാവതി
 യേയും * തേരിലോരിക്കണ്ടുപോന്നുപുരിപുക്കു പാരതെ
 പാണിഗ്രഹവുകേഴിച്ചതേ * ഉത്തമയാചോരുവെദിതന്നു
 ടേ പുത്രിയാംചാരുമതിയായകന്യയെ * അന്നവിശാലാക്ഷനും
 കുംഭതവമ് നന്ദനൻസുന്ദരൻവേട്ടുകൊണ്ടീടിനാൻ * പ്ര
 ദ്യുക്തനന്ദനനാമനിരുദ്ധന മുദ്യോഗമോടുവളരുംഭരണതരം *
 രഥിനീസ്സേഹനതന്നുടെപൗത്രിയെ രഥിപ്പെട്ടേഹിത്ര
 നായ്ക്കൊണ്ടുനൽകിനാൻ * രാമകൃഷ്ണാദികളായയടുക്കളും കോ
 മളഗാത്രിയായുള്ളവെദിയും * ഒന്നിച്ചുഭോജകടമായമന്ദിരെ
 ചെന്നിതുരഥിയുംസൽക്കരിച്ചീടിനാൻ * ഘോഷിച്ചുരോപ
 നയായാരുപൗത്രിയെ തോഷിച്ചുനിരുദ്ധനായിനൽകീടി
 നാൻ * കല്യാണമുൾക്കൊണ്ടുവിടവാഴുംവിധൗ ചൊല്ലി
 നാൻരഥിയോടാത്തുകലിംഗനും * മുതുപാരുതജയിക്കുനീ
 രാമനെ മുതിൽപരിചയമില്ലവനേതുമെ * ഇന്നപമാനങ്ങൾ
 മാരാന്നചെയ്തതും നന്നാകയില്ലെന്നുകേട്ടാരുരഥിയും * ന
 ന്നെന്നെന്നപറഞ്ഞാത്തുരാമൻ മൊന്നിച്ചുമുതുപാരുതതുട
 ണിനാൻ * നരകനായിരവുംപതിനായിരംപാരതെവാനുപാ
 ണ്ണരരിചതം * വെച്ചുതുവെച്ചുതോറിതുരമൻ മുച്ച
 ത്തിലാത്തുചിരിച്ചാൻകലിംഗനും * പല്ലകൾകാട്ടിച്ചിരിച്ചു
 തുകാണുകയാൽ വല്ലാതെകോപിച്ചുകൊണ്ടാത്തുരാമനും * ല
 ക്ഷപേണയപാഞ്ഞുപൊരുതിതു തൽക്ഷണംരാമൻജയിച്ചി

തുരുതിയ * ഇന്നുജയിച്ചതുഞാനെന്നുതുമിയും ചൊന്നു
 നസത്യമതു കേട്ടാമനം * ചേതസി കോപമുഴക്കയാൽ പി
 നെയും മുതുപൊരുതാനസംബുപണയമായ് * തോറിയ
 തുമിയും മൂലനക്കണക്കിനെ തെറ്റുന്നവനും പറഞ്ഞാനതു നേ
 രം * ഇന്നുജയിച്ചതുഞാനെന്നിണ്ണ മന്യജനങ്ങൾ പറവി
 നല്ലായിലോ * എന്നപാഞ്ഞൊരുനേരമാരിരി തന്നുടെഭാ
 ഷിതം കേട്ടിതല്ലാവരും * വ്യാജമത്രേ തുമിയാലല്ലുന്നതും ദ്രവം
 രാജീവനേത്രനാം രാമൻ ജയിച്ചതു * ഏവമശരീരിവാക്കുകൾ
 കേട്ടതി കേവലമാചരിച്ചിടാതതുമിയും * മൃത്യുസമയമടുത്തു
 വരികയാ ലിത്തരം രാമനോടാശ്വാചാല്പിടിനാൻ * കാട്ടിൽ
 കിടക്കുന്ന ഗോപാലനാം ഭവോ നൊട്ടമേമുതിൽ പരിചയമി
 ല്ലൊടൊ * മൃതിലും പോരിലുമുള്ള പരിചയം വീരരാഢ്രപതിമാ
 ക്ഷേവതസഭ * ഇത്തരം തുമി പറഞ്ഞു കേൾക്കയാ ലെത്ര
 യും പാരംചിരിച്ചു ഭൂപാലരും * എത്രയു കോപിച്ചെഴുന്നീറ
 രാമനും സതപരം പല്ലപരിചമടുത്തുടൻ * ദുഷ്ടനും തുമിയെ
 ത്തച്ചാകാനിടിനാൻ പൊട്ടുന്നമണ്ടിനാർ കണ്ടവരൊക്ക
 വെ * പത്തടിമണ്ടിയനേരത്തു ചെന്നാശു പൊത്തിപ്പിടിച്ചു
 കലിംഗനേരമനം * ഭന്തങ്ങൾ കാട്ടിച്ചിരിച്ചു മിന്നിച്ചു
 ഭന്തങ്ങളെല്ലാം കൊഴിച്ചു വിട്ടീടിനാൻ * പിന്നെയും ദുഷ്ടരായു
 ജ്ജ്വലാലരെ ചെന്നു പിടിച്ചിടിനാൻ കോപിച്ചു രാമനും * ഹ
 സ്പദാദിശിരസ്സുകളുതക തെന്ത്രയും ചോരയൊലിച്ചു ഭയ
 തോടും * ഓരോരോ ഭൂപതി വീരരും പാഞ്ഞു പോ യോരോ ഗു
 ഹകളിൽ പുറക്കാളിച്ചിടിനാൻ * ഇത്തരം കണ്ടൊരുനേരത്തു
 കൃഷ്ണൻ മത്തലും ഭാവിച്ചിരുന്നിതു മിണ്ടാതെ * ഇന്നിതു നന്നാ
 യതില്ലെന്നു ചാല്പിയാൽ തന്നടേ ജ്യേഷ്ഠനും താനീടുമപ്രി
 യം * നന്നായിരുന്നെ ചെല്ലിലാതന്നുടെ വല്ലഭസ്തപ്രിയം
 തോന്നുമേനിണ്ണയം * എന്നു നിനക്കു യാചൊന്നുമേ മിണ്ടാതെ
 ചെന്നുടൻ ഭാരാവതി പുകഴുകൃഷ്ണനും * കല്യാണമേരവും ചോ
 ഷിച്ചു രാമനും മെല്ലാവരോടൊരുമിച്ചു മവിനാൻ * ഇത്തമോ
 യഭഗമത്തിലധ്യായ മിത്ഥമരപത്തു രണ്ടു ചാല്പിടിനേൻ *

ഉത്തമനായമഹാബലിതന്നുടെ പുത്രൻശരജ്യേഷ്ഠനാ
യബാണാസുരൻ * ഏതസമയമുരസ്തുവാദ്യങ്ങളും ചെത്ര
യംസേവിച്ചുമന്ദമവൈരിയെ* ഭക്തപ്രിയനായശങ്കരൻബാ
ണനാ ഹസ്തങ്ങളായിരംനൽകിനാനാരോൽ* പിന്നെയതൾ
ചെയ്യുവേണ്ടുവരങ്ങളെന്നന്നയ്ക്കരിച്ചാലുമെന്നതുകേട്ടവൻ*
എന്നാടെമന്ദിരംകാത്തുരക്കിക്കേണ മെന്നപേക്ഷിച്ചതുകേട്ട
കാമാരിയും * പ്രാണേശപരിയായഗൌരിയോടൊന്നിച്ച ശോ
ണിതാഃഖ്യപുരചെന്നുവാനീടിനാൻ * സ്തന്ദഗണേശപരഭൂ
തഗണങ്ങളോടൊന്നിച്ചവിടെവാഴുന്നനാളേകദാ * ഏണാ
കമുദ്ധനെവന്ദിച്ചസാരം ബാണനുംയുദ്ധമത്തേതാടുചൊ
ല്ലിനാൻ * മൂന്നുഭവാൻമഹസ്തങ്ങളായിരം തന്നതിനിക്കൊ
രുഭാരമായീന്തേ * എന്നോട്ടുസംഗരചെയ്യാൻഭവാനെ
ഴി ഞ്ഞിന്നോക്കിലാരെയുംകണ്ടീലത്താൻവിഭാ * എന്നതു
കേട്ടാത്തുകോപിച്ചുരുദ്രനും ചൊന്നാനവനോട്ടുകേട്ടുകൊൾകെ
ക്കിലോ* നിന്നടെകേതു മുറിയെന്നൊരുദിന മെന്നോട്ടുതുല്യനാ
യേകൻവരുമവൻ* നിന്നടെയുദ്ധമത്തേതെക്കെത്തീട്ട മെന്ന
കേട്ടുപ്രസാദിച്ചബാണനും* ചേതസിദമ്ഭംപാരമുണ്ടാ
കയാൽ കേതുവുനോക്കിവസിച്ചിതുനിത്യവും * ബാണസുത
യാമുഷയുമാരുദിന മേണാകമുദ്ധനെവന്ദിച്ചപോരുവാൻ*
ചെന്നുഭജിച്ചോരുനേരത്തുനാഥനും നന്നായ്ക്കരിക്കുന്നനഗ്ര
ഹംനൽകിനാൻ* അങ്കേചസിക്കുന്നഗൌരിയക്കൊക്കെയൽ
പങ്കജനേത്രയുംചിന്തിച്ചുമാനസ * നല്ലൊരുകന്തെന്നൊരു
മിച്ചിതുപോല കല്യാണമാട്ടുരമിച്ചുവാണീട്ടവൻ * കന്യാ
കയാമിനിക്കെന്നുകഴിവരു മെന്നവളോത്തതറിഞ്ഞാത്തുഗൌ
രിയും * മന്ദഹാസംപൂണ്ടുചുളാടരുൾചെയ്തു സുന്ദരിനിന്നു
ടെചിന്തയറിഞ്ഞുത്താൻ * ഇന്നേക്കുമുന്നംദിവസംകിനാവ
തിൽ നിന്നെരമിപ്പിച്ചുപോകുമൊരുപുമാൻ* സുന്ദരനാമവൻ
തന്നെചരനായി വന്നീട്ടുമതുമേവകാതെനിണ്ണയും * എ
ന്നതുകേട്ടവൾവന്ദിച്ചുപജയ ചെന്നുനിജഗ്രഹംപൂജവാ
ണീടിനാൾ * ഗൌരീവചനവുചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ച പാരം
പരിഭ്രമത്തോടുചാഴുംവിധൗ * രാത്രിയിൽമൂന്നാംദിനമുറങ്ങ
ന്നോര ചെത്രയംസുന്ദരനായൊരുപുരുഷൻ * തന്നെയുമേറും

രമിപ്പിച്ചിതെന്നതു സുന്ദരിയാമവൾകണ്ടാൾകിനാവതിൽ *
 ചിത്തഭ്രമത്തോടണന്നോരനേരത്തു ചിത്തജതുപ്രനെക്കാ
 ണായ്ക്കാരണം * അയ്യോചതിച്ചിതൊക്കാത്താഭവാനെന്നു മ
 യ്ക്കൽമിഴിയാളുമൊന്നലരീടിനാൾ * ത്രൈലോചനായ
 കുംഭാഭാസന്റെ പുത്രിയാംചിത്രലേഖയാംതോഴിയും* രോ
 ദനംകേട്ടുണർപ്പോളെഴുന്നീർന്ന മോഹവുംകൈക്കൊണ്ടുഷ
 ങ്കയോടൊല്ലിനാൾ * എങ്ങുപായിതവകാന്തൻമനോഹരരേ
 മംഗലരൂപൻചതിച്ചിതോബാലികേ * എന്നുവിവാഹംക
 ഴിഞ്ഞതെന്നുള്ളതും സുന്ദരിനിന്നടെകാന്തനാണെന്നതും* ഞാ
 നറിഞ്ഞീലതുചൊല്ലേണമെന്നതു മാറിനീചൊന്നതുകേട്ട
 ഷ്കൊല്ലിനാൾ * പോരുംപരിഹാസചാക്കുകൾബാലികെ
 പാരംപരിതാപമുണ്ടുമൊന്നുസ * സുന്ദരനായൊരുപുരുഷൻ
 ഗ്രേസര നൊന്നിച്ചുലീലകൾചെയ്യേൻകിനാവിൽഞാൻ *
 ചിത്തഭ്രമത്തോടണന്നോരനേരത്തു ചിത്തജതുപ്രനെക്കണ്ട
 തുമില്ലത്താൻ * സുന്ദരനാമവൻതന്നെപ്പിരിഞ്ഞുഞാൻ നെന്നു
 മേജീവിച്ചിരിക്കയില്ലോർക്കനീ* ഇത്തരംതോഴിതൻചാക്കുകൾ
 കേൾക്കയാ ചെത്രയുംമോദനകുംഭാഭാസപുത്രിയും * ചിത്ത
 സംമത്ത്വങ്ങളേററുമുണ്ടാകയാൽ ചിത്രരൂപങ്ങളെഴുതിത്തുട
 ണിനാൾ * ഇന്ദ്രാദിവേതവത്സ്യംഗന്ധ്യ കിന്നരകിന്ദുരു
 ഷ്കാസുരവത്സ്യം*എന്നല്ലഭവവംഗങ്ങളെയൊക്കെയും നന്നാ
 യരനിമിഷംകൊണ്ടെഴുതിനാൾ * പിന്നെനരപാലവംഗങ്ങളെ
 ളൊക്കെയും നന്നായെഴുതിനാൾവൃഷ്ടിവംഗത്തെയും * രാമനേ
 യുംമധുസൂദനൻതന്നെയുംകാമനാമ്പ്രഭൃതനേയുമെഴുതിനാൾ
 സുന്ദരരൂപനാമ്പ്രഭൃതനെക്കണ്ട സുന്ദരിയാകിയഖാണതന്ത്ര
 ജയും * നാണവുംപൂണ്ടുവസിച്ചതുകാണയാ വേണാക്കിയൊ
 ചിത്രലേഖയുമെപ്പൊഴ * സുന്ദരമായോരനിരുദ്ധരൂപവും
 നന്നായെഴുതിസഖിയെന്നോക്കീടിനാൾ * എന്നുടെകാന്തനി
 വെന്നെന്നിണ്ണയും സുന്ദരിതാനുംപറഞ്ഞുമോദത്തോടും * ചി
 ത്രാപ്പിതനാമനിരുദ്ധനനിജ മുത്തണിക്കൊക്കുമേൽചേർത്തി
 രുന്നീടിനാൾ * ചിത്തവിഷംകളകനീനിന്നുടെ ഭർത്താവി
 നെഞാൻവരുത്തുവനിപ്പൊഴ * എന്നുരചെയ്യാത്തുകുംഭാ
 ണ്ഡപുത്രിയു മന്യജനമരിയാതെപ്പൊഴുട്ട * നാരദൻനൽ

കിയമോദ്ധവലത്തിനാൽ പ്രാപ്തപരിപൂർവ്വകവർഗ്ഗം സത്വ
രം * ആരുമറിയാതെനിരുദ്ധനാക്കപ്പെട്ട പാപാത്മപാപന
സമീപനത്തിനീടിനാൽ * കാര്യവോത്തമജനകമവർത്തനം
കോമളരൂപപൂർവ്വകത്തു നന്തെങ്ങിനെ * ലോകകസ്യന്ദനാമ
വന്നൊന്നിച്ചു ശോഭയ്ക്കുകവിട്ടുവെപ്പിച്ചതേ * സുന്ദരി
യോടൊരുമിച്ചുനിരുദ്ധനം നന്ദിച്ചു കാര്യവോത്തമവീടി
നാൻ * അന്യോന്യരാഗമ്യത്തു പരികയാ ലൊന്നിച്ചിരിവ
രുക്കാരസത്തൊട്ടും * നിത്യംവസിക്കയാൽ കാലംഗമിച്ചതു
ചിത്തത്തിലേതു മറിഞ്ഞതുമില്ലവർ * ആരുമറിയാതെനിരുദ്ധ
മൊന്നിച്ചു പാരമാനന്ദനവാഴ്ചശാന്തത * കന്യകയ്ക്കും
ഭാരതാചിഹ്നങ്ങൾ കാണുകയാൽ ധന്യമാരായ പാണ്ഡിത്യജനങ്ങ
ളും * പുരുഷസംസർഗ്ഗമുണ്ടിപ്പറക്കുന്നതു പാരമാനന്ദനവാ
ഴ്ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ * കന്യകതന്നെക്കുറിച്ചുവെട്ടു മ
ന്നൊന്നിച്ചു നിരുദ്ധനാക്കുകയാൽ * ചിത്തമേതൊട്ട
ബാണാസുരനോടു വൃത്താന്തമൊക്കെയും ചെന്നു ചൊല്ലി
നാൻ * ഭൂഷണംകേൾക്കയാൽ ഭൂഷിച്ചുബാണനും ഭൂഷ
ണകന്യകാമന്ദിരപണതേ * സുന്ദരാംഗസരണപുരുഷ
നോ ടൊന്നിച്ചിരിക്കുന്നപുത്രിയെക്കൊണ്ടാൽ * ഏതാനും
വിസ്മയത്തോടുകൂടുകപറയട്ടെ സത്വരംവെന്തില്ലതിന്നൊരു
ല്ലീടിനാൻ * ദൈത്യഭേദമൊട്ടത്തുകൊണ്ടാ ചെത്രംകോ
പിച്ചുനിരുദ്ധവീരനും * മെച്ചമേറീട്ടുപരിഷ്കരിച്ചതൊട്ട
തച്ചുകൊണ്ടൊക്കെയൊക്കുന്നിന്നീടിനാൻ * സൈന്യമൊട്ട
ല്ലാംനശിച്ചതു കൊണ്ടാ ലംബനകോപമോടൊന്നിച്ചുവെന്തി
നും * പിന്നെയുണ്ടൊരു യുദ്ധംകൊണ്ടാ ചെന്ന
ന്നെന്നപറഞ്ഞു കൂട്ടം * ചെറുപാതകത്തോടുകൂടിത്തുടങ്ങി
ന്നും തോൽവുണ്ടിടിനാൻ പിന്നെ മോദ്ധവലം * സൈന്യ
സ്രമയുനിരുദ്ധനെയ്തു നയിച്ചു വേഗമവൻ ചെന്നു മന്ദിരമ
വിനാൻ * തന്നെക്കൊണ്ടൊന്നിച്ചു തുടങ്ങി സുന്ദരിയോ
യോദ്ധാണതന്ത്രജയും * ഏതാനും ശോകനവീണ്ടുണ്ട
ങ്ങിനെ ചിത്തമോഹനകരത്തൊന്നിടിനാൻ * നാഗസ്ര
വലനായുളളാരനിരുദ്ധൻ നാഗരിവാഹനൻതന്നെ
നെയ്തും * സുന്ദരിയോദ്ധാണയുംഗിരിജയെ വന്ദിച്ചുതേ

മോക്ഷത്തെത്തർക്കിക്കയും * എന്നിവകൊണ്ടുനിർദ്ധനസ്വരൂപ
രം പന്നഗവന്ധനദുഃഖനശിച്ചുത * ഉത്തമമായഭാഗമ
ത്തിലഭ്യായ മിതമരപത്തിനുമൊപ്പിടിക്കാൻ *

സുന്ദരനാമനിർദ്ധനക്കാണ്ണത്തു വിനായകപാര
കവാസികളാക്കയും * തദ്യോജമല്ലാതിരഞ്ഞുകാണായ്ക്ക
യാൽ ദൈവഗതിയെന്നൊച്ചുമചിടിക്കാൻ * നാലുമാസംപു
നരിങ്ങിനെചെന്നാൽ കാലത്തുനാരദൻതത്രചെന്നാദ
രാൽ * മോദനവാത്കൾകൃഷ്ണനാട്ടുംമരയ വാദവനാരോടു
മൊക്കെവാചാപ്തിനാൻ * വാത്കൾകേട്ടാത്രുകോപിച്ചു
ണ്ണനും സാത്യകിപ്രഭൃതസാംബാദിവിരതം * സീരിയംയാദ
വസൈവ്യവമാനിച്ചു പാരിളക്കിക്കൊണ്ടുയാത്രതുടന്നതേ*
അന്നുബാണൻതൻറകതു മുറികയാൽ സന്നദ്ധനായവനും
വസിച്ചിടിക്കാൻ * എത്രയുംകാപിച്ചുയാദവസൈവ്യവും
സ്വരൂപംപ്രാപിച്ചുശാണിതമാംപരി * നല്ലകിടങ്ങുംമതിലുക
ളെന്നിവ യെല്ലാംതകർത്തുകണ്ടുബാണാസുരൻ * ഭാഗവ
തേനടയാടൊത്തുപുറപ്പെട്ടു മാനമോടുംചെന്നയുദ്ധംതുടങ്ങി
നാൻ * പിന്നെയുണ്ടായയുദ്ധംകോലാഹലം നന്നായര
പ്പതിനാളല്ലനന്തരം * ബാണപ്രിയായ്മമായ്ഭൂതഗണ
ത്തോടു മേനോക്കുധനംസംഗ്രഹിച്ചുപോൽ * പുഷ്പര
സംഭവശക്രോധിദേവകൾ പുഷ്പരമാഗ്നീനിറഞ്ഞിതുതൽക്ക
ണെ * അങ്ങിനെയുദ്ധംതുടന്നോരനന്തരം തങ്ങളിൽപ്രവ
യുദ്ധംതുടങ്ങിടിക്കാൻ * കുമാരസന്ധനംകൂപകണ്ണനുംപാരതിൽ
വസ്വനംരാമനോടൊരമരിച്ചുത * ഷണ്മുഖൻപ്രഭൃതബാണ
ങ്ങളുൽക്കയാൽ ദുർദ്ധവംഭാവിച്ചുതാരമണിടിക്കാൻ* ബാ
ണൻനന്തരംസാ.ബ.നോടൊരാത്ര ബാണങ്ങളുൽക്ക
യാടാടിയാച്ചിട്ടുത * ബാണനുംസാത്യകിതനോടൊ
ത്തിതു ബാണങ്ങളൊരംപൊഴിച്ചുരിരിവതം * ശങ്കരൻത
നോടൊഭൂതഗണങ്ങളെ പ്പുഷ്പരലോചനനെയുമണിക്കുകയാൽ *
ചെന്നമഹേശ്വരൻകൃഷ്ണനോടൊരിതു പിന്നെയുണ്ടായരണ
മെത്താചാൽവതു * ഹാഹാഹരിഹരിഹാഹാശിവശിവ
സഹോസമെന്നുചെയ്തുവിരിച്ചെന്നും * സപ്തലോകശാപനാ

രചർതങ്ങളിൽ ദിവ്യാസ്രയുദ്ധങ്ങൾ ചെയ്തുപലതരം * ജംഭ
 ണാസ്രാകൊണ്ടുചന്ദ്രാഭംകൂടാതെ സൂര്യനെചെയ്തു കൊണ്ടും
 ഭോജനംകൊണ്ടും * ബാണൻറെസന്ധ്യങ്ങളൊക്കെയും സ
 തപരം ബാണവർഷം ചെയ്തു കൊണ്ടുണ്ടാക്കീടിനാൻ * സൈ
 ന്യംനശിച്ചതു കണ്ടുബാണാസുരൻ വന്നുകോപത്തോടുകൂടി
 നോടേറുത * അഞ്ഞൂറുകൊള്ളിൽവില്ലുംധരിച്ചവ നഞ്ച
 നശൈലംവരുന്നകണക്കിനെ * ഈരണ്ടുബാണങ്ങളോടും
 ധനുസ്സികൽ പാരംമുട്ടത്തോടുചേർത്തുവരുംവിധം * ബാ
 ണങ്ങളൊന്നാചാരിഞ്ഞിതുകൂടും ബാണനുംബാണഗണ
 ണങ്ങൾകൂടീടിനാൻ * ഏറാമുത്തവൻചെയ്തയുദ്ധസംഗ്രമ
 റമെന്നല്ലാതെചൊല്ലുന്നതെന്തുതാൻ * ബാണൻറെവില്ലു
 കൊളുക്കയുംതേരതും ബാണങ്ങൾകൊണ്ടുനരക്കിനാൻമാധ
 വൻ * ബാണനോമാധവൻകൊല്ലുമെന്നോർത്തി ക്ഷീണത
 പൂണ്ടാതുബാണജനനിയും * കേശമഴിച്ചിട്ടനഗ്നയായുന്നാതു
 കേശവൻതന്നെടമുനീട്ടിനിന്നീടിനാൻ * നഗ്നയാകോട്ട
 വിതന്നെയുംനോക്കുത രശ്മിണീവല്ലഭൻപിൻനോക്കിയാ
 ണിനാൻ * വില്ലുംശരങ്ങളുംതേരംനശിക്കയാൽ വല്ലാതെ
 ചെന്നുപുരംപുഴുബാണനും * അന്നേരമുഗ്രമായുള്ളശിവജപ
 രം വന്നുയടുക്കളെബാധിക്കുകാരണം * നാരായണനുംജപ
 തെന്തിമ്മിച്ചിതു പാരംപാതതിതുതമ്മിൽജപരങ്ങളും * മൂ
 നശിരസ്സുത്രിപാദവുമുള്ളോരു മൂന്നുനേത്രജപരാതോറുമണ്ടി
 ടിനാൻ * പിന്നാലെപാഞ്ഞെടുത്തുവില്ലുജപരം പിന്നെയുംമ
 ണ്ടിചലഞ്ഞുശൈലജപരം * രക്ഷിപ്പതിനാരുമില്ലെന്നുകാണു
 യാൽതൽക്കണ്ഠകൃഷ്ണൻറെകാക്കൽവീണീടിനാൻ * പിന്നെ
 പ്പലതരംകൂപ്പിസ്തുതിച്ചവൻചൊന്നാൻമധുരിപോപാഹിമാം
 പാഹിമാം * നിന്നെടപാദോരവിനുംവണങ്ങളിൽ പിന്നെയവ
 ക്കൊരുതാപമുണ്ടാകുമോ * ഇന്നുഭവജപരത്തിങ്കൽനിന്നെന്ന
 യു മിന്ദിരംവല്ലഭകാത്തുകൊള്ളേണമേ * ഇത്ഥമവനടെവാക്കു
 കൾകേൾക്കയാൽ ചിത്തകാരുണ്യനകൃഷ്ണൻചൊല്ലിനാൻ *
 നിന്നെക്കുറിച്ചുതാൻസന്തുഷ്ടനാകയാ പിന്നെജപരത്തി
 നെപ്പേടിക്കുമേണ്ടനീ * എന്നെന്നീദേവിയോടുംസ്തുതിചെയ്
 തു നന്നായിനിത്യംജപിക്കുംജനത്തിനും * നാംതമ്മിലുള്ളോരു

സംവാദമൊക്കെയും സമാന്തനിനയ്ക്കു നവക്കമൊരുനാളും *
 പിന്നെജപരഭയമുണ്ടാകയില്ലെടൊ നന്നായ്ക്കുനിനക്കെന്നു
 കേട്ടൊപ്പാഴെ * വന്ദിച്ചവനംഗമിച്ഛാരനന്തരം വന്നിതുതേ
 രതിലേറിബാണാസുരൻ * ശസ്ത്രാസ്ത്രജാലങ്ങൾതുകിത്തുട
 ണിനാ നെത്രയുംകോപിച്ചുകൃഷ്ണനമപ്പാഴെ * ചക്രമെടുത്താ
 ശ്വബാനെൻറഹസുങ്ങ ളൊക്കെയുംചേദിച്ചതുകണ്ടുശങ്ക
 രൻ * ഭക്തവാത്സല്യംമുഴുക്കയാൽകൃഷ്ണനെ ഭക്തിയോടെസ്തു
 തിയെച്ചൊല്ലീടിനാൻ * നിന്നുടേഭക്തനിവനതുകൊണ്ടു
 ഞാൻ നന്നായഭയമിവന്നുനൽകീടിനേൻ*എന്നതുകൊണ്ടി
 ന്നിവനെഭചാനിനി നന്നായനഗ്രഹിക്കേണംഭയാനിധേ *
 എന്നതുകേട്ടുരചെയ്തിതുകൃഷ്ണനും ധന്യനിവനെന്നനിണ്ണയി
 ചേന്നഹം * നിന്നുടെകാരുണ്യമേവമസുരൻ വന്നതുമത്ര
 യുംഭംഗ്യമല്ലോവിഭോ * നിന്നുടെവംശജനിച്ചവരാറെയുമെ
 ന്നമേകൊല്ലുകയില്ലെന്നുഞാൻപുരാ * ഭക്തനാംപ്രല്ലാഭനാ
 യ്ക്കൊരുത്രേനാ ചിത്തംതെളിഞ്ഞുവരംകൊടുത്തീടിനൻ *
 എന്നതുകൊണ്ടുമിവനെറഡികുരു തെന്നതുമല്ലവൻതപൽഭ
 ക്തനല്ലയോ * തപൽഭക്തനെന്നുടെഭക്തരിലുത്തമൻ മൽഭ
 ക്തനുംതവഭക്തജനോത്തമൻ * അന്തരമില്ലതിനേതുംജഗൽ
 പദത ചിന്തിക്കിൽഞാനുംഭവാനൊന്നല്ലയോ * തപദ്വേപ
 ഷിയായിട്ടമെന്നുടെഭക്തനും മദ്വേപഷിയാകുംഭവല്ലാഭഭക്ത
 നാം * അന്തരംതമ്മിലുണ്ടെന്നതുമാനസേ ചിന്തിപ്പവക്ട
 സഭാനരകംഫലം* എന്നതുകൊണ്ടുഭവൽപാഷ്ഠഭോത്തമ നി
 ന്നിവനേതുമേഭീതിയുണ്ടായ്യാ * നാലുകരങ്ങളിവനളവായ്വ
 രും പാലിച്ചിരുന്നതുപോൽകൃപാനിധേ * ഏററവുമുള്ളോര
 ഹംകാരംതീർത്താൻ ഹസുങ്ങളെല്ലാംമുറിച്ചുകുളഞ്ഞിതു *
 മേടിനീഭാരംകളവതിന്നാക്കുണ്ടു മേദുരഭാനവസൈന്യംമുടി
 ചുതും * ഭക്തരായുള്ളവർദൃഷ്ടതകാട്ടുന്ന തൊക്കെയുംനാമിനു
 മാറ്റിവെക്കേണമേ * ഇത്തരം കൃഷ്ണൻറവാക്കുകൾകേൾ
 ക്കയാൽ മൃത്യുഞ്ജയായ്ജന്തയാബാണനുംസതപരം * ചെന്നുഷ
 യോടുമനിരുദ്ധനൊക്കൊണ്ടു വന്നുകുന്ദൻറകാക്കൽവെ
 മ്പുറഭരൽ * വന്ദിച്ചവീണനമസ്തരിച്ചീടിനാൻ നന്നായ്ക്കു
 കെന്നുകൃഷ്ണനൊച്ചൊല്ലിനാൻ * അന്നേരംബാണനസംഖ്യമാ

യുള്ളൊരു കന്യാധനങ്ങളും മോദനേൽകിനാൻ * എല്ലാം പരിഗ്രഹിച്ചു നൂഹരനോട് മെല്ലവേയാത്രപറഞ്ഞുനാരായണൻ * ദൈത്യേശ്വരനെയും മാനിച്ചു സതപര മെത്രയും ചോഷിച്ചയാത്ര തുടന്നുതേ * ബാണാസുരാനതികേഭകതപ്രിയനാകു മേനോങ്കുഡൻ വസിക്കുന്നതെല്ലാം * എല്ലാവരോടുമാരുമിച്ചു മാധവൻ ചൊല്ലേറും പൊരാവതിയിലുൾപ്പുകുതേ * കല്യാണഘോഷങ്ങൾ പിന്നെയുണ്ടായതു ചൊല്ലുവാനാളല്ല ഞാനെന്നറികളോ * നല്ലാർമണിയുമുഷയോടൊരുമിച്ചു കല്യാണമോടറിതലനും മേവിനാൻ * യാദവന്മാരും കുന്ദനും രാമനും മോദവും കൈക്കൊണ്ടുവാണിതല്ലാവരും * ബാണാസുരനെ ജയിച്ചുകഥയതു മേനോങ്കുഡനോടുള്ളോരുരുദ്ധ്യം * നിത്യവും മാനസേചിന്ത ചെയ്യുന്നവ കെത്തുകയില്ലൊരുതോലിയായിരിക്കലും * അദ്ധ്യായമിന്നു ഞാൻ നാലു മരപതും മുശാംഗിമാരപുരുഷന്മാർ ചൊല്ലിനേൻ *

അന്നൊരു നാൾ സാംബപാരുഷ്ണാദിക ജ്ഞാനിച്ചു മരങ്ങളയാദവബാധരും * എത്രയും നല്ലൊരു പവനമുൾപ്പുകുചിത്തമോദനേകളിക്കും ഭഗാന്തരെ * നല്ലവയിലേററു ഹംമുഴക്കത്താ ലെല്ലാവരും കൂപസന്നിധി ചെയ്തതേ * അല്ലോളതിലുണ്ടാരുത്തുകിടക്കുന്നു ശില്പമവെന്നൊരു പൂതസന്നിഭം * എന്നതുകണ്ടു ചരാശ്വയുദ്ധമുൾക്കൊണ്ടു പിന്നെക്കരേറുവാനൊക്കെണ്ടു ബാധരും * എത്രയും യത്നങ്ങൾ ചെയ്തു നാധികാരത്തെ സതപരം മാധവനോടു ചൊല്ലീടിനാൻ * വൃത്താന്തമെല്ലാമറിഞ്ഞു മോദനേൻ സതപരം കൂപസമീപത്തു ചെയ്താൻ * മന്ദാകരൻ കൊണ്ടു തുക്കരേററിനാൻ നന്നു നന്നെന്നു പറഞ്ഞിതല്ലാവരും * പങ്കജനേത്രകരസ്സർന്നം കൊണ്ടു പങ്കങ്ങളെല്ലാമകുന്നതു കാർണം * ഘോരകൃകലാസംഭവം വെടിഞ്ഞവൻ പാരതെമാനുഷത്രപമായ് വന്നതേ * ദിവ്യങ്ങളായുള്ള ഭൂമിണി ജാലങ്ങൾ സർവ്വം ഗമേരമലങ്കരിച്ചു നിത * ദിവ്യനായോരു പുരുഷനെക്കൊണ്ടയാൽ സർവ്വജനങ്ങളും വിസ്മയിച്ചീടിനാൻ * ഒന്നമറിഞ്ഞീലതാനെന്നു ഭാവിച്ചു നന്ദിച്ചു വനോടു ചൊരിച്ചു കൃഷ്ണനും * ചാത്തതേജോ

മയനായനീയാരെന്ന് നേരോടറിവതിനാഗ്രഹമുണ്ടുതേ * ഭേ
 വവരനെത്തന്നെത്തന്നെമാനസ കേവലംമാനഷനല്ലെന്നു
 നിണ്ണയ * നിന്ദിതമായകൃകലാസത്രമായ വന്നീടുവാനുള്ള
 മൂലവുചൊൽകെടൊ * എന്നതുകേട്ടവൻവന്ദിച്ചുകൃഷ്ണനെ
 നന്നായ്നമസ്കരിച്ചിത്തരംചൊല്ലിനാൻ * ഉത്തമനായിടുമി
 ക്ഷപാകുതന്നുടെ പുത്രൻനൃഗനെനന്ദുപതിത്താൻപ്രഭോ *
 ഇന്നമഹാദാനശീലഗുണജ്ഞനെ നെന്നെയുംകേൾപ്പതിനു
 ബദ്ധകാശവും * എല്ലാഭയാനറിഞ്ഞീടുമെന്നാകിലും ചൊ
 ല്ലെന്നമെന്നരുൾചെയ്താൽചൊല്ലുവാൻ * മുന്നമവനിയും
 പാരിച്ചിരുന്നുതൊ നന്നുനേടുന്നെടുചെയ്യാനസംബ്രമയ്വ
 ഷ്ടിധാരാസംബ്രയോഽപ്യതുക്കളെശിഷ്ടരാംശ്രോത്രിയന്മാർക്കു
 നൽകീടിനേൻ * അന്നൊരുവിപ്രവരൻരപതുതാനെന്നു
 കേൾക്കുകേളൊടൊന്നിച്ചുനിന്നതേ * എന്നതറിയാതെത്താനു
 പ്പതുവിനെധന്യനാമൊരാരുവിപ്രനനൽകീനേൻ * കൊണ്ടു
 ഗമിച്ചിതുവിപ്രനുംഗോവിന്ദന കണ്ടുവഴിക്കുഗോസപാമിയും
 വിപ്രനും * ചെന്നുതടുത്താതു * കാപനചൊല്ലിനാ നെന്നുടെ
 ഗോവിനെക്കടുത്തുനൊടൊ * എന്നതുകേട്ടവൻകോപനെ
 ചൊല്ലിനാ നിന്നുത്താനുമോഷ്ടിക്കയല്ലിതുദുർമ്മത * ഇന്നുനൃഗ
 ന്നമനൽകിയഗോവിതു നന്നുനെന്നത്രയുംനിൻറദരാഗ്രഹം
 എന്നവർതമ്മിൽകലഹിച്ചിരിവതും വന്നുകോപത്തൊടുമെ
 ന്നോടുചൊല്ലിനാൻ * പൊത്തിപ്പിടിച്ചൊരുവിപ്രൻറഗോ
 വിനെ സതപരമന്തിനനൽകിമഹാഭവാൻ * എന്നുഗോദോ
 നംഗ്രഹിച്ചവൻചൊല്ലിനാ നന്നേരമാതുഗോസപാമിയും
 ചൊല്ലിനാൻ * എന്തുപലംപരദ്രവ്യദാനംകൊണ്ടു ചിന്തി
 ക്കുപുതപാതകമെന്നിയേ * കീർത്തിയുംപുണ്യവുമില്ലിനി
 തുകൊണ്ടു ഭുഷ്ടീർത്തിയുപാപമുണ്ടായ്തരംദ്രവ്യം * സ്വദ്രവ്യ
 മെല്ലാമൊടുങ്ങിത്തുടങ്ങിയൊ ലട്ടിക്കിൽറേനങ്ങളുംമതിയാക്കേ
 ണം * തന്നുടെവിത്തൊടുത്തുകൂടാത്തവ ഒരെന്നമേദാനങ്ങളും
 ചെയ്തുചണ്ടെടൊ * ഇത്ഥമവനുടെചാക്കുകൾക്കുകൾക്ക
 യാ ചെത്രയുംദുഷ്ടിച്ചുദീതികയ്ക്കൊണ്ടുത്താൻ * വന്ദിച്ചുവീ
 ണനമസ്കാരവുചെയ്തു വന്നതപത്തോടപനോടുചൊല്ലി
 നേൻ * എന്തുദരിമയ്ക്കുകൊണ്ടിന്നുത്താനിതു ചെയ്തുനി

അരപത്തിഅഞ്ചാമദ്ധ്യായം * സ്വപ്നാഭരണദൃക്വങ്ങളു
 മണി ഞ്ഞെണ്ണമില്ലാതെപതുക്കളെനൽകുവാൻ * കാരുണ്യ
 മുണ്ടായാരുവൻപൊരക്കേണ മാറെകിലുമതിനായ്ക്കുണങ്ങ
 ന്നൊൻ * എന്നിയെന്നിങ്ങൾക്കുവേണമെന്നാകിൽഞാ
 നെന്നുടെരാജ്യങ്ങളാക്കയുംനൽകുവാൻ * ഇന്നെന്നെനി
 ങ്ങളനുഗ്രഹിക്കാത്തീലോ ചെന്നൊൻഘോരനരകപതി
 ച്ചീടും * ഘോരനരകനിവാസംവരുത്താതെ കാരുണ്യമോടു
 മാംപാലിക്കുവേണമ * ഇത്തരമെന്നുടെവാക്കുകൾക്കേക
 യാൽ സതപരംഗോസ്വാമിയായവൻചൊല്ലിനാൻ * ഇന്നു
 രാജ്യാദികൾക്കുഗ്രഹമില്ലിനി ഒന്നാമപഹരിയാത്തീലതു
 മതി * എന്നുപ്രതിഗ്രഹംവാങ്ങുകയില്ലൊ നെന്നുപാ
 ഞ്ഞവനംഗമിച്ചീടിനാൻ മാരാരുഗോവിന്ദവേണ്ടനമു
 കെന്നു മറോവനംനടക്കൊണ്ടാനന്തരം * എത്രയുംകൂടി
 വിചുപാണകാലാന്തരെ മൃത്യുലോകത്തുത്താൻചെന്നാൽ
 നന്തരം * ധർമ്മരാജാവുമെന്നോടുചൊല്ലീടിനാൻ ധർമ്മ
 ലമനന്തന്നിനക്കണ്ടോ * ഇന്നാരുഗോമുഖമുണ്ടുദുഷ്ടർ
 വും മുന്നമനുഭവംവേണ്ടതുചൊൽക്കുനീ * എന്നതുകേട്ടാതു
 ദുഷ്ടർജഹലം മുന്നമനുഭവിച്ചീടണമെന്നൊൻ * ചൊ
 ന്നതനുനരകകവാസരൂപമായ് വന്നിരിക്കുന്നറിൽപതി
 ചേൻവിധിബലാൽ * പോരുന്നനേരത്തുകേട്ടൊന്നൊരുവാ
 ക്ക പാരതൊരായിരത്താണ്ടുചെല്ലുന്നനാൾ * നാരായണൻ
 ശാപമോക്ഷംവരുത്തിടും പാരതെപിന്നെനീപോരികെന്നി
 ങ്ങിനെ * നിന്നുടെകാരുണ്യമുണ്ടാകകാരണ മെന്നുമെപ്പുവ്വ
 സ്തരണവിടായ്ക്കയാൽ * തപൽപാപേകജംഗ്യംനിർമ്മിച്ചുനിത്യവും
 തപസ്സാണിസംഗമംമോഹിച്ചുമേചിനേൻ * ഇന്നുഭാഗ്യോദയം
 കൊണ്ടതുസംഗതി വന്നതുജനമുഖമിന്നുസഫലമായ് * മായ
 യാലേതുമിനിഭൂമിപ്പിക്കാതെ മായാവിമോചനകാത്തുകാ
 ങ്ങളുണമ * തപൽപാപഭക്തിക്കിളക്കുംവരായ്തി നിദ്രപ്പുള
 ന്നുഗ്രഹംനൽകവേണംവിഭോ * എങ്കിലോപോവാന്നുജ്ഞ
 നൽകണമേ പങ്കജലോചനകൃഷ്ണജഗൽപാത * എന്നുപ
 റഞ്ഞാശുക്ലഷ്ണനെചന്ദിച്ചു നന്നായനുജതയുംകൈക്കൊണ്ടു
 പരം * സമുജനങ്ങളുംകാണമാറപ്പെട്ടെ ദിവ്യവിമാനവു

മേരിമറഞ്ഞുത * ആശ്ചര്യമാശ്ചര്യമെന്നജനങ്ങളും അപ്പു
 തന്നെന്നസ്തുതിച്ചുനിന്നീടിനാർ * എല്ലാ വരോടുമൊന്നുചെയ്ത
 ജ്ഞാനം നല്ലോരുവാക്കിതുകേൾപ്പിനല്ലാവരും * ബ്രഹ്മാണ
 മെല്ലാംഭവിക്കുംഭവാനനം ബ്രഹ്മസപമേതുംഭവിക്കയില്ലോ
 ക്കെടോ * വഹിക്കുപോലുംഭവിക്കുതാത്തതു മന്നവന്മാർക്കു
 ഹിക്കുന്നതെങ്ങിനേ * ഇന്നഹാലാഹലമല്ലാ വിഷപാക്കിൽ
 നന്നായതിന്നുപ്രതിക്രിയയുണ്ടല്ലോ * ബ്രഹ്മസപമത്രേവിഷ
 മെന്നചൊൽപതും ബ്രഹ്മനമില്ലിതിനേതുപ്രതിക്രിയ * ന
 ല്ലവിഷംകുടിച്ചാലുമവർമാത്ര മെല്ലാമരിക്കുമാറുള്ളജഗത്ര
 യെ * വഹിയുംകത്തിപ്പിടിച്ചുപന്നാകിലും നന്നായജലത്താ
 ലതുംകെട്ടുകയ്യാതും * ബ്രഹ്മസപപാവകൻവന്നപിടിച്ചാകി
 ലുന്മുഖനാശംഭവിക്കുമസംശയം * മാനസനല്ലാതെനമ്മ
 തമല്ലാതെ മൊന്നാനവാഭെത്താട്ടൊരാളുസ്മാൻ * പിന്നത
 യോടൊകാട്ടക്കുന്നാരുധനം മാനവന്മാരുമനുഭവിച്ചീട്ലോ
 മേലിലുംകീഴിലുമ്പുരുഷാന്തരം കാലപിതൃക്കളുംതാനുംഭവി
 ച്ചുപോം * താനപതുപ്പത്തുകീഴിലുംമേലിലും നൂനംഭവിക്കും
 ബലനഹരിക്കിലോ * വിത്തഹരിക്കയാൽദുഃഖിച്ചുവിപ്ര
 നും നേത്രജലങ്ങൾപൊഴിച്ചൊതാലിച്ചുടൻ * ഭൂമിയിൽവീ
 ണാനുഭൂമിഃണക്കളി ഞെത്രനനയന്നതത്രസംവത്സരം *
 കംഭിപാകാപ്യേനരകേകിടന്നുഴന്നുവോടമേധ്യകൃമിമയ്യിര
 നവൻ * പിന്നെയൊരുപതിനായിരത്താണ്ടക്ക നന്നായി
 വിഷയിൽതന്നെകിടന്നീടും * നിത്യകർമ്മകളിലല്ലനിരിക്കി
 ലു മെത്രയുമോരോരോദൃഷ്ടതചെയ്തിലും * വാങ്മനഃകായങ്ങ
 ളൊന്നുകൊണ്ടകിലും ബ്രഹ്മാണദ്രോഹങ്ങൾചെയ്തതാരു
 മേ * എത്രയുംഭക്ത്യാമഹീസുരവുരുത്തെ നിത്യവുന്നന്നായ്
 നമസ്തരിക്കുന്നുണ്ടാൻ * എന്നതുപോലെസതതമെല്ലാവരും
 നന്നായ്നമസ്തരിച്ചീടുവിൻവിപ്രരെ * ഇന്നതുചെയ്തതെയ്യ
 ള്ളജനങ്ങളെ നന്നായതിനൊത്തശിക്ഷചെയ്തീടുവൻ * ഇ
 ത്ഥംനിജജനശിക്ഷയ്ക്കെചെയ്യാതു ചിത്തമോദേനപുരിപുക്ക
 മധവൻ * വിപ്രമാഹാത്മ്യങ്ങൾകേട്ടവരൊക്കെയു മെല്ലാക്കുഴ
 വീണനമസ്തരിച്ചീടിനാർ * പിന്നെയല്ലാവരുംചെന്നത
 ങ്കൾക്കുള്ള മന്ദിരംപുഴങ്ങുചിമുരുരുവിനാർ * ഇത്തമമാ
 കംശ്രമത്തിലധ്യായ മിത്തമരപതുക്കെയുചൊല്ലീടിനാൻ *

ബ്രഹ്മാഗ്രന്ഥാനുരാഗമനക്കാലത്തു ബ്രഹ്മക്കുളക്കണ്ടു
 പോരുവാനാശയാ * ചെന്നിതൊരുദിനംനന്ദപ്രജത്തിങ്കൽ
 വന്നസുന്ദരോഷണനന്ദനമെപ്പോഴു * ചെന്നുചെന്നൊരു
 കത്തഴുകിനാൻ വന്ദിതാനന്ദംബലഭദ്രനേരവും * പുത്രനെ
 മെച്ചന്നെടുത്തുയഃശാഭയ മെത്രയുംസ്തംഭനനായ്ത
 ഴുകിനാൾ * താമസംകൂടാതെമാതാപിതാക്കളു രാമനഭിവാ
 ദ്ര്യവുംചെയ്യുന്നതരം * എത്രയുംമോദാൽമടിയതിൽചെയ്തു
 വൾ നേത്രജലാഭിഷേകംചെയ്തുചൊല്ലിനാൾ * എന്നുടനെ
 നന്ദനായനീയെന്നയും വൃന്ദാവനത്തെയാഗോപജനത്തെ
 യും * ഇന്നുകണ്ടീടുവാൻവന്നതു കാരണം വന്നിതുസൗഖ്യ
 വൃന്തങ്ങൾക്കുമാനസേ * പുത്രരായുജ്ജ്വാതനിങ്ങളിവിചരം
 നിത്യവൃന്തങ്ങളാക്കത്തുകാളേണമേ * എന്നുരചെയ്തുക
 ശലങ്ങളാക്കുക മന്ത്രോന്യമോരാനുചാദിച്ചുനന്ദരം * സു
 നരിമാരായഃഗോപീജനങ്ങളും ചെന്നാത്തുരാമനെസൽക്കരി
 ച്ചീടിനാർ * എത്രയുംമോദേനഗോപവയസ്യതം സതപര
 ചെന്നുപുണർന്നിതുരാമനെ * രാമനഃഗോപാലവൃദ്ധരൈര
 ക്കയു മാമോദഃമാടഭിവാദ്ര്യവുംചെയ്തുതേ * സ്വസ്ഥനായ്രാ
 മൻവസിക്കുന്നേനേരത്തു തത്രചെന്നാതുചോദിച്ചിതുഗോപി
 മാർ * പങ്കജലോഹനൻ കാന്തമാരൊന്നിച്ചു സങ്കടമല്ലാമ
 കനുവാഴ്ന്നിതാ * ബ്രഹ്മക്കുളയുമുപേക്ഷിച്ചുതൃണ സ
 ന്തതചിന്തിച്ചിരിക്കുന്നതങ്ങളെ * കാണുവാനൊക്കോണ്ടാ
 ത്തിനമെങ്കിലും പ്രാണസമാനൻവരുമാജനാർദ്ദനൻ * നീ
 ലാംബുജാക്ഷനങ്ങളെക്കൊന്നൊരു കാലകഴിഞ്ഞീടുമെന്നു
 വരികിലോ * പങ്കജനേത്രനെക്കാണാതെത്തങ്ങൾക്കു ഗങ്ക
 യിലേറ്റു മകാലംകഴിഞ്ഞിടാ * എന്നുപരാമൃകരൈരുട്ടടങ്ങി
 ന്നൊരെന്നതുകണ്ടോരുനേരത്തു രാമനും * നന്ദതനയനെൻസ
 നേശവാക്കുകൾ നന്നായ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടാശ്വസിപ്പിച്ചുതേ *
 ഗോകുലവാസികളായജനങ്ങൾക്കു ശോകംകളുപതിനാക്കൂ
 ളുരാമനും * നന്നായ്വസിച്ചിതുതത്രമാസഭവം അന്നുവ
 സന്താപ്രമാകുമതുവല്ലോ * വൃന്ദാവനഃഗോപസുന്ദരിമാരോ
 ടു മൊന്നിച്ചുരാത്രിയിൽചെന്നാത്തു രാമനും * കന്ദമന്ദാരാതി
 പുഷ്പസൗരഭ്യവും ചന്ദ്രകരങ്ങളുംകണ്ടുകണ്ടങ്ങിനെ * ചിന്ത

മോഹത്തോടു ചിത്തജടകളികൾ നിത്യചൈത്യസുഖിച്ചു
 ഭവിനാൻ * അന്നൊക്കനാൾ നിശിവുടാവനെ ചെന്നു നന്ദി
 ചുരമൻ വസിക്കും ശാന്തര * വാതണിമദ്യസുഗന്ധം വരി
 കയാൽ നേരേതിരിഞ്ഞാശു കണ്ടിതുരാമനും * പാപേകോട
 രേനിന്നു വരുന്നതു മോക്ഷനകണ്ടൊരുനേരം ഹലായുധൻ *
 ചെന്നു സുഗന്ധിമാം മദ്യവും സേവിച്ചു സുന്ദരിമാർക്കൊക്കെ
 തിതു സാദരം * ജ്ഞങ്ങളാടുമൊരുമിച്ചു പന്ത്രനും പുഷ്പരമാ
 ള്ളെ പിളങ്ങു നതുപോലെ * രക്താന്തനേത്രനായ് മത്തനാം
 മനു മുത്തമസ്രീജനമെല്ലാ പിളങ്ങിനാൻ * ദിവ്യവാദ്യങ്ങളും
 പേലാപ്പിച്ചു വേകൾ ദിവ്യപുഷ്പങ്ങളാൽ വെപ്പിച്ചുരാമനെ * ദി
 വ്യമാംകുന്ധലമൊന്നു ധരിച്ചു നാൻ ദിവ്യവാദ്യങ്ങളുമാഭരണങ്ങ
 ലും * എന്നിവന്നാലുപജ്വരിച്ചു ഞിനെ സുന്ദരിമാരോടുമൊ
 നിച്ചുരാമനും * ചെന്നു യമനതൻ തീരത്തു നിന്നാശു വന്നാ
 ലുമെന്നു വിളിച്ചുകാളിനിയ * മത്തനിവെന്നെത്തോത്തു ച
 ല്ലാജ്ഞാ ലെത്രയും കോപിച്ചുരാമനും സതപരം * നല്ലഹലാ
 ഗ്രേണമനം വലിക്കയാ ലല്ലാലാടും തത്ര ചെന്നുകാളിനിയും *
 സപ്പാപരാധം ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുന്നമെന്നു വീയിൽ വീണു നമ
 സ്കരിച്ചിടീനാൻ * നന്നായഭയം കൊടുത്തുരാമൻ ജലം തന്നി
 ലിറങ്ങി ജലക്രീഡ ചെയ്തേ * ചേതോഹരാംഗിമാരോടു ജല
 ക്രീഡ ചെയ്തുകരേറിയ നേരെയുമനയും * നീലംശുക്കങ്ങളും
 കാന്തിമതിയായ മാലയുമാഭരണങ്ങളും നൽകിനാൻ * എ
 ല്ലാം പരിഗ്രഹിച്ചാശു ഹലായുധൻ മല്ലാക്ഷിമാരോടുമങ്ങപോ
 യീടിനാൻ * സുന്ദരിമാരോടുമൊന്നിച്ചുരാമനെന്നു ജലക്രീഡ
 ചെയ്തു തീരസ്ഥലം * ഇന്നും യമനാനദിവസിക്കുന്നതു ഞ
 നും ബലഭദ്രവീർണ്ണാശാന്തമായ് * ഇങ്ങിനെ രാമനും ഗോകു
 ലം തന്നിലുളള ഗുണമാരെയും ഗോപജനത്തെയും * മാതാവി
 നേയും പിതാവിനേയും മതി പ്രീതിവതത്തിവസിപ്പിച്ചുമാസപേ
 യം * അത്യാദരണപാത്രപോയീടിനാ നല്ലായമാരമരപ
 ത്തും ചൊല്ലിനാൻ

*****

നന്ദപ്രജത്തിനാജ്ഞാണ്ടരാമൻഗമി ചൂന്നകാരൂശഭൂ
പാലനാപെരണ്ണുകൻ * ഭാരാവതിക്കൊരുത്തനെയിട്ടിതു

പാരായണമെന്നവൻ കൃഷ്ണസഭാത്തരെ * സന്ദേഹമെന്നിയെ
 മാധവൻതന്നോടു മനവൻതന്നുടെവാത്കൾചൊല്ലിനാൻ
 ഭീതജനപരിപാലനശീലനാം ഞാനിന്നുവാസുദേവോച്യുതാ
 കുന്നതും * മിഥ്യയായുള്ളോരുവാസുദേവോച്യുത മുത്തശംഖ
 ചക്രാദിചിഹ്നങ്ങളും * ഇന്നുവെടിഞ്ഞുനീമല്ലാപേക്ഷെ വ
 ന്നുശരണവുംപ്രാപിച്ചുകാളേണും * ഇന്നതല്ലായ്യിലോസം
 ഗരംചെയ്തേണ മൊന്നുമൊഴിയായിലിന്നുകൊന്നിട്ടവൻ *
 ഇത്ഥംഭവാനോടുവന്നുചൊല്ലിട്ടവൻ പൃഥ്വിപതീന്ദ്രനാമ
 നോടുചൊല്ലിനാൻ * എന്നതുകേൾക്കയാലുഗ്രസേനാഭിരൂ
 നന്നായ് ചിരിച്ചിതുകൃഷ്ണനുംചൊല്ലിനാൻ * ഇന്നുഞാൻതണ്ടി
 ലുമാനനചെയ്തിട്ടവൻ ഏന്നുനരപതിയോടുചൊല്ലിട്ടനി *
 എന്നതുകേട്ടുഗമിച്ചിതുഭൂതനും * സുന്ദനമേറിപ്പറപ്പട്ടുകൃഷ്ണ
 നും * സേനയോടൊന്നിച്ചുചെന്നുകാത്രശനാം മാനവവീര
 െൻറസന്നിയെഴചെന്നതേ * പുണ്യരീകാങ്കൻവരുന്നതുകാ
 ണ്കയാൽ പൊണ്ണുകൻതാനുംപുറപ്പെട്ടുസമ്പരം * തന്നുടെ
 മിത്രനാംകാശിഭൂപാലനോ ടൊന്നിച്ചുചെന്നുസമരംതുടങ്ങി
 നാൻ * സേനകൾതങ്ങളിലേറയുദ്ധംചെയ്തു മാനവസൈ
 ന്യങ്ങളൊക്കെനശിക്കയാൽ * കോപേനതേരേറിവന്നൊരു
 പൊണ്ണുകൻ രൂപംവഴിപോലെകണ്ടിതുമാധവൻ * നാലു
 കരങ്ങളുംകൗസ്തുഭ്യംവന്ന മാലയംശംഖചക്രാദിശാസ്ത്രങ്ങ
 ളും * പീതവസനവുംപൊന്നുംകിരീടവും ചേതാഹരംമീനക
 ണ്ടലശോഭയും * എന്നിവകണ്ടുചിരിച്ചുദോഷമേറൻ മന
 വൻതന്നോടുചൊല്ലിശംഭീരമായ് * നിന്നുടെചിഹ്നങ്ങൾ
 ഞാൻധരിച്ചിട്ടു തിന്നനിനക്കുതരുന്നതുണ്ടുണ്ടോ * ക
 ണ്ടാലുമെന്നുരചെയ്യുസുഭംഗം കൊണ്ടവൻതന്നുടെകണ്ഠാമു
 റിച്ചതേ * വിഷ്ണുസ്വരൂപംധരിച്ചുവസിക്കയാൽ കൃഷ്ണസ്വാത്ര
 പുമവനുലഭിച്ചതേ * കാശിരാജൻതൻറകണ്ഠവുമേറലിച്ചു
 കേശവൻഭാരാവതിക്കുപോയിടിനാൻ * സുന്ദരമായുള്ളകാ
 ശീശമസ്യകം തന്നുടെമന്ദിരമെന്നുവീണീടിനാൻ * രാജ
 ശിരാസ്സുനറിഞ്ഞൊരുനേരത്തു രാജമഹിഷിമാർചാവിട്ടുല
 റിനാൻ * പുത്രനായുള്ളസുഭക്ഷിണൻതാതനെ ചിത്തതാപ
 തോടുസംസ്കരിച്ചാരോൽ * പിന്നെയുംവേണ്ടുന്നകർമ്മങ്ങളും

ചെയ്യ തന്നുള്ളിലുറവുതാപമുഴക്കയാൽ * വാരാണസി
 ഭക്തവ്രാസിയാമീശനെ പാരംതപംചെയ്യവാനോരനന്ത
 രം * ഭക്തപ്രിയനായഭവൻമഹേശ്വരൻ ഭക്തികണ്ടോരം
 തെളിഞ്ഞതുകാരണം * പ്രത്യക്ഷനായ്ചെയ്യുന്നഭൂപതിതന്നോ
 ടു ചിത്തത്തിനുമുമ്പാൽകണൽചെയ്യ * എന്നതു
 കേട്ടസുഭജിണഭൂപനംവന്ദിച്ചശങ്കരൻതന്നോടുണർത്തിനാൻ
 താതനെക്കൊന്നൊരുക്കുന്നൊക്കൊല്ലവൻ പ്രീതിയോടുവ
 രംനൽകവണംവിഭോ * എന്നതുകേട്ടതുംചെയ്യിതനാഥ
 നം ഇന്നുപോൻഗൃഹോചനവൈകാളനീ * ആഭിചാര
 ത്വമായ്ഭജിണാണൊന്നിശി സപാദിപ്രാപ്തനീനമുത്തുഹോ
 മിക്കിലോ * നല്ലൊരുകൃത്യയുണ്ടാകമതുചെന്നു കൊല്ലപിതൃ
 ഭ്രോഹിയാമവനക്കണം എന്നതുംചെയ്യമാഞ്ഞുമാഹ
 ശ്വരൻ ചെന്നസുഭജിണൻപോമതുടങ്ങിനാൻ * സപാദി
 പാപംഹരിച്ചിന്തിച്ചുടങ്ങു മാഭിചാരാകുതങ്ങളായമന്ത്രങ്ങ
 ലാൽ * ഇത്യുക്തസുഭജനങ്ങളോടൊന്നിച്ച ഭക്തിയോടൊപ്പ
 ത്തിചെയ്യവഴംവിധൗ * അഗ്നികണ്ഡാന്തരനിന്നൊരുകൃ
 ത്വയ്യ മന്നിയെക്കാളുംജപിച്ചുപൊങ്ങീടിനാൻ * ഘോരഭംഭ്ര
 ങ്ങളൊരാമുക്കേഴങ്ങളും പാരംജപിക്കുന്നാനന്ത്രയങ്ങളും *
 ടിക്കകളെല്ലാംനിറഞ്ഞതേജസ്സോടു മക്തപ്രകാശമായുള്ളശുദ്ധ
 യോടും * ഇത്തരംകണ്ടുചെല്ലിത്തേവരും കൃത്യംപാരാവ
 തിക്കമണ്ടീടിനാൻ * എത്രയുംപാരംജപിച്ചവരെന്നോരു കൃ
 ത്വയെക്കണ്ടുഭയനയറുക്കളും * ഉണ്ടാകകൃത്യവരുന്നവനാ
 ള്ളതു ശ്രീധാസുഭവനോടൊപ്പംചെല്ലീടിനാൻ * വൈഭി
 ചൊന്നിച്ചുമുതുപൊരുതുകൊ ണ്ടാദരവോടുവസിക്കുന്നമാ
 ധവൻ * യാദവന്മാരുടെവാക്കുകൾകേൾക്കയാൽ ചെടിക്ക
 വേണ്ടാരുമെന്നതുംചെയ്യൻ * കൃത്യയചെയ്യുന്നനശിപ്പി
 ചുപോരുവാൻ സതപരംചക്രത്തെയാറിയാഗിച്ചതേ * ക
 ല്യാണതപാവകകോടിതേജസ്സോടു മാപ്പൊഴെചെന്നസുഭക്ത
 ചക്രവും * ചക്രതേജസ്സുസഹിച്ചുടക്കായാൽ വിക്രമംകൈ
 വിട്ടുകൃത്യമേണ്ടിനാൻ * പിന്നാലെപാഞ്ഞെടുത്തിതുച
 ക്രവും ചെന്നുകാരിശപാമന്ദിരകൃത്യം * ഇത്യുക്തോടുംസു
 ഭജിണഭൂപന സതപരംചെന്നഭവിച്ചുരാനന്തരം * ചക്ര

വ്യംചനസകലജനത്തെയു മെത്രയെന്നല്ലാതെനിരമാക്ക
യം*പിന്നെയുംവൃക്കശിലപതുമാനയ വൃന്ദവേദിജപത്ത
നമാക്കയും* എന്നല്ലകാശീശരാജ്യങ്ങളൊക്കയും നന്നായ്ദ
ഹിച്ചാതുസ്മമാക്കീടിനാൻ * എത്രയുമുച്ചമാപാപവിനാ
ശന മുത്തമമാംക്ഷേത്രമാത്രംഭഹിച്ചീല * മേല്പട്ടാരുന്മാര
യോജനമത്രവുങ്കീഴ്ത്തുമങ്ങിനെതന്നെകാശീപുരം * മുട്ടശ
മിക്കാതെരായിരംവത്സരം പാടേകിടന്നുപോലെയാത്താരുവി
സ്മയം * മാത്രംപാലാമല്ലാംഭഹിച്ചു തെറ്റാത്തച
ക്രമങ്ങളാചനീടിനാൻ * ഇക്കഥാവിദ്യവുമൊക്കിലും
കേൾക്കിലും ദുഃഖങ്ങളുംശത്രുഭീതിയും തീർന്നുപോം * ഏഴു
രപതുമധ്യായമിന്നുഞാൻ കൂടാട്ടനിങ്ങളോടിത്തരം ചൊ
ല്ലിനേൻ *

ഇത്തരമാമുതിർചാടുന്നാനന്തരം ചിത്തമോടേത്തോ
ട്ടുപറന്നുചൊല്ലിനാൻ * നീലാംബരനായദേവൻഹെലായു
ധൻ ലീലകളോരോന്നെയെ പയൊക്കയും * ഇന്നതുകൊ
യ്ക്കേണ മെന്നുനരപതി ചൊന്നതു കേൾക്കുകയെന്നീന്ദ്ര
നും * അശ്വിനീപുത്രനായ് മൈന്ദസഹജനായ് വിശൈലക
വീരനാസുഗ്രീവഭൃത്യനായ് * ശിഷ്ടനായിടാനരകാസുരനേ
രറ മിഷ്ടനാമം * രവിൻവിവിദനും * ഇഷ്ടനായുള്ളനരക
നെക്കൊന്നതു കേട്ടു കാപിച്ചുപറഞ്ഞുസുതപരം * വേദി
ജാലയഗ്രാശ്ടങ്ങളെങ്ങിനിയ വേദവശീവച്ചുസ്മമാക്കീടി
നാൻ * താപസന്മാർക്കുതപാവില്ലവുമായുകോപേനട്ട
ഹിച്ചിതഗ്നിഹോത്രങ്ങളും * അശ്വിവിൽചന്നാശ്വനംഗയ
തബല നശ്വിജലംകൊണ്ടുതുറന്നുതന്നെ * രീരഭേശ
ങ്ങളുംതദപരീകളും വാരിപുരത്തിൽ മുഴുകിച്ചുകശ്ശവൻ *
നല്ലകലാംഗനമാരെയുപദ്രവി ചുല്ലാസമോടുതകൽതുടിക്ക
കൾ * സ്രീകൃഷ്ണയംബാലവൃദ്ധജനത്തെയു മാകവെപൊ
ത്തിപ്പിടിച്ചവൻ കാണ്ടുപോയ് * ഓരോരംഗഹാരംതന്നി
ലാകിഗുഹാ പോരങ്ങൾകല്ലുകൾകൊണ്ടുചീടിനാൻ * വേ
ട്ടാളസങ്കീർണ്ണങ്ങളെനിജകൂട്ടിവിട്ടുതെളിയിക്കുന്നതിനെ*
എവമുപദ്രവമോദനനെയെവൻ ദൈവതകാലാലാല

നന്നെന്നത്തരം * കോമളഗീതങ്ങൾകേട്ടുനോക്കുവിയെഴ
കാമിനിമാരെയുംകണ്ടാണൊരുദിശി * നാരിമാരൊന്നിച്ചു
ഭ്രവുങ്ങൾവിച്ചു സീരിയത്തത്രവസിപ്പതുംകണ്ടവൻ * വൃക്ക
ഗ്രാമിത്തരണീജനങ്ങളെ തൽക്ഷണംഭീഷണികാഢിത്തുട
ങ്ങിനാൻ * രാമനണ്ടാകയാൽപേടിയുംകൂടാതെ കാമിനിമാ
രവസിപ്പതുംകണ്ടവൻ * തൽക്ഷണംമറ്റുപലശരങ്ങൾകൊ
ണ്ടുപോയ വൃക്കശാപാഗരൈവമുതുകാക്കയാൽ * കല്ലു
കൊണ്ടാണൊങ്ങറിഞ്ഞിതുരാമനും കല്ലുപിടിച്ചുപാട്ടി
ച്ചാൻവിവിദനും * ഭുഷണവൻപിന്നെമറ്റുവൃക്കശാപവിച്ചു
പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞാൻപലശരങ്ങളാക്കയും * എത്രയുമേററം
നിത്യഷ്ടമാകുംഗുരു മുത്തമസ്രീകൾക്കകാട്ടിനാൻകശുലൻ*ആ
യതുകണ്ടതികോപേനരാമനും മായുധംകൊണ്ടൊണ്ടുനീറ
തൽക്ഷണം * കോപിച്ചെഴുനീറ്റാമനൊക്കെക്കൊൽ പാ
പിയായുള്ളൊരുപാനരനപ്പൊഴ * വൃക്കപെരിച്ചൊന്നടിച്ചി
തുരാമനും തൽക്ഷണംവൃക്കപൊടിച്ചിതുരാമനും * സ്നേഹ
യ്ക്കുവൃക്കപതിച്ചുതുകാക്കയാൽ വിസ്മയംപൂണ്ട പൻകോപി
ച്ചുപിന്നെയും * നല്ലവൃക്കങ്ങളുംശരവശംഗങ്ങളും മെല്ലാം
പരിച്ചുത്തുവർത്തുടങ്ങിനാൻ * നോവരുണൊരുവു കാശ
വർത്തുടനോതകത്താൻമുസുപനരാമനും * കല്ലുകളുംമ
ഹാവുക്കുസമുഹവു മെല്ലാമൊടുങ്ങിമനോരവിവിദനും * താ
ലപ്രമാണമായുള്ളകരംകൊണ്ടു താലാങ്കുപക്കസ്സിലൊന്നടി
ച്ചിടിനാൻ * നന്ദമോമുസലേനരാമനും വന്നുകരപത്താ
ട്ടൊന്നടിച്ചിടിനാൻ * മസുകപൊട്ടിത്തടൻവിവിദനും
രക്തവുംമുട്ടിച്ചുപത്തുവീണിടിനാൻ * നന്നെന്നെന്നര
ചെയ്യുമനികളും നന്നായ്ക്കുതിച്ചിതുനാരദൻപാടിനാൻ *
പുഷ്പവർത്തുടമെയ്തുവേക ഉറപ്പുവിൽമോദംവളർന്നി
യെല്ലാക്കുംമ * ഭുഷണെയുംകൊന്നുനാരിമാരൊന്നിച്ചു പുഷ്പ
മോദംഗ്രാഹംപക്കിതുരാമനും * എട്ടുമരപതുമദ്ധ്യായമിന്ന
ത്താൻ കോഴകൂടാതെചുരുക്കമായ്ചൊല്ലിനാൻ *

അന്നൊരുനാൾദുരിയോധനൻതന്നുടെ നന്ദിനീലക്കു
ണയായോരുകന്യയെ * കൊണ്ടുതന്നെർവണ്ണൻപുത്രനും

സാംബനം കൊണ്ടുപോന്നീടിനാൻകന്യാസ്വയംവരെ * കോ
 പിച്ഛകൗരവന്മാരുംപറഞ്ഞിതു പാപിയാംസാംബൻമഹാ
 ശൗൺബാലകൻ * നമ്മെധൂധിക്കരിച്ചിത്തരമെല്ലായ്ക്കൽ
 ഭൂമതിതന്നെനാംബന്ധിച്ചുകാഴ്ചേറ്റണം * പുത്രനെബന്ധി
 ചുതുക്കേട്ടുക്തൃണ്ണം സാത്യകിഭോജാദിയാദവൈസന്യവും *
 കോപിച്ചുവൃദ്ധത്തിനാതുവരികിലോ ചാപബാണങ്ങൾനമു
 ഒക്കാനുമില്ലയോ * എന്നുപറഞ്ഞുശകുനിയുംകണ്ണനും മന്ന
 വൻദുഷ്ടോധനൻശലൻഭൂരിയും * എന്നിവരുംകരുവുലാനും
 വാളനേ ചെന്നുടൻസാംബനോടൊരതോറ്റീടിനാർ * പി
 നെയുംവീരരായുള്ളവരൊക്കെയും മൊന്നിച്ചുചെന്നുപൊരു
 തോരാനന്തരം * തേജശകലമാശ്ലോകയാൽകൗരവർ പാരം
 പണിപ്പെട്ടുബന്ധിച്ചുസാംബനെ * ഹസ്തിനമാംപുരൈകൊ
 ണ്ടുപോയെച്ചുകൊണ്ടത്രയുംമോദനവാണാർകരുക്കളും *
 ഭാരാവതിച്ചുക്കുവുത്താന്തമൊക്കെയും നാരികൾകേശവനോടു
 ചൊല്ലീടിനാൻ * വാത്കൾകേട്ടാതു കോപിച്ചുക്തൃണ്ണം സാ
 ത്യകിമുഖായയാദവൈസന്യവും * ഉഗ്രസേനാജനയായാദ
 വസേനയും വ്യഗ്രതയെന്നുപറഞ്ഞുപോരിനായ് * ബന്ധു
 കളായുള്ളകൗരവന്മാരോടു സന്ധിമോഹിച്ചുഹലായുധന
 പ്പൊഴ * യാദവന്മാരെയുംസാന്തപനമെയ്ക്കൊതു സോദരാ
 നജനയത്തേരിലേറ്റീടിനാൻ * ഉദ്ധവനുംവിപ്രമുഖ്യരുംയോ
 വ വൃദ്ധരുംമൊന്നിച്ചുചേരുന്നരാമനും * ചെന്നുഗജാഹവയ
 മാംപുരസ്സന്നിധൗ നിന്നുപറഞ്ഞുള്ളനല്ലോരുപവനെ * ഉ
 ധവൻതന്നെപ്പറഞ്ഞയച്ചീടിനാ നുദ്ധവനുംചെന്നുകണ്ടുക
 രുക്കളെ * ഭ്രോണഭീഷ്മാസ്ഥനപവിത്രകൃപ ഭ്രോണസുയോ
 ധനകണ്ണാദികളോടും * ആഗതനായിതുരാമനെന്നുള്ളതു വേ
 ഗമരീയിച്ചുചെന്നുരാമാന്നിനെ * വന്നിതുരാമനെന്നുള്ളതു
 കേൾക്കയാൽ വന്നസന്തോഷേണദുഷ്ടോധനാദികൾ * സൽ
 കരിച്ചീട്ടുചാൻവേണ്ടുന്നകോപ്പുക ഉൾക്കയംകൊണ്ടുപു
 ണ്ടുസന്തപരം * ചെന്നാത്തുരാമനെക്കണ്ടസുയോധനൻ വ
 നിച്ചിതുഗുരുവായതു കാരണാൽ * തൽപ്രഭാവങ്ങളരിഞ്ഞവ
 രൊക്കെയും മല്ലാഴ്വീണനമസ്തരിച്ചീടിനാർ * മനുജിതം
 ചെയ്തദുഷ്ടോധനനെന്ന നന്നാമനുഗ്രഹിച്ചീടിനാൻരാമ

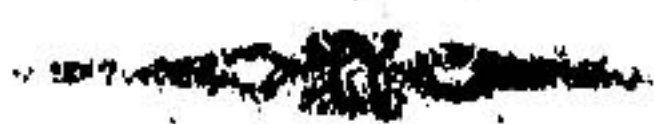
നം*പുജിച്ചുമാദികളെക്കുറിക്കളുംപുജിച്ചുമാനന്തല്ലപാത്ര
 ങ്ങളാൽ * അന്യോന്യമോരോകൾപണ്ടുചോദിച്ചു പിന്നെ
 നീലംബരനിത്തരംചൊല്ലിനാൻ * എന്നുടഞ്ചന്യുരളാകി
 യനിങ്ങളോ ടിന്നുഞാൻവന്നതിൻകാരണംചൊല്ലുവാൻ * മ
 ന്നവന്മേൽവെച്ചുത്തമനാകുന്ന ധന്യനാമുഗ്രസേനൻത
 ന്ൻറശാസനാൽ * വന്നുഞാൻനിങ്ങളോടൊന്നുചൊല്ലീട്ടു
 വാൻ മന്നവൻതന്നുടെകല്പനകൾക്കുടോ * എല്ലാപരമോ
 രുമിച്ചൊരുബാലനെ മെല്ലെമുതിർത്തുവെച്ചുപാർക്കി
 ലോ * ധർമ്മമല്ലതുമിപ്പോൾക്കുമിപ്പോൾ നമ്മിച്ചുജ്ഞാത
 മതന്നിനയ്ക്കുമാൽ * ഇന്നുകുമാരനെത്തന്നയച്ചീടണ മെ
 ന്നാലനത്വങ്ങളൊന്നുണ്ടായ്ക്കൂ * ഇന്നതുചെയ്യാത്തിൽന
 ന്നായ്ക്കുകയില്ലെന്നതുചൊൽവാൻതരംചെയ്യുന്നവൻ *
 എന്നുഹലായുധൻചൊന്നതുകൾക്കുയാൽ പന്നഃകാപന
 കൾക്കുളംചൊല്ലിനാൻ * ആശ്ചര്യമാശ്ചര്യമെന്നുപറയാവു
 ഈശ്വരകാർഗ്ഗത്യമെന്തെന്നുചോദിച്ചു * ഹിസ്താതങ്ങളെച്ചേ
 ത്തമകുടങ്ങൾ സർവ്വദോഷാനുപാത്ഥിപമസുക * ഇക്കാല
 മാഗ്രഹിച്ചീടുംചെരിപ്പുകൾ ഭോക്തൃപാണമിത്തരംകേൾ
 ക്കിലോ * ഇന്നുതമ്മിൽപിപസംബന്ധകാരണം ലൊന്നുമി
 ളക്കാതെന്നുചൊന്നുപേക്ഷിച്ചു * ഇന്നുനൃപാസനവുണ്ണാകാ
 ടുകയാൽ നന്നുസമമെന്നുഭാവ തുടർന്നു * നല്ലശംഖങ്ങളും
 വെണ്ണാമരങ്ങളും ചൊല്ലുള്ളപാഞ്ചരമരവുമെന്നിവ * ഇ
 ന്നധരിച്ചുവസിക്കുന്നവൃഷ്ടികളൊന്നുപായേണെന്നൊന്നു
 റെക്കയാൽ * ക്ഷീരംകൊടുക്കുന്ന പശുമാപ്പൊഴെ കൂരനാം
 സർപ്പംകടിക്കുംകണക്കിനെ * സർപ്പവുണ്ണാൽകിമനഃമാടിവൻ
 വന്നു ഗർവ്വണമത്സരിച്ചീടുവാൻകാരണം * പോരുമിവർക്കു
 നൃപചിഹ്നമിന്നിമേൽ പാരംമലിച്ചുപനത്വങ്ങൾവന്നു
 പോം * മന്നവനെനാനുകല്പനയെന്നതു മിന്നുചൊൽവാൻപി
 വർക്കില്ലാതെപഴയ്ക്കും * പാത്ഥകീജ്ഞാണകണ്ണശല്യാദിയരം
 പാത്ഥിവന്മാരായനാമിന്നുനൽകിയാൽ * നല്ലഭൂപാകംഭുജി
 ക്കാംമഹീന്ദ്രൻ മല്ലാത്തിലാഭുജിച്ചീടുവാൻകൂടുമോ * വിത്ത
 വീര്യമിദംകൊണ്ടുകൊരവ നിതമംദുകൃതികൾ ചൊന്നോ
 നനന്തരം * ധന്യനിനമംപുരിവൃക്കുവാണീടിനാരത്രയുകോ

പിച്ചുരാമനുംചൊല്ലിനാൻ * ഹന്തമമേന്തരായജനങ്ങൾ
ക്കു ചിന്തിക്കിലോഭസ്യമത്രേശമേഷധം * എത്രയുടേകോ
പിച്ചസോദരൻതന്നെയും സാത്യകീഭോജാദിയാദവന്മാര
യും * സാന്തപനംചെയ്യുഞാൻ ചന്നോരനന്തരം ശാന്തിയി
ല്ലാത്തിവൻചൊന്നതുമതുതം * ദുഷ്ടരാകെഴുവന്മാർമകുട
ങ്ങൾപോൽ ക്ലിഷ്ടമാംപാദുകമായതുവൃഷ്ണികൾ * പാരിജാത
സുധമാദികളുളളോരു വീരനാമഗ്രസേനൻഗുപനല്ലപോൽ*
ഇന്ദ്രാദിവേദതമാതംബലിനൽകു മിന്നയദുരാജനില്ലൊരുസം
ശയം * എന്നിരിക്കുന്നഗുപനഭൂവണ്ഡവു മിന്നതുചരങ്ങളാം
രാജചിഹ്നങ്ങളും * കെഴുവന്മാർപോൽകൃപയാകൊടുത്തതു
മാരുസഹിച്ചീടുമിത്തരംചാക്കുകൾ * ഇന്നുനിഷ്കുഴുവമാക്കു
വൻഭൂതല മെന്നപറഞ്ഞെഴുന്നീറ്റിതുരമേനം * കോപരക്തം
ക്കുനരാരാനെക്കണ്ടോതു വേപഥുപുണ്ടിതുദേവസമൂഹവും *
കോപാഗ്നിനാഭഹിച്ചീടുംജഗത്തന്നു താപസന്മാരുംഭയേന
പുകഴ്ത്തിനാർ * പിന്നന്നിജഹവാഗ്രംകൊണ്ടുസീരിയു മൊ
ന്നുവലിച്ചിതു ഹസ്തിനമാംപുരം * അന്നേരമപ്പുറംജാഹ്നവി
തന്നിലെ ഞ്ഞൊന്നുചരിഞ്ഞിതുകണ്ടുകുതകളും * പേടി
യോടാബാലവുദ്ധംമുറവിളി മൂപ്പൊപ്പുറപ്പെട്ടുചെന്നുരാമാന്തി
കെ*കാക്കൽവീണൊരസ്തുതിച്ചുചൊല്ലീടിനാർ സംക്ഷാലന
ത്തനാംദേവനല്ലോഭവാൻ*ചിത്തമോഹംകൊണ്ടുതങ്ങളുംനി
ങ്ങളെ തതപന്നിനയ്ക്കൊതൊചൊല്ലിതൊക്കയും*നേരരചൊര
ത്തുകുരുവംശമൊക്കയും കാരുണ്യ പാരിധേകാത്തു രകാജ്ജ്ഞ
മേ*എന്നുഭീഷ്മാദികൾചൊൽകയാൽരാമനും നന്നായ്പ്രസാ
ദിച്ചുദയവുംനൽകിനാൻ *അപ്പുറംതന്നെഭക്ഷിണമാംഭാഗ
മിപ്പൊഴുമല്ലമയൻകാണാമെടാ * ഭിതിയുന്തീൻദുരിയോ
ധനനതി പ്രീതനായുൽക്കുണതന്നെഭവപ്രതിയ * തേ
രിലേർറിക്കൊണ്ടുസംബന്ധനാടൊന്നിച്ചു പാറാതരാമനകാള
വെച്ചുദരം * പന്തിണ്ടോയിരംമൗനഗുജങ്ങളും ചന്ത
മോടുപതിനായിരമാർപവും * സ്വപ്ന്ന മയങ്ങളാത്രരായിരം
ഥമെണ്ണമില്ലാത്തുജ്വലസ്മരണങ്ങളും * ഭൂചണ്ഡലങ്ങളുറ്റാ
മണിത്തുള്ള യോഷാമണികളാദാസികളായിരം * എന്നിവ
കന്യാധനങ്ങൾദുഷ്ടാധനൻ നന്ദിനീസ്സേഹന നൽകിനാ

നാഭരാൽ * എല്ലാപരിഗ്രഹിച്ചപ്പോഴെയത്രയും ചൊല്ലി
പ്പറപ്പുറ്റരാമനുംസതപരം * പോരാപതിപുകുതേത്തുചോ
ങ്ങുൾ പാരമുണ്ടായതുചൊൽവാൻപണിതുലേലം * എ
ണാക്കിമൊലിച്ചാലക്ഷണതന്നുടെ പാണിഗ്രഹണാക്ഷി
മൂലിതുസാംബനം * ഏത്രയുംചോഷിച്ചുകല്യാണവുംകഴി മൂ
ത്തലുംകൈവിട്ടുവാണിതെല്ലാപരം * നന്ദസുതാനുഗ്രഹേ
ണാണാപ്രായ മൊന്നുകൊച്ചിന്നെഴുപതുചൊല്ലിനേൻ *

ദുഷ്ടനായുള്ളനരകനാളെയത്രെയെ പ്പെട്ടന്നുതൃസ്തൻവ
ധിച്ചുവൃത്താന്തവും * ഏകനാകൃസ്തൻബഹുസ്രീജനത്തെയ
കേകംഗ്രാത്തവിവാഹംകഴിച്ചുതും * കേട്ടുകുതുംഹലംവുണ്ടാ
തുനരദൻ പൊട്ടുന്നൊരുദിനംപോരകവുക്കതേ * ഇത്രഗു
ഹത്തിലുമേറുംമനാജ്ഞരം മന്ദിരമോരാനുകണ്ടകണ്ടങ്ങി
നെ * ശരത്തുകൈകാക്കോണ്ടുതഥിനിവഴുന്ന നൽചേനത്തി
ൽകടന്നുചെന്നീടിനാൻ * വൈഭവംനിന്നുചൊല്ലാതമെത്ത
മേൽ മോദനചാഴുന്നകൃസ്തനമെല്ലാഴ * ചെന്നുവന്ദിച്ചുതൽ
പാലംകഴിച്ചു നന്നായശിരസിധരിച്ചുപാദാദകം * സ്വ
ണ്മംശരവസിപ്പിച്ചുചൊല്ലിടിനാൻ പൂണ്മനോരഥനായ്
ചമഞ്ഞുനഹം * ഗേഹാദികളിൽമഴുകിക്കിടക്കുന്ന ഭേരി
കൾക്കിങ്ങിനായുള്ളനങ്ങളെ * സൽക്കരിപ്പാനുള്ളചോഗം
വരികിലോ ദുഃഖങ്ങൾതീർന്നീട്ടമെന്നുകേൾപ്പുണ്ടുഞാൻ * എ
ന്നതുകാണ്ടുചാനിന്നുചെന്നതു മെന്നുടെഭാഗ്യവിശേഷമത്രേ
ദൃഢം * എന്നാടധർമ്മങ്ങളുംജന്മവു മിന്നസഫലമായ്
ന്നമഹാമുനേ * മന്ദിരവുംമേവംശയുത്രേലോ സ്തന്നവോനി
ന്നുചെയ്യേണ്ടതെന്തുഞാൻ * എന്നുകുന്ദൻവാക്കുകൾ
കേൾക്കുമെൽവന്ദിച്ചുനന്ദിച്ചുചൊല്ലിനാൻനാരദൻ * ലോ
കൈകനാഥനാനിന്നുടെവാക്കിന്നു ലോകത്തിലാരുള്ളതുത
ൽചൊല്ലുവാൻ * ലോകസൃഷ്ടി സ്ഥിതിസ്ഥാനാനാഥനാം ലോ
കേശവരവാനന്തരുതരതരം * കൊണ്ടൽനേർണ്ണനാനി
ന്നാദായകൾ കണ്ടുസിറ്റുതിന്നിവന്നീടിനേൻ * നിൻചര
ണാംബുജ മൊല്ലാഴുംപ്രാപിച്ചുസഞ്ചരിപ്പാനായനഗ്രഹിക്കേ
ണ്ടമേ * ഇന്നതല്ലതൊരുകാമിതമില്ലനി കൈണമൊചയ്ക്കുമി

ചുറ്റുപാടിനും*സത്യമോശാഗൃഹംചെന്നാരുനേരത്തു തത്രജ
നാദ്യുതൻതന്നെയുംകണ്ടുതേ*കാതരലോചനയോടുമൊരുമിച്ചു
മുതുരപാതിവസിക്കുന്നമാധവൻ * ഉദ്ധവനോടുമുഴുനീ
രസതപരം വന്ദിച്ചമോദാൽമുനിയോടുചൊല്ലിനാൻ * ഭാ
ഗവതോത്തമനാമഹാമുനേ സ്വാഗതമല്ലയോചൊൽകമ
ഹാമതേ പൂണ്ണകാമൻഭവാനെങ്കിലുമിന്നുഞാൻ പുണ്യരാശേ
കാമമന്തുചെയ്യേണ്ടതും * എന്നതുകേട്ടാതുവിസ്മയംപൂണ്ടു
കൊണ്ടൊന്നുമേമിണ്ടാതെപോയാൻമുനീന്ദ്രനും*തന്യഗൃഹം
ചെന്നുനോരത്തുകൃഷ്ണനും നന്ദനന്ദാമഹാജിപുതു കാഞ്ചയാൽ
മരൊരുമന്ദിരചെന്നാരുനേരത്തു തെരന്നമജ്ജനംചെ
യ്ക്കുന്നമാധവൻ * കോമളമാകിയമാരാരുമന്ദിര മോഹങ്ങ
ളുചെയ്യിരിക്കുന്നമാധവൻ * ശിച്ഛമാംമരാരരുമന്ദിരകേ
ശവൻ വിപ്രരൂപ്യജചയുന്നതുകാഞ്ചയാൽ * സതപരം
രാരരുമന്ദിരചെന്നിതു തത്രൈവസന്ധ്യയെവന്ദിച്ചുകൃഷ്ണ
നും * കേന്ദ്രാജപിച്ചുപസിക്കുന്നതുംകണ്ടു കേതിയോടന്യഗൃ
ഹമകംപുക്കുതേ * തത്രനന്നായാരുവാളുപരിചയംഹസ്യ
ധരിച്ചൊരുമകൃഷ്ണനകണ്ടുതേ * ചെന്നാമരാക്ഷന്റെമരാര
രുമന്ദിരേ മന്ത്രവുചൊല്ലിവസിപ്പുതുകണ്ടുതേ * നരിമാരാ
ടുജലക്രീഡയുചെയ്തു പാരമാനന്ദനമരാരരുമന്ദിരേ* നാ
രായണൻവസിച്ചീടുമാതുകണ്ടു നാരദൻസർവ്വതുകണ്ടിതോ
രോതരം * ഇത്തരംകണ്ടുകണ്ടാശ്ചര്യവുമ്പൂണ്ടു മിത്രമോരു
മിണിമന്ദിരചെന്നാൻ * വന്ദിച്ചുകൃഷ്ണനോടൊതുചൊല്ലിടി
നാൻ നന്നനന്നത്രയെന്നിന്നൊടൊകൾ * നിന്നാകാശ
ണ്ണമെന്നിപ്പുണ്ടാകയാ മിന്നതവമായചരമകണ്ടു വിദാ
തപൽകീർത്തിയുപോടിനീളനടപ്പതി നിക്കാലമഗ്രഹീതരോ
ണ്ടാകയാൽ * നന്നായനജ്ഞാചെയ്തിനായമുദീഭൂത മെന്ന
തുകേട്ടരുൾചെയ്തിതുമാധവൻ * ധർമ്മാപദശങ്ങൾമെ യ്ക്ക
ന്നതുപിന്നെ ധർമ്മങ്ങൾക്കിച്ഛകണ്ടു ഭിന്നതും * ചെ
യ്ക്കുന്നവർക്കുഗുണവരുത്തുന്നതും പൊയ്യല്ലൊചെന്നിടമ
ഹാമുനേ * എന്നതുകൊണ്ടിന്നധർമ്മങ്ങളാക്കുവും മന്നിചെ
ല്ലാക്കുംപറഞ്ഞുകൊടുക്കയും * എന്നൊടനാമസങ്കീർത്തനം
ചെയ്തയ്യൊമന്നൊടമിംഗങ്ങൾകണ്ടുവന്ദിക്കയും * എന്നരുൾ

ചെയ്യനടന്നുകൊൾകഭവാൻ നന്നായുതമെന്നുപോയാലുമെ
കിലോ * കൃഷ്ണനോടിത്ഥമനഗ്രഹംകൊണ്ടു കൃഷ്ണകൃഷ്ണ
തിജപിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടിനെ * നാരദമാമുനിപോയോരനന്തരം
നാരായണനംസുഖിച്ചുവാണീടിനാൻ * മായാമനസ്സുനായു
ന്നപിറന്നോരു മായാമയനായകൃഷ്ണൻതിരുവടി * തന്നുടെ
വൈഭവമോക്കെയുംകേൾക്കയും നന്നായ്ഭജിക്കയുംനാമാജപി
ക്കയും * ശക്തിക്കടുത്തതുപോലെചെയ്യിടിലും ഭക്തിയുംനാ
രായണകൽവലിക്കുമേ * എന്നിങ്ങിനെമുരദോഷിയരുൾ
ചെയ്തു നന്നായെഴുപതദ്ധ്യായവുംചൊല്ലിനേൻ *

അന്നങ്ങൊരുദിനംകൃഷ്ണനോടൊന്നിച്ചു സുന്ദരിമാരായ
ഭാര്യമാരെക്കയും * സൌഖ്യമായ്തത്രെകിടന്നുറങ്ങുംവി
ധൗ ക്ഷുഭംകൂകുന്നശബ്ദങ്ങൾകേൾക്കയാൽ*ക്ഷുഭംതന്നെ
ശ്ലാപിച്ചെഴുന്നീറ്റവ രൊക്കയുംവേണ്ടുന്നകൃത്യംതുടങ്ങിനാൻ *
ബ്രാഹ്മണമുന്മാദത്തകളിച്ചുശ്ലാഘയുംചെയ്തു നിമ്ബലബ്രഹ്മവും
പ്രാണിച്ചുകൃഷ്ണനും * അക്കനെവന്ദിച്ചുഗോവിന്ദപ്രതാപസ ന്മാ
ക്കനമസ്കരിച്ചുതൃന്തതുദ്ധനായ് * ദാനങ്ങളുപലഗോദാന
വുംചെയ്തു മാന്ദിച്ചയാദവവുദ്ധജനത്തെയും * പൊന്നിൻകി
രീടവുമാദരണങ്ങളും നന്നായലംകരിച്ചുഗരാഗങ്ങളും *
ചേർത്തുതിലകവുമിട്ടുകൊണ്ടുണ്ടിനെ പാർത്തുകണ്ണാടിയുനോ
ക്കിസകൗതുകം * മിത്രഭൃതാമാത്യഭാര്യജനങ്ങൾക്കു വിത്ത
വസ്ത്രാദിയുനൽകിച്ചുറപ്പട്ടു *സുന്ദരിമാരുടെമോഹനനേത്രാ
ര വിന്ദദാമങ്ങളുണിഞ്ഞുതേരേരിനാൻ * സാമന്തവന്ദിസ്തു
തിപാഠകജന മാമോദമോടുസ്തുതിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടിനെ*ആലയ
ട്ടംകടവെഞ്ചാമരങ്ങളും നാലുഭാഗത്തുവിളങ്ങിനടന്നടൻ *
നല്ലസുരമ്ബയിൽചെന്നിരുന്നീടിനാ നെല്ലാവരുംതത്രെചെന്നു
നിറഞ്ഞുതേ * നന്തകന്മാർചെന്നുത്തതുടങ്ങിനാ തത്ത
മവാദ്യങ്ങൾഘോഷിച്ചിതുചിലർ * ഗായകന്മാർവേണുവീ
ണാദികൾകൊണ്ടു മായതനേത്രനെസ്സുവചെയ്യിടിനാൻ *ഉ
ത്തമചാമരഹരത്രസമനപിത മുത്തമമാകിമരണസിംഹാസ
നേ * സാമന്തമന്ത്രിഭൂദേവഗണത്തോടു ദാമോദരൻവസി
ച്ചിട്ടുംഭോജനരേ * പോരഭേദത്തൊരുദൂതൻവരികയാൽ പ്രാ
പ്തപാലൻചെന്നുണർത്തിച്ചുനന്തരം * കൊണ്ടുവന്നീടുവാൻ

മാധവൻചൊല്ലിനാൻ കൊണ്ടുവെണ്ണാതികൊണ്ടുചെ
 ന്നാവൻ * വന്ദിച്ചുനിന്നിതുദൂതനമന്നേര മിന്ദീവരേക്ഷ
 ണൻചോദിച്ചുസാദരം * ആരുവീയങ്ങുനിന്നിപ്പോൾവര
 ന്നതും കാരണമെന്തിവിടെക്കുവന്നിട്ടുവാൻ * എന്നിവചൊ
 ല്ലേണമെന്നിചകേൾക്കയാൽ പിന്നെയുംവന്ദിച്ചുദൂതനുംചൊ
 ല്ലിനാൻ * ഇന്നുജരാസന്ധഭൂപതിതന്നുടെ മന്ദിരത്തിൽനി
 ന്നത്രപന്നേൻവിഭോ * തത്രജരാസന്ധബലരാജപതി സ
 ത്തമന്മാരുടെവാക്കിനാൽവന്നതും * ലോകൈകകനാഥനാം
 നിന്നോട്ടുചൊല്ലുവാ നാകുലമോടവർചൊന്നൊരുവാക്കുകൾ
 ഇന്നുഞാനൊക്കെയുംചൊല്ലുന്നതുണ്ടതു നന്നായ്ചെയിതന്നു
 കേൾക്കുവേണവിഭോ * ദുഷ്ടരെയെല്ലാമൊടുക്കിജഗത്രയെ
 ശിഷ്ടജനങ്ങളെപ്പാലിച്ചുകൊള്ളുവാൻ * മായാമനസ്ത്രനായ്
 നുപിറന്നൊരുമായാമയനായവിഷ്ണു പല്ലോഭവാൻ * അങ്ങി
 നേയുദ്ദേശത്തിൻപാദപങ്കജം ഞങ്ങൾക്കുനിത്യവുംസേവി
 ച്ചുകൊള്ളുവാൻ * എന്തായ്ക്കൊണ്ടിങ്ങുസംസാരസാഗരെ
 നിത്യവുംനീന്തിവലയുന്നതെങ്ങും * കാരുണ്യവീക്ഷണപാ
 ശേനബന്ധിച്ച പാരദേശത്തുകരേരകങ്ങളെ * നിന്നുടെ
 മായയാകർമ്മപാശങ്ങളാൽ മൂന്നുമേഞ്ഞെങ്ങുംബലരെന്നാകി
 ലും * ഇന്നുജരാസന്ധഭൂപനാദുഷ്ടനെ കൊന്നുകളഞ്ഞുടൻ
 പാലിക്കുവേണമേ * മന്നവൻനിട്ടു മനായിട്ടുതങ്ങളെ യുനത
 പാശേനബന്ധിച്ചുകാരണാൽ * സ്നാനപാനാശനനിദ്രകൾ
 കൂടാതെ ഭീനരായ്ദുഃഖിച്ചുവാഴുന്നസർപ്പഭോ * ബന്ധനത്തി
 കൽനിന്നാതുമോചിപ്പിച്ചു ബന്ധവിമോചനകാത്തുകൊള്ള
 ണമേ * ഇത്ഥമഭോനോടുണർത്തിപ്പതിന്നവ രെത്രയുമാകതി
 യോടെന്നോട്ടുചൊല്ലിനാൻ * സത്യമായല്ലാമരിമിച്ചുഞാനി
 തി നത്തരമിന്നുകൾചെയ്തുവേണവിഭോ * എന്നവൻചൊ
 ല്ലുന്നനേരംഗൃഹത്തിൽ റിന്നൊരുതേജസ്സിറങ്ങിസഭാതലേ
 അർക്കൻചരുന്നിതെന്നോത്തിതല്ലാവരും പുഷ്പരേനത്രനംവി
 സ്മയിച്ചീടിനാൻ * പാമുട്ടാത്തൊരുനേരംജനങ്ങളും നാരദനെ
 ന്നതിരിച്ചറിഞ്ഞീടിനാൻ * തൽസഭാവവാസികളെല്ലാമഴുനീ
 രം തൽസേച്ഛനാമുനിതന്നവണങ്ങിനാൻ * ശീഘ്രമഴുനീ
 രംവന്ദിച്ചുകൃഷ്ണൻ മഹാപാശ്വാദികൾകൊണ്ടുചൂജിച്ചുടൻ *

മോദമോടാസനംതന്നിൽവസിപ്പിച്ചു സാദരംമാമുനിതന്നോ
 ട്ചൊല്ലിനാൻ* നിന്നുടെലോകസഞ്ചാരംജനങ്ങൾക്കു നന്നാ
 യ്തുതുവാൻമോഹമാമുനേ * ഞങ്ങൾക്കു മംഗലംനൽകീട്ടു
 വാൻഭവാ നെങ്ങുനിന്നിപ്പോഴിവിടെക്കഴുനെള്ളി * സർവ്വ
 രൂപങ്ങൾശീലനാകുംഭവാൻ സർവ്വവൃത്താന്തചൂഢനായറി
 യുമേ*ഇന്നുവിശേഷങ്ങളേതാനുമുണ്ടെങ്കിൽനന്നായരുപെ
 യ്തുവണ്മതപോനിയേ * പാണ്ഡവപ്രസമത്തിലിന്നുഴാന
 ള്ളിയോ പാണ്ഡവന്മാരുടെവാർത്തയെത്തുള്ളതും * ഇത്തരംകൃ
 സ്ണാൻവാക്കുകൾകേൾക്കയാൽ ഭക്തിക്കുയ്ക്കാണ്ടുരചെയ്തിതു
 നാരദൻ * ഓരോരവസ്ഥയറിഞ്ഞുകൊണ്ടിടവാ നീദൃഢലക്ഷി
 ലുംസഞ്ചരിച്ചേനഹം * നിന്നുടെമായകളല്ലാതാരേടത്തു
 മൊന്നുമേകണ്ടതുകേട്ടതുമില്ലത്താൻ * എല്ലാംഭവാൻറിഞ്ഞീ
 ട്ചെന്നാകിലും ചൊല്ലുന്നതുണ്ടോരുവാർത്തതാനുംവിഭോ *
 പൂജിതനായയുധിഷ്ഠിരഭൂപൻ രാജസൂയചെയ്തിനണ്ടാരാ
 ഗ്രഹം * ഇന്നതുകൈവരത്തേണംഭവാനതു വന്നിങ്ങുചൊ
 ല്ലുവാനിങ്ങു പന്നേനഹം * നിന്നുടെഭക്തജനങ്ങളിലൊക്കെയു
 മിന്നയുധിഷ്ഠിരൻമുഖ്യനല്ലോവിഭോ * ഭക്തരായുള്ളവർക്കാഗ്ര
 ഹമുള്ളതു ഭക്തപ്രിയഭവാനൊക്കെയുംനൽകുമെ * രാജസൂയ
 കൃതുവിങ്കൽമുനികളും രാജസമൂഹവുംമറ്റുള്ളവർകളും * നി
 ന്നെയുംകണ്ടുസുഖിച്ചുവാണീടവാൻ വന്നീടുമല്ലോഗഗനേ
 വിബുധരും * നിന്നുടെനാമരൂപവണ്മാത്രംകൊണ്ടു വന്നീ
 ട്ചമെപാപശാന്തിയെല്ലാക്കുമേ * നേത്രങ്ങൾകൊണ്ടുഭവ
 ദ്രുപദൻമെത്തുന്നവർക്കുതുപിന്ന പരേണ്ടതും * മന്ദാ
 കിനിയെന്നനാകുലോകത്തിലും പിന്നെമഹീതലഗംഗ
 യെന്നാഖ്യയും * പാതാളലോകത്തുഭാഗവതിയെന്ന പാ
 തകനാശാർത്ഥമുണ്ടുനദികളും * മൂന്നുംഭവൽപാദതീർത്ഥങ്ങ
 ളാകയാൽ മൂന്നുലോകങ്ങളുംതുലാമാധ്യനതേ * അത്രമഹ
 തപങ്ങളുള്ളഭവാനിന്നു മത്സ്യനായരൂപവസിപ്പതത്വത്തും *
 ഇന്നിതിലേററംനിനച്ചാലൊരത്വമൊന്നുമേകണ്ടീലത്താ
 നംജഗത്പതേ * ഇത്തരംനാരദൻതന്നുടെവാക്കുകേട്ടത്ര
 യുംമാദവുപുണ്ടുഭാമോദൻ * മന്ത്രിയാമുദ്ധവൻതന്നോടു
 ചൊല്ലിനാൻ ബന്ധു പാമന്ത്രിപ്രവരനല്ലോഭവാൻ * കാല
 ഭാരങ്ങളുംകായ്ഗുരുതപവും നാലുപായങ്ങളുമാനയങ്ങ
 ളും * എന്നിവനന്നായറിയുന്നൊരുഭവാനിന്നുകരണീയമായ

തുചാലേണം * ഒന്നമഴുപതുമദ്ധ്യായമിനരന്താൻ സുന്ദരി
മാരെച്ചു കക്കുമായ്ചൊല്ലിനേൻ *

—൩൩—

ഇത്തരമായവൻചോദിച്ചുനേരത്തു സത്തമനുഭവ
വാനത്രയുംബുദ്ധിമാൻ * നാരദചിത്തവുമായവചിത്തവും
നേരോടറിഞ്ഞാതു സത്യമെങ്ങും * നന്നായറിഞ്ഞുടൻതാ
നംവിചാരിച്ചു മന്ദമായ്കേൾവൻതന്നോടുചൊല്ലിനാൻ *
രാജശിഖാമണിയാംധർമ്മപുത്രൻ രാജസുയംകഴിപ്പിക്കവേ
ണംഭവാൻ * ആശ്രിതരക്ഷയുംബന്ധുപ്രസാദവും ശാശ്വ
തകീർത്തിയുംശത്രുവിനാശവും * എന്നിവസച്ചുഗുണവുമിതു
കൊണ്ടു വന്നീടുമല്ലാഭവാൻമഹാമതേ * മുഖ്യമായുള്ളൊരു
രാജസുധത്തിനു ദിക്കുകളല്ലാംജയിക്കയുംവേണമേ * ദുഷ്ഠ
യനായജരാസന്ധഭൂപാന ദിഗ്ജയഹേതുവാക്കൊല്ലാമവനെ
യും * അക്ഷൗഹണിസഹസ്രങ്ങൾകൊണ്ടുപുന രക്ഷിതി
പാലാനാവനുക്താദൃഡം * ദേവപയുദ്ധത്തിൽവധിക്കാമവ
നെയു മെന്നതുഭീമാനാഴിഞ്ഞുകൂടാക്കുമേ * ദാനശീലതപവും
ബ്രാഹ്മണഭക്തിയും മാനവുംമാഗധനേറുമുണ്ടാകയാൽ * വി
പ്രഭവഷംപൂണ്ടുചെന്നുവുടകാദരൻ ക്ഷിപ്രരണംതരികെന്നു
യാചിക്കിലോ * അല്പവുംസംശയമന്യോകാടുത്തിടുമപ്പോ
ളവനെയുംയുദ്ധേജയിച്ചീടാ * എന്നാൽനരപതിമാരുടെമോ
ചനം വന്നുകൂടീടുംയശസ്സുംതപചരം * എന്നിവകൊണ്ടിന്നു
രാജസുധത്തിനു നന്നായ്മുതന്നുഗമിക്കവേണംഭവാൻ * ഇ
ത്തരമെന്നാടപഞ്ചംഭവാന്റെ ചിത്തമിനാരിയുന്നജഗൽ
പതേ * ഉത്തമനായിടുമുദ്ധവൻതന്നുടെ യുക്തിയുക്തങ്ങളാം
വാക്കുകൾകേൾക്കയാൽ * അച്യുതൻതാനുംമുനീന്ദ്രനുംസത്യനും
മാശ്വയ്യാശ്വയ്യാമെന്നപുകൂടിനാൻ * തന്നുള്ളിലാത്തതുപോ
ലെമന്ത്രിശപരൻ ചൊന്നതുകൂടാതളിഞ്ഞുദാമോദരൻ * ഭൂ
പാചദൂതനോടാതുചൊല്ലിടിനാൻ ഭൂപതിമാരെന്താൻകാത്തു
കൊണ്ടീടുവൻ * ചിത്തമുപേക്ഷുലറുമുണ്ടാകയാൽ സ
ത്തമന്മാര പരിപ്ലാസസംശയം * എന്നാടെക്കേതരായുള്ളജനം
പുന മെന്നമദുഃഖിക്കയില്ലതുചൊൽകനി * മാഗധൻത
ന്നെചധിപ്പിച്ചുതാൻ വന്നു ചേദഗനബന്ധനംചേർപെട്ടു

ത്തിട്ടവൻ * സത്യമിതിന്നാതനീക്കമില്ലതുമെ പൃഥ്വീപതി
 കളോടാശ്നുപായ്ചൊൽക്കുനീ * എന്നതുകേട്ടവൻവന്ദിച്ചു
 ചെന്നാശ്നു മന്നവന്മാരോടുസർപ്പവുംചൊല്ലിനാൻ * വാത്ത്
 കൾകേട്ടുനരപതിവഗ്ഗവും ചിത്തമുകുന്ദനാധ്വാനിച്ചുമേവി
 നാർ * നാരദൻതാനുംമുകുന്ദനെവന്ദിച്ചു പാരാതനജ്ഞയും
 വാങ്ങിഗമിച്ചതേ * യാദവരാജനെവന്ദിച്ചുകൃഷ്ണനും മോദന
 താതജനനിജനത്തെയും * വന്ദിച്ചുനജ്ഞയുംകൈക്കൊണ്ടു
 രാമനെ ചെന്നുപുണർന്നുവാദവുംവാങ്ങിനാൻ * മന്ദിരം
 പാലിപ്പതിനഖലനേയും പിന്നെയുമുള്ളയദുവരന്മാരെയും *
 സത്യകിതനെയുമേല്പിച്ചുമാധവൻ സതപരാതനുടെ തേരി
 ലേറീടിനാൻ * സുന്ദരീമാരായനാരീജനത്തെയും നന്ദനന്മാ
 രാംശിശുക്കളേയുംഭേതം * നല്ലശിഖികകൾതന്മേൽകരയേറ്റി
 മെല്ലാവയാത്രതുടർന്നിതുകൃഷ്ണനും * നാനായധധരസേനാഗ
 ണത്തോടു മാനകുതിരരഥനിവഹത്തോടും * ആലവട്ടംകു
 ടവഞ്ചാമരയോടു മാലോലമായകൊടിക്കൂറുകളോടും * ഗാ
 യകവന്ദിസ്തുതിപാഠകജന ഗേയസ്തുതിജയശബ്ദഘോഷത്തോ
 ടും * വാരണവാജിരഥനിവഹത്തോടും സാരമായുള്ളോരു
 വേദലേപനിയോടും * പ്രദ്യുക്തനാദിയായോവന്മാരോടു മുദ്യോ
 ഗമേന്ദനവിപ്രജനത്തോടും * മന്ദംനടന്നുകൊണ്ടൊത്തുകുതു
 ഹലാൽ ചെന്നവരോരാവനങ്ങൾരാജ്യങ്ങളും * പിന്നിട്ടു
 കൊണ്ടുഗമിച്ചുനദികളും പിന്നെപ്പലഗിരിപൊയ്ക്കുകളെനി
 വ * പിന്നിട്ടുചെന്നുകടന്നുവൃഷഭപതി പിന്നെസരസ്വതി
 യുംകടന്നാദരേൽ * പാഞ്ചാലമത്സ്യാദിരാജ്യങ്ങളുംകടന്നഞ്ചാ
 തെഖാഡവപ്രസ്ഥത്തിലെത്തിനാർ * വന്നിതുകൃഷ്ണനെന്നു
 ള്ളതുകേൾക്കുവാൻ വന്നസന്തോഷണപാണ്ഡുനന്ദനും *
 ഗീതവാദിത്രഘോഷങ്ങളോടുംബഹു പ്രീതരായുള്ളോരു ബ
 സ്സുജനത്തോടും * എത്രയുംവേഗംനചെന്നുമുകുന്ദനെ സ
 തപരംധർമ്മൻ പറന്നയ്യഴുകിനാൻ * പാപവിനാശനദേഹ
 സംഗംകൊണ്ടുപാപങ്ങളെല്ലാമകന്നിതുപേനും * അശ്രുക്കൾ
 വർത്തുവന്താനന്ദമഗ്നനായ് വിശൈശ്വകനാഥനെനോക്കിനി
 ന്നീടിനാൻ * ആനന്ദജാഗ്രൂക്കളോടുഭീമാദികളാദിനമൃത്തി
 യെന്നന്നയ്യഴുകിനാൻ * നന്ദജൻധർമ്മജൻതന്നെയുംമാരുതി

തന്നെയുംചെയ്യാനഭിവാദ്യമാരോൾ * മാധവനജ്ജനൻത
 നെപ്പണന്നൊകാ ണ്ടാധിയുതീൻകരപിടിച്ചീടിനാർ *
 മാദ്രീതനയതുംകൃഷ്ണപാദാംബുജ മാർദ്ദതയോടഭിവാദ്യചുംചെ
 യ്തിതു * വിപ്രരെക്കേശവൻനന്നായ്നമസ്കരി ചൂപ്പൊഴവ
 നിമ്ബിതുകുരുവീരതം * സുജ്ജയകേകയകൗരവന്മാരെയും
 കഞ്ജവിഃലാചനൻമാനിമ്ബിതേരവും * നത്തനഗാനവാദ്യ
 ണ്ങളാൽകൃഷ്ണനെ ചിത്തമോദേത്താടെസേവിമ്ബിതേവതം *
 നൃത്തവുംചെയ്തുകൊണ്ടുനത്തങ്ങളൊക്കെ മുത്തമപൂരപ്പൻത
 നെപ്പുകഴ്ത്തിനാർ * ഇത്തരംഘോഷിച്ചുപാഡവന്മാരതമായ്
 സതപരംകൃഷ്ണൻനടക്കുംഭരാനതരെ * ഇന്ദീവരക്ഷണൻവന്ന
 തുകേട്ടാശു സുന്ദരിമാരാപുരസ്തീജനങ്ങളും * കൃത്യങ്ങളെല്ലാം
 വെടിഞ്ഞുകൊണ്ടോടിവ നെത്രയുഃകോദനമാളികകേറിനാർ
 അന്നേരമാശുമാകുന്ദനംകൊന്തമാ രൊന്നിച്ചമന്ദംവരുന്നതുക
 ണ്ടവർ * പുഷ്പവർഷങ്ങളുംചെയ്തുമനസ്സുകൊണ്ടു ലുലനേത്രനെ
 ഗാഢംപൂണൻതേ * നല്ലകടംകുങ്ങുകൊണ്ടുകുശലങ്ങൾ
 ചൊല്ലിയനേരംപറഞ്ഞിതുതങ്ങളിൽ * ഏറത്താരുഭാഗ്യങ്ങൾ
 മൂന്നുംമുക്കുന്ദന്റെ കാന്തമാരാമിവർചെയ്തതല്ലേമേ * കന്ദപ്പു
 രൂപാന്തവിന്ദചെയ്തിടുന്ന സുന്ദരരൂപനംകൃഷ്ണനാടുമുദം *
 കാമസുഖത്താടുസൗഖ്യമയ്യാഴുന്ന കാമിനിമാരുടെപുണ്യ
 മോത്തിടുകിൽ * അറമില്ലെന്നുരചെയ്യവരൊക്കെയും ചുറുന്മു
 കുന്ദനംനാക്കിവിന്നീടിനാർ * പൗരജനങ്ങളുംകൃഷ്ണനുംമോദ
 മോ ടോരോരോ കാഴ്ചയുവെച്ചുവണങ്ങിനാർ * മന്ദിരസന്നി
 ധൗചെന്നോരുനേരത്തു സുന്ദരിമാരാകുമന്തഃപുരജനം * വ
 ന്നതിരോറങ്ങുകൊണ്ടുചോയിടിനാർ ചെന്നുമുക്കുന്ദനംമന്ദി
 രപുക്കുതേ * ഉല്ലാസനേത്രംവരുന്നതുകേട്ടാശു തൽപുരംകു
 ന്നമലംകരിച്ചീടിനാർ * നല്ലാരലംകൾഘോഷങ്ങൾചൊ
 ല്ലുവാ വില്ലാമുക്കുവരഗൈപഭവമാട്ടുമ * ഇത്രിലോകേശ
 നായ്സോദരൻതന്നുടെ പുത്രനംകൃഷ്ണനെക്കണ്ടാശു കന്തി
 യും * സതപരംതല്പത്തിൽനിന്നെഴുവീറുചെ നെത്രയുസ്സേ
 ഹേനനന്നായുഴുകിനാൾ * ആനന്ദമൂർത്തിയാംകൃഷ്ണന്റെമു
 ളാവി ലാനന്ദജാത്രക്കൾവർഷിച്ചുകന്തിയും * കന്തിയെകൃ
 ണ്ണനഭിവാദ്യചുംചെയ്തു കന്തിയുമാശീർവ്വചനങ്ങൾചൊല്ലി

നാൾ * കൃഷ്ണയംസോദരിയാരുസുഭദ്രയും കൃഷ്ണപാദോദിവാദ്യം
 ചെയ്യുവജ്ജയാ * മോഹികൾക്കുബഹുദുഷ്ടമാകുന്ന യോ
 ഗേശ്വരൻനിജഗോഹവരികയാൽ * ഭക്തിപരവശനായോ
 രധമഞ്ജൻ ശക്തനായുന്നീലപൂജചെയ്തീടുവാൻ * സതപരം
 ചിത്തമുറപ്പിച്ചധമഞ്ജൻ ചിത്തമോദത്തോടുവുജിച്ചുകൃഷ്ണനെ
 നല്ലമണിഗൃഹംതന്നിൽവസിപ്പിച്ചു നല്ലകഥകളുംചൊല്ലിവാ
 ണീടിനാൻ * കൃഷ്ണനോടൊന്നിച്ചുവന്നജനങ്ങളെ ജിഷ്ണുമെ
 ത്രയുംസൽക്കരിച്ചീടിനാൻ * കുന്തിതൻവാക്കിനാൽപാഞ്ചാ
 ലപുത്രിയും ചെന്താമരാക്ഷൻറകാന്താജനങ്ങളെ * കാരോ
 മണിഗൃഹവേദവസിപ്പിച്ചു പാരമാനന്ദനസൽക്കരിച്ചീ
 ടിനാൾ * വസുദേവനാംഗരാഗമാല്യങ്ങളാ ചെത്രയംപ്രീ
 തിവരത്തിപാഞ്ചാലിയും * പിന്നെയുംവേണ്ടുന്നതൊക്കയും
 ഭദ്രയും നന്നായൊക്കെപ്രസാദംവരുത്തിനാൾ * ഇങ്ങിനെ
 പാണ്ഡവന്മാരുമുകുന്ദനും തിങ്ങിനമോദനേതത്രവാണീടി
 നാൻ * ലോകകനാഥനോടൊത്തുവസിക്കയാൽ ശോക
 ങ്ങളുംതീർന്നുപാണ്ഡുതനായതും * ബന്ധുക്കളുംപുരവാസിജന
 ങ്ങളും സന്തോഷപാരിയിൽമഗ്നരായ്മേവിനാൻ * രണ്ടാമഴ
 പതുമദ്ധ്യായമിന്നുഞാൻ സുന്ദരിമാരെചുരുക്കമായ്ചൊല്ലി
 നേൻ *

— * —

അന്നൊരുനാൾമയനിമിതമാംസഭ തന്നിൽമുകുന്ദനും
 ഭാരതജനങ്ങളും * മിത്രഭൃതാമാത്മന്ത്രിപോലക സത്തമവി
 പ്രപരോഹിതന്മാരോടും * ഒന്നിച്ചുമേവുന്നനേരംയുധിഷ്ഠിൻ
 വന്ദിച്ചുകൃഷ്ണനാടിത്തരംചൊല്ലിനാൻ * മല്ലവിലോചനകൃ
 ണ്ണജയജയ കല്യാണരൂപമുകുന്ദജയജയ * നരായണനാരകാ
 ഭയജയജയ കാരുണ്യവാരിധനാഥനമോസ്തുത * ലോകര
 ക്ഷാതമയ്യനുപിറന്നൊരു ലോകശ്വരനായവിഷ്ണുവല്ലഭ
 വാൻ * ഇന്നുമഗൃഹവന്നതുകാരണ മെന്നുടെജനസാഹ
 ഛ്യവുംവന്നതേ * നിന്നുടെഭക്തനായുള്ളോരിനിക്കിന്നു തന്നെ
 വല്ലാസമുദ്ഭോഗങ്ങളുംഭവാൻ * വേണ്ടുന്നസൗഖ്യങ്ങളെ
 ല്ലാംവരികിലു മണ്ടാംനരന്മാർക്കുമാഹമതിൽപാം * എന്നുമേ
 മോഹത്തിനററമില്ലായ്ക ലിന്നമെന്നെപേക്ഷിക്കുന്നു

ഞാൻ പിദോ * മുഖ്യമായുള്ളോരുരാജസൂയംകൊണ്ടു ശക്രാദി
കളാംതപദീയകലകളെ * ഇന്നുജയിക്കണമെന്നുണ്ടൊരാഗ്ര
ഹ മെന്നതുകൈവരത്തേണംയോ ധി ധ * 'നിന്നുടെഭക്തജ
നമഹതപങ്ങളു മിന്നുബാധിപ്പിക്കുവണമല്ലാക്കുമേ * എ
ന്നതുകേട്ടരുചെയ്യിതുകൃഷ്ണനും, നന്നുഭ പാനിതതോന്നിയത
ത്രയും * താപസഭവേപിതഗണമൊക്കയും പേതിമാരുമിതര
ജനങ്ങളും * ഞാനുംതെളിഞ്ഞീടുമെന്നിതുമെയ്യിലൊ മാന
വവീരവരുതവകീർത്തിയും * എന്നതുകൊണ്ടിന്നുദിഗ്ജയ
വുചെയ്തു വന്നുവട്ടങ്ങളുംകൂട്ടുകുസൃതപരം * ലോകപാലാപ
മന്മാരാസഹജന്മാർ പോകവേണംദിഗ്ജയത്തിനായിപ്പൊ
ഴെ * ആക്കുംജയിച്ചുകൂടാതുള്ളൊരെന്നയു മോക്കിൽഭപാൻ
ഭക്തികൊണ്ടുജയിച്ചുത * ഇത്ഥംകുന്ദാൻവാക്കുകൾകേൾ
ക്കയാ ലെത്രയുംസന്തോഷമോടുയധിഷ്ഠിരൻ * സേനയോ
ടൊന്നിച്ചുസോദരന്മാരെയും മാനിച്ചുദിഗ്ജയത്തിനങ്ങയച്ചു
തേ * ഉത്തരദിക്കിന്നയച്ചുവിജയനെ തത്രകിഴക്കോട്ടുവായു
സുതനെയും * ഭക്തിണഭാഗസഹഭവപീരനെ തൽക്ഷ
ണംപശ്ചിമഭാഗനകലനെ * ഇങ്ങിനെകല്പിച്ചയച്ചിതുഭു
പനും മങ്ങാതവമ്പമോട്ടുമവർകളും * ചെന്നുഭൂപാലരെ
വെന്നുവെകീടാതെ വന്നാരസംഖ്യമായുള്ളധനത്തൊട്ടും *
മോദനവിത്തങ്ങളൊക്കെയുധമ്ജ പാദാന്തികവെച്ചുവന്ദി
ച്ചുനാൽവരും * മനവനായജരാസന്ധഭൂപനെ വെന്നതി
ല്ലെന്നതുകട്ടുധർമ്മജൻ * ചിന്താമുഴുത്തുവസിക്കഭോ
ന്തരെ ചെന്നാമരാക്ഷനായുള്ളദാമോദരൻ * ബലമോദന
രരപതിശ്രേഷ്ഠനോ ടുദ്ധവൻചൊന്നവയൊക്കെയറിയിച്ചു *
അല്ലൊഴെത്താനുംവിജയനുഭീമനും വിപ്രവഷംപൂണ്ടുച
ന്നുവിപീതരായ് * എത്രയുംബ്രാഹ്മണഭക്തനാഭൂപാനാ ടുത്ത
മപുരുഷനിത്തരംചൊല്ലിനാൻ * ദാനശീലന്മാരിൽമുമ്പുള്ള
പേതേ ദീനരായുള്ളോരതിഥികൾത്തങ്ങളും * നിന്നുടെകീ
ർത്തികേട്ടത്രയുംദൂരത്തു നിന്നുവന്നീടീനൻകിഞ്ചനകായ്മാ
യ് * ഞങ്ങളർത്ഥിക്കുന്നതിന്നുമടിയൊതെ മംഗലശീലതരിക
വേണംഭവാൻ * സത്യഹരിശ്ചന്ദ്രനുംബലിദൈത്യനും മുത്ത
മൻറന്തിഭവൻശിബിപേനും * വൃദ്ധൻകപോതവുമെന്നി

വരദാക്ഷയും സാധിച്ചമുക്തിയുമിഷ്ടദാനത്തിനാൽ * ഇത്ത
 രംകൃഷ്ണൻവാക്കുകൾകേൾക്കയാൽ ചിത്തത്തിനച്ചാൻജ
 രാസന്ധഭൂപനം * നല്ലൊരുത്താണുതഴമ്പുണ്ടിവെക്കുകയും
 കല്യാണരൂപവുംഗംഭീരനാഭവും * എന്നിവലക്ഷണമുണ്ടാ
 യ്ക്കുകയും ലിന്നിവരത്തണരല്ലെന്നറിഞ്ഞു * കണ്ടുപരിച
 യമുണ്ടെന്നുതന്നെനി തുണ്ടിവർഭൂപാലരെന്നുതന്നെചരം *
 ആരെന്നിരിക്കിലുമിന്നിവർചൊന്നതു നേരുകൊടുക്കുന്നതു
 ണ്ടുണ്ടാണിപ്പൊഴ * ജീവനംപോലുംമടിയതെനൽകുവാൻ
 ജീവനംഭൂപനംവിപ്രാത്ഥമല്ലയോ * വിപ്രവേഷംവുണ്ടുവ
 ന്നോരുവിഷ്ണുവി നാപ്പൊഴുസർവ്വവുംനൽകിമഹാബലി * ഇ
 ന്നമവനുടെകീർത്തിനടക്കുന്നി തെന്നറിയാഞ്ഞിട്ടാചെയ്യതുച
 ല്ലവൻ * ഇതുംനിനച്ചുവൻമോദനോചാപ്തിന നത്തമവി
 പ്രാരവേണതുചൊല്ലുവിൻ * എന്നുടെമൂലാവ്യവേണമെ
 ന്നാകിലും തന്നീടുവൻത്താനതിനില്ലസംശയം * എന്നതുകേ
 ങ്കാകൃഷ്ണൻചൊല്ലിനാ നിന്നുമഹീസുരരാജാക്കളാണെങ്കിലും
 മന്നവന്മാരെന്നറികുന്നിത്തങ്ങളെ ഭക്തയുദ്ധത്തെതരികവേ
 ണഭൂപൻ * ശാസ്തീവർജ്ജവിജയനിവനൊടൊ പാണ്ഡ
 വൻഭീമനപരന്മഹീപതെ * നിന്നുടെശത്രുവാകൃഷ്ണനാക
 ന്നൊന്നെന്നതുകേട്ടുചിരിച്ചിതുഭൂപനം * പാരമയ്കോപി
 ചൂപിന്നെപ്പറഞ്ഞിതു ഭീരുവാംനിന്നോടുപോർചെയ്തയില്ല
 ഞാൻ * എന്നയൊപ്പട്ടാചെന്നുജലധിയി ലിന്നുവസിക്ക
 നമൃഗനല്ലോഭൂപൻ * എത്രയുണ്ടുവൻകാമമുനജ്ജനാൻ
 ശക്തനാഭീമനാടിന്നുപൊരുതുവൻ * എന്നുപറഞ്ഞുഗദ
 യുമെടുത്തവൻ നന്നായൊരുഗദഭീമനെന്നെങ്കിനാൻ * പി
 ന്നെപ്പറമ്പുരമുണ്ടായസംഗരം നന്നെന്നെന്നേപറഞ്ഞുകൂട്ട
 മമ * ഘോരഗദകൊണ്ടുതല്ലുകളെല്ലയാൽ പാരമയ്കുപാര
 ചൊരിഞ്ഞിതിരുവക്കും * തമ്മിലടിക്കുന്നശബ്ദഘോഷങ്ങളു
 മംബരമാഗ്നത്താചെന്നുപരന്നതേ * നല്ലഗദയുദ്ധകൗശലം
 കാക്കയും ലെല്ലാജനങ്ങളുംവാഴ്ത്തിനിന്നീടിനാൻ * ചൊറ
 ചെന്നുപ്പാർപ്പൊടിഞ്ഞുഗദകളും തെറ്റുന്നവർമുഷ്ടിയുദ്ധം
 തുടങ്ങിനാൻ * മുഷ്ടിയുദ്ധംചെയ്തുനിന്നാർചിരകാല മൊട്ടുമെ
 ഭേദമില്ലായ്യാൽമധ്യവൻ * തന്നുടെതജ്ജ്വലചൊറവുകേ

ഭരൻ തന്നുടെശാത്രത്തിലാക്ഷീട്ടുസതപരം * രണ്ടുപൊളിയാ
 കിമറിയിട്ടീടുവാൻ കൊണ്ടുൻനോർവണ്ണനും സംജന്തയാകാട്ടി
 നാൻ*അപ്പോളറിഞ്ഞിതുബുദ്ധിമാൻ * മനംപില്ലാടതിന്നുസ
 മയലുംപാത്തവൻ * പാപിയായുള്ളജരാസന്ധഭൂപനെ കോ
 പേനഭൂതലതള്ളിയിട്ടപ്പൊഴെ * ചെന്നെന്തപാദംചവി
 ടിയുറപ്പിച്ചു നിന്നന്യപാദംകരേണപിടിച്ചുടൻ * വാരണേ
 ന്രൻപനചീത്തുന്നതുപോലെ നേരേപിളണ്ണറിഞ്ഞീടി
 നാൻദൂരവെ * ഹാഹാഹരിഹരിയെന്നജനങ്ങളും മോഹന
 മെന്നപറഞ്ഞുനിന്നീടിനാർ * ഭീമനമെന്നുവിജയനംകൃ
 ണ്ണന മാമോദോടൊടുക്കത്തഴുകിനാർ * തൽപുത്രനായസ
 ഹദേവഭൂപനെ തൽപുരവാഴിച്ചുചെന്നദോമോദരൻ * കാ
 തണ്യുമാടുന്നരപതിവീരരെ പാരതെന്തന്ധനംചേർപെടു
 ത്തീടിനാൻ * ബദ്ധമോദത്തോടടുത്തുമുന്നത്തൊ നദ്ധ്യായ
 മിന്നുമുത കുമായ്ചൊല്ലിടനൻ *

മുന്നകിരിപതിനായിരത്തെണ്ണ മന്നവനാരജരാസ
 ധമനവൻ * ബന്ധിച്ചുവർക്കളമെന്നദോമോദരൻ ബ
 ധനംചേർപെടുത്താതുകുശാന്തരെ * സുന്ദരവക്ത്രവുറപ്പാ
 ന്നിൻകിരീടവും മന്ദസ്തിതങ്ങളുംകണ്ഡലശോഭയും * നാലു
 ഭുജങ്ങളുംകൗസ്തുഭ്യുപന മാലയുംശംഖചക്രാഞ്ജുഗഭകളും*
 ശ്രീവത്സവുരത്തഭൂഷണശോഭയും ജീവനിവഹംവസിക്കു
 ദരവും * കാഞ്ചീഗണങ്ങളുംചേതോഹരങ്ങളും വൃഞ്ചൈ
 ലാഭയുംപാലേന്മങ്ങളും * ഇത്തരംവിഷ്ണുരൂപാമൃതംകുറങ്ങ
 യാ ലെത്രയുംഭക്ത്യാനരപതിവീരരും * വന്ദിച്ചുനന്നായ്സ്മ
 രിച്ചുചൊല്ലീടിനാ നിന്ദീവരേ കണപാഹിജഗൽപദത *
 മംഗധൻബന്ധനംചെയ്യുതെങ്ങടക്ക ഭാഗധയാംബുധ
 ഭാഗ്യമായുന്നതേ * മംഗലമായഭവഭൂപദംന സംഗതിവ
 ന്നിതുതെങ്ങടക്കിതുകാലം * നിന്നുടെയായാദമഹിതരാക
 യാൽ മുന്നംമഹീപാലരെനോത്തുതെങ്ങടക്ക * എത്രയുംഹ
 രംമട്ടിച്ചുവൽപദം ചിരത്തനി പശ്ചാത്തകാലംകഴിഞ്ഞു പോ
 യ് * ഇന്നുവൽകൃപാലേശമുണ്ടാകയാൽ വന്നിതുനികല
 ഭക്തിതെങ്ങടക്കേറോ * തപൽപാദഭക്തിക്കിളക്കംവരാതക
 ണെപ്പൊഴുംനിന്നസ്മരിച്ചുപാണീടുവാൻ * നന്നായനുഗ്ര

ഹിച്ഛിതകൃത്യങ്ങളെ യെന്നപാഞ്ഞവർവീണവണങ്ങിനാർ*
ദ്രുപതിമാരോടുകൂടെയുമാധവൻ താപവുണ്ടെകവിട്ടുവാണു
കോടുകേവരം * ഇന്നുതടങ്ങിമൽഭക്തിയുനിങ്ങുകേ ന
ന്നായുരജ്ജ്വലമതിനില്ലസംശയം * വിത്തദാരിദ്ര്യനിത്യങ്ങളിൽ
നിങ്ങുകേ ചിത്തവിരക്തിഭവിച്ചുഭാഗ്യോദയാൽ * മുന്നന്ന
ഹൃദയനഃഹേഹയദ്രൂപനം പിന്നെദശാജ്ഞാനംതാനന്ദക
നം * എന്നിവരെശപയ്ക്കുമത്തരാജ്യോക്തയാൽ വന്നതുനാശ
മയക്കുന്നരികടോ * എന്നതുമൂലംമങ്ങേളുകെകവിട്ടു മ
നിടംധർമ്മണപാലിച്ചനിത്യവും * ദേവദന്തങ്ങളൊക്കെസ
ഹിച്ചുധർമ്മങ്ങളും നന്നായ്മദപ്തമായ്ചെയ്യമാനസേ* എ
ന്നെയുംധ്യാനിച്ചുവാണുകൊണ്ടാൽപുനരെന്നോടുചേരുമതി
നില്ലസംശയം * ഇത്ഥമവരോടുകൂടെയുമാധവൻ ചിത്ത
കാരുണ്യനദ്രുപതിമാരെയും * സ്നാനപാനാശനവസ്ത്രാഭര
ണാദി നാനാപദാർത്ഥങ്ങൾകൊണ്ടുമത്യാദരം * സൽക്കരി
പ്പിച്ചുസഹദേവനൊക്കൊണ്ടു ഭൂമിങ്ങളുംതീർത്തുവെച്ചോര
നന്തരം * നല്ലരഥങ്ങളിലൊരിപ്പറഞ്ഞയ ചുല്ലാസമോടുപ
രപ്പെട്ടുമാധവൻ * പാർത്ഥനംഭീമനൊന്നിച്ചുവാണുവ പ്ര
സ്ഥാദേശചെന്നശംഖംവിളിച്ചിതു * നന്ദസുതൻതന്റെ
ശംഖനാദംകേട്ടു വന്നിതുകായ്മെന്നോത്തിതെല്ലാവരും *
സതപരചെന്നഭിവാദ്യവുചെയ്യവർ വാത്തകൾധർമ്മജനോ
ടുചൊല്ലീടിനാർ * നന്ദതന്ത്രജനിൽപ്രേമമുഴക്കയാൽ വ
ന്നൊരുഹർഷാശ്രുവോടുംയുധിഷ്ഠിരൻ * ഒന്നുമേമിണ്ടാതെ
നിന്നാനരജ്ഞം വന്നിതാനന്ദംസകലജനത്തിന്നും * ഉ
ത്തമമായഭഗവത്തിലഭ്യായ മിത്ഥമഴുപത്തു നാലുചൊല്ലീടി
നേൻ *

—*—

പിന്നെയുധിഷ്ഠിരൻമാധവൻതന്നോടു വന്നസന്തോ
ഷമൊടിത്തരച്ചൊല്ലിനാർ * ചിന്മയനായൊരുനിന്നുടെശാ
സന ബ്രഹ്മാദികളാസുരജനമൊക്കെയും * എത്രയുംമാനിച്ചു
ശൂർജ്ജംപഹിച്ചുടൻ നിത്യവുംവന്ദിച്ചുവാഴുമല്ലോവിഭോ * അ
ങ്ങിനെയുള്ളൊരുനാഥനാകുംഭവാൻ ഞങ്ങളിൽകൗതണ്യമു
ണ്ടാകകാരണം * ഭൂതുകായ്ങ്ങളുംഞങ്ങൾക്കുചെയ്യുന്ന ഭ

കെപ്രിയഭവാനെന്തരുതാത്തതും * ഇത്ഥം പരഞ്ഞൊരു കൃഷ്ണാ
ജ്ഞയാഗ്രപ ധ്വനികൈകളുവരിച്ചിതു സാദരം * ശൈതല
വ്യാസസുമന്തുഭരദോജ വീതിഹാരാസിതഭേവലന്മാരെ
യും * മൈത്രയകണ്ഠവസിഷ്ഠാദികളേയും പ്രീത്യാമഹാമുനി
കാശ്യപവഗ്ഗാദി * വൈലപരാശരധൗഗ്വാദികളേയും ഭേ
ലോകപൃച്ഛരാമരജ്ജവരേയും * നന്നായുരിഃകൃതശേഷം
ഗുപതികൾ വന്നിറങ്ങതുമടങ്ങിമോദത്തൊടും * വന്നധൃ
തരാഷ്ട്രഭൂപനംപുത്രരും പിന്നെകൃപാഭ്രാണഭീഷ്മകണ്ണാദിയും *
എത്രയുംകൂടുതലല്ലവിദൂരത മുത്തമസ്ത്രീകളാ ഗാന്ധാരിയോടി
യും * നാലുവണ്ണങ്ങളിലുള്ളജനങ്ങളും കോലാഹലത്തോടു
വന്നുനിറഞ്ഞിതു * എണ്ണമില്ലാത്തജ്ജരാതപാത്രങ്ങളും സ്വ
ണ്ണപാത്രങ്ങളുംകണ്ടുജനങ്ങളും * ചിന്മയനായമുകുന്ദനയും
പിന്നെ ധർമ്മസുതനെയുംവെട്ടിനിന്നീടിനാർ * താപസാനു
ജ്ഞയാധർമ്മസുതനായ ഭൂപതിശ്രേഷ്ഠനുമുൾപ്പെക്കുശാലയിൽ*
യജ്ഞസേനാത്മജയോടുംവിധിപോലെ യജ്ഞക്രിയകൾതുമട
ന്നോരുന്നതരം * ധന്യശുഭജ്ഞാരുതാപസശ്രേഷ്ഠനും വന്നു
സദസ്സിൽനിറഞ്ഞിരുന്നീടിനാർ * എത്രയുംസന്തോഷമോ
ടുവിപ്രാദിയാം സ്വത്രാശനന്മാരുമൊക്കുവന്നീടിനാർ * ഇങ്ങി
നെയജ്ഞതുമടന്നോരുന്നതരം മംഗലംവന്നിതുലോകത്രയത്തി
നും * അന്നപാനാദികൾകൊണ്ടുജനങ്ങൾക്കു വന്നോരു സ
ന്തോഷമെന്തുചൊല്ലാപതും * സത്യവ്രതനായശ്രാദ്ധഭേവാ
ത്മജൻ സത്തമന്മാരായഗൃതദിക്കുകളെയും * എത്രയുംപൂജി
ച്ചുസൽക്കരിച്ചീടിനാൻ ചിത്തത്തെളിഞ്ഞവരാശിസ്സുചൊ
ല്ലിനാർ * ഇക്കാലമഗ്രാപൂജയ്ക്കുള്ളയോഗ്യത പാക്കിലാക്കു
ന്നതുസർപ്പജനങ്ങളും * അന്യോന്യവാദംതുമടന്നോരുനേരത്തു
ധന്യൻസഹഭേവനിത്തരംചൊല്ലിനാൻ * ലോകൈകകനാഥ
നാ കൃഷ്ണ നിരിക്കവ ലോകത്തിൽമരണരായിനൂപൂജിപ്പതും*
സർപ്പധർമ്മങ്ങളുംകർമ്മജാലങ്ങളും സർപ്പലോകങ്ങളുംജീവസമൃ
ഹവും * എന്നല്ലസർപ്പമാകുന്നതുംമാധവ നെന്നല്ലയോവേദ
ശാസ്ത്രാത്മനിശ്ചയം * ആകയാൽകൃഷ്ണനെപൂജിക്കിലാസ
ർപ്പലോകവുംപൂജിതമയ്യതുംനിണ്ണയും * വൃഷമുഖജലംവീ
ട്ടിയെന്നാകിലോ തൽക്ഷണംശാപകളുംതെളിഞ്ഞീടാമ *

ഇതഥംസഹദേവവാക്യങ്ങൾകേൾക്കയാൽ സത്തമന്മാരാം
 സദസ്യന്മാരല്ലാവരും * ആശ്ചര്യമാശ്ചര്യമെത്രയുംയുക്തമെ
 ന്നമുരിഷ്ണനുകേട്ടുപർമാത്മാജൻ * വ്യാസാദിതാപസഭീ
 ജാദികളുടെ ശാസനയോടുമഴുനീറുസത്പരം * പ്രീത്യമു
 കന്ദനകാലംകഴുകിച്ച ചിത്രരത്നാസനൈവമുക്കൊണ്ടാഭ
 രാൽ * പുത്രഭായ്യാം ശ്വസോദരന്മാരോടു മുത്തമപാദോദകം
 ധരിച്ചുപൊഴ * വസ്രാനുലേപനഭൂഷണാദ്യങ്ങളാൽ ഭ
 ക്ത്യാമുകന്ദനെപ്പൂജചെയ്യിടിനാൻ * സുന്ദരരൂപനായാസ
 നെവഴുന്ന തന്നുടെനാഥനെക്കണ്ടുധർമ്മാത്മാജൻ * ആനന്ദ
 ജാഗ്രതകൾവാർത്ത പാർത്തിനെ മനസാനന്ദനനിശ്ചലം
 നിന്നുപോയ് * സർവ്വശരണയുദ്ധർമ്മജൻതന്നെയും സർവ്വ
 ജനങ്ങളുംവാഴ്ത്തിനിൽക്കുംവിധൗ * കൃഷ്ണസ്തുതികൾപലതരം
 കേൾക്കയും കൃഷ്ണനെപ്പൂജനംചെയ്യുകാണെയും * എന്നിവ
 കണ്ടാശ്ചര്യകേൾപിച്ചെഴുനീറു മന്നവൻചേരിശരിത്തരംചൊ
 ല്ലിനാൻ * കാലദേശാപസ്ഥായാന്നമരിയാതെ ബാലവാ
 ക്യാംകേട്ടുവൃദ്ധജനങ്ങളും * പൂജാഹനല്ലാതെയുള്ളൊരുകൃഷ്ണ
 നെ പൂജിപ്പതുംകണ്ടിരിക്കുന്നതത്ഭുതം * ജ്ഞാനവിജ്ഞാനത
 പോമന്മാരായ നാനാമുനിവരരാമുഷിമാരെയും * ആദരി
 യ്ക്കത്തൊരുദൃഷ്ടഗോപാലനെ സാദരപൂജിച്ചതെത്രയുംനിഷ്ഠ
 ലം * നല്ലകലാപാരവണ്ണാശ്രമാദിക ജില്ലവനാരെയുംഭേദ
 പില്ലതുമേ * നിത്യമഗ്യാഗമനവുചെയ്യാതെ സത്യവും
 ശൗചവുമില്ലാത്തദമ്തി * സ്രീവധവസ്ത്രശാഹത്യയും
 മോഷണ മീധിധംപാപങ്ങളുള്ളഗോപാധമൻ * സൽപാത്ര
 മെന്നോത്തുപൂജിച്ചുനിങ്ങൾക്കു കല്പാപസാനംനരകവാസം
 ഫലം * ഇതഥംശിശുപാലവാക്യങ്ങൾകേൾക്കയാൽ സത്ത
 മന്മാരാംസദസ്യരുംചൊല്ലിനാൻ * കഷ്ടമിവനിന്നുചൊന്നോ
 രുവാക്കുകൾ ദൃഷ്ടനിധനിതിനില്ലാതസംശയം * ത്രൈലോ
 ക്യാനാഥനാകൃഷ്ണനെനിന്ദിച്ച മുഖനരകപതിക്കുമിഷ്ട
 ലൻ * ദേവഗുരനിന്ദകൾക്കുന്നദിക്കിൽനിന്നേവനെന്നും
 കിലുംപാകേണമെപ്പൊഴ * അല്ലാത്തിലോപാപമുണ്ടായ്ക്ക
 മെന്നു ചൊല്ലിസദസ്യരുംവാങ്ങിവിനീടിനാൻ * നിന്ദാവ
 ചനങ്ങൾകേട്ടൊരുമധവ നൊന്നുമെമിണ്ടാതെവാഴ്ത്തോ

ന്താര * കൃഷ്ണനിന്ദാശതികൾകേട്ടുസഹിയാഞ്ഞു ജിഹ്വയും
കോപിച്ചെഴുതിററുസതതരം * പാപിയെക്കൊല്ലുവെന്നു
പറഞ്ഞാതു ചാപബാണങ്ങളെടുത്തുകാണുകയാൽ * പോ
കെന്നഭീമനുംമാദ്രീതനായതും കേകയസൃഞ്ജയയാദവവീരരും *
പാഞ്ചാലമത്സ്യരുംചെന്നോരനേരത്തു ചാഞ്ചല്യമന്യേശി
ശുപാലഭൂപനുംസതതരവാളുപരിചയംകൊള്ളാണ്ടുപാത്ഥാ
ദികളെയുംഭൂസിച്ഛിന്നിന്നതേ * ചെമ്മേസമരംതുടങ്ങുന്നനേര
ത്തു കമ്മഭംഗംവരുമെന്നോത്തുകൃഷ്ണനുംപെട്ടന്നുചക്രമെടുത്തു
ശിശുപാലദുഷ്ടൻറകണ്ഠാമുറിച്ചുവീഴ്ത്തിടീനാൻ * ചേദീശഭേ
ഹത്തിൽനിന്നുപുറപ്പെട്ട മേദുരമായൊരുതേജസ്സുമെപ്പൊഴെ *
എല്ലാജനങ്ങളുംകാണുകവെചെന്നാതു മല്ലവിഃലാചനൻത
ന്നോടുചേർന്നതേ * നാരായണജയയെന്നുജനങ്ങളും വാരിജ
നേത്രനെവാഴ്ത്തിനിന്നീടിനാൻ * ചേദിച്ചുചേദീശപക്ഷമായു
ള്ളവ രോടിവനാന്തരപാക്കാളിച്ചീടിനാൻ * എത്രയും
വൈരമുഴുകയാൽ കൃഷ്ണനെനിത്യവുമ്പിഞ്ഞനിനച്ചുവസിക്ക
യാൽ * മൂന്നുജന്മാകൊണ്ടുചേദീഭൂപാലനു വന്നുകുന്ദനോടു
ള്ളസായുജ്യവും * തൽക്ഷണമുത്സുകുഭ്യജനങ്ങൾക്കു ഭക്ഷി
ണനന്നായ്ക്കൊടുത്തുധർമ്മാത്മജൻ * നല്ലോരവഭൂതസ്താനവും
ചെയ്യുവ നെല്ലാക്കമാനിച്ചിരുനരസഭാന്താര * രാജവഗ്ഗ്
ത്തെയുംസർവ്വജനത്തെയും പൂജിച്ചുപേണ്ടതുനൽകിവിട്ടീടി
നാൻ * മുഖ്യമായുള്ളൊരുരാജസൂയത്തെയും പുഷ്കരനേത്രനാം
ഭാമോദരനെയും * നന്നായ്സ്മരിച്ചുകൊണ്ടല്ലാജനങ്ങളും
വന്നുവഴിക്കുകമിഃച്ഛാരനന്തരം * ഭക്താഭിലാഷവുംകൈവ
രുത്തിക്കൊണ്ടു ഭക്തപ്രിയനായകൃഷ്ണനെപ്പൊഴെ * നന്ദിച്ചു
ധർമ്മജാനത്തെയുംകൈക്കൊണ്ടു ചെന്നുനിജപുരംപുകുവാ
ണീടിനാൻ * ചേദീശജന്മപുനർതൽകാരണങ്ങളും സാദരമു
ന്നമേവിസ്മരിച്ചീടിനാൻ * നന്ദജഭക്തനാഥധർമ്മതനയനു വ
ന്നുസമുദിച്ചുംമാനവുംകാണുകയാൽ * ദുഷ്ടനാദുഷ്ടാധനൻ
തനിിക്കൊടുമേ തുഷ്ടിയുംവന്നീലതാപംവളർന്നതേ * ശേഷമു
ള്ളൊരുജനങ്ങളെല്ലാവരും തോഷവുംകൈക്കൊണ്ടുചെന്നുവെ
ണീടിനാൻ * ഉത്തമമാഃമാരുരാജസൂയത്തെയും മത്സ്യന്തദുഷ്ട
നായ്ചെയ്യാനക്കൊന്നതും * കാലാന്തഃകീററചിന്തിപ്പുവ

കൊരു കാലത്തുമില്ലനരകവാസഃദൃശം * മുശലവിലോചന
മാരേദേശമത്തി ലഭ്യായമഞ്ജുരമഴപതനചാല്പിനേൻ *

ഇത്തരംമോദനിചൊന്നതുകേട്ടാത്ര ചിത്തമോദത്തോ
ട്ടുചോദിച്ചുഭൂപനം * ഉത്തമമായൊരാജസൂയംകണ്ടു ചിത്ത
സന്താപസുഃയാധനനേരവും * വന്നതിനുള്ളൊരുകാ
ണചാല്പിണ മെന്നതുകേട്ടുകൾചെയ്യുമുനിവരൻ * ധർ
സുതൻതന്റെരാജസൂയത്തിനു സംബന്ധിമാരായഭൂപാല
രൊക്കെയും * വാനാരുശേഷംപ്രവൃത്തികൾക്കൊക്കെയും മന്ന
വൻകല്പിച്ചിതോരോജനങ്ങളെ * വിത്തങ്ങൾസൂക്ഷിപ്പതി
ന്നുദ്യോധനൻ നിത്യവുചെയ്യിന്നധിപതിമാരുതി * സ
ജ്ജനപൂജകൾചെയ്യാൻസഹദേവ നജ്ജനൻസജ്ജനതു
ശ്രേഷ്ഠണത്തിനും * ദാനാധിപനാക്കിവച്ചിതു കണ്ണനെ നാ
നാപദേവംനകുലൻവരുത്തണം * വിപ്രരെക്കാൽകഴുകി
പ്പാൻമുക്കുനനെ കല്പിച്ചുപിന്നെദ്രുപദാദികളെയും * ഓരോ
രൊകമ്ത്തിനാക്കിധർമ്മാത്മജൻ പാരാതെയജ്ഞതുടന്നോര
നന്തരം * ഘോഷങ്ങളോടോരാനുകരണയാലേവരും തോഷി
ച്ചുപാശ്ഠിനാർധർമ്മതന്ത്രജനെ * ചേദീശമോക്ഷംകഴിഞ്ഞോര
നന്തരം മോദേനദക്ഷിണചെയ്യുധർമ്മാത്മജൻ * നല്ലോരവഭൃ
തസ്സാനത്തിനായ്ക്കൊണ്ടു മെല്ലുചയാത്രതുടന്നുചോദത്തൊട്ടും *
ആനതേർകാലാൾകുതിരപ്പടയോട്ടു മാനകദുന്ദഭിശംചനാദ
ത്തൊട്ടും * വന്ദിസ്തുതിപാഠശബ്ദഃഘോഷത്തോട്ടു മുനിദ്രുവ
ണവീണാദിനാദത്തൊട്ടും * പാരമലംകരിച്ചുജപലിച്ചുജ്ജ്വാരു
നരീനരവൃപനാനാജനത്തൊട്ടും * ചെന്നുഗംഗാതടംപു
ക്കോരനന്തരം വന്നസന്തോഷണസർപ്പജനങ്ങളും * ഗോര
സകുങ്കമവാരിതൈലങ്ങളും പാരാതെങ്ങളിലൂത്തുതുടങ്ങി
നാർ * തന്നാടപതിയോടൊന്നിച്ചുധർമ്മജൻ നന്നായവഭൃ
തസ്സാനവുചെയ്യുത * നാനാജനങ്ങളുമെപ്പൊഴുഗംഗയിൽ
സ്നാനവുചെയ്യുചനാശംവരുത്തിനാർ * പുഷ്പവർഷംചെയ്യ
ഭേദസമൂഹവു മല്ലോഴവാദ്യങ്ങൾഘോഷിച്ചിതേരവും *
പിന്നെയല്ലാവരുമൊന്നിച്ചു ധർമ്മജൻചെന്നുനിജഗൃഹംപു
ക്കോരനന്തരം * വിത്തവസ്ത്രാദികൾകൊണ്ടുജനങ്ങളെ തു

ചന്ദ്രമാരെദശമത്തി പദ്യായമാദമഴുപതുചൊല്ലിനേൻ *
 ഇന്നി നിമ്നാൽവതിനാലസ്യമുണ്ടിനി ഒന്നുകിളിയുപാ
 ണ്ടെടങ്ങീടിനാൾ *

കനകനിറമടയതുകതരണിജനരത്നാമ കൃഷ്ണലീലാമൃ
 ത്താചൊല്ലാചൊല്ലാക്കയും * മധുമഥനചരിതമതിമധുരമിതു
 കേൾക്കയാൽ മാനസംതുപ്തി പരുന്നതില്ലേതുമേ * സരസിത
 ഹമിഴികളുടെ പചനമിതുകേൾക്കയാൽ സാദരംപെങ്കിളി
 പ്പെതലുംചൊല്ലിനാൾ * നളിനഭദ്രനയനനുടെമഹിതച
 രിതാമൃതം നന്നായ്ചെവിതന്നുകേൾക്കുകാൾക്കെങ്കിലോ * ന
 രപതിയാടഥസകലഗുണ നിധിമനീന്ദ്രനും നാരായണൻ
 കഥാചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ * മഹിതഗുണഗണനിലയനര
 പതിശിരോമുഖ മാധവലീലയിലൊന്നുകേൾക്കുവോൻ *
 കമലഭദ്രനയനനഥകമതിശിശുപാലനെ കൊന്നതുകേട്ടു
 സഹിയാഞ്ഞുസാലപനം * നൃപസദസികപിതമതിയദുക
 ലമാടുകുവോൻ നന്നായ്പ്രതിജ്ഞയുംചെയ്തുമിച്ഛവൻ *
 ഗഹനതരവിപിനമതിൽവിരവിനൊടുചെന്നുടൻ ഗംഗാധ
 രനെത്തപസ്സുതുടങ്ങിനാൻ * ഭുവനപതിചരണമതുഹൃദിക
 ത്തിനിത്യവും ഭൂമിവരാംഗൈകമുഷ്ടിഭൂജിച്ചവൻ * അനന്ദന
 ടെനടുവാലഥരവികിരണവുംസഹി ചൂണ്ടിനെകാലമൊരാ
 ളുചൊല്ലുംവിധൗ * അധികതരകരുണയാടുമവനടയഭ
 ക്തിക ഞ്ജേലുദശോചരൻപ്രത്യക്ഷനായിതേ * അതുപൊഴു
 തുനൃപതികലതിലകനടീവന്ദിച്ച ആനന്ദബാഷ്പാകലാക്ഷ
 നായ്ചൊല്ലിനാൻ * മനുജജനവിബുധകലദിതിജരജാധിപ
 ര നാരാലവദ്യനായിടണമേവിഭോ * മനസിതപകരുണ
 യൊടുതരികാരുവിമാനവും മന്ത്രിജനമതുകാണരുതെപ്പൊ
 ഴും * സചദിഹരനവനിപാനാടിഹതവമനോരഥം സാധി
 ക്കുമെന്നരുൾചെയ്യമറഞ്ഞുതേ * അഥമയനമവനിപനമദ
 നരിപുശാസനാ ലായാസസൗഭാമാനങ്ങളാക്കിനൽകി
 നാൻ * അതുപൊഴുതനരപതിയുമതിലഥ കരോറിനാകാശമാ
 ഞ്ജഗമിച്ചിതുസൗഭവം * അഥനൃപനമചിലബലനിവ

ഹമതിലോറിവച്ചുകാശമാറ്റണമെന്നജിതശ്രമം * ഭനു
 ജബലസഹിതനതികുപിതാമാട്ടുസാലപനം ദ്വാരകപുഷ്പശ
 രങ്ങൾതുകീടിനാൻ * അതിമഹിതവരിഷസമമിതശരധാ
 രകളുംബാരനിന്നുവരുന്നതുകാണുകയാൽ * കിമിദമിതിയദു
 ബലവുമഥസപദിരാമനം കൃഷ്ണനായകംസാത്യകിപീരനം*
 കുലീശസമശരനിരകൾഗഗനമതുലക്ഷമായ് കൊണ്ടുതരു
 തെരെതുകിത്തുടങ്ങിനാൻ * സപദിഭുജചരണഗളരഹിതമ
 മപുഷ്പരാൽ സാലപബലങ്ങളുംവീണുതുടങ്ങിനാൻ * അതി
 കുപിതമതിസപദിനരപതിവിമാനവു മല്ലോളവനിതലത്തി
 ലിറങ്ങിനാൻ * അഥസകലയദുവരകമവനിഗതാസൗഭവ
 മാലാക്യസാലപനിവന്നെന്നാരികയാൽ * സപദിബഹുശര
 നിരകളഴകൊട്ടാചാരിത്തതേ സാലപനംബാണങ്ങൾതുകി
 ത്തുടങ്ങിനാൻ * ഇരുപറവുമധികബലമവനിയതിൽവീണു
 പോയിത്തരമുണ്ടായയുദ്ധകോലാഹലം * പരിചിന്താട്ടു
 പതിയുടെബലവതിശരങ്ങളാൽ പ്രദ്യുക്തവീരനുംമോഹിച്ചു
 വീണതേ* സരസിഭാഗ്നയനസുതവിപുലരഥമല്ലാഴെ സു
 തനംപിൻനോക്കിവാങ്ങിനിന്നീടിനാൻ * കമലഭൂനയന
 സുതനതുപാഴുതുമുക്ത യുംകൈവിട്ടസുതനോടിത്തരംചൊല്ലി
 നാൻ * പലനൃപതിസദസിമരഥമിതുഭവാനിന്നു പിൻ
 നോക്കിവാങ്ങിച്ചുതെരുന്നിനിദിതം * കലഹഭൂവിധിദുവരരി
 ലൊരുജനമതെങ്കിലും കണ്ടുണ്ടോനീതിരിച്ചുപോരുന്നതും*
 അഭയമിദമിനിചിരവിൽമരഥമിദംഭവാനന്വോടരികൾക്കു
 നേരെകൂട്ടീടുക * അഥലമതിഹരിസുതനമിതിസപദിചൊല്ലി
 നാ നദ്ധ്യായമേഴമഴുപതുംചൊല്ലിനേൻ *

—൩൩—

അഥരഥവുമതിജവാമാടരികലവധത്തിനായ
 ന്വോട്ടസാരഥിതാനുംനടത്തിനാൻ * രദസമാട്ടശരനിരക
 ഉനവധിചാരിത്താതു അഭിന്നീനദനൻപാഞ്ഞടുക്കുംവി
 ധൗ * നൃപതിയുടെകരിതരഗരഥമനജസഞ്ചയം നഷ്ടമാ
 യുന്നതുകണ്ടുബലാധിപൻ * പരഷ്വതമാട്ടശരനിരകളുനവ
 ധിപൊഴിച്ചതേ പ്രദ്യുക്തനാതുപധിച്ചാനവനെയും * മതി
 തെളിവാദിരവുകൾസമരമതുചെയ്ത പർ മുപ്പൊമ്പുളി

നചെങ്ങന്നൂരനന്തരം * ദുരിതഹരനഖിലജഗദധിപതിജ
 നാട്ടനൻ ദുർഗ്ഗിമിത്തങ്ങരപലവിധംകാണുകയാൽ * യമത
 നയവിജയമുഖനൂപതികളൊടൊപ്പം യാത്രയുചൊല്ലിപ്പു
 രപ്പെട്ടുസന്തരം * പവനസമജവമൊടമനിജഭവനസന്നി
 ധൗ പുക്കുരുനേരത്തുകണ്ടിതുസാലപനെ * ഭവനമതുപ
 വനവുമതുലപരിഷ്കണ്ടും ഭേദിച്ചതുകണ്ടുകാപിച്ചുതൃഷ്ണനും
 അതിജവമൊടിവനെബതരണശിരസിടകാൽവനെ നാത്മ
 നാചിന്തിച്ചുസാലപനോടെത്തിനാൻ * സപദിനൂപവരന
 മൊരുവിപുലഗദയോകൃഷ്ണ സാരഥിതന്നുടനേരേയറിഞ്ഞു
 തേ * സപദിയദുപതിയുമതുതിലസദൃശമാക്കിനാൻ സാലപ
 നേയുംപുനരെയുപിളർത്ത * വിഗതഭയമഥനൂപനമൊരു
 ശരമെടുത്തുടൻ വാമകരത്തിനുമലയ്ക്കിതുകൃഷ്ണനെ * തദനു
 ഹരികരകലിതകനകമയരാജ്യവും താഴത്തുവീണിതുചിത്രമ
 ത്രേതാലേം * സകലജനമതുപൊഴുതുഭയവിവശചിത്തരാ
 യ് സാലപനമുപോൾചിരിച്ചുചൊല്ലിടിനാൻ * കുമാരിവരര
 ണശിരസിസദസിശിശുപാലനെ കൊന്നീലയോനീചതി
 ചുജളമതേ * വിഗതഭയമിഹസമരഭവികിമചിനില്ലിലോ
 വൈകാതനീചനവാഴയമാലയേ * ഇതിനൂപതിവച
 നമതിപരഷമഥകേൾക്കയാ ലിന്ദീവരാക്ഷനവനോടുചൊ
 ല്ലിനാൻ * അരികൊളാടുപടപൊരുതുമളവിലതിനിന്ദ്രാമ
 രാത്മപ്രശംസയാകിംഫലംഭുമ്മതേ * സമരമതുവിഗതഭയ
 മഴകിനെനാട്ടുചെയ്തീസംസാരമാറ്റുണയുദ്ധംജയവരാ * ന
 രകരിപുരധൂരമിതിനൂപതിയൊടുമുട്ടുടൻ നല്ലഗദയെടുത്തൊ
 ന്നൊറിഞ്ഞീടിനാൻ * നിജശിരസികരിനതരഗദയതുപതി
 ക്കയാ ലൊന്നുവിറച്ചുമാറിഞ്ഞിതുസാലപനം * അതുപൊഴു
 തിലൊരുപുരഷനഥകമലഃനത്രനോ ടത്രെന്തദുഃഖേനവന്നു
 ചൊല്ലിടിനാൻ * തവജനനിവചനമിതുനിശമയമഹാമതേ
 താതനെബന്ധിച്ചുസാലപനംകൊണ്ടുപോയ് * പരവശത
 പെരുകിനെനായദുകലമതൊക്കയും പാലിച്ചുകൊൾകെന്നു
 മൊത്തുചൊല്ലിനാൾ * ഇതിപരഷവചനമതുസഭയമഥ
 കേൾക്കയാ ലിത്തരംചിന്തിച്ചുശോകനകൃഷ്ണനും * മഹിത
 ഭുജബലമുടയമമസഹജവീരനും മത്സ്യതൻപ്രഭൃക്കനുംയയുധം

നന്നം * പലതുമിവരതിബലികളവിടെമതവുംവിധൗ പാ
പിയാംസാലപൻതൊട്ടമോജനകനെ * മനസിബഹുവിച
ശതായാടിവപലതുമാത്തതി മന്ദനായ്കൃഷ്ണവസിക്ഷംഭ
ശാന്തര * നിജജനകസഹിതനതികുപിതമതിസാലപനം
നിലുക്കുന്നതുംകണ്ടുപുഷ്പരധീമിയിൽ * അഥകേതിനരപതി
യുമധികതരഹാസഃമാ ടംബുജലോചനൻതന്നോട്ടൊചാല്പി
നാൻ * അയികപടഹൃദമതപജനകനെനിരാകുല മാത്ര
ഞാനിന്നവധിപ്പതുക്കാണെന്ന് * ജളതായാട്ടനിജജനകപധ
വുമിഹകണ്ടഃഹാ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്തിനനീവുമോ * പ
രിഭവവുമിതിനതവഭുജബലവുമുണ്ടെങ്കിൽ പാലിച്ചുകൊൾക
നീമൃഡശിഖാമണെ * കമതികളിൽ ചിതതുടയനുപനിതി
പാഞ്ഞോത്തുകൊന്നിതുതാതനെമധവൻകാണെവ * ജന
കനടെതലയുമഥസവിധഭവിവീണിതു ജല്പിച്ചുനിന്നൊരു
സാലപൻമാണരിതു * ഹൃദയമതിൽവളരുമൊരുക്കരുണ
യൊട്ടുകൃഷ്ണനും ഹാഹാരഃതാസ്തീതിഃമാഹിച്ചവീണതേ *
തദനമുരമനനഥനിജമനസിമോഹവും തീർന്നുനിറൊതു
നോക്കുംഭശാന്തരെ * പുരുഷനെയുമഥജനകനടെതലയുമെ
ങ്ങുമെ പാത്തുകാണായ്യാൽവിസ്മയിച്ചീടിനാൻ * മധുമഥ
നനതുപൊഴുതുശരനുപതിതനുടെ മായമെന്നുള്ളതറിഞ്ഞു
കോപത്തൊട്ടും * നിരപധികശരനിരകൾഗഗനഭവിവിട്ടിതു
നീളവെചെന്നുപരന്നുശരങ്ങളും * സപദികരചരണഗളര
ഹിതമലസംഗരെ സാലപബലങ്ങളുംചാത്തുചീണ്ടീടിനാൻ *
സപദിഹരികരകലിതമഹിതഗഭകൊണ്ടുടൻ സൌഭംതക
ത്തണ്ണിതന്നിൽവീഴ്ത്തിയിടിനാൻ * തദനനരപതിയുമൊരുനി
ശിതഗഭകെണ്ണൊണ്ടു തൽക്ഷണംകോപേനയുദ്ധംതുടങ്ങിനാൻ
കുറിതരകലഹമതിലഥനുപതിതനുടെ കണ്ഠമുറിച്ചിതുച
ക്രേണമധവൻ * പുതുമലതമതുപൊഴുതുനരകരിപുരൂർനി
പൂരിച്ചുനന്നായ്സ്മരിച്ചാരമരതം * അഖിലയദുവരതമഥ
മുരഹരനെവാഴ്ത്തിനാ രദ്ധ്യായമെട്ടമെഴുപതുചൊല്ലിനേൻ*

കമലഭട്ടനയനനഥഖലനുപതിസാലപനെ ക്ഷോണ
തുകേട്ടാത്തുടനതപത്രനുപൻ * അയുതഗജബലനവനമോ

തുഗദയെടുത്തുകൊണ്ടുഭോജലോചനനോടെതുത്തീടിനാൻ
 നേജരിപുതനേ നിജഗദയെതുമടുത്താശു ന്നൈവക്രൂർത
 ന്റെറുമ്പിൽനിന്നീടിനാൻ * മധുമഥനനൊടുതന്നെറുപനമു
 രചെയ്തിതു മാതുവാനക്കലചെയ്യജളപ്രഭോ * മനസിപുന
 ഞ്ഞവാരയുമൊരുമതയെന്നിയേ മറുമ്പസ്യക്കളെക്കൊ
 ന്നതുകാരണം * തവമരണമിതു സമയമഹമിനിവരുത്തുവൻ
 താപമിനിക്കിതുകൊണ്ടില്ലതെല്ലാമേ * കമലശരജനകനൊടു
 വലനിതിപറഞ്ഞാശു കാത്രശപേൻഗദകൊണ്ടടിച്ചിതു *
 തന്നേനിജകരകലിതവിപുലഗദയോഹരി തൽക്കണ്ണനംകോപ
 മോടെന്നടിച്ചീടിനാൻ * ചലിതതന്നെറുപനമശകലിത
 ശരീരനായ് ചത്തുധരണിയിൽവീണിതുതൽക്കണ്ണനം * സമ
 രമതിൽനിജസഹജമരണമതു കേൾക്കയാൽ സൗരഭമുൾ
 ക്കൊണ്ടുചെന്നാൻവിധൂരഥൻ * അവനടയവിപുലഗളമ
 മലകമലേക്ഷണ നല്ലൊഴുചക്രേണചണ്ഡിച്ചവീഴ്ന്നാൻ *
 ഇതികമതിറുപതികളെവിരവാടുവധിച്ചു നിന്ദീവരേക്ഷ
 ണൻമന്ദിരംപുക്കുതേ * അഖിലജനനിവഹമഥമുരഹരനെ
 വാഴ്ത്തി രാനന്ദമുൾക്കൊണ്ടുവാണിതെല്ലാവരും * തന്നേക
 രുവരരുമശമനസുതനാദിയും തമ്മിൽകലഹമടുത്തതുകൊ
 ണ്കയാൽ * അഖിലജനകലിഹരണനമലമതിരമന മ
 സ്വോടുതീർത്ഥയാത്രാത്ഥംഗമിച്ചിതു * സകലജനദുരിതഹര
 ണങ്ങളായുള്ളൊരു സാരതീർത്ഥങ്ങളിൽസ്നാനവുംചെയ്യുടൻ *
 നിഖിലമുനിഗണനിഖയനിവഹപരിശോഭിതം നൈമിശാര
 ണ്യമകംപുക്കുരാമനും * സകലമുനിവരരുമഥസപദിബല
 ഭാവനെ സൽക്കാരവുംചെയ്തിരുത്തിയമാസുധം * സകല
 മുനിസദസിഗതഭരമവരാസനെ സൂതനിരിപ്പതുകണ്ടുഹ
 ലായുധൻ * കപിതമതിനിജപുരയെമതിലഥനിനച്ചിതു ക
 ണ്ടുമധമനായുള്ളൊരുസൂതജൻ * സകലമുനിവരസദസിസു
 വമൊടുവരാസനെ സശ്രയംകൂടാതെവഴുന്നതത്തൂതം * വി
 വിധതരനിഗമൗതമിവനധിമുഖ്യലിമാൻ വ്യാസനോട
 റംഗ്രഹിച്ചുനിഷ്ഠലം * നയവിനയമിവനഹികിമപിന
 ഹിധർമ്മവും നമ്മെയുമേതുബഹുമാനമില്ലഹോ * മേരഹിത
 മിവനമതിദുരിതമിതുകൊള്ളുകയാൽ ഭൂമുനിചാതിനില്ലൊരു

സംശയം * വിവിധതരദുരിതകൃതഖലജനവധാതമമാ
 യ് വന്നുപിറന്നുത്താൻകൊൽവനിവനെയും * ഇതിമ
 നസിക്രതിമാതകുശത്രണശരത്തിനാ ലീയ്യമാരാമനം
 സുതനക്കൊന്നിതു * അതുപൊഴുതുമുനിവരരുമതിഭയസ
 മനപിത മത്തലോടാഹന്തകഷ്ടമെന്നാതിനാർ * ബല
 നൊടമസകലമുനിവരരുമരാചയ്യതേ ബ്രഹ്മാസനംഞങ്ങൾ
 സുതനനൽകിനേൻ * ദനുജരിപുചരിതമതുസതതമപിചാ
 ല്ലുപാൻ ദീപ്തമായുസ്സുകൊടുത്തിതുങ്ങളും * ബഹുസുകൃത
 മെഴുമിവനെവിരചാടുവധിക്കയാൽ ബ്രഹ്മഹത്യാദോഷമി
 നുവന്നതവ * ഇതിനതവജഗദധിപനഹിദുരിതമെങ്കിലു മി
 നുദുഷ്ടത്തിനായ്നിഷ്ഠിതിചെയ്യേണം * സകലമുനിവരവച
 നമിതിസപദികൾക്കയാൽ ശങ്കയുംകൂടാതരാമനംചൊല്ലി
 നാൻ * കരുണയൊടുമദുരിതശമമതിനനിങ്ങളും കല്പിച്ചു
 തൊക്കയുംചെയ്യുന്നതുണ്ടുഞാൻ * ഇപനമുനിജനവചനമ
 തുസഫലമാക്കുവാ നിന്നുത്താൻവെക്കതജീവനുണ്ടാക്കു
 വൻ * ബലവചനമിതിമധുരമവതമിതികേൾക്കയാൽ ബല
 മോദനമുനികളുചൊല്ലിനാൻ * അഖിലജഗദധിപതവമ
 ഹിമശരവീയ്യച്ച മസ്മദപനവുനിഷ്ഠുലമാകാലാ * സദ
 യമതിനിഹവിരവിചാരവഴിവിധിക്കണം സർവ്വേശ്വരഭവാ
 നെന്തരുതാത്തതും * മുനികളുടെവചനമിതിനിശമനദശാ
 ന്തര മാറിച്ഛാമനമിത്തരംചൊല്ലിനാൻ * അഖിലനര
 സുരദിതിജഖഗമുഗജനങ്ങൾക്കു മാത്മാവുപത്രനെന്തണ്ടുപേ
 ദോക്തിയും * സകലഗുണസഹിതമാരുതനയനിവനിർപ്പാ
 ഴേ സത്യമദ്വൈതത്തിൽനിന്നുജനിച്ചിടം * അവനഖിലഹരി
 കഥകളഴകൊടുരാചയ്യിട്ട മന്ത്യാമന്താഗ്രഹംനിങ്ങൾക്കൊചാ
 ല്ലുവിൻ * അതുപൊഴുതുഹലധാരനൊടവതമമാചൊല്ലിനാ
 രല്ലമുണ്ടാഗ്രഹംഞങ്ങൾക്കുമാനസ * ഇതിവിപിനമതില
 ധിക്രമതിയൊരുദാനവ നിലപലപുത്രനായുള്ളൊരുവല്ല
 ലൻ * ഇരവുപകലഖിലദിശിസുചാടുചരിച്ചുവ നിഷ്ഠി
 കാചത്തുപാനത്രയുംകൾലൻ * വമനമവനരവലലഭധിര
 മതുദൂത്രവും വഷ്ടിച്ചുനിത്യമുഷ്ടിമുടക്കീടം * മനസിതവക
 രുണയൊടുമവനെഹതിചെയ്യുൻ മാനസവിഷ്ണുപദോഹന

നിഷ്ഠാ * വിവിധഹരിശിരിശമുനിനിലയമാടുഭാരതം വ
 സരംകൊണ്ടുപലംവെച്ചുസാരം * അഹഹരണമതിനവി
 ലപിമലജലതീർത്ഥം മാടിയൽപാപവിശുദ്ധിയുപേന്നീടും
 അമലമതിഹലധരനൊടിതികുനികൾചൊല്ലിനാ രദ്ധ്യായ
 മെഴുതുമാമ്പതുചൊല്ലിനേൻ *

— * —

അസുരവധമതിനബലനവിടെമരുവുന്നതും ഉത്യന്ത
 മുഖ്യമാപച്ചുവുത്തന്നതേ * അതുസമയമസുരനഥഗഗനഭ
 വിനിന്നടനാതുരുധിരാദിവഷ്ഠുടങ്ങിനാൻ * അസുരന്റെ
 ശിരിസദേശവിപുലതനകാങ്കയം ലായുധത്തെച്ചിന്തചെയ്തി
 തുരാനും * വിപുലതരഹലവുമമമുസലവുമതിദ്രുതം വന്നു
 നിജകരവാണോരനന്തരം * ഭരജകുലവനഭനനനമനി
 ജഹലത്തിനാൽ ഭാനവൻതന്നവധിച്ചുജിതശ്രമം * സപ
 ദിനിജകരകലിതമുസലവരതാഡനാൽ സീരിയുണ്ടൈത്യന്ത
 കൊന്നുവീഴ്ത്തിടീനാൻ * അഖിലമുനിവരരുമഥഹലധര
 നെവാഴ്ത്തിനാ രല്ലാനപങ്കജമാലയുന്തൽകിനാൻ * നയവിന
 യസഹിതമഥമുനികളൊടുയാത്രയും നന്നായ്ക്കണ്ടുനടക്കൊ
 ണ്ടുരാനും * അഖിലദിശിവിപുലസുരമാരുവിമലബഹുതീർത്ഥ
 വു മാടിപ്പിതുമൈവേതപ്പുണ്യചെയ്താൻ * വനസശതമനി
 കനകസഹിതമഥഗോക്കുള വിപ്രചരന്മാർക്കുസംപ്രദായ്
 നൽകിനാൻ * നളിനഭവശിരിശഹരിനിലയബഹുലിംഗവും
 നതപ്രഭാസംഗമിച്ചോരനന്തരം * കുരുപതിജനസമാ
 മതിലവിലഭൂപതം കാലപുരത്തിൽഗമിച്ചുതുകേൾക്കയാൽ *
 അപനിയുടെഭരമഖിലമിതുപൊഴുതുനഷ്ടമാ യത്യന്താസൗ
 ഖ്യമാണോത്തുവാഴുംവിധൗ * സപദികരുപതിയുമഥപവ
 നസുതവീരനും സംഗരംചെയ്യാൻമുതിർന്നുതുകേൾക്കയാൽ *
 മനസിബഹുകരുണയൊടുജ പമൊടമചെന്നിതു മാനിച്ചി
 തുപാതമുദ്യോധനാദികൾ * നിജചരണസഹജയുഗമഴകി
 നൊടുവന്ദിച്ചു നന്നായ്കുറുകത്തഴുകിനാൻകൃഷ്ണനും * നയ
 സഹിതമഥബലനമചനൊടുരചെയ്തിതു നിങ്ങൾതമ്മിൽ
 പൊരുതീടുകവോണ്ടോ * ഒരുവനിഹബലമധികാരവ
 നഥശിക്ഷയ്ക്കു മൊക്കുമിരിവരുമാർക്കുംജയംവര * അതികപി

കമതികളുപരിതിഹവധരോദിത മപ്പുവുമാദരിയാഞ്ഞതുകാര
ണം * വിധിവിഹിതമിതിമനസി കരുതിബലഃഭവനം വീ
ണ്ടുപോയ്നൈമിശാരന്യമുൾപ്പുക്കുത * മുനിവരതമതു
പൊഴുതു സപദിബചഭേ പന മോദനവുജിച്ചുസൽക്കരി
ച്ചീടിനാർ * മനസിബഹുസുഖസഹിതമവിടെമരുവുന്ന
നാൾ മുഖ്യരജ്ഞങ്ങളുംചെയ്തിതുരാമനം * അനവരതസുഖ
മവിടെമരുവിനതപസവികൾ ക്ഷാത്ഥപിജ്ഞാനചൂനൽകിവാ
നാദരാൽ * ബലനമഥനിജപുരിയിലഴകിനൊടുചെന്നിതു
ബന്ധുക്കളുംകണ്ടുസൽക്കരിച്ചീടിനാർ * വിവിധമതിബലമ
രിതമപിലമപികേൾക്കിപ്പോ വിഷ്ണുപാദംബുജഭക്തിയുണ്ടാ
യ്തും * അതികതുകമാടുശേമകഥചിഹ്നംതാന മിന്നദ്ധ്യാ
യമെണ്ണതുമിന്നൊചാല്പീടിനേൻ *

— * —

മുനിവരനൊടുതൊഴുതുനൃപനമമപൊല്ലിനാൻ മാ
ധവലീലകൾകേട്ടാൽമതിവരാ * ഹരികഥകളൊരുദിവസമ
ഴകിനൊട്ടുകേൾക്കിപ്പോ ഹന്തമാറാനിനുംമോഹമുണ്ടായ്തോ
മനസിതപകരുണയൊടുമധുമഥനലീലകൾ മാനിച്ചിറിയുമ
രുൾചെയ്തുവണമ * നൃപതിയുടെപചനമതുമുനിയുമിതി
കേൾക്കയാൽ നാരായണാനന്ദൂരിച്ചൊല്ലീടിനാൻ * മുര
മഥനസഖനചനിസുരനൊരുവനെത്രയും മുഖ്യൻകുചേല
നെന്നൊച്ചയായുള്ളവൻ * നിഗമനിധിമനിയമവിനയശമ
ശീലവാൻ നിമ്ബരാനഹികമോഹമില്ലാത്തവൻ * നിജമ
നസിഹരിചരണകമലവുമുറപ്പിച്ചു നിത്യകർമ്മങ്ങളുംചെയ്തു
വാഴുംവിധൗ * നിജമനസികരുണയൊടുമൊരുതൊഴുതുഭാ
യ്തും നില്പനനാകമവനോടുചൊല്ലിനാൻ * ധരണിസുഖ
സസകലഗുണനിലയസമ്മതേ ധർശീലമവല്ലഭകേൾക്കനീ
ധനവുമൊരുപരിജനവുമൊരുധനികബന്ധവും ധാന്യങ്ങളും
നമുക്കിപ്പാശ്ശു കാരണം * തവതനയരനുദിനവുമനശനനിമി
ത്തമായ് താപവാവാഴുന്നുത്താനുംമഹാമതേ * പദമുഗവുമ
പിചകരയുഗവുമുടലുംമേ പാരംതളരുന്നനില്പാനതതുമേ *
കരയുമൊരുതനയരുടെപരവശതകാണയാൽ കഷ്ടമുതകുന്നി
തെന്നൊടൊന്നും * കനകമണിവലുമുട്ടു പസനമിപൊരാക്ക

യും കാമിഷ്ഠപ്തോത്തന്നിമാരെക്കയും * അതിനുമകിമപി
 നഹിപുത്രയമതിലാഗ്രഹ മന്നമൊരുദിനകിട്ടിയാൽപോരു
 മേ * സകലമപിതവനസിക്തങ്ങളുളവാകിലോ സാധിപ്പ
 തിനുചഴിച്ചുണ്ടുനിന്നും * സർവ്വസിക്തഹൃദനയനനസുരഥ
 നന്തവ സബ്രഹ്മചാരിയാമിന്ദിരാവല്ലഭൻ * ഭനുജരിപുനി
 ജപരണനതജനവരപ്രഭൻ പോരാവതിതന്നിൽവാഴുന്നതില്ല
 യോ * അനിശമപിനിജപരണയഗമതുനിനമുവ കാത്താ
 വുപോലുംകൊടുക്കുമോധവൻ * ഇരവുപകലചനടയചര
 ണയുഗവുണിന ചൂഷ്ടസഖാചായവിപ്രനല്ലോഭവാൻ * ഭനു
 ജരിപുസവിധഭൂവിഗമനമതുചെയ്തിലോ ദാരിദ്ര്യമെല്ലാംനമു
 ക്കുതീർന്നീടുമേ * ദീജനുമഗൃഹിണിയുടൈവചനമിതികേൾ
 ക്കയാൽ ദൈവഗതിയുംനിനച്ചുചാല്പിടീനാൻ * അയിസു
 മുചിതവചനമവിവദപപന്നമ നന്മത്തിനാഗ്രഹമില്ലി
 നിക്കുകിലും * നളിനഭൂനയനനടസവിധമതിലിന്നു
 ഞാൻ നിന്നുടൈവക്കിനാൽചെന്നവന്നീടുവൻ * പരമസു
 ഹൃദവിവജഗദധിപതിമുക്കുനെ പ്രാഭതംകൂടാതെകാക്കതു
 ചോശ്രമോ * കിമപിതരികിതിനുമപ്രാഭതംവല്ലഭേ കല്യാ
 ണിണാനതുംകൊണ്ടുപോയിടുവൻ * നിജരമണവചനമിതി
 കതുകൊടുക്കേൾക്കയാൽ നാലുഗൃഹോചനായാചിച്ചുപത്തി
 യും * അവതമതികരുണയാടുമപുഷ്പമുഷ്ടിക ഉല്പാദേ
 നാൽവരുമോരോന്നനൽകിനാൻ * അവളുമപുഷ്പമൊരു
 വസനശകലത്തിൽവെ ചൂമ്പോടുബന്ധിച്ചുകാത്തനനൽകി
 നാൾ * അവനിസുതനതുപഴുതുപുഷ്പമുടൈടുത്തുകാണ്ടു
 തൃന്തമാദനയാത്രയുടങ്ങിനാൻ * സർവ്വസിക്തഹൃദനയനമു
 വകമലദർശനം സാധിക്കമിന്നെന്നുചിന്തിച്ചുവിപ്രനും * നി
 ജമനസിവളരുമൊരുസുചാമാടുനടന്നുടൻ നന്ദസുതഗൃഹ
 സന്നിധൗചെന്നുതേ * അമലമണികനകഗൃഹനികരമതു
 കണ്ടുകണ്ടാനന്ദമോടുനടന്നുകുചലനം * കരിതരഗരഥമ
 നജഭടനിവഹവൃഗിത കങ്ക്യങ്ങളുംകടന്നുങ്ങുചല്ലംവിധൗ
 മാമഥഗൃഹിണിജനമുണിദവനശാഭയും മോദനകണ്ടതി
 ലൊന്നിൽകടന്നിതു * ഭനുജകലമഥനന്ദധരിണിസുരവ
 ള്ലാൻ ദൂരവകണ്ടാത്തുചെന്നുസസഭമേ * പ്രിയസചനെ

വിരവിനൊട്ടകരമതുപിടിച്ചുടൻ പിന്നെയുംപിന്നെയുംന
ന്നായുഴകിനാൻ * അഥഹരിയുമഥമവനിസുരനുസമാ
ഗമാ ലാനന്ദജാശ്രുപൊഴിച്ചുനിന്നീടിനാൻ * അവനിസുര
നവിലജഗദധിപരനുസഗമാ ലത്യന്തശുദ്ധനായോദിച്ചു
നിന്നുതേ * അഥഹരിയുമവനിസുരകലവരപദേയ മാശു
കഴുകിച്ചുകൊണ്ടുപാദോദകം * നിജശിരസിസകലജഗദഘ
ഹരണാനത്രയും നന്ദിച്ചുകേന്ദ്രാധരിച്ചോരനന്തരം * അ
തികൃപയൊടവനിസുരകരമതുപിടിച്ചുകൊണ്ടുപൊഴുവാ
ഴിച്ചുതന്നുടൈത്തമേൽ * അമരതരുസുമരചിതവിധി
തരമാപ്യവ്യ മന്വേദണിയിച്ചുദിഗ്യാംഗരാഗവും * അഥധ
രണിസുരവരാനവിരവിനൊട്ടുപൂജിച്ചി താപ്പാഴ്ശൈശ്വ
യംവീയിനാൾവിപ്രനെ * അതികൃതകസഹിതമഥതരുണി
ജനമെങ്കെയ മന്യോന്യമിത്താൻചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ * അ
വനിസുരനിചനധികമചിനനതിനിസൃപ നയോകരത്തുമെ
ലിഞ്ഞൊരുശാത്രവും * വസനമതുമതിമലിനമിവനിലവി
ലേശനു വാത്സല്യമിത്രവന്നീടുവാനെന്തഹോ * സകലഗു
ണനിലയറിവനതിന്നുനഹിസംശയം സർവ്വേശ്വരപ്രിയനാ
യിവരികയാൽ * പലവിധവുമുപർപറയുമളവിലവനിസു
രൻ പാണിപിടിച്ചിരുന്നാത്തുദാമാദരൻ * കുശലമതു
സകലമപിസഭയമുരചെയ്തുടൻ കൂറോടുപിന്നെയുംചോദി
ച്ചിതിത്തരം * അധിധരണിസുരവരമഹാമഹിമാൻഭവ
നാത്മാനുരൂപയൊദാർഢ്യയവേദിതോ * കിമപിതവഹൃദയ
മതിലഭിലഷിതമെന്നിയെ കമ്മങ്ങളുചെയ്യുവാഴ്ന്നിതോസ
ഖെ * തവമനസിതരുണിജനസുതധനസുഖങ്ങളിൽ താ
ല്പര്യമില്ലെന്നറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുഞാൻ * കിമപിനഹിഹൃദയ
മതിലഭിലഷിതമെങ്കിലും കമ്മങ്ങൾലൗകികത്തിന്നുച
യേണമെ * പ്രതാപമഗുരുഭവനമതിലതിസുഖേനനാം
വാണകാലത്തുള്ള പാത്തതാനുന്നിതോ * കുതുകമൊടുഗുരു
തരുണിചചനമതുകാരണം കാടകംപുഷ്പവിരകിനായ്ക്കെ
ണ്ടനാം * അതുസമയമധികതവരിഷ്ടമുളവാകയാ ലന്ധകാ
കാരത്തൊടുരാത്രിയുംവന്നിതു * അലിയുമൊരുകളിരുമതിക
ഹിതതരപുഷ്പവ്യ മത്യന്തമോരനാംപാരംവലഞ്ഞിതു * അ

തിഭയമൊടവിമതിൽ നിരീകരമതുപിടി ചൂഡരാൽനി
 ഭൂകുടാരതനിനീപയോ * ഉഷസിഗുരുവരനധികൃപായോ
 ടുതിരഞ്ഞുക ണ്ടണ്ടായമോദാൽപിടി ചൂപുണ്ടീലയോ * സപ
 ദിഗുരുവരനമതികരുണയൊടുചൊല്ലിനാൻ സർവ്വകാമങ്ങ
 ള്ളംനിങ്ങൾക്കുചന്നിട്ടും * വിവിധതരഗുണഗണവുമലതര
 കീർത്തിയും വിദ്യയുംനിങ്ങൾക്കുപൂണ്ണമായ്നന്നിട്ടും * മതിമുദി
 തമതിഗുരുവുമിതിബഹുവിധങ്ങളാ ലാശിസ്സുരുളിച്ചിതുന്നു
 തോന്നുന്നിടതാ * കുതുകാമാടുമിവപലതുമവിടെമരുവുന്ന
 നാൾ ശ്രീധിചൂതാക്കയുതോന്നുന്നിതോസഭേ * പരമ
 ഗുരുക്കുണയതുവരികിലിഹദേഹികൾ പൂണ്ണമനോരഥന്മാ
 രായിവന്നിട്ടും * അചനിസുരനിതികമലനയനചചനമൂത
 മാകണ്ഠമോദനേമനമയ്ച്ചൊല്ലിനാൻ * വിവിധതരനിഗ
 മഗണമപിസകലവിദ്യയും പേടങ്ങളുംവിഭോപാഠങ്ങളാക
 യാൽ * സകലജഗദപരപരപരഗുരുവാഭവാൻ സാന്നി
 പനിഗൃഹപാണാതുമത്ഭുതം * ഇതിധരണിസുരവരനമജി
 തനൊടുചൊല്ലിനാ നമ്യോ മമൊന്നമിന്നെണ്ണതൊചൊല്ലി
 നേൻ *

അതുപൊഴുതുമധുമനനവനിസുരവയ്ക്കേനോ ഭക്ത
 മോദനോസാദരംചൊല്ലിനാൻ * പരമഗുണനിലയമമകിമ
 പിതവമന്ദിരാൽ പ്രാഭുതംകൊണ്ടിങ്ങുപാന്നീലയോഭവാൻ *
 മമകിമപിതരികിലതുമധികഫലമായ്നന്നും മനഭക്തരായ പർത
 ന്നതല്ലാപ്രിയം * അമലഹലജലകുസുമമിവകിമപിഭ
 ക്തിയോടാതുതരികിൽനിർമ്മിതിനിറക്കടാ * ഭവനമതുസ
 കലമപിവിരചാനൊടുനൽകിലും ഭക്തിയില്ലെങ്കിൽപ്രസാദി
 ക്കയില്ലതാൻ * നവനളിനനയനനിഹപുഷ്പമിതനൽകു
 വാൻ നാണമോമോത്തങ്ങിരുന്നിതു ചിപ്രനും * അതുപൊഴു
 തുമധുമനനകതളിരിലൊത്തതിത ഞ്ഞമത്തിനെനെഭജിച്ചു
 തുമില്ലവൻ * ഇഹമനസിധനമതിനനഹിറകാതിയാതെക്കി
 ലു മിന്നനിജഭോജ്യതന്നടെവാക്കിനാൽ * നിജമനസിധനത
 ചിറയാടിഹവരികകാരണം നിജ്ജരദല്ലഭനവത്തുനൽകു
 വൻ * ഇതിമനസികരുതിഹരികിമിദമിദമെന്നു മൂലമോ

വിപ്രാൻഭാസ്യമഴിച്ചതേ * അതികൃതകമതിമചിനപുഷ്പ
കമതുകാഞ്ചനാ പത്മസുതപുനായ്ഞാനന്നരമുഷ്ഠൻ * നി
ജമനസി കരുണയൊടുമൊരുപുഷ്പമുഷ്ടിയെ നന്നായ്ഭജിച്ചു
ഞെട്ടത്തുണ്ടാമതും * അതുപാഴ്ത്തുകരുണയൊടുസരസി
ജലോഷ്ഠിയാ മാനന്ത്രപിയാശക്രമിണീദേവിയും * കമലദ
ളനയനമുദുകരതപിടിച്ഛാത്ര കിഞ്ചനലജ്ജയോടിത്തരം
ചൊല്ലിനാൻ * അലമലമിതവനിസുരനസുരസുരദുല്ല്ഭ മാ
കുറെമശപയ്മിതുകാണ്ടുപന്നിടും * മനസിതപകരുണയൊ
ടുമിതുബതഭജിക്കുമാൽ മോക്ഷത്തിനുമിവനിന്നിതുപോരു
മെ * നിജമനസികൃപയൊടഥഭവനപതിവിപ്രനെ നന്നാ
യ്ഭജിപ്പിച്ചുവാഴിച്ചുമെത്തമേൽ * ചരണയുഗപരിചരണ
സഹിതമഥ രാത്രിയിൽ ചാരുകഥകളും ചൊല്ലി വാണീടി
നാൻ * അവനിസുരനതിസുഖമാടഥരജനിയുംകഴി ചൂഷ്ണാ
ദികമ്ബരംചെയ്തൊരനന്തരം * നിചിലജഗദധിപനൊടു
സരസമധയാത്രയും നന്നായ്തെത്തുനടന്നുടങ്ങിനാൻ * നി
ജമനസി വഴിവിവിധമിതിബഹുസുഖത്തൊടും നിമ്ബൻഭൂ
സുരൻചിത്തചയ്യിടിനാൻ * അഖിലജഗദധിപനുടെ ച
രിതമതിശോഭന മന്തണഭക്തിയുമെത്രയുമതുളം * അ
തിമലിനനഹമധികസുഭഗതനുമധവ നാശയ്തുമെന്നെല്ല
ണന്നിതുപാക്കിലൊ * അസുരസുരവരനവിലധനമതുല
ഭിപ്പതു മഞ്ജുജനേത്രകരുണാകാണ്ടല്ലയോ * അഖിലധന
വിഭവമതുചതിവിപുലഭോഗവു മത്മിജനങ്ങൾക്കുനൽകു
മെമായവൻ * കിമപിധനരുചിയൊടിഹചിരവിനൊടുവ
ന്നുണാൻ കിഞ്ചനവിത്തവുമത്മിച്ചതില്ലാഹോ * മനസിബ
ഹുകരുണയൊടുമമവരവുപാത്തുടൻ മേവുനപത്തിയോ
ടെത്തുചൊല്ലുന്നുണാൻ * അഖിലജനഹൃദയമതുമറിയുമഖി
ലേശപര മത്മംനമുക്കുതരാഞ്ഞതുമെന്താഹോ * പരിചി
നൊടുധനനിവഹമിവനിഹകൊടുക്കിലോ പാരമദിക്കുമി
തെന്നാറിനയ്ക്കയോ * വിവിധമിതിനിജമനസികരുതിധര
ണീസുരൻ വീണ്ടുനിജഗൃഹസന്നിധൗചെന്നതേ * അ
ഥവിവിധമണിഭവനകനകഗൃഹജാലവു മന്തമില്ലാത്തൊരു
മാളികക്കൂട്ടവും * പരമധനകനകമണിവസനബഹുഭുഷ

ണ പുണ്യങ്ങളായുള്ളകാശഗ്രഹങ്ങളും * കനകമയമതിലുക
 ള്ളപപനസമൂഹവും കാഞ്ചനചിത്രലാപജപതാകങ്ങളും *
 നവകനകനളിനയുതവിമലസലിലങ്ങളും നല്ലൊരുവാപീത
 ടാകസമൂഹവും * അമരവരസദൃശമഥഞ്ചൂപുരുഷജാലവു
 മസ്തൂരസ്രീജിതനാരിസമൂഹവും * പലതുമിഹധരണിസുരന
 ഴകിനൊട്ടുകാണുകയാൽ പാരംപരിഭ്രമംപൂണ്ടുനിലുക്കുവി
 ധൗ * അമലമണിചജിതനവവലയകടകാദിയാ മദര
 ണങ്ങളിൽമുങ്ങിമോദത്തെത്താടും * സുരതരുണിജനസദൃശസു
 ഭഗസചിമാരെടും സുന്ദരീമൗലിയാംഭുദേവപതിയും *
 മനസിബഹുസുചാമാടതിസരസമഥചെന്നടൻ മന്ദാക്ഷ
 മോടതിരേറ്റിതു കാണുകയാൽ * അവനിസുരവരനമിതുമ്മ
 ഭയിതയെന്നതു മച്ഛതമായയിതെന്നുനിനക്കുയാൽ * മന
 സിഹരിചരണമതു ചിരവിനൊട്ടുറപ്പിച്ചു മന്ദിരംപുക്കുസുവി
 ചുചാണീടിനാൻ * അവനിസുരവരനമഥധനവിഭവസ
 ക്തിക ഉല്പവുംകൂടാതെചെയ്യുപാർമ്മങ്ങളും * മുരമഥനചരണ
 യുഗനിനവെടുചസിച്ചടൻ മുക്തിയുമന്ത്യാകാലത്തുലഭിച്ചു
 തേ * സകലജഗദഭയകരനവിലജഗദീശപരൻ സർവ്വവുംഭ
 ക്തജനങ്ങൾക്കുനൽകുമേ * സകലസുഖമഴകിനൊട്ടുചരവ
 തിനകൃഷ്ണാന സേവിച്ചുകൊള്ളേണമല്ലാജനങ്ങളും * അ
 വിലപതിചരിതമനുദിചസമിതാചാൽകിലു മത്യന്തഭ
 ക്തിപുരസ്സരം കേൾക്കിലും * അഖിലധനവിഭവസുഖമ
 തുസപദിപന്നീട്ട മദ്യായമെണ്ണന്തിരണ്ടുചൊല്ലിടിനേൻ *

സഹജസുതസകലജനസഹിതമഥമാധവൻ സൈവ
 രമായ്പാരകതന്നിൽവാഴുംവിധൗ * സുകൃതിജനസുഖഭ
 മഘഹരണമതിമുഖ്യമാം സൂര്യഗ്രഹണാമന്നുണ്ടായ്ക്കരിക
 യാൽ * തദനുഭൂവിസ്കലജനമധികകരാപുണ്യമാം തീർത്ഥ
 സമസ്മാദ്യുപഞ്ചകൈചെന്നതേ * മഹിതഭജബലമുടയഭൂ
 പതിനുപാപയം മൂലേവഴുവട്ടം മുടിമുരുന്നന്തരം
 പുനരപിചകുപിതമതിനൃപതിരധിരങ്ങളാൽ പഞ്ചഹ്രദങ്ങ
 ള്ളതീർത്താതുരാമനും * നിജമനസി വളരുമൊരുപരിഭവമക
 രവൻ നന്നായവരിൽക്കളിച്ചുകാണ്ടാസ്ഥയാ * സക

ലമുനിവിബുധജനപിതൃനിവഹതല്പണം സാദരംചെയ്യാതു
യജ്ഞങ്ങൾചെയ്യേതേ * റൂപാദി വഹവധജനിതമാഹനിവഹ
ജമാക്കയും നഷ്ടമായുന്നിതുതൽതീർത്തവദവാൽ * സകലജ
ഗദധിപഭൂമുവരരചിതമാകയാൽ സച്ചതീർത്തിലുമിത്തീ
ർമ്മമുത്തമം * അതുകരുതിഭൂവിസകലജനവുമഥഭക്തിയോട
ങ്ങിനെയുള്ളസമന്താദ്രുപഞ്ചക * ഗ്രഹണദിനസമയമതുവ
രുചതുഗണിച്ചുടൻ ഗാഢോദത്തോടുപാക്കുംദശാന്തരേ *
ഭൂമിജവരരുമഖിലമുനിവരയതിസമൂഹവും ദ്രോണഭീഷ്മാദിക
രുവരരൊക്കയും * പരിചിന്നാടുസകലയദുവരരുമഥകൃഷ്ണനും
പാണ്ഡവപീരരുമാരുഭൂപാലരും * മധുരമനഗ്രഹണികളുമ
തിതസഖിവുന്ദവും മോദനകന്തിഗാന്ധാരിപാഞ്ചാലിയും *
നിഖിലഘൃപധരണിസുരതരുണിജനമൊക്കയും നന്ദാദിശോ
പാലഗോകുലവുഗ്ഗവും * വിവിധതരശകടമതിലനവധിധന
ത്തോടും ചൈത്ര്യസമൂഹവുംശുഭദൂഷങ്ങളും * ഇപപലരു
മതിസുഭഗവിവിധതരഭൂഷണ മിഹാനുകൂലമണിഞ്ഞുവന്നീ
ടിനാർ * അമരാഗണമതുപൊഴുതുഗഗനതലവുംനിറഞ്ഞാ
ശ്ചയ്യമെന്നുപറഞ്ഞുനിന്നീടിനാർ * സകലജനമതുപൊഴു
തുഭൂമുവരസരസ്സിൽ സ്നാനവുംചെയ്തുപവാസവുംചെയ്തു
ടൻ * വിവിധധനവസനതിലപത്രമായഗജങ്ങളെ വിപ്ര
വരന്മാർക്കുദാനവുംചെയ്യേതേ * അഹമകലുമതുപൊഴുതു പ
രിചൊടുകളഞ്ഞുട നാഹാരവുംചെയ്തു പാണിതല്പാചരും *
തദനുപുനരഖിലജനനിവഹമതികൗതുകം തന്നാടമിത്രബ
ന്ധുക്കളെക്കാണുകയാൽ * പുദയമതിൽവളരുമൊരുസുച
മൊടുപുണന്നുടൻ ഹർഷാശ്രുവാത്തുകൾലങ്ങൾചൊല്ലിനാർ
കരുണയൊടുപുനയുമഥസപദിവസുദേവനെ കണ്ടുകരഞ്ഞു
കൊണ്ടിത്തരംചൊല്ലിനാർ * അധിസഹജഗുണനിലയതന
യരെയുമെന്നയ മന്തരംഗത്തിൽമറന്നുപോയോഭവാൻ * സ
ഹജസുതസുതതനയതനയനിവഹത്തോടും സൗഖ്യമായ്
നിത്യംവസിക്കുന്നതില്ലയോ * ഭഗിനിപിതൃജനനിജനസഹജ
ജനമൊക്കയും ഭാഗ്യമില്ലാത്തൊരുകാലംമറക്കുമേ * അതു
പൊഴുതുസഹജമൊടുസപദിവസുദേവനു മശ്രുകങ്ങളും
വാത്തുചൊല്ലിടിനാർ * അരുതരുതുഭഗിനിതപഹുദികിമ

പിശാകു ച മാത്യയാംനിന്നത്തൊന്നുംമറക്കമാ * പര
 ഷമിതവമനസികിമപിബത്തൊന്നാലാ പുണ്യശീല
 വിധികല്പിതമാക്കയും * പരീചിനാടുയദുവരതഥകുരു
 നങ്ങളെ പൂജിച്ചുനല്ലുകൾപാടുകൾനൽകിനാർ * സരസി
 രഹനയനനൊട്ടുസതതദാരുമിച്ചുൻ സൗഖ്യമായ്യാഴ്ന്ന
 യാദവവീരരെ * സകലദിശീമരുചിനാരുനിവിചജനമാ
 സ്ഥയാ സമ്മാദമോടുപുഷ്പീനിന്നീടിനാർ * അധികത
 രകുതകൊടുമതുപൊഴുതുനന്നു മാത്രയടുക്കളെച്ചുനുക
 ണ്ടീടിനാൻ * അതിസുഖമാടതുപൊഴുതുസപദിവസുദേ
 വനു മാത്സമനായനന്നെപ്പൽകിനാൻ * ബലനമഥ
 ഹരിയുമതികുതുകൊടുനന്നെ ബലമോദത്തോടുചെന്നു
 വന്ദിച്ചുതേ * അതുപൊഴുതുനിജസുതരെവളരമാരുമോദ
 മോ ടാശ്ശേഷവുചെയ്തുവെച്ചുൻമടിയതിൽ * ജനനിയെ
 യുമതുപൊഴുതുവരതഥകുപ്പിനാർ ജാതമോദനയശോഭയും
 പൂൽകിനാൻ * നപദിയദുകലതരുണിജനമഥയശോഭയെ
 സല്ലരിച്ചാതുക്കൾപാടുകൾചൊല്ലിനാർ * സരസികഹദള
 നയനകഥകൾവസുദേവനും സാരോന്നനനുംചൊല്ലിവാണീ
 ടിനാൻ * അതുപൊഴുതുഹൃദയമതിൽവളരമാരുശോക
 മോ ടാശ്ശേഷലാപനമാറായശോപിമാൻ * അതിസുഖമാ
 ടവനിദരഹരണമുഖപങ്കജ മാലാചുവാപ്പുവുന്തുകിനിന്നീ
 ടിനാൻ * നിജചരണനതികരണമതുപൊഴുതുകൃഷ്ണനും നന്ദി
 ചൂഃഗാപീജനാന്തികൈചെന്നുടൻ * അവരൊടുകൾപ
 മതുസദയമുരചെയ്തുകൊണ്ടുപൊഴുചെന്നവിജനവനാന്ത
 രെ * ബഹുസുകൃതമുടയനിജതരുണികളെയൊക്കയും ബ
 ലമോദനമുരകെത്തഴുകിനാൻ * അതിസുഖമാടവരതഥ
 ഹരിതനു സമാഗമാ ലാനന്ദവാരിധിതന്നിൽമുഴുകിനാൻ *
 വളരമാരുമനകൃതനിജചിരഹതാപവും വല്ലവിചാർക്ക
 ഉണ്ണുദാമോദൻ * നിജമനസി വളരമാരുകരുണയൊട
 വക്കാത്തു നിമ്ബലജ്ഞാനോപദേശവുചെയ്തുതേ * അതുപൊ
 ഴുതിലതിസുഖമാടവരതഥമവിനാ രഘ്യായമെണ്ണത്തു
 ന്നചൊല്ലീടിനേൻ *

ധാണിഭരഹരണനമകരുണയോടുസാദരം ധർമ്മ
നോടുകുശലങ്ങൾചൊല്ലിനാൻ * ഹരിചരണമതുപൊഴുതു
വിമലമതിധർമ്മജൻ ഹർഷാശ്രുവുവാത്തുമന്ദമായ്ചൊല്ലി
നാൻ * സരസിതപനയനതവകരുണയുളവാകയാൽ സർവ്വ
ഭാസൗഖ്യമായ്പൊഴുത്തുണ്ടെങ്കിലും * തവചരണകമലയുഗപരി
ചരജനങ്ങൾക്കു താപഭവശരങ്ങൾവരുമോജഗൽപതേ * പു
നരപിപപലകഥകൾസരസുരചയ്ക്കുടൻ പാരിച്ചുമോദേ
നവാണിതെല്ലാപരം * കുരുഹപതിതരുണിജനമതുപൊഴുതു
മാധവൻ കാന്താജനങ്ങളെസ്സല്ലരിച്ചാരാൽ * അരികുതു
കസഹിതമഥമത്തുകേമകേൾപ്പതി നല്ലൊളവരോടുപാഞ്ചാ
ലിചൊല്ലിനാൻ * ഭൂവനമതിൽമരുചിനൊരുതരുണികളി
ലെത്രയും ഭാഗ്യമേറുംകൃഷ്ണകാന്താജനങ്ങളെ * പുരുഷകുല
വരനഖിലഭൂവനപതിനിങ്ങളെ പാണിഗ്രഹംചെയ്യുവാത്ത
കൾചൊൽകെടോ * അതുപൊഴുതുതരുണികളുമവരവരെ
മാധവ 'നാസ്ഥയാഭവാദാരുവാത്തകളൊക്കെയും * പരതരു
ണിജനസദസിസകലമപിചൊല്ലിനാൻ പില്ലാടുലക്ഷണാ
ചൊന്നാളതുനേരം * അഖിലഗുണഗണമുടയമജനകനാ
രോ ലച്യുതനെന്നെക്കൊടുപ്പതിനിച്ഛയാ * നിജഭവനമ
തിലമലമണികനകചിത്രമായ് നന്നായൊരുലക്ഷമുണ്ടാക്കി
വെച്ചുതേ * അതുനജനൊരുജനവുമഴകിനൊടുകാക്കെയി ല്ലാ
ശുജലമതിൽകാണുംചിലനേരം * പരിചൊടമജനകനൊ
രുഹൃപനിതുമുറിക്കിലോ പുത്രിയെനൽകാമവെന്നെചൊല്ലി
നാൻ * അതുപൊഴുതുകുരുഹപരമപരസുപവീരരു മസ്രു
ങ്ങളെയുമടങ്ങിനില്ക്കു വിധൗ * കരബലമൊടമവിജയ
നൊരുശരമയച്ചതു കൊണ്ടുലക്ഷ്യമുറിഞ്ഞതില്ലേതുമേ *
അതുപൊഴുതുഹരിയുമൊരുശരവരമയച്ചു നമ്പോടുലക്ഷം
മുറിച്ചുവീഴ്ത്തിടിനാൻ * മമജനകനതുപൊഴുതുബഹുസുഖ
മൊടെന്നെയും മാധവനാത്തുകൊടുത്തോരനന്തരം * സക
ലജനസുപരമമ സമരമതുചെയ്തയാൽ സർവ്വജനത്തെയും
വെന്നുനാരായണൻ * സകലജനസഹിതമഥനിജഗൃഹമ
കുപുഴു സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടുതത്രവാണീടിനാൻ * അ

572

അഥ സകലതന്ത്രികളുമവതയഭാഗ്യം മാ ഓശ്വയ്
മാശ്വയ്ക്കമന്നപുകഴ്ന്നിനാർ * അതുപൊഴുതുസകലമുനിവര
രുമതിമോദമോ ടച്യതസന്നിധൗചെന്നാത്തുകാണുകയാൽ *
വിരവിനൊട്ടുസകലഗുണവുമധമകൃഷ്ണനും വന്ദിച്ചുപൂജ
യ്ക്കുകയായിത്തീടിനാൻ * മധുമഥനമ്പസകലമുനികളൊ
ട്ടൊപാല്പിനാൻ മാന്യരായുള്ളോരുനിങ്ങളെക്കാണുകയാൽ * മമ
വിവിധതരദുരിതമഖിലമപിനഷ്ടമായ് മാനുഷജന്മവുമിന്നു
സഫലമായ് * നിഖിലജനവിവിധതരദുരിതഹരണത്തിന്നു
നിങ്ങളല്ലോഭൂവിതീർത്ഥങ്ങളായതും * അതിമധുരഹരിവച
നമിതിതദനുകേരുകയോ പത്മനഭക്ത്യാമഹാമുനിപത്നവും *
അഖിലജഗദഭയകരപരണകമലംതൊഴു താനന്ദമോടുപുക
ഴ്ന്നിപ്പുകൾവിധൗ വളരെയൊരുക്കുകമൊട്ടസുമതിവസുഭേ
വനം വന്ദിച്ചുമാമുനിമാരോട്ടൊപാല്പിനാൻ * നിഖിലമപിനി
ജമനസിസതതമറിയുന്നൊരു നിങ്ങളോടൊന്നുണ്ടുപുഷ്പചെ
യ്ക്കുന്നതാൻ * കമലഭവരചിതജനനിഖിലമിഹമിഷ്ണുതും ക
ർമ്മപാശംകൊണ്ടുബദ്ധരല്ലോഭൂവി * നരകസമജനിമൃതിയുമ
ഥസകലകർമ്മവും നഷ്ടമാവാൻകർമ്മമെന്തുചെയ്യേണ്ടതും *
നയവിനയസഹിതമിതിവചനമതുകേരുകയോൽ നാരദാദ്ര്യ
നാരുമാന്നിച്ചുചിന്തിച്ചു * ഭനുജരിപുനിജതനയനിതിഹൃ
ദിനിനയ്ക്കയാൽ ദിവ്യൻവസുഭേവനിത്തരംചൊന്നതും * സ
കലജനചരിതമിതുസതതസഹവാദേസന സാരമെന്നാകിലു
മാസ്ഥകുറഞ്ഞുപോം * ഭൂവനമതിലഘഹരണമതിനുസഹ
വാസികൾ ഭാഗീരഥിവിട്ടുപോകുന്നദൂരവെ * മുനിവരരുമ
തികതുകമിതിവചനമന്വോടു മാനിച്ചുശൗരിയോടിത്തരം
ചൊല്ലിനാൻ * സകലഗുണനിഖലയയദുവരസകലകർമ്മവും
സദ്ബ്രഹ്മശിക്ഷണകർമ്മമാനുണ്ടോ * മനസിഹരിപര
ണമതുപരിചിനൊട്ടുറപ്പിച്ചു മരംഫലസാധ്യമൊന്നുമോ
ക്കതെന്തി * അഖിലജഗദഘഹരണപരണയുഗമന്വോടു
അച്യതപ്രീത്യർത്ഥമാത്തുയജിക്കേടോ * അഘവുമധജനമൃതി

യമഖിലമപികാമവ മന്വോടതുകൊണ്ടനഷ്ടമാകുംദ്രവം * മ
 നജനിഹഭുവനമതിൽവിരവാടുജനിക്കിലോ മൂന്നുകടത്തോ
 ടുകൂടിയല്ലോവത * സകലപിതൃനിവഹമുനികൃതമുനിഗുണഭവ
 യം സന്തതിബ്രഹ്മചര്യങ്ങളാൽതീർത്തവീ * വിബുധമുണഗ
 ണവുമിഹസപദിമഖവുചെയ്തു വൈകാതതീർക്കനീസർവ്വ
 ഭാഗ്യാംബുധ * സകലജഗദധിപനിഹതവതനയനല്ലയോ
 സാധ്യമല്ലാതെയെന്നുള്ളനിനയ്ക്കോ * നിഖിലമിതിമുനിവ
 ചനസുചാമാദിതുകേൾക്കയാൽ നന്ദിച്ചവരെവരിച്ചിതു
 ശൌരിയും * സകലമുനിഗുണവുമതുപൊഴുതുവസുദേവനെ
 സാരോയാഗവുന്തത്രചെയ്യിച്ചതേ * ഭുവനപതിഹരിയെഹ
 ദികരുതിപതിനെടുപേർ ഭായ്മാരാനിച്ചഭീക്ഷിച്ചശൌരി
 യും * സരസിതഹനയനനഥസപദിമഖസാധനം സർവ്വവ
 മന്തമില്ലാതെകൂട്ടീടിനാൻ * സകലനരതരുണികളുമഥസകല
 വണ്ണവും സർവാഭരണമണിഞ്ഞുമോദത്തോടും * ചരതാമാട്ട
 സകലരസചരിതസുഖഭോജനം ചെയ്തുകളിച്ചമദിച്ചവരീ
 ടിനാൻ * വിബുധജനമതുപൊഴുതുവിവിധകുസുമങ്ങളും വാഷി
 ച്ചുവാദ്യങ്ങൾഘോഷിച്ചിതേറവും * വിവിധതരമതുപൊഴു
 തിലവിടെയുള്ളവായാക വിസ്മയചൊല്ലുവാനാവതല്ലാക്ക
 മേ * അതുപൊഴുതുമുനിവരതമരവരയാഗവു മന്വോടിതി
 നൊത്തതല്ലെന്നുചൊല്ലിനാൻ * സകലജനമതുസമയമവ
 ഭൂമദശാന്തരെ സ്നാനവുചെയ്തുവിശുദ്ധരായിടിനാൻ * പതു
 വസനധനനിവഹമണിരഥനിജങ്ങളും പാരാതദാനങ്ങൾ
 ചെയ്യിതുശൌരിയും * അഖിലജനമതുപൊഴുതുധനമതുവരി
 ച്ചുകൊണ്ടാശ്ചര്യമെന്നുരചെയ്തുപോയിടിനാൻ * സകലനര
 പതികളെയുമതുപൊഴുതുശൌരിയും സല്ലാരവുചെയ്ത
 മോരനന്തരം * ഇരവുപകലധികതാസു ചമോടഥനന്ദന
 മിന്നിന്നുപാകേണമെന്നുനിനച്ചാൻ * മുരമഥനവിരഹമതു
 മനസിസഹിയായ്ക്ക മാൽ മാരിച്ചതത്രാവപാത്തുമാസഭവ
 യം * സരസിതഹനയനനഥനിരവധിധനങ്ങളാൽ സൽ
 ക്കാരവുചെയ്തച്ചിതുനന്ദന * പരിചിന്നൊടുവിദൂരനൊടു
 സഹിതമഥകൃഷ്ണൻ പാണ്ഡവന്മാരെപ്പറഞ്ഞയച്ചപ്പൊഴെ *
 സകലജനസഹിതമഥനിജമഹിതമന്ദിരെ സതപരചെന്നു

സുവിദ്യവാണീടിനാൻ * അഭിവർദ്ധിതമതുസകലമഴകൊടു
ലഭിക്കും ലാനകദുരഭിതാനായദുഷ്ടം * അധിപതരസുഖ
സഹിതമവിടെമരുവീടിനാ നജ്യായമണ്ണമണ്ണുപാങ്ങു
ണാൻ *

കമലഭൂനയനനൊരുഭിവസമതാതാൻ കാക്കൽ
വീണാശുവണങ്ങിനില്ക്കുവിധൗ * മുനിപന്ഥനമതുകരുതി
മനസിചസുഭവനം മോദമോടാശ്ലേഷവുംചെയ്യുചൊല്ലി
നാൻ * സകലജഗദചരചരമഖിലനിജമായയാ സൃഷ്ട്യാഭി
ചെയ്യുന്നനാഥനല്ലോഭവാൻ * സപദിതവചഹിമയതുസക
ലമുനിവൃന്ദവും സത്യമായ്ചൊൽകയാലിന്നറിഞ്ഞീടിനേൻ*
സകലജഗദഭയകരജനനസമയഭവാൻ സുതിഗ്രഹത്തി
ങ്കൽനിന്നരുചെയ്യവ * മമനസിമധുരമനസകലമപി
നിന്നുടെ മായമാനനായ്യാണുപാദയനഹം * തവചരിത
മിതുപൊഴുതുമുനികളുരചെയ്തയാൽ തപഃപന്തങ്ങളുമിപ്പൊൾ
നിനച്ചുണാൻ * മനസിമപുനരപിചകിമപിതവചമയോ
മോഹമുണ്ടാക്കിച്ചമയ്ക്കരുതേതുമേ * അരിനതവചരണയുഗ
മഴകൊടുവണങ്ങിന നെന്ത്യയൊരുഗതിയില്ലിനിക്കാരുമെ*
തവചരണനളിനയുഗമകതളിരിലൊപ്പാഴും തോന്നീടുചാ
നായനഗ്രഹിക്കേണമെ* ഇതിജനകവചനമതികരുണയോ
ടുകൾക്കു മേലിന്ദീപരേക്ഷണൻമന്ദമായ്ചൊല്ലിനാൻ * സ
കലഗുണനിലയമജനകതവദാക്ഷിതം സർവ്വംസത്യമതി
നില്ലസംശയം* രജനീചരദിതിജസുരനരചഗമുഗങ്ങളും രാമ
നംഞാനുംഭവാൻചരതം * സകലമപിവരപുരുഷനൊരുവ
നപിനിണ്ണയം സന്തതംമായതാനൊന്നുംഭവം * സതത
മപിഹരിചരണമതുഹൃദിനിനയ്ക്കിലോ സംസാരവൃന്തീന്മു
ക്തിയുറക്കെവരും * ഭനുജരിപുവചനമതിമധുരമിതികേൾക്ക
യാൽ പന്ദപ്രഭമതീൻചാണിതുശൗരിയും* നിജതനയരാ
ട്ടതഭനുജനനിയുമുരച്ചിതു നിങ്ങളുമീശപരനാരെന്നറിഞ്ഞു
ണാൻ * വിഷുധരിപുപധമതിനകമലഭവചൈവഭവാൽ വ
ന്നമമാത്മജനാരായ്യിറാനതു * തവചരണമലമയിരരണമ
യിലവിഭാഗം തപൽഭക്തയായതാനൊന്നുചൊല്ലുന്നതേ* മൃത

സുതനെഗുരുവാനുപദിക്കണയാദവാൻ മോദനേനൽകി
യചാത്തകൾകേട്ടുഞാൻ * കുമതിമമസഹജനമതവസഹജ
ബാലരെ കൊന്നൊടുങ്ങുവംശമിടുന്നതില്ലമേ * കിമപിപുടി
കുരുണായാട്ടമവാരയായനാൾമേ കാട്ടിത്തരികിടലനന്നാ
യിരുന്നതേ * ഇതിജനനിവചനമതികുരുണമഥകൾക്കയൊ
ലിന്ദീ പരാജനംരാമനമെപ്പൊഴു * കുതുകരാട്ടസുതലമതില
തിജവമിറങ്ങിനാർ കണ്ടുദക്ഷ്യബലിതാനംവണങ്ങീനാൻ *
ബലിയുമഥനിജമനസിമരുചുമാരുന്നാഥനെ ബലമോദ
ത്തോട്ടകണ്ടാരനന്തരം * പരവശതയൊട്ടുസകലധനമതുസ
മപ്പിച്ചു പൂജചെയ്തൊന്നുതിച്ചുചൊല്ലിടിനാൻ * ജയസക
ലജഗദധിപമസകലകർമ്മവും ജന്മവുമിന്നുസഫലമായ്വന്നി
തു * ഭവഹരണതവ പരണകമലമിഹകാങ്കയാൽ ഭാഗ്യവാ
നാരിൽചെച്ചാട്ടുനാടയനാഥം * സകലജഗദചരപരപര
ഗുരുവാംതവ സാധിപ്പതിനൊന്നുമില്ലനിരിക്കിലും * കുരുണ
യൊട്ടമസവിധഭൂവിവരവതിനിഹ കാരുണമെന്നെ
രുൾചെയ്തുവണമ * മധുമനനതുപൊഴുതുബലിയൊട
രുൾചെയ്തു മന്യശീലഭവാൻകേട്ടാലുമെങ്കിലും * വിധിത
നയമനുവിനടയുഗമതിൽമരീചിക്കു വിച്ഛാതരായാരുപുത്ര
രുണ്ടായിത * കമലഭവനതുപൊഴുതുനിജതനയരെക്കണ്ടു കാ
മിക്കയാലാരപേരുംചിരിച്ചുത * ശരഹിതമതികളിവർലി
തിജസുതരാകുന്നു ശാപംവിരിഞ്ചൻകൊട്ടുത്താരനന്തരം *
വിരവിനൊട്ടമവതമഥിതിജകുലജാതരാ യന്നുഹിരണ്യക
ശിപുതൻപുത്രരായ് * അവരെബതമജനനിജരമതിൽമാ
യയ്യ മെപ്പൊഴുകൊണ്ടുവന്നാക്കിമല്ലാസനാൽ * ക്രമമൊട പ
രതുപൊഴുതുജനനമതുചെയ്യതേ കൊന്നിതവർകളെകംസ
നന്തൽക്കണേ * പുനരപിപദിതിജകുലമതിലവർപിറന്നി
തു പാക്കുന്നതുണ്ട പരന്നംതപാന്തിക * മമജനനിയുടെമ
നസിതനയകൃതശോകങ്ങൾ മാറുവാൻകൊണ്ടുപോകുന്നു
നവരൊത്താൻ * അപടയദുരിതമതുസകലമപിനഷ്ടമായ
ദ്വൈപമൽപദോചേൻ പർവാണിടും * തവമനസിചിതത
ലിലമിഹവരമസംശയം തന്നാലുമിപ്പോളവരെക്കൈ പകരൈ
നി * ബലിയുമഥനേജസുതരവരെയുമെപ്പൊഴു ബലമോ

ഭത്താടുവഴിച്ചുനൽകിനാൻ * കമലഭട്ടനയനനാഥവിജയ
 ഹജബാലാർ കൊണ്ടുപോയ്ക്കാതാവിനാശ്ശുനൽകീടിനാൻ *
 തനയൻകൊടുവകമലമലി പിന്നൊട്ടുകാണെ യാൽ തന്നെമാന്നാ
 ശ്ശുഭവകീഴേവീര്യം * നയനജലസഹിതമഥമുലയതുപുറന്നു
 ടൻ നന്നായ്മുരുകെത്തഴുകിമോദത്തൊട്ടും * നിജമടിയിലതി
 സുഖമാടവരൈവതവച്ചുടൻ നന്നായ്മുലയംകൊടുത്തി
 തെല്ലാക്കുമ * നിജമനസിതനയമുതിജനിതബഹുശോകവും
 നീങ്ങിസുഖിച്ചിതുഭവകീഴേവീര്യം * നളിനഭട്ടനയനനാഥ
 ജനനദിവസപുരാ നന്നായ്മുളിച്ചുലകൾകുടിക്കയാൽ * അ
 ഘമവിചമതുപൊഴുതുവിരൈപാട്ടുനശിച്ചുവ രമ്മയെവന്ദിച്ചു
 നാകവുംപുക്കുത * അവിചമപികമലഭട്ടനയനനാഥയ
 യെ നാപ്പൊഴുച്ചിതുകണ്ടവരൊക്കെയും * ഇനിയുമിവപലവ
 രിതമവിചജഗദീശപര നിഷ്ഠയാചെയ്യു പയ്യുണ്ടെന്നറിക
 ടൊ * അനദി.പസമിതുപാകിലധികസുകൃതംവരു മദ്ധ്യായ
 മാമിന്നെണ്ണതും ചൊല്ലിനേൻ *

മുനിപരനാടുതുപാഴുതു വിജയസുതനന്ദനൻ മോദേ
നവനിച്ഛസാദരംചൊല്ലിനാൻ * കഥയമജനകനുടേജന
നിയജിതശ്രമം കൊണ്ടു പിതാമഹൻപോന്നോരുവാന്തകൾ
അതുപാഴുതു മുനിപരനമഴകിറന്നാടുചൊല്ലിനാൻ നജ്ജനൻ
തീർത്തുളാട്ടുവാൻപായനാൾ * അവിചാജനദുരിതഹരവി
മലബഹുതീർത്ഥു മാടിപ്രഭാസംപ്രവേശിച്ചുനന്തരം * മുരമ
ഥനസഹജയുടെഗുണഗണമശേഷവും മോദനകേട്ടാശ്രു
കാമമുഴക്കയാൽ * സകലപതിസഖനമഥസപദിയതിഃവദ
മായ് സതപരംപോരകതനിച്ചുപുഴുക്കുത * സകലമദുവര
മതികുതുകമാടാരാമനും സന്യാസിയായെച്ചുനവനിച്ഛസാദ
രം * മധുരമനദഗിനിയുടെമഹിതമണിമന്ദിരെ മാനിച്ചുവാ
ഴിച്ചുസൽക്കരിച്ചീടിനാൻ * ശമനിയമമുടയയതിവരനുബല
ദേവനും ശുശ്രൂഷണത്തിനുകല്പിച്ചുഭൂതായ * സരസിതഹ
നയനയുടെശശിസദാഭക്തവും സല്ലാപരീതിയുപക്രമ
കുവും * പലതുമിവയതിവരനമഴകിറന്നാടുക്കുകയാൽ പ
ഞ്ചബാണാത്തനായ്കത്രവാണീടിനാൻ * കഥസമുഖിയ

മഥസുഗൃഹയതിരൂപവും കണ്ടുകാമാസ്രുങ്ങുദൈവംവി
 ധൗ * അപലമതിബലനമഥനിജഭഗിനിതന്നായ മാതു
 ഭാഷാധനനാജ്ഞാണ്ടനൽകവാൻ * നിജമനസി കരുതിയതു
 മുരരിപുവരിഞ്ഞഥ നന്ദിമുദാരുസംഭാരയുണ്ടാക്കിനാൻ *
 അതിനയദുവരതമതികതു കമൊടുരാമന മന്വേദവാരിധിതീ
 രംഗമിച്ചിതു * കമലഭൂനയനനടെസഹജയെധനഞ്ജയൻ
 കൃഷ്ണാനവാദേനതേരിൽകരേറിനാൻ * സപദിപടനിവ
 ഹമതുപൊഴുതഥതട്ടക്ക മാൽ സച്ഛജനത്തെയുംവെന്നമഹാ
 രഥൻ * കമലസമവനെയൊടുമഴകൊടുഗമിച്ചിതു കേട്ടു
 കോപിച്ചുപുറപ്പെട്ടുരാമനും * സകലയദുവരതമമുരമഥന
 നംബഹു സാന്തപചാങ്ങേർപാഞ്ഞടക്കീടിനാൻ * കനി
 വിനൊടുബലനമതികതു കമൊടുശരീരവും കന്യാധനങ്ങേ
 കൊടുത്തയച്ചീടിനാൻ * സകലധനസഹിതമഥവിജയന
 മനാകുലം സുന്ദരിമൗലിയോടൊത്തുവാണീടിനാൻ * വി
 ജയനടെചരിതമിതിമുനിയുമരുൾപയ്യുടൻ പില്ലാടുകൃഷ്ണ
 രിതങ്ങേർചൊല്ലിനാൻ * മുരമഥനസഖനൊരുവനവിവ
 ഗുണശീലവാൻ മുഖ്യൻശ്രുതദേവനെന്നുപരംഭിജൻ *
 മനസിഹരിചരണയുഗമനവരതമാത്തുടൻ മൈഥിലരം
 ജ്യസുചിച്ചുവാണീടിനാൻ * മനസിഹരിചരണമതുകരു
 തിബഹുവാശപനം മൈഥിലഭൂപനംതത്രമേവംവിധൗ *
 മധുമഥനനൊരുദിവസമവരുടെഹിതത്തിനായ് മൈഥില
 രാജ്യത്തിലാത്തുഗമിച്ചതേ * സകലമുനിപരസഹിതമഖില
 ജഗദീശനെ സച്ഛജനങ്ങളുംകണ്ടുമദ്ധ്യേപഥം * കലിതസു
 ഖമവരവർകൾനിജനിജധനോചിതം കാഴ്ചയുംവെച്ചുപണ
 ണിനിന്നീടിനാൻ * അഥഹരിയുമതികരുണമവരയുമന
 ഗ്രഹി മുന്വേദാചനമിഥിലപുക്കീടിനാൻ * അതുപൊ
 ഴുതനരവരനമവനിസുരമുഖ്യന മത്യാന്തമോദേനചെന്നതി
 രേറുത * അതിചിമലമതികളുവരധികതരഭക്തിയാ ഓ
 തുനിമന്ത്രണംചെയ്യാറിരിവരും * അതുപൊഴുതുമുരഹരന
 മവരുടെഹിതാർത്ഥമാ യാതമറിയാതരണ്ടുരൂപത്തൊട്ടും *
 അവരുടെവേനമതിവഴകൊടുഗമിക്കയാ വത്യാന്തസുന്താ
 ഷമോടുമിരിവരും * സകലജഗദധിപനെയുമഖിലമുനിമാ

രെയും സൽക്കരിച്ചുവന്നുതിച്ചുവരിവരും * ഹരിചരണ
പരിചരണായാട്ടമഥമഹീസുരൻ ഹഃഷ്ണമാധവൻത
ന്നോട്ടാചാല്പിനാൻ * കമലഭൂനയനജയജയജയജഗൽപ
തേ കാരുണ്യപാരിധ്യമൃഗ്ഗനമാസ്തുതേ * മമദുരിതഫലമ
ഖിലമിതുപൊഴുതുനഷ്ടമായ് മാനുഷജന്മവുമിന്നുസഫലമാ
യ് * തവചരണപരിചരണഫലമതുലഭിച്ചുതേ തപസ്വ
സാദാത്ഥമിന്നെന്തുചെയ്യേണ്ടുഞാൻ * അതുപൊഴുതിലവ
നിസുരകരമതുപിടിച്ചുകൊണ്ടുജനേത്രൻചിരിച്ചുകൾ
ചെയ്യിതു * സകലമുനിയരണിസുരപരിചരണചെയ്തീ
സന്തോഷമത്രനമിക്കുന്നുമില്ലേടോ * നിഖിലമുനിഗണവു
മഥധരണിസുരചക്രവും നീക്കമില്ലെന്നുടത്രപരമന്നോക്ക
വീ * മുനിനിവഹധരണിസുരപരിചരണമെന്നിയെ മൽ
വൃജാകാണ്ടുപ്രസാദിക്കയില്ലുഞാൻ * മമചരണപരിചര
ണരഹിതമഥവിപ്രാര മാനിക്കിലുണ്ടാൻപ്രസാദിക്കുമോര
വും * മുനിനിവഹധരണിസുരചരയതിനാൽഭവാൻ
മൽപ്രസാദാത്ഥമായ് പൂജിക്കനിത്യവും * തവമനസിരുചി
താതുസകലമതിനാൽവരും തപൽഭക്തികണ്ടുതളിഞ്ഞു ഞാ
നോരവും * ഭവനപതിചപനമതുസദയമിതിഭേദക്കയൊൽ
ഭക്ത്യാമുനികളെപ്പൂജിച്ചുവിപ്രനും * നരവരനഥധരണി
സുരചരനമാദരാൽ നന്നായനഗ്രഹംചെയ്തനാരായണൻ *
സകലമുനിജനസഹിതമഴകൊടുഗമിച്ചുടൻ സതപരംപോര
വതിപൂജമേയിനാൻ * അനദിവസമിതുപറകിലവനജിത
ഭക്തനാ മദ്ധ്യായമേഴുമിന്നെണ്ണതുംചൊല്ലിനേൻ *

മഹിതഗുണനിലയനഥനരചരനമാദരാൽ മാമുനി
ശ്രേഷ്ഠനെവന്ദിച്ചാചാല്പിനാൻ * നിഗമശതനിഖിലമഹ
ദ്വഹിഷഭമേയമായ് നിത്യമായുള്ളൊരുനിഗുണബ്രഹ്മണി *
വിമലതരഹൃദയമുനിവൃഷഭസഗുണങ്ങളും വേദങ്ങളെങ്ങി
നെസഞ്ചരിക്കുന്നതും * ഇതിമനസികിമപിമജനിതമിഹ
സംശയ മിന്നഭവാനതുതീർത്തുള്ളേണമേ * ഴപതിയൊടു
ശുകമുനിയുമതുപൊഴുതുനാരദ നാരായണമുവിശ്രേഷ്ഠസം
വാദവും * പലമുനികളുടെസദസിപരിചൊടുസനന്ദന

പ്രാക്തശ്രുതിഗീതയുപാഞ്ഞീടിനാൻ * സദയമമമുനി
വൃഷഭവചനമതുകേൾക്കയാൽ സംശയംതീർന്നിമന്യുതനയ
നും * അധികതരപുത്രസുഖസഹിതമഥമേവിനാ നദ്ധ്യോ
യമണ്ണതുമട്ടുപറഞ്ഞുഞാൻ *

—*—

മുരമഥനസഖതനയതനയസുപതീശപരൻ മാമുനി
തന്നോടുപിന്നെയുചൊല്ലിനാൻ * സകലസുരഗണദിതി
ജനജനമൊക്കെയും സംഹാരമുണ്ണിയായുള്ളകാലാരിയെ *
ഭജനമതുകനിവിന്നോടുകിമപിബതചെല്ലിലോ ഭോഗനമു
ദ്ധികൾവന്നുകാണുന്നുതേ * അഥകമലയുടെരമണപമേതു
ഭജിപ്പവ ക്കർമ്മങ്ങളല്ലാംനശിച്ചുകാണുന്നുതേ * ധൂരിവരെ
യുമഴകിന്നോടുഭജനമതുചെയ്യ പ ക്കിതമംവിരുദ്ധഫലപ്രാപ്തി
ചേരുമോ * സുപതിയുടെവചനമിതിനിശമനദശാന്തരേ
നന്ദിച്ചുതരെയ്യമാമുനിഃശ്രഷ്ടനും * മഹിതഗുണവിപ
യസുപപരമശിവനീശപരൻ മായാനപിതഗുണയുക്തനെ
നോക്കുടോ * സകലപതിശിവനമഗുണസഹിതനാക
യാൽ സേവിപ്പവക്സമുദ്ധികൾനൽകുമോ * സരസിതഹ
നയനനമഗുണരഹിതനാകയാൽ സേവചെയ്യുന്നവൻനി
ട്ടുണനായുതം * അവിപസുപകലതിലകനമലമതിധർമ്മ
നച്യുതൻതന്നോടുരാജസുയാന്തരേ * സകലജനസദസി
ബഹുവിധസകലധർമ്മവും സാരോചോദിച്ചറിഞ്ഞാരനന്ത
രും * മനസിബഹുക്തകമൊടുമിതുസപദിചോദിച്ചു മാധ
വനാപ്പാളുതരെയ്യസാരം * മമചരണയുഗളമതുപരി
ചൊടുഭജിക്കിലോ മാനവമത്സരയുനശിപ്പിച്ചുഞാൻ *
അയനടയധനഹരണമതുസപദിചെയ്യിട്ടു മത്സമുണ്ടോ
യാൽമദിച്ചുപാമേവനും * മഹിതധനനിപഹമതുവിരവൊ
ടനശിക്കിലോ മിത്രബന്ധുക്കളവനെവെടിഞ്ഞീടും * സപ
ദിനിജജനരഹിതമവനതനേന്തരം സംസർഗ്ഗമുണ്ടായുതംമമ
ഭക്തരിൽ * അതുപൊഴുതുകരുണയൊടുമവനമഭക്തിങ്ങ

* ഈ അദ്ധ്യായത്തിലുള്ള ശ്രുതിഗീതയുടെ മൂലവും വരാഹ
ര ശാമുദനവനവർകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഭാഷാഗാനവും ഈ പു
സ്തകത്തിന്റെ ആദ്യത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

നന്ദോത്തമൻകാമാട്ടക്കുത്തുമുക്കിയും * പരിചിന്നൊട്ടമമ
 നസികതണമുളവാക്കുവാൻ പാരംപരധീനമെന്നാത്തുസ
 ുതം * കമലഭവഹരവിബുധവരഹരസുതാദിയം ക്ഷി
 പ്രപ്രസാദികളെജ്ജിമുത്രയും * വിരവിന്നൊട്ടബഹുവിഭ
 വധനമതുലഭിച്ചുടൻ വാഴുന്നസംസാരസംഗമഗന്ധായ് *
 മുരമനകമലഭവപുരമനനെന്നിവർ മുവൃതംശാപവരപ്ര
 ഭന്മാരെടോ * ശശിധരനമകമലഭവനനമതിദ്രുതം ശാ
 പവരങ്ങൾകൊടുക്കുമഹാമതേ * നളിനഭൂനയനനമവ
 രമപിചശാപവും നൽകുവാൻകാലംനിരവധിചെല്ലുമേ *
 പരമശിവചരിതമതുപരിചിന്നൊട്ടകേൾക്കുവീ പണ്ടുവൃക്കാ
 സുരനായശകുനീജൻ * കമതിവരനഥസകലഭൂവനവുമട
 ക്കുവാൻ കാമിച്ചുനാരദൻതന്നോടൊരുദിനം * കമലഭവപ
 രതുധരഹരികളിവുമുരിൽ ക്ഷിപ്രപ്രസാദനോരന്നുചോദി
 ച്ചതേ * മുനിവരനമതുപൊഴുതിലവന്നൊട്ടരചെയ്തു മാരാ
 രിശീലപ്രസാദിക്കുമെന്നതും * മുനിവചനമിതിവിരവില
 വനമഥകേൾക്കയാൽ മാരാരിയെത്തപചെയ്തുടങ്ങിനാൻ
 അസുരസുതനമിതബലനധികതരനിർദ്വേഷ മാത്മമാംസം
 കൊണ്ടുഹേമംതുടങ്ങിനാൻ * കമലശരമനനുടെവിമല
 ചരണാംബുജം കാണായ്ക്കുമാലവൻസപ്തമാസരേ * അതി
 കപരിതമതിസപദിനിജഗളമരപ്പതി നന്ദോട്ടവാൾകൊണ്ടു
 ചെട്ടംഭരാനതര * അതികൃപയാടവിലജഗദധിപതിമ
 ഹേശ്വര നഗ്നിയിൽനിന്നുഴന്നീറരസംഭ്രമം * ദനുജനുടെ
 കരവുമതിധടിതിപിടിച്ചപ്പട്ടതേ ഭാനവഗാത്രവുംവൃണ്ണമായ
 ഛൊഴ * അസുരവരതരുവനിഹവരമവിലമെന്നതു മലേ
 ളുശഖരനപ്പോളുള്ളിനാൻ * ദിതിസുതനമതുപൊഴുതുഹ
 രചരണപങ്കജ ഭീഷ്മനമസ്താരവുംചെയ്തുചൊല്ലിനാൻ *
 പുരമനമകരമിതാരുവനുടെമുഖ്നി പാരാതൈവചുരവ
 വൻമരിച്ചീടണം അഖിലജഗദേകരനഥമനസിചിന്ത
 യോടങ്ങിനെവന്നീട്ടാമെന്നതുകൾചെയ്തയാൽ * അസുരന
 മപുരമനശിരസിനിജഹസ്സുവു മപ്പൊഴുവെപ്പാനടുത്തു
 ചെന്നീടിനാൻ * കരുണയാട്ടമഹമിവനവരമിഹകൊടു
 ക്കയാൽ കൊല്ലുന്നതുംഗമമല്ലെന്നതോക്താൽ * ഹരനമഥ

സപദീനിജവൃഷഭവര മേറിനാൻ ഹാ കഷ്ടമെന്നരുപെ
 യുദ്ധോദികൾ*അന്തരനഥപുരമഥനകരകമലസംഗമ മൽ
 ഭൂതയോഗപ്രഭാവംവരികയാൽ * പരുഷമൊട്ടമതിജവമൊട
 വനമഥപുഷ്പരേ പാഞ്ഞുപുരാരിതൻപിന്നാലെചെന്നിതു *
 അതിഭയമൊടവിലദിശിഹരനമഥപാഞ്ഞുട നല്ലൊഴുവെ
 കുഞ്ഞുലോകമുൾപ്പുക്കിതു *മുരമഥനനതുപൊഴുതുസകലവുമരി
 ണ്തെഥമന്ദമൊരുവട്ടത്രമായ്ചെന്നുടൻ * പഥിശകുനിസുത
 നൊടഥമധുരമുരചെയ്തേ പായുന്നതെന്തുനീദൈത്യമൃഡാ
 മണേ * സകലമപിപറകപറകഴകൊട്ടമഹാമതേ സാഹായ്യ
 മൊക്കെയുംചെയ്യുന്നതുണ്ടുഞാൻ *മധുമഥനവചനമതിമധുര
 മിതികേൾക്കയാൽ മോഹിച്ചവൻവാത്തയൊക്കെയുംചൊല്ലി
 നാൻ* പരുഷമൊട്ടുകുനിസുതവചനമതു കേൾക്കയാൽപാ
 രംചിരിച്ചരുപെയ്യിതുവണ്ണിയും*അയിദനജവരസുമുഖശ്ര
 ണമമവചോഭവാ നയോനിനക്കിന്നവിസ്മൃതിവന്നിതോ*പുര
 മഥനനിവനരികമഖപിഹതിചെയ്തയാൽ പ്രേതമായ്നന്നിതുദ
 ക്ഷശപത്തിനാൽ * നിഖിലദിശിനിശിതമസിചിതയതിൽ
 വസിക്കയാൽ നഷ്ടമായ്നന്നപോലീശപരതപസേവേ * കുരുജ
 നവുമിവനൊടിഹവരമതുവരിക്കയില്ലൊന്നാഹമിക്കുന്നതി
 ല്ലപരങ്ങളും * മമവചനമന്തമിതിതവമനസിസംശയം മാ
 നശീലനിനക്കുണ്ടെന്നിരിക്കിലോ * സപദിതവശിരസിനി
 ജകരമതുധരിക്കുനീ സംശയമല്ലിതുമിഥ്യയെന്നോക്കുടോ *
 അന്തമിചനനിയുമിവപറയരുതതിന്നനാം അന്വോടവ
 നെവധിക്കയുംവേണമേ * മധുമഥനമധുരതരവചനസുധ
 യാലവൻ മോഹിച്ചഹസംതലയിൽവെച്ചീടിനാൻ * അ
 തുപൊഴുതുഹരനടയമഹിതവരശക്തിയാ ലാട്ടുവുകാസു
 തൻനഷ്ടമായ്നന്നിതു * അതുപൊഴുതുവിബുധജനമുനിർഭീവ
 രഹമൊക്കെയു മധ്യതർതന്നെസ്തുതിച്ചാർപലതരം * അമ
 രതസുമനികരമഴകൊട്ടാചാരിഞ്ഞുട നല്ലരസ്രീകളും
 തത്തുടങ്ങിനാർ * അഥഹരിയുമഴകിനൊട്ടഹരനൊടരുളീ
 ടിനാ നാത്മപാപത്താൽമരിച്ചിതുദൈത്യനും * സകലസു
 തദനജനരദിതിജവരരെങ്കിലും സജ്ജനദേവങ്ങൾചെ
 യ്തവന്നാകിലോ * ഇഹമൃതിയുമധികതരനരകഫലവുംവരു

മീശപാദോഷത്തിനെത്തുചൊല്ലാവതും * സകലജഗദപര
ചരപരമഗുരുവരപതി സാഹസംചെയ്തിവൻചത്തതുചി
ത്രമോ * മനോഹരനതുപൊഴുതനരകമുരവൈരിയെ മാനി
ച്ചയാത്രപറഞ്ഞുഗമിച്ചതേ * ഇതിപരമശിവനടയനേജഭ
യമോക്ഷണ മിച്ഛയാകേൾക്കിലുംനന്നായ്ക്കിളം * അവി
ലഭയമതുമിതദൃഢിയുമകുന്നുപോ മദ്ധ്യായമെണ്ണതുമൊമ്പ
തുചൊല്ലിനേൻ *

സകലമുനിവരജനവുമൊക്കെപൊഴുതുമ്പ്രമാം യോഗം
സരസ്വതീതീരേതുടങ്ങിനാർ * അതുപൊഴുതുപരമശിവഹ
രികളിവർമുച്ചരി ലാക്ഷ്മഹതപമെന്നുള്ളവാദത്തിനാൽ * അ
രിവതിനൂറ്റുമുനിയുമഖിലമുനിശാസനാ ലംഭോജസംഭവ
സന്നിധൗചെന്നിതു * ജനകനടൈവരചരണയുഗമതുവ
ണങ്ങാതെ നന്നായ്ക്കീർത്തിപ്പതിനൂറ്റുമുനി * സകലമുനിജ
നസദസികമഖ്യാസസന്നിധൗ സിംഹാസനൈചെന്നിരു
ന്നുസമാനമായ് * അതുപൊഴുതുകമലഭവനതികുപിതനാക
യാ ലപ്പെഴാഴ്ചമുനിയെചെന്നശിവാന്തികേ * അതുപൊഴു
തുമുനിജസഹജമുനിയെഹരനാദോ ലാഭോഷണംചെയ്തി
ന്നതുടന്നതേ * തന്നെത്തുമുനിയുമഹരനാദോചെയ്തിതു
തൊട്ടീടരുതുമിബ്രഹ്മപുരാകയാൽ * ശശിധരനമതുപൊ
ഴുതിലതികുപിതനാകയാൽ ശുദ്ധമെടുത്തുമുനിയോടടുത്തിതു *
വീരവിനൊടുശിരിസുതയുമഹരപദോംബുജേ വീണവണ
ങ്ങിപ്പാഞ്ഞടക്കീടിനാൾ * വിഗതഭയമഥമുനിയുമലകമ
ലേക്ഷണൻ വാഴുന്നവൈകുണ്ഠലോകമുൾപൂക്കിതു * അഥ
ഹരിയുമഴകിനൊട്ടുസരസിതടമങ്കത നങ്കേകിടപ്പതുകണ്ടു
മുനീന്ദ്രനും * വീരവിനൊട്ടുഹരിയടയസവിധഭവിചെന്നു
ടൻ വക്ഷപ്രഭുശേത്തിലൊന്നുചവിട്ടിനാൻ * മധുമഥനന
തുപൊഴുതുജവമൊടെഴുനീറുടൻ മാമുനിശ്രേഷ്ഠനെവന്ദി
ച്ചുചൊല്ലിനാൻ * സരസിതടമലഭവതനയമുനിവരതപോനി
ധേ സാഗതമല്ലയോചൊൽകമഹാമതേ * അഖിലജഗദ
പരഹരണതവചരണരേണുകാ ണ്ട്രമമഗ്രഹംതുലാമായു

നേത * അഖിലമുനിതിലകമമനസിഭവദോഗമ മല്ലു
 മിന്നറിഞ്ഞീടായ്ക്കാരണം * കമതിജനസദൃശമഥശയനമേ
 ചെയ്തും കാരുണ്യമാടുപൊരത്തുകൊള്ളണമെ * മമ
 ദുരിതഹരമുരസിതവചരണലാഞ്ചനം മറിച്ചുനിത്യംധരി
 ക്കുന്നതുണ്ടുഞാൻ * അഖിലജഗദധിപമുദുവചനമിതികേൾ
 ക്കയാ ലാനന്ദവാരിയൗമഗനനായ്ക്കാമുനി * മനസിഹരിചര
 ണയുഗകമലവുമുറപ്പിച്ച മോദനചെന്നുമുനിജനസന്നി
 ധൗ * സരസിജഹഭവനപുരമഥനഹരിവാത്തകൾ സച്ച
 വുമുണ്ടായപോലെചൊല്ലിടുന്നാൻ * സകലമുനിവരരുമഥ
 ഗുവചനഗൗരവാൽ സതപ്രധാനൻഹരിയെന്നറയ്ക്കയാ
 ല് * സപദിഹൃദിഹരിചരണകമലവുമുറപ്പിച്ച സത്രവും
 ചെയ്യവർമുക്തിലഭിച്ചതേ * ദനുജകുലമഥനെന്നൊരുപൊഴ
 തിലഥകേശവൻ ദ്വാരകമന്ദിരവാഴുംദശാന്തരേ * അവ
 നിസുരവരനൊരുവനൊരുതനയനന്തദവി ചുല്ലൊഴുബാ
 ലൻ മരിച്ചതുകാരണം * മൃതസുതനെവിരവിനൊടുകരമതി
 ലെടുത്താതു മധവമന്ദിരദ്വാരത്തുവെച്ചുടൻ * അതികരു
 ണമഖിലയദുസദസിധരണീസുര നാക്രന്ദനംചെയ്തുദുഃ
 ഖനചൊല്ലിനാൻ * വിഷയസുഖമഖിലമപിസതതമനു
 ഭൂതനായിപ്രവിദേപഷണംചെയ്തിലുണ്ണനായ് * മരുവുമൊ
 രശരഘപതിദുരിതമതുകാരണം മൽസുതനിന്നുമരിച്ചതനി
 ണ്ണ്യം * ദനുജസമഘപതിയുടെധരണീസുരവാസികൾ ദുഃ
 ഖിക്കയല്ലാതെയെന്നൊന്നുചെയ്തും * അതിരുദിതമൊടുധ
 രണീസുരവചനമാത്രകേ ട്ടാരുമൊരുത്തരുംമിണ്ടായ്ക്കാര
 ണം * അവനിസുരവരനഥസുതശവമെടുത്തുകൊണ്ടങ്ങു
 ചെന്നത്യന്തദുഃഖനമേവിനാൻ * പുനരപിചവിമലമതി
 ധരണീസുരവയ്ക്കും പുത്രൻജനിച്ചുമരിപ്പതുകാരണം * മധു
 മഥനഗൃഹസദസിനിജസുതനെവെച്ചുടൻ മുന്നേകണക്കേ
 പറഞ്ഞിതുവിപ്രനും * അതിനൊരുജനവുമൊരുമൊഴികൾ
 പറയായ്ക്കയാ ലന്തണൻദുഃഖിച്ചുപോന്നുവാണീടിനാൻ *
 ഇതിധരണീസുരവരനതനയരുളവായവ റിങ്ങിനെതന്നെ
 മരിച്ചുപോയെടുപേർ * സതതമപിധരണീസുരനതുഹരിഗൃ
 ഹേചെന്നു സന്താപമോടെപറഞ്ഞിങ്ങുപോന്നിടും * അ

മനവമസുതമരണമതുധരണീദേവന മച്യുതമന്ദിരൈച
 ന്നചൊല്ലുംവിധൗ * കിമപിചുനരൊരുജനവുമതിനപറയാ
 യ്ക്കാൽ കണ്ടുനീന്നോരുധനഞ്ചയൻചൊല്ലിനാൻ * ഇഹ
 നരണിസുരവൃഷഭധരണിപതിയായ ച റിലയോവിപ്രര
 ക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ * യദവൃഷഭരിവരവനിസുരകുലമതായി
 തോ യാഗവുചെയ്തുവസിക്കുന്നനിത്യവും * ചതുരതയൊട
 വനിസുരനിവഹപരിപാലനം ചെയ്യാത്തഭൂപൻനടസമൻ
 നിണ്ണയം * ധരണിസുരതവതനയരിനിയുമുളവാകിലൊ ധ
 നപിയായുള്ളഞാൻപാലിച്ചുനൽകുവൻ * അരികമവചന
 മിതുധരണിസുരസത്യാമ നല്ലായ്യിലഗ്നിയിൽചാട്ടുവന
 പ്പൊഴ * സഭയെമിതിവിജയനടെവചനമതു കേൾക്കയാൽ
 സന്ദേഹമാടുംഭിജവരൻചൊല്ലിനാൻ * കുലിശധരതന
 യശ്രണവിമലമതിരാമനും കൃഷ്ണനുംപ്രദ്യുക്തനുമനിരുദ്ധനും*
 അതിബലികളിവരിതിനുമമദുരിതകാരണ മാളപ്തയാഞ്ഞു
 വസിക്കുംഭാഗാന്തര * നിജമനസി വളരമാരുതമദമൊട
 തിബാലനാന്നിയുന്നചൊന്നതുബോധിച്ചതില്ലമേ * രഭ
 സമൊടുമതുപൊഴുതുവിജയനമൊല്ലിനാൻ രാമകൃഷ്ണ
 നിരുദ്ധാദികളല്ലാത്ത * രണശിരസിമസമരപടുതയതു
 കാരണം തദപ്രസംഭവഭിച്ചമഹാരഥൻ * ഗഗനതലഗ
 മനമതുപരിചൊടുലഭിച്ചവൻ ഗാഢധീവനായധനുരത്തമുള്ള
 വൻ* ഭുവനതലമതിലഖിലഘോരവരൈവെന്നൊരു ഭൂപ
 തിശ്രേഷ്ഠനാമജ്ജനൻഞാനെടോ * അലമലമിതവനിസുര
 തവമനസിസംശയ മന്തകൻതന്നെയുംവെന്നുഞാൻനൽ
 ക്കുവൻ * വിജയനടെവചനമിതിസുദൃഢമിതികേൾക്കയാൽ
 വിശ്വാസവുവന്ന ഭൂമീസുരേന്ദ്രനും * പരമസുഖസഹിത
 മൊടുഗൃഹമതിൽവസിപ്പിച്ചു പതിക്കുഗർഭമുണ്ടായിവന്നി
 തു * വിജയദൃഢവചനമതുഹദികരുതിനിത്യവും വിപ്രൻ
 പ്രസൂതികുലത്തുസസംഭ്രമം * അയിവിജയകരുണയൊടു
 മമസുതനെയിന്നു നീ യന്വോടുകാത്തുതരികെന്നുചൊല്ലി
 നാൻ * സപദിഹരിപരണയുഗമഴകിന്നൊടുവന്ദിച്ച സൂതി
 കാഗാരമുഴലച്ചുമജ്ജനൻ * പരിചിന്നൊടുശരനിരകൾവി

വിധമമതുകിനാൻ പിന്നെയുംദിപ്യാസ്രുപഞ്ചരംതീർത്തതേ *
 തദനുബതധരണിസുരതനയനമുവായവൻ തൽക്ഷണംതത്ര
 മറഞ്ഞുപോയൊത്താടം * അതുപൊഴുതുതരുണിജനതദിതമതു
 കേൾക്കയും പാർത്തനാശ്വാമലവിവിപ്രേന്ദ്രനും * കരുണയൊടു
 നയനജലമൊഴുകിവിജയാന്തിക കോപിച്ചുപാതംനോടിത്ത
 രംചൊല്ലിനാൻ * കുമാരിവരജളഹൃദയവിജയപുഷ്പാധമ ക്ലീ
 ഖനാംനിന്നടെവാക്കുകൾകേട്ടുഞാൻ * ഹൃദയമതിലധികതര
 സുഖമൊടുവസിച്ചുപോയ് ഹാഹന്തമൗഢ്യംചെറുതല്ലിനി
 ക്കഹോ * സകലജഗദധിപതികളിവരിഹനിനജ്ജിലും സാദ്ധ്യ
 മല്ലാത്തതുദമോഹിയായനീ * നിഖിലയദുസദസിബഹുദൃഢ
 തയോടുമോറുമുന്നണാൻബോധിച്ചതുമതിവിസ്മയം * രജനി
 കരകുലജനിയുമപിപരണവീഴ്ചും തദ്രൂപസാദൃശംഗാഭധീ
 വചംപവും * ഇനിയുമിവപലഗുണവുമഖിലജനനിനയ മി
 പ്പോളെവിടെനീവെച്ചുച്ചുപോന്നതും * പൊളികളിവപം
 വതിനവിതതുടയദമ്തേ പാറതെചെന്നുപതിക്കുനീവഹ്നി
 യിൽ * ജനസദസിനരനമൊരുതരുണിയതുമല്ലതേ ജീവി
 ച്ചിരിക്കുന്നതെന്തിന്നുനീവുമാ * അവനിസുരവചനമിതി
 പരഷമൊട്ടുകേൾക്കയും ലഗ്നതലജ്ജയാപാതംനമെപ്പൊഴും *
 പരഷമൊട്ടുമഥഗഗനതലഗമനവിദ്യയാൽ പ്രേതാധിരാജ
 പുരത്തിലുൾപ്പെക്കതേ * ദിജസുതനെയതുപൊഴുതിലവിടെ
 ലഭിയായ്ക്കയാൽ ദിക്പാലമന്ദിരമൊക്കത്തിരഞ്ഞാടൻ * അ
 വനിസുരവരനടയസുതനെലഭിയായ്ക്കയാ ലഗ്നപതിപ്പാൻ
 തുടങ്ങുംശാന്തരെ * കരുണയൊടുമതുപൊഴുതുവിജയനടെ
 സന്നിധൗ കൃഷ്ണനംചെന്നുകരംപിടിച്ചുദോരൽ * വിജയ
 നൊട്ടുമുദാസിതസഹിതമുരചെയ്തിതു വിപ്രകുമാരരെക്കൊട്ട
 വന്നൊക്കവെ * കുരുതിലകതചഭവനമിതിവിതുമിമിത്തമോ
 യ് കീർത്തിയുമെന്നക്കുമുണ്ടായ്ക്കുംസചേ * അഥവിജയനൊ
 ടുസഹിതമലകമലക്ഷണ നാതുതേരേരിപ്പൊഴുപ്പട്ടുപശ്ചി
 കമ * സകലജനവനഗിരികൾവിരവൊടുകടന്നാടൻ സപ്തസ
 മുദ്രംകടന്നുപാകംവിധൗ * അനിലസമജവമൊടഥരഥമ
 തുനടത്തിനാ നന്ധകാരത്തിലകംപുക്കുന്നന്തരം * തുരഗഗ
 ണമതുപൊഴുതുനയനമഥകാണാഞ്ഞു തപ്പിനടപ്പുകുണ്ടോ

തമാധവൻ*പ്രളയരവിശതഭാഗനരുചിജിതസുഭാഗം പാ
 രാതമാനസെചിന്താചയ്യീടിനാൻ * അതുപാഴുതുരഘു
 തിലകശരസദൃശവേഗമോ ധ്വനികാരാന്തരവന്നിതുചക്രവും
 അതിമഹിതരുചിപടലഗുരുതസഹിയായ്ക്കയം ലക്ഷികരമി
 മിവാസിമുതുപാതംനം * അഥപവനചലിതഗിരിസദൃശ
 തിരമാലയോ ടത്തുതമായജലനിധികണ്ടുതേ * അതിനടയ
 നടുയിലൊരുമഹിതമണിമന്ദിര മത്തുതമാമ്മാറകണ്ടിതുഫൽ
 ഗുനൻ * രജതഗിരിസദൃശമഥമണഭാഗശതത്തൊടു രാജിത
 നായോരനന്തനക്കണ്ടുതേ * വിവിധമണിലസിതമുദുരുചി
 രഹണിമെത്തമേൽ വിഷ്ണുസ്വരൂപവുറകണ്ടിതുഫൽഗുനൻ *
 മണിമകുടവലയഗണചിമലരുചിയുവന മാലയുറകുണ്ഡല
 കൌസ്തുഭശോഭയും * അഥപവനവനളിനഭഭസുഭാഗനയനങ്ങ
 ള്ള മഷ്ടഭുജങ്ങളുമായുധജാലവും * സജലഘനനിരവുമതിരു
 ചിരമുദുഹാസവും സർവ്വാംഗഭൂഷിഷഭൂഷണശോഭയും * അ
 സുരസുരദിതിജചഗമുനിവരസമൂഹവു മായുധമുത്തികളുംസു
 നന്ദാദിയും * സവിധമതിലവനിയിടെസരസിരുഹമങ്കയും
 സേവിച്ചുനില്പതുക്കണ്ടോരനന്തരം * കലിതസുഖമധികജവ
 സഹിതമഥപാതംനം കൃഷ്ണനംവീണനമസ്തരിച്ചീടിനാൻ*സ
 കലജഗദധിപനഥമുദുഹസിതയുക്തമായ് സ്വാഗതപൂർവ്വമ
 തരംചെയ്തുസാദരം * കുരുതിലകയദുവൃഷഭധരണിസുരബാ
 ലരെ ക്ഷൊണ്ടുപോന്നേനഹംനിങ്ങളെക്കുറുണുവാൻ * അവ
 നിഭരമഖിലമപിവിരവാടുകളഞ്ഞുട നല്ലൊഴമത്സമീപ
 ത്തുവന്നീടുവിൻ * നിഗമശതഗദിതമിഹസകലമപിധമ്
 വും നിത്യമനുഷ്ടിക്കുലോകരക്ഷാതംമായ് * കനിവിനൊടുധ
 രണിസുരസുതഭാഗകമിപ്പൊഴെ കൊണ്ടുഗമിച്ചുസുഖിച്ചുവാ
 ന്നീടുവിൻ * അഖിലജഗദധിപനടെവചനമിതികേൾക്ക
 യാ ലങ്ങിനെയെന്നുപാഞ്ഞങ്ങിരിവരം * വിരവിനൊടുഹ
 റിചരണകമലമതുവന്ദിച്ചു വിപ്രകുമാരരെക്ഷൊണ്ടുപോന്നീ
 ടിനാൻ * വിജയനഥഹരിചരണകമലയുഗഭാഗംതൽ വ
 ന്നോരാനന്ദംപറഞ്ഞാലൊടുങ്ങുമോ * വിജയനൊടുസഹിത
 നതിജവമൊടമകൃഷ്ണനും വിപ്രനപത്തുകുമാരനെന്നൽകി
 നാൻ * ധരണിസുരനതുപൊഴുതുവിജയനൊടുചെയ്തല്ലിനാൻ

ധന്യനത്രേഭവാനിഹ്ലാഭസംശയം * ചപലതകർപ്പലതമ
ഹമധികതരശോഭന ചൊല്ലിയതെല്ലാംപൊറുത്തുകൊള്ള
ണമ * കമലഭൂനയനാദെപരമസഖനായനിൻ കീർത്തിയും
കല്പാവസാനമുണ്ടായ്ക്കും * ദ്വിജനമഥസരസിഭക്തനയന
നൊട്ടുചൊല്ലിനാൻ ദാനവാരാതെനമസ്തേജനാദുന * ചര
ണനതഭരണതവമഹിമനിനയാതെത്താൻ ചൊന്നവയെ
ല്ലാംപൊറുത്തുകൊള്ളേണമേ * അവനിസുരവരനമിഹപ
ലതമുരചെയ്ത നന്യന്തമോദനേവാണിതുമന്ദിര * മധുമഥ
നനിവചലതമതിമഹിതലീലകൾ മോദനചെയ്യാതൃസർവ്വ
ജനത്തിനും * സകലധനവിഭവസുചസുതഭവനമെന്നിവ
സർവ്വവൃന്തുപ്ലവഭത്തിദാമോദരൻ * നിഖിലമുനിസഹിതമ
മഞ്ചഹുവിധമഖണ്ടം നന്ദിച്ചുചെയ്യിതുലോകരക്ഷാർത്ഥമേ
യ് * കുമതിവരഘപതികളവിജയമുഖസേനയം കൊല്ലിച്ചു
തന്നംവധിച്ചുപലരെയും * സകലദിശിനിഖിലജനമനസി
സുഖചുംവന സർവ്വധനങ്ങളുംപാലിച്ചുമേയിനാൻ * സര
സിഭക്തനയനതുഭവരിതമിതുകേൾക്കിലോ സന്താനലാഭം
ലഭിക്കുമെല്ലാക്കുമേ * അഖിലധനവിഭവമതുമഴകൊടുലഭി
ച്ചീട്ട മദ്ധ്യായമണ്ണതുപത്തുമോതീടിനേൻ *

— * —

അഥസകലജനസഹിതമലകമലേക്ഷണ നമ്യതൻ
പാരകതനിൽവാഴുംവിധൗ * സകലജനതരുണികളുമഴകി
നൊട്ടുസന്തതം സർവാഭരണമണിഞ്ഞുകൊണ്ടങ്ങിനെ * അ
ഖിലധനവിഭവസുഖപദവികൾലഭിക്കയാ ലാബാലവൃദ്ധം
സുഖിച്ചുവാണീടിനാൻ * രഥതുരഗഭടനിവഹമകേരികളെ
ന്നിവ രാജമാറ്റത്തിൽടക്കുന്നുസർവ്വദാ * വിവിധനടനിവഹ
മതുബഹുവിഭവപേഷമായ് വാദ്യഘോഷത്തോടനന്തനംചെ
യ്ക്കുന്നു * കസുമഫലതുകനിനമധുകരരവാകലെ കോമളോ
ദ്യാനരമിക്കുന്നുനാരിമാർ * ഒരുദിവസമതുപൊഴുതുസരസി
ജഭേദേക്ഷണ നോരോരൊഭായ്മാക്കോരോരോരൂപനായ് * ക
നകമയകമലശതലസിതവിമലോദക കാണ്തമാരോടുമൊരു
മിച്ചിറങ്ങിനാൻ * അതുപൊഴുതുവിബുധജനമതികുതുകമോ
ടുവ നുംബരമാറ്റേനിറഞ്ഞുനിന്നീടിനാൻ * നളിനഭൂനയ

നനമതരുണിമണിമാരോടു നല്ലജലക്രീഡചെയ്യുതടുങ്ങി
 നാൻ * അമലജലമതിലധികസുഖമൊടവർനീന്തിയു മാ
 നനമുറക്കൊണ്ടുപാടിത്തുടിക്കയും * അതിസുഖമൊടവരവർ
 കരനിജരമണനെത്ര മംഗിംഗനംചെയ്യുന്നനായ്മരിയയും
 അതിവിമലസലിലമതുകരമതിൽനിറച്ചുകൊണ്ടുനൃത്യമു
 ത്തുംവഴിച്ചുചിരിക്കയും * വിവിധമിതിസരസിതഹനയനദ
 യിതാജനം വിശൈലകനംഗനോടൊത്തുരമിച്ചുതേ * സകല
 ജഗദധിപാനാടുസുഖമൊടുമിമച്ചൊരു സുന്ദരിമാരുടെഭാ
 ഗ്യമെന്നോക്കേടോ * വശകളുടെനടുവിലഥമദകരിക്കള
 പ്പോലെ വാസുദേവൻതാനുമോരംവിളങ്ങിനാൻ * അമര
 തരകസുമമതുനിരവധിചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടുചുതൻതന്നെ
 സ്തുതിച്ചുദേവാദികൾ * വസനധനമണികടകവലയഗണ
 മണിവ പാദജന്മാക്കുകൊടുത്തിതുകൃഷ്ണനും * വിവിധതരവ
 സനമണികനകമിപഭായ്മാർ പാദജസ്രീകൾക്കുവേണ്ടതു
 നൽകിനാൻ * സരസിതഹനയനനുടെമധുരതരവാക്യവും
 സ്തിശലകടാക്ഷവുംമന്ദഹാസങ്ങളും * കമലശരതനവിജിത
 രുചിരതരത്രപവും കണ്ടുമോഹംപൂണ്ടുകൃഷ്ണകാന്താജനം * അ
 വരവർകളവരവരനിജഹൃദിമറന്നുട നത്യന്തമുന്മത്തവാക്കു
 കൾചൊല്ലിനാർ * സപദിഹരിതരുണിജനമതുപൊഴുതു
 ചൊല്ലിയ സംഭ്രാന്തിവാക്യങ്ങൾചൊൽവാൻതടയ്ക്കേടോ * സ
 രസിതഹനയനനുടെസുഭഗതനവണ്ണനും സംപ്രതികേൾക്കി
 ലുംനാരിമാക്കൊക്കെയ * കനിവിനാടുനിജഹൃദയമതുശി
 മിലമായുതും കാണുന്നവർക്കിതുവന്നതുചിത്രമൊ * സകലജ
 ഗദഭയകരനഖിലജഗദീശപരൻ സച്ചിന്ദയൻനിജകാന്ത
 നെന്നോക്കയാൽ * സതതമപിഹരിപരണപരിപരണചെ
 യ്യാരു സുന്ദരിമാർതപസ്സുതുചൊല്ലാവതും * സകലപതി
 ഹരിയുമഥനിഖിലജനരക്ഷയും സർവ്വധർമ്മങ്ങളുംചെയ്യുമേവീ
 ടിനാൻ * അമലതരകമലഭൂനയനസവിധപതി നാരാ
 യിരത്തെടുഭായ്മാരുള്ളവർ * പരിചിനൊടുബഹുസുകൃതവി
 ഭവപരിപാകേന പെറുപതിപ്പുതുപുത്രങ്ങളായവർ * പര
 മഭജബലികളുതിലപിചപതിനെടുപേർ പ്രദ്യുക്തനാദിമഹാ
 രഥന്മാരെടോ * അതിലുമതിഗുണസഹിതനമിതബല വി

യുവാനഗ്രജൻപ്രദ്യുജനച്യുതസന്നിഭൻ * നയനിലയനവ
 രടയതനയനനിരുദ്ധനാ നാഗായുതബലൻതൽസുതൻവ
 ഭ്രൂനം * നിവിലയദുകുലവുമൊരുമുസലമതുകാരണം നഷ്ടമാ
 യ്തായന്നുശേഷിച്ചുപഭ്രൂനം * കരബലവുമതിവിമലകീർത്തി
 യുംകാന്തിയും വിദ്യയുംബ്രാഹ്മണഭക്തിയുംവിദ്യയും * ഇനി
 യുമിവപലഗുണവുമുപനിതലരക്ഷയു മില്ലാതെകൃഷ്ണവംശത്തി
 ലില്ലാരുമേ * അഖിലയദുജനഗണനമതിനകരുതീടുകി ലാ
 യസ്സുപോരാവിബുധജനത്തിനും * മുരമഥനസുതനയയദു
 വരകുമാരരിൽ മുഖ്യരായേറാവുമ്പോകപ്രസിദ്ധരായ് * നയ
 വിനയഗുണമൊടമസകലനിഗമജ്ഞരായ് നാലുകോടിക്കക
 മാചായ്ക്കുണ്ടുപോൽ * അഥഗണനരഹിതയദുകുലജനസമ
 നപിത മാഹാതാൻയാദവരാജനായ്നിത്യ * അസുരജനമവ
 നിയതിലനവധിപിന്നവ രാത്നജനങ്ങളുദേപിക്കുകാര
 ണം * വിബുധജനമതുപൊഴുതുഹരിവചനഗൗരവാൽ വ
 ന്നയദുകുലംതന്നിൽപിറന്നുതേ * നയവിനയസഹിതരവര
 മിതബലശാലികൾ ഞ്ഞൊന്നവംശമായുണ്ടുയദുകുലം * അ
 ഖിലയദുകുലമതിനമഖിലജഗദീശപര നച്യുതൻനാഥനാ
 യ്താലിച്ചുമേചിനാൻ * പരിചിന്തെടുസകലപതികരുണയൊ
 ടുസന്തതം പാലിക്കയാലവർവദ്ധിച്ചിതേറവും * സതതമ
 പിമധുചമനനൊടുമഥയദുക്കളും സ്നാനശയ്യാസനഭോജനം
 ചെയ്തയാൽ * അഖിലയദുകുലജനവുമവരവരെയും മറന്നാ
 സ്ഥയാകൃഷ്ണനച്ചിന്തിച്ചുമവിനാർ * പുനരപിചമധുചമന
 നഖിലജനരക്ഷയ്ക്കു പുണ്യമായുള്ളകരുക്കുരൂഢിയിൽ * ഇര
 വുപകലചിലമുസിപരസഹിതമാസ്ഥയോ ദീരാവത്സരായ
 ജ്ഞങ്ങൾചെയ്തിതു * ഗഗനതലനിഹിതനിജപദകമലസം
 ഗമാൽ ഗംഗക്കുതുലിവരുത്തിമൊധവൻ * പരചമൊടു
 മനസിനിജകഥയതുനിറയ്ക്കിലും പാരാതെമുക്തികൊടുക്കുന്നു
 സർവ്വഭൂൻ * കലികലുഷരമനമതിതുഭദ്രജകീർത്തനം കേൾ
 ക്കിലുംചൊൽകിലുപാപാകടുപ്പൻ * സകലജഗദചര
 ചരമപിചനിജമായയാസൃഷ്ടിച്ചുറക്ഷിച്ചുസംഹരിക്കുന്നവൻ *
 കരുണയൊടുമവനിഭരഹരണമതുഭേദവൻ കർമ്മചക്രായു
 ധൻചെയ്തുചിത്രമോ * സരസിതലമുഖവിബുധജ

നകാജ്ഞയാ സാധുരാജാത്മാജനിച്ചുനാരായണൻ * അസുര
 കുലസുപാധിപമഴകിടന്നാട്ടുസംഹരി ചൂഢമയാനജനപാ
 ലനാചയ്യുടൻ * സകലധനവിഭവസുതപരിജനസമനപി
 തം സർവ്വധർമ്മങ്ങളുചെയ്തുമോദേതരാട്ടം * ദുരിതഹരനാപി
 ലനരസുരനതചരിത്രനായ് ഭാരാവതിയിൽവസിച്ചുതളീടി
 നാൻ * സകലജഗദധിപനടെകഥകളിവകേരക്കിഃലാ സ
 സ്വൽസമൃദ്ധിയുംസൗഖ്യങ്ങളുംവരും * സകലരിപുജയവുമതി
 വിമലതരകീർത്തിയും സന്താനസൗഭാഗ്യലാഭവുംവന്നിടം *
 വിവിധതരവിഭവമതുമതുലബലവീര്യവും വിദ്യായുരാരോഗ്യ
 സമ്പത്തിയുംവരും * സകലജനബഹുമാനിയുമലമതിശുദ്ധി
 യും സാധുപൂജ്യതപവുംസർവ്വവേദിതപവും * ബഹുജനനകൃത
 ദുരിതനിവഹപരിശാന്തിയും ബ്രഹ്മഹത്യാദിമഹാപാപനാ
 ശവും * സതതമപിഹരിപരണപരിചരണംമാഹവും സന്ത
 തംഭക്തിയുംസിദ്ധിക്കുമവനം കനിചിന്താട്ടുതരണിജനമി
 തുകിമപികേരക്കിഃലാകന്ദപ്പുതുവുനാംകാന്തനങ്ങളായ്കും * സ
 തതമപിസുതരമണബഹുധനസമനപിതം സൗഖ്യമയ്യാ
 ണീടുമില്ലാതസംശയം * കഥകളിവസകലമിതിമനജരിഹ
 കേരക്കിഃലാ കാമിച്ചതെല്ലാംവരുമെന്നറിഞ്ഞും * കഥകളി
 തുസകലമിതിനിജമനസിഃതാനുക്കിൽകൃഷ്ണഭക്തന്മാരിൽമുമ്പ
 നവൻദ്രധം * യദുവർഷഭകഥകളിതിലൊരുകഥനിനയ്ക്കിലൊ
 യാമൃദുതന്മാരടുക്കയില്ലെന്നാമ * അതിദുരിതനിധിധരണി
 സുരജളനജാമിള നപ്യതനാമംബലാലൊന്നൊചാൽകയാൽ
 സപദിഹരിചരണയുഗകമലമൊടുചേർന്നതേസർവ്വമിതുകേര
 ക്കിപതുചൊല്ലുന്നതും * ഇതിനടയഹലനിവഹമപിലമ
 പിചൊല്ലുവു നി നാണാനാളല്ലൊടുക്കമില്ലായ്കയാൽ * സതത
 മപിഹരിചരണമകതളിരിഃലാത്തുടൻ സൽഭക്തിയോടതു
 സർവ്വവുംകേരക്കിഃലാ * അഘവുമഥഭവഭയവുമഖിലമപിക
 മ്ബവുംമാശ്വനശിച്ചഹരിയോടുചരമേ * നൃപതിലകകഥക
 ലിതുസതതമതിനാൽഭവാൻ നന്നായ്നിനയ്ക്കിലൊമുക്കിയും
 കൈവരും * ശുകമുനിയുമതിമഹിതദൗമകഥയൊക്കയും ശ്രീ
 പരീക്ഷിതീഃനാടിത്തരംചൊല്ലിനാൻ * അവനിപനമിതി
 വിവിധഹരികഥകൾകേരക്കിയൊ ലാ നന്ദപീയൂഷചാരിധിമ

ഗനായ് * അജിതപദമതുമനസി കരുതിമരവീടിനാ നല്ലാ
യമിനതൊണ്ണൂറൊന്നാചൊല്ലിനൻ *

കുമലദളനയനജയജയജയജഗൽപതേ കാരുണ്യവാ
രിധേകൃഷ്ണനമോസ്തുതേ * പരതുധരകമലഭാവമുഖവിശുദ്ധവ
ന്ദിത പാദോരവിന്ദ!മുരാഃനമോസ്തുതേ * സകലജഗദഭയക
രസരസിരഹഃലാചന സർവ്വാപരാധംസഹിച്ചുകൊള്ളേണ
മേ * തവചരണകമലയുഗമകതളിരിലെപ്പൊഴും തോന്നീട്ട
വാനായനഗ്രഹിക്കേണമേ * തവകഥയിൽമരരതിയുമചിവ
ജനനത്തിലും തപൽഭക്തസംഗമമുണ്ടായ്മേണമേ * നവന
ളിനദളനയനതവകരുണയാമമ നിത്യപൂതപൽകഥകേരകു
സ്തരേണമേ * ചരണനതജനഭരണതവകഥകളിന്നുഞാൻ
ചെറുചിഴിച്ചുരാചയ്യവയെങ്കിലും * തവമനസിസകലമതു
കൃപമോട്ടുപൊരുത്തുമാം തപൽഭക്തനാധാനനഗ്രഹിക്കേണ
മേ * ബഹുജനനകൃതദുരിതമവിപമപിതീർത്തുമാം ബന്ധന
മോചനപാഹികൃപാനിധേ * സപദിമമജനിമൃതികൾകരു
ണയൊടൊഴിച്ചുമാം സംസാരമോചനകാത്തുകൊള്ളേണമേ*
പരമശിവനതചരിതദുരിതഹരസന്തതംപങ്കജലോചനപാ
ഹിമാംപാഹിമാം * അവനിസുരവരനൊരുവനിഹദശമൊ
ക്കയ്യ മത്യന്തമോദേനപാട്ടായ്ചമച്ചതേ * അതുസകലമറി
വതിനകതുകമൊടുനിങ്ങളോ ഓദിയേതൊട്ടുമുഴുവനുംചൊല്ലി
നേൻ * കഥകളിതുസതതമപിമനസികരുതീട്ടകിൽ കാമിച്ചു
തൊക്കെയുംനിങ്ങൾക്കുകൈവരും * കിളിമകളുമിതിസരസമ
വരൊട്ടുരാചയ്യിനി കാണാമിതെന്നുപറഞ്ഞുപോയിടുന്നൾ*

സരസിജനയനൻറനല്ലവീലാവിലാസം
സരസിജമുഖിമാക്കുംബാലകക്കും ഗ്രഹിപ്പാൻ
സരസമധുരഭാഷാഗാനമായിട്ടിവണ്ണം
പരിചൊടുപുറയന്നുരുന്നേണുൻചമച്ചാൻ.

ശ്രീ ശ്രുതിഗീതം.

ഭാഷാഗാനം.

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയേ നമഃ.

ഈ നന്ദനാരതമാശ്രിതമാർദ്ദമേകാം താനെന്നു
മോരോവകലീലകൾചെയ്യുകൊണ്ടും * മാനമില്ലാതെകണ്ടും
വിളങ്ങീടുന്നസമൃദ്ധിദാനസ്വപരൂപാനന്താനെന്നുവന്ദിക്കു
ന്നേൻ * ശ്രീപതിപാദഭക്തപ്രവരൻദ്രമീശ്വരൻ ശ്രീപരീ
ക്ഷിതസർവ്വസൽഗുണനികേതനൻ * ശ്രീപതിലീലചൊല്ലും
ശ്രീശുകയോഗീന്ദ്രൻതൻ ശ്രീപാദനമസ്തരിച്ചിങ്ങിനെചൊ
ല്ലുംചെയ്യാൻ * മുഖ്യലക്ഷണഗുണയന്നേവമൂന്നുവിധംചൊ
ല്ലാണ്ടീടുന്നശബ്ദപ്രവൃത്തിഭവിക്കുന്നു * പുനതിൽമുഖ്യര
ണ്ടുമാതിരിയാണെന്നോതീടുന്നിത്രരൂപി, യോഗ, മെന്നുള്ളഭ
ക്തിനാൽ * രൂപിയുംസ്വപരൂപത്താൽജാതിയാൽഗുണത്താ
ലും നിദ്ദേശിപ്പതിന്നാമായുള്ളവസ്തുവികൾ * തജനനാസ്തി
ഉണ്ടെന്നകാരണ്യസിന്ധോ! സംജാതസംജാതസങ്കേതത്തിനാ
ൽപ്രവർത്തിച്ചീടുന്നിതു * ചൊല്ലുന്നസ്വപരൂപേണഡി
ത്വമെന്നേവം ജാത്യം ചൊല്ലുന്നുഗോപനഃഹം, ഗുണ
ത്താൽശുക്ലമെന്നും * പാർത്താലസ്സങ്കേതാഭിഹിതമായ്ഭവിക്കു
ന്നോരത്നത്തസംബന്ധിച്ചതാകുന്നുലക്ഷണയും * ഗംഗ
യിൽഘോഷപ്രതിവരിച്ചീടുന്നതുണ്ടെ നിങ്ങിനെയതിന്നു
ദാഹരണംചൊല്ലീടുന്നു * ഗൗണിയുമഭിഹിതമായുള്ളോരത്ന
ത്തിനാൽ ലക്ഷിതഗുണയുക്തമാകാതെസദൃശത്തിൽ * ന
ന്നായിപ്രവർത്തിക്കുംപഞ്ചാസ്യൻഭവദത്തെ മെന്നേവമിതി
ന്നദാഹരണംചൊല്ലീടുന്നു * ചൊല്ലാൻീടുന്നയോഗവൃത്തി
യായതീമുഖിൽ ചൊല്ലിയമൂന്നുമട്ടിലുള്ളോരുവൃത്തികളാൽ *
പ്രതിപാദിതങ്ങളായിടുന്നപദാർത്ഥങ്ങൾ പ്രകൃതിപ്രത്യയാർത്ഥം

മെന്നിവയ്ക്കുള്ളതായ യോഗത്താൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നുപ
 ക്ഷാഭിയാകുന്നിതിന്നുദാഹരണംനിരൂപിച്ചാൽ*ഇന്നതാ
 ണെന്നുചൂണ്ടിക്കാണിപ്പാൻസാധിക്കയില്ലെന്നുബ്രഹ്മത്തി
 നെന്നെന്നെന്നൊക്കയാലെ* ചൊല്ലാങ്ങീടുന്നരൂഢിവൃത്തിതാ
 ന്ബ്രഹ്മത്തിങ്കലല്ലവംസംഭവിച്ചീടുന്നതല്ലെന്നുവന്നു*ഇന്ന
 താണെന്നുനിദ്രിപ്പിതിന്നാവില്ലെന്നു വന്നീടാൻമൂലംബ്ര
 ഹ്മനിസ്തുണമാകയാൽതാൻ*നിസ്തുണമാകുംബ്രഹ്മത്തിങ്കലീ
 ണവൃത്തി സൽഗുരോ!വിചാരിച്ചാലെങ്ങിനെസംഭവിക്കും *
 സത്തിന്നുസത്തിന്നുസത്യമായിരിക്കയാൽ സത്യമാംബ്രഹ്മം
 ബ്രഹ്മൻ!നിസ്തുണമായിട്ടു * സത്തിന്നുസത്തിന്നുസത്യമാമ
 തിൽയോഗ വൃത്തിയുംലക്ഷണയുംസംഭവിക്കുന്നതല്ല* ഇത്ത
 രംപദാത്മതപായോഗത്തിനാലുംവാക്യാത്മതപമങ്ങപദാത്മ
 ത്തിന്നുചേരാത്തതാലും * ശ്രുതികൾക്കുഹോബ്രഹ്മംഗോപര
 മായിത്തീർന്നതിന്നൊന്നുമൊറ്റമോക്കുവോൾകാണുന്നില്ലാ
 അല്ലയോബ്രഹ്മൻ!നിദ്രിപ്പിക്കുവാൻസാധിക്കാതെ യുള്ളതായ്
 നിസ്തുണമായ്സത്തിന്നുസത്തിന്നും * നിനച്ചാൽപരമായിട്ടി
 റിക്കുംബ്രഹ്മത്തിങ്കൽ ഗുണവൃത്തികളായിവിളങ്ങുംശ്രുതികൾ
 താൻ * എങ്ങിനെയാണുസാക്ഷാൽപ്രവർത്തിച്ചീടുന്നതെന്നി
 ങ്ങിയെന്നുവണ്ണമുള്ളിച്ചെയ്യണമെ * ഇത്തരംപരീക്ഷിത്തു
 ചോദിച്ചുനേരംമോദി ചുത്തരമിപ്രകാരംശ്രീശങ്കരനരുചെ
 യ്യാൻ * നിത്യമുക്തനായിട്ടുമീശപരൻജീവനാക്കു ബുദ്ധീന്ദ്രി
 യങ്ങൾമനംപ്രാണങ്ങളിത്യാദിയെ * വിഷയംസർവ്വകർമ്മ
 ണമിവയ്ക്കായ മഴകിൽതത്തല്ലോകദോഗത്തിന്നായിക്കൊണ്ടും
 മുക്തിക്കൊക്കുന്നുണ്ടുസൃഷ്ടിച്ചീടിനാൻപുരുഷാത്മ സിദ്ധ്യർത്ഥം
 പ്രഭവേവംസൃഷ്ടിയെച്ചെയ്യിടുന്നു * ഈശ്വരസ്വരൂപത്തെ
 പ്രതിപാദിക്കാതെന്നും ശാശ്വതമാകുപദംകൈവരുന്നതുമ
 ല്ലാ * എന്നതു മൂലംയോഗ്യയായിട്ടുള്ളൊരുവൃത്തി സന്ദേഹം
 ക്ഷാതകളുണ്ടെന്നുചിന്തിക്കണം * സർവ്വജ്ഞൻസർവ്വശ
 ക്തൻസഗുണൻഗുണഹീനൻ സർവ്വേശൻസർവ്വകർമ്മഹ
 ണ്ഡനല്ലെന്നുവൻ * സർവ്വേഷംനിയന്താ പരയുള്ളവൻസർവ്വോ
 പാസ്വൻ സർവ്വകല്യാണഗുണനിവചൻനിരമയൻ * ഭഗ
 വാൻവിളങ്ങുന്നതെന്നുമച്ചിട്ടുപറഞ്ഞു സുകലശ്രുതികളുപ്രതി

പാരിക്കുന്നിതു * ഏവമുള്ളീശപരതപംസംസാരിയായിട്ടു
ജീവനുതന്നി പത്തിപന്നീടുന്നതിന്നായി* തതപമസ്യാദിമഹാ
ഖക്ത്രാഭവേദധിപ്പിക്കും തത്ര'തത്'തപം'പദങ്ങൾക്കു
ജ്ഞാതവിരുദ്ധം * സന്തുജിച്ചാലോചിച്ചാൽനില്ക്കുന്ന
ത്തികലായും നന്താമില്ലാതല്ലുപയ്ക്കുവസാനിക്കുന്നു * ധരി
ക്കുധരപദത!ശബ്ദങ്ങൾക്കല്ലാറിനും പരബ്രഹ്മത്തിൽഭവി
ക്കുന്നുപയ്ക്കുവസാനം * വേദാന്തശാസ്ത്രജ്ഞാനശൂന്യരാജ്ഞാ
ണപ ക്കുന്നുതത്തദേതമമാത്രപയ്ക്കുവസാനം * മതിമൻ!വേ
ദാന്തതമമറിഞ്ഞുവഴിപോലെ തന്നെജ്ഞാനനിഷ്ഠനാരായണ
വാരല്ലാം * പരബ്രഹ്മത്തിൽതന്നെസർവ്വശബ്ദാത്മങ്ങൾക്കും
പയ്ക്കുവസാനമെന്നായ്ധരിച്ചാൽനിസ്സന്ദേഹം * അത്യന്തര
ഹസ്വമായുള്ളനല്ലപനിഷ്ഠ തേമചിന്തയാലായതറിഞ്ഞീടേ
ണ്ടതത്ര * ചൊല്ലഴംവാമദേവപ്രല്ലാഭാദികളായാ റെല്ലാ
ഖരാലുമേധംനിശ്ചിതമായിട്ടു * ഉച്ഛിന്ദ!ബ്രഹ്മത്തിന്റെ
സർവ്വാന്തരാത്മതപവും സർവ്വദേഹവുംബ്രഹ്മദേഹമാണെന്നു
ജ്ഞതും * ദേഹവാചികളായിട്ടുള്ളാശശബ്ദങ്ങൾക്കു ദേഹി
യിൽഭവിക്കുന്നുപയ്ക്കുവസാനമെന്നും * മായമല്ലേതുംമാന്യമാ
രായമഹാത്മാക്കു ജായവർവഴിപോലെകണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു*
പാരിലേതൊരുമന്ത്ര്യാൻനല്ലേരീനിശ്ചയത്തെ പാരിക്കുംശ്ര
ദ്ധയോടുംകണ്ഠോണ്ടുവാണീടുന്നു * സർവ്വാപാധികളേയുമായ
വൻവെടിഞ്ഞുടൻ നിർമ്മാണംപ്രാപിച്ചീടമില്ലസംശയമേതും
നാരദനാരായണമുനിസംവാദംസർവ്വ സാരംനല്ലിതിഹാസം
ഞാനത്രവണ്ണിക്കുന്നൻ * മന്നപ!മനസ്സുചെയ്തിനീകൾ
ക്കകെന്നാൽ സന്ദേഹംസകലവുംനീങ്ങീടുംനിസ്സംശയം *
ലോകത്തിലെങ്ങുംസൈപരംസഞ്ചരിച്ചീടുംസർവ്വ ലോകസ
മ്പൂജ്യൻഭഗവൽപ്രിയൻശ്രീനാരദൻ * നിത്യനാനാരായ
ണമുനിയെക്കാണുന്നതി നെത്തിനാനെന്ദിനംബദയ്യാശ്ര
മത്തിങ്കൽ * അല്ലമോമഹീപതേ!ഭാരതവർഷത്തിലു ജ്ഞല്ലാ
മാനഷ്വന്മാർക്കുമേയത്രപമായ * കൈവല്യംകൈവരാനാജ്ഞ
ല്ലാത്തകാലത്തേറ്റും കേവലൻധർമ്മജ്ഞാനശമസംയുതനായി
നൽതപാചെയ്തുകാണ്ടുവാഴുന്നനാരായണൻ ഹൃത്താരിൽഭ
വാനിതുന്നനായിധരിച്ചും * അവിടെക്കലാപാപ്യഗ്രാമ

ത്തിൽവാസംചെയ്തു നവരാമുഷികളാൽമൃഗപ്പെട്ടവാനായി
 മരുവുഭഗവാനനാരദൻനന്നായ്നമസ്കരിച്ചുഭവാൻറയീ
 ചോദ്യത്തെചോദിച്ചിതു * നാരദൻതന്നോടായിട്ടങ്ങുചാണീ
 ടുംമുനി മാമരല്ലാകേൾക്കത്താനമന്നേരംനാരായണൻ *
 'ജനലോകത്തിൽവാസംചെയ്യിടുന്നവരായ സനകൻ.സനന്ദ
 നൻമുതലായവരുടെ * ബ്രഹ്മചാദൈത്തനീന്നോടദ്യുത്താൻ
 ചൊല്ലീടുന്നേൻ സന്മതേ!കേട്ടീടുകനന്മുള്ളിച്ചെയ്യിടിനാൻ*
 ബ്രഹ്മമാനസപുത്രന്മാരെന്നവിപ്ലാതന്മാർ ജനമുതല്ലേജി
 തേന്ദ്രിയന്മാരായുള്ളവർ * ജനലോകത്തിൽവാഴുംസനകാഭി
 കർമ്മഹാ മുനിമാരങ്ങുമുന്നംനടത്തിബ്രഹ്മസത്രം * നന്മയിൽ
 സമാനന്മാർചൊല്ലിയുംകേട്ടുകൊണ്ടും ബ്രഹ്മചിന്തനംചെയ്തു
 താകുന്നുബ്രഹ്മസത്രം * ശേപതദ്രീപത്തിൽവാഴുംവേദാന്തക്ക
 ണ്ടീടുവാൻ സാരമക്കാലത്തുപോയിരുന്നിതുഭവാൻ * ജന
 ലോകത്തിൽബ്രഹ്മചാദമുണ്ടായകായ് മനഃ!ഭവാന്തമറി
 ണ്തിപ്പുതുമുഖം * അന്നഹോമുനീന്ദ്രന്മാർചെയ്തതായുള്ളഃമാ
 ദ്യം താനയാന്നിപ്പോൾഭവാനെന്നോടുചോദിച്ചതും * ഉ
 ത്തരമവിടത്തിലന്നതിന്നുണ്ടായുന്ന തത്രത്താൻമഹാമാത!
 ചൊല്ലുന്നേൻകേട്ടുകൊൾക * ചിന്തിക്കിൽശ്രുതംതപംശീ
 ലമെന്നിവകളാ ലന്തരമില്ലതമ്മിൽതുല്യരണെല്ലാവരും *
 ബന്ധുക്കളരാതികർമ്മമുഗ്ദ്ധമറിവരെല്ലാം സന്തതമൊരുപോ
 ലെയാണവെക്കല്ലാവർക്കും * ആകയാൽകൃപാലുക്കളാകുമായ
 വരഹ രാകുസവചിപ്പതിന്നെല്ലാരുമൊന്നുപോലെ * അങ്ങി
 നെയൊണന്നാലുമെന്തൊക്കെതു കത്തിനാ ലങ്ങവരൊരുത്ത
 നെപ്രവർത്താചാക്കിവെച്ചു * സോല്ലാസംമറയുള്ളവർകേട്ടു
 കൊണ്ടിരുന്നിതു ചൊല്ലെഴുംസനന്ദനൻചൊല്ലുവാൻതുടങ്ങി
 നാൻ * തന്നാൽനിമിതമായവിശ്വത്തെസംഹരിച്ചു പിന്നീ
 ടുതന്നിൽസൂക്ഷാപസ്ഥയിലിരിക്കുന്ന * പ്രകൃതിപുരുഷാദിശ
 ക്തികളോടുകൂടി സുഖമായ്നിദ്രചെയ്താണെന്നതോന്നംവ
 ണ്ണം * ഓത്താലൊട്ടവധിയില്ലാത്തതംസപാനന്ദത്തെ വാസു
 ധമായിട്ടനുഭവിച്ചുവർത്തിക്കുന്ന * ഈശ്വരൻതന്നെപ്രളയാ
 ന്തത്തിൽതൻായാദ്ര നിശ്വാസപ്രസൂതകളാകുന്നശ്രീ
 കർത്താൻ * നിദ്രാണനായഭൂപാലന്ത്രനെപ്രഭാതത്തിൽ

തൃന്മാരായീടുന്നവന്ദികളെന്നപോലെ * തത്പ്രതിപാദകങ്ങ
ളായുള്ളവാക്യങ്ങളാൽ ക്ഷിപ്രംചെന്നുണർത്തുകയാണെന്നു
തോന്നുംവണ്ണം * നന്നായിത്തൂതിച്ചിതാത്മ്യതിയെശ്രുതിഗീത
യെന്നിഹാചാല്പുന്നനൽ 'ശ്രുതിഗീത'യെക്കേൾപ്പിൻ—

ഹരിഃ—എല്ലാവരെയുമേററുജയിച്ചുവർത്തിക്കുന്ന ചെറു
പ്പെഴംപ്രകൃതിയാൽക്കൂടിയുമൊരിക്കലും * ജയിക്കപ്പെട്ടീടാതെ
യുള്ളനിന്തിരുവടി ജയിച്ചീടുകനന്നായ്ജയിച്ചീടുകനാഥ! *
അത്യന്തംജീവനാർക്കുദോഷത്തെയുണ്ടാക്കുന്ന സതപാദിഗുണ
ങ്ങളെസ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന * വല്ലാത്തപ്രകൃതിയെത്യജിപ്പി
ച്ചാലും,വാദ മില്ലാ നിന്തിരുവടിയവണ്ണംചെയ്യിടുകിൽ * കാ
രുണ്യാധിക്യമുപമായുംപണ്ടുരിക്കലും ചേരാത്തതായുള്ള
നല്ലൊരരശപർച്ചാദികൾ * ഹന്ത നൽസ്വഭാവത്താലൊട്ടൊ
ഴിയായതെങ്കണ്ടു നിന്തിരുവടിക്കടൻചിന്മുതേന്ത!കൈവന്നീടും
ചിന്തിച്ചുകണ്ടീടുകിൽവല്ലാത്തപ്രകൃതിസംബന്ധത്തെയുണ്ടാ
ക്കീടുള്ള പനല്ലാതെയെന്നും * അതിനേവേർപെടുത്താൻമതി
യാകുമൊ?യെന്നു മതിയിൽശങ്കിച്ചീടുന്നതിനില്ല പകാശം *
സ്ഥാപരജംഗമങ്ങളാകിയഃഭവങ്ങൾക്കു മാവിധഃഭവങ്ങളെ
ക്കൊയ്ക്കാളുംജീവനാർക്കും * ഇണങ്ങീടുന്നതാകുമല്ലാശക്തിക
ളേയു മുണർത്തിക്കൊള്ളുന്നതുംനിന്തിരുവടിയല്ല * ആക
യാതപ്രകൃതിസംബന്ധവുംജീവാത്മാക്കൾ ക്ഷാക്കവചമച്ചു
തുനിന്തിരുവടിതാന * പ്രകൃതിയോടുംതഥാപുരുഷനോടുംകൂ
ടി ജഗദാകാരമായിഭവിച്ചുവിലങ്ങുന്ന * നിഖിലനിദാനമാം
നിന്തിരുവടിയെത്താൻ നിഗമംചിലേടത്തിൽപ്രതിപാദി
ച്ചീടുന്നു * (ശ്ലോകം. ൧) നിന്തിരുവടിയെത്താൻനിഗമംചാ
ങ്ങീടുന്ന തന്തുമില്ലതിന്നതെല്ലമെന്നിരിക്കിലും * നിഗമാ
ത്മത്തെച്ചിന്തിച്ചീടുകിൽചിലദിക്കിൽ മഘവാവിന്നുംമറു
മേന്തുന്നമഹാത്മ്യം * പറഞ്ഞീടുന്നതായിത്തോന്നുന്നുണ്ടി
തുതമ്മിൽ വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളതല്ലൊതെല്ലപോലും * കാണ
പ്പെടുന്നതെല്ലാംബ്രഹ്മസ്വരൂപനായി വാണുകൊണ്ടീടുന്നോ
രുനിന്തിരുവടിയത്രെ * എന്നുള്ളതറിഞ്ഞീടാംസർവ്വവുംമറ
ങ്ങാലും നന്നായ്നിന്തിരുവടിശ്രദ്ധിക്കുന്നതുമൂലം * മണ്ണിൽ
നിന്നുണ്ടായുന്നതായുള്ളഘടാദികൾ മണ്ണിൽതാൻപയംപ്രാപി

ച്ചീടുന്നിതെന്നപോലെ * അല്ലവുംവികാരമില്ലാത്തതാബ്ര
 ഫത്തിക ലുപ്തതിലയങ്ങളുണ്ടാകുന്നിതല്ലാറിനും * ആക
 യാൽമനംകൊണ്ടുവചനംകൊണ്ടുള്ള താകുന്നൽപ്രവൃത്തി
 യെന്നിതിരുവടിയിങ്കൽ * ധരിച്ചാരുഷികളീമത്സ്യന്മാർ വെ
 ജ്ജപാദം ധരിത്രിതലത്തിങ്കലല്ലാതെഭവിക്കുമോ? (ശ്ലോകം ൨)
 സ്വതപാദിഗുണത്രയയുക്തയായുള്ളമായാ നന്തകിതെന്നൊ
 ത്തംചെയ്യിക്കുന്നടപ്രഭോ! * ഈവണ്ണുവിപേകികളാകിയജന
 ങ്ങൾ പൂവിങ്കൽവിചാരിച്ചുനിന്തിരുവടിതന്റെ കട്ടാഴി
 യാതെയുള്ളലോകങ്ങൾക്കുപാപം നഷ്ടമാക്കുന്നതായചരി
 താമൃതാബ്ധിയെ * കില്ലെന്നുസബ്രാപിച്ചുകെവിട്ടുദുഃഖങ്ങ
 ളെയില്ലയോപരമനായുള്ളോവേ! ചിലർപിന്നെ * നന്മയിൽ
 സ്വസ്വരൂപസ്തരണംമൂലംമനോധർമ്മങ്ങളായരാഗമുതലായ
 വയോടും * എന്നതുപോലെകാലത്തിന്നെഴുന്ധർമ്മങ്ങളും ക
 ന്നോരുജരാദികളായിടുന്നവയോടും * ഹന്തവർപെട്ടവ
 ണ്ഡാനന്ദാനഭവമായ നിന്തിരുവടിയുടെപത്തേബ്ബജിക്ക
 ന്നു * ആവിധംവാണകൊണ്ടീടുന്നവരാതകത്തെ കൈവെ
 ടിഞ്ഞീടുന്നിതെന്നുള്ളതുചൊല്ലേണമോ? * (ശ്ലോകം ൩.) നി
 ന്തിരുവടിയുടെഭക്തരാമനഷ്ടർതാൻ ചന്തത്തിൽജീവിച്ചു
 കൊള്ളുന്നവരെന്നന്തനും * ഭക്തന്മാരല്ലാത്തുള്ളമത്സ്യന്മാർതീ
 യുതുവാൻ തീർത്തതോൽതുരുത്തികളെന്നപോലാകുന്നിതു *
 അത്രയുമല്ലാമഹത്തതപവുമഹങ്കാര തതപവുമാറുമുണ്ടായ്
 ന്നോരുകാലത്തിങ്കൽ * യാതൊരുതതപത്തിന്നുംയാതൊരു
 കായ്യാത്തയും സാധിപ്പാൻശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോപോ
 ലും * അമ്പിനോടനുവേശിച്ചോരോരോതതപങ്ങളിൽപിന്വ
 നിന്തിരുവടിസാമത്വംജനിപ്പിച്ചു സമഷ്ടിച്ചുച്ചിത്രപമായുള്ള
 ശരീരത്തെ ചമച്ചിതുകൾതാനെന്നതിൽപിന്നീടഹോ ഈ
 വിധമിരിക്കുന്നഭോത്തയാശ്രയിച്ചു മേവുവോൾ, ഭോഹം
 സൃഷ്ടിച്ചീടുവാൻസാഹായ്യാത്ത * ചെയ്യനിന്തിരുവടിത
 ന്നവിസ്മരിപ്പവ രേതുസന്ദേഹമില്ലാന്നദികട്ടവർതന്നെ *
 അന്നമയാദിപഞ്ചകോശങ്ങൾക്കൊക്കെയുംചെ തിന്യത്തെ
 ചേർക്കുന്നതുംനിന്തിരുവടിതന്നെ * അന്നമയാദികളായിട്ടു
 ന്നകോശങ്ങളിൽ ചേർന്നുകൊണ്ടതാതിന്നുചേരുമാകാരംപോ

ചെ * വർത്തിച്ചിടുന്നതായുള്ളൊക്കാരെയുക്തനായി ദൃത്യന്മാ
 ശോഭിക്കുന്നനിന്തിരുവടിപാർത്താൽ * വാസുപത്തിങ്കൽപ
 ബ്രഹ്മകോശങ്ങളോടുവെന്ധ മിത്തിരിപോലുമില്ലനിന്തിരുവടി
 ജ്ഞാപോ * ഊനംവിട്ടഞ്ചൊത്തേതായിട്ടാചാല്പിടുന്നോ രാഗ
 നമയാപ്രയോഗിടുന്നകോശത്തിന്നും * നല്ലൊരുസാക്ഷിയായി
 ടല്ലൊനിന്തിരുവടി യെല്ലാനേരവുംശോഭിച്ചിടുന്നതത്രയല്ലാ
 സുകൃതമായതിൽനിന്നുംസ്ഥൂലമായതിൽനിന്നും സുകൃതമായി
 ചാരിച്ചാലോരവുംഭിന്നനായി * ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ലാംനാശ
 തെന്തെന്താപിച്ചു കൊണ്ടിടുംകാലത്തിങ്കൽശേഷിച്ചിടുന്ന
 തായി * യാതൊരുവസ്തുസത്യമായിരിക്കുന്നവാദ മേതുമേയി
 ലിങ്ങതുംനിന്തിരുവടിതന്ന * (ശ്ലോകം ൪.) മുനിസ്വരൂപാ
 യമാഗ്നങ്ങളിൽപാർത്താലേതു മുനിമാരിഹകൃപ്തപ്പെടുകയുണ്ടാ
 ന്നു * ആയവർപൊക്കിച്ചിന്നനേരെയുള്ളിലുള്ള തായിടും
 മണിപൂരകാപ്യമാംചക്രത്തിങ്കൽ * ബ്രഹ്മസ്വരൂപനായനി
 ന്തിരുവടിതന്നെന്നുമായില്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ടെന്നുംവാ
 ണീടുന്നു * ഏ പമാരണികളെന്നോരവുംപ്രസിദ്ധരായ് മേ
 വീടുംമുനിമാരുന്നനായ്നാഡികൾക്കുള്ള * പദ്ധതിയായിട്ടു
 ന്നഹൃദയത്തിങ്കൽതന്നെ യെത്രയോസുകൃതകൃതിയായിട്ടുവി
 ഉണ്ടെന്ന * പരബ്രഹ്മാത്മകനാന്നിന്തിരുവടിതന്നെ സരസം
 സദാകാലംധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിടുന്നു * ആദിയെന്നതുമന്തമെ
 ന്നതുമില്ലാതെയു മേതുമേവികാരമില്ലാതെയുംമേവുംവിഭോ! *
 അന്തർദ്ദൃഷ്ടികൊണ്ടുണ്ടാം കാഴ്ചയുള്ളിടമായിസ്സന്തതംജ്യോതി
 മ്മയമായിരിക്കുകമൂലം * സുതരാംശ്രേഷ്ഠതയോടിരിക്കുംസു
 ഷുദ്ധതാൻ ഹൃദയത്തിങ്കൽനിന്നുംനന്നായിമുഖാവിൻറ *
 നേരിട്ടുനീണ്ടുപോയിട്ടായതിനോടുചേർന്നു പാരമായ്ശോഭി
 ക്കുന്നദേഹത്തിൻമദ്ധ്യത്തിങ്കൽ * അമൃത്തമിരിക്കുന്നനാഡി
 യിൽകൂടെദേഹം കൈവിട്ടുപോയിടുന്നോരാത്മാവിന്നനന്ത
 രം * കാലൻതൻമുഖത്തിങ്കൽപതിക്കുന്നതിന്നതു കാലത്തു
 മോത്തുകണ്ടാൽസംഗതിയുണ്ടായിടാ * നാനായവൻജന്മമര
 ണാദികളക നാനന്ദപരിപൂർണ്ണനായിരുന്നീടുമെന്നും * (ശ്ലോ
 കം ൫.) തന്നാൽസൃഷ്ടികളായനാനായോനികൾതന്നിൽ മൂന്ന
 മെഹേതുതയോചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കയാൽ * പിന്നെയുംപ്രവേ

ശിഷ്യേനല്ലാന്നിന്തിരുവടി യെന്നാലുംപ്രവേശിച്ചുവാഴുന്നു
 യെന്നീചണ്ണം * തോന്നീടത്തക്കവണ്ണംസ്ഥിതനായിരിക്കുന്നു
 ചേന്നീടുംഭേദമുപമയതിൽശോഭിക്കുന്ന * വഹിപോല
 താതുഭേദങ്ങളെയനുസരിച്ചെന്നു മേശോഭിക്കുന്നചെറുതും
 വലുതുമായ് * മിത്യാഭൂതങ്ങളായിട്ടെന്നോരിദ്ദേഹങ്ങളിൽ സ
 ത്ര്യമായ്സമമായിസന്മാത്രമായിട്ടു * നിന്തിരുവടിക്കുള്ള
 തായിടുംസ്വരൂപത്തെ സന്തതമുള്ളിലെഹികാമുഷ്ടികളെ
 ളായ * ഭോഗസഞ്ചയങ്ങളിൽകാംക്ഷകൈവിട്ടുകൂട്ടരാകിയന
 ല്ലതുലബുദ്ധികളറിയുന്നു * (ശ്ലോകം ൬.) സ്വകർമ്മാധീന
 ങ്ങളാമിശ്ശരീരങ്ങളിൽചേർന്നതുംപുറത്തുമാക്കുവാനുംകൂടാ
 തെന്താൻ * വർത്തിച്ചിട്ടുനജീവാത്മാവിനെസർവ്വശക്തി യു
 ക്തനായിട്ടെന്നോരുനിന്തിരുവടിയുടെ * നന്നായിട്ടുള്ളാരംശ
 കൃതനാണെന്നുചൊല്ലി ടുന്നിതു, പുരുഷന്റെതത്വത്തെപ്പറയി
 പ്രകാരം * പരിശോധിച്ചുബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു, പാർത്ഥവത്തിങ്കൽ
 മരുവുന്നവരായവിദ്വാന്മാരെല്ലാവരും * വേദോക്തകർമ്മങ്ങളെ
 യൊക്കെയുംസമർപ്പണം ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ടുനതിനുള്ളനൽ
 സ്ഥാനമായി * ഭക്തന്മാരായോക്കുള്ളസംസാരസങ്കടങ്ങളെ
 ക്കയുമെന്നമില്ലാതാക്കിവെക്കുന്നതായ * നിന്തിരുവടിയുടെ
 പാവനമായപാദം സന്തതംവിശ്വസിച്ചുസേവിച്ചുകൊ
 ണ്ടിട്ടു * (ശ്ലോകം ൭.) അറിവാൻകഴിയാത്തുള്ളതത്വത്തെ
 തെന്തെന്നാ യറിയിപ്പുതിന്നായിട്ടാശ്രിതവാത്സല്യത്താൽ *
 ഭേദത്തെസ്വീകരിച്ചുസകലേശപര! പാരം മഹാത്മ്യംമറീ
 ടുന്നനിന്തിരുവടിയുടെ * ചരിതാമൃതപാരാവാരത്തിലേറുമു
 ണി പരിവേഷത്തെവിട്ടഭക്തന്മാർചിലരഹോ * നിന്തിരുവ
 ടിയുടെനിമ്ബപാദങ്ങളിൽ സന്തതംപത്മങ്ങളിൽഹംസ
 ങ്ങളെന്നപോലെ * പാരിച്ചശക്തിയോടുകൂടിയഭക്താത്മ
 മന്മാരുടെസംഘത്തോടുകൂടിടുംസംസർഗ്ഗത്താൽ * വല്ലാത്ത
 ഗൃഹപാശത്തിങ്കൽനിന്നുടൻവേർപെട്ടുള്ളത്തിൽഭക്തികൊ
 ണ്ടുസംഗ്രഹമാരാകയാൽ * ഒരുയത്നവുംകൂടാതെത്തീർത്തോ
 ക്കുമെന്ന പുരുഷാത്മത്തെപ്പോലുമാഗ്രഹിക്കുന്നതില്ല * (ശ്ലോ
 കം ൮.) നിന്തിരുവടിയെത്തന്നെവർത്തിക്കുമ്പോൾ സന്തതം

തപസേചയൈച്ചയ്യീടാനുള്ളതായ * കായമിതാത്മാവെന്ന
 പോലെയുംനല്ലബന്ധു വായവൻപോലെയുംനൽകുങ്ങാതി
 പോലെയുംതാൻ * സപാധീനമായിട്ടെന്നുംവത്തിച്ചുകൊണ്ടി
 ടുന്നി തേതുമേസന്ദേഹമില്ലായതിന്നെന്നാകിലും * തന്നെ
 സ്സേവിപ്പവർക്കുസൽഗതിചേഗമേകീ ടുന്നതിനായിട്ടാഭിമുഖ്യ
 ത്തെസപഭാവത്താൽ * കർമ്മാണ്ടമനസ്സെങ്കിലുംകയ്യുംനീ
 ക്കീട്ടിട്ടു മൊക്കെയുമൊന്നിഷ്ടകാൻമതിയായവനായും * സ
 വ്വവസ്തുക്കളെക്കൊള്ളാനന്ദമധികമായ് സർവ്വഭാനിപ്പിവാദംനൽ
 കീടുന്നവനായും * തങ്ങൾക്കുള്ളാത്മാവായുംവത്തിച്ചുകൊ
 ണ്ടിടുന്ന തുംഗമാഹാത്മ്യമേന്തുന്നിന്തിരുവടിയിങ്കൽ * കഷ്ട
 മേററവുംകഷ്ടംരമിക്കാത്തവരായി വിഷ്ണുപത്തിങ്കൽഭവിക്കുന്നി
 തുചിലരെല്ലാം * എപ്പോഴുംദേഹംപോഷിപ്പിക്കയുംമേറമേ
 റാം താല്പയ്ക്കത്തോടുകൂടിചെയ്യുകൊണ്ടവരഹോ * നിന്തിരു
 വടിയുടെചിന്തവിട്ടിരിക്കയാ ലന്തരമില്ലതന്നെത്യജിപ്പോരാ
 യീടുന്നു * അന്നന്നായ്സമ്പാദിച്ചുകൂട്ടിയകർമ്മങ്ങളെ നന്നാ
 യിട്ടനുസരിച്ചുങ്ങിനെയുള്ളൊരെല്ലാം * താണതാണിരുന്നീട
 മോരോരോയോനികളിൽകേണപോയ്ജനിക്കയുംമരണപ്രാ
 പിക്കയും * ഘോരങ്ങളാകുംമഹാരോഗങ്ങൾഹൃപഭീതി ദാരി
 ദ്ര്യംചോരഭയംമുതലായവകളാൽ * സങ്കടപ്പെടുകയുംചെയ്യു
 കയെന്നല്ലാതെ സങ്കടംനീങ്ങീടുകയില്ലവെക്കാരിക്കലും *
 (ശ്ലോകം ൯.) പ്രാണൻമാനസമിന്ത്രിയങ്ങളെന്നിവകളെ സാ
 നന്ദമെന്നുംനന്നായൊതുക്കിസ്ഥിരമായി * നിഷ്ഠയുംചെയ്യു
 കൊണ്ടുചാണീടുംമുനികളുൾ ത്തട്ടികൽപ്രാണചെയ്യുകൊള്ളു
 ന്നയാതെന്നിനെ * അതിനെശ്ശരൂക്കളുംപ്രാപിച്ചുകൊണ്ടി
 ടുന്നു മതിയിൽസദാകാലംസ്തരണംചെയ്തുമൂലം * ഭുജഗാധി
 പൻനല്ലുപോടൊത്തീടുന്ന ഭുജഭണ്ഡത്തെക്കണ്ടുകാമിക്ക
 നവരായ * കാമിനിമാരും,തുല്യദൈവകളായിതുകാൽ താമര
 പ്പുവിലൂറീടുന്നനന്ദധാരസം * സേവിഷംശ്രുതികളുംഞങ്ങളെ
 മെപ്പോഴുമുൾ പ്പുവിൽനിന്തിരുവടിക്കൊരുപോലായിടുന്നു
 (ശ്ലോകം ൧൦.) എല്ലാറ്റിന്റെയുംമുല്പത്തിക്കുമത്രയോമുന്വേ
 യുള്ളനിന്തിരുവടിതന്നെയീജഗത്തിങ്കൽ * പിന്നെയുണ്ടാ
 യിരുന്നജന്മവുംമരണവും ചേർന്നീടമേതൊരുത്തനറിഞ്ഞീട

നാചിത്രം * പങ്കജോത്ഭവനായദേവൻനിന്തിരുവടി യികൽ
 നിന്നുളവായിവന്നവനായിടുന്നു * ധാതാവുണ്ടായതിന്റെ
 ശേഷമായിട്ടുണ്ടു മാതിരിയായദേവസഞ്ചയമുണ്ടായുന്നു *
 നിർമ്മാണരൂപനായനിന്തിരുവടിയെപ്പോൾ സർവ്വസംഹാരം
 ചെയ്തുസാനന്ദശയിക്കുന്നു * സ്ഥൂലവുമ്പോളില്ലാസൂക്ഷ്മവു
 മില്ലപിന്നെ സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മങ്ങൾചേർന്നതായദേഹവുമില്ലാ *
 ഇന്ദ്രിയപ്രാണാദിയുംകാലവൈഷ്ണവുമി ല്ലെന്നതെന്നയുമ
 ല്ലാശാസ്ത്രവുമ്പോളില്ലാ * (ശ്ലോകം ൧൧) നേരായിവിചാ
 രിച്ചാലസത്തായുള്ളജഗൽ കാൽക്കാരണവശാലുരുദവിക്കു
 ന്നതെന്നായ് * എന്താരിൽവെദശാധികന്മാരെല്ലാമോർത്തി
 ടുന്നു സത്തായിരിക്കുമേകവിംശതിദൂഷത്തിന്റെ * നാശം
 താൻപരമായീടുന്നപുരുഷാത്മം സംശയമില്ലെന്നോർത്തിട്ടു
 ന്നനെയായികന്മാർ * ഓതീടുന്നിതുസാംപ്രന്മാരായുള്ളവ
 രാത്മഭേദത്തെത്തഥാകർമ്മലത്തിൻചൂവഹാരം * സത്യമാ
 ണെന്നമീമാംസകന്മാരോർത്തിടുന്നു ണ്ടീത്തരമതാതിനെയുപ
 ദേശിപ്പതെല്ലാം * തതപട്ടച്ചികൊണ്ടല്ലാപാരിക്കുംഭ്രമംകൊ
 ണ്ടാ ണ്ണോർത്തിടൽസന്ദേഹമില്ലായതിന്നല്പംപോലും * പു
 രുഷന്നഹോഭേദംസതപാദിഗുണവശാൽ പറയുന്നതുംതഥാ
 ഭേദങ്ങളവിലവും * കുറച്ചെന്നാലുമുള്ളിൽനിന്തിരുവടിത
 ന്നെ കുറിച്ചുള്ളറിവുണ്ടാകാത്തുകൊണ്ടായിടുന്നു * പരമാത്മ
 ത്തിലേതുണ്ടായിടുന്നതല്ലാ പുരുഷന്നജ്ഞാനമായിടുന്നതെ
 ന്നന്താനം * അജ്ഞാനത്തിൽനിന്നുവേററിൽക്കുന്നതായും
 സുജ്ഞാനമെന്നുമായ്വർത്തിക്കുംപദാത്മത്തിൽ * അജ്ഞാനം
 സാദചിക്കയില്ലെന്നിരിക്കെവാസു വാജ്ഞാനംപുരുഷന്നസി
 ലിക്കയില്ലയല്ലോ * (ശ്ലോകം ൧൨) പാരിച്ചമനോമാത്രംഹേ
 തുവായിടുന്നാനാകാരണശോഭിച്ചതായ്സതപതുടങ്ങിയുള്ള*
 മൂന്നുഗുണങ്ങളോടുംകൂടിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടീ ടുന്നോരീവിശപം
 സത്യമല്ലാത്തതായിടുന്നു * നന്നായിപുരുഷൻതാൻനിന്തിരു
 വടിയായിടുന്നനല്ലധിഷ്ഠാനത്തിങ്കലുൾപ്പെട്ടുകയാൽ * * സ
 ത്യാമന്നതുപോലെശ്ശോഭിച്ചീടുന്നി,തേവം സത്തെന്നതോ
 ന്നാൻമൂലംനിന്തിരുവടിതന്നെ * ഭേദമുദേശ്യാത്മകമായ്
 ത്തിച്ചീടുന്നവിശപമൊക്കെയുമാത്മതപത്താലാത്മജ്ഞാനികളാള

ല്ലം * സത്യമെന്നറിയുന്നു, പൊന്നിന്റെ വികാരമായ് വ
 ത്തിക്കും തളവളമോതിരമിത്യാദികൾ * കനകംതന്നെയാണെ
 ന്നാകയാലതുകളെ കനകാത്മികളാകുംകൈവടിയുകയില്ലാ
 ആത്മകായ്മാവിശ്വപമച്ചണ്ണമല്ലായ്ക്കോഴ് മാത്മസ്വരൂപമാ
 യിട്ടിരിക്കുന്നതുമൂലം * ആത്മലാഭത്തെക്കൊക്കിക്കുന്നവർ
 കൈവിട്ടീടാ താത്മതേപനതാൻ കയ്ക്കൊണ്ടിട്ടുന്നിതായതിനെ
 ആയതു കൊണ്ടീയാത്മകായ്മായുള്ളവിശ്വ മായതുമനുപ്രവേ
 ശിച്ചിരിക്കുന്നതായ * പുരുഷരൂപമതുമാത്മാവുതന്നെയതി
 ന്നൊരുസംശയമില്ലനിശ്ചിതമായിട്ടു * (ശ്ലോകം. ൧൩)
 സ്വരൂപസ്വയങ്ങളിലൊക്കെയും വാണിട്ടു നിത്യംനിന്തിരു
 വടിയെന്നഭാവനയോടും * ആരുപാസിച്ച് ഇട്ടുനിന്തിരുവ
 ടിതന്ന പാരിലായവനതിൻമാഹാത്മ്യം മൂലമായി * ഇത്തി
 രിബഹുമാനംകൂടാതെനിഷ്പ്രയാസം മൃത്യുവിൻമന്യുക്കത്ത
 തന്നെക്കൊലിനാലെ * സ്വരൂപമാക്രമിച്ചു മുക്തിയെപ്രാപി
 ക്കുന്നു ഭക്തിയില്ലെന്നുവന്നാൽ വിപ്രാന്മാരാണെന്നാലും *
 നിന്തിരുവടിപാശംകൊണ്ടുമാപത്തുകളെ ബന്ധിക്കുംവ
 ണ്ണുവാക്കാലവരെ ബന്ധിക്കുന്നു * ഉൾപ്രേമമാക്കാകുന്നുനി
 ന്തിരുവടിയിങ്കൽ സൽപുമാനവൻനന്നായ് തനിക്കും മറ്റും
 ജ്ഞാക്കും * ശുദ്ധിയെസ്സുവാദിപ്പാൻ ശക്തനായ് ഭവിക്കുന്നു
 ണ്ടിത്തരമാകുമൂലം മുൻപൊന്നൊരാത്മജ്ഞാനം * നന്നായില
 ഭിക്കുന്നുവേദാന്തവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നിഹവേണ്ടാവേറായാ
 തൊന്നമെന്നിങ്ങിനെ * കരുതീട്ടൊരുത്തരും ഭക്തിയെസ്സു
 ന്നുജിച്ചിട്ടു തെന്തെന്നോതീടുന്നു നല്ലറിവുള്ളൊരാൾ * ഭക്തി
 യില്ലാത്തവർക്കീവേദാന്തവാക്യങ്ങളാൽ സിദ്ധിപ്പാൻ വിഷമം
 താൻ വിശുദ്ധജ്ഞാനം പരം * സർവ്വരൂപാന്താൽ സഹകാരി
 ണിയായി ബുക്തി നിർവാഹംചേർന്നിരുന്നാലായതു സുലഭമാം *
 (ശ്ലോകം. ൧൪) നിന്തിരുവടിക്കേതു മിത്രിയസംബന്ധമി ല്ല
 ന്തമില്ലാത്ത സ്വയംജ്യോതിസ്സായി ഉണ്ടു * നന്നായ് നിന്തി
 രുവടി സർവ്വപ്രാണികൾക്കു ജിത്രിയശക്തികളെ പ്രവൃത്തി
 പ്പിക്കുന്നിതു * എന്നതു ഹേതുവായിട്ട വിദ്യായുക്തന്മാരാ മി
 ത്രാദിദേവന്മാരും ബ്രഹ്മാപുരുഷന്മാരും * ഖണ്ഡഭൂപന്മാർ
 ഭൂലോകേന്ദ്രനെയെന്നപോലെ നന്നായിപ്പൂജിക്കുന്നുനിന്തിരു

വടിയെത്താൻ * ഭോഗ്യപസ്തുക്കളെല്ലാംതാഴെയുള്ളോരിൽനി
 ന്നു യോഗ്യമായനുഭവിക്കുകയുംചെയ്യിടുന്നു * ധാതാപുസം
 ക്രന്ദനൻമുതലായവരെല്ലാം യാതൊന്നിലധികൃതന്മാരായി
 ബുദ്ധിക്കുന്നു * നിന്തിരുവടിയിലുൾഭീതികൊണ്ടവരെല്ലാ മ
 ന്തരംകൂടാതെകണ്ടതിന്നെച്ചെയ്യിടുന്നു * സന്തതംസ്വകർമ്മ
 ത്തെശരിയായ്ചെയ്തത്രെ നിന്തിരുവടിക്കുനൽപൂജയായ്യി
 രുന്നതും * (ശ്ലോകം. ൧൫) നിത്യമുക്തഹേമമായയ്ക്കുത്താത്തദൂര
 ത്തിങ്കൽ വർത്തിച്ചുകൊണ്ടിടുന്നനിന്തിരുവടിക്കുതാൻ * ന
 ന്നായുള്ളീക്ഷണംകൊണ്ടതൊരുകാലംമായാ തന്നോടുകൂടെ
 ക്രീഡയുണ്ടാകുമക്കാലത്തിൽ * മലകൾമരങ്ങളിത്രാദികളാ
 യ്യിടുന്ന ചലനംകൂടാതെകണ്ടുള്ളോരുദേഹങ്ങൾക്കും * ആടു
 മാടാനയശപമേണമെന്നൊത്യാദിയോ യ്യിടുന്നചരങ്ങളായുള്ളോ
 രുദേഹങ്ങൾക്കും * യോഗ്യതയോടുകൂടിയുള്ളോരുജീവാത്മാ
 കൾ നീക്കമെന്നിയെസ്വകാർത്ഥാഭിമുഖ്യങ്ങളായ * കർമ്മങ്ങ
 ലോടുമുക്തന്മാരായിട്ടുണ്ടാകുന്നു നിന്മായംനിരൂപിക്കിൽകരു
 ണാമൂർത്തിയായി * എന്നുമാകാശമെന്നപോലെങ്ങുംസമനാ
 യിശ്വസ്യതുല്യനായ്ക്കുനാവാക്കുകൾക്കെത്താത്തുള്ള * നിന്തിരു
 വടിക്കില്ലാസ്വപ്നമെന്നായിട്ടാകും സ്വപ്നമല്ലാതെകണ്ടുമാരു
 മില്ലെന്നുതാനും * നിന്തിരുവടിയാലൊന്നീക്കിക്കുപ്പെട്ടുക
 യാൽ ഹന്തസംജാതക്ഷോഭയാകിയമായതന്നാൽ * ഉണർത്ത
 പ്പെട്ടകർമ്മസഞ്ചയയുക്തരായി തുനിശംജീവാത്മാക്കൾകർമ്മാ
 നുസാദരണതാൻ * പലദേഹങ്ങളേയുംസ്വപീകാരംചെയ്തു
 കൊണ്ടും പരദേഹങ്ങളേയുംസന്ത്യാഗംചെയ്തുകൊണ്ടും *
 ഘോരസംസാരസാഗരത്തിൽപെട്ടുഴലുന്നു നേരോത്തുകണ്ടാ
 ലിതുനിന്തിരുവടിയുടെ * കാരുണ്യമില്ലായ്മപലസന്ദേഹ
 മില്ല ഭൂരികാരുണ്യസിന്ധുതന്നെനിന്തിരുവടി * നിന്തിരുവ
 ടിക്കില്ലാതെല്ലാമൊവെച്ചുമ്പും സന്തതംസമാധായിശോഭിച്ചീ
 ടുന്നിതെങ്ങും * വാക്കിനുംമനസ്സിനുമേതുമൊയെത്താതെയു
 ള്ളത്വന്തംപരിശുദ്ധനല്ലോനിന്തിരുവടി * സുഷ്യാദിലീല
 കൊണ്ടുവെച്ചുവെന്ന്പൂണ്യങ്ങളൊട്ടുംനിന്തിരുവടിക്കു
 ണ്ടാവാൻതരമില്ലാ * (ശ്ലോകം. ൧൬) നിത്യഹേജീവാത്മാ
 കൾക്കില്ലാത്തസംഖ്യയെന്നും നിത്യന്മാരവർസർവ്വപ്രാപിക

ഉന്നമേവം * ചൊല്ലുന്നചിലരെല്ലാമവുണ്ണമാണെന്നാകിൽ
 കില്ലില്ലജീവാത്മാക്കൾശാസിക്കപ്പെട്ടിട്ടുവാൻ * യോഗ്യന്മാ
 രാകയെന്നതില്ലതുകൊണ്ടുജീവാത്മാക്കളെശാസിക്കുന്നനിന്തി
 രവടിയെന്നായ് * ചൊല്ലൊങ്ങുപ്രമാണങ്ങളൊക്കെയുംഘോ
 ഷിക്കുന്നു തല്പമെന്നാലുംചേർച്ചയില്ലാത്തതാണെന്നാകും *
 വേറെവിധത്തിലാണെന്നായിടിലായതിന്നുൾത്താരിൽചി
 ന്തിച്ചുകണ്ടാൽചേർച്ചയുണ്ടെന്നുതാനും * ഏതെന്നേതിൻവി
 കാരപ്രായമായ്ജനിക്കുന്നു വാദമില്ലാവസ്തുതാനതിനെനിക
 രണതേപനനന്നായ്ചേർന്നിരിക്കുന്നതായും * അറിഞ്ഞീടുന്നേ
 നെന്നൊചൊല്ലീടുന്നവകെഴു മറിവിന്നതിമാത്രംഭോഷമുണ്ടാ
 കമൂലം * അതിന്നവിഷയമാവാതെയുംവർത്തിപ്പതു സതതം,
 പരമാത്മതപമാമതുതന്നെ * ജീവനിയമകമാംവസ്തുവായി
 ടുന്നതെന്നുവമായിരിക്കയാൽപരമാത്മാവായുള്ള * നിന്തി
 രവടിയിൽനിന്നവിദ്യാകൃതങ്ങളും മന്തമറപാധികൾചേ
 ന്നുകൊണ്ടുംശങ്ങളായ് * ജനിച്ചുജീവാത്മാക്കൾസംസാരമാ
 യീടുന്നോ രനത്മത്തിങ്കൽപെട്ടുവലഞ്ഞീടുന്നിതെന്നും *
 അന്തരമില്ലജീവനിയന്താവാകുന്നിതു നിന്തിരവടിയെന്നുമീ
 ഞങ്ങളോർത്തിടുന്നു * (ശ്ലോകം ൧൭) പരമാത്മാവിൽനിന്നു
 സംഭവിച്ചീടുന്നതു പരമജീവാത്മാക്കളെന്നായിവന്നീടുകിൽ*
 നന്നായിനിയമകനിയമ്യഭാപംചേര മെന്നാലുംജനനമുള്ളതു
 കൾക്കല്ലാറിന്നും * നീക്കമില്ലേതുംനാശമുണ്ടെന്നാകയാൽ
 ജീവാത്മാക്കൾക്കുണ്ടനിത്യതപമെന്നായിവന്നുകൂടും * എ
 ന്നാൽനന്മോക്ഷമായിടുന്നതുജീവാത്മാവു തന്നുടെസ്വരൂപ
 ത്തിൻഹാനിതാനെന്നുവരും * സ്വപ്രകാശാനന്ദാത്മാവി
 ന്നലമവിദ്യയാലുണ്ടുവിച്ചുള്ളോരനത്മങ്ങൾനീങ്ങുകയത്രെ *
 നിർവ്വാണമെന്നുള്ളനൽസിദ്ധാന്തത്തിന്നുപോലും നിർവാഭഭം
 ഗംവന്നുചേരുന്നതാകമൂലം * ഉണ്ടായിവന്നുജീവാത്മാക്ക
 ളിങ്ങുപാധിക ഉണ്ടായിവന്നീടുകകൊണ്ടുതാനെന്നീവണ്ണം *
 പാരിതിൽവ്യവഹാരമുള്ളതുപുത്തുകണ്ടാൽ വേറെവിധത്തി
 ലൊന്നുംചേരുകനുള്ളതില്ലാ * മായയൊക്കുന്നജീവരൂപേണ
 ജനിച്ചതെന്നായിടീജഡതപമീജീവന്മാർക്കുണ്ടുകൈമ * പു
 രുഷൻതഥാഭവിച്ചീടുന്നിതെന്നായിടീൽ പുരുഷൻവികാരി

യാണെന്നതുപന്നക്ഷുടം * പ്രകൃതിപുരുഷനായവരൊന്നി
 ചേവ മാകിലുംമുൻചൊന്നോരുദോഷമുണ്ടെന്നാകയാൽ *
 അവർക്കുണ്ടു പമോത്താൽദുഃഖമുണ്ടാ വീടുന്നി തവരെജനിക്കാ
 ത്തൊരൊന്നല്ലൊചാല്പീടുന്നു * ഉണ്ടാകുന്നിതുജീവാത്മാക്കു
 ളെന്നുപൊല്പി കൊണ്ടതിങ്ങവാർക്കുഴമകൃത്താലായി
 ടുന്നു * അന്യോന്യാധ്യാസമുപമായുള്ളജനമല്ലാ തെന്നുമേവാ
 സുപത്തിൽജനംസിദ്ധിക്കയില്ലാ * പ്രകൃതിപാരതന്ത്ര്യമതി
 ന്റെയഭാവമീ വകയാൽജീവേശ്വരന്മാർക്കുള്ളഭേദംചേരും *
 ഉൽഭവംജീവാത്മാക്കൾക്കുള്ളതുനീർപ്പാളക ള്ളുൽഭവിച്ചീടുന്ന
 തുപോലെയാകുന്നുതാനും * ഉണ്ടാകയില്ലാവള്ളുപ്പാളകൾവെ
 രാഖുള്ളും കൊണ്ടുമങ്ങിനെതന്നെകേവലംകാരകൊണ്ടും *
 വെള്ളവുങ്കാരരംതമ്മിൽയോജിച്ചാലുണ്ടായിട്ടും വെള്ളപ്പോള
 കളല്ലാമെന്നതുപോലെതന്നെ * കേവലംപ്രകൃതിയെക്കൊ
 ണ്ടുമീജീവന്മാർക്കു കേവലംപുരുഷനെക്കൊണ്ടു മുതലവമില്ലാ *
 തമ്മിലായവർചേന്നാലുരുവിച്ചീടുംജീവജനമീവണ്ണമൊപാ
 ധികമായ്നിരന്തരം * ഹന്തനിന്തിരുവടിയികൽനിന്നാകയാ
 ലെ ചിന്തിക്കിൽപലേനാമഗുണങ്ങളോടുകൂടെ * മധുവിൽ
 വൃന്തനുകളെന്നുപോലെയുംവാരാ നിധിയിൽസരിത്തുകൾ
 പോലെയുമവരഹോ * നന്നായിലയിക്കുന്നുനിന്തിരുവടിയി
 കൽ തന്നെനൽസുഷുപ്തിസംവർത്തമെന്നിത്യാദിയിൽ * (ശ്ലോ
 കം. ൧൮) ചൊൽക്കൊള്ളുംമതിമാന്മാരൊക്കെയുമത്രജീവാത്മാ
 കളിൽ,ചിദ്രൂപനാമനിന്തിരുവടിയുടെ * മായയാലുണ്ടായി
 ടുംഭൂമന്തയറിഞ്ഞിട്ടു സംസാരനിവർത്തകനായിട്ടുവിളങ്ങുന്ന
 നിന്തിരുവടിയികൾകഷ്ടംക്രമേണസ ബ്രാപിച്ചീടുന്നതാ
 യഭക്തിയെക്കൊള്ളുന്നു * സംസാരത്തിങ്കൽഭയംനിന്തിരു
 വടിതന്നെ സംസേവിക്കുന്നവർക്കുചരമമുണ്ടാകയില്ലാ * നി
 ന്തിരുവടിയിൽത്താൻരക്ഷിതാവെന്നുപ മന്തരംഗത്തി
 ലോക്കാതിരിക്കുന്നവർകളിൽ * നിന്തിരുവടിക്കിയന്നീടും
 നൽഭൂഭാഗവും ചിന്തിക്കിൽശീതോഷ്ണവർഷാത്മകമായിട്ടു *
 നല്ലൊരുനമിത്രയയുക്തവുമായകാലം കില്ലെന്നുപറയാ
 യഭീതിയേയുണ്ടാക്കുന്നു * (ശ്ലോകം. ൧൯) ഇന്ദ്രിയവൃന്ദത്തെ
 യുപ്രാണാദിവാക്കളെ തന്നെയുംനന്നായ്ജയിച്ചിരിക്ക

നവരാഘം * ഒതുക്കപ്പെടാത്തതും ചാപല്യമേറുമേറു നതു
 മായിട്ടുനോക്കുമനസ്സാകുവീരയെ * സ്വാധീനമാക്കീട്ടുവാൻ
 സൽഗുരുനാഥൻതൻ പാദോജ്ജ്വലശ്രായിക്കാരാരഹേയ
 ത്തിക്കുന്നു * ഓരോരോവിധമുപായങ്ങളിലെന്നുംമാറി മാറി
 പ്രവർത്തിക്കയാൽ ജ്യേഷ്ഠിപ്പാൻപാത്രങ്ങളായ് * പാരിക്കുംവെ
 സ്തനത്താലനപഹംപരവശ നാരാചിട്ടവർതോണിക്കാരനി
 ല്ലാത്തതായി * തോണിയിൽവാണൊക്കെണ്ടുതോയമാറ്റേണ
 പോകും വാണിഭക്കാരായുള്ളോർവാല്പിയിലെമ്പൊലെ *
 ഭാഗ്യമായസംസാരാർണ്ണ പത്തികൽമുങ്ങി തതീരംകാണാതെ
 കണ്ടുതീർച്ചയായുപഞ്ഞീടും * ഗുരുസേവയുചെയ്തുശരിയായ്
 പ്രയത്നിക്കിൽ തപരിതംസംസാരത്തെക്കടക്കാംനിശ്ചിതം *
 (ശ്ലോകം. ൨൦) സന്നതംസ്വാനന്ദസമ്പൂർണ്ണനാചീട്ടന്ന നി
 ന്തിരവടിനന്നായശ്രായിക്കുന്നവൻ * ആത്മാവായ്ത്തി
 ക്കുമ്പോൾമർത്ത്യർബന്ധങ്ങളു മായജന്മാതംഗമാഹേദും
 ഭാരങ്ങളും * ധനവുധാന്യങ്ങളുംപ്രാണാദിവായുക്കൾവാ
 ഹനമെന്നിവകളുംഭൂമിയുമെന്തിന്നഹം * അല്പവുമിവകൊ
 ണ്ടുകായ്മിരില്ലനാകയാ ലെപ്താഴംപുത്രമിത്രാദികളിൽസ
 ക്തിച്ചോട്ടും * വെറുതെകാലക്ഷേപംചെയ്യിടാത്തതുകളിൽ
 പെരുങ്കുവിരകുതിയെക്കൊള്ളാണ്ടുനിറന്തരം * നന്നായ്നിന്തി
 രവടിതന്നെയുൾക്കേന്ദ്രാഭജി കുന്നവർപരമാത്മമാംസുഖം
 പ്രാപിച്ചീടും * ഇത്തപമോക്ഷാതഃഹാസ്യീയോടുചേർന്നമാ
 യാ മാത്രമായിട്ടുനോക്കുമെന്തസുഖത്തിനെ * പ്രാപിപ്പാ
 നായിപ്പാരപ്രയത്നംചെയ്യിടുന്ന പാപികളായിട്ടുന്നപാഴരെ
 സ്വഭാവത്താൽ * നാശമുള്ളതായ്തഥാനിസ്സാരമായുള്ളോരീ
 സംസാരത്തിങ്കലോത്താഃപതാനസുചിപ്പിക്കും * (ശ്ലോകം.
 ൨൧) നിന്തിരവടിയുടെചെന്തളിരൊക്കുംപാദ മന്തരംഗ
 ത്തിൽനിത്യംചിന്തിക്കുന്നവരായും * തൻറകാൽകഴുകിയ
 വെള്ളമതൊരുമർത്ത്യൻ തൻറമേൽത്തട്ടീട്ടുനിതായവനു
 ള്ളപാപം * പാടേസഹരിച്ചുകൊണ്ടീടുവാനതിമാത്രം പാട
 വംകലർന്നുള്ളമഹതപംചേന്നോരായും * മേവുമാമാനനീയന്മാ
 രായമുനികൾക്കുൾ പൂവിലിപ്പുഹകാരമെന്നുള്ളതല്പംപോലും
 ആയവരുതുടിക്കിൽ പാണാലുമെന്നൊക്കെണ്ടു മായവക്കൊരി

ക്ഷേമംവന്ധമുണ്ടാകയില്ലാ * എന്നാലുംസൽസംഗതിക്കു
 യോണ്ടുപുണ്യതീർത്ഥ സന്നിധിയിങ്കൽത്തന്നെയുണർവ്വാഴ്
 നതും * സച്ചാത്മാവായിനിത്യാനന്ദനായിട്ടുണ്ടു നിച്ഛാണ
 പ്രദനാകുന്തിനിരവടിയിങ്കൽ * ഒരിക്കൽചേതസ്സിനെച്ചേ
 ത്തിടുന്നവർകൂടി പുഷ്പനൈഴംസാരംഹരിക്കുന്നവരായ *
 മന്ദിരങ്ങളെപിന്നീടാശ്രയിക്കുന്നതില്ലാ വന്ദ്യരാമുചികളൊ
 പിന്നെച്ചേല്ലേണ്ടതുണ്ടോ? * (ശ്ലോകം ൨൨) സത്യമാംബ്ര
 ഹ്മത്തിൽനിന്നുപുനരിപ്രപഞ്ചം സത്യമായ്ത്തന്നെഭവിച്ചീ
 ടുന്നിതെന്നീവണ്ണം * ചിത്തത്തിൽശങ്കചൊരമുണ്ടായിടരു
 തതു യുക്തിയാൽഹനിക്കപ്പെടുള്ളതാകുന്നുവല്ലോ *നന്ദനൻ
 താതകൽനിന്നുളവായവൻപാരി ലെനുമെതാതനായിഭവി
 ച്ചീടുന്നതില്ലാ * ഘടത്തിൻമേലേചീണഭണ്ഡിൽനിന്നുണ്ടാ
 യീടും ഘടത്തിൻനാശംഭണ്ഡായ്ഭവിച്ചീടുന്നതില്ലാ * സ
 ത്താംപൂർവ്വകൽനിന്നുസത്താംനവംഭാരമ മിത്യാദിയുണ്ടാപ
 തുനിത്യവുമാണെന്നില്ലാ * അതിൽനിന്നുളവായിടുന്നതുസ
 കലവു മതുതാനാകുമെന്നായ്നിയമാണെന്നില്ലാ * നിണ്ണ
 യംവൃദിചരിച്ചീടുന്നുചിലേടത്തി ഞെന്നല്ലാചിലേടത്തുചി
 ത്വയായ്ഭവിക്കുന്നു * രജ്ജുവാമുപാദാനുത്താടകുടിയന പ്പും
 രജ്ജുവായിടുന്നതില്ലാ മതുമിത്വയല്ലാ * ആവിധമുഭയത്ര
 യോജിക്കുന്നതുമല്ലാ കേവലംവ്യവഹാരത്തിനുവേണ്ടിട്ടുത
 നെ * പാരിച്ചുള്ളസ്വപാരംപയ്ക്കത്താൽ കൂടുംഭ്രമം നേരായിട്ടും
 ഗീകൃതമാമിരിക്കുന്നുപാത്താൽ * നിച്ഛാമെന്നാദിതപഃഹേതു
 വായിട്ടുപൂർവ്വ പൂർവ്വവികല്പദൃഷ്ടമായിട്ടുള്ളതിന്നഹോ * ഉത്ത
 രോത്തരമായുള്ളാശാപംഭവിക്കുന്നി തിത്തരമന്ധപരമ്പരയര
 വികല്പംതാൻ * ലോകത്തിൽ ധ്വജഹാരസാധകമായിടുന്നി
 താകയാലത്ഥക്രിയാകാരിതപമുണ്ടെന്നാലും * സത്യതപംഭവി
 ക്കേണമെന്നുള്ളനിയമമി ല്ലിതമാകയാൽജഗത്തസത്താ
 ണെന്നുവന്നു * അനപഹംകമശ്രദ്ധാഭരത്താലാക്രാന്തരാ
 യ് മന്ദബുദ്ധികളായിവർത്തിക്കുംമന്ത്യാമാര * അല്ലയോഭ
 ഗവാനേ!നിന്തിരവടിയുടെ ചൊല്ലായഃവദംഗൗണീലക്ഷ
 ണാദികളായ * പാരിച്ചുവൃത്തികളെക്കൊണ്ടഹോപാരിട
 ത്തിൽ പാരമായ്ഭ്രമിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നിതത്രയുള്ള * (ശ്ലോ

ക. ൨൩) ഉണ്ടായിരുന്നതില്ലാസൃഷ്ടിക്കുമുമ്പീജഗത്തുണ്ടാകുന്നതുമല്ലാപ്രളയംവന്നാൽപിന്നെ * ആയതുകൊണ്ടുചുറ്റത്തികലുംകേവചാത്മാവായിട്ടുവിളങ്ങുന്നനിന്തിരുവടിയിങ്കൽ * മിത്യാകാൽക്കായ്ശോഭിച്ചിടുന്നതാണെന്നുള്ളതോർത്തുകാണുന്നനരംനിശ്ചിതമായിട്ടു * എന്നതുനിമിത്തമായ്ദ്രവ്യഭേദങ്ങളായിട്ടുന്നതൽഘടംപടംമുതലായവയുടെ * തുല്യതയോടുംനിരൂപിക്കപ്പെട്ടീടുന്നിതി ചൊല്ലിയകാൽക്കായ്ക്കുള്ളതഘടാദികൾ * നിണ്ണയംനാമങ്ങൾതാനവയിൽകാണുമായ് ചേർന്നുള്ളതണ്ണമരംതന്നെയാകുന്നുസത്യം * അതുപോൽകാൽക്കായ്ക്കുള്ളതാകാശംവായുവഹ്നി യുദകഃപ്രമിയനിത്യാദികളുഖിലവും * നന്നായിനിരൂപിച്ചുൽനാമധേയങ്ങൾതന്നെ സന്ദേഹമില്ല, ബ്രഹ്മംതന്നെയാകുന്നുസത്യം * സത്യമല്ലാത്തതായചിത്തത്തിൻവിലാസത്തെ സത്യമെന്നോർത്തിട്ടുന്നിതത്രയുമബുധന്മാർ * (ശ്ലോകം. ൨൪) അവിദ്വാസകുതനായിമായയാൽജീവാത്മാവിടങ്ങവിദ്വാകാൽക്കായ്ക്കുള്ളതാഹേന്ദ്രിയാദികളെ * അദ്ധ്യസിച്ഛാത്മാതയാസേവിച്ഛാകാണ്ടീടുന്നു തലമുണ്ടളയെല്ലാ, എന്നതുനിമിത്തമായ് * ആനന്ദാദികളായതൻഗുണങ്ങളെവിട്ടു താനെന്നുംസംസാരത്തെപ്രാപിച്ചാകാണ്ടീടുന്നു * നിത്യപ്രാപ്തമായിട്ടൊരമശപയ്ക്കത്തോടുകൂടി വർത്തിച്ചാകാണ്ടീടുന്നനിന്തിരുവടിയഹോ * ചട്ടയെസ്സപ്പമെന്നുപാലതൻമായയോക്കുവിട്ടാകാളെന്നുപാത്താലത്രകണ്ടുണ്ടെന്നേവം * പരിച്ഛേദിക്കപ്പെടാത്തുള്ളനല്ലെശപയ്ക്കുംചേർന്നുള്ളപരമാത്മാവായനിന്തിരുവടി * ആവിദ്വാശക്തിയില്ലെന്നാകയാൽതനിക്കുള്ളൊരൈശപയ്ക്കത്തിന്നഹാനിവന്നീടാത്തതുമൂലം * എന്നുമെ സംസാരത്തെപ്രാപിച്ചീടുന്നതില്ലാ നന്നായിട്ടണിമതൊട്ടട്ടുമാതിരിയായ പരമൈശപയ്ക്കത്തോടു കൂതനായിട്ടുതന്ന പരമാനന്ദമൂത്തേ! സർവ്വഭാശോഭിക്കുന്നു * (ശ്ലോകം. ൨൫) ഭഗവൻ! സന്യാസികളകതാരികലുള്ള രാഗമൂലങ്ങളാമജ്ഞാനവാസനകളെ * പരിച്ഛേദിക്കയുംനീക്കുന്നില്ലങ്കിൽ, ദുഷ്ടന്മാർക്കു കരുണിൽ സഭാപിസംഗതനായിരുന്നാലും * ദുഷ്ടനായിട്ടുന്നനിന്തിരുവടി, യവ കെല്ലാമസൂതകണ്ഠത്തായ്ഭവിക്കുന്നു * ഇന്ദ്രിയപ്രീതി

യോരോവിഷയങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നതിൽതാല്പര്യമുള്ളവരായ്ക്കുണ്ടീടുന്ന * കള്ളയാഗികൾക്കെല്ലാമസുഖംവരുത്തുവാനുള്ളവരായിട്ടുണ്ടുണ്ടുപേരെന്നുതന്നെ * പിരിയാതിരിക്കുന്നതുപ്രമാണമെന്നു, മറ്റേതറിയാത്തതുണ്ടുനിന്തിരുവടിതന്നെ (ശ്ലോകം. ൨൩) ഐശ്വര്യാദികളായപ്പിറ്റുണങ്ങളുപേർ വിശ്വസനാതക! വിഭോ! തപൽബോധമിയന്നവൻ * സന്തതംകർമ്മങ്ങൾതൻഫലദാതാവായുള്ള നിന്തിരുവടിയുമലമാവിട്വിചുവയ്ക്കും * പുണ്യപാപങ്ങളുടെഫലഭൂതങ്ങളായിട്ടുണ്ടവയ്ക്കും സുഖദുഃഖസംബന്ധങ്ങളെ * അറിയുന്നില്ലാ, തദാഭോഭിമാനികൾക്കായ് പറയുവിധിനിഷേധങ്ങളാംവാക്യങ്ങളും * തെല്ലുമേറിയുന്നതില്ല, ഭോഭിമാന മില്ലായ്ക്കൊണ്ടുണ്ടുപേരുന്നിതവന്നഹോ * നേരോടെയുഗംതോറുമുള്ളനല്ലപദേശപാരമ്പര്യത്തെത്തന്നുസരിച്ചുനഷ്ടമാക്കി * ശ്രവണംമൂലംസദാമനസ്സിൽധരിക്കപ്പെട്ടവനായിട്ടുണ്ടെന്നാഥ! നിന്തിരുവടി * ആയവർക്കെല്ലാംമോക്ഷദാതാവായിരിക്കയാലായവൻ സമ്പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടീടുന്നിതുമാക്കും * (ശ്ലോകം. ൨൪) അമലാശ്വനമാരായമരുന്നവരായ കമലാസനാദൃശാമരമാകുംകൂടി * അന്തരംഗത്തിൽനന്നായ്നിന്തിരുവടിയുടെ യന്തത്തെ യറിയുന്നില്ലെന്തിനമൊരൊക്കയും * നിന്തിരുവടിപാലുംനിന്തിരുവടിയുടെ യന്തത്തെപ്രാപിക്കുന്നില്ലെന്തൊരിരിക്കയാൽ * നിന്തിരുവടിയായിട്ടുണ്ടനല്ലാസ്സുദത്തിൽ സന്തതംപുത്യാദിസപ്താചരണങ്ങൾചേർന്നു * അനന്തബ്രഹ്മാണഡങ്ങൾ കാലചക്രത്തിനാലെ യന്തംതന്നിൽപാരംചൊടികളെന്നപോലെ * ഒന്നിച്ചുപരിഭ്രമിക്കുന്നിതുണ്ണുവർത്തിക്കുന്നനിന്തിരുവടിക്കുണ്ടാകയില്ലാ * വേദങ്ങളുപോതവനവഭവത്തിനെപരിച്ഛേദിച്ചുകൊണ്ടീടുകയെന്നുള്ളതില്ലെന്നും * സഗുണനായിട്ടുണ്ടനിന്തിരുവടിയുടെ ഗുണങ്ങൾക്കുവസാനമില്ലായ്ക്കൊണ്ടുതഥാ * നിഗുണനായിട്ടുണ്ടനിന്തിരുവടിയെന്നാ യോക്കിൽഗോചരമാവിയല്ലെന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ * ചൊ

ല്ലാൻവേങ്ങേടുകുടിനിന്നിരുവടിയിങ്കൽ തെല്ലമേസാക്ഷാൽ
 ഗതിസംഭവിക്കുന്നതില്ലാ * എന്നാലുമാക്കായങ്ങൾ, സർവ്വം
 നിഷ്ഠിച്ഛ വന്നുകേവലനായനിന്നിരുവടിയിങ്കൽ * ഹ
 ണപത്മവസാനിച്ഛിട്ടനിന്നിന്നൊക്കയാൽ നിന്നിരുവടിയി
 കൽനന്നായിപലിക്കുന്നു * (ശ്ലോകം. ൨൮) ഇത്തരംബ്രഹ്മാ
 വിന്റെപുത്രരാംമരീച്ഛാടി സിദ്ധന്മാർസകൗതുകശ്രുതി
 ഗീതയെക്കേട്ടു * പരമാത്മാവുതന്റെഗതിയെനിശ്ചയിച്ചു പ
 രമസ്സന്നമനൻതന്നെസംപൂജിച്ചിതു മാനന്മാർമഹാത്മാക്ക
 ലും പരഹോനിശ്ശേഷാൽ പരാജയപുരാനങ്ങൾക്കിയലുംതാല്പര്യ
 തെ * അന്നേപംസമുദ്ധരിച്ചിടിനാർധാതാവിന്റെ നന്ദ
 ന!നീയുംനന്നായിതിനെശ്രദ്ധയോടും * ധരിച്ചയഥാസുഖം
 പാരിടത്തിങ്കലങ്ങും ചരിച്ചിട്ടുകയന്നുഗുരുചാന്നാരായ
 ണൻ * അതളിറച്ചയുതെല്ലാംശ്രദ്ധകൊണ്ടുകേട്ടു ധരിച്ചു
 തനിക്കുള്ളസംശയമെല്ലാംവിട്ടു * ആത്മപാർവീരവ്രതൻനാ
 രദൻനാനുഖൻതന്നാത്മജൻഗുരുവിനോടന്നേരംചൊല്ലിടി
 നാൻ * സമസ്തപ്രാണികൾക്കുംസായുജ്യംലഭിക്കുവാൻ വിമല
 കലകളെദ്ധരിക്കുംഭഗവാനായ് * സകലലോകസുപകരനായ
 മലയായ കർമ്മപശ്യമായമുത്തിയുള്ള പനായി * വിളങ്ങുംകൃപാം
 ബുഃധ!നിന്നിരുവടിക്കിതാ വളരെഭക്തിയോടുംചെയ്യുന്നേൻ
 നമസ്കാരം * എന്നല്ലാമുചിത്രനാംശ്രീനാരായണനോടും ധ
 ന്വന്മാരായുള്ളതൻശിഷ്യന്മാരോടുംചൊല്ലി * ബ്രഹ്മേശ്വര
 ത്തിൽനിന്നെന്നുടെതാനായ ബാദരായണൻവാഴമാശ്രമാ
 സമ്പ്രാപിച്ചാൻ * നന്നായിവേദപ്രാസൻപൂജിച്ചുങ്ങിരുത്തി
 നാ നന്നേരംശ്രീനാരദൻവണ്ണിച്ചാനിതാക്കയും * അല്പായു
 മഹീപതേ!നീചെയ്യുചൊദ്യത്തിന്നു ചൊല്ലിനേനിതിനെങ്ങാ
 നത്തരമായിട്ടല്ലാം * ഇന്നതാണെന്നു മുണ്ടിക്കാണിപ്പാൻ
 സാധിക്കയില്ലെന്നല്ലനിഗ്നമാണെന്നാലുംബ്രഹ്മത്തിങ്കൽ *
 ശ്രുതികൾചരിച്ചുകൊണ്ടിടുന്നതാണെന്നുള്ള തിതിനാലുൾ
 ക്കരുനിൽ ബോധ്യംപന്നിട്ടമല്ലോ * നേരായിവിചാരിച്ചുകൊ

ണസ്യാപരകർമ്മവശാത് നാരായണീ പരമാർത്ഥപുരുഷാത്മങ്ങളെ
 ല്ലാം * സമ്പാദിക്കുന്നതിന്നായ് സൃഷ്ടിസ്ഥിത്യന്തങ്ങളെ സ
 ബ്രഹ്മപിപ്ലിച്ഛാകാണ്ടിഃ ങ്ങതാണന്നിതിദിന * ഉൾക്കരു
 ന്നികലാഃ മഹിപ്പവനാമിതിതി നന്നാക്കയുംനിമിത്തമായി
 ടുന്നയാതാരുത്തൻ * ഇത്തരമൊലാചിച്ചുസൃഷ്ട്യാദികർമ്മങ്ങ
 ലിൽ വർത്തിച്ചിട്ടുപാപനമാകുന്നയാതാരുത്തൻ * പാരിന്ന
 നിമിത്തോപഭോനങ്ങളാകുന്നതു കാരണാപസ്ഥയികൾവ
 ത്തിക്കുന്നവരായ * പ്രകൃതിപുരുഷന്മാരെ നന്നാക്കുമായവർ
 മകമേനിയന്താവായ്യാഴന്നയാതാരുത്തൻ ഇത്തരമഹലാദി
 യായ്പ്രഥിപ്യന്തമായ തത്പജാതത്തെ സൃഷ്ടിചെയ്തിട്ടുജീവ
 നോടും * ആയതിൽ പ്രഃപശിച്ചുദേവാദിശരീരങ്ങ ളായിട്ടു
 ന്നോരുജീ പദോഗായതങ്ങളെ * നന്നായിനിർമ്മിച്ചിട്ടുദോ
 ഗങ്ങളാകട്ടെത്തന്നെ * ണ്ങനപവാദാക്ഷചെയ്തു കൊള്ളുന്നയാ
 താരുത്തൻ * നിർമ്മലനായിട്ടു നന്നാതാരുത്തനെ ചെന്ന
 കർമ്മവശാനാജീവൻ ശരണപ്രാപിച്ചുടൻ * നല്ലൊരു സൃഷ്ട
 പിഴയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുഹോപമാൻ കിടല്ലുന്യരരീരത്തെ തൃജി
 കുന്നതുപോലെ * വല്ലാത്തൊരു വിദ്യയെ ദൂരവോദകവെടി
 ണ്ണു ചൊല്ലാൻ ജ്ഞാതമുക്തനെ നന്നായിവന്നീടുന്നു * സംസാ
 രികൾക്കുമോക്ഷം നല്കിത്തന്നതുകാണ്ടു സംസാരദുഃഖമാക്കെ
 നീക്കീടുന്നവനായി * ഭയത്തെക്കളയുന്ന ഭഗവാനാകമാർച്ചി
 ന്നയനാം ഹരിയെ ഞാനെപ്പാഴും ധ്യാനിക്കുന്നേൻ * വന്ദ്യനാം
 വേദഗ്യാസനന്ദനൻ ശുഭനേവം ചൊന്നതുകേട്ടു പാരമന്ന
 വൻതെളിഞ്ഞുടൻ * ധന്യനായ് നീടിനേനിന്നു ഞാനെന്നു മ
 ച്ചു വന്ദിച്ചു മനീന്ദ്രാനന്ദിച്ഛാകാണ്ടുവാണാൻ *

മന്ദൻ ഞാനെന്നാകയാലെ നന്നാലെ ഓട്ടാവുന്നതല്ലെന്നു
 ജ്ഞാപോധമുള്ളിൽതന്നെയുണ്ടെന്നാകിലും * കേരളത്തിങ്കൽ
 കേളികേൾക്കുന്ന കല്പദ്രുമ? വേരോ ചെല്ലുക്കുടം തീണ്ണെ
 ശ്ലോഭിഃ പ്പാളം * പാലനം ചെയ്തുകാണ്ടു ഭാരതവിലാസമി
 ക്കാലത്തു വലിക്കുവാൻ വലചെയ്തു കൊണ്ടും * ലോകോപ

കാരിയെന്നപേരുനേടിയമാന്യ നാകമെൻസുഹൃത്തരാരതഃ
 പൃത്വുപുട്ടുകയാൽ * ഭാഷയായ്ചൊന്നേനവം 'ശ്രുതിഗീത'
 യെയിതിൽ ഭാഷങ്ങളുള്ളതെല്ലാംസജ്ജനംപൊരുകേണം *
 കന്മധംപോക്കിഭക്തരക്ഷചെയ്യുന്നചിന്ത രമ്മയുൾക്കുറി
 വോടുമേകണംസന്മംഗളം *

ശ്രുതിഗീതാഭാഷാഗാനം

സ മ ഹ മ് .

